

గ.ఎ. నెం. 531
తాళ్లపాకవారి పలుకుబళ్లు

సంపాదకురాలు :
రామ లక్ష్మి ఆరుద్ర

ప్రధాన సహాయకుడు :
ఎం. వి. ఎల్. నరసింహారావు

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ
కళాభవన్ :: హైదరాబాద్-4

ప్రథమ ముద్రణ

జూలై 1971

Acc. No. 531

494.813
ARU

వెల

రూ. 12/-

ముద్రణ:

ప్రథమ ప్రెస్.

198-ఎ, టి. హెచ్. రోడ్,

మద్రాసు-21.

విషయ సూచిక

పేజీ.

ప్రస్తావన—రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ	v
మనవి మాటలు—రామలిక్ష్మీఆరుద్ర	viii
సంకేతాలు	xvi
సామెతలు - జాతీయాలు	1-70
పలుకుబళ్లు - పదప్రయోగాలు	71-502
అనుబంధాలు	503-553

ప్రస్తావన

అసాధారణమైన తాళపాకవారి వాఙ్మయముగూర్చి చేయవలసిన విశాలపరిశీలనకు ఈ కోశం విఘ్నేశపూజ. ఇప్పటికి తెలుగులో ద్వీపదసాహిత్యానికి పాల్కురికి సోమన్న యెట్లో అట్లే పద సాహిత్యానికి తాళపాకవారు ప్రథమాచార్యులు. ఆ రాశిలో మూలపురుషుడైన అన్నమాచార్యులపాలే చాలా పెద్దది. కుమారుడు పెదతిరుమలయ్య, మనములున్నూ దానికెంతో పోడి చేసినారు. తాళపాకవారి పద్య-ద్వీపద రచనలు కొన్ని దొరకినవి. దొరకునేమో అని పేరాస పడవలసినవి ఇంకా యెన్నో వినికి కందినవి. దొరకిన వాటిలో 'లఘుకృతులు' ముద్రణ కెక్కినవి. పదములలో ఇంకా ఇంచుమించు సగపాలు అచ్చు కావలసియున్నవి. అచ్చైనవాటిలో సంకీర్తన లక్షణము, అష్టమహిషీకల్యాణము, ఉషాపరిణయము - వంటి కృతులు కొన్ని ఎంతో పరిశోధించి మరల ప్రకటింపవలసియున్నవి. ఈ పని పూర్తిగా ఎప్పుడు ఎట్లు నెరవేర్చునో ఆ శ్రీనివాసునికే యెరుక. తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన ధర్మాధికారులు ఎన్నో రకాల తాపత్రయాలకు లోగి ఆ పని నెమ్మదిగా సాగించవలసియున్నారు; సాగించుచున్నారు. అందుకై దేశమంతా వారికి ధన్యవాదా లర్పిస్తుంది.

గ్రంథమంతా ప్రామాణికంగా పూర్తిగా బైటబడేవరకూ సాహిత్యశోధకులు వేచివుండడం మంచిదే. కాని దానికి కొండంత ఓర్పు ఆయుస్సూ కావలసి వున్నవి. ఆ సాహిత్యరాశిలోని అందచందాలు, ఓజస్తేజస్సులు, రసధార, భావవైవిధ్యాల్లా మనలను అట్ల వేచివుండనీయవు. ఆ ఆత్రమే, అడపరాని ఉత్సాహమే, ఈ

కోశరచనకు శ్రీమతి రామలక్ష్మిని ముందుకు తోసినవి. అదృష్టం, ఆమె సహధర్మి, 'సమగ్ర ఆంధ్రసాహిత్యం' సమరాంగణ సూత్రధారి, శ్రీ ఆరుద్ర చేదోడువాదోడై నిలబడినారు. కనుకనే యీ తొలి గణపతి పూజ, సాంప్రదాయకమైన చిట్కా పనిగాక విస్తరంగా సాగింది.

ఈ విస్తరానికి నా సలహాగూడా ఒక చిన్న కారణం కావచ్చు. అన్నమాచార్యుల పలుకుబళ్ళు కొన్ని సంగ్రహించే సంకల్పమున్నదని, రెండు మూడేండ్లక్రింద యాదృచ్ఛికంగా శ్రీమతి రామలక్ష్మి నాతో అన్నప్పడు నేను 'తాళ్ళపాక కవులందరి రచనల్లోను ఉన్న వాటిని సంకలనం చేసేది మేలు' అని సూచించినాను. ఆ సూచన విశ్వాసంతో ఆమె అంగీకరించినారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ అధ్యక్షులు శ్రీ బెజవాడ గోపాలరెడ్డిగారు, కార్యదర్శి శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావుగారున్న దానికి తృప్తిపడి ప్రోత్సహించినారు. అల్పంగా ఆరంభించినా ఇది తనంతటనే పెరిగే విషయం గనుక ఎట్లూ గ్రంథవిస్తరం తప్పనిదే. నా సూచన ఆకస్మికవ్యాజ మాత్రమే.

ఈ వ్యాసంగం, తాళ్ళపాకవారి రచనలలోని సామెతలు, జాతీయాలు, క్రొత్తపదప్రయోగాలు మొదలైన అనేక విషయాలలోనికి రచయిత్రిని లాగింది. ఇంకా పర్యాయపదాలు, జమిలిపదాలు, ఆభరణాలు, వంటకాలు మొదలైనవాటిని గూడా గుర్తించి వేర్పరిచి యిందామె సంకలనం చేసినారు. ఇంతచేసినా ఇంకా ఈ కోశం అసంపూర్ణంగానే సిద్ధమైంది; కాక తప్పదు మరి. ఇది శబ్ద సంగ్రహం మాత్రమే. అదీ దొరికిన వాఙ్మయంలో ఇంచుమించు సగానికే పర్యవసానమైంది. కాని ముప్పదేండ్లకు పైబడి యీ సారస్వతశాఖ

వెలుగులో వున్నా తెలుగువారిచూపు దీనిమీద తగినంత పారలేదు. దానికి కారణా లెన్నో! వాటి గొడవ యిక్కడ తడవ బనిలేదు. శబ్దం, అర్థం, తాత్పర్యం, వాక్యం, వ్యాకరణం, జాతీయం, దేశీయం, సంగీతం, శృంగారం, పదరచనపరిణామం, సంకీర్తన, భక్తి, తత్వం, సమకాలపు సంఘచరిత్ర నీడలు, ఇత్యాదిగా పలుమొగముల పర్యవేక్షణ యిందు సాగవలసి యున్నది. ఆ పనులకంతా శ్రీమతి రామలక్ష్మి సంతరించిన యీ కోశం పూర్వపీఠికగా ఆధారంగా వుండగలదనేందుకు సందేహం లేదు. ఈ సేవతో ఆమె తెలుగు సరస్వతి మంగళాశీస్సులను సంపాదించుకొన్నారు. తాళ్ళపాకవారి రచనలతో నాకుండిన అల్పసంబంధం పురస్కరించుకొని ఈ రెండు మాటలు ప్రస్తావనగా వ్రాసే అవకాశం ఆమె నాకు కల్పించినారు. ఇది నా కెంతో హృదయంగమమైన సంగతి.

తిరుపతి.

రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

మనవి మాటలు

సమగ్రమైన నిఘంటువూ, సంపూర్ణమైన వ్యాకరణమూ, సలక్షణమైన ఛందశ్శాస్త్రము నిర్మింపజేయడమే ఏ సాహిత్య ఎకాడమీలకైనా ప్రధానకర్తవ్యాలు. ఆ లక్ష్యాలు నెరవేరాలంటే మొట్టమొదట ప్రామాణిక గ్రంథాలన్నిటికీ పదప్రయోగసూచికలు తయారుకావాలి. వృత్తిపదకోశాలు, మాండలికపదకోశాలు, పారిభాషిక నిఘంటువులు, శాసనశబ్దకోశాలు మొదలైనవి సంకలనం చేయాలి. అముద్రితమైన లాక్షణికగ్రంథాలను చాలా శ్రద్ధతో ప్రకటించాలి. ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య ఎకాడమీవారు కార్యదీక్షతో ఈ పనులకు పూనుకున్నారు. కొన్ని కోశాలు ప్రకటించారు. ఈ బృహత్ప్రణాళికలో భాగమే ఈ “తాళ్ళపాకవారి పలుకుబళ్లు” ప్రచురణ.

వాస్తవానికి తాళ్ళపాకవారి రచనలకు పదప్రయోగసూచికలనే తయారుచేయించాలి. అప్పుడే తెలుగు పదసంపదలో ముప్పాతికపాళ్ళు గ్రంథస్తమయ్యే అవకాశముంటుంది. అయితే దురదృష్టవశాత్తూ తాళ్ళపాకవారి రచనలన్నీ ప్రచురితం కాలేదు. ఇప్పటికీ ఇరవై రెండు గ్రంథాలు మాత్రమే అచ్చుపడ్డాయి. వాటిలో ఒకటి లఘుకృతులసంపుటం. పదిహేడు సంపుటాలలో సంగీర్తనలున్నాయి. మిగిలినవి ద్విపదకావ్యాలు. ఇవన్నీ కలిసినా తాళ్ళపాకవారి సంపూర్ణరచనలలో నాల్గోవంతుకూడా వుండవు. లభ్యమయిన గ్రంథాలన్నీ అచ్చుపడనిదే ఏ రచయితకైనా పదప్రయోగ సూచికలను తయారుచేస్తే, అది సమంజసమూకాదూ సంప్రదాయంకూడా కాదు. అయినా తాళ్ళపాకవారి పలుకుబళ్ళను కొన్నింటినయినా నేకరించడం మంచిదని ఈ ప్రయత్నం జరిగింది.

తాళ్ళపాకవారిది సుప్రసిద్ధమైన సాహిత్యకుటుంబం. మధురకవితల తోనూ లాక్షణికజ్ఞానంతో చేసిన ఇతరరచనలతోనూ తాళ్ళపాకవారు తెలుగు సాహిత్యాన్ని సంపన్నం చేశారు. ఈ కుటుంబంలో ఇప్పటికీ పదిమంది రచయితలు అసంఖ్యాకమైన సంగీర్తనలేకాక ద్విపదకావ్యాలూ, శతకాలూ, ఇతర పద్యగ్రంథాలు చెప్పినట్టు పరిశోధకులు గుర్తించారు. వీటిలో

తత్సమపదాలకన్న దేశ్యాలు, విశిష్ట'గ్రామ్యా'లూ చాలా వున్నాయని విజ్ఞులు భావిస్తారు. తాళ్ళపాకవారు ఎన్నో అపూర్వప్రయోగాలు చేశారు. తమకాలంలోని సజీవభాషను వాడారు. లాక్షణికులు గతికల్పించవలసిన వ్యావహారిక రూపాలను ప్రయోగించారు, తమ రచనలను తమకాలంలోనే రాగిరేకులపై చెక్కించారు.

కోశనిర్మాణానికి ప్రయోజనకారులైన పలుకుబళ్ళు ముఖ్యంగా తాళ్ళపాకవారి రచనలలోనించే లభ్యమవుతాయని విజ్ఞుల అభిప్రాయం. ఎందుచేతనంటే - ఇతర కావ్యకర్తలలాగ తాళ్ళపాకవారు కొన్ని భాషా విభాగాలను బహిష్కరించలేదు. "జగతిగల జెల్లుబిల్లైనగినగి భాషించునట్టి నానుడి పలుకుల్ తగదనరహించెడు" నన్ననంగతి వాళ్ళకి బాగా తెలుసు. అందుకే "విధితార్దగ్రామ్యోక్తులు పదిలముగా పొంకమెరిగి పలుకంజెల్లు" అని సంకీర్తన లక్షణంలో చెప్పారు. ఒక్క గ్రామ్యమేకాదు - వల్లవనారీ మ్లేచ్ఛోక్తులు, సీవవధూపరిభాష, ఇతరభాషలుకూడా సంకీర్తనలో వాడ వచ్చు నన్నారు. వాళ్ళకు కావలసినదల్లా ఔచిత్యమే. ఆ విషయాన్నే సంకీర్తనలక్షణంలో స్పష్టం చేశారు. "ఉచితభాష పదముల జెల్లు" అని అన్నిశబ్దాలపట్ల సమభావాన్నే ప్రదర్శించారు.

ఈ కుటుంబంలో అన్నమాచార్యులవారి దగ్గరనుండీ యిప్పటికి తెలియవచ్చిన చెప్పకోదగ్గ రచయితల లెక్క ఎనమండుగురు. వారి వివరాలు యివి :

1. అన్నమాచార్యులు :—తాళ్ళపాకవారి మూలపురుషుడు.
2. తిమ్మక్క :—అన్నమాచార్యులవారి భార్య. సుభద్రాకళ్యాణం ఈమె రచనగా యిటీవల ప్రచురమైంది.
3. పెదతిరుమలయ్య :—అన్నమయ్యగారి రెండవభార్యకొడుకు. తండ్రి తరువాత అంతటివాడు. చాలా రచనలు చేసాడు.
4. చినతిరుమలయ్య :—అన్నమయ్యగారి మనుమడు. పెదతిరుమలయ్య పెద్దకొడుకు. ఆధ్యాత్మిక శృంగారకీర్తనలు చెప్పాడు.

5. పెదతిరువెంగళాచార్యులు:—అన్నమయ్యగారి యింకోమనుమడు. పెద తిరుమలయ్యగారి మూడోకొడుకు. కొన్ని సంకీర్తనలు వ్రాశాడు.
6. చినతిరువెంగళాశుడు:—అన్నమయ్యగారి సుప్రసిద్ధపాత్రుడు. పెద తిరుమలయ్యగారి నాలుగోకొడుకు. చిన్నన్న అనే పేరుతో ప్రఖ్యాతుడయ్యాడు. ద్విపదకావ్యాలు వ్రాసాడు.
7. తిరువెంగళప్ప:—అన్నమయ్యగారి మునిమనుమడు. చినతిరుమలయ్యగారి కొడుకు. అమరుకాన్ని తెలిగించాడు.
8. శ్రీనివాసుడు:—అన్నమయ్యగారికి ఎన్నోతరం మనుమడో తెలియదు. వెంకటేశ్వర శతకం రచించాడు. ఇది అముదిత్రము.

తాళ్ళపాకవారి రచనలలో యిప్పటికి అచ్చుపడి దొరుకుతున్న గ్రంథాల వివరాలు యివి :

1. ఆధ్యాత్మిక శృంగార సంకీర్తనలు :—లఘుకృతులు. 18 సంపుటాలు.
2. అన్నమాచార్య చరిత్ర :—ద్విపద, చిన్నన్న రచన.
3. అష్టమహిషీ కళ్యాణం :—ద్విపద, చిన్నన్న రచన.
4. పరమయోగివిలాసం :—ద్విపద, చిన్నన్న రచన.
5. సుభద్రాకళ్యాణం :—ద్విపద, తిమ్మక్క రచనగా ప్రతీతి.

పై గ్రంథాలలోని పదైనిమిది సంకీర్తన సంపుటాలలోవున్న రచనల వివరాలు చెప్పేముందు ఒకటి విశదం చెయ్యాలి. తాళ్ళపాకవారి సంకీర్తనలు మొత్తం రెండువేలరెండు రాగిరేకులమీద వున్నాయి. వాటిలో అయిదు వందల రేకులనే యిప్పటికి ప్రచురించారు. తొలి సంపుటాలలో అసద్దగా ప్రచురించినవాటిని తదుపరి సంపుటాలలో సవరించారు.

1 వ సంపుటం - తాళ్ళపాక లఘుకృతులు :—

1. శృంగారమంజరి.
2. చక్రవాళమంజరి.

3. నీతిశతకం.
4. వెంకటేశోదాహరణం.
5. సుదర్శనరగడ.
6. రేఫఱకారములు.
7. శృంగారదండకం.
8. వైరాగ్యవచన మాలికాగీతములు.
9. శృంగారవృత్తపద్యాల శతకము.
10. సంకీర్తనలక్షణము.
11. అష్టభాషాదండకము.

2 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 413 గీతాలున్నాయి వాటిలో కొన్నిటిని మళ్ళీ
5 వ సంపుటంలోనూ 11వ సంపుటంలోనూ ప్రచురించారు.

3వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 664 సంకీర్తనలున్నాయి. అయితే చాలామట్టుకు
సుపరిష్కృతముకావు. అందుకే వీటిలో కొన్నిటిని మళ్ళీ
పరిష్కరించి 12 వ సంపుటంలో ప్రచురించారు.

4 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

179 సంకీర్తనల సంపుటి.

5 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

331 సంకీర్తనలున్నాయి. ఒకటి నుండి నూరుదాకా కల
రేకులలోంచి అచ్చువేశారు. మధ్యలో 51-60, 71-77 దాకా
రేకులు లేవు.

6 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

234 సంకీర్తనలున్నాయి. 101 నుండి 150 వ రేకుదాకా.

7 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

288 సంకీర్తనలున్నాయి. 151 నుండి 200 రేకులదాకా.

8 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

289 సంకీర్తనలున్నాయి. 201 నుండి 250 రేకులదాకా.

9 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

288 సంకీర్తనలున్నాయి. 251 నుండి 299 వ రేకుదాకా.

10 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

296 సంకీర్తనలున్నాయి. 300 నుండి 350 రేకులదాకా.

11 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

రెండవ సంపుటంలో అసద్దగా అచ్చువేసినవాటిని యిందులో సంస్కరించారు. 351 నుండి 391 దాకా గల రేకులనుండి సంకీర్తనలుకూడా అచ్చువేశారు. దీనిలో కొత్తసంకీర్తనలు 236, సంస్కరించినవి 173.

12 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

3 వ సంపుటంలో ప్రచురించిన సంకీర్తనలే సంస్కరించి పరిశోధిత పాఠాలతో ప్రచురించారు. సంకీర్తనల సంఖ్య 379. 1 వ రేకునుండి 94 వ రేకుదాకా వున్నవే. కొన్ని రేకులు లేవు.

13 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 596 సంకీర్తనలున్నాయి. 101 నుండి 200 వ రేకు దాకా.

14 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 300 సంకీర్తనలున్నాయి. 201 నుండి 250 వ రేకుదాకా.

15 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 300 సంకీర్తనలున్నాయి. 251 వ రేకునుండి 299 వ రేకుదాకా.

16 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మికశృంగారసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 60 ఆధ్యాత్మికసంకీర్తనలు : 19 శృంగార సంకీర్తనలున్నాయి. ఇవి చినతిరుమలయ్యగారి రచన.

[చి. అ. రేకులు 1 నుండి 10 వరకు,

చి. శృ. రేకులు 1 నుండి 20 దాకా.]

17 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

600 సంకీర్తనలున్నాయి. అన్నమయ్య రచనలు. 301 నుండి 998 వ రేకుదాకా.

18 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

మొత్తం 540 సంకీర్తనలున్నాయి. 401 నుండి 500 దాకా కల రేకులు. కొన్నిరేకులు మధ్యలో పోయాయి.

ఈ పద్దెనిమిది సంపుటాలలో కొన్ని సంకీర్తనలు పునరుక్తమయినా మొత్తం సంకీర్తనల వివరాలు ఇవి :

ఆధ్యాత్మికసంకీర్తనలు — 2602

శృంగారసంకీర్తనలు — 3677

మొత్తం — 6279

ఈ ఆరువేల పైచిలుకు సంకీర్తనలలోనుంచేకాక అచ్చుపడిన ద్విపదకావ్యాలలోంచి, లఘుకృతులనుంచి సామెతలు, జాతీయాలు, పలుకుబళ్ళు, పదప్రయోగాలూ సేకరించడానికి ప్రయత్నం జరిగింది. వీటితోబాటు రేఫ అకారాలనుకూడా క్రోడీకరించాలన్న సంకల్పంకూడా వుంది.

మన లాక్షణికులలో తాళ్ళపాకవారే మొట్టమొదట రేఫ అకార విభేదాలపట్ల శ్రద్ధవహించినవారు. పెదతిరుమలయ్యగారు 'రేఫ అకారములు' అని 'క్షీరసీర విభేదము చేసినట్లు' వేర్వేర తేటపరుస్తూ 108 కందపద్యాలు అకారాదిగా లఘురేఫలు, శకటరేఫలు గల పదాలను వింగడించారు. ఈ పెదతిరుమలాచార్యులవారి అధ్యక్షతకిందనే సంకీర్తనలు రాగిరేకులమీదకు ఎక్కాయి గనుక వాటిలో ప్రయోగించిన రేఫ అకార యుక్తపదాలు వారి

లక్షణంమేరకు ఎలావున్నాయో పరిశీలించాలన్న కుతూహలం సహజమే కాని చెప్పిన లక్షణానికి చెక్కించిన రేకులలోని మాటలకు కొన్నిచోట్ల పొందిక లేదు. ఈ అవ్యస్త వింతగా తోపక మానదు అని రాళ్ళపల్లివారు భావించారు. ఈ వింతను ఈ గ్రంథంలో విపులంగా చూపించడం భావ్యమే. రేఫ అకారపదాలను కార్దులకెక్కించి అకారాదిగా క్రోడీకరించడం జరిగింది. గాని వాటి ప్రచురణలో తొందరపాటు పనికిరాదు. పరిష్కర్తలు ప్రకటించిన సంపుటాలతోకాక రాగిరేకులతోకూడ సంప్రదించిన తరువాతనే ఈ రేఫ అకారాల ప్రకటన సముచితంగా వుంటుందని ఆపుచేయడమైనది. త్వరలోనే రేఫఅకార నిర్ణయాలను విడిగా ప్రచురించే ప్రయత్నం చేయడం జరుగుతుంది. ఇది భావిపరిశోధకులకు పూచిన తరుణాఖ.

రాళ్ళపల్లివారు చెప్పినట్లు వ్యాకృతము అవ్యాకృతమునైన భాషను 'ఇదంబ్రాహ్మ మిదంక్షేత్రం' అన్నట్లు విర్లక్ష్యముగా లొంగదీసుకు ప్రయోగించు సిద్ధహస్తులు తాళ్ళపాకవారే. వారు గ్రహించిన శబ్దరూపాల యాదాతధ్యము నిర్ణయించుట అసాధ్యమేగాని ఆ కాలపు శబ్దాల వ్యవహార స్వరూపం కొంతవరకయినా సంకీర్తనలవల్ల తెలుస్తూంది. భాషాప్రయోగ విశేషాలను వ్యాకరణాంశాలను బళ్ళకొద్దీ ఎత్తవచ్చును. అయితే యిది ఒక్కచేతిమీదుగా చేయబూనడం సముద్రానికి ఏతామెత్తినట్టే. అయినప్పటికి యిప్పటివరకు లభ్యమయిన తాళ్ళపాక కవుల వ్యాకరణ విశేషములను విడిగా ప్రచురించే ప్రయత్నము చేయాలని వుంది.

తాళ్ళపాకవారి రచనలపై బహుముఖాల పరిశోధనలు జరగాలన్న ఆకాంక్షతో వాచవిగా ఈ సంపుట ప్రకటనం జరుగుతున్నది. ఇందులోని పదివేల పైచిలుకు ఆరోపాలు ఆసక్తి కలిగించితే సమర్థులు సర్వతోముఖ పరిశీలనకు పూనుకొంటారన్న విశ్వాసంతో ఈ కార్యక్రమాన్ని నేను తలపెట్టాను. నే నేం విదుషీమణిని కాను, సాహిత్యంపై అభిమానమే గాని అధికారంలేని నావంటి సామాన్యురాలు యిది చేపట్టడం సాహసమే గాని 'దైర్యే సాహసే లక్ష్మీ' అన్నారు. నా సాహసంవల్ల మన కోశాలు మరింత సంపన్నమయ్యే సూచనలున్నాయి గనుక ముందుకు దూకాను.

నా సంకల్పాన్ని హర్షించి ఈ ప్రయత్నాన్ని ఆశీర్వదించిన శ్రీ రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మగారికి నా వినయాంజలి. నా ప్రణాళికను ఆమోదించి, నాచేత ఈ మాత్రం భాషాసేవను చేయించిన అకాడమీ అధ్యక్షులు శ్రీ బెజవాడ గోపాలరెడ్డిగారికి, నాకు సర్వదా బాసటగావుండి నన్ను ప్రోత్సహించిన అకాడమీ కార్యదర్శులు శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజ రావుగారికి నా నమోవాకాలు.

ఈ ప్రణాళిక నిర్వహణలో ఎంతో ఉత్సాహంతో సహకరించి దీన్ని నిర్వహింపజేసిన ప్రధాన సహాయకులు చిరంజీవి ఎం. వి. ఎల్. నరసింహా రావుకు నా ఆశీస్సులు. ఆరోపాలను గుర్తించడం, గుర్తించినవాటిని కార్డుల కెక్కించడం, వివిధభాగాలుగా విభజించడం, అకారాధి పట్టికలు తయారు చేయటం మొదలైన వివిధఘట్టాలలో తోడ్పడ్డ వివిధసహాయకులందరికీ నా కృతజ్ఞతలు. కోశముద్రణలోని చికాకులను తట్టుకొని దీనిని ముద్రించిన ఫ్రీడమ్ ప్రెస్ బాలసుందరంగారికి నా అభినందనలు.

చిట్టచివర చెప్తున్నా నాకు మొట్టమొదటి ప్రోద్బలం మా ఆయన శ్రీ ఆరుద్ర. ఇది నిజానికి ఆయన చేద్దామనుకున్న కార్యక్రమం. సమగ్రాంధ్రసాహిత్య రచనలో తలమునకలుగానున్న ఆయన “ఒక పదేశ్వరాకా దీనిని చేపట్టలేను. ఓపికవుంటే నువ్వు చెయ్యి” అన్నారు. అదే అంకురం. దానిలోనుంచి వచ్చినదే ఈ చిన్ని మొలక.

దీనిలోని ఒప్పులు నా సహాయకులవి, దోషాలు నావి అని భావించి పాఠకులు నన్ను మన్నించ ప్రార్థన. అచ్చుతప్పులు, అకారాధిక్రమ భంగాలు, ఇతర అజ్ఞతాఘట్టాలు విజ్ఞుల జ్ఞమ నోచుకొంటాయని ఆశిస్తున్నాను.

మదరాసు,
17-7-1971.

విశేషమురాదు:
రామలక్ష్మీఆరుద్ర.

సంకేతాలు

గమనిక :

ఈ సంపుటాలోని ఆరోపాల చివర పొడి అక్షరాలు ఏమీ లేకపోతే ఆ సంకీర్తనల సంపుటాలనుండి సేకరించినవని అంతే తెలియజేస్తాయి. ఉదాహరణకి: 17-203 అంటే 17-వ సంపుటంలోని 203-వ సంకీర్తన అన్నమాట. 11-వ సంపుటంలో మూడు భాగాలు ఉన్నాయి. అందుచేత ఏ భాగంలోని ఆరోపమో తెలియడానికి వడిమిని అంతే పేయడం జరిగింది. ఉదాహరణకు: 11-3-77 అంటే 3-వ భాగంలోని 77 సంకీర్తన అన్నమాట. 16-వ సంపుటంలో 2 భాగాలున్నాయి. మొదటి సంపుటంలో వన్నీ లఘుకృతులే. వాటిపేర్లను పొట్టిచేసి సంకేతాలుగా వాడడం అయింది. మిగతా నాలుగు ద్విపద కావ్యాలలో ద్విపదల సంఖ్యగాని పుట సంఖ్యగాని యివ్వడమైనది. కొన్ని ఆరోపాల తరువాత శృం. సం. అని వుంటే అవి శృంగార సంకీర్తనల సంపుటాలోనివని చెప్పకూడదు.

అన్న }	—	అన్నమాచార్య చరిత్ర
అ. చ. }		
అ. మ. క.	—	అష్టమహాక్షీ కళ్యాణం
చక్ర. మం.	—	చక్రవాళ మంజరి
చీ. శ. }		
చీతి. శ. }	—	చీతి శతకం
చ. యో. వి.	—	చరమయోగి చిరాసం
రేఫ - జ.	—	రేఫ అకారములు
వేం. ఉదా.	—	వేంకటేశ్వర ఉదాహరణము
వై. వ. }		
వై. వ. మ. }	—	వైరాగ్య వచన మాలికా గీతాలు
శృం. మ.	—	శృంగార మంజరి
సం. ల.	—	సంకీర్తన లక్షణము
మ. }		
మ. భక్త. క. }	—	సుభద్రా కళ్యాణం
సూ. వి.	—	సూర్యారాయాంధ్ర విమంతువు
శృం. వృ. ప. శ. }		
శృం. శ.	—	శృంగార వృత్త పద్యాల శతకము

సామెతలు - జాతీయాలు

అంగడి తెత్తినట్టి దివ్యెలు
అంగడి తెత్తినట్టి దివ్యెలంగన
ముఖాంబుజములు
ముంగిటి పసిడి కుంభములు
ముద్దుల కువయుగములు

[5-1

అందని పంటికి అర్రుచాచు
అకడ నందని పంటికట్టు చాచగనేమి
కోకకురాని పతినిఁ జూడగనేమి

[15-66

అందని మానిపండు
ముందువెనక చూడక మొక్కలపు
పరువేల
అందని మానిపంటికి నానపడవచ్చునా

[8-96

అందని మానిఫలంబులు
వెకుంతుని నుతియించని వినుకులు
వననిధిఁ గురిసిన వానలు
ఆ కమలోదరుఁ గోరని కోరిక లందని
మాని ఫలంబులు

[7-1

అందినవారికి మిన్ను అరచేతిదే
అందుకే వెరగయ్యెనే
అప్పటినుండియు మాకు
అందినవారికి మిన్ను అరచేతిదే

[17-310

అంపలిచెట్టు పూచెనేమి కాచెనేమి
పొనిగియంపలిచెట్టు పూచెనేమి కాచెనేమి
ననుచని పతియెంత వచ్చినానేమి

[15-66

అక్కర కొదగని అర్థము
అక్కఱ కొదగని యిటి యరమా
లేక్క లేన్నియైనానేమి లేకున్నానేమిరే

[5-281

అగ్నిపొంతనుంటే కాకలే
ఉలుక కగ్నిపొంతనుంటే కాకలేకాక
చలువలు గలుగునా సంసారులకును

[11-1-94

అగ్నిపొంతనున్న వెన్న
చింతల వేదనలఁ జిక్కువడచు నగ్ని
పొంతనున్న వెన్నయైపోయెఁగలము
[5-48

అడవికాసిన వెన్నెలలు
హరిఁగొలుపని కొలుపులు మఱియడవి
గాసిన వెన్నెలలు
గరిమల నచ్చుకు విననికథలు భువి
గజస్నానములు [7-1

అడవికిగాయు వెన్నెలలు
పోయఁ గాలం బడవికిఁ గాయు
వెన్నెలకరణిని
శ్రీయుతుఁ డలఁచుఁడ నరులు
మాయఁబడి చెడక
[11-3-65

అడవిగాసిన రిత్త వెన్నెల
యీతలనిదిమాని మరెన్నిపుజ్జాలు
నేసినా
రీతి నడవిఁగాసిన రిత్తవెన్నెల సుండి
[8-169

అడవిగాసిన వెన్నెల
వొడలఁబెట్టిన సొమ్ములాగిఁ దనకుఁ
గాన రా
వడవిఁగాసిన వెన్నెలది కన్నులకును
[5-311

అడవి గాసే వెన్నెల
జూడలు మెచ్చాలేరు
చాలునన్న వారులేరు
వేడుక నడవిఁగాసే వెన్నెలాయ బ్రదుకు
[6-6

అడవిబడినవాడు కంపలకింద దూరినట్లు
అడవిబడినవాడు పెడలఁజోటులేక
కొడరి కంపలకింద దూరినట్లు [5-15

అడవిలోని వెన్నెల
ఆవల నెవ్వరులేని అడవిలోని వెన్నెల
కావిరిగాపెనేమి కాయకున్న నేమిరే
[5-281

అడవుల వెన్నెలలు

అడవుల వెన్నెల లారకి చదుకులు
కడతాకుల వరితావములు

[5-24]

అడుసుచొరనేపత్తె కడుగుకొననేపత్తె
అడుసుచొరనేపత్తె నటునిటుగాళ్లు
గడుగుకొననేపత్తె గలకాలము

[5-14]

అడుసు చొరనేల కాళ్లు గడుగగనేల
కడువడుసు చొరనేల కాళ్లు గడుగగనేల
కడలేని జన్మ సాగర మీదనేల

[5-154]

అడుసుచొరు కాళ్లు కడుగు
అడుసుచొరనే పత్తె నటునిటు గాళ్లు
గడుగుకొననే పత్తె గలకాలము

[5-14]

అడుసు లోపలి కంబము
గడకుగట్టిన పాతగతి దోచెమనసు
అడుసులోపలి కంబమై తోచెమనసు

[11-3-125]

అద్దముల చంద్రోదయము
పూహఁబెకుయద్దముల
చంద్రోదయమువలెను
పాహసంబున బ్రహ్మఁబెట్టెడి చదల
నిది హరిమాయ

[10-115]

అనలంబు కడగాలి
కలుగుననలంబు కడగాలి యనగానదియు
నెలమి నిచ్చట కలిగె నిదియెకడవె

[4-77]

అనుము మినుమగు
కననీకననీ కనకదల చుట్టరికాలు
అనుమె మినుమైతే నదెవ్వరిమేలు

[15-105]

[నూ. ని. లో 'అన్యు' అవే రూపానికే
ప్రయోగం చూపించారు]
అభినితించె వెర్రి వెర్రిటారు
వెంగలియభినిదించె వెలివెటాటారుగాని
అంగవించునా వివేకమప్పుడే లోకులకు

[11-1-94]

అమరావతర్థమా

అమరావతర్థమా హరిదాసులకు మహా
తిమిరంబులర్థమా దివ్యులకును [5-191]

అమ్మేదొకటి అనిమలోదొకటి
అమ్మేదొకటి అనిమలోదొకటి
బిమ్మటిఁదేటి పెద్దలయయ్యా [5-308]

అరచేతి నిమ్మపండు
అరచేతి టివారి అరచేతి నిమ్మపండు
గుట్టన నేడిమకొంటి గుఱుకులగురె

[14-79]

అరచేతి మణి
తెఱుగుల నీ పతికి తెల్లని నవ్వులు చల్లి
అజచేతి మణివైతి వలమేలమంగా

[17-512]

అరచేతి మోక్షము
గరిమ మా పుట్టుగు నీ గర్భవాసములోనే
అరయ మా మోక్షము నీ యరచేతిదే

[8-11]

అరతగట్టిన తాళి
హరిపురముపై సొమ్ము అరతగట్టినతాళి
నరిలేని దేవుని సంసారఫలము
సిరులకుం బుట్టినెల్ల సింగరములవిత్తు
మెరుగుఁబోడి యలమేలుమంగ

[14-84]

అరువంచి తడుక అల్లు
వెట్టులాలమీకు వేడుకగలిగి? తేను
అజ్ఞువంచి తడుకల్లంగరాదా

[7-260]

అసలుగంభము
అనలుగంభము యాశాదోషము
విసిగిననూరక విడువదిది

[5-122]

అసలుచొచ్చిచొచ్చి అలసినట్టు
వనలేని యీద్రదుకు
అనలు చొచ్చిచొచ్చి అలసినట్టాయె

[11-3-74]

అహమాదిశ్చమధ్యమ్
మెండగు యాజీవులను మీరుగారన
వెఱకును
వుండెడి వీరలు విక్రతుల వొగి నహ
మాదిశ్చమధ్యముగాన

[6-121]

ఆకటి కడుగని శిశువు

ఆకటి కడుగని శిశువుకుఁ దల్లి
యదవిపాలు ద్రాగించిన రీతి
యా కడఁగోరిక యడిగిన యోగికి
నీశ్వరుఁడే రక్షకుఁడు

[5-216

ఆకటికి గుక్కిళ్లు అసయినట్లు

చీకటి నోటికిఁ గడిచే యేకంబు

వచ్చినట్లు

ఆకటికి గుక్కిళ్లు అసయినట్లు [6-96

ఆకటి కొలదే ఆహారము

చెంది వి తిన కొలదే మొలచేటిపైరు

అంది ఆకటికొలదే ఆహారమెల్ల

[8-96

ఆకటివానికి అన్నమె బ్రహ్మము

ఆకటివానికి నన్నమె బ్రహ్మము

లోకమె బ్రహ్మము లోవానికి

[5-282

ఆకలి గుక్కిళ్లు దేరునా

ఆకలి గుక్కిళ్లుఁ దేరునా

గుత్తపుటాకలి గుక్కిళ్లుఁదేరునా

[15-113

ఆకలిచేత విరులించవునా

మచ్చిక నాకలిచేత మంచివిరు

లింపవునా

హెచ్చిన రతులఁగాక యిండువల్ల నేమిరా

[15-42

ఆకలి హెచ్చితే అన్నము రుచిగోరు

ఆకలి గుఱి హెచ్చితే నన్నము

రుచిగోరును

జోకఁ బాపము హెచ్చితే

సుక్ష్మాము గోరును [10-37

ఆకసపు చంద్రునికి నానపడు

ఆకసపుఁ జంద్రునికి నానపడఁగానేమిః

వాతై రానివెలికి వలవఁగానేమి [15-66

ఆకసము మోవచల్లు

పూవుల తిప్పలమీఁద పొలఁతులు

పిప్పనెక్కి

పూవులాకసము మోవఁబూచి చలుచు

[7-237

ఆకాశ మద్దమా అవ్వలయు నద్దమా

ఆకాశమద్దమా అవ్వలయు నద్దమా

శ్రీకాంతు భజియించు సేవకులకు

[5-191

ఆకాశముపొడవు ఆకాశమే యెరుఁగు

ఆకాశము పొడవు ఆకాశమే యెరుఁగు

అకడ జలదిలోఁకు ఆ జలదే యెరుఁగు

[10-121

ఆటలో బ్రాహ్మణుడు

అన్ని కర్మములుఁజేసి అకలో

బ్రాహ్మణుఁడనైతి

నన్ని పేదములనేటి యంగడిపిది

[6-6

ఆడబోయిన శీర్షమెదురైన జాడ

అడఁబోయిన శీర్షమది యెదురైన

జాడఁ గృష్ణుని గని నంతసింఱుచును

[అష్ట-1841

ఆడినదే ఆట

ఆడినదేయటా ఆకెఁజక్కఁ జూడరాదా

పీడుకోడు వయసులు పేరుకోవెట్లో

[13-328

అడుదనము అంగడివేయదగునా

అయ్యో అడుఁదనము

అంగడివేయఁదగున

యియ్యెడనేఁ బ్రియమైతె యింక

వచ్చిగలదా

[17-283

ఆడేటిమాటలకు ఆదిఅంతములేదు

ఆడేటిమాటలకెల్ల నాదిసంతములేదు

పీడని కర్మములకు విధిలేదు

[9-280

ఆటోతుకు బందెలేదు

భూమిల్లా మేసినా నాఁబోతుకు బందెలేదు

నేమవుఁ జ్రానన్నునికి నిందలేదు

[6-29

ఆరిచితే మూరడెక్కు

ఆరిచితే మూరడెక్కునదే నామకీర్తనము
కూరిమి శ్రీవేంకటేశ కొననాలికకును

[8-248]

అవటించు సూర్యునికి అంధకారమెదురా
కాచించి యన్ని నేరాలు పరిహరించునతఁడే
అవటించు సూర్యునికి నంధకారమెదురా

[6-72]

అవుగొంటే అవువెంట దూడ

అకడ నావుగొంటే

నావువెంటదూడయును

జోకలఁ గొన్నట్టివారి సొమ్మేకాదా

[7-207]

అసగలిగినచోట అడినదే సరసము

అసగలిగినచోట నాడినదే సరసము

వేనటలయ్యనచోట విచారమురే

[17-126]

ఇ

ఇంటగెలిచి రచ్చగెలుచు

ఇంటగెలికాపిచ్చు యింకరచ్చగెలిచేడి

వెంటనే ఆనతిరాదా పినవరే నేను

[14-4]

ఇంటిలోన కొక్కుదెచ్చిపెట్టుకొను

యింటిలోనఁ గొక్కుదెచ్చి

యిరవుగబెట్టుకొంటే

దంటయై గోడలువడఁ దవ్వకేలమాను

[5-301]

ఇంటిలో నిధానము

గక్కన శ్రీవేంకటేశ కలసితివి

యిక్కువలన్నియు నింక

నింటిలో నిధానము

[15-154]

ఇంటిలోనిపోరు

వన్నిన వగల వెలుపటి వారికంటెను

ఎన్నరావి వగగదా యింటిలోనిపోరు

[12-198]

ఇత్తడిదెచ్చి అవరంజితేయు

ధరలోన వతిపాకకుని వన్నునిట్లు

అరయని త్తడిదెచ్చి యవరంజితేనె

[5-185]

ఇనుపగుగ్గిళ్లు

ఇందువల నేమిగడ్డు యినుపగుగ్గిళ్లకే

ఇందిరారమును నేవే యరవైనవడచి

[7-34]

ఇనుము అడిచేవారిని తగరము

అడువమునుట

యెనలేక యెదిరికి యినుముడిచేవారికి

తన తగరముడుకఁ దడవయ్యనా

[8-161]

ఇనుము గుడిచిన నీరు

అనికము దేహమున కన్నపానములిడిన

యినుముగుడిచిననీరు యెందుకెక్కినదో

[5-311]

పడిఁబడి కుడిచిన కుడువెల్ల నినుము

గుడిచిన నీరై కొల్లఁబోయె [11-3-58]

ఇనుము దాగిన నీరగు

పూహల నాభోగమెల్లా

బొళ్ళఁబెట్టెనంటానుంటె

దాహముతోడ నినుముదాగిన నీరాయఁగా

[8-41]

ఇరుగింటివని ఎరగక పొరుగింటి వనికి

పోవు

[అష్ట-3040]

ఇలకుమింటికి సూత్రమెసగించు

ఇలకు మింటికి సూత్రమెసఁగించి మంచి

వెలది చల్లనియేటి వెలదినిగాంచి

[వ. యా. ౨-3-1840]

ఇల్లరికి పేరటముచెప్పు

ఇల్లరికి పేరటము వెలచెప్పవచ్చేవే

వల్లదాన నీవు గొంతపైకొనరా

[13-97]

ఇల్లులేనిముంగిలి

వెల్లిగొను మమకపై విసిగేవు యీ
యిల్లులేని ముంగిలి నీవేమి నేనేమే

[12-195]

ఇనుకలక్కవెట్టితే ఎంతైనా కలదు
యనుకలక్కవెట్టితే నెంతైనా కలదు
అనముదించని పుణ్యలటువంటివే

[9-279]

❧

ఈతకంటె లోతులేదు
యందుకు నందుకునీడె
యీతకంటె లోతులేదు

[15-163]

ఈతకు లోతుగలదా
బలిమిసేసినకడు వట్టి పెనగనెల
యెలమిసేతకు మిక్కిలిక లోతుగలదా

[13-68]

ఈతలేని చల్లులాట
పూతమాటల సొలపు
బొంకులనెదురేవు
యీతలేనిచల్లులాట యేమిసేనేవే

[12-195]

ఈనగాచిన పిదప, కుక్కల కిచ్చినట్లు
వేచందమునఁ గృపావివకుఁ యీన
గాచినపిదపఁ గుక్కల కిచ్చినట్లు

[ప. యో. ౨-2-248]

ఈపీగ వ్రణాలుకోరు
తెగని కర్మములు దేహములుగోరు
వగల యీపీగ వ్రణాలుగోరు

[10-107]

ఈరుదియ్య పేనువచ్చు
హెచ్చి నేనేమనినాను
యీరుదియ పేనువచ్చు
కుచ్చితముగాదు లోనఁగూచుండేనేను

[17-336]

ఈలకూరకు ఉప్పు అడుగుట
తలఁపులో నీవరెఱిమి మాకున్నదా
దొలిసి, యీలకూరకు నుప్పడిగేవారము

[14-131]

ఈలకూరకు వుప్పుచాలదు
అయ్యరో నీవేకాదు అలిసొల్ల నివారు
వొయ్యనె యీలకూరకు
వుప్పుచాలదందురు

[13-50]

ఈలగద్దమూకలో కోడిపిల్లకు
తలారికమా
ఈలగద్దమూకలోన యించుక కోడిపిల్లకు
మూలమూలలఁ దలారికములు చెల్లనా

[16-33]

ఈవెంత పొగడూ అంతే
పురిగొన్న యీవెంత పొగడూ నంతే
నరవతి చనవెంత నగవూ నంతే

[11-3-84]

❧

ఉంకువపట్టిన మీద ఒడబాట్లున్నవా
[13-68]

ఉట్టులతో తెగకొసికొను
ఒగియతీక్వరు పొక్కినుట్టులతోడఁ
దెగఁగోసి కొన్నాఁడో తెగువతోమున్నె

[ప. యో. ౨-4-408]

ఉప్పుమ్రోవాదు చిట్లు కనదు
చేరిపుప్పుమ్రోవాదు చిట్లువేగనడట
పూరకే శ్రీవేంకటేశ వాసికతోడ [6-39]
ఉప్పు ఒలికి ఇనుమడి
అప్పటికప్పటి మాటలంటి మింతే
పుప్పులి కినుమదాయ
మూరకేపుండవయ్య [15-168]

ఉప్పుచింది ఇనుమడించుట

చెప్పరాడిందాకనైతె చిలియున్నభావము
పుప్పుచిందినుమడించె నుండనుండగాను

[17-128

ఉప్పుచింది యెత్తితే వొకటి రెండవు
శప్పుగాదు రావయ్యా, దానికేమి దోపమా
పుప్పుచింది యెత్తితేను వొకటిరెండవుగా

[13-463

ఉప్పుదినుటా ? కాక ఉపతాపమా ?

చెప్పనేల నీగుణాలు చెలువుడ

చాలుఁ జాలు

పుప్పుదినుటాగాక పువతాపమా

[13-303

ఉప్పుచింది ఉపతాపమందనేల

ఒక్కమాచే పుప్పుచింది పువతాపమందనేల
చక్కజాడఁ దగినంతే చవిగొనరాదా

[11-131

ఉప్పువేసి పొత్తుకలియుట

పోసిపోసి పుప్పువేసి

పొత్తుగలయు వచ్చిని

నేనోపగ యింతేనికి నిద్దరవచ్చిని

[15-138

ఉంకొంటే వైదికత

ఊరుకుండితే మేలు వూకొంటేఁ

వైదికతెను

బారపెట్టితే నలపు వచ్చి దేరెనందువు

[13-478

ఊదర బలిసినట్లు

వరదో పట్టణమున వదుగురుఁ

నేగురుఁగూరుక

తరఁగఁగ వరిచెడ నూదరబలిసినట్లాయ

[11-3-6

ఉప్పువేసి పొత్తు గలయు

వినరె మాటల నుప్పువేసి పొత్తుగలనేని

పెనఁగి యెక్కడనైనా పెద్దవాఁగాదు

[17-355

ఉప్పువేసి పొత్తుగలియుట

పోతరించి పుప్పువేసి పొత్తుగలయవచ్చేవు

నేకులఁ బట్టగరాదు చెలికొనైతేను

[17-174

ఉరిసినయందుపై ఉడుకు చల్లినట్లు

నన్నివురిసినయందుపై నుడుకుచలిసట్లు

యెన్నమాలో మేకు నేనేవిక నేలనెయ్యా

[15-33

ఉలికి కాలగ గొఱపుల జూడినట్లు

మలినమై దేహమెల్లముఱచినఁ దలఁపించి

పులికి కాలగ గొఱపులఁ జూడినట్లు

[4-167

ఉలిసిన మీద ఉడుకులు

నెరజాణ విన్నిటాను నీవేడ నేనేడ

పులిసిన మీదవింక పుడుకులునా ?

[13-303

ఉల్లిదిన్న కోమటి పూరక వున్నట్లు

పులిదిన్న కోమటి పూరక వున్నట్లు

జల్లెడ నావాల జారిపోయినట్లు

[7-260

త్రోసి

ఊరుకున్నవారితో ఊరు ఓపడు

దూరినదాన నేనింతే తొల్లిపీవు

కొంతుఁడవు

పూరుకున్నవారితో నూరోపడు

[13-85

ఊరుకున్నవారితో ఊరోపడు

ఊరుకున్నవారితో పూరోపదన్నమాట

నేరుచుకొంటినేను నీవేమిసేసేవే

[17-229

ఊరువాడెడు చెలమ

ఒడలిపై నీ చెమట పూరువాడెడు

జడియు నీ శమకంబు చెలమ పంతకగరు

[12-75

ఎంగిలి బూరె కడుగుట

జడియక నీవేసినన చేతలు

సర్వమును నిలువఁగవలదు

కడుగఁగ నేటికి నెంగిలి బూరెట

కడవేయనేల (?) నారాయణ

[8-257

ఎంగిలి బూరె కడుగునేల

చివ్విడిసిన సంజచేతఁబడఁగనేల

గలుకఁగెంగిలిబూరె గడుగఁగ మరియేల

[7-260

ఎంచగ పంచగనెడమేది

చేచేతనే చేసినవెల్లా శ్రీపతి నీయాజ్ఞవిధులే

యేచాయలఁ బుణ్యపాపములకును

యెంచఁగఁబంచఁగ నెఱమేడయ్యా

[10-76

ఎండకన్ను నీడ కన్నెరుగని

నెఱిసెండకన్నును నీకన్నెపుడు

నెఱుంగని వాడయ్యె నెలరాలనెండ

[ప. యా. ఎ-3-1860

ఎండకన్నును నీడకన్నునెరుగని

కన్నుయతుడినెండకన్నును నీడ

కన్ను నెఱుంగని కన్నుపూఁబోడి

[ప. యా. ఎ-4-142

ఎండకు నీడకుతీయు

పండిపొల వోయినా పట్టరానిమనసు

యెండకు నీడకుఁదీసి యంతకోపఁగలనా

[14-49

ఎండగాసే బయట యెక్కువ

వెన్నెలగాసే

యెండగాసే బయట ఎక్కువ

వెన్నెలగాసే

దిండు రేయిఁబగలొక్కడినమైనట్లు

[10-93

ఎండదాకక నీడ హిటవెరుగరాదు

బండుసేయఁగ హరికిఁబంతమా

యటుగాదు

యెండదాకక నీడ హిటనెఱుంగరాదు

[5-11

ఎండనిచెట్టు పూస్తేనేం ? కాస్తేనేం ?

పొనిగియండనిచెట్టు పూచేనేమి కాచేనేమి

ననుచని పతి యంత నవ్వినానేమి

[15-66

ఎండపొడచూపు అక్కడనే వెన్నెలగాగు

పూనివాకచోట నెండ

పొడచూపునొక్కడనే

నానిన వెన్నెలగాను నానారీతులను

[9-263

ఎండబడ్డ నీడగోరు

యెందు యెండఁబడ్డఁగాని

యింపునీడఁగోరఁడు

కందువ సంసారియెనఁగాని

మోక్షము గోరఁడు

[10-37

ఎండమావులచెరువులు

చెప్పినామాట వినుచిత్తమా

చిప్పిలు నెండమావుల చెరువులు మన్నవా

[16-12

ఎండమావులుతాగ దగ్గరపోవు.

దప్పికి నెండమావులుదాగ దగ్గరఁబోవుట

తప్పఁ జదువులలోఁ దత్త్వము నెంచుట

[6-49

ఎండమావులెల్లా నీళ్లంటానమ్మినట్లు

నీచుయెండమావులెల్లా నీళ్లంటానమ్మినట్లు

చూచిచూచి యింద్రియాలె నుభయనలనె

[9-151

ఎండమావుల నీళ్లు ఏరులంట మండినట్లు

నిండిన పీకలపోక నేనెరఁగఁగా నావద్ద

మందుగా నావాడవని పుంటిఁగాని

యెండమావుల నీళ్లు యేరులంటానుండినట్లు

కొండవంటి యాపచేత కూకదాననైతి

[17-51

ఎంతతోండమున్న దోమ ఏనుగవునా ?

పంకములన్నియు నేరువరచేతవే వోసి

యెంత తొండిమున్నా జోమ

యేనుగవునరే

[13-191

ఎంతవడి కెంతవడి

ఇంతయేతురా నకుల నెందాఁకును
యెంతవడి కెంతవడి యిప్పుడా నీవలపు

[14-31

ఎంతవెలుగునకు అంతేచీకటి

యెంతవెలుగునకు నంతేచీకటి

యెంతసంపదకు సంతాపద

[9-277

ఎంతసంపదకు అంత ఆపద

యెంతవెలుగునకు నంతేచీకటి

యెంతసంపదకు సంతాపద

[9-277

ఎందోకోకలువేసి కొక్కెరలవెంటు

బారాడుట

యిలనరుల గొలుచు పెందోకోకలువేసి

బలకొక్కెరలవెంటుబారాడుట నుండి

[8-169

ఎక్కనెక్క పొడవు

మాతలఁ గర్మకర్మకలు

యీ నంది వింతే

బోతరించి యెక్కనెక్కచూడవే

[10-9

ఎక్కితే ఏనుగు గుఱు

యేలీలాగెలువరాదు యెక్కితే

యేనుగుగుఱు

లోలోన మమ్మునింక లోచి చూడనేటికి

[13-222

ఎద్దుతన్నీనని గుర్రముచాటుకేగినయట్టు

బాటకములనెల్ల బొరలి సంసారంబు

పాటుదెచ్చిన యీ బ్రదుకు

నీటుగ నెద్దుదన్నీనని గుఱుము

చాటుకేగిన యట్టి చందమాయె

[11-3-74

ఎద్దులెప్పటివే గోనలలే కొత్తలు

కొల్లయెద్దు లెప్పటివే గోనలేకొత్తలెనట్లు

చల్లని నేనొకడనే జన్మములే వేరు

[7-284

ఎద్దేమెలుగు నడుకుల చవి

అఁజంగ నెద్దే మెఱుగు

నడుకులచవి మూట

మోపరివి నీకు నా ముదము ముద్దా

[11-3-21

ఎనిపినతెడ్డు చవు లెరుగునా

పనిలేదేమియునాకు పంపుడు నీబింటినితే

ఎనిపిన తెడ్డు చా లెఱుగునటవయ్య

[11-1-101

ఎనుపోతుతో నెద్దునేరుగట్టినట్లు

ఎనుపోతుతో నెద్దు నేరుగట్టినయట్లు

యెనసి ముందర సాగదేటి బ్రదుకు

[5-98

ఎరుకే జ్ఞానము మరపె సమాధి

పొరినెరుకే జ్ఞానము పొందిమరపె సమాధి

పొరిది నేడింతకంటె సుఖమున్నదా

[10-246

ఎరుకలేని మరపు

తెరవ నీకకనీకఁ దియ్యపుఁగూటముల

యెరుకలేని మఱపునేమిసేసేవే

[12-195

ఎరిమానిబంక పెరిమాననేలయంటు

నాఁబునేసిదిగే పొమ్ము

నాకుఁదెచ్చియిచ్చెనంటా

వాడిమి నీవేలయింక వాడించేవే

వేడె యెట్టిమానిబంక వెట్టి

మాననేలయంటు

పోడిమిఁజేసినవారి పుణ్యమింతేకాక

[17-30

ఎనరెత్తుకొని లేళ్లు ఏవనితోలు

ఎనరెత్తుక లేళ్లేవనితోలక

వనఁదన నిధిఁగల పాతే సుఖము

[9-256

ఏనుగుచేతి చెఱకు గైకొను
చెలగి యేనుగుచేతి చెఱకుగైకొనఁగ
నలవియే యెవ్వరికైన నాకరణి
[అ. మ. ౪-518]

ఏనుగుదిన్న వెలగపండు
లలిసేనుగుదిన్న వెలగపంటిబేసము
వలెనే పొంగల వెల్లవడిఁ దానేపోవురే
[6-140]

ఏనుగునెక్కి దిడ్లుదూరుట
హరినీకు నిచ్చునట - అనుమానమేల
తెరలి యేనుగునెక్కి - దిడ్లుదూరెదరె
[మ-35]

ఏనుగమీదవాని సున్నంబడుగు
వరుసనేనుగమీద వాని సున్నంబడుగ
వచ్చునా నీకిట్లుఁ గర్మమా
పరమ పురుషోత్తముని భ్రమతఁబడి
నీవిట్ల బట్టబయలైతిగా కర్మమా
[5-187]

ఏనుగులతోడ యేలాటలు
ఏనుగులతోడ నేల యేలాటలు
కానుకలిచ్చె గుట్ట గనుకొనెను
[17-131]

ఏనుగుతోడి ఏలాటలు
యేమయ్యా యేనుగుతోడి
యేలాటఁక నీతేల
కామించి నీకు నీవే కరుణించేవుగాక
[18-122]

ఏనోరుపెట్టుకు కావుమందును
ఏనోరుపెట్టుక విన్నునేమని కావుమందును
నేనిన్నుఁ దఱచినది నిమిషములేను
[8-60]

ఏరితే మలిగండ్లు ఎందులోలేవు
ఓరుపు గలవారికి వోరుచుకొంటేనేమేలు
యేరితేను మలిగండ్లు యెందులోనులేవు
[13-194]

ఏరుగుడిచి కాలువ పొగడనేల
కాలము నేరు గుడిచి కాలవ పొగడనేల
పాలించ సివుండఁగాను పరచింకలేల
[9-124]

ఏరుగుడిచి కాలువపొగడబోతే
యెరవెరవే
గరిమ నేరుగుడిచి కాలువపొగడఁబోతే
యెరవెరవేకాక యితవయ్యానా
[8-67]

ఏరుగుడిచి కాలువపొగడుట
ఈకని నెఱుగకుంటే
నిలస్వామిద్రోహము
ఘాతల నేఱుగుడిచి కాలువపొగడుట
[9-247]

ఏరులైన ఎదురెక్కు
యేరులైన నెదురెక్కు
యిట్టిపీనిఁబొడగంటే
యారితి మనము వచ్చేదేమి సోద్యమే
[17-161]

ఏలితేనే బంటు
యేను శ్రీవేంకటేశయేలితేనే బంటందురు
పాదేటివారము నిన్ను బత్తి చేకొవయ్యా
[14-155]

ఒకటి సహస్రమగు
అలరుచు నొకటి సహస్రమై పెరిగి
చలిమీటి శాఖోపశాఖలై నెగడి
[ప. యా. ౪-4-99]

ఒక్కకొలికికి దెచ్చు
అలవి మీతిన ముత్తింబులనొక్క
కొలికికఁ దెచ్చు నీకొమ్మ పల్వరున
[అ. మ. ౪-2522]

ఒక్కటంటె రెండగును

వొక్కటంటె రెండయ్యనూరక

పుండనియ్యరే

వెక్కనమైతే దనలో వెలయించేగాని

[13-235]

ఒక్కదినమే మూడుగాలములు

ఎండఁగాపురము నేకు నేదినిజ మేదిగల్గ

మందర నొక్కదినమే మూడుగాలములు

[10-47]

ఒట్టిన అపరాధము వొడ్డించుకో వశమా:

[సు. 2-15]

ఒక్కబెట్టిన సొమ్ములు ఒద్దికెకూడుండు

యిలి దెక్కివేంకటేశ యిటు నన్నుగూడితివి

వొట్టెట్టిన సొమ్ములు వొడ్డికేగూడుండవా

[13-254]

ఒక్కరు నోచిన సొమ్ము

తొకరి కేలవచ్చు

[17-30]

ఒగరుగారపు విడెముబ్బించినట్లు

నగయించు నొకవేళ నలఁగించునొకవేళ

వొగరుగారపువిడె ముబ్బించెనట్లు

[7-189]

ఒద్దనేకాలమునుండు ఉండుండి

దవ్వయిపోవు

వొద్దనేకాలమునుండు పు డుండి

దవ్వయిపోవు

నిర్దపుగల్గందమో నిజమందమో

[9-270]

ఓ

ఓకల పులుసు కలుపులబుచ్చు

యేకట దీరసేకు నెంచుగలరని

నోకలపులుసు కలుపులఁ బుచ్చవలెనా

[12-1]

ఓడగట్టిన దూలము

వొట్టకశ్రీవెంకటేశ వోడఁగట్టినదూలము

అట్టవిట్టఁ బొరలినా సందవాయు దెపుడు

[8-97]

ఓడకు దూలమైనక్రియ

ఓడకు దూలమైనక్రియ నోడక

కూడము వెంకటేశ్వరా

[శ్లో. ౩-31]

ఓడలు బండ్లవచ్చు

ఈడనే శ్రీవెంకటేశ యింతి

గూడితివి నీవు

నోడలు బండ్లవచ్చు పుండవయ్య నీవు

[13-328]

ఓడవిడిచి వదర ఊరకేల పట్టు

ఓడవిడిచి వదర పూరకేల పట్టెల

గోడగడుగ నరుపే కురిసేనో మనసా

[8-196]

ఓడవిడిచి వదరు

ఇంటివేలుపు వెంకటేశుఁ గొలువకవతుల

వెంటఁదిరుగుట వోడ విడిచి వదరిడుట

[11-3-38]

ఓపితే దానే తగిలి ఓపకున్న దానే

మాను

ఓపితేదానే తగిలి వోపకున్న దానేమాని

మాపురేపు నలయించే మాయ మాకేలా

[8-190]

ఓపితేనే తైకొంట ఒల్లకుంటే మానుట

అవదలులేని సుఖమదియెపోవరతి

వోపితేనే తైకొంట ఒల్లకుంటేమానుట

[10-223]

ఓరుపే నేరుపు

ఓరుపే నేరుపు సుమ్మిపువిదలకు

మాచకోకు మగవాని మనసు మెత్తనిది

[13-248]

ఓవరిలోననే ఉండి ఒడబాట్లు

నీవు నాకణొక్కచేనేమునీవావమె

వావరిలోననే వుండి వాడబాట్లమిటికె

[17-40]

హ్రా

బాషధ మవద్యమును సరి

అంతటా నొసర మవద్యమును సరి

మితే మిగిలెను వేసలేకంది [9-277]

క

కంచము కాలదన్ను

పెంచేటి లిదండ్రులు ప్రియమై

వడ్డించగాను

కంచము కాలదన్ను సంగతియొబ్బడలకు

[8-20]

కంచము లోపలికూడు

ముంచిన వేడుక తోడ మెక్కుటగాక

కంచములోపలి కూడు కాలదన్నునేటికే

[5-322]

కంట వత్తిపెట్టికాచు

గంటవెంటలో తగులు కాపురమా

కంట వత్తిపెట్టి కాచేకాపురమా

[6-34]

కంటికి కంటిరెప్పకాచుకవుండు

కంటికిగంటిరెప్పకాచుకవుండినయట్లు

వాంటిదేహమెల్లా జేవాద్దుకొన్నట్లు

[6-96]

కంటికిచూపు వేరయ్యానా

కాంత నీవుగూడగానే గంటినేలిలోగేపు

వింతగా గంటికిజూపు వేరయ్యానా

[15-153]

కంటే సుంకము కానకుంటే బింకము

కంటే సుంకము మరి

కానకుంటే బింకము

యింటికాడ మాతో మాయకేట

నేనేమిఁకను

[17-88]

కందిగింజను కాపువానిని వేచకచవిగాదు

కేనమేటికి గందిగింజను గాపు

వానిని వేచకెవ్వలఁ జవిగాద

[ప. యా. ౧-7-763]

కందువ బోమున నీళ్లు కట్టగట్టు

ముందే తొలగవలె మోసపోకనంగమెల్ల

కందువఁబోయిన నీళ్లు కట్టగట్టవచ్చునా

[10-66]

కందువెఱిగి చీకటి దప్పుకొను

ఎందరివెంట నెట్లు దిరుగవచ్చు

కందువెఱిగి చీకటి దప్పుకొనుఁగాక

[11-3-72]

కట్టినట్లడ దూలము

కట్టినవోడ దూలము కాదుపు సంసారము

దట్టమైన ప్రాణులకుఁ దనివేడదయ్యా

[10-24]

కట్టువదలిన క్రేపు

ఒడలిపై నీచెమట పూరువాడెడి చెలఱు

జడియు నీకమకంటు సంతకగరు

కడగంటి నీచూపు కట్టువదలినక్రేపు

వడినిన్ను గరఁగింపవశమానాకు

[12-75]

కడనున్న గొడ్డలి కాలిమీద వైచుకొను

కడనున్న గొడ్డలిఁ గాలిమీదటికిఁ

దొడిఁబడవైచుకోఁ దొడరినయట్లు

[ప. యా. ౧-4-1501]

కడలిలో ఉప్పు అడవిలో ఉసిరికాయ

కడుచిత్రమిదిగాదె కడలిలో నుప్పు

నడవిలో నుసిరికాయయుఁగూడినట్లు

[ప. యా. ౧-2-285]

కడలుడిపి నీరాదు

కడలుడిపి నీరాడఁగాఁ దలచువారలకు

కడలేని మనసునకుఁ గడమ యెక్కడిది

[11-3-97]

కడుపులో గాళ్లుండగా

కడవటఁ గడుపులోఁ గాళ్లుండఁగాను
పుడమిపైఁ బుట్టకప్పుటఁ జొమ్మనుచు

[వ. యో. ౨-3-1864

కడుపులోఁచెయివెట్టి కలచినట్లు

చెడుగుకోపంబింత సేనెఁగా యనుచు
గడుపులోఁజెయివెట్టి కలచినట్లుగుచు

[వ. యో. ౨-4-1020

కడుపులోనుండగానె

కలవీ నుడుటవ్రాయు
కడుపులోనుండఁగానె కలవి నుడుటవ్రాసె
తడవిదె వముచేత దాటవనమా

[5-214

కడుపులోపలి చల్ల కదలకయుండు
అడవులఁ దరుల మహాత్మైల వరులఁ
గడుపులోపలి చల్లఁగదలకయుండ

[అ. మ. క-1981

కడుపు నిండదు కన్నూతనియదు
కడుపునిండదు కన్నూదనియదు
కడఁగిలోని యాఁకలియుఁబోదు

[11-3-58

కడుపెంత తాగుదుచు కుడుపెంత
కడుపెంత తాగుదుచు కుడుపెంత దీనికై
వడనిపాట్ల నెల్లఁబడి పొరలనేలా

[5-205

కడుపే చెరువగు

పుడమిఁ బుట్టితిమి బుద్ధినెరిఁగితిమి
కడుపే చెరువపుత గానమయ్యా

[10-136

కతకు కాళ్ళడుగు

కదిసిచెప్పే కతకుఁగాళ్ళడిగితిగాక
యెదురుమాటాడ నీతో నెంతదానను

[17-460

కనకము కనకమే ఇనుమినుమే

కనకము కనకమే కడునినుమినుమే
వెనకనరి దూఁగితే వెలువకురారు

[8-119

కనకాద్రికి పైడివలెనా

విహితకర్మముసేసి వెదికేటి హరినిబ్బె
సహజమై కొలచేటి సరసునికి
గహనపుఁ గర్మలు కడమవై ననేమి
మహిగనకాద్రికి మఱిపై డివలెనా

[6-68

కనిగుడ్డు విని చెవుడు

కనిగుడ్డును నదె విని చెవుడును నదె
ననిచె జగత్తు నడచినదివో

[8-185

కన్నదే కందికుడుము

వయ్యద దొలగగానే వట్టేవుకుచముల
నెయ్యపు విబునికెల్ల నేర్చుగా యిది
గయ్యాభిరతిఁ గన్నదే

కందికుడుమన్నమాట

నియ్యందే శ్రీవెంకటేశ నిజమాయనేదు

[13-261

కన్నదేటిదో విన్నదేటిదో

కన్నదేటిదో విన్నదేటిదో

కాఁగల దిఁకనేదో

నన్నుంగానను నిన్నుంగానను

నడము బట్టబయలు

[9-29

కన్నప్పుడు మొక్కులు

కానకున్న దక్కులు

కన్నప్పుడే మొక్కులూను

కానకున్న దక్కులూను

వన్నియింత సేయ నీకుఁ బగదాననా

[17-452

కన్నవారిదే కందికుడుము

కన్నవారిదెకాదా కందికుడుమన్నమాట

యెన్నఁదునుఁ జెప్పఁగ విని యెరఁగవోన్

[17-30

కన్ను దెరచటొకటి కనుమూయు
టొకటి
ఇన్నియుఁ జదువనేల యింతావెడకనేల
కన్ను దెరచటొకటి
కన్నుమూయుటొకటి
[10-64]

కన్నుమూయ ప్రొద్దులేదు
కాలుచాచ ఇమ్ములేదు
కన్నుమూయఁబ్రొద్దులేదు
కాలుచాచనిమ్ములేదు
చున్నుద్రివ్వి క్రిందనైన చునికిలేదు
[5-67]

కన్నులలోని కళంకు తెలియలేక
చందురు నలువణకించు
కావించి కన్నులలోని కళంకు తెలియలేక
ఆవలఁజందురు నలువణకించినట్లు
[8-192]

కన్నులుమూసికేనే లోకము మరగు
సన్నలనేఁ దిట్టేదాన సాదించ
వెన్నుడూసీవు
కన్నులు మూసికేనే లోకము చుఱఁగు
[13-68]

కన్నులుమూసి పాలుతాగుట
పైకొని కన్నులుమూసి
పాలుదాగఁజోతేను
జోకగా నింటివారు చూడకమానేరా
[16-45]

కన్నులెంత పెద్దవైనా కలిమే
చన్నులెంత పెద్దవైనా జవ్వనమే
చున్నించే యతనికి మరిగొందరు రాసీలే
కన్నులెంత పెద్దవైనా కలిమేకదా
మున్నింటి వారికతడు
మొక్కులెల్లా మొక్కునీవే
చన్నులెంత పెద్దలయినా జవ్వనమేకదా
[13-84]

కన్నెరుగకున్న కడుపెరుగు
కన్నెఱుంగకున్నం గడుపెఱుంగు
నంద్రు లోకులు
[వై. వ. మా. గీ-4]

కప్పురము కస్తూరిగా మూకొను
వొప్పగా నందరి పూర్పులోక్కటై
నందుకు గురి
కప్పురమదేకాక కస్తూరిగా మూఁకనేరా
[7-233]

కప్పురము తిన్ననోట కడు దప్పిగలదా
చెప్పినట్లు సేయవే చెలువుని
కప్పురము దిన్ననోటఁ కడు దప్పిగలదా
[13-68]

కప్పురవిదెములోన కారమెంచచోఁపేది
కప్పురవిదెములోన కారమెంచచోఁపేది
గుప్పటి పీకాగిలిలోఁ గొనరేది
[13-270]

కర్ణధారుడులేని జలధిసడిమియొడ
నెట్లనఁ గర్ణధారుడులేని జలనిధి
సడిమియొడవంటిది
బట్టబయటనే వరమేళ్వర నిపై భక్తి
లేనివానిబదుకు
[7-86]

కర్మమెంత చేతయు నంతే
తనకర్మమెంత చేతయునంతే
గానకొన్నవనియెంత కూలినంతే
[11-3-84]

కలగన్నచోటికి గంపయెత్తినట్లు
కలగన్నచోటికిని గంపయెత్తినయట్లు
అలవుమీతినదెట్లనమ్మా
[12-64]

కలగన్నవాడు మేలు కనినటువలె
కలగన్నవాడు మేలు కనినటువలెనే
తలఁగి ప్రపంచమెందో దాఁగితేదాఁగె
[5-256]

కలచిచిందనేపట్టె కడవనిచగపట్టె
కలచి చిందనేపట్టె గడవ నిచగపట్టె
కలుషపు దేహబాడగలకాలము

[5-14

కలలోన గంజి
కలలోనగంజియేకాని మాయత్త
పిలిచి యొకింతైనఁ బెట దన్నంబు
[అ. మ. ౪-5990

కలలోని రతులు
కలచి చూచితేనే కప్పలుఁదారులె
కలలోని రతుల యాట వండిది
[16-12

కలిగిననాడే చుట్టరికంబుల తిరుగు
కలిగిననాడే చుట్టరికంబులఁ దిరుగునివి
నలుగడనివి సకమని
మతినమ్ముట పాపమయా
[9-68

కలలోపలి సంభోగము
కలలోపలి సంభోగము ఘనమగు
సంపదలిన్నియు
వలలోపలినిడి వరువులు
వన్నెలనిభవములు
[6-133

కలిమిలేని గర్వము
వలములేనియట్టి పనులేలాకడు
కలిమిలేనియట్టి గర్వమేలా
[7-180

కలి ముదిరి మేడిద
మీలోనే కలిముదిరి మేడిదాయను
జాలిదీర నెటువలె నరసమాదేనే
[14-231

కల్లందమో నిజమందమో
కలలోన నిట్లనే కాపురము నిట్లనే
నిలుపు గల్లందమో నిజమందమో
[9-270

కల్లతో నిజమోపదు
చెల్లఁబోసి చెప్పినట్లు నేయనై తినావోరి
కల్లతో నిజమోపదు కలదీంతేకాక
[17-253

కల్లలాడనేల ఆనలువెట్టుకోనేల
అట్టికల్లలాడనేల ఆనలు వెట్టుకోనేల
యెట్టివారికైన యివి యెద్దతనమే
[17-253

కస్తూరీ నలుపే తెలుకపిండి నలుపే
ఆనికస్తూరీ నల్లనంచెఁ దెలుకపిండి
యీనెపాన నల్లనంచె నేమందునే
[15-58

కస్తూరైనా మేదించక యెనయదు
మేకొని కస్తూరైనా మేదించక యెనయదు
ఆకడ నీవువోరి అటువంటివాడవు
[13-8

కా

కాగక మీగడకట్టుదు
రాగదె పాయము రప్పలఁబెట్టక
కాగక మీగడ గట్టేనటవె
[14-255

కాగిన యినుముమీది జలములు
పొడలి పందికంబులు వడిఁబెరుగును
పొలియును జీవుని పుణ్యముఁ జాలక
యెదిగిన పుణ్యం బిగురును కాగిన
యినుముమీది జలముల వలెను
[5-199

కాడిన పొట్లలో కత్తిగోసినట్లు
వేడుకలన్నియు నూని
వేదనల నుండఁగాను
కాడిన పొట్లలోన కత్తిగోసినట్లు
[4-167

కాకతాళన్యాయము
చేకూరు నిండుఁ బూజించిన మీఁదఁ
గాకతాళన్యాయగరిమ వర్తిండు
[అ. మ. ౪-1971

కామధేనువుమాని యెద్దుపిడుకుట

గద్దరిజీవుండు కామధేనువుమాని

యెద్దుఁ బిడుకఁ జొచ్చె నేది దెరఁగు

[11-2-65]

కాలినపుండ్లలోన ఉప్పులుచల్లు

కప్పినఁబోవు నేతలు కాలిన పుండ్లలోన

నుప్పులు చల్లక తలరో సకులు

[12-33]

క్రి

కిందపడి మరికాని గెలుపెరుగరాదు

ఇంచుకొఱకె యిందఱును నిట్లయిరి

కిందుపడికాని మఱి గెలుపెఱుగరాదు

[5-11]

కు

కుందమునకు పరిమళమందిన క్రియ

కుందమునకుం బరిమళ

మందినక్రియ వృత్తపదము

లలరుచు మండన్

[సం. ౧-30]

కుక్కకాటు చెప్పుపేటు

యెక్కువైన తిరువేంకటేశునిఁదలఁచలేక

కుక్కకాటుఁ జెప్పుట(చే ?)చైకూడె

నెన్నిరోతలు

[11-3-77]

కుక్కతోక బద్దలువెట్టి కట్టినా చక్కనా

పాయఁదీసి కుక్కతోక

బద్దలువెట్టి బిగిసి

చాయకెంత గట్టినాను చక్కనుండేనా

[5-190]

కుక్కనోట కళాసము

అక్కడ నా పాట్లువడి యిక్కడ

నీ పాటువడి

కుక్కనోట కళాసమై

కొల్లఁబోయ బదుకు

[11-3-24]

కుడిచేదన్నము కోకచుట్టెడిది

కుడిచేదన్నము కోకచుట్టెడిది

నడుమంత్రపువని నాటకము

[9-287]

కుమ్మరవాడు లేకే కుండ దా పుట్టునా

కుమ్మరవాడు లేకే కుండ దాఁబుట్టునా

నెమ్మినివు పుట్టింపక నేనే పుట్టితిని

[6-130]

కుమ్మరావమున చెంబువెదకు

కుమ్మరావమునఁ జెంబుకొరి వెదకనేల

నమ్మిన శ్రీవతిఁ గొల్చి బదుకరో ప్రజలు

[10-135]

కుమ్మరికి ఒకయేడు గుదియకొకనాడు

కుమ్మరికి నొకయేడు

గుదియకొకనాఁడేను

నమ్మి తలఁచిన విష్ణునామంబుచేక

[5-64]

కూ

కూకులు వత్తులగుట

చేకొని యొకతెయుంటె నిగువడివెళ్ళివచ్చి

కూకులు వత్తులుగాను కూళదాననా

[17-189]

కూడుబీరగానిచోటు

కూడు బీరగానిచోటై కొరగానిపాతై

వాడివాడివేసారితి వదిలివేసారితి

[11-3-22]

కూడులేక అకటికి కూరదిన్నట్లు

కూడులేక యాకటికిఁ గూరదిన్నట్లు

అడవిడ మోవి చిగురాకు దినేరయ్యా

[5-137]

కూడువండుట గంజికొరకా

కూడువండుట గంజికొరకా-తనకు

పేడుకలో గల సుఖము పెడుకుటకుఁగాక

[11-3-49]

కూడువేడైతే కూరాకు సంజినట్టు
కుంగక కూడవేడైతే కూరాకు సంజినట్టు
పొంగుచు నీనా నందిపొందు వెల్లనిదివో
[17-444]

కూడువేడైతే పెదవులోరుచునా
బెడసికూడు వేడైతే పెదవులోరుచునా
జిడిసి దగుపాచైతే జవిపుట్టుగాక
[13-81]

కూర ఎంతైనను కూడు గాదు
వరగనులకులు నూలుబండి మోకరిగాదు
కూర యెంతైనను గూడుగాదు
[నీ. ౪-70]

కూరవండి కనవేరగోరు
యీరితి శ్రీవెంకటేశ యన్నిటాశరణని
కూరవండి కనవేరగోరినాజీవుడు
[8-175]

కూలిచ్చినవారు పనిగొనక విడువరూ
బాలకినై యెంత సిగ్గువడినాను నీకేమి
కూలిచ్చినవారు పనిగొనక విడుతురా
[14-184]

కొ

కొంకితెంచి ముడిగొంటే కురుచే కాదా
ఇంకా నో దైవమా యేల వెట్టిదవ్వించేవు
కొంకితెంచి ముడిగొంటే కుఱుచేకాదా
[8-175]

కొంగువసిడి
తెమ్మలుగా మోవి తేనె లొనంగుదువు
కొమ్మలపాలిటి కొంగువసిడివి
[18-86]

కొంగుపైడి
చేరి కొల్చినవారికి జేవట్లు గుంచువు
కోరి నుతించినవారి కొంగుపైడివి
[6-173]

కొంగు బంగరువు
కోరిన కోర్కెయు కొంగు బంగరువు
సారె విష్ణుదాస్యము లోకులకు
[5-264]

కొంగుభత్యము
ప్రేమపు నీ యధరమే పెట్టరాని జీతము
కోమలి నీ కమ్మలమే కొంగుభత్యము
[12-205]

కొండంత కనకము వెచ్చపు పోకకు
వెలెత్తిడినట్టు
కొచ్చికొచ్చి యొక కొండంత కనకము
వెచ్చపుఁదోకకు వెలెయిడినట్లు
[9-285]

కొండ తలనెత్తుకొను
పొలసువైచగ నిది పోపొమ్ముకొండ
దలనెత్తుకొన నీకు దరమె యింతేల
తొలగరా యీమెరతోపు లేమిటికి
[వ. యా. ౨-4-956]

కొండతో దగరు డీకొను చందము
కొండతో దగరు డీకొనిన చందము
నండజాదిపుతోడ నహి పోరునట్లు
[వ. యా. ౨-7-1179]

కొండదవ్వు ఎలుకబట్టు
ఎంతవెట్టి గొండదవ్వు
యెలుకబట్టెదనేను
వంతపు శ్రీహరి నాశ్రమ నాటవే
[11-49]

కొండదప్పుట ఎలుక కొరకా
కొండదప్పుట యెలుకకొరకా-తా
గొండ యెక్కుట దిగుట కొరకా
[11-3-49]

కొండదప్పుట ఎలుకపట్టుట
కొండదప్పుట యెలుక కోరి వట్టుట దీన
బందాయ సంసార బంధము
[11-3-109]

కొండల నునుపులు

కొండల నునుపులు కొనకొన మమకలు
అండలకేగిన నడవదలు

[5-24]

కొండల నున్ననిమాపు

యెండమాపులనీరు యేకతపు పొలయలుక
వండగ వండగ నట్లు వలపులెల్ల

కొండల నున్నని చూపు

గానకొన్న వెడయాన

అండనుండే విభుని నలయించనేలే

[13-231]

కొండలమీద పిడుగు పడ్డట్లు

నరిలేని దుష్కర్మ సంఘములు రాసులై
పెరుగఁజేయుచుఁ బ్రాణి పెంచుఁగాకేమి?

జెరసి కొండలమీదఁ బిడుగుపడ్డట్లేను

తిరువెంకటాచలాధిపునిఁ దలఁచినను

[5-64]

కొక్కుతెచ్చి పెట్టుకుంటే గోడలు

తవ్వక మానునా

యింటిలోనఁ గొక్కుదెచ్చి

యిరవుగ పెట్టుకుంటే

దంటయై గోడలు దడఁదవ్వ కేలమాను

[5-301]

కొట్టగొన తెక్కించు

కోరి మొదలికి దించు

కొట్టగొనతెక్కించుఁ గోరిమొదలికిదించు

చుట్టలే దింతింతని మరియూ నీ మాయ

[9-251]

క్రొ

కోక చాకి ఇంటవేసి కొక్కిరాల

వెంటబోవు

కోక చాకి ఇంటవేసి కొక్కిరాల

వెంటబోతే

అకడ పురుషార్థమునందీనా జీవుడు

[8-175]

కొట్టిన పిండి

కూడినవారికి రతి కొట్టినపిండి వంటిది

కూడనివారికి కలగూరపంటిది

[13-204]

కొత్తజన్మనమునకు గురుతులేదు

[13-196]

కొనుట వెగ్గళము దాతినుట అల్పము

కొనుట వెగ్గళము దాఁ దినుట

యల్పము మీఁదు

గనుట వినుటలే కదా కడదన్నభవము

[5-49]

కొమ్మిమాకు నీడలు

గుత్తమైన మేడలు కొమ్మిమాకు నీడలు

కొత్తనున్నపుటింద్ల కొరయాలమాకును

[17-344]

కొలిమిగూటిలో సూదులమ్ముట

కొమ్మిచూడవె కొలిమిగూటిలో

నమ్మెడి సూదులె యిదెవీడు

యెమ్మెలు నెరుపుచు నెక్కడ దిరిగో

నమ్మిక బొంకుల ననుసొలసి

[3-72]

కొలుచుండి పొల్లుకడబడు

చెంది వీచే గాలొకచే చేనివంటా నొకచే

పొందిగట్టు కొలుచుండి పొల్లుకడబడును

[8-14]

కొలుచు దంచుట పొట్టుకొరకా

కొలుచుదంచుట పొట్టుకొరకా-తా

కులజుడై మూఢుడౌ కొరకా

[11-3-49]

కోకపెట్టిన గంజి

చేడఁబట్టిన యట్టి జిడ్డు లెక్కకురాదు

కోకఁబట్టిన గంజి కూర్చరాదు

[నీ. ౪-71]

కోటికి పడగెత్తు

గాటమైన నంపదం కదలేని పుణ్యాల
కోటికిఁ బడగెత్తక కొంచెవడన

[5-202]

కోటికి పడగెత్తు

కోటికిఁ బడగెత్తి కొంకనేల
యీటలేని పడమెక్కి యింకనేల చింత

[10-40]

కోటికి పడిగె

వలచని వట్టి శిగు వదారువేలకుఁబారె
బలిమినిఁ గోటికిఁ బడిగెత్తవయ్యా

[14-276]

కోటికి పడెగె

మేటియైన గొంతిదేవి మేనల్లాడితఁడా
కోటికిఁ బడెగె గానుకొండ యెత్తెను

[10-6]

కోటికి పడిగెత్తు

యెమ్మెల శ్రీవేంకటేశ యిద్దరికో
మొగమోట

యమ్మల కోటికిఁ బడిగెత్తెను నీరతులు

[14-66]

కోటియైనా అటది

కక్కురితికి జొచ్చునా
ఏటిజాణకనమే యేమే నీవు

కోటియైనా యాటది

కక్కురితికిఁజొచ్చునా

[7-51]

గంటవెంటరో తగులు

గంటవెంటరో తగులు కాఁపురమా

కంటవత్తివెట్టి కాచేకాపురమా

[6-34]

కోటివిద్యలు చూటికొరకె

కోటివిద్యలునుఁ గూటికొఱకె పో
చాటున మెలఁగేటి శరీరికి

[11-44]

కోడికి తవ్వబొయ్యేది తిప్పవెంటలే

మక్కువనింకా నవ్వుకమయమైనఁగోడికి
తెక్కులఁదవ్వబొయ్యేది తిప్పవెంటలే

[6-33]

కోటికి వెర్రెత్తినట్లు

యెడమియ్య కుండవరె
యెడమిచ్చితె గోవము
విజీవద్ద కోటికి వెర్రెత్తినట్లు

[2-369]

కోపగించుకొననేల కోరి వేడుకొననేల

[7-253]

కోమటిండ్ల పొరుగు

మద్దుముద్దు నేసి నిన్ను
మోవఁబెంచె మీతల్లి;
పొద్దుబొద్దుఁ గోమటిండ్ల
పొరుగాయ బడుకు

[15-73]

కోమటి మేనరికము

కులికి నేఁ గొనరఁగఁ గోమటి
మేనరికమా
నెలవై నుభాన నుండు నీవే వొక్కఁడవే

[17-305]

కోవిల భూతాన్ని పలికించుట

నాలాయించి నేనైనా నావల్లఁగల్గ లేకుండా
బాలకోవిల భూతముఁ బలికించేగాని

[13-181]

గ

గంతివంటిగుణము గాలివంటిప్రాణము

గంతివంటి గుణమింతే గాలివంటి

ప్రాణమింతే

యింతరట్లునేయ నిందు నెడమున్నదా

[11-158]

గంపెడు ఉముక తినగా నొక్కవరిగింజ
గలిసితే తెలియునా
గంపెడుముకదినగా నొకవరిగింజ
తెంపునఁ గలసితే తెలియనెట్లువచ్చు
[7-260]

గజదంత పరీక్ష
ఁగ్గితము నీదింతే నెరసులెంచఁగనేల
దర్శమందు నింక గజదంత పరీక్షేటికే
[5-322]

గజస్నానము
హరిఁగొలువని కొలుపులు
మఱి యడవిగాసిన వెన్నెలలు
గరిమల నచ్చుతుని వినకభలు
గజస్నానాలు
[7-1]

గజ్జలపేరు దొంగిలితే వినబడుతుంది
దొంగిలి గజ్జలపేరు తొలఁగఁ బెట్టఁజొకే
వెంగలితనమేకాక వినక మానేరా
[16-45]

గడకు కట్టినపాత
గడకుఁగట్టినపాత గతిఁదోచె మనసు
అడుసులోపలి కంబమై తోచె మనసు
[11-3-125]

గడిరాజు బదుకు
గడిరాజు బదుకాయ కడలేని మనసు
నడిపిది పెనరాయ నయమైన మనసు
[11-3-125]

గడ్డపార మింగితే ఆకలి దీరేనా
గడ్డపారమింగితే నాకలి దీరేనా యీ
వొడ్డిన భవము దన్ను వొడకమ్ముగాక
[5-119]

గతజలముల కట్టగట్టు
గతజలములకెల్లఁ గట్టగట్టునొకయోగి
తఱిఁదూపుల మాటల దడిగట్టుయోగి
[6-125]

గతజలంబుల అడ్డకట్టు
పోయినప్రాణంబు పొడపెట్టితే రాదు
గతజలంబుల నడ్డకట్టరాదు
[నీ. శ. 18]

గతజల సేతుబంధం
అన్నియు నిన్ను వెనక ననగానేమి
చెన్నుమీరె గతజలసేతుబంధాలు
[15-154]

గతిలేనికూటికి కన్నదేకూడు
పతిలేని భూమికి జలవంతుఁడేరాజు
గతిలేనికూటికి గన్నదేకూడు
[6-63]

గరివడ్డగింజ ఉడుకబొయ్యనా
మోనాన మారకుండరే
మొన్నటివాఁడుగాఁడా
పూనిగరివడ్డగింజ పుడుకఁబొయ్యనా
[16-2-118]

గరుడనికి ఎదురా పాములు
కాకరపు జన్మానకుఁ గార్పకారణమేది
యేతున గరుడనికి నెదురాపాములు
[6-72]

గవ్వజ్వరయవచ్చునా
గవ్వవోరయవచ్చునా నక్కడించ
నికనేల
కువ్వగాఁ బోసిన తన కొలుపులోదానసు
[13-226]

గా

గాజుగాజే మాణికమువేరే
యీపెతోడిసాటికి నీవేలపెనుగేవునేడు
మాపుదాకా గాజుగాజే మాణికమువేరే
[3-571]

గాజుబూస మాణికమంటా కట్టుకొంటు
పొరినితరోపాయనఁ బొరలుట
గాజుబూస
గరిమ మాణికమంటాఁ గట్టుకొంటుమంది
[8-169]

గాడిదపిల్ల కోమలికము

గాడిదపిల్ల కోమలికమె కలిగినది
వేడుకపడు సంసారమె వినగించువెనక
[16-1-60]

గాలి ఇరవు గాలితే తెలుసు

నదుల యిసుకరెల్ల నదులే యెరుగును
కదిసిగాలి యిరవు గాలితే తెలుసు
[10-121]

గాలిగలనాడె తూర్పుత్తు

వలిపించి పెరఁజుకోవలయును గాలి
గలనాడె తూర్పుత్తగా దగుఁగాక
[వ. యో. ఎ. 4-783]

గాలిదెచ్చి ముడియఁగాకట్టు

అలగాలిదెచ్చి ముడియఁగఁగట్టుఁగరాదట
వెలయఁగాలము గంటువేయరాదట
[7-28]

గాలిని అణగునా అనలము

అంతకంతకు గాలి నణఁగునా యనలంబు
కాంతనిట్టార్చు లాఁకలి చెరిచెఁగాక
[12-110]

గాలి ముడిగట్టినట్టు

గాలి ముడిగట్టినట్టు కాయము మోచితిమి
కాలము గొలిచితిమి కనురెప్పల
[9-267]

గాలి ముడియగట్టు

యేల మాతో నీడుపెట్టె పెవ్వరినైనా
గాలి ముడియగట్టితే గట్టివడైనా
[18-388]

గాలి ముడెగట్టు

అదె తిల పువ్వుం' బంత నానకము
కదిసి గాలి ముడెగట్టెడిని
[8-47]

గాలిలేక తూర్పుపెత్తు

నీ రతికిఁ జేయిచాచి నిట్టార్చుల
నిందెఁ జెలి
కోరియాన గాలిలేక తూర్పుపెత్తు
[13-402]

గాలికి పాపమంటునా

గోవుమీదవిసరీఁ గుక్కమీద విసరీని
పావనపు గాలికిని పాపమంటేనా
[6-129]

గు

గుంటిమీదటి వాన

గుంటిమీదటి వాన కొవబునరనపుటాన
వెంటవెంట తోడి నీడ వేడ్కకగులు
[13-231]

గుడ్డికుక్క కొన్నగుర్రాలు

అగర్తలు దాటునా
గుడ్డికుక్క వెలవెట్టి కొనిన గుఱ్ఱమురెల్ల
దగ్గరి యగడుతులు దాటోయినా
[16-6-33]

[అదె గుఱ్ఱాలు అగర్తలు దాటుతాయా
అని నేటి సామెత]

గుడికొంచమయిన గుడిలో

దేవునిమహిమ ఘనము
యేయెడగుడికొంచమయిన గుడిలోదేవుని
కాయడ మహిమ ఘనమందురుగదవయ్యా
[7-273]

గుడికొన్నయేదు కొంకరవంకరరైతనా

లోగొనకపోవునా
గుడికొన్న యేరెంక కొంకరవంకరరైతనా
పుడమికి లోగొనక పోవునటవయ్యా
[7-273]

గుడ్డికన్ను తెరచెనేమి మూసెనేమి

యెదిరిఁ దన్నుఁగానని యెడవుల
గుడ్డికన్ను
మొదలఁదెఱచెనేమి మూసెనేమిరే
[5-281]

గుడ్డికుక్క సంతకుబోయి

తిరిగినా దుడ్డుపెట్టే
గుడ్డికుక్క-వంకఁజుఁబోయి తిరిగిన
దుడ్డుపెట్టేకాక దొరకీనా
[11-3-69]

గుద్దలిబట్టినకేలి కాయలుచూపి గైకొను

పాయక గద్దలఁ బట్టినకేలి

కాయలుచూపియెఁ గైకొను పెట్టు

[ప. యా. వి. 5-198

గుర్రాలవెంట పారాడు

యెవ్వరిసొమ్ము గుడిచి యెవ్వని

గుడ్డాలవెంట

కొవ్వపీరఁ బారాడి కొలిచేది

[16-6-55

గుల్లగుల్లే రాయురాయే

గుల్లగుల్లే రాయురాయే గురియెంతవేసినాను

అల్లనాడే అడియాన లవియేల విడుతు

[10-83

గూ

గూటనున్న పక్షిచేతవేటాడలోగేరా

మాటలాడినవాడవు మన్నించకేల

పొయ్యేవు

వాటముగా నీయిచ్చకు వత్తువుగాక

నీటుతోడ వేడుకకు నిద్రించితి నీకేమి

గూటపక్షిచేత వేటాడ లోగేరా

[14-184

గో

గోడ కడుగ జోతే కొంపే

గోడ గడుగఁగఁజోతే గొనదాకా కొంపే

అడుకోలు తరక్కవాదా లటువంటివే

[9-279

గోడ కడుగ వచ్చునా

గోడ గడుగ వచ్చునా కొనరఁగ నికనేల

కూడిన తన సతుల గుంపులతోనిదానను

[13-226

గోడ కడుగ అడుగు కురియ

ఓడవిడిచి వదర పూరకేల వచ్చేవు

గోడగడుగ వడునే కురిసే నోమనసా

[8-196

గొ

గొడ్డలి నానబెట్టు

రాసీవె యెందుకేమిరతిఁ గరఁగించుదాను

నానబెట్టి గొడ్డలి సన్నలనింక యేటికే

[14-298

గొడ్డలి మెత్తనగునా

ముంచిముంచి నీటిలోన మూల

నానబెట్టుకొన్నా

మించిన గొడ్డలి నేడు మెత్తనయ్యానా

[5-190

గొరియలలోన పులి చొచ్చినట్లు

కొడలేని దురితములు కొండలుఁ గోట్లును

చెదరకెప్పుడుఁ బ్రాణిచేయుఁగాకేమి ?

పొడటి గొరియలలోన పులి చొచ్చినట్లేను

హృదయంబు హరిమీఁదనుండినతటను

[5-64

గొల్లవల్ల పుల్లన గున్నచింత చల్లన

[13-209

గోడపై నున్నము గోకితే పనికిరాదు

గోడపైనున్నంబు గోకినఁ బనికిరా

దొడలిపై వాసన యూర్చరాదు

[నీ. శ. 1-75

గోడలేని చిత్తరపులు

జోడుగూడి నీవు నేను

నాడుకున్నమాటలెల్లా

గోడలేని చిత్తరపులై వెంకటేశ

యాదా నా మతిఁ బాయపురా

[13-22-312

గోనెబట్టిన బంక

వాన చేతకములవలెనాయ మనసు

గోనెబట్టినబంక గుణమాయ మనసు

[11-3-125

గోనెల కొత్తవి కోడెలెప్పటివి
గోనెల కొత్తవి కోడెలెప్పటివి
నానిన లోహము నయమయ్యానా

[10-60

గోరగీర ఏరులగును
కేరదాననరై గోరగీరతే నేరులపును
నేరనంతేనీ యెప్పలు నిద్దరించే నేను

[17-336

గోరగీరతే నీరగును
గోరగీరతే నీరయ్యగుట్టన నుండనియ్యరే
మేరమీరితే నళని మెప్పించేగాని

[13-235

గోరపొయ్యేదానికి గొడ్డలేల
ఆరితి నాఱిడిబెట్టి యంతలో నడుగుకొని
గోరబొయ్యేదానికొక గొడ్డలేలమ్మా

[15-140

గోరపొపుటకు గొడ్డలిదగునా
నారాయణ నీ నామ మహిమలకు
గోరబొపుటకు గొడ్డలిదగునా

[9-285

గోరుచుట్టుపె రోకటిపోటు

కాశల నడుము చిక్కెగదె

గోరుచుట్టుపె

రోకటిపోటాయనమ్మరో తరుణి

[శృం. సం. 12-237

ము

ఘుకాక్షరన్యాయము

నా వుబ్బరితనంబున నీ సంతోర్తనంబులు
నేరుచుకొంటి

నీరీతిఁ బ్రయత్నంబులేక ఘనాక్షర

న్యాయంబున

నాచాతలు నీ దాస్యమునకునెక్కి

నీమీది భక్తి పుట్టించితివి :

[ప్ర. వ. 43

చ

చంకబిడ్డ దించితే పైపైనేవడు
కోవగించి చంకబిడ్డగోరి తల్లి తించితేను
పైపైనే వడుఁగాక పానిపొయ్యానా

[7-166

చందమామ వెన్నఅడిగినట్లు
ఇలలోనఁ బనివిడ్డ లెఱుంగమిఁబిలిచి
యలచందమామ వెన్నతీగినట్లయ్యె

[వ. యా. ఏ-3-2110

చందురులోకందు వెన్నెలలో కలదా
నామలఁ జందురులోనె

వడిఁగందుగడ్డుకాక

కాసే వెన్నెలలోనఁ గందుగలదా

[15-75

చక్కుముక్కు నాలికపై చవి
వాక్కురిఁగలిచి తిట్టుకొడిగట్టెదెల్లాను
చక్కుముక్కు నాలికపై చవికింతేలే

[6-69

చక్కెర వీల తీపుమాను

వింకలేక నన్నును

శ్రీవెంకటనాథుడుగూడె

యెంకనేసినా చక్కెరయేల తీపుమాను

[16-2-118

చక్కెరకు మొదలేది

చక్కెరకు మొదలేది సంతసించుటగాక

మిక్కిలి నీ నవ్వలకు మేరయేది

[13-270

చక్కెరయేదుగానైతే చవిమొగబాటు

మిక్కిలి నీవు మెచ్చఁగా మేనికి

వెంగెమైతోచి

దిక్కులవాడు నవ్వేరంతే కాలయ్యా

చక్కెరయేదుగానైతే చవిమొగబాటుగాదా

వాక్కుమారే యంతగడ్డాపూరకుండవయ్య

[13-10 8

చక్కెర రుచిగొన్న అతడు
 వేప చేదడుగునా
 రూపింపఁ జక్కెర రుచిగొన్న యతఁడు
 వేప చేదడుగునే వివరించిమాడ

[ప. యో. వి. 2-1231

చదివించే అయ్యగారు జంకించి జూచు
చదివించే అయ్యగారు జంకించి చూచితేను
వొదిలి చదువుఁగాక వోవననీనా

[7-166

చదివేది వేదములు

ఆచారము మదిబట్టిను
[2-19

చద్దికి వండిన వంటలు
అద్దములోపలి నీడలు అందరి
దేహపు రూపులు
చద్దికి వండిన వంటలు జంటగెర్మములు
[6-133

చద్వికూటిమీద ఉమియు
మించు చద్వికూటిమీద నుమినినట్లు
మంచిదొకటి చెప్పి మరి చెప్పనేరక

[7-260]

చనవు ఎంత నగవూ అంతే
పురిగొన్న యీ వెంత పొగడూనంతే
నరవతి చనవెంత నగవూనంతే

[11-3-84]

చనువులేని సలిగె
తన కమరని దొరతనమేలా
చనువులేనియట్టి సలిగెయేలా [7-180

చమురుదీనిన దివ్వె
జమునోరిలో బ్రదుకునంసారము చూడ
చమురుదీనిన దివ్వె సంసారము

[11-3-70]

చలిజడనేల సీతుగాయనేల
మెట్టి చలిజడనేల మించి సీతుగాయనేల
వట్టి దలచినవారి భాగ్యమింతేగాక
[17-253]

చలువకు వేడికి సరికి సరి
అలియ వధ్యమున కౌషధముగొనుట
చలువకు వేడికి సరికి సరి [9-268

చవి వేడితే జప్పనైనట్టు
అనిన సంసారమున నలయికులే పెక్కు-
చానిసిఁ జవివేడితేఁ జప్పనైనట్టు

३

చింతకాయ కజ్జము
వడతుల వేడుకలు వచ్చి వడఁగండ్ర గుళ్లు
కడుమోవి తీపు చింతకాయ కజ్జము

చింతకాయతొక్కు చూచితేనే నోరూరు
చింతకాయతొక్కు చూచితేనే నోరూరు
యెంతకెంత దవ్వు యేడకేడ సూత్రము

[6-234]

చింతలేని అంబలి చేరేదే చాలు
కంతలేనిగుడి సొక్కగంపంతయినజాత
చింతలేని యంబలిక్క చేరేదే చాత
[11-3-48]

చింతామణి చేతిలోనుండగా
గాజు పూసమెచ్చు
నిరులఁ జింతామణుని చేతిలోనుండగా
నరిగాజుఁ బూసమెచ్చుగ నదేమిటికి
[8-187

చిగిరించుకోరిక చేతిలో దాగదు
నగుతా శ్రీవేంకటాద్రి తానిస్తుగూడె
చిగిరింపుఁ గోరికల చేతదాగినా

[16-2-45]

చిగురు చేవయగు
చిగురు జేవయగు శ్రీ వేంకటేశుడు
అగు వరములొసగు నటుగాన

చిచ్చుకొగలిండుకొంటే చిమిడించు
చిచ్చుకొగలిండుకొంటే
చిమిడించకుండునా
గచ్చుబరత్తీల పొందు కాంచకుండునా
[8-273]

చిచ్చును గాలియు కూడుట
మచ్చిక మానము రేగెను
మచ్చరమరె మతి మూగెను
చిచ్చును గాలియుఁ గూడెను
చీచీ యిఁకనేమే
[4-169]

చిడిపిరాయి తెచ్చి చింతామణి చేయు
కడునదమని వేంకటవతి నిను నిటు
చిడిపిరాయిదెచ్చి చింతామణిజేసె
[5-185]

చిత్తమువచ్చినచోట సేసినదె విన్నపము
చిత్తమువచ్చినచోట సేసినదె విన్నపము
హత్తిపొగఁగనిచోట ననుమానమె
[17-126]

చిబికివేసిన గింజ
చిబికివేసినగింజ చేతఁబట్టఁగనేల
గబుకతెంగిలి బూరె గడుగఁగ మరియేల
[7-260]

చిలుకమానీనా గుణము
కక్కరించె నిన్నటి తగవరి తానెకాదా
మక్కువైనా చిలుక మానీనా గుణము
[16-2-118]

చిల్లలకడవలోపలి దీపము
తెలియఁ జిల్లల కడవ లోపలి
దీపమువలెనే
అలరి వెలిఁగిడి చూడఁజూడఁగ
హరి ప్రపంచపు మాయ
[10-115]

చిల్లోయంటే పొల్లోయను
చిల్లోయంటే పొల్లోయని సిగ్గు
విడిచినవాఁడు
పెల్లరేగి పరువులు పెట్టెడివాఁడు
[17-235]

చీ

చీకటొకవంక వెన్నెలొకవంక
ధరఁ జీకటొకవంక తగ వెన్నెలొకవంక
నెరపేవు నీ మాయ నీకే తెలుచును
[8-43]

చీమలపుట్టు చిమ్మిరేగినట్లు
కలుగకుండగవలె కలఁగితేను మనసు
చెలగి చీమలపుట్టు చిమ్మిరేగినట్లుండు
[2-369]

చు

చుక్కలకు లెక్కలేవి
చుక్కలకు లెక్కలేవి చూచుటితేకాక నీ
అక్కఱవునుద్దలకు అవుఁగాములేవి
[13-270]

చుక్కలలో చంద్రుడు
నిక్కిదేవుళ్లు ముత్యాల నీపై
వసంకమాడంగా
చుక్కలలో చంద్రుడవై చూపట్టితివి
[13-169]

చుక్కలలో సోము చందమున
చుక్కలలో నొప్పు సోము చందమున
నొక్కటఁ బరమశిష్యులతోడఁగూడి
[ప. యా. వి. 8-1214]

చుక్కలు రాసిపోసినట్లు
ఆరని రాజాన్నాల్లా అందుపై
పడించఁగాను
బోరను చుక్కలు రాసిపోసినట్లుండెను
[9-10]

చుక్కలు లెక్కించినట్లు

చుక్కలు లెక్కించినట్లు చూడఁగ

మా జన్మములు

పుక్కున గర్భములకు నొడిగట్టితి (మి ?)

[9-267

చుక్కలెంచుకొను

దిమ్మరివిభునితోఁ దీక్షానేవాడులేల

యిమ్ములఁ జుక్కలైన నెంచుకొనేఁగాక

[13-247

చె

చెంతనున్న తీగెలే చిగిరి న్నవి

ఎంతయినా మీలోన యెర వున్నదా

చెంతనున్న తీగెలకా చిగిరించేది

[13-84

చెట్టడిచితే చేటడు చుట్టరికాలు

చేరి చెట్టడిచితేను చేటడు చుట్టరికాలు

యారీతి నిన్నుక్కదాకా నెందుండిరో

[8-248

చెట్టడిచితే చేటడెనివావులు

నీకేమయ్యా నీకునీవే దొడ్డవాడవు

చేకొని చెట్టడిచితే చేటడెనివావులు

[13-107

చెట్టడిచిన చేటడు

చెట్టడిచిననిదె చేటడుపండు

గుట్టతెలుసుకొన గురినేను

[6-99

చెట్టున చేటడు

ముట్టితేనె ముయివా నీ మొక్కులు

చెట్టునఁ జేటడువా నీ చిక్కులు

[15-116

చెట్టుమీది విరులైనా

చేతుల గోయకరావు

[13-8

చెదలంటునే నిప్పు

ఎలమిఁ బతివ్రత నెవ్వఁడుగోరినఁ

జెదలంటునే నిప్పు నీమలోన

[నీ. శ. 58

చూ

చూపొక్కతే ఆకలియు ఒక్కతే

అనయముఁ జూపొక్కతే ఆకలియు

నొకటే

పెనఁగేటి గుణముల పెక్కు జాడ

లేలయ్యా

[9-133

చెప్పిన బాయును సేసిన పాపము

[2-8

చెరకు కొనయేమి మొదలేమి [15-66

చెరకు తీపని వేళ్లతో తెరలింప తగునె

భూపాలుడతి నులభుండైన చెఱకు

తీపని వేళ్లతోఁ దెరలింపదగునె

[ప. యో. వి. 3-914

చెరకున పండు

చనవిచ్చి శ్రీ వేంకటేశ్వర యీకెనేలితివి

చెనకు రతిమెందు చెరకునఁబండు

[13-370

చెరకునకు తీపు చల్లతిమా

యెంతసేననా యిహమున జీవికి

నెంతనఱడు వ్రాసినకొలఁదే

వంతల ముంటికి వాడి వెట్టితిమా

కొంతతీపు చెఱకును జల్లితిమా

[5-275

చెరకున బండు పండినట్లు

చనవై శ్రీవేంకటేశ శరణను టొక్కతే

పనివడి చెఱకునఁ బండుపండినట్లు

[10-80

చెరకు పండిన పండు

చిత్తెను నాకు దొల్లి చెరకు

పండిన పండు

పెక్కుమారులు మీరు పెనగేరు గాని

[14-269

చెరకుపిప్పి చవిగొను

చెయ్యార నాకని కొప్పు నేయని

భోగములెల్లా

చయ్యనఁ జెఱకుఁ బిప్పి చవిగొనుటా

[5-223]

చెరకుపోలికి వెదురు నమలినట్లు

కట్టజీవుడా కటకటా జీవుడా

తొట్టిన పంచ భూతాలతోడి డేహమా

వెట్టిఁ జెఱకు పోలికి వెదురు నమలినట్లు

వట్టిన యీ కనకమే బ్రహ్మమనవలసె

[9-151]

చెరువుకు మూకుడు మూయు

అందానె మెరిగితే ఆయములు దాచేవు

గొందినే చెరువుకు మూకుడు మూసేసే

[13-206]

చెరువుముయ్య మూకుడున్నదా

ఏమైనా నాడే వారి నేమందును

మోముచూచితే చెరువు ముయ్య

మూకుడున్నదా

[14-67]

చెరువుల నీళ్లుదెచ్చి చేరడువల్లు

చెరువుల నీళ్లుదెచ్చి చేరఁ (రెఁ ?) డు

నీవెఱి

వరము వడసితిమి వలసినట్లు

[8-49]

చెల్లినంతా చేత

[ఇది 'పట్టినదే పంకము' 'అడినదే అట'

అనే కోవలోని మాట]

[13-328]

చెవులలోన అమృతము చిలికినట్లు

చెవులలోన నమృతము చిలికినట్లైన

జివురుగైదువు జోదే చేబారిఁజిక్క-

[వ. యా. వి. 4-1058]

చే

చేకొన్నవారి చేతి భాగ్యము

సేవించి చేకొన్నవారి చేతిభాగ్యము

వేవేగరారో రక్షించి విష్ణుఁడీడను

[9-222]

చేతకు చేత

చేతకుఁజేత సేసికే

చిక్కులెన్నైనాఁ గంపు

నాఁతినికే నిదుచుండి నవ్వేదేమేలు

[14-91]

చేతబట్టినట్టి జిడ్డు

చేతబట్టినయట్టి జిడ్డు లెక్కకురాదు

కోకఁబెట్టిన గంజి కూర్పరాదు

[నీ. శ. 71]

చేతికి లోనైతేపాలు

చేయగలట్లు ఎల్లాజేయు

తాకి గిలిగించతొ అట్టడి వానిచేతుల

యీతలనన్ను నవ్వించేదేమి సోద్యమే

చేతికిలోనైతేఁ జాలు సేయఁగలదెల్లాజేసి

పోతరించి వున్నవాడు

పోదమే మాయంటికి

[17-16F]

చేతికివచ్చినసొమ్ము చేరి నాచుకొను

చేతికివచ్చినసొమ్ము చేరినాచుకొనుఁగాక

యేతులదానొల్లనంటా యీసడించునా

[10-186]

చేదు తిననేల పంచదార సంజనేల
[17-253]

చేదుతినేవాడు తీపి చవిగొను
పరుసజేదు దినేవాడు యెడనెడఁగొంత
సరవికోడుతఁదీపు చవిగొన్నట్లు
[10-201]

చేదుతిన్ననోరు చేదే అయివుండు
చెందిచేదుదిన్ననోరు చేదే
యయివుండుఁగాక
దిందువడి కొంతైనా దియ్యునుండునా
[10-186]

చేనిపంటలకు చేయిచాచు
దీనతలనాపెడి తిరువేంకటవతి
చేనిపంటలకుఁ జెయిచాచలేరు
[11-2-4]

చేపట్టు కుంచము
చేరికొల్పినవారికిఁ జేపట్టుఁగుంచమువు
కోరి నుతించినవారి కొంగుపైఁడివి
[6-173]

చేమకూర శైత్యము
చెలువవువినయాలు చేమకూర శైత్యాలు
కొలదిలేని ననువు గోడమీదినున్నము
[7-34]

చేపలు చిగురువలె చేయు
దై వికమొక కొంత తగుమానుషముకొంత
చేపలు చిగురువలెఁ జేసేను
[5-321]

చేసిన కూలికి జీతము సరి
చేసినకూలికి జీతముసరి
పూసిన కర్మభోగముసరి
[9-277]

బి

జడధిరోపలియిత
నడిఁబెట్టె గటకటా సంసారము - చూడ
జడధిరోపలియిత సంసారము
[11-3-70]

జమునోరితో బ్రదుకు
జమునోరితో బ్రదుకు సంసారము-చూడ
చమురుదీసిన దివ్వె సంసారము
[11-3-70]

జలధి బుర్రకాయ నిండునా
[2-16]

జలపూత బంగారు
చలువలోపలి వేడిసంసారము - చూడ
జలపూత బంగారు సంసారము
[11-3-70]

జలుపు వెలువలకు సరికిసరి
నిలిచిన పుణ్యము నిండుఁబావముల
జలుపు వెలుపులకు (1) సరికిసరి
[9-268]

జల్లెడను ఆవాలు జారిపోయినట్లు
పులి దిన్నకోమటి పూరకపున్నట్లు
జల్లెడనానాలు జారిపోయినట్లు
[7-260]

బొ

బొబ్బ బొజ్జేకాక దిరిశపు పువ్వైనా
బొబ్బ బొజ్జేకాక దిరిశపు పువ్వైనా
నీ బొడెంతయిన నీవు మానేవా
[12-367]

బొగంటవేసి చాటు
పుప్పటింది యాడకుండా పూరివారికెల్లాను
చప్పుడు బొగంటవేసి
చాటుదము లేవయ్యా
[14-222]

జాతంత నియమము

నెమ్మది జాతంత నియమము

సమ్మతించినంతే సంతోషము

[10-220

జాతి నీతెరుగుట

చలనమందిన మనసు జాతి నీతెఱుగునా

కలసిపోయెనున కొడిగట్టించుగాక

[6-11

జీలుగు బెండుకు తరమువెట్టు

నాగువార శ్రీవేంకటనాథుడు

మన్నించగాను

దాగి జీలుగుబెండుకు తరమువెట్టనేల

[16-1-56

జుంటిగ కత

జూమెల్ల మేసినా నాబోతుకు బందెలేదు

నేమవుఁ బ్రవన్నునికి నిందలేదు

యామేర శ్రీవేంకటేశ్వరుని శరణిని

సోమరి కర్మమంటితే జుంటిగ కతవును

[6-29

జెంకాయకు నీరునించితిమా

ఘనముగ బుద్ధులు గఱవినదేహికి

మునునోచిననోము పరింబే

తంగేటిజున్ను

చెలువంపు నీ చెలిమి చెఱకువండినవండు

తెలపు నీ యెరుక తంగేటిజున్ను

[12-75

తడిపాత మెడకోత

తడిపాత మెడగోత కలఁపువిషయాన క్తి

గుడిమీది కరువు అలకులము ప్రాణులకు

[11-3-38

బి

జిగురుచుట్టినకందె

చిఱునవ్వు నీవలుకు జిగురుచుట్టినకందె

తెఱవలకు నీమోవి తెరువుపెనరు

[12-75

బి

జీవులుపట్టిన కొల్ల చేతిలోనే వుండు

దైవమా నీవెలితేది తమవెలితేకాని

జీవుల (బా) పట్టినకొల్ల చేతిలోనే వున్నది

[8-284

బి

జుత్తుపాపవలెనగు

చిత్తమెల్లా దక్కఁగొనె నీగులు

ముంగిటవేసె

వత్తివలె దేహమెల్లా వాదఁబారె

కత్తిఁగోసినట్లు వేంకటవతి మాతలకు

జుత్తుపాపవలెనాయఁ జూడరమ్మ చెఱులు

[12-28

టె

నినువుఁ జెంకాయకు పీరునించితిమా

వానరవేమునఁ జేదునించితిమా

[5-275

త

తడిసూక్ష్మ ఒత్తులు

తెల్లని కప్పురకాపు తెఱవనవ్వులుగూడి

పొల్లగానిపుప్పొళ్ళ పోగులాయను

మెల్లనె నీవు రూపుల మించుల రవలురేగి

వొల్లనె తడిసూళ్ళ వొత్తులాయెను

[13-137

తనకుకాని రాజ్యము

ఎండెనేమి పండెనేమి
దండితో తనకుకాని ధరణీకు రాజ్యంబు
యెండెనేమి యది పండెనేమిరే

[5-281]

తన చి త్తము....నా భాగ్యము

దయతలచేదికఁ దన చి త్తము
నయముగా మాటాడితే నాభాగ్యము

[13-133]

తనుకట్టు త్రాడును తనుతానె

తెచ్చికొనునట్లు

తనుగట్టు త్రాడును దనుదానెత్తెచ్చి
కొనునట్లు నా యవగుణమింతసేనె

[ప. యా. వి. 2-1331]

తరువ తరువ వెన్న

తచ్చిన పక్వాననంటు తరువదరువ వెన్న
యిచ్చుట శ్రీవెంకటేశుని నిర్దైర్యమృతకె

[15-22]

తలపులు కడుగక వొడలటు తా

గడిగిననేమి

తలపులు గడుగక వొడలటు తా

గడిగిననేమి

వెలుపలి కాంక్షలు వుడుగక విధు

లుడిగిననేమి

[6-55]

తలమొలా ఒక్కసరా

తలమొలా నొక్కసరా తను

వొక్కఁజేగాక

కొలది యెరిగతనిఁ గొలువరో మీరు

[9-56]

తలరాయి సేసుకొను

వలచినవేళ నెంతవడి నేఁ గోపించినాను
తలరాయి సేసుకొని తగులుదుగాక

[17-553]

తలవరులు ముగ్గురు వాడులేబైయారు

తలవరులు ముగ్గురు తగు వాడు
లేబైయారు

సొలసి అనాజ్ఞకిందుఁజోపేదయ్య

[9-175]

తలవాకిటికి తెచ్చు

తెలిగన్నుఁనమాపు దీనిచేతలనె పో

తలవాకిటికిఁదెచ్చెఁ దరుణి ప్రాణములు

[4-133]

తలవెంట్రుకలంత (తెక్క)

తలఁచిమొక్కేనురలు

తలవెంట్రుకలందరు

యిలఁ దన చతుకెంతో యెరఁగరాదు

[9-249]

తల్లికిలేనిముద్దు దాదికిగలదా

తల్లికిలేని ముద్దు దాదికిఁగలదా మరి

చెల్లబడి నీవే దయసేయుటగాక

[8-167]

తల్లికిలేనిముద్దు దాదికికలదె

లేదె యెంతైనఁ దల్లికిలేనిముద్దు

దాదికిఁ గలదె యో ధవళాక్ష యింక

[ప. యా. వి. 4-93]

తల్లిబిడ్డలకు సైతము రాదె వాడు

చెల్లఁజో యెగ్గేల సేనె నొక్కెడను

దల్లిబిడ్డలకు సైతము రాదె వాడు

[ప. యా. వి. 4-994]

తవ్వి తలకెత్తుకొను

రవ్వలనే నిన్నునిర్దైర్యరతిసేసిన వలపు

తవ్వి న తలకెత్తుకొంటే తరుణి భూమిని

[13-27]

త్రా

తాటిమాని నీడ

సతులతో నవ్వులు చందమామ గుఱుకలు
మతిపోత లెందమాపుల నీళ్లు
రతులలో మాటలు రావిమాని పువ్వులు
తతిఁ విరహపుకాఁత తాటిమాని నీడ

[7-34

తాడిమానెక్కేటివానిని ఎందాకా

తోయుట

తాడిమానెక్కేటివాని తడయకవట్టువట్టి
తోడఁదోడ నెందాకాఁ దోయవచ్చును

[11-3-79

తాడుపై తపసు

నీడలోవలయెండ నెలకొన్నబిందంబు
గోడపైనున్నంబు కొదవేని యెఱుక
పాదూరిలో బ్రదుకు పావకర్మపుబుద్ధి
తాడుపై తపసు తమదనము ప్రాబులకు

[11-3-38

తామరపాకులో నీరు

వీఁగని మృత్యువు వెననన్నుఁజూచి
లోఁగఁ దామరపాకులో నీరువరె

[ప. యా. వి. 4-810

తామరపాకులో నీరు

తామరపాకులో నీరు తగనందునంటునా
ఆమేర శ్రీవేంకటేశుని దానుఁడుభూమిఁ

[7-211

తాళ్లకు తలబంటి ఎంపటి

చెట్లకు ఎంతబంటి

లంపటఁ బడఁగఁ దాళ్లకుఁ దలబంటి
యెంపటి చెట్లకు నిఁక నెంతబంటి

[ప. యా. వి. 5-251

త్రి

తినక చేదును తీపు తెలియరాదు

మునుప వేల్పులకెల్ల మ్రొక్కించి

మఱికదా

తనభ క్తియెనఁగు వంకటదైవము

ఘన వేంకటేశునకుఁ

గవటమా అటుగాదు

తినక చేదునుఁ దీపు తెలియనేరాదు

[5-11

తినగనదే వేమైన తీపపును

వీలిచిరాఁగదె తన బిరుదెట్టి చెల్లీకో

పిలుచుచామేనాకి వెట్టినాఁడు

వెలియఁదినఁగనదే వేమైనఁ దీపపును

కలఁగక యిఁకనైన దగ్గరి రమ్మననె

[15-22

తినదిన వేమైన తీపపును

మనమరానివైన మంచిని చేసుకొంటే

తినఁదిన వేమైనఁ దీపపును

[5-242

తియ్యనినోర చేదుమేయు

గరిమల నెరఁగరుగాక మానవులు

నీరులఁ దియ్యనినోరఁజేదు మేనేదా

[9-167

తిట్టు తిట్టేకాక దీవెనగా వినేరా

యెప్పుడు నిందరివిని కేకమైనందుకు గురి

తిప్పితిట్టు తిట్టేకాక దీవెనగా వినేరా

[7-233

తినక చేదును తీపు తెలియనేరాదు

ఘన వేంకటేశునకుఁ గవటమా అటుగాదు

తినక చేదునుఁ దీపు తెలియనేరాదు

[5-11

తినతిన వేములేకా తీపులు

వనివడివోరుచుక వలుమారు సాదించితే

తినఁదిన వేములేకా తీపులయ్యేవి

[13-84

తనదిన వేమెల్లా తీపి

వెనకఁ దలఁచుకొంటే విజ్ఞానములేపెక్కు
తనదిన వేమెల్లాదీపైవట్టు

[10-80

త్రి

తీగెకు కాయ వినోదమే

కొంగిటఁ గూడినవారు కడమవెట్టుదురా
వీగెక పెనఁగితేనే వేరుకగాక
ఆఁగెను నెన్నురుముపైనఁబై

శ్రీవెంకటేశుడు
వేగా తీగెకుఁగూయ వినోదమేగక

[13-81

తీవని మీసాలమీది తేనె నాకుట

శ్రీవతి యీతఁడుండగాఁ

జిక్కినవారి నమ్మాట
తీవని మీసాలమీది తేనె నాకుట నుండి

[8-169

తీపు చెఱుకుకు చల్లు

యెంతసేసినా యిహమున జీవికి
చెంతనజఁడు వ్రాసినకొందే
వంతలముంటికి వాడివెట్టితిమా
కొంతతీపు చెఱుకుకు జల్లితిమా

[5-275

త్రు

తుమ్మిద చేపర్థ కీటము

చేకొన్న తుమ్మిద చేపర్థ కీటము
లాకడఁ దుమ్మిదలయ్యానట

[5-215

త్రూ

తూరినంతే వాకిరి

కోడురాగా వలపులు తూరినంతే వాకిరి

[14-200

తె

తెగక పరమునకు తెరువులేదు

తెగక పరమునకుఁ దెరువులేదు
వగయెల్లా విరువక భవమూఁబోదు

[8-203

తెగదు పాపమును తీరదు పుణ్యము

తెగదు పాపమును తీరదు పుణ్యము
నగనగి కాలము నాటకము

[9-287

తెగిన గాలిపడగ

కన్నబొట్టఁ దెగిన గాలిపడగవై నీవు
వన్నిమాటివేసనిత్తు బ్రదుకవయ్య

[5-563]

తెరచి రాజను

తిరముగ ద్రువునికి దివ్యవనంబిచ్చి
తెరచి రాజన్నట్టి దేవుడు [12-243]

తెరవే పోయే సుంకరి తెలిసినట్లు
అరసి కనకదాసే అనుమానించకొనెనా
తెరవే పోయే సుంకరిఁ దెలిపినట్లును

[6-29]

తెరువు పెనరు

చిలునవ్వన నీవలుతు శిగురు చుట్టినకందె
తెలువలకు పీమోవి తెరువు పెనరు

[12-75]

తెలుకపిండి కస్తూరిచేయు

డిక్కుతెఱుగఁగఁ గవ్వదేహినివన్నుఁదెచ్చి
గక్కునఁ దెఱకపిండి కస్తూరిచేసె

[5-185]

తెల్లనివెల్ల పాలు

ఐకిని తెల్లనివెల్ల బాంటూ చవిగొన్నట్లు
రంకుల బావలు నమ్మి రావుదానైతి

[17-51]

తెవులువడినవాడు తినబోయి

పులుసులు చవిగోరు
తెవులువడినవాడు తినిబోయి మధురము
చవిగక పులుసులు చవిగోరినట్లు

[5-15]

త్రే

తేనియలో ఐదినట్టి యీగలు

లోఁగక తేనియలోఁ ఐదినట్టి
యీఁగల చందాన నెడఁబాయఁగలరె
[వ. య. ప. 4-220]

తేనెలోన తీవులేం

శానతే మానితినివ శారుకాడించఁబిలితీ
తేనెలోనఁ దీవులేం తెలిపెనమ్మా
[13-309]

తేనెలోపలి యీగ

మానుఁజిక్కిన కోల మకమాయ మనసు
తేనెలోపలియీఁగ తెఱుగాయ మనసు
[11-3-125]

తేవలేని సముద్రము

తేవలేని సముద్రము తెఱుగునకర్కమెల్లా
మాపులేవు ముంచఁజొచ్చె
మతిలోవి రైర్యము
[8-32]

తేనెనీళ్ల వండు తేరినట్లు

కూరుదైన వాఁడేఁడఁజొచ్చిన వడ్డములేదు
అరీతి జ్ఞానికి విధుండ్డములేవు
కారణాన వచ్చుటినీఁ గలిగెనా నదిమఱి
తేరిన నీళ్ల వండు తేరినట్లును [6-29]

తేలుదెచ్చి కోకలో పెట్టుకొనుట

కూరిమిలోఁ దేలుఁదెచ్చి కోకలోన
బెట్టుకొన్నా
సారెసారెఁగుట్టుగాక చక్కనుందేనా
[5-190]

తో

తోచినదే హితవు

వేసకని వానికిగా విచ్చానవిడినవ్వలు
దోవమొల్లవివాదికి తోచినదే హితవు
[14-129]

తోటకూర దొంగలు

తోటకూర దొంగలారా కొయ్యదలారా
కోటకూర మీ మోహమున నమ్మనెట్లు
వచ్చును
[11-6-53]

తోడునీడలు

కమ్మిన పి కనులును కలువ పూవులును
నెమ్మదిని వొక్క తోడనీడలందురు

[13-266]

తోవగాని తోవబోవు

పేవేల మొక్కులేల వెన నానాటికినెల
తోవగాని తోవబోకే తుదకెక్కఁగలరా

[8-96]

తోపుత్తి దాపురాలు

తోలుకే మా కాపురాలు తోపుత్తి
దాపురాలు

తిలకించి మావొడి సోదించకువయ్య

[17-344]

త్రో

త్రొక్కినచోటెల్ల దున్నకపండు

త్రొక్కిన చోటెల్ల దున్నకపండు

దిక్కులఁ బిడిచి తిన్నపెరుగాఁగ

[వ. యా. ఎ. 3-766]

ద

దంచనున్న రోలిపిండి

పొందిన యానలవెంటఁ

బొరలఁబోయెదమింక

దంచనున్న రోలిపిండి తలఁపొయి బదుకు

[11-3-24]

దప్పిగొన్న యతడు

జలములు వెదకుచో

భాగీరథ జలంబిల్చినయట్లు

[వై. వ. 21]

దక్కినది ధర్మము తప్పనిది భాగ్యము

దక్కినది ధర్మము తప్పనిది భాగ్యము

రెక్కించ నుడుట్టివారె లిఖితములు

[7-259]

దవ్వలకొండలు నున్నన

కోరిదవ్వలఁజూడఁ గొండలు నున్నన

చేరి దగ్గఱనను తెల్లరాళ్లు

[వీ. వ. 79]

దప్పికి నెండమావులు తాగు

దప్పికి నెండమావులుదాగ దగరఁబోవుట

కప్పుఁజదువులలో తత్త్వమునెంచుట

[6-49]

దక్షిణలు చాలని యజ్ఞము

నందది నన్నియుఁ జేసి దక్షిణలు

చాలని యజ్ఞమువంటిది

యిందిరారముచ నీవెక్కుదనుచు

నిన్నిటఁ దెలియనివాని బదుకు

[7-86]

దప్పికి నెయ్యి తాగుట

చిప్పియ మోవి చేకొంటే బింకదీమెగదవే

దప్పికి నెయ్యిదాగేటి తగవరి తాను

[13-72]

దప్పికి నేయి తాగినట్లు

నివ్వలమీఁదఁజెల్లిన నూనెలు

నిగిడి కవివిలేని యానలు

దప్పికి నేయి దాగినట్లు

తమకములోని రేలిమి

[5-1]

ది

దిక్కులేనివారికి దేవుడే దిక్కు

దిక్కులేనివారికెల్లాదేవుడొక్కఁడేదిక్కు

చిక్కినవారివెల్లా శ్రీపతేగఁ

[9-2]

దీ

దీపము పట్టి నూతనదు
పున్నతి దీపమువట్టి వాగిసూతబెడనేల
వన్ని పి దావ్యముగల్గ బహుకర్మమేల
[9-124]

దీపము పట్టుక నూతనదిన మత్తునివలె
చెదరిన జనవము దుఃఖరూపమవి
చెప్పగక శ్రమయచు గన్నచోటునే
వెదకియంగానక అనుమానించేటి
నేదురవయ్యా నేను
[8-85]

దూ

దూవకు నేయి తాగు
పోపోయి దొడనుద్ది పొద్దువోద తనకు
దూవకు నేయిదాగేటి దూరుగాకా
[17-505]

దూలచుట్టాల పోరాటాలు
కొయ్యరాచవాడవు కోరి నీకు వచ్చెనయ్య
పుయ్యక దూలచుట్టాల పోరాటాలు
[15-9]

దూరపుపేర్లు జలధుల కూడవా
[15-49]

దూలమూతకోల
[13-479]

దే

దేవరలేనిపూజ
వట్టికోరితో మారక దేవరలేని
పూజవంటిది

బిల్లిబయటనే వరమేళ్యర పీపై
శక్తిరేవినావి బడుకు
[7-86]
దేవర పరమిచ్చితే పెగ్గూడు పూజారి
[17-30]

దేవుడిచ్చినా పూజారి వరమీడు
పొసగ దేవుడిచ్చినా పూజారి వరమీడు
వినిగి నేవిడిచినా విడువరు లోకులు
[8-229]
దేహమునకు నీడ తిరిగిన యటువలె
దేహమునకు నీడ తిరిగిన యటువలెనే
క్రీహరికిని కళావిరపై జీవుడెబ్బదిరుగు
[10-99]

దొ

దొంగల ధర్మానమం
దీరకచెడి కాను జీవుడు తెలియగ
నేరకయుండిన
దారుడితోవల దొంగల ధర్మాననమాయె
[11-3-6]

దొంతిపెట్టే పుట్రియాలు
ఎంతలేదు నీదిత్తి యెఱగరా యందరును
దొంతిపెట్టే పుట్రియాలు దొరకుడాకాను
[7-57]

బొంతులపై గుడియపెట్ట

పన్నిన బొంతులపై, బడనొక్క

గుడియపెట్ట

పున్నతి మోడినయట్టు హరి

శరణుగతి యది యొక్కచే నాకు

[10-77]

దొడ్డిగంప లప్పెడు తొలిపాలు చిప్పెడు

[13-209]

దొనపంటికి యినుపకట్టెలా

[16-1-56]

దో

దోమటి సంసారికి ఊరదొర దైవము

యేమి నెఱుగనివారి కింద్రియముల

దైవము

దోమటిసంసారి కూరదొర దైవము

[5-323]

దోమ దంతితో నరిగా తలచు

తలచుకుడి దోమదంతితోను నరిగా

జలజనాభుడె నుండి వకలలోకేకుడు

[10-183]

దోమ యేనుగ అపదు

వంతములన్నియు నేను వేవేవోసి

యెంత తొండమున్నాదోమ యేనుగపునకే

[13-191]

న

నక్కలకు బొక్కలు

కొంచక సింహముండేటి గుహ

నుండవచ్చునా

పొంచి నక్కలకెల్ల బొక్కలేకాకా

[6-17]

నదుల యినుకలెల్ల నదులే యెరుగును

నదుల యినుకలెల్ల నదులే యెరుగును

కదిసి గాలియిరవు గాలికే తెలుసు

[10-121]

నగరిదాగు పసురానికి బందెలేదు

పాలుచు నగరిదాగు వసురమెవ్వనిచేసి

వైరుమేసినా నందు బందె లేదు

[9-173]

నరుదులేక యెద్దే దున్నునా

యేవల నరుడులేక యెద్దే తా దున్నునా

నీవు నేయించక వేరే నే

బుజ్జము వేసేనా

[6-130]

నడివీది పెనరు

గడిరాజు బడుకాయ కడలేని మనసు

నడివీది పెనరాయ నయమైన మనసు

గడకు కట్టిన పాత గతిదోచె మనసు

అడుసులోవలి కంబమై తోచె మనసు

[11-3-125]

నల్లితిండి

వెల్లిగాను సురతపువేళ మరపుంయింపు

కొల్లెలాడుటొ కొనగోరి తాకులు

నల్లితిండొ మరి మీదమరిగితే రోకలా (గ)

పుల్లమిచ్చే వేంకటేశు వొడ్డికిబుంటిది

[11-3-60]

నా

నానాటి బదుకు నాటకము

నానాటిబదుకు నాటకము

కానక కన్నది కైవల్యము

[9-287]

నానించి ఇనుపగుగ్గిళ్లు నములుట

నానించినపగుగ్గిళ్లు నములుట బలిమిని

భ్యానించి మనసుబట్టి దైవముపాదించుట

[6-49]

నానుడిబాసలు

మానకురా యిటు మాటాడివి

నానుడిబాసలు నమ్మితివి

[18-57]

నారపేర పేలము

నారపేరఁ బిలిచితే నారాయణయనెవంటా

చేరికాచినటువంటి శ్రీపతివిగా

[9-162]

నారబేరుకొన్నవానిగాము

కోవిడుఁడ నారబేరుకొన్నవానిగాచినట్లు

నా వొడయ హరిహరి నమోనమో

[11-127]

నారికడపు గాయకు నీరువచ్చినయట్లు

యిల నారికడపుఁ గాయకు

వీరు వచ్చినయట్లు

తలఁచి రాగంఁజేయ కన్నుఁడనే వచ్చురే

[6-140]

నారికళపు కాయకు పై నె గట్టికాక

లోనూ అట్టేనూః

అంది నారికళపుఁ గాయకుఁ బై నె గట్టికాక

కందువలోనూ నట్టి గట్టి యయ్యానా

[15-75]

నారికళము పై నె గట్టిగాని లోన గట్టా

అంది నారికళపు గాయకుఁ బై నె గట్టికాక

కందువలోనూ నట్టి గట్టి యయ్యానా

[15-75]

నాలితోవండినకూడు ననుబాయె

ఏంకొనఁబెట్టెవే యెందఁకామాటలు

నాలితో వండినకూడు ననుబాయేకాదాః

[13-241]

నాలిమింటి విత్తుపెట్టుట

గారిముడియగఁజేటి కలుగుడి గుట్టుయోగి

నాలిమింటివిత్తువెట్టి నగు నొకయోగి

మూలనిధానము గని ముందుగానఁ

దొకయోగి

నేల దంకిందునేని నిక్కు నొకయోగి

[6-125]

ని

నిండిన సంపద

విండిన సంపదవలె నెంత విన్నంటితేను

అందవోరెత్తలేవైతి వదేమయ్య

[15-23]

నిండుచెరువుండ చెలమలేల

యింతలోని పనికిఁగా యిండు

పండు తొరనేల

చెంత నిండు చెరువుండ చెలమలేలా

[5-291]

నిజమాడితే నిష్కారము

ఏకు నే నిజమాడితే నిష్కారమై కోఁచునా

[17-284]

నిజము నిష్కారము

పుండివ దున్నట్టేకావి పూరకే

కల్పించవోవ

విందగరితెలాడితె నిజము నిష్కారము

[14-185]

నిద్దురించువానిచేతి నిమ్మపండు

నిద్దురించువానిచేతి నిమ్మపంటవలెనే

బుద్ధితోఁ గర్మములు గొట్టునజారిపోవును

[11-119]

నిప్పుదెచ్చి వొడిలోన పెట్టుకొను

నిప్పుదెచ్చి వొడిలోన నియమానఁ

బెట్టుకొంటే

యెప్పుడును రాఁజాగక యిదియేమాను

[5-301]

నిష్ఫలమీద జల్లిన నూనెలు

[2-1]

నిష్ఫలమీద చల్లిన నూనెలు

నిష్ఫలమీద జల్లిన నూనెలు

విగిడి తనివిలేవి యాసలు

దప్పికి నేయిదాగినట్లు

తమకములోని తాలిమి

[5-1]

విష్ణులమీద నేయచట్ట
ఒప్పుదు మానువరమ్మ

ఉప్పతిలఁ బలుమారు
నిష్ణులమీదఁదెచ్చి నేయచట్టిఁదరుణి

[4-163

విమ్మకు పులుపు నిలిపితిమా
కలదిగలఁచే కర్మఫలంబు

విలిపితిమా నేను విమ్మకుఁ బలును

[5-275

నిరుపేదయైనవాడు నిధానము పొడగను
విరుపేదయైనవాడు విధానము పొడగని
గరిమ ప్రమనియట్టి కామశున్నట్లు

[8-107

నిలువునూరు పండుట

వెలయనాకఁడె చిన్నువెల్లవిరిగఁగూడె

నిలువు నూరూఁబందె నీకేరె వెరపూ

[17-335

సె

నీ చిత్తము నా భాగ్యము

నేరుపేదో నేరమేదో విజముదెలియదు

శ్రీరమణుఁడవు నీ చిత్తము నా భాగ్యము

[11-102

నీటముంచు పాలముంచు నీ చిత్తమికను

[15-39

నీటి నడుమడిచితే రెండోనా

నీటి నడుమడిచితే నేడు రెండోనా

యేటికింక గొంతేవు యింతిఁజేకోవయ్యా

[15-75

నీటిపై వ్రాత

[7-34

నీటిలో నానబెట్టినా గొడ్డలి మెత్తనగునా

ముంచిముంచి నీటిలోన మూలనానఁ

బెట్టుకొన్నా

మించిన గొడ్డలి నేడు మెత్తనయ్యానా

[5-190

నీడలోపల యెండ

నీడలోపల యెండ వెలకొన్నబంధంబు

గోడపై సున్నంబు కొదలేని యెఱుక

[11-3-38

నీరడిచితే రెండు కాదు

రావే అక్కచెల్లెడ్లమురవ్వయైతిమేవోసి

నీవు నీరడిచితేను నేడు రెండొనటనే

[13-191

నీరుకొద్ది తామర

నీరుకొద్ది తామరనై నీతో బొందుసేసేను

[14-200

నీరుకొలది తామర

వెలకొన్న దెఱుగవా నీరుకొలది తామర

చెలియరో నేనేమని చెప్పేనే నీకు

[18-423

నీరుకొలది తామర

ఈరికి వారివారికిం దగినయట్లు

నీరుకొలది

తామరనై నిండుతండుడువు

[వై. ౪-28

నీరుకొద్ది తామర

మీజిన నీరుకొద్ది తామర యింతే

యెంచిమాడ

జాబిదిచి దేవుని శరణను జీవుఁడొ

[6-157

నీరుకొలది తామర

నీవలనఁ గరతేలేదు మరి నీరుకొలది

తామరవు

ఆపల భాగీరథి దరిదాపుం ఆ జలమే

పూరినయట్లు

[7-159

పిరులుగ్గ రాతిబరణిపెట్టు
పొంచిపొంచి యందుకగా
పొడిఁబడ నేటికి
వంచపిరులుగ్గరాతిబరణిపెట్టనేలా

[16-1-56

[ఇది 'దొనవంటికి యినువక' ఛేలా' అనే
కోవలో పామెత]

పిరు మునుకల పొలము
వడునాడుగవది బ్రహ్మలోకమును
కదిసి పిరుమునుకల పొలము [9-23

పిరువంకతుంగ
చేరి వదారుచేలకు నేపలు పెట్టగా
అరితిఁ బడినకాసి అన్ని చేతలు
కోరికలు మించినట్టి కొలనివక్షలచేత
పిరువంక తుంగైవని నీ గుణాలు

[14-151

పిరువట్టుకు నేయిముందా
తీవుపిరు వట్టుగొంచే తేటనేయి
మందవునా
[15-42

పిరువట్టు నేతదీరునా
పిరువట్టుగాన్నచోట నేతదీరునా
సారెనాకని తొండులే చరిమందులు పిరు
[18-242

పిరువట్టువేళ నెయ్యిపోయుట
పేరుకొని నన్నతడు పిలువఁగవ దివికి
యారీతి ఏవే వలికే విడిమేలే
పిరువట్టుగాన్నవేళ నేయివావే నాకవికి
అరచు పిగులేవియాఁబడె వసురమా
[17-174

పిరువేదైతే తామర వోరుచునా
తచ్చి పిరువేదైతే తామరవోరుచునా
చెచ్చెరఁ జల్లనైపుంచేఁ జింగరించుగాక
[13-81

పిరైపారి గారిబోవు
యిల గరుడధ్వజాపై నెక్కునా విషములు
కలఁగి పిరైపారి గారిఁ బోవుగాక
[8-1

పిరుగప్పిన నిప్పుక
తారియెవ్వారికిఁ గానరాకుండ
పిరుగప్పిన యట్టి నిప్పుకమాడ్కి
[వ. యో. వి. 2-450

పిరువయిగవిసివున్న నిప్పులు
నూలువదులనఁగ నెఱసన
పిరువయిగవిసియున్న విప్పులనఁగ
[తఫ. 87

పిళ్లడిచితే రెండయ్యానా
పిరైరవుగాను నేను పివు నాపెఁగూడితేను
రేతగా పిళ్లడిచితే రెండయ్యానా యెవురు
[13-254

పిళ్లలో నీడ కనవడక మానదు
పెక్కురతులలో నేం పిరిపిరు వేయించేరే
గక్కన పిళ్ల పిడ గానరాక మానునా
[13-194

పిళ్ల గంపను తెచ్చుట
మెల్ల నె పివేకాదు మేలుమేలు అంత పిళ్ల
బిల్లిదులైనవారు పాటిగంప దెత్తురు
[13-50

ను

మడుగులు దప్పినాను వోముఫలము
దప్పదు
అడిగిరావె పెరుదండుకేమివో
యెడయవి జాన పికిచ్చినాడు
మడుగులుదప్పినాను వోముఫలముకన్నదు
తదవి యింకకలవైన దగ్గరి రమ్మవనే
[15-22

మడుగులు దప్పినా వోముఫలమిచ్చినట్లు
మడుగులు దప్పినా వోముఫలమిచ్చినట్లు
కడఁగి వేడుకొన్నాఁ గానిమ్మనరులోకం
[8-220

నూ

నూటికి సెలవుగాగ నూలిపోగే అందురు
నూటికి వెంపుగాగ నూలిపోగేయందురు
యేటికిక మాటెల్లా విందులోనేవున్నవి
[17-435]

నూతులు దవ్వగబోతే బేతాళములుపుట్టు
నూతులు దవ్వగఁబోతే బేతాళములుపుట్టె
కాకాళపు లోకులార కంటిరా యీ నుద్దులు
[6-8]

నూనెకొలచే కుంచం నునుపు
నూనెగొలచే కుంచము నును పెక్కు
మీదమీద
అనక మైదిగువారీ నాయనాయనయ్యా
[13-108]

నూనెగొలిచి కుంచము నునికిలిస్తటు
పూని హరిఁ జేతులారఁ బూజించు
బొకటే
నూనెగొలిచి కుంచము నునికిలిస్తటు (1)
[10-80]

నూరిటి రుణమొక నూలిపోగు
నీరుచు నశఁదే దినకర్మంబది
నురిటి రుణమొక నూలిపోగునా
[9-170]

నె

నెలమూడు శోభనాలు
నెలమూడు శోభనాలు వీకుఁ నతనికిఁదగు
కలకాలము నిచ్చకల్యాణమమ్మా
[13-280]

నీ

నేతివీరకాయ
నేతివీరకాయ నేయి అందులేదు
రాతివీరనకు వీరము యిచ్చుకారేదు
[7-260]

నేతివీరకాయయంతే నేయి వెదకగనేల
[15-104]

నేతి వీరనెడి చందము
అక్రూరుఁ దక్రూరుఁడని యదరంద
నక్రూరునేతి వీరనెడి చందమున
[అ. మ. క. 3341]

నేయిచల్లిన అనలము
అన నేయి చల్లిన యనలంబు కరణిఁ
గనలి చోకుండు కింకరులరావించి
[ప. యా. వి. 8-1456]

నేయెల్ల ద్రావు దంతిమెనగు వెలగ
కాయలగతి
నేయెల్ల ద్రావు దంతిమెనగు వెలగ
కాయలగతి రిత్రకదవలే చిక్కు
[అ. మ. క. 836]

నెయ్యని పోసుకోరాదు నీళ్లని
చల్లగరాదు
[14-35]

నేరమెల్లా జీవునిది నేరుపెల్లా దేవునిది
నేరమెల్లా జీవునిది నేరుపెల్లా దేవునిది
దారిదప్పి విట్టవీఁగఁ దనకేరి
[8-132]

నేరేడు బండులమ్ము
ముచ్చట నేమదిగితే మెఱుగు
మాటలాడేవు
బచ్చించి యాలనేరేడుఁ బండులమ్మువే
యిచ్చకానకాశనితో యిన్ని వియ్యకొని
వడ్డి
కచ్చానకు మామందర తగవులాడేవు
[13-206]

['చెరువుకు మూకుడు మూయడం' అనే
వలుకుబడి కోవలో ఇది ఉన్నట్లుంది.]
నేలా తడియదు నీరూ తడియదు
నేలాదడియదు నీరూ దడియదు
కోలుడి త్రికే కోలుడి దరకొన్నమాయ
[9-14]

నా

వౌశల వ్రాసినవి వోమించు

వౌశల వ్రాసినవి వోమించుగా కళఁ

దెవగిన శ్రీవేంకటేశ్వరుఁడు

[5-320

ప

శంశదార అద్దకు తిన్నా ముష్టిగింజ

చేదే

ఆరయఁబందార వద్దకతినఁజోకే

చేరరాని ముష్టిగింజ చేదేలమాను

[5-301

శంశనీకు బుగ్గరా బరణి బెట్టనేలా

[16-1-56

వంటపండిన పొట్టు

గుంటిమీద వాసికొవలువరవపుటాన

వెంటవెంట తోడివీధ వేడ్కకగులు

వంటపండినపొట్టు పాసివుండినకాక

బంటుఅయిన వతివిత సడిబెటినేరే

[13-231

శంశుడు పాలలో నొక చల్లబొట్టు

చెంతఁ బెంటెడు పాలలో నొక చల్లబొట్టు

చేమిరిపెట్టివట్టు

అంతటికిని శ్రీహరి శరణుగతి యది

యొక్కఁచి నాకు

[10-77

శండిన పసిడి

అందనున్న హరినాక్కఁ దలచిన

పండిన పసిడే బ్రతుకరా వ్రతము

[11-3-35

శండిన మామిడిపై చిలుకవరె

నిండుదొరకాదు నీ గుణముమేలు విన్న

వమ్మవలెఁజో

పండిన మామిడిపై చిలుకవరె వచ్చిదేర

నేలకిందేవయ్యా

[16-2-106

పండి పల్లపోవు

పండి పల్లవోయానా వట్టరాని మనసు

యెందకు వీడకుఁదీని యింత కోవఁగలవా

[14-49

పగవారికైనా నిట్టి పాటు వద్దయ్యా

[14-25

పచ్చిపాలలో వెన్న

పచ్చిపాలలో వెన్న పరమాత్ముఁడు

బచ్చన వ్రాసిన రూపు పరమాత్ముఁడు

[5-235

పచ్చివడగండ్ల గుళ్లు

వడకుల వేడుకలు పచ్చివడగండ్ల గుళ్లు

కడుమోపిశీపు చింతకాయ కజ్జము

[7-34

పట్టపట్ట పాములు

పట్టఁబట్టఁ బాములాయ పంకవుఁ

గోరికలెల్ల

వట్టినదే చలమైకే పలుకనేమున్నది

[14-50

పట్టపగటి వెలుగు

వట్టినవారి చేబిడ్డ పరమాత్ముఁడు

బట్టబయటి ధనము పరమాత్ముఁడు

పట్టపగటి వెలుగు పరమాత్ముఁడు

యెట్టనెడుటనే వున్నాఁడిదే పరమాత్ముఁడు

[5-325

పట్టినదే చలము

పట్టఁబట్ట పాములాయ పంకవుఁ

గోరికలెల్ల

వట్టినదే చలమైకే పలుకనేమున్నది

[14-50

పట్టినదే పంకము

వట్టినదే పంకమా వడతిఁ బలువరాదా

ఘట్టమవో నీవు లేక సూడుబంటవో

[13-328

పట్టినదే వ్రతము

వట్టినదే వ్రతము వడతులకుఁ జలము

అట్టి పతులకుఁ జేయకపోరాదు

[14-205

పట్టినవారి చేబిడ్డ

పట్టినవారి చేబిడ్డ పరమాత్ముడు
బట్టబయటి ధనము పరమాత్ముడు

[5-325

పట్టినవారికి బలువగు కొమ్ము

యిట్టి శ్రీవేంకటేశ్వరు కృపయిది
పట్టినవారికి బలువగుకొమ్ము (మృ?)

[9-275

పట్టినవారి చేతిబంగారము

నెఱనఁ దలఁచేవారి విండునిధనమవు
పట్టినవారి చేతి బంగారమవు

[9-219

పట్టినామములు పాలభాగమున

పెట్టిన పెద్దరికము వచ్చునా
పట్టినామములు పాలభాగమునఁ
బెట్టిన వచ్చెనే పెద్దరికంబు

[వ. యో. ఏ. 5-243

పట్టుము చెడగా మాలవాడఘనమైనట్లు

తడఁబడు విజ్ఞానముఁ గలిగివచ్చెగ
బలువగు పట్టుము
కడఁజెడఁగా మాలవాడఘనమైనట్లాయ

[11-3-6

పడగపడగ పరచినట్లు

విడిచెటి వేఁటవి విడువవి వేఁటివి
పడఁగఁ బడఁగ వవి పరచినయట్లు

[9-266

పతిలేనిభూమికి బలవంతుడే రాజు

పతిలేనిభూమికి బలవంతుడే రాజు
గతిలేనికూటికిఁ గన్నదేకూడు

[6-63

పత్తిముదుగు చేనిముదుగు

చేవలఁ బత్తిముదుగు చేనిముదుగులేదు
వావిరిఁబోఁగెత్తేటివారి నేరువు

[6-90

పదుగురాడినమాట

పదుగురాడినమాట పాటియై ధరఁజెల్లు
నొక్కరాడినమాట యెక్కఁడెందు

[వీ. శ. 53

పనిలేని పనులు

పనిలేని పనులకు వంతము లెక్కించుకొని
చనవున నవునంటా సాదించేవు

[13-263

పనిలేని పరాకు

పలుమారు వచ్చిందానే పనిలేనిపరాకు
వశచుకొన్నది తానే పట్టిబీది

[8-225

పనివడినంత బడబాగ్నియారనా

[2-16

పన్నపన్న పందిలిబయలు

పన్నబన్న పందిలాయ బయలు శ్రీవేంకటేశ
నిన్ను నాపెఁ జూచుకొంటే నేరము
లేమున్నవి

[14-50

పన్నీరు చల్లెతే పచ్చిచాదు పూసినట్టు

పన్నుం నాపెతో యొక నక్కేలకు
నేమోకాక

యెన్నెఁడైనా మాయంటికి నిట్టేవత్తువా

వన్నీరుగడుఁజల్లెతే పచ్చిచాదు
పూసినట్టు

యెన్నంగ నీ నాపొందు విన్నియు విచ్చెపో

[17-444

పనియధికము కూలియల్పము

పనియధికంబు నల్పంబు కూలియగుచుఁ
జనుఁగొకయని మనశాపంబువిచ్చె

[వ. యో. ఏ. 539

పరమూ తడవము భక్తి తడవము

పరమూఁ దడవము భక్తిఁ దడవము
అరిది ధనముమీది ఆనలేకాని

[8-58

వరుసమంటితే నదియే బంగారము

అట్టి వరుసమంటితే నది బంగారందరు

పెట్టనిచోట్ల పెట్టి పెద్దపెయ్యవయ్య

[14-155

వరుసమంటి లోహము వైదెనట్టు
చొక్కపు వరుసమంటి సొంపుగాని
లోహము
నిక్కబైదెనట్టు నెరునెల్ల దొలగును
[11-119]

వరుసము చేతబట్టుక తిరిసెటి
భ్రాంతునివలె
దరిచేర్చగ హరినామము గలగెయు
దైన్యమునొందితి సంసారములో
వరుసము చేతబట్టుక తిరిసెటి
భ్రాంతునివలెనయ్యా నేను
[8-85]

వరుసము సోకక పసిదోనా
వరుసము సోకక పసిదోనా
పురుషోత్తముడే బుద్ధిచ్చుగాక
[8-75]

వరుసవేది చేతిలోనే వుండగా
దొంతరవిద్యలతోడి దోవ
చెంకలవరుసవేది చేతిలోనే వుండగాను
దొంతరవిద్యలతోడి దోవ మాకేలా
[8-190]

పల్లెములో కూడు
పూతనీ గర్వముల చూపురే వారకములు
లేత నీ నగపురే పల్లెములో కూడు
[12-205]

పసిడిచూచి ధర్మము మరచు
తగఁ బసిడిచూచి నే ధర్మము
మరచేవాడ
జగతి విజ్ఞానము నర పెరిగేనా
[8-108]

పసిడి విత్తిన వైరు
త్రొక్కినచోరెల్ల దున్నకపండ
దిక్కులఁ బసిడి విత్తినవైరుగాఁగ
[ప. యా. ఎ. 3-767]

పసిడికాయ నట్టనడిమి పురుగునడక
చుట్టుకొంటి గర్మములు పొరిది
పసిడికాయ
నట్టనడిమి పురుపు నడకవలె
[9-49]

పా

పాతవీరమాని కొత్తవీర కట్టినట్టు
గుడిబాతవీరమాని కొత్తవీరగట్టినట్టు
ముదిమేనుమాని దేహ మొగి
కొత్తమేను మోచు
[7-185]

పాటిగంప పీళ్లు మోయు
మాటిమాటికి జాచి మరపురేపె
పీటువఁ బాటిగంప పీళ్లు మోచేవా
[16-1-14]

పాళ్లెల్ల పట్టెడు గూటికొరకు
వరువిప్పాల్ల బెక్కుననులఁ దిరుగుచెల్ల
కుడిచే పచ్చెడు గూటికొరకింకేకా
[11-49]

పాముకు విషమెప్పుడు పండ్ల బెట్టుకుండు
పాముకు విషమెప్పుడు పండ్లఁ
బెట్టుకుండేడి
భూమిలో పహాపేమే పొరినెంతైనా
[8-71]

పాముపిల్లకు పాలువోసి పెంచు
చెల్లబోమోదెలుంగుడు చెప్పరమ్మ
పెనుబాము
పిల్లలకుఁ బాలువోసి పెంచఁజూచిఁ
దరుణి
[4-168]

పారవేసిన పుల్లకు బండి కల్లై మించి
నట్లు
పారవేసిన పుల్లకు బండి కల్లై మించినట్లు
కోరి ఏ ముద్రలు మోచి కొండ గొంటి
నిదివో
[9-177]

పాలంటె గుటుక
అక శ్రీవెంకటేశ పాలంటె
గుటుకన్నమాట
యేకట ఏ జాడలాయె ఏక వేటి
మాటలు
[15-273]

పాలను పెరిగిన పనికి తెంకాయ
[ల. వ. 3]

పాలలో పులుసేరి
మూల నాకే చేత నాకు మొక్కించఁ బిలిపిని
పాలలోనఁ బులుసేరి వదవమ్మా
[13-309]

పాలుదాగినమీద బైకుడుపులా
ఈలాగుననె రోకమింకఁ గాకువుగాక
పాలుదాగిన మీదఁ బైకుడుపులా
[5-183]

పాలు నీరు కలసినట్లు
గరిమఁ బాలును నీరు గలవిన యట్లాయ
[17-550]

పాలు నీరువలె నైక్యమగు
యితల శ్రీవెంకటేశ యటుగూడిన
నీ పొందు
హత్తి పాలు నీరువలె నైక్యమాయఁ గాక
[15-95]

పారే బండికి కాలు చాచు
అబ్బురపు వేడుకల నలనేపు వలుమూరు
గబ్బివై పారే బండికిఁ గాలుచాచేవా
[16-1-14]

పారే బండికింద పాదము చాచు
పారే బండికింద పాదమేరి చాచవలె
జారువడి మరియూ జడియవలె
[16-1-49]

పాలుపెంచినదాది పోయగా
గక్కన మింగు
చెక్కుమీటి పాలు పెంచినదాది
పోయఁగాను
గక్కన మింగుట గాక కాదనివా
[7-166]

పాలువోసితే ఓకిలింతలు
వొక్కిచై పాలువోసితే వోకిలింక
లన్నమాట
మిక్కిలి ఏవల్ల నె మెరవేనే వేడు
[17-310]

వి

పిండి అంతే ఇప్పటి
పేరబెట్టితే వలపు పిండంతే నిప్పటి
[14-200]

పిండి కూరలో నలుపులు యేరు
పిండికూరలో నలుపులు నేఁ చెనఁగి
యేరఁగనోవ
వండి వేయఁగరాదు సరుగఁ గూచుండు
మనవేయమ్మ
[17-449]

పిండికూరలో నలుపెంచు
భోగింపకేరిపోవుఁ బుట్టిన జన్మపలము
రోగించుఁ బిండికూరలోన వదాపెంచవలె
[10-135]

పిండెంత నిప్పటి నంతే
కులఁదూచ బైఁదెంత తూఁకము నంతే
నెలకొన్న పిండెంత నిప్పటి నంతే
[11-3-84]

పిండెంతే నిప్పటి
పెనఁగ నేటికే పిప్ప పిండెంతే నిప్పటి
దినదినము నెంతది తెలిపేది నీకు

[18-423

పిచ్చుకపై బ్రహ్మాస్త్రము
వరగిన పిచ్చుకపై బ్రహ్మాస్త్రము
దొరకొని పూరకై తొడిగిన యెట్లు

[9-285

పిప్పి చవి అడుగుట
పిప్పి చవి యడుగుట పెక్కు దైవంఁ
గారిని
కప్పిన శ్రీ వేంకటేశు కరుణ పొందిండుట

[6-49

పిలువక వచ్చిన పేరంటము
పిలువక వచ్చిన పేరంటమునకుఁ
జొలయక చెప్పక పోవుటే లెప్పు

[అ. మ. క. 5384

పిలువని పేరంటము
పిలువని పేరంటము ద్రియునివద్దికి వచ్చి
చలముకొనేటి దాని చలమేటి చలమే
[17-297

పు

పుండ్లుపులు వెట్టిండు
ఓవులరమా పురిసిన పుం
డ్లుపులు వెట్టిండు ముదవుఁదా

[12-56

పుక్కిటి పురాణము
గ్రక్కన శ్రీ తిరువేంకటవతిగానక
పుక్కిటి పురాణమయి పోయె గాఢము

[5-48

పుచ్చినట్టి వండు బూజిలోననే వుండు
పుచ్చినట్టి వండు బూజిలోననే వుండు
బచ్చన కవికలు దాఁచిగావు యెందు

[7-260

పుచ్చిన పోక
తెచ్చుకొని కాలిముల దిటకనకు చీరీ
పుచ్చినపోకరో చీరీ పోయెగానీ కాలము

[11-3-66

పుట్టుటయు నిజము పోవుటయు నిజము
పుట్టుటయు నిజము పోవుటయు నిజము
నట్లనడిమి వని నాఁచకము

[9-287

పుట్టులేక చావులేదు
సహజమై పుట్టులేక చావులే దెవ్వరికి
ఏమిట ముందుఁబడునా వేడినంతే ముంది

[10-93

పురుడు వెట్టుకోబోలే పోలికలు రావు
తెరచురఁగుల కర్మదేహులెల్ల వీరికోడ
పురుడు వెట్టుకోబోలే పోలికలు రావు

[8-119

పురుగుకుండే నెలపు భువనేశ్వరమై
పురుగుకుండే నెలపు భువనేశ్వరమై కోఁచు
పెరచోటి గుంతయైన ద్రియమై యుండు

[10-264

పులుకడిగిన ముత్యము
[18-525

పులుసు తీపును కలపి భుజియించినట్లు
పలము లివె యీ రెండుఁ బాపములు
పుణ్యములు
పులుసు దీపును గలపి భుజియించినట్లు

[7-189

పువ్వు ముదిరి పిండె యైనట్లు
తెచ్చిన పువ్వు ముదిరి గక్కనఁ
బిండెయైనట్లు
నీకు శరణనగాను నే నీదేరిని

[7-294

పువ్వుమొన వాడిచేయు

నవ్వులు వేసుకొనక నాకులతో జగడించి

పువ్వుమొన వాడినేనే పురుషుడూ

గలరా

[13-54]

పువ్వులకు వాసనలు కట్టుదురా

ఆవటించి వీకునే బ్రయోలు చెప్ప

తెల్లనా

.....

వావిరి బువ్వులకును వావనలు గట్టుదురా

[15-156]

పువ్వులవలన నారపొదవి తలకెక్కినట్లు

పువ్వులవలన నారపొదవి తలకెక్కిన

ల్లెవ్వరును నినుగూడి యేవు

మిగులుదురు

[4-158]

పువ్వుల వేయ-నిమ్మపంట వేయు

పువ్వులనే వేయఁగాను పూచి

నిమ్మపంట వేసి

దవ్వలనుండి యాతవి తగువులుచూడకా

[17-470]

పువ్వుల వేసిన వారిని పూవల వేయుట

పువ్వులవేసినవారి బూవల వేతురటవే

నివ్వటిల్ల మీలో మాట నీవే యెఱఁగవా

[14-96]

పువ్వుల వేసినవారి బూచి కాయలవేయు

పువ్వులవేసినవారి బూచి కాయల

వేతురా

నివ్వటిల్ల గ్రహమైనా నించుట గాక

[18-416]

పువ్వుల వొగరే తేనెలపుతాయి

పొగరుమాలమీది పువ్వుల వొగరే కాక

తెగడి వెరఁజెట్టితే తేనె లయ్యేది

[13-84]

పువ్వుల తోపలి పొల్ల

నవ్వు నవ్వి యీతఁడె ననువులు

వేయఁగాను

రవ్వలఁ జెడ్డఁగనేలే తామలకును

జవ్వనపు కిరణబ్బె నమ్మకులు మఱికబ్బె

పువ్వులతోపలి పొల్లపూచి చెప్పఁగలవా

[74-290]

పువ్వులు పినికి కంపు చూచిన భంగి

కెగదనరతి చెడుబువ్వుల

పొగనుడు గంబినికి కంపుచూచినభంగిన్

[వం. ల. 59]

పూ

పూచిన తంగేడు

పూచినతంగేడువలెఁ బొలితి నిలుచున్నది

కూచుండు మనరాదా కోరి వీవద

[18-177]

పూచిన వెన్నెలలంపే పుప్పొడి వెదకనేల

[15-104]

పూటకూటిమీద తమ్ము ఉమియు

మున్నుడించినట్టి పెద్దమొగవుల

మొలనూలు

యిమ్మైన పిరుదుమీద నింక

భారవేటికే

కొమ్మరపోయెడి నవ్వులఁ

బూటకూటిమీదఁ

దమ్మ పుమియఁగదా తరుణి

[12-237]

పూటయు సంతెలయు రెండునేల

కినుకఁ బూటయు సంతెలయు రెండునేల

నవిచియందుకు నిన్ను నవ్వేరుమమ్మ

[10-203]

భూపలే పిందలు

య్యుకోలై నడచితే వెందరిఁ
గూడవు నీవు
వెయ్యనఁ చెందాడేవారిసేమమాకాక
కొయ్యనై శ్రీవేంకటేశ కొడికివి
నన్నునిశ్చే
యెయ్యడఁ బూసలే పిందలేవయ్య
మమ్మును
[13-256]

పూరిపుల్ల మేరువు సేయు

చెల్లఁగాకిటు పితే చింతింపఁగా పూరి
పుల్ల మేరువుసేయ భూమిలో నివుడు
[5-124]

పూసక పూచిన వెల్లా పూసలయ్యినా

పూసక పూచినవెల్లాఁ బూసలయ్యినా
చేవడేర దగ్గరనే చింతలెల్ల దీరునా
[15-42]

పూపుగాక పిందెగాక పోది

బెట్టుకొన్నవారు
నీవు మోహించిన వరి నిన్నేమనినాఁతెల్ల
అవటించి నీవాపె నేమనినాఁ తెల్ల
పూపుగాక పిందెగాక పోదిఁబెట్టుకున్న
వారి
దీవెన మాటలాడినాఁ దిట్టదురు మమ్మీ
[15-294]

పూపును బరిమళమువలె

తైచవమై యీ దేవుడె యిటు వసుఁ
గరుణింపును రక్షింపునుండగ
పూపునుఁ బరిమళమునువలెనే పొదలుచు
మందెదవయ్యా వేను
[8-85]

పూపులపై గాసే ముండపై గాసేని

పూపులపైఁ గాసేఁబొరి ముండపైఁగాసేని
అవం వెన్నెలకేమి హావి వచ్చినా
[6-129]

పూపులమాటల దడిగట్టు

గతజలమలకెల్లఁ గట్టగట్టు నొకయోగి
తతిఁ బూపులమాటల చడిగట్టుయోగి
[6-125]

పూపులుముడిచిన నీరసున

కట్టెలు మోచుట
మునికొని పూపులు ముడిచిపి నీరసున
కనలు కట్టెలుమోచి కాకయ్యేదా
[9-167]

పూపులవల్ల తుంగ తల కెక్కినట్టు

దోపుచుఁ బూపులవల్ల
తుంగదలకెక్కినట్టు
దావగు నాలిక నిన్నుదలఁచగవలసి
[9-151]

పూపులవేసిన వారిని రాలవేయుట

శ్రీవేంకటేశ్వరుడు చేయి
నీపై వేయఁగాను
వోవదనక వాడిచన్నులనొత్తేను
పూపులవేసినవారిఁబొంచి రాలవేసినట్లు
భావము నీయందెకంటి భగవతే గుణములు
[17-310]

పూపునంటి చిత్తము పొల్లునంటి కాయము

పూపునంటి చిత్తమింతే పొలు
వంటికాయమింతే
భావించనిందులఁ బవపున్నదా
[11-158]

పూసగుచ్చినట్టు

పూసగుచ్చినట్టు పీకు బుద్ధులు నే చెప్పితేను
అనతో నామోవి మోచిపండుకొనేవు
[17-564]

పూసగొండిమాటలు

వొగరుఁదీపుగా వీవు వోరగండ్లఁజూచినా
మగటిమీఁబూసగొండిమాటలెల్లానాడును
[18-34]

పూసలలో దారము

మనమునకును మరి మనమైయందే
కడునూత్మమునకుఁ గడునూత్మంత్తై
యెససిన పూసలలో దారమని యెన్ను
వరము రహస్యంబు
[11-156]

పె

పెంచినచెట్టు పెరికివేయరెవ్వరు
పెంచి కమపెట్టుజెట్టు పెరికివేయ
రెవ్వరు
మంచినాడగొకున్న మన్నించకుండేవా

[8-70

పెట్టనికోట
సొలనియాదెటిమాట సుమాళము
మీడిపాట
పెలుచుగామినులకుఁ బెట్టనికోట

[17-526

పెట్టవాని జీతము
ప్రేమపు నీ యధరమే పెట్టరానిజీతము
కోమలి నీ కమ్ములమే కొంగుభక్త్యము

[12-205

పెట్టిన దైవమెరుగు వీరకాయలోని
చిక్కు-

పెట్టిన దైవమెరుగుఁ బీరకాయలోని
చిక్కు-

దిట్టకూళప్రాణులమై తిరుగుతగాకా
[9-24

పెదవులచేటింతే పేదవానికోపము
చిదుమనా నిన్నిపుడే నెలవీడుగాకతఁడు
పెదవులచేటింతే పేదవానికోపము
[10-110

పెనగితే దిట్టుట—బెరసితే మెచ్చుట
పెనగితే దిట్టేది బెరసితే మెచ్చేది
వనితలకిపాటి వలెనమ్మా
[17-10

పెనుగాలికి చింపిచాటలద్దమా
[2-16

పెనురాతిపై కడవ పెడితే కుదురైనట్టు
పెనురాతిపైఁ గడవపెట్టగాఁ గుదురెనట్టు
కనుదానే చింతింపఁ దలఁపు నిలుచురే
[6-140

పెరుగుతో పెట్టు
పెరుగుతోడఁ బొదిగి పెట్టిరి దుష్టుఁడనము
పెరుగఁ బెరుగనాఁడి ప్రియురాండ్రెల్లా
[13-415

పెరుగు పద్దును గలిపినరీతి
పెరుగు పద్దును గలిపిన రీతినుండ
నరనాథుఁడెంత చింతాస్వాంతుఁడయ్యె
[వ. యా. ఏ. 5-185

పే

పేదవాఁడు నిధానము గన్నట్టు
కడుఁ బేదైనవాఁడు కాలకర్మవశమున
అడుగులోనే నిధాన ముట గన్నట్టు
[10-201

పేరని పాల తోడంటుపెట్టితే పేరునా
సారెఁ బ్రియము చెప్పినా సవకుల
నమ్ముదురా
పేరనిపాలఁ దోడంటుపెట్టితేను పేరునా
[13-254

పేరితే పాలే పెరుగు
మొకమోడితిగా నేను ముంచి నీవు
గూడఁగాను

వొకవేళనైనాను వొద్దికైతిగా
వెకలినై నన్నును శ్రీవెంకటేశ యేలికిని
వ్రకటమై పేరితే పాలే పెరుగువగుగా
[13-463

ప్ర

పైడికత వంటివి

ఒక్కరికి జెప్పురాదు పూకొనరాదు
వక్కన నేమనినాను పైడికతవంటిదే

[13-235]

పైడికొండలో బచ్చుబేరాలు

నేరుపులు చలించ నీతోడ జెల్లనా
పూరెల్లా జాట్లాల జేసుకుండగాను
భారపు పైడికొండలో బచ్చుబేరా

లమరునా

పూరకే నీ మేలు గోరుకుండు టింతెకాక

[15-156]

పైడెంతే తూనికె

అడరి శ్రీవెంకటేశు దంకలోనే నన్నేరె
యెడలై డెంతే తూనికేమనెనే నీకూ

[18-423]

పైరు విత్తగా గాదము మొలచినట్లు

గక్కున బైరు విత్తగా గాదము
మొలచినట్లు

చిక్కిన కర్మములెల్లా జెలగె గాక

[6-170]

ప్ర

పొదచాటు మృగము

ఎదురు చూచి చూచి యెలయించి యెల
యించి

పొదచాటు మృగమైపోయె గాలము

[5-48]

పొద్దు పొదవక ఎండకాయు

పెదుకుతానే నిన్ను వెలడి కాకలబొందె
యెదుట బొద్దుపొదవ కెండగానెను

[13-402]

పొద్దొక చాయ బొరలు

పొలసి పొద్దొకచాయ బొరలేటి మనసు
కొలదిలేని యాన గురునైన మనసు

[10-39]

పొల్లకట్టు దంచ దంచ పోగులైనట్లు

పుల్లములో నెంచ నెంచ నుద్యోగములే
పెక్కు

పొల్లకట్టు దంచ దంచ పోగులైనట్లు

[10-80]

పొల్లకట్టు దంచి పోగుచేసుకొను

బల్లిడు దాతనిమాని వరుల వేడెల్లా

పొల్లకట్టు దంచిదంచి పోగు నేసుకొనుట

[5-223]

ప్ర

పోకకు పుట్టెడు

చనపు రెవ్వరిసారో చాళులు రెంటా
దోచి

పొనిగి పోకకు నీవై పుట్టెదమ్మి వలపు

[14-66]

పోకకు వెలయిడినట్లు

కొచ్చి కొచ్చి యొక కొండంత తనకము

వెచ్చపు పోకకు వెలయిడినట్లు

[9-285]

పోగు పోగు పొందినట్లు

కొగిటి నీ రతుల గావించి వెదకఁబోతే
మాఁగిన చవులేకాక మానఁబోయానా
సాఁగిన శ్రీ వెంకటాద్రిపతి నన్ను కూడితివి
పోగువోగుబొందినట్లు పురిగొంట కాక
[17-369]

పోగు పోగు పొందు

కొగిటఁ గూడితివిదె కైకొనె నలమేల్
మంగ
ఆఁగి పురమెక్కఁ జుమ్మి ఆపె నిన్నంటి

ప్రా

ప్రాప్తమైనది తగిలికానిపోదు

అనుభవమునకుఁ బ్రాప్తమైనది
తనకుతానె వచ్చి తగిలికాని పోదు
[2-8]

ప్రే

ప్రేమము లేనిమాట పెదవిపైనె వుండు

ప్రేమము లేనిమాట పెదవిపైనె వుండు
కామించని చూపులెల్ల గడల నుండు
[17-14]

బు

బంగారము కరగక వన్నె లేదు

కచ్చుపెట్టి బంగారము కరఁగక వన్నెలేదు
అచ్చముగ నోరి నీవు అటువంటి వాడవు
[13-8]

బంగారునకు మణి దొరకినట్లు

అంది బంగారునకు నపురువ మగు మణి
దొరకినట్లాయఁ గాదో తరుణి
[12-237]

పీఁగము శ్రీవెంకటేశ విన్నవించేమీఁక

నీతో

పోగు వోగు బొంద మమ్ముఁ

బొందించుమీ నీవు

[14-241]

పోది కూడగా పొదవు ఇంతే

యేది చూచినా నెరవేరవే

పోదిఁ గూడగా పొదవెంతే [9-253]

పోదిమాని కన్నగతి

వీడుల వీడులనెల్లా విష్ణుఁడు సంచరించిన

పోదిమానికన్న గతె పొంది మీరసురలు

[7-253]

ఫ

ఫలములేని పంటలు

వట్టిజోలితో నూరక దేవరలేని పూజ

వంటిది

వొట్టుక ఫలములేని పంటలకు వొడిగట్టె

యటువంటిది

నెట్టనఁ గర్ణధారుఁడు లేని జలనిధి నడిమి

యోడ వంటిది

బట్టబయటనే పరమేశ్వర నీపై భక్తి

లేని వాని బతుకు

[7-86]

బంగారు పెంకును ఇనుమును సరియను

పెట్టిన బంగారు పెంకును నినుమును

అట్టే సరియను టదియు నీ పూజ

[9-31]

బండి బాట

చెల్లెఁజెల్లె నీవు సేసెచేతలెల్లాను నీ

వల్లదానిన్నియు బండి బాటాయఁ దగవు

[15-73]

బండ్లకు కాళ్లు చాచు

యేరీతి దమిరేచిన నీరుదియ్యఁ జేనువచ్చు
భారపు బండ్లకుఁ గాళ్లు పైఁ జొరవనేరే
[17-458]

బంతి సాగి వుండు

పట్టపు దేవుళ్లుఁ దాను బంతి సాగి
పున్నవాడు
అపైనేయిరో పులుగ మారగింపులు
[9-9]

బందుకట్టు దుఃఖములు

ముందు సిరులిత్తువని మోక్షము నీ విత్తు
పని
బందుకట్టు దుఃఖములఁ బాపుదువని
[7-234]

బందె ఎద్దు మోర

వంగింప నీ నోరు బందె యెద్దు మోరాయ
కంగులేక కడుపునఁ గలవఁగవలెనా
[13-185]

బందె పసులకు మెడ పన్నించనేలా

[16-1-56]

బందె లేని నోరు

మందలించి లోకులతో మంచి మాటాడి
తేను

బందెలేని కన నోరే భావింప మంచిది
[9-163]

బచ్చన రూపులు

బచ్చన రూపులు పచ్చల కొలుపులు
విచ్చల విచ్చల నెయ్యములు
రచ్చల వేంకటరమణునిఁ గొలువక
చచ్చియు చావని జన్మములు
[5-24]

బచ్చన వాసిన రూపు

వచ్చిపాలలోని వెన్న పరమాత్ముడు
బచ్చన వాసిన రూపు పరమాత్ముడు
[5-235]

బచ్చుచేతి వొరగల్లు

వచ్చిపాలలోని వెన్న పరమాత్ముడు
బచ్చన వాసినరూపు పరమాత్ముడు
బచ్చుచేతి వొరగల్లు పరమాత్ముడు
యిచ్చకొలది నాడువో ఈ పరమా
త్ముడు
[5-235]

బచ్చుర పణములోని బచ్చన

ముచ్చట మమత చీచి ముచ్చు మురిపెము
చీచి

బచ్చుర పణములోని బచ్చన చీచి
తెచ్చుకోలు తాలిముల దిట్టకనము చీచి
పుచ్చిన పోకరో చీచి పోయెగా మీ
కాలము
[11-3-66]

బట్టగుత్తలైనవారు ఫల మందకుందురా

ఇట్టె సేనవెట్టి నీవు యేమరేవా నీ పనులు
బట్టగుత్తలైనవారు ఫల మందకుందురా
[11-184]

బట్టబయటి ధనము

పట్టినవారి చేతిబిడ్డ పరమాత్ముడు
బట్టబయటి ధనము పరమాత్ముడు
[5-235]

బట్టబయటి పెనరుపంట

గుట్టన నిన్ను గూడితి గోర నిన్ను
నూడితేను

దిట్టయై యెవ్వతె వచ్చి తేరి చూచుకో
వట్టి శ్రీ వెంకటేశ్వర భ్రమలఁబెట్టకు
వచ్చు
బట్టబయటికి పెనరుఁ బంటపంటివాడవు
[15-5]

బట్టబాయటి ఈత

పాచు పీనుఁజేత బట్టబాయటి యీత
రతి నిన్నుఁ బైకొనఁగఁ దరమా నాకు
[12-75]

ఐలిమిలేని పంతము

ఐలిమిలేని యట్టి పంతమేలా శౌరి

చలచలేని యట్టి తనువది యేలా

[7-180]

ఐలువు కొలది పంతము

ఐలువు కొలదియే పంతము

తొలగెర (క ?) యితరుల దూరగనేల

[10-220]

బి

బిడ్డ తేమిచేసినాను ముద్దుచేసుకొను

పేరడిఁ దల్లిదండ్రులు బిడ్డతేమి నేసినాను

వోరుచుక ముద్దు నేసుకొందురు తోక

మున

[8-97]

తరి బియ్యము దంచితే తవుడు వెళ్ళ

కుండునా

[13-194]

బియ్యం దంచితే తవుడు వెళ్ళకుండదా

గోరు మేన నుండదంటూ గురుకు లేమి

చూపేరే

నరుస గురుకు మాయిందకి తెనురట్టు నేసి

బిరుగాలి ముడిగట్టే ప్రియుడ గలఁదా

[13-54]

బీ

బీదగరచిన బూరె ప్రియమగు

గాదిలి వెంకటవతిఁ గానఁగ బోయెద

మింక

బీదగరచిన బూరె ప్రియమాయ బ్రదుకు

[11-3-24]

బీరకాయ చిక్కు

పెట్టినదైన మెరుగు బీరకాయలోని

చిక్కు

దిట్టకూళ ప్రాణులమై తిరుగకగాకా

[9-24]

బూ

బూడిదిలో కచ్చక

చూడఁగల వన్నియును చూడని యోగీ

శ్వరుఁడు

బూడిదిలో కచ్చకయై పొరయఁడెందు

[2-374]

బూడిదిలో హోమము

సేద నుజ్జాన మేడ తెలివి నాకు

బూడిదిలో హోమమై పోయెఁ గాలము

[5-48]

బూరుగుపండు కడుపులోన దూది

పూత బూరుగుఁ బండు కడుపులోన దూది

యేతుల నుడుగులు యెక్కునా హరికి

[7-260]

బూరుగు మాకున చెందిన కీరము

బూరుగు మాకున చెందిన కీరము

చందమున

అరయ నిప్పులమగు మరి యన్యుల

జేరినను

[11-3-65]

బె

బెండ్లు ముంచి గుండ్లు తేలింతు

తెంకి బెండ్లు ముంచి గుండ్లు దేలించేది

నీ విద్య

పంకలో తి యాటదాని వంచేది నీ విద్య

[3-213]

మ

మంగలాన జాజులు వేచు

సంగతెఱగవు చీ జాణ నందువు

మంగలాన జాజులు నేమారు వేచేమ

[12-4

మంచముపై ముసుగులు

మనసులో విసుగులు

[13-53

మంచము కిందే నుయ్యి

మారుణాము లెంచికే మంచము కిందే

నుయ్యి

నేరువుతోఁ బరాకున నెత్తమాడనియ్యరా

[17-3-56

మంచము నీడ

చంచలమకులకుఁ దెలియునె సాత్విక

ధర్మములు

మంచము నీడవలె బహుమార్గములై

తోచున్

[16-1-15

మంచమెక్కి వావి

పొందినట్టి రతివేళ బొమ్మల జంకించేవు

మంచమెక్కి వావు లింకా మానవేటికే

[14-100

మంచుకుపెట్టిన కుళ్లాయలు

మంచుకుఁబెట్టిన యట్టి మైనపుఁ గుళ్ళ

యలు

అంచెల లపుడిపెట్టు లానఁబోయినా

[16-1-33

మంచు కుంచాన కొలుచు

మంచుగుంచానఁ గొలిచే మరఁది వీఁడే

నించెవు శిరసుపాంగ పిన్ననాటి మరఁది

[12-259

మంచునీరు కుంచాల పోయు

మాయలఁబెట్టుచు నీవు మంచునీరుకుంచాల

బోయుచు వన్నేచక పోయేవో పోవో

[12-284

మంచు విచ్చినట్లు

మనుఁడు వేంకటేశుఁ గని శరణన్న చాలు

వెనకపాపాలు మంచు విచ్చినట్లు విచ్చుతే

[6-140

మంటచేసిన బొమ్మ

మంటఁజేసిన బొమ్మ మనికి సంసారంబు

రెంటికినిగాని వీరిడి కొలువు బ్రదుకు

[11-3-38

మంద మిరియాలు చల్లు

మంద మిరియాలు చల్లే మరఁది వీఁడే

మందు నూరి మాటలనే మరఁది

[12-259

మందాపు కల్లులు-

మాకురెల్లా మొల్లులు

[18-259

మగడులేని మనువు ఉందా

మక్కువ మగడులేని మనువు గలుగునా

లెక్కించి యంతర్యామిని లేని నేనున్నా

డనా

[6-130

మగడు విడిచినా మామ విడువనియట్లు

మగఁడు విడిచినా మామ విడువని యట్లు

నెగడినవేమి నేయునేనేరోయఁగాని

[7-242

మడుగులోపల మైల

కడు వేంకటేశ్వరుని కౌఁగిటను పర

వశము

మడుగులోపలి మైల మానదీ చెరికి

[4-70

మట్టులేక వడ్డించు

నెట్టన శ్రీవేంకటాద్రి నిలయుఁ దార

గించిని

మట్టులేక వడ్డించరో మంచియారగింపురా

[9-9

మదించిన యేసుగను మావటిడుదిద్దినట్టు
మదించిన యేసుగను మావటిడు దిద్దినట్టు
త్రదశవంద్యుడ నీవే తిప్పగదే మనసు

[8-107]

మనలోని మాట మనసులో తీట
మనలోని మాటా మనసులో తీట
వెనకజెప్పేగాని విడువుమీ పూటా

[15-91]

మనసంతే మంగళము

మనసంతే మంగళము మరి యెంత
పొరలినా

తనువు కొలదియే సత్వము లెల్లాను
[8-96]

మనసున పాలుదాగితే మట్టులేదు మేర
లేదు

మనసునఁ బాలుదాగితే మట్టులేదు మేర
లేదు

అనుగు సంసార భోగా లటువంటివే
[9-279]

మనసు నమ్మనేర్చితే మనుజుడే
దేవుడేను
మనసు నమ్మనేర్చితే మనుజుడే దేవు
డేను
తనలోనే వున్నవాడ తావుకొని దెవము

[7-118]

మనసులోని నెప్పికి మందులేదు
[13-196]

మనసెరిగినకల్ల మానుపరాదు
[14-45]

మన్నున బుట్టిన కాయము మన్నున
అణగు
మన్నున బుట్టిన కాయము మన్నున
నణగు
మిన్నుల మీదికి బోవదు మెరయుచు
నెంతైనా
[9-115]

మరువమునకు బరిమళము చేసితిమా
యిరవుగ శ్రీవెంకటేశుడే ప్రాణికి
తెరలి భాగ్యమొసంగిన యంతే
మరువమునకుఁ బరిమళము నేసితిమా
పెరిగేటి యదావుల పెంచితిమా
[5-275]

మా

మాకులకు మొదల బోసిన నీరు
ముఖరమై మాకులకు మొదలఁ బోసిన
నీరు
శిఖలకుఁ దనువెక్కి చిగిరించినయట్లు
[11-45]

మాడకు వేగురిదెచ్చు
చూడు నిట్లున్నాడవు సోదించి చూచితేను
మాడకు వేగురిదెచ్చే మతక మెరగను
[14-178]

మాటొకటి చేతొకటి
ఓకొమ్మ ! నీదు మాటొకటి నేతొకటి
కాకుండ పంతంబుఁ గడతేర్చికొంటి
[వ. యా. వి. 4-707]

మాన జిక్కిన కోరి
మానఁ జిక్కిన కోరి మతమాయ మనసు
తేనెలోవలియఁగ తెఱగాయ మనసు
[11-3-125]

మాలవాడ ఘనమైనట్లు

కడఁబడు విజ్ఞానము గతిదప్పఁగ బలు
పగు వట్టుము
కడుఁజెడఁగా మాలవాడ ఘనమైనట్లాయ
[11-3-6

మానినదే మణుగు

వేసరి యిన్నిఁటికి శ్రీవేంకటేశుఁ గొలిచితి
మానినదే మణుఁగాయ మాకు నేది
జన్మము
[8-86

మి

మిడుగురు పురువుల చీకట్లు గడచునా
శీవుల ఆల్పువు చదువుల తెలివేలా కలుగు
కాపై మిఁకుఁగురుఁ బురువులఁ గడుచునె
చీకట్లు
[16-1-15

మితిలేక పెట్టుకొంటే బంగారైనా వేగు
మేటిమై మేనినిండా మితిలేక పెట్టు
కొంటే

నీఁటున బంగారైనా నిండా వేగు గాదా
[13-241

మిణుగురు పురువు దీపము పెట్టు
హెచ్చి గిజగాండ్లు నయితమెంతో గూఁడు
వెట్టు
తెచ్చి మిణుఁగురుఁ బురువు దీపము వెట్టు
[19-179

మీ

మీసమదరితే గగ్గులకాదు
ఘాత మీసమదరితే గగ్గుల కాదపుదురు
యాతఁడు దలచుచితే నేదిరించరులు
[8-186

మీలకు ఈతలు గరపు
నాతిరో చూడవె నవ్వుచు మీలకు

నీతలు గరపిందె మీఁడు
[12-124

మీల పిల్లలకు పాలుపోసి పెంచుతారా
ఏమి నేనేనే విభుఁడు యేటికి వేగిరించేవే
భామిని మీలపిల్లలకు పాలుపోసి పెంచురా
[13-182

ము

ముంగారు ముంపులు
మునిముసినవ్వుల ముంగారు ముంపులు
ససివాడుఁ జెమట వానలు
[15-230

ముంగిలెల్లా మోక్షము
అంగపు శ్రీవేంకటేశుఁ డంతలో
మన్నించఁగాను
ముంగిలెల్లా మోక్షమాయ మచ్చటె
యిట్లాయను
[11-165

ముంగిటి నిధానము
ముంగిటి నిధానమై ముదిత వూకొనఁగానె
అంగలించి మాటలాడ నదేమయ్య
[15-23

ముంగిటి బంగారు
ముద్దుల నవ్వులు ముంగిటి బంగారు
అర్ధములోఁ జిగురంటినది
[12-353

ముంజేత పెట్టిన సొమ్ముల కద్దమేల
[481-2

ముంజేతి కంకణము

అందరిని గన్నతల్లి ఆదిమూలమైన లక్ష్మి
కందున నీ ముంజేతి కంకణమాయను

[13-3

ముంజేతి చిలుక

చెలరేగే ముంజేతి చిలుకవో వలపు
నిలుపున నూరువందేటి మొలకవోవలను

[13-212

ముక్కున ఉసురులు చెక్కుల అసరులు

[15-91

ముక్కున కోపము

అయ్యో యేమే తనకు నేనంటే నెంత
నదరమే
కొయ్యగదే ముక్కుననే కోపమున్నది

[17-248

ముక్కున వయ్యంగ తిను

వెక్కసాన రేపల్లె వెన్నలెల్లా మాపుదాకా
ముక్కున వయ్యంగ దిన్న ముద్దులాడు

[4-144

ముక్కుమోము ఎరుగకపోవు

ముక్కు మోమెఱుగక మోమోటపడక
మొక్కవీడను చందము విడనాడు

[అ. పు. క. 2-2351

ముగ్గుపిండి అట్లకు మొదలా

దగ్గరికి మిద్దరము కరవాయి వచ్చిగాక
యెగ్గులు నెమ్ములు బట్టినేవే నాకు
బిగ్గన శ్రీవేంకటాద్రిపతి నన్నుగూడెనిక
ముగ్గుపిండి అట్లకు మొదలయ్యానా

[17-160

ముచ్చగన్నతల్లి చేరి మూలకు నొదిగి

నట్టు
ముచ్చగన్నతల్లి చేరి మూలకునొదిగినట్టు
తెచ్చిన సంబళమెల్ల దీరుబో రోరోనె

[5-143

ముచ్చగన్నతల్లి మూలకొదిగినట్టు

ముచ్చగన్నతల్లి మూలకొదిగినట్టు
ముచ్చి మినుతులేల మొక్కో హరికి

[7-260

ముట్టితేనే మూయై పట్టితేనే పంతమగు

ముట్టితేనే మూయై బట్టితేనే పంతమయీ
యిట్టై పుమ్ముగావవే యిందారమా

[11-87

ముడిచి వేసిన పువ్వు

ముచ్చట బదారువేలు ముడిచివేసిన పువ్వు
తెచ్చి నే దాచుకొంటి దేవర యెరగదా

[14-79

ముడిసిన గొరమానె ముంజ లంజెయును

బ్రదుకెల్ల ముడిమిచే బడకుండ నాడె
ముడిసిన గొరమానె ముంజ లంజెయును

[ప. యో. వి. 4-772

ముదుకగుల్లలోన ముత్తియంబున్న

చదురున
ముదుక గుల్లలోన ముత్తియంబున్న
చదురునం బెక్కు పాషండులలోన

[ప. యో. వి. 7-1200

ముప్పెరిగొంటే మోపెడు

చెప్పరాదు నీ సిగ్గరితనము
ముప్పెరిగొంటే మోపెడు గాదా

[3-92

ముమ్మారు నాటితే ములుకు వంగవును

చిగురించిన వలపు చేప లెక్కెవి(?)
యిప్పుడు

మొగి మమ్మరు నాటితే ములుకు

వంగవుగా

[13-463

ముట్ట బాలలో బుట్ట

వెట్టి మానుప రెవ్వరు వేదురు నాయంత
యంత విడువదు (ను?)

ముట్ట బాలలో బుట్టిన ముంచిన

వెట్టయ్యా

[8-72

మయికి మయి అనుట

ఇకనేలయ్య మామెడ మాటలు

మొకమొక మొడుటనే మయికి

మయాయ

[15-24

ముల్లుదీసి కొట్టు మొత్తినట్టు

కల్లనుఖమలచే కనలి కమ్మర

ముల్లుదీసి కొట్టు మొత్తినట్టాయ

[11-3-74

ముల్లు ముంటగాని పోదు

అంట మొట్టలాని తావ మగ్గలమైనది

ముల్లు

ముంటగాని పోదు మేను మూయరమ్మా

[12-168

ముల్లు ముంట దీయు

బల్లిదుని హరినాత్మ భావించు తొకచే

ముల్లు (ల్లు) ముంటదీసి సుఖమున

నుండినట్లు

[10-80

ముల్లు ముంటనే తీసి మోసపుచ్చినట్లు

చెల్లనంటా నన్నుగూడి శ్రీవెంకటేశుండు

ముల్లు ముంటనే తీసి మోసపుచ్చినట్లు

[4-167

ముష్టిమానున ముష్టిపండ్లయిన పండ్

కుండునా

పుడమిలో ముష్టిమానఁ బొడమిన శాఖలు

ఐడి ముష్టిపండ్లై పండకుండేనా

[7-155

ముసుగువెట్టిన వాడు ముగియదు

వసుద శ్రీవెంకటేశ్వర సేవు గావు మిఁక

ముసుగువెట్టిన వాడు ముగియదెంతైనా

[9-281

మూ

మూడా మంచులు

మునిముసి నవ్వల ముంగారు ముంపులు

వనివాడుఁ జెమట వానలు

ముసుఁగుల నీగ్గుల మూడా మంచులు

కుసుమై వలపులై కురిసేఁ జెలియా

[15-280

మూడు మాట లాటు తప్పులు

మీటి ఎన్నఁగ వశమే ? మూడు మాట

లాటు తప్పులు మిమ్ము నభినుతంపగ

[వ. యా. వి. 2-868

మూతిమీది కత్తికోత

మోత నీటిలోని యీత మూపున

బుట్టినమేత

మూతిమీది కత్తికోత మొన గోరి వాత

[12-274

మూపున బుట్టిన మేత

మోత నీటిలోని యీత

మూపునఁ బుట్టిన మేత

మూతిమీది కత్తికోత

మొనగోరి వాత

[12-274

మూపులు మూడగు

యెవ్వరైనా నాపెను నేటిటలు పేరు

కొంచే జాలు

అవ్వల మూపులు మూడు అవుదువు నీవు

[17-417

మూలనుండి నొక వావి

ముంగిట నొక వావి

[17-452

మూలనున్నది ముంగిట వేయు

మూల నున్న యాపె నింక ముంగిటను

వేసితివి

అలిసేల రట్టసేనే వాదరించవయ్యా

[13-170]

మూసిన ముత్యము

మూసిన ముత్యమై ముంగిట నున్నదాన

నేను

యేనుద్దు లెఱంగ దైవమెరిగితే జాలును

[18-9]

మే

మేదిని దిరుగాడ మెట్లు

అదైన చదువులు అజచేతి వశనికి

మేదిని దిరుగాడ మెట్లునలెనా [6-68]

మో

మోత నీటిలోని యీత

మోత నీటిలోని యీత మూఁపునఁ

బట్టిన మేఱ

మూఁతిమీఁది కత్తికోత మొనగోరి వాత

[12-274]

మై

మైనము సూలమవదు

దానికేమే మాటవేల దగరి రావే వోసి

మైనము సూలమౌనచే మాపుదాకను

[13-191]

య

యద్దృష్టం తన్నప్తమే

యెదుటఁగను యీ జగము యిది నీవన

వెఱుకును

అది విపరీతజ్ఞానము యద్దృష్టం తన్నప్తము

గాన [6-121]

మైలగొంత మణుగూ గొంతా

మైలగొంత మనసూ మణుఁగ గొంతనాయ

తాలిమి నా విధి యేమి దలచినో కాని

[9-243]

యద్భావం తద్భవతి

ఇదివో సుజ్ఞానము సూత్రేమణిగణ

యివగాన

మది నితరమే లేదు మాయల యద్భావం

తద్భవతి [6-121]

మొ

మొగము అద్దము ఇదే

తెగువలేమి గల్తాను తెగమరఁగునఁగాక

మొగము నద్దము నిదే ముందఁబెత్తు

వేఁటికే [14-109]

మొగములో దిగువు

మోవిమీద తగవు

[15-91]

యా

యాచకునకు ధర్మాధర్మము లేదు

ధరలో యాచకునకు ధర్మాధర్మము లేదు

నిరులఁ గామునికి సిగ్గులేదు [8-121]

మొదలుండ గొనలకు మోచి నీళ్లువోయు

మొదలుండ గొనలకు మోచి నీళ్లువోయనేల

యెడలో నీ వుండఁగా నితరము లేలా

[5-291]

ర

రత్నాకరాన పచ్చిగుల్ల బుండవా

మోవనాడి యతని మర్మములేల

తలఁపించేరే

భావించ రత్నాకరానఁ బచ్చిగుల్ల బుండవా

[13-194]

మొలచిన దేహము ముదియుటకును సరి

మొలచిన దేహము ముదియుటకును సరి

తలఁచిన దైవము తనలోను [9-277]

రాచవారి పసులకు బంది లేదు
పనివాడి రాచవారి పసులకు బందేది
నను శ్రీవేంకటగిరి నాథుడు రక్షించగా
[16-25]

రాజుపద్మనున్న బంటు
రాజుపద్మనున్న బంటు రాజే తానేనా
రాజునపు చనవరి రచనే కాక
[6-139]

రాజు పలననది దేవులు
పరిగాడు వీడనవలదు జగమున రాజు
పలననది దేవులు
యిరవుగ నందరు లోకము లోపల
యిది నానుడి మాట
[7-64]

రాజు పలచినదే దేవి
నేనవెట్టి రాజు పలచినదే దేవులందురు
[14-155]

రాజు సేననయాజ్ఞ రాజుకంటె నెక్కుడా
రాజు సేనన యా (యా)జ్ఞ రాజుకంటె
నెక్కుడా
పోజతో వజ్రాయుధాన కోపునా పర్యతాన
[6-72]

రాజు నెరగని వెట్టి
కమ్మరను జీవునికిని యిది కారణ
మేమియు లేదట
యిమ్ముల రాజు నెరగని వెట్టెట్టి
యెవ్వరి కెక్కును నారాయణ
[8-257]

రాట్నము నిలువక గుండ్రలు నిల్చునా
పమ్ముల రాట్నము నిలువక గుండ్రలు
నిల్చునా
పమ్మి నీ యప్పుణ లేక భవములుమానునా
[6-130]

రాత్రిపై నార
చనవరినై పుండితే పరసమాదురుగాక
యెవని శ్రీవేంకటేశు నెగ్గమోతురా

గునిసి మందలవారి గుణము రాత్రిపై నార
ననువెంక గలిగినా నాని మానీనా
[13-479]

రాత్రిమీద కడవ వెట్టిన కుదురగు
అది యెట్లనిన రాత్రిమీద గడవ వెట్టిన
గుడురుగాదె
[వై. వ-24]

రానున్నా అది రాకుమన్న బోదు
మానుషముగాదు మఱి దె వికము గాని
రానున్నా అది రాకుమన్న బోదు
[5-6]

రానున్నది రాక మానబోదు
[2-6]

రాపు సేని మోపుకట్టు
ఏపుచు నా కా శ్చితేదేల వట్టెనె
రాపు సేని నాకు బెద్ద మోపు గట్టినట్లు
[4-167]

రాలుదింటా మలిగండ్రను
మలసి రాలుదింటా మలిగండ్రననేల-
నొలసిలే గైకొంట వొల్లకుంటే మానుట
[10-223]

రాళ్ళకోపని గుడ్డలి వాడిచేసే వాళ్ళున్నారా
మిక్కిలి రాళ్ళకోపక మె తనెనందు
గుడ్డలి
యెక్కువ వాడిచేసే యెడ్డలు గలరుగా
[17-181]

రాళ్ళలో మలిగండ్రేరు
అత నర్వాపరాధి నవరాధా లెవనేల
గట్టి రాళ్ళలో మలిగం డ్రేరనేల
[7-220]

రాళ్ళ చక్కచేసి మలిగండ్లు ఏరుట
కుప్పులుగా దన్ను దూరి కోపగించె
యందులో చా

కప్పువట్టి నిది లెప్ప తగవాయగా
నెప్పనేలి రాళ్ళ చక్కచేసి మలిగండ్లెర
నిప్పుజిట్టి నే సించు కేమందునే
[15-58]

రావలెనన్నవి రాక మానవు
రావలెనన్నవి రాకమానవు
పోవలె నన్నవి పోకుండవు

[9-273]

రావి జిగురగు

రావె రావె మగువా రతికెక్కె తెగువ
మోవులు పోకిలే గదా మొనచూపేది
రావి జిగురై న వాడు రచియించి తరితివు
యేవి వరమోకందము యింక కోవగలనా

[14-49]

రె

రెంటికిని గాని వీరిడి కొలువు
మంటిజేపిన దొమ్మ మనికీ సంసారంబు
రెంటికినిగాని వీరిడి కొలువు బ్రదుకు

[11-3-38]

రెండు చేతుల వెలంకాయలు

పలుకు లొక కొన్ని నాపై జల్లు తానవల
వలపు లొక కొన్ని నివ్వటిలింతువు
తొలగకిటు రెండు చేతుల వెలంకాయలై
తకుకొత్త జేతు వెందలి వాడవు

[13-596]

రే

రేపల్లెవాడలో పాలమ్మ

తమిరాచేమని నిన్ను దగ్గరగఁ జెల్లనా
గములైన పతులతోఁ గరఁగఁగాను
భ్రమనే రేపల్లెవాడఁ బాలమ్మితే సరకానా
ప్రమదాన నీకు మొక్కి బ్రదుకుటగాకా

[15-156]

రో

రోకట పాడు

పక్కన నీ విచ్చినట్టి బానలు నమ్మి
రోక్కమైన నా పొందులు రోకటఁ

బాడిరిగా

[16-2-33]

రావిమాని పువ్వులు

రతులలో మాటలు రావిమాని పువ్వులు
తతి విరహపుకాఁక తాటిమానినీడ

[7-34]

రాని దంచ దొరకొంటే రాయే పిండి

వేనరక నిలిచితే వేదైనఁ జలువే

రానిదంచ దొరకొంటే రాయే పిండి

[14-193]

రా

రాంపిలోని కంభము

దక్కియందే సుఖమైతే దానే విజ్ఞప్తిగ

గక్కున రాంపిలోని కంభమాయడనువు

[11-122]

రాష్ట్రకు రేవేది

రాష్ట్రకును రేవేది రుచిగొనుచే కాక

[13-270]

రామ్మున కుంపటి

మగవాడు చెనకఁగా మాటలాడకుండి

తేను

ముగుదా అది రామ్మునఁ గుంపటి గాక

[18-398]

రొయ్య కొప్పు

వొల్లని సంసారములో మారక గర్వించేవు

చెల్లఁబో రొయ్య కొవ్వేరె జీవుడా

[16-1-14]

రోగికి పథ్యము చవిగానట్లు

హరిలాంచనపు భక్తికందుకు నొడఁబడరు

సరిరోగికి బథ్యము చవిగానట్లు

[8-53]

తా

జాతికి గిలిగింతలు

జాతికిఁ బుట్టినే కొఱకొఱక గిలిగింతలు

నీవు నట్లనే

[శృం. క. 57

జాలుదింటా మలిగిందేరు

జాలుదింటా మలిగిందేఱడి రాసిగానేరము

తేలుచు శ్రీహరి నీవే దిక్కొటగాక

[10-61

జాలుదింటా మలిగిందేరు

జాలుదింటా మలిగిందేఱడిగనేల హరి

మన

పాలఁబెట్టుక కొలిచి బ్రతుకలో ప్రజలు

[10-135

ల

లక్కపూసక పురులు

లలన జవ్వనాలు లక్కపూసక పురులు

నెలకొని నేనేది నీటిపై వ్రాత

[7-34

లే

లేతనవ్వులు సేనపాలు

చెంగట లేతనవ్వులు సేనపాలవంటివి

కొంగులు వట్టుచు నీవు కొనరేటివేళ

[7-58

లో

లోపల గడుగక వెలికడుగు

వేగమే లోపల గడుగక వెలిగడిగిననేమి

యోగము దెలియక పలుచదువులు

దెలిసిన నేమి

[6-55

వ

వంటయింటి కుందేటి కరణి

ఎందుకోయెదు వంటయింటిలో మెలగు

కుందేటిగ కరణి గ్రక్కున జీరి తివుడు

[ఉ. క.-1211

వండగా వండగా అట్లు

నిండుకొన్న విరహాన నిన్నటునుండిఁ జెవి

యెండనుండ నాడించే వెడమాటలు

వండవండ నటాయ వలచినవలపెరి

గుండె రాయసేసుకొంటేఁ గొనర

నేమున్నది

[14-50

వండదరిగిన కూరవలె నగు

ఉండగిలినరకాలనుడుకఁ జోయెవమింక

వండదరిగిన కూరవలెనాయ బదుకు

[11-3-24

వంతలముంటితె వాడిపెట్టు

యెంత నేనినా యిహమున జోలికి

చెంతనజాదు వ్రాసిన కొలఁదే

వంతలముంటికి వాడి పెట్టితిమా

కొంత తీపు చెఱకుకుఁ జల్లితిమా

[5-275

వచ్చినంతే లాభము

వలచిన వలపులు వచ్చినంతే లాభము

[14-200

వట్టిమాకులు ఇగిరించుట

వట్టిమాకు లిగిరించు వనిక నీమాటవింటే

నెట్టిన ఆ గుణములు నీకు నీకే వలదా

[14-5

వట్టిమాకుల నిగురువెట్టు
గుట్టున నూడిన పిల్లఁగోవిసీరవమున
వట్టి మాకులు నిగురు వెట్టినట
[12-150]

వట్టిమోపు మోయనేల వడిములుగగనేల
వట్టిమోపు మోయనేల వడిములుగగనేల
వట్టిన నేమముతోడ బ్రతుకఁగ వలదా
[8-54]

వట్టిలోపలి దీవము
వట్టిలోపలి దీవము వంటిదీ జీవనము
వట్టిమీదటి పొల్లు విధము దేహంబు
[11-3-116]

వననిధి గురిసిన వానలు
వైకుంఠుని నుతయించని వినుతులు
వననిధి గురిసిన వానలు
ఆ కమలోదరుఁ గోరని కోరిక లందని
మాని ఫలంబులు
[7-1]

వనములో వసంతము
వనములో వసంతమువంటిది వో వలపు
మనసులో నెలకొన్న మర్మము వో వలపు
[13-212]

వన్నె బంగారుపై వాననలు పుట్టు
వన్నె బంగారుపై వాననలు పుట్టెనే
[శృం. దం.]

వరత గలిపిన చింతపండు
నారాయణుని భక్తి ననిచెనా ధనమెల్లఁ
బారఁ జల్లిన దాన పలమదియ పో
కోరి యివి లేకున్న కోటి దానములైన
పేరుకొని వరఁతఁ గలిపిన చింతపండు
[11-3-150]

వరి గురుమతో జొన్నగింజ సరిదూఁగు
చుట్టి వరి గురుమతో జొన్నగింజ
సరిదూఁగు
తెట్టెలై యేలొకటికి తీలొకటి కాయ
[8-14]

వసంతపునీట దైలు పోయు
మొగము నేము చూచితే మోనులు
వార నవ్వేపు
తగు వసంతపు నీట దైలువోసేదే
[13-206]

వహ్నికడ నున్న వెన్న
జడియక యెట్లుండుఁ జర్చింప వహ్ని
కడనున్న యీ వెన్న కరుఁగకేటండు
[వ. యో. వి. 2-291]

వలలో పరుగులు
కలలోపలి సంభోగము మనమగు
సంపద లిన్నియు
వలలోపలి నిడి పరువులు వన్నెల
విభవములు
[6-133]

వా

వాకిటి తంగెటి జున్ను
వన్నెల మాటల వాకిటి తంగెటి
జున్నుకు వడగాలి సోకినది
[12-353]

వాకులేని వరము
రాకపోకలచేత రాగిన పెనుఁబండు
వాకులేని వరము వలవని వలపు
[11-3-5]

వాడుజేనవానగురిసి వరద చాలించునా
[14-184]

వానచేతకములవలె
వానచేతకములవలె నాయ మనసు
గోనెఁబట్టిన బంక గుణమాయె మనసు
[11-3-125]

వాన పలుమారులైతే వరదలు
[13-484]

వానలేని వరద

చెలి నీరడకు రాగా చెమటలఁ దొప్ప

దోఁగె

వలపులు వానకాని వరదాయను

[13-402]

వావిచెడ మందు గలదా

వడిజుట్టాలముగాను వావిచెడ మందు గడ్డా
కడు మమ్ము మన్నించితే కానిదా యేమి

[15-144]

వావిరి బువ్వులకు వాననలు గట్టుదురా

[15-156]

వి

విత్తినకొలదే పైరు

చెంది విత్తినకొలదే చేరి మొలచేటి పైరు
అంది ఆఁకటికొలదే ఆహారమెల్ల

[8-96]

విత్తొకటి చెత్తొకటి యోనా

ఆది యేల కా మాను మాయందు

నిష్ఠూరమే కాక

చెదరి విత్తొకటి చెత్తొకటి యోనా

[7-155]

విత్తొకటి పెట్టగా వేరొకటి మొలచునా

విత్తొకటి పెట్టగా వేరొకటి మొలచునా

యెత్తి హరి నీవు నను నీదేవుగాక

[10-42]

విత్తుమీదటి పొల్లు

వత్తిలోవలి దీపమువంటి దీ జీవనము

విత్తుమీదటి పొల్లు వంటి దీ దేహము

[11-3-116]

వినవిన వీనుల విందు

వినవిన వీనుల విందు లయ్యెడిని

వినుపింపు, నాకు సవిప్రరంజనము

[వ. యా. వి. 5-1099]

విరిపందెల దారి

వెగఁచైన విషయాల వేడుక వడకు మవి

జిగురుఁ గందెలునుమ్మీ చిత్తమా

పొగరు మూపుఁదనాలఁ బొరలకు మవి

యెల్ల

తగలు విరిపందెల దారివంటిది.

[16-12]

విషము మింగితే తలకెక్కుకుండునా

తచ్చి విషము మింగితే తల కెక్కు

కుండునా

వచ్చి నతల వలపుభ్రమయింపకుండునా

[8-273]

విషములోన బొడమిన కీటము

పొరి విషములోనఁ బొడమిన కీటము

అరిది విషము తీసని తినును

[11-109]

విననకర్రల వన్నె

విననకర్రల వన్నె విడిచిన నిల్వదు

బచ్చినగడ్డు చొప్పుడదు తివియ

[నీ. శ. 71]

వీ

వీడని గంట

యెగ్గువశ్చేటి దానపు యేల రమ్మంటివే

మందు

వాగ్గి వీడని గంటవై యుండఁగరాదా

[13-239]

వీడెములో కప్పురము

వీడనుండా నా పొమ్ము యెందువొయ్యానే

వీడెములో కప్పురమే వీని వలపెల్లను

[14-79]

వీపు కానరాగా దాగుట

వీపు కానరాగా దాగే విధమేఁటికే

కోపు నూకుడించునేది దొరసాని విపుడు

[14-101]

వె

వెంటిక పట్టుకపోయి వెనగొండవాకుట
ముంటిపై సుఖమందుట ముక్కున
నూరుపు వట్టి
దంట వాయువు గెలువఁ దలఁచేదెల్లా
వెంటిక పట్టుకపోయి వెనఁగొండ
వాకుట
వెంట గర్మమార్గమున విష్ణుని సాధించుట
[6-49]

వెట్టికి వింటె వేగుదాక చెప్పుట
వట్టిమాకు విగరించు వాడు మాట
లాడితేను
యిచ్చే నన్నుఁ గరగించుటేమి సోద్యమే
వెట్టికి వింటేఁ జాలు వేగుదాక జెప్పి
దాను
బట్టబయల్ఁదకోవఁబరవే మా యింటికి
[17-161]

వెట్టికి వెలయేది
రొట్టెకు నురేవేది - రుచిగొనుటే గాక
వాట్టిన నీ కోరికల కొడియేది
వెట్టికిని వెలయేది వివరించి చూడబోతే
గుట్టుకు నీ విద్యలకు గురియేది
[13-270]

వెట్టిజెఱకు పోలికి వెదురు నమిలినట్టు
వెట్టిజెఱకు పోలికి వెదురు నమిలినట్టు
వట్టిన యీ కనకమే బ్రహ్మమనవలసె
[9-151]

వెదకనేటికి నేయి వెన్నచేత బట్టుకొని
వెదకనేటికి నేయి వెన్న చేతఁ బట్టుకొని
మొదలుఁ గలిగితేనే ముందరాఁగలుగుట
[7-272]

వెనకనుయ్యి తగరు ముందట
తలఁప వెనకనుయ్యి తగరు ముందట (?)
దీనఁ
దొలఁగ నాకుఁ దెరువు దోచ దేమిసేతు
[11-3-98]

వెన్నకు పండ్లు వచ్చినట్లు (?)
వనగల తరువేంకటగిరిపతి నా దేహపుఁ
బురి నీ
వనమై వెన్న(న్ను?)కుఁ బండ్లు వచ్చి
నట్లాయను
[11-3-6]

వెన్నకొద్దే నెయ్యి
వేడుక శ్రీవేంకటేశ వెన్నకొద్దే నెయ్యి
[14-200]

వెన్న చేతఁబట్టి నేయి వెదకనేల
వెన్నచేతఁబట్టి నేయి వెదకఁగ నికనేల
నిన్ను లోన నింకొని నిజమేదో
యననేల
[9-124]

వెన్నతో పెట్టు
వెన్నతోఁబెట్టిరి నీకు వేడుక కరికనము
చిన్ననాడె గొల్లెతలు చెప్పగనేల
[13-415]

వెన్నదీసిన చల్ల వేడు
కన్నుల నొకతె నిన్ను కాఁతానించి
తిట్టితేను
వెన్నెలరేకు సవ్యులు వెదచల్లవు
విన్నపంటి చేతలు నేడు మాకు నున్నవా
వెన్నదీసినట్టి చల్ల వేడ నెంతవారము
[14-131]

[‘ఈలకూరకు ఉప్పుడుగు’ అనే
కోవలో మాట]

వెన్నవేసిన వారిని రాత వెయ్యరాదు
కన్ను సన్నలేటికి కడు సిగ్గునను నీ
మన్ననఁ గూడి యేమని మాటాడుదువో
వెన్న వేసినవారిని వెనరాత వెయ్యరాదు
అన్నిటా జాణఁజేసితిను మీ రవధురా
[13-58]

వెన్న సన్నముగ నూరుట
మిన్ను నూయి చేతాటజేడి
మెచ్చుమింగు నొక యోగి
వెన్న సన్నముగ నూరి వీగు నొక
యోగి
[6-125]

వెన్నుకు పండ్లు వచ్చినట్లు (?)
పనగల తిరువేంకటగిరి పతి
నా దేహపుఁ బురి వీ
వనమై వెన్న(న్ను?)కుఁ బండ్లు
వచ్చిన యట్లాయ
[11-3-6]

వెన్నుచూపిన పోల్కి వీపు వంగు
వంచేంద్రియములకుఁ బరఁగనోడితి నని
వెన్నుచూపిన పోల్కి వీపు వంగు
[నీ. శ. 90]

వెట్టిదెలిసి రోకలి వెన జుట్టుకొన్నట్లు
వెట్టిదెలిసి రోకలి వెనజుట్టుకొన్నట్లు
యిట్టిదీము భోగముల నెనసేయు
[8-174]

వెట్టిదెలిసి రోకలి వేణెచ్చుట
వెట్టివాడ వెట్టివాడ వినియుఁ
గనియుఁ మరి
వెట్టిదెలిసి రోకలి వేరె చుట్టగాక
[8-6]

వెట్టిదెలిసి వేడురు దప్పు
వెట్టిదెలిసి వేడురు దప్పేమువేము
ముట్టుఁబాల మంకువాడ మూలమా శరణు
[8-177]

వెలలేక తెచ్చుకొన్న వెట్టివాడు
చెఱగి వీపు కర్మము సేయించగా జేనేటి
వెలలేక తెచ్చుకొన్న వెట్టివాడను
[7-108]

వెల సులభము ఫల మధికము
వెక్కెనమగు నీ నామము వెల
సులభము ఫల మధికము
దిక్కై నన్నేలితివీఁక నవి తీరని
నా ధనమయ్యా [7-104]

వెఱపించబోయి వెఱచినట్లు
వెఱపించబోయి మరి వెఱచినట్లయ్యా
జమ్మి
నెటి నాకోడి యలుక నీతిగాదు సుమ్మి
[15-26]

వెట్టి చేరాయి
కావిరి వెట్టిచేరాయి కాపురమా
కావలసివట్లయ్యే కాపురమా [6-34]

వెట్టిదెలిసి రోకలి చుట్టు
వెట్టిదెలిసి జగము వెన రోకలి చుట్టెను
వాణ్ణదేవకల వరాలోగి నెందు కెక్కునీ
9-54

వెట్టివాని చేతి రాయి [6-157]

వే

వేడుకకు వెలలేదు
వేడుకకు వెలలేదు వెన్నెలకుఁ కలువోడు
ఆడ వీవే కనమాట కడ్డములేదు
[13-226]

వేడుకకు వెలలేదు
రాడితో నెడతెగదు తవమీడి కలపోఁక
వేడుకకు వెలలేదు విన్నవించరె
[17-117]

వేదములు చదివేటి నోర
పరులమీది పదాలు పాడు
సరవితో వేదములు చదివేటి నోరను
పరులమీది పదాలు పాడేదా [9-167]

వేడు విడువని కూడు
గాడెఱోసిన కొలుచు కర్మ సంసారంబు
వేడు విడువని కూడు వెడమాయ బతుకు
[11-3-116]

వేపమాను చేదుమానీనా

నీవె కాచుటగాక నేరువు నాయందేది
చేవల వేపమాను చేదు మానీనా

[11-50]

వేపమాను పాలుపోసి పెంచినా చేదే

భారమైనవేపమాను పాలుపోసిపెంచినాను
తీరని చేదే కాక తియ్యనుండినా

[5-190]

వేపచేదు వండితేను వెననేల బెల్లమవును
వేపచేదు వండితేను వెననేల బెల్లమవును
పైపై బలిమినేనే భ్రమయింతేకాక

[8-123]

వేపమానికి చేదు సహజమే

వేపమానికిని చేదు విరువక వుండేది
యేబొద్దు సహజమే యెంతైనా

[8-71]

వేము దియ్యనగు

పోసి పోసి వీరి వారి బుద్ధులైన వినెగా
ఆని వేముదియ్యనైతేనా దెవ్వారి మేలు

[15-105]

వేమును చేదనుచు

ఘనముగ బుద్ధులు గఱపిన దేహికి
మును నోచిననోము పలంబే
నినువు తెంకాయకు నీరు నించితమా
వాసరవేమునఁ జేదునిచితమా

[5-275]

వై

వైకుంఠము అరచేత నిలచు

వడిగా శ్రీ వెంకటేశ్వర మీ శరణనగా
ఆడరి వైకుంఠము మా యరచేత నిలిచె

[8-12]

వ్ర

వ్రతముచెల్లిన వట్టకట్లు

ధృతిహీనులకు నెల్లి దిక్కులు కాకువుగాక
వ్రతముచెల్లిన నింక వట్టగట్లా

[5-183]

వేయిటిమీద జవ్వాదికొమ్ము

పాదుమువేగని యిత్తె బడనివుండెనాపై
నీయడమాట మాటలేల యెత్తేవు
చాయల వేయిటిమీద జవ్వాదికొమ్మురిఁ
ఆయముల సోకించే వపునయ్యా

[15-33]

వేసరితే లేదు విచారింబితే గడ్డు

వేసరితేనే లేదు విచారింబితే గడ్డు
మూసినదిదేకిలు ముంచి వివేకులకు

[9-239]

వేసవి యెండలుండునా వేరె

వాన కాలాసను

[1-4-59]

వేసాలెల్ల గ్రాసాల కొఱతె

ఎఱుగుదుము మీ విద్యలెల్లను మేము
గరిమవేసాలెల్ల గ్రాసాలకొఱతె

[ను. క. 264]

వేళ్ళపై నీళ్ళుపోసినా కొనలతే

నేరుపుతో వేళ్ళపై నీళ్ళలాఁ దోసితేను
కూరిమి నాకని వెల్లాఁ గొనలకే కాదా

[17-533]

వ్రా

వ్రాలకు ముదిమీ లేదు

వక్కణ ముదిమీ లేదు

వ్రాలకుముదిమీలేదు వక్కణముదిమీలేదు
పాలించేటి విద్వాంసుల బుద్ధిలోని నేరువు

[6-90]

శ

శతాపరాధములు సహస్రదండన

శతాపరాధములు సహస్రదండన లేదు

గతి వీవని వుండఁగ కావకుండరాదు

[5-326]

శ్రీ

శిరసుండ మోకాలికి సేసలు చల్లినయట్లు
[14-171]

శిరసు ముడవబట్టె చిక్కు తియ్యగబట్టె
[5-14]

శిరసుండగా మోకాల సేసవెట్లు
కమ్మి శిరసుండగా మోకాల సేస
వెట్టఁబోతే
నమ్మతి నిందరిలోన జాణైనా జీవుడు
[8-175]

శిరసు వంచితే చేతలు మానునా
ఎరవు సేసుకొనేవు యిఁకానేలా
శిరసు నీవు వంచితే చేతలెల్లా మానునా
[17-204]

స

సంత కూటమి
యింతుల మిద్దరమును యిరువంకలా
సుండగా
సంతకూటమా యను చక్కని నీమేను
[13-404]

సముద్రము గడిచి ఇనుము తెచ్చినట్లు
కదిసి సముద్రము గడచి వోడలో
జిడిసి యినుము దెచ్చిన యట్లు
[9-285]

సంత తగరు
ఒడలిపై నీ చెమట పురువాడెడు చెలమ
జడియ నీ తమకంబు సంత తగరు
[12-75]

సముద్రము చొచ్చితే లోబడు
తెగి సముద్రము చొచ్చితే లోబడు
కుండునా
మొగి నింతుల మాటలు ముంచకుండునా
[8-273]

సంత ముద్రకోలు
చందమైన నీ పాదము సంత ముద్ర
కోలాయ
యిందుకు నేనూ లోనై యిరవుకోవలెనా
[13-185]

సముద్రములో వానలు
నమ్మ జూచేవారు లేరు నవ్వేటివారు లేరు
వన్నెల సముద్రములో వానలాయ బ్రతుకు
[6-6]

నందైతే చావడి సంతపెట్టుకొనుట
చాయ నందైతే చంకబెట్టుకొన్న మాట
యాయెడ నీయందె వున్నదిక
నేటి మాటలు [15-272]

సరికిసరె బేసిగాదు
చనవుసేనుక నీవు నఁగులు చల్లకేను
ననువుసేనుక నకఁడు నవ్వనవ్వెనవ్వెను
పెనచి సరికి సరి బేసి గాదు
[15-110]

సతి లేనివానికి జరిగినదే యాలు
పతిలేని వానికి జరిగినదే యాలు
కుక దీరుటకు రచ్చకుట్టమే యిల్లా
[6-63]

సభవుగోరి సొమ్ములు
నీరుల నవ్వు గందాలు చెమటల వన్నీరు
దొరక నేఁడు నీకు తొయ్యలివల్ల
సరసముఁబొంకనాలు సభవుగోరి సొమ్ములు
నిరతి నాపెకుఁ గూడె నీవల్లను
[14-58]

సదసచ్చాహమ్
పొదలుచుండేది యీ జగము పొసఁగ
నీవు గావన వెఱకు
యిది వివరీతజ్ఞానము సదసచ్చాహం
బంటివి గాన [6-121]

సా

సానఁబట్టిన వయసు నటలబెట్టు
పూవి పూకృతములు పోసక తిరిగిని
సానఁబట్టిన వయసు నటలఁ బెట్టెని

[9-194

సారెసారె చవిగొంటే

పంచదార మొగచాటు

వొక్కమాఁటె సారెసారె నొట్టుకొని

చవిగొంటే

మొక్కలానఁ బంచదార మొగచాటుగాదా

[13-241

సు

సుఖము కలిగినను

గర్భము నిలువక మానునా
కలదివో సుఖము కలిగినను గర్భము
నిలువక మానునా

మలసి కామ్యకర్మములకుఁ జొచ్చిన
మగుడఁ బుట్టపులు మానునా

[6-22

సుమాళముమీది పాట

సొలసి యాడెటిమాట

సుమాళము మీది పాట

పెంచుఁ గామినులకు పెట్టనికోటా

[17-526

సూ

సూత్రేమణిగణా యివ

ఇదివో సుజ్ఞానము సూత్రేమణిగణా

యివ గాన

మదినితరమేలేదు మాయల యద్భావం

తదృవతి

[6-1121

సూదుల మూటల సుఖములు

యేది దలంచిన నేకాలంబును

సూదుల మూటల సుఖము లివి

[11-3-15

సూదిపిరిది తాడు

పెనఁగి నీవాదా నీడాఁ బిలువకుమయ్య

నన్ను

తనిసి సూదిపిరిది తాడువంటివాఁడవు

[15-5

సూర్యునికాంతి ప్రతి సూర్యుడెనా

నిన్నూ నన్నూ నెంచుకోని నేరమిగాక

వన్నిన సూర్యుని కాంతి ప్రతిసూర్యుడెనా

[6-139

సూర్యునిఁ జూడ దీపాలు

నెలకొని యాతఁడన్నియునుఁ జేసినవాఁడె

తెలిసి సూర్యునిఁ జూడ దీపాలు వలెనా

[6-68

సూర్యునిదెన దుమ్ము చల్లిన తనపై పడు

దుష్టు సూర్యుని దెన దుమ్మొంక చల్లిన

దనపై న పడుఁగాక దానికేమి

[నీ. శ. 1-66

సూర్యోదయము రేతిరయ్యానా

యీరీతి నిందరి చిత్తమేకమైనందుకు గురి

మేరతో సూర్యోదయము మించి

రేతిరయ్యానా [7-233

సే

సేనవెట్టి పెండ్లాడు

సేనవెట్టి పెండ్లాడి చేతికి లోనైన వేళ

వేసరుకొంటే నాదెన విన్నవించ వచ్చునా

[14-33

సౌ

సౌర్యాంతుంకము చెల్లినట్లు

యెన్నఁగ సౌర్యాంతుంకమింతటానుజెలినట్లు

నన్నుపుడోయ బిళ్లలకు సరిగాఁజెల్లునా

[6-170

స్రొ

సోదించ నేటికి సొట్టలెంచ నేటికి
ఏది వీవు నేసినాను యిన్నియును

నియ్యకోతే
సోదించనేటికి యందు సొట్టలెంచ నేటికే
[5-322

హ

హంస చేతి పాలు సీరు
యింసవిన్నియుదీరె నిందరు

జుట్టములైరి
హంసచేతి పాలు సీరు నట్లాయ బ్రదుకు
[6-6

హవ్యము కుక్కల కిచ్చినట్లు
పుడమి దేవార్హమై పొలుచు హవ్యంబు
కడు మొక్కలమునఁ గుక్కల కిచ్చినట్లు
[వ. యా. వి. 3-258

హస్తమశకాంతరము
అతనికి మీకును నంతరాంతరము
మతి నెన్నుచో హస్తమశకాంతరంబు
[వ. యా. వి. 7-1186

క్షీ

క్షీరోదక న్యాయము
గరిమమై క్షీరోదక న్యాయమెసఁగ
నిరువురునుండి రనేకకాలంబు
[వ. యా. వి. 2-851

ఫలుకుబల్లు - పదప్రయోగాలు

అంకిత బిరుదు

అంకిత బిరుద శ్రీవేంకటాద్రి నివాస
ఓంకారరూప రామ పురు సత్యకామ

[6-220

అంకు

అంకులచేతులు వట్టి యానలేల పెట్టిని
సంత లేని కొయ్యకాడు జాజరకాడు

[13-134

అంకు

చిత్తములో మంకులు చేతు వెల్లా అంకులు
బిత్తితో మమ్ము బలిమిఁ బట్టుకువయ్య

[17-344

అంతె కత్తె

అగ్గలమై నీతోడి అంతెకత్తెనా నేను
చగ్గరినంకాఁ గలిగె తగులా నాకు

[17-295

అంతెకాడు

ఇంకనేలా నాతోడ నింత నేయ
అంతెకాడ వొర శేషాద్రినాదా

[16-2-100

అంతెకు వచ్చు

అంతెకు రాకున్నవేళ నాడువారు

మగవానిఁ

గంకిసేసి కన్నచోటఁ గాకు సేతురు

[17-477

అంతెకు వచ్చు

చిత్తములో విజ్ఞానము శ్రీ వేంకటేశ నీవే
హత్తించి చూపినఁగాని యంతెకు రాదా

[8-275

అంతెతో పాడు

మోదపు బ్రహ్మాండాలు మోచే
పువరముఁ బాడి
అదరానఁగంబు కంత మంతెతోఁ బాడి

[17-125

అంతెలకు వచ్చు

అందుకు నీ వెఱుంగక అంతెలకు

రాకుండితే

విందులు చెప్పి పిలిచి వినవయ్య

[15-161

అంతెల చూచు

చెంతల శ్రీవేంకటేశ జీవుడనే మేడలోన
అంతర్యామిని నీవు అంతెలఁ జూచినను

[7-40

అంతెలు చెల్లు

లంతెల నుగ్రీవునికి లలిఁ బ్రధానివైతివి
అంతెరెల్లా నీకుఁ జెల్లె హనుమంతురాదు

[9-232

అంగడి కెక్కు

ముంగిట నొకఁడున్నాడు మూల

నున్నదాన నేను

అంగడికెక్కి వలపులవుఁగదవే

[17-350

అంగడి చుట్టరికాలు

ముంగిటనేనుండఁగాను మోహించిచెనకేవు

అంగడి చుట్టరికాలు అవియాల

[15-231

అంగడి పడు

ఆవల భయపడవా రంగడిఁబడితే దొర

లోనవు?)ల విచారించి పూరడింకు

రంకలోనె

[8-70

అంగడి వేయు

అయ్యో ఆఁడుదనము అంగడి

వేయఁ దగున

యయ్యోడనేల బ్రియమైతే యింత

వచ్చి గలదా ?

[17-283

అంగపు రతి

అంగపురతులఁగూడి అలసి వుండెడివేళ
అంగనమోవి తీపులే యారగింపులు
[13-129]

అంగమచ్చము

కంటిమిన్నాళ్ళకు గక్కన దొంగను
అంటినోరనదే అంగమచ్చము
[17-450]

అంగము

అంగడికెల్లా నెక్కెను ఆ సుద్దులు
అంగన లందరు విన్నారా సుద్దులు
అంగమానా కాడుకోను ఆ సుద్దులు పీకు
అంగద లన్నియుఁ బాసెనా సుద్దులు
[14-94]

అంగరంగ గతి

గమనచేష్టలేయంగ రంగ గతియట
రమిఁగల జీవుడే దానుడటా
[6-82]

అంగలావ

అరుదు గోహత్యలు నేయఁగ దూడ
అంగలావ
సరి దర్మదేవతెట్లు సమృత్తిచెనో
[11-1-133]

అంగవిండు

చెంగలించి పీపురచ్చనేయఁగానీతో పలిగె
అంగవించి వుండరాదా ఆ కింటాఁ గొంక
[13-106]

అంచ

యెంచఁగ శ్రీవెంకటేశ యింపు
రెట్లాయ పీకు
అంచల మోవి గంటికి నందుకో
నీఁ గోవము [41-40]

అంచలఁ బరఁదుగొను (?)

అంచలఁబరఁదు (?) గొనే యట్టి
సంసార మిదియ
అంచుమోచి తానెందు అణఁగుండెనో
[8-268]

అంచుముట్టు

అంచుముట్టంగ జాడయంతలో శిరము
వంచిన శంభుదవ్వల నుండి నవ్వు
[ఉ. క. 365]

అంచుమోచు

అంచుమోచ నొరఁగఁగ అనుకోనైతిన నేను
నించిన కొండలు మోచఁనీయంతవారమా
[13-17]

అంచె పొందులు

మంచముపై వాడె మనమిందరము
కొంచక వొక్కొక్క గురుతునేయరే
యెంచఁగ శ్రీవెంకటేశునకు మనకు
నంచె బొందులాయ నశ్చేకని
[17-450]

అంజనగొండు

చనవున జలదిలో సంపదిండ్రునికీఁ జూపె
అనునరివాడివో అంజనగొండు
[16-1-22]

అంటపారు

అంటఁబారి పట్టుకోరె అమ్మలాల యిదే
వెంటఁబార నీదు నన్ను వేదమాయ
తురుము
[11-3-56]

అంటి ముట్టి

వంటిన శ్రీవెంకటేశ నను నీకొగిటఁగూడి
అంటిముట్టినన్ను వెంక ఆదరించేవయ్యా
[13-161]

అంటిముట్టి పెదకు

వంట వంతుకొనే విటపీఠ
నంటి ముట్టి పెదకితేనాకుమలోనున్నది
[6-222]

అంటి ముట్టు

యింటికి వచ్చెనంటాను యియ్యకొన
వచ్చునా
అంటిముట్టారేని సుద్దు లడుగకా
[17-507]

అంటుముట్టు

ఆతలను అంటుముట్టినెడి భావనలెల్ల
బాతివడి యెఱుగనోపని వెలితే తనది

[6-136]

అంటు ముట్టు

దంటనై నేజలవట్టి దగ్గర కుందాననా
అంటుముట్టు గరిదాన నాదనుంటి నేను

[15-125]

అంటు ముట్టులు

సరిలేని తమకాన జలతే? నేనేవు
అరిది శ్రీవెంకటేశుఁ డంటే నంటా
గరగర కలనిన్నుఁ గలనెనాకఁ నెట్టి
అరయఁగ నంటుముట్టులవి దీరెఁగదవే

[15-57]

అంటువాయు

గెంటకయే పొద్దును కేలు గేలుఁ గీలించుక
అంటువాయ వదివో ప్రహ్లాదవరదా

[11-20]

అంటుదాయఁ జెమట నీరాదవా నీవు చి
ట్టులు నీచేతలు నా మైనంట వలదా

[15-48]

అండ కాచు

మెండుగాఁ బరకాంతల మీఁది తమి
వుట్టితేను
అండకాచందుకు భ్రమయకుండుచే బుద్ధి

[6-195]

అండు కాచు

పొదిగి పాదాలు గుడ్డి బొమ్మఁ
జూచి గోలయై
అదెవ్వతో వున్నదని అండు కాచి

[16-2-93]

అండుకొను

అండనుండుమని నన్ను నంత
వాలాయించకువే
అండుకొని మరుఁడెడ నాయమేనునో

అంత [=వరకు]

వెదకితి మాపునంత వేగించితి వేగునంత
యిదిగో విచ్చేసితివి యెడనుండో యీడకు

[15-226]

అంతకంత

చింతలేల మాకును నీచేతలే చూచుకొంటా
అంతకంతే చాలుననే దది మేలుగాక

[17-369]

అంతను ఇంతను ఉండు

చెంతల చేరిన వారిని చెక్కులు నొక్కేవు
అంత నింతానుండ వారి నాదరించేవు

[14-121]

అంతరాత్మకుఁడు

ఆకుమనున్నాఁడు అంతరాత్మకుఁడు
ఆకుమ మరచిన నాతఁడు మరచును

[9-89]

అంతరుమూలు

అంతరుమాలిన యట్టి అధములాల
పొంత సంతకూటమి పోరి చూపుగాదా

[16-17]

అంతేసి వారలు

అంతేసి వారల కలువలె నుండఁగ
వింతజీవులకు వివేకమెట్లాకో

[9-46]

అందగారి మాటలు

అందగారి మాటలెల్ల నాడీ నన్నునమ్మించి
కందువకు తీసితివి గదవయ్యా

[17-114]

అందదుకు మాను

కొందరు చుట్టాలు కొందరు వగనే
అందదుకు మానుటదియే నీహుజ

[9-31]

అందరిపెట్టు చెట్టు

దక్కితి సారెసారెకుఁ దడవకువయ్య
మమ్ము
చిక్కితి నీవందరిపెట్టుఁ జెట్టువంటివాడవు

[15-5]

అండా చెండా

అక్కరదీరవ నండా జెండా
యెక్కడ నైనా నితఁడే

[11-2-12]

అందిన పొందినవి

అందవు శ్రీవేంకటాద్రిక అన్నిటా
నందిన పొందిన నెల్లా హరి నీ యనుమతే

[9-255]

అందు

విందువంటి వినయాలు వేడివంటి
జంకెనలు
అందుక రెండు నడపేవానే నీవు

[13-40]

అందు

మిక్కిలిరాళ్ళ కోవక మెత్తనైనందుగుద్దలి
యెక్కువ వాడిచేసే యెద్దలు గలరుగా

[17-181]

అందుమీఁదట

హరియందు మీఁదటను ఆయితమై
యన్నాఁడదె
అరులనెల్లా గెలిచి అమరులఁ గావను

[8-274]

అంబారాసులు

లంపటాధానంపదలు లలినంబారాసులాయ
యింపుల ముంచి తలల కెత్తుకోరో

[8-170]

అక్కిలి వోయ్యని మాటలు

అక్కిలి వోయ్యని మాటలాడి
పేరుకొని తిద్ది
మక్కువ దలంచి మేనుమఱును

[4-147]

అక్కున పోయు

ఎంతవాడవయ్య నీవుయేమనిపొగడుదును
పొంతనే నీ మే లక్కునఁ జోసి
చూవవచ్చును

[13-140]

అక్కున పోయు

పట్టిదుసము లేలే వనిత నీకు
గుడ్డితోడి నీ గుణ మక్కునఁ జోసి

చూపేవా

[13-176]

అగడుఁ గోరికలు

తగు నీ తక్కుము తపఃఫల మొనఁగ
అగడుఁ గోరికల అన లిఁకేలా

[9-152]

అగడు సేయు

పగటున నీతో పలుకక వుండితేను
అగడుసేసి యిట్టి అలిగితి వనవా

[15-162]

అగపడు

జిగితో నేనేకతానఁ జేసేటి చేతల వేళ
అగపడితా నప్పు డద్దాలు వచ్చినా

[14-46]

అగవు

తగుఁడగు నీకు నాకుఁ దలవయ్యా
తగవు లగవులాయఁ దమకించకువే

[15-59]

అగవూ తగవు

మృగరూపై గదెమీఁద మెఱసి వాడదిగో
అగవూఁ దగవెఱిగి యహోదలేకుఁడు

[11-193]

అగ్గమైన బాఁడు

వెగ్గలించి వీరివారివెంటనె పెట్టుక వచ్చి
అగ్గమైనవాఁడ నంటా నానవెట్టెవయ్యా

[17-585]

అగ్గళిక

వెగ్గలించి ఆతనిపై వేసితివి చేయి నీ
అగ్గళిక వెల్లఁజెల్లె నాయఁగదె వనులు

[15-26]

అగ్గిబాస

అడరి వు తమూలి నగ్గిబాస గొన్నవాఁడు
నడిఁబెట్టి మేనమామఁ జంపినవాడు

[17-235]

అగ్రవ

అనువై అట్లానై తి అగ్గవాయ్తో
[16-2-42]

చనరవు సరసాలు చాచుమూల నడవగా
గుడిగొన్న నగవు లగ్గవ లాయను
[14-276]

చేముట్టి నాతో నప్పటి చేరి సరసమాడేవు
ఆమని తాలముగాగా నగ్గవాయ వలపు
[13-83]

వేడజూచినా నీకు నేమి బాఁతి
ఆడనీదాఁ దిరుగగా నగ్గవాయ వలపు
[14-237]

అచ్చనలాడు

పైరింపలేక అచ్చనలాడు తమిని
గూరిన చింతఁ గూర్కొనుచుండు తఱిని
[వ. యా. వి. 3-205]

అచ్చము

కచ్చుపెట్టి ఐంగారముకరంగక వన్నేలేదు
అచ్చముగ వోలి నీకు అటువంటివాడవు
[13-8]

అచ్చలము

నెచ్చెలింటికి రమ్మంటే నీవు నన్ను
ముట్టితివి
అచ్చలానఁగట్టు సేసేవదేమయ్య
[14-232]

నిచ్చలు సేవలునేసి నేనే వేసరితి
అచ్చలానఁ దనకంటే అలసితిని
[14-234]

ఇచ్చగించుకొంట గాక యింపులేకలిగితేను
అచ్చలానఁ బెనఁగితే నది జాతకనమా
[15-246]

అచ్చి

అక్కరతో నప్పులెల్లా నవి మాకుం
దా మచ్చి
చిక్కి యెందుచొచ్చినాఁ జేరు నీరుజము
[5-294]

అచ్చికము

భువి నొక రాజునుఁ బొందుగఁ గొలిచిన
యివల నచ్చికం బెరఁగఁడట
[11-59]

ఆ యాలు సోఁకిన పని కచ్చిక మేలా
చాయలు సన్నలు నేవవులు గాక
[14-75]

అచ్చి వచ్చు

అచ్చి వచ్చిన చోటికి ఆ యాలు దాకించు
కొన్న
మచ్చికఁ గళలు రేఁగే మర్మము లొను
[17-394]

అచ్చుగ కాచు

యేవున శ్రీ వెంకటాద్రి నిటు నేను
నా గురుఁడు
చూపఁగాఁ గొలిచే నచ్చుగఁ గావవే
[6-73]

అచ్చుత

అచ్చుత నామము అనంత నామము
ఇచ్చిన సంపద లిందఱికి
[5-8]

అచ్చుతుఁడు

అచ్చుతుఁడవు వీ యచ్చుత పద మది
యిచ్చట శ్రీ వెంకటేశుఁడవు
[9-23]

అచ్చుపడు

అచ్చుపడ నటువంటి హరి నిన్నుగొలిచి నీ
మెచ్చుపడయఁగ లేని మేలేటి మేలు
[11-2-25]

అచ్చమోపు

ఐచ్చట శ్రీవేంకటేశ యహమందే

వరమిచ్చి

అచ్చమోపి యేలగా నే నన్నియుఁ

దెలిసితి [6-15]

అచ్చమోయు

ఏవున శ్రీవేంకటేశ యది వినేపో నేను

మూపున నీ యచ్చ మోచి ముందర

నిలచితిని [2-15]

అచ్చవాయు

అరి చెలి నీవద్ది కంపినదే ఆ వాహనము

వారిని యచ్చవనిన పురమే నీ పీఠము

[18-273]

అచ్చ వాసుకొను

అచ్చవాసుకొన్న దానినట్టి నీవు గూడినట్టి

యచ్చలి నన్నుఁ గూడితివేరా వోరి

[17-373]

అచ్చ వేయు

జక్కువకు చాలమీద చందురలి నించె

నంటా

చొక్కుచుఁ జెలకేల చూపేవే నీవు

అక్కరలో నాకై తే అచ్చవేనియేలినాడు

[13-214]

అటమటమగు

ఆసలబెట్టే పాయమే అటమటమే నట

నేనే సంసారమే జ్ఞానిఁ జేయనట

[7-25]

అటమటము

ఎటువంటి దొరపైతి వేమయ్య నీవు

అటమటముల నీకు నాచారమేల

[16-2-91]

అటమటములు

ఇటువలెనేపో నకలము యిండుకగన

భావించిన

అటమటముల సంతోషము ఆసదా

వేయుటలు

[5-209]

అటమటాలు

అటువంటి వాడువో హరిదాసుఁడు

అటమటాలు విడిచి నాకదే నుభి

[5-309]

అటమీద

అటమీది పనులకు హరిసీవె కలవు

నటలైనా నిజమైనా జరపేముగాక

[10-248]

అట్టలదరించు

అడిన నీ మాటలెల్ల అట్టలదరించీ నన్ను

కోదెకాఁడ నీకు నెంత కొలయెరినో

[17-230]

అడచు

పద్దవద్దే మీదడవకురే మీరువా

రిద్దరులోన నుండఁగ నేరే దోనము

[17-328]

అడపము వెలది

వెనక నాయడపము వెలది మోవానితివి

అనువుగ నేఁగంటి నద్దములోన

[16-2-91]

అడిచిపడు

బెదరియైదుగురికిని భీతిఁజొందుచుఁ గడుఁ

జెదరంగఁ జూకువే చిలుకా

అదయులైన శత్రు లాఱుగురికిఁగాక

అడిచినపడుదువే నీవు చిలుకా

[5-50]

అడిబండఁడు

చిరుముడి గొల్లెకల చీరలు దొంగిలినట్టి

అడిబండనికే నేటి యాచారమే

[15-102]

అడిబరవు

అడిబరవుగ మాయ అందు నిండా

నించుకొని

యెడతాఁకె జీవుడనే యీ మరకాఁడు

[9-99]

అడియాలము

జమి నరసమాడ వన్నుల కస్తూరి పూత
అమరి నీ పురమున కడియాలమాయను

[13-132]

అడియాలములు

అగపద్దందుకు మేని అడియాలములుగ

[14-64]

అడుగడుగుకు

యా విభుఁడె కలనె నిక నేమిననక
ఆవటించు ముద మడుగడుగునకు

[14-6]

అడుపు

యీవలను శ్రీ వెంకటేశు శరణాగతుల
కావటించిన పుణ్య మడుపుగాదు

[6-114]

వదరుఁ బెదవులెండ వాడు లడుపఁగ నేల
అదన నావద్దనుంచే ఆదేరా నిన్నును

[17-186]

అద్దకట్టు

ఆ నమ్మద్రములైన నద్దకట్టెదవు
కలఁగా కిట్టె కలఁచితివేని

[అ. మ. క. 2394]

అద్దపాపఁడు

నడి ముక్కుతోడ వెట్టి నవ్వులు
నవ్వివ వాడు
అద్దపాపఁడై యున్న అకుమిఁదొవ్వాడు

[4-43]

అద్దపాటు

అరీతి నతని భక్తులైన వనవరులకు
అరితేరి పుణ్యపాపా లద్దపాటులేదు

[7-277]

అద్దపెట్టు

కట్టల్క నెండలోఁ గమలంగ నద్ద
పెట్టిన నయ్యెద్దపెట్టు చాలించి

[వ. యా. వి. 4-1322]

అద్దమాడు

అమర శ్రీ వెంకటేశ అలమేల్మంగను
నేను

అమరిన రతి కద్ద మాడమయ్య

[14-154]

అద్దాఁక

అనవద్ద చూపులకు నద్దాఁకలేల

[14-75]

అద్దాఁకు

యిరవై శ్రీవెంకటేశుఁ డిన్నిటా
మాకుఁ గలదు

ఆరయ దాసులము మా కద్దాఁకే లేదు

[7-20]

అద్దాలు, దుడ్దాలు

వాడ్తినందుకెల్లా నాకడోపికతో నుండగాను
అద్దాలు, దుడ్దాలు వచ్చే వప్పుటి నీవు

[17-74]

అతికి నతుకదు

అకఁడే యెరుఁగును మముఁ బుట్టించిన
యంతరాత్మ యగు నీశ్వరుఁడు

అతికి నతుకదు చిత్తకాంతి యిది

అత్తువిహారం బిక నేడో

[11-147]

అత్తల

అత్తల నిత్తల నీకులపె నేను నుండఁగాను
పొత్తుల నవ్వు వచ్చేవు పోపో నీవు

[15-271]

అత్తచిత్తలసేయు

మత్తిల్లు కనతోడ మలసిన యాతని

నత్తచిత్తలసేసి నకఁడువో యాతఁడు

[11-2-8]

అత్తు

మఱి యే పురుషార్థము మావంకలేదు మీకు
అఱువడము మా కెంత అత్తువో నీవు

[8-59]

అత్తుగడ

చిత్తము పచ్చినచోట నేవలెల్లా నీడేరు
అత్తుగడయితే మాట లనువు లేను

[18-295]

అదనఁ గాచుకొను

పఱిలము కోట వగవారు
అదనఁ గాచుకొందు రాఱుగురు

[5-61]

అదరంట పట్టు

అచ్చట హిరణ్మయ నదరంటఁ బట్టి
యిచ్చలఁ దొడవై నిడిచించి

[8-239]

అదవద చెందు

ముడుకఁదై యిట్లు కాముక బుద్ధితోడ
నదవదఁజెందు యయాతి చందమున

[వ. యో. వి. 2-1142]

అదవదలగు

అదరీ బెదరీ నంత నంత
అదవదలై మాయామృగము

[11-2-24]

అదిబిదుకు

పొదిగేవు వొకవేళ పొరలేవు వొకవేళ
అదిబిదుకు వలపులవియాల

[15-226]

అద్దము రేత్రి

కదిసి యద్దమరేత్రికాద నేడు
పువయించెఁ గృష్ణుడు చంద్రోదయాన నేడు

[10-179]

అద్దరిపాటు

అద్దరిపాటు సేసి ఆయములు ముట్టిసి
త్తినిగోళ్ళ ప్రసన్న తిరువెంగళప్పుడు

[16-2-29]

ఏల కలవంచుకొనే రిద్దరును నన్నుఁజూచి
తాలిమి నద్దరిపాటు కగడు నావల్ల

[13-7]

అద్దుకొని వుండు

వొద్ద నుండినట్టి నీడపుడివోనియట్టి నిద్ర
అద్దుకొని వుండుఁగాక అదియేల మానును

[10-24]

అద్దో

అద్దో నాతో నీవు అలిగి యందు చేరిన
పొద్దుగాని పొద్దనక పొందులు సేసేవ

[13-30]

అద్దో :

అద్దో : మానవుగా అదేమే నీవు
గద్దించి నీవు చూచితే కాళ్లు వణకేనా

[17-194]

అనంతకోట్లు

జ్ఞానము నీవో అజ్ఞానంబే బిల్లివో
నీ నామంబులు అనంతకోట్లు

నిలుకడగాఁ గాను

[9-29]

అనులు గొనలకెక్కు

చెనకేతి వికఁడు పైఁజేయి చాచకల్వొల్లె
అనలుఁగొనల కెక్కివకేమి నీవు

[14-291]

అనుము మినుముగు

కననీ కననీ కనకదల చుట్టరికాలు
అనుమే మినుమైతే నదెవ్వరి మేలు

[15-105]

అద్దలించు

పొద్దువాడ్డు తనలోన భోగకాంత

ఁబడఁగ్గాను

అద్దలించి కర్మమెల్ల ననుచే పాపండుము

[5-256]

అద్దిగో

ముద్దుల మొగము వాడు ముత్తేల

నామము వాడు

అద్దిగో శంకవక్రాల హస్తాల వాడు

[13-116]

అద్దుకొని మిగులు

పొద్దువోడచుటయును పొరిఁగూఁగుటయె
కాని

అద్దుకొని మిగులఁగ నందేమి లేదు
[7-37]

అనలుఁ గొనలు

అక్కట మొదలొకటి అనలుఁ
గొనలు వేరు

యెక్కడని తగిలేది యేమి నేనేది
[7-13]

అనరుహులు

మునుప శ్రీవతికి మొక్కిన చేతుల
అనరుహులకు దండమనుట యెట్లు
[9-167]

అనుచరణ

పుద్దందీడవు మాతో నూరకను చరణేల
[17-580]

అనుభవత

ఎవ్వరికిఁ గలదురా యిటువంటి యనుభవత
యివ్వల నీవాకె వలెనిటు నోమవలదా
[15-151]

అనుభవన

అనుభవనవలన మోహాంధకారము గలిగె
తనివిదీరమి వలన తలపోత గలిగె
[5-71]

అన్నమదము

అన్నిటా నిట్టేకాని యగవడదు
అన్నమదమునఁ జిత్త మగవడదు
[10-120]

అన్నువ

నన్నలనె యాసరేచి జంకెన బొమ్మలు
వంచి
అన్నువతోఁ గొనరిని యలమేలుమంగ
[13-21]

అన్నువట్టు

యిది పుణ్య మిది పాప మెట్లని
తెలిసేమయ్య
అదన నన్నపు నామే యన్నువట్టెను
[10-253]

అపలాపించు

యిపుడె శ్రీవెంకటేశ యిటె
ననుఁ గూడితివి
అపలాపించే నాన నట్టి మెత్తుఁగాక
[13-245]

అప్పఁడు

అప్పడిదె శ్రీవెంకటాద్రివతి నన్నుఁగూడె
దప్పివోఁబొరుగువారు తన్నునే పొగడరా
[17-283]

అప్పటి [అయిననూ అనే అర్థం]

అప్పటి మానవు బీరాలదేమే నీవు
యిప్పుడేమి దప్పిపోయ నికఁ జూడరాదా
[17-313]

కొప్పు పువ్వులదె కందె గురుకు
చెమట చిందె
అప్పటి నాతో బొంకే వారా నీవు
[17-292]

నెలవై శ్రీవెంకటేశ నిన్నుఁగూడె
తన్నుఁదానె
అలమిపైకొనవయ్య అప్పటిని నీవు
[17-298]

అప్పటిని

యియ్యెడ నతులలోన నెమ్మెలుమెరసేనీకు
అయ్యణియ్య వెట్టినాను అప్పటిని మేలు
[14-44]

అప్పణ

వమ్ముల రాట్నము నిలువక గుండ్రలు
నిల్చునా
పమ్మి నీ యప్పణ లేక భవములుమానునా
[6-130]

అప్పణ దెచ్చు

నీకడ నిన్నే కొలిచి నీ యప్పణదెచ్చి వాని
బైకొని చీపుటగాక బలిమారావాజ్ఞతో

[7-209]

అప్పణి

అప్పణిచ్చేనిదె నీకు ననుమానించకుమిఁక
చిప్పిల మోహించిన నీ చేతిలోని దానను

[14-88]

అప్పణి ఇచ్చు

చెప్పగ నా పాలి దేవరా శ్రీవెంక
చేతుఁ దళఁదే

అప్పణిచ్చి మిము నమ్మతి నేయుచు నట
మముగావగ దానే కర్త

[7-60]

అప్పన చేయు

నెచ్చెలులార నా నేర్పు లేమిటికి
నని చెలిఁ జెలులతో నప్పనచేసి

[శ్రీం. మం. 217]

అప్పనము

ఆవల నీ కర్మములు కప్పనము నత్తు
మయ్యా

ఆనటించి కామదుల కాన మీరమయ్యా

[9-16]

అప్పలప్పలను

అద్దపుం జెక్కులతోడ నప్పలప్పలనినంత
గద్దించి యశోదమేను కౌగిలించు శిశువు

[4-7]

అప్పనము

కప్పిన నీ నేవనరె గన్న విధానమువరె
అప్పనమై నిలిచె బ్రహ్మానందము

[11-53]

అప్పు దిద్దు

దిద్దరాదా అప్పేమైనఁ దీసుకొంటే గనక

[15-4]

అబకముంచినట్టి వేడి

ఆకల నబకముంచినట్టివేడి చెయ్యంబుదు
జాతిదేహము మోచిన సహజ మింతే

[7-54]

అప్పిన కొలఁదులు

తలఁచి శ్రీవెంకటాద్రి దానేయవతారమందె
అలసంతోషమందరో అప్పిన కొలఁదులు

[10-27]

అమరకం బొసఁగు

ఆరముల్ దేను సహస్రముల్ గాను
అర్థితో భూసురుల కమరకం బొసఁగె

[సు. క. 106]

అమ్మఁగారు

అంగమెలఁ జెమరించె నమ్మఁగారికి
అంగజనములుబ్బి నయ్యఁగారికి

[15-297]

అమ్మవారు

అమ్మవారు నయ్యవారు నందనె
కూచున్నవారు

యమ్మల నిద్దరూ జాణలేమందమే

[15-293]

అయ్యఁగారు

ఆపె నిను దిద్దుకొన నయ్యఁగారుగా
మాపుదాకా నూరకున్న మత్తుఁడై

పుండుగా

[15-167]

అయ్యవారు

అమ్మవారు నయ్యవారు నందనె
కూచున్నవారు

[15-293]

అర

అరతోనఁ బవ్వళించుమనరే విభుని నేను
పొరిఁదూగు మంచానఁ బొరలేఁగాని

[17-493]

అరగన్ను మొగుచు

అక్కరైన మోహముతో నరగన్ను
మొగిచినందు

కిక్కునంటితేఁ గోపించే నేమాయనె

[16-2-26]

అరగొర

నిరకముగా నిక నిను నుతియింపుచు
అరగొరకని నిను నడిగే దేదో

[11-23]

అరగొరలు

అడిగేనేనగానె అరగొరలెల్లఁ దేర్చె
కడమలు మాని నవ్వగదవె యింక

[15-280]

అరచేతికి అందు

విందై యిహము వెనకకుఁ దీసి
అందీ వైరాగ్య మరచేతికి

[8-46]

అరచేతికి దొరకు

యిలపై శ్రీ వెంకటేశ్వర యిహవర
మలవడి దొరకెను అరచేతికిని

[8-118]

అరచేతిది మోక్షము

శ్రీవైకుంఠుని దాసులమట
యరచేతిది మోక్షము మా కిదిపో
పావనగంగా జనకుని బంట్లము
పాపము లన్నిటఁ బాసితిమి

[9-82]

అరచేతి దైవము

వింత వింత విభవాల వెంకటేశుఁడిదె మా
యంతిరంగమున నుండే అరచేతిదైవము

[5-114]

అరచేతి ధనము

పరగ సంతరంగాన పాఠినట్టి ధనము
హరినామమిదియిపో అరచేతి ధనము

[8-27]

అరచేతి మాణికము

అంతనింత గొల్లెతల అరచేతి మాణికము
వంతమాడే కంసునిపాలి వజ్రము

[9-288]

అరజాణు

పయ్యెద యరజాణు బాలిండ్లమీద
నొయ్యన హారము ఐయ్యెలలూఁగ

[వ. యా. వి. 2-1167]

అరత

హరిపురము పైసొమ్ము అరతఁగట్టిన తాళి
సరిలేని దేవుని సంసార ఫలము

[14-84]

అరదు

ఎనసి నన్నుఁగాచు చేమియరదు నీకు
ననఘుండ వరమకత్తైనంద
తిరువేంకటాద్రిప

[5-35]

అరమరచు

అరసియాత్మఁ గనుటయే విజ్ఞానభక్తి
అరమరచి చొక్కుచే ఆనందభక్తి

[7-235]

అరమరపు

పరదేవుడ శ్రీవెంకట భూధరపతి
నీకే శరణుచు

అరమరపులనే జొక్కితి తనినే
దది యింక నెన్నఁదొకో

[6-127]

అరమరపు

కరఁగి కరఁగి కొంత కౌఁగిలిందినకౌఁగిలి
అరమరపించి ఆయాలంటకుండీనా

[15-200]

అరమఱచు

జంకెలబొమ్మల జరసేనని సతి
అంకెల నినుఁగని అరమఱచె

[15-188]

అరమఱపులు

అరమఱపుల సుఖమందిన నమ్మట
మొఱుగకు మొఱుగే మొయిలై పోవు

[11-44]

అరలేక మ్రొక్కు

సురముని యేతెంచె-సుదతి పూజించె
అరలేక మ్రొక్కుగా-నవుడు ద్రౌపదిని

[సు. క-7]

అరవాయ బ్రదుకు

విమల మూరితిమైన వెంకట గిరివతి
అమరజేరక యరవాయ బ్రదుకు

[5-153]

అరవాయి గొను

అరిది యరవాయి గొనక
 ట్లరగిలి యనవెలితిరేఫలనడగుఁ గృష్ణా
 [రే. జ. 6

అరవిరిఁజేయు

నరహరి నిత్యానందము నినుఁగగ
 నరవిరిఁజేయు సమారాధనము

[7-135

అరవెర మాటలు

దురిక పుణ్యత్రిదోష జ్వరము వట్టి
 అరవెర మాటలాడిని

[5-203

అరసుకొను

వెనక మమ్మనవద్దు వెతలఁ బొరలవద్దు
 అనుమానమెల్లఁ దీరె అరసుకోవమ్మా

[17-466

అరసుకొను

కరుణెల్లా నీ సొమ్ము కఠినది త్రము నాది
 నరుఁడఁగనక అట్టి యరసుకోను

[8-147

అరిగోరువెట్టు

అట్టి కర్మములకు నరిగోరు వెట్టేము
 నట్టుకొట్టి (ఛే?) జీవులకు నరకము

రేలయ్యా

[9-198

అరివెట్టి

అంచల నింద్రియముల కరివెట్టి వెట్టలేక
 ముంచి నీ పాదాలకు మొరవెట్టితి

[11-65

అరుహాలు

అయము లెఁగనేము అరుహాలము

గమా

[13-18

అర్తము

ఆడినప్పటి మాటలో నర్తము నీవెరఁగవా
 యాడకు వచ్చుండఁగాను యింతెరఁగవా

అర్ధనిక్షేపము

అనువొంద మీవార అర్ధనిక్షేప
 మునిదిరి నాయొద్ద నున్నది నీకు

[ప. యో. పి. 8-407

అఱచేత నుండు

అచ్చట వీరి ప్రసాద మమృతపానములు
 అచ్చమై తెలిసే వారి కఱచేత నున్నది

[5-304

అఱచేతివారు

రామ నేటివారమా రతిలోని వారము
 ఆమీదటి పనులకు నఱచేతి వారమా

[18-33

అఱచేతివి

ఆదైన చదువులు అఱచేతి వకనికి
 మేదినిఁ దిరుగాడు మెట్లు వలెనా

[6-68

అఱమఱ

అఱమఱలేక యిచ్చకము లాడినఁ
 జిత్తము వచ్చు భర్తతో
 [శ్లో. శ. 55

అఱమఱపులు

నిఱఁగరాదు మీగుట్టు యిట్లుండవలదా
 అఱమఱపులే కంటి మవ్వల తెలియదు
 [17-550

అఱిముఱి

అఱిముఱిఁ జూడబోతే నజ్ఞాని నేను
 మఱఁగు చొచ్చితి మీకు మహిలో

నారాయణ

[8-127

అఱిముఱిఁదానె సాదు అందరికిఁ

జూడఁ జూడ

యెఱుకతో నేను వెట్టి నేమి నేతునమ్మా
 [17-320

అఱిముఱిఁ దిరువెంకటాద్రికు పీఠుల

వొఱపుల మెఱయుదువో వో చక్రమా

[5-125

అఱిముఱి హనుమంతుఁ డట్టి బంటు
వెఱువులేని రఘువీరునికి బంటు
[10-278]

తఱిలో వరుసవారు దగ్గర కాచుకుండఁగా
నఱిముఱిఁజేయవచ్చే వంతే కాదా
[13-2]

నా మాట విని యప్పు డాగోష్ఠి పూర్తుఁ
డా మౌనిఁ జేరంగ నఱిముఱి వచ్చి
[వ. యా. వి. 8-1157]

విఱిగిరి దానవ వీరులదే
అఱిముఱి దేవత లాదేరదే
[6-91]

అఱువడము
మఱి యేపురుషార్థము మావంకలేదు మీకు
అఱువడము మాకెంత అత్తువో నీవు
[8-59]

అఱువఱులగు
అఱువఱులై యఱుకట ను
కృణ యఱిముఱి యఱుచు ననఁగ
నఱువుడు జోశ్చె
[శ. అ. 56]

అఱువుడు జోశ్చె
అఱువఱులై యఱుకట ను
కృణ యఱిముఱి యఱుచుననఁగ
నఱువుడు జోశ్చె
[శ. అ. 56]

అఱుబలము
వెలినున్న చైతన్యవిధుల దొరలచేతి
యలబలముగాన మాహామేరు
[6-124]

అఱుమట కలుగు
అన్నముతోడి రుచుల యలమటగలదాఁకా
వన్నిన సుజ్ఞానము పదిలము గాదు
[4-203]

అఱుమటలు
దింపక తిరిగే తిమ్మట లన్నియు
అంచలవెఱువుల అఱుమటలు
[8-137]

అఱుమట సడు
వావిరిని దెఱుగక వట్టియలమటఁబడి
జీవులేని బడలేరు చింత బిడ్డ పాయరో
[6-94]

అఱుమటఁ బెట్టు
తగవులు దిద్దించ తగ నలమటఁబెట్టి
తగులు ననేకబంధము తెల్లఱు
[6-183]

అఱుమట సేయు
అసవద్దవారికి నలమటసేయక
[14-248]

అఱుయింత వలపులు
పొఱిఁతి నాకేలే యా పొందులు వీని
అఱుయింత వలపుల నలయుచును
[4-130]

అఱువోక
సొలసి సొలసి చూచే చూపులే వేరుకగాక
అఱువోక లవియెల్లానానరేచినా
[14-115]

అఱికిపూసి కుడుపు
ఆరగించ వేరుపుల అఱికిపూసి కుడిపి
కూరిమి శ్రీవెంకటాద్రి గోవిందుఁ డమ్మా
[6-165]

అఱిగించు ములిగించు
అఱిగించు ములిగించు నంతలోనె
కౌలఁది సంసారపు గుణమిది
[10-223]

అఱుకదేరు
చలమునం బగవారు నైతము నొకవేళ
నఱుకదేరేరట యంతకంటెనా
[4-139]

అలుకుడు సేయు

అచ్చపు శ్రీవేంకటేశునలమి కౌగిటఁబట్టి
కొచ్చి కూడేవల అలుకుడు సేసేవే

[18-525]

అలుగు

వలుకులే వాడైతే పట్టవచ్చునా మఱి
అలుగులైన వారల నట్టుండు గాక

[13-98]

అలుచు

చూడఁజూడఁ గొల్తలాయ
చుట్టమొకఁడు లేఁదాయ
పీడుఁబట్టఁఅలుచాయ వేడుకఁబడివోయను

[5-128]

అలుగులను కిట్టి మించుట

నట్టనడువనేనైన ననల యలుగులను
కిట్టినా నిజము మించగలిచేఁగా

[13-181]

అల్లారుముద్దు

తగినట్టిందరితోడఁ దరిశీపులేసేను
వగకాడల్లారుముద్దు వానికేమె

[16-2-31]

అల్లిదామెర

తల్లివె మాకెల్ల నీవు తగునీకు చెలలము
అల్లిదామెరలై నీ వాతని జొక్కించను

[13-66]

అల్లిబిల్లి

జిల్లదుఁ జలమేల్కొంగవత్తి శ్రీవేంకటేశుఁడు
అల్లిబిల్లి యన్నాడమ్మ యశోదమ్మా

[10-161]

అల్లిబిల్లి యగు

తనువోయ్యని విరిపాదము మీఁద పైచి
పినకంఠి తా నల్లిబిల్లియై యుండి

[అ. మ. క. 2258]

అల్లిరము లారగించు

అన్నిచోట్లానుండి అల్లిరము లారగించ
వెన్నుడైన వేడుకతో విచ్చేపినట్లు

[9-144]

అల్లెఁడు నాలుక

నారవంటిదే నల్లెఁడు నాలుక
తీరవు రుచులివె తెప్పల కొలది

[9-40]

అవలయివలచేయు

తివిరిజలధిదాటి దీపించి లంకయెల్లా
అవలయవల సేసె హనుమంతుఁడు

[6-207]

అవసరము

ఏమి భాగ్యముననో యిటు విచ్చేసితి గాక
వోమి నీ యవసరము వొకరికి నబ్బునా

[13-22]

చవులుసేనుక నీవు సారెసారెకు

అవసరములతోడ నారగించవయ్యా

[14-166]

అవసరము ఇచ్చు

చిన్నిలేత సిగ్గులను శిరసేల వంచేవు
వన్నెలనేకతాన కవసరమీరదా

[14-20]

అవసరములు చెప్పు

వంగతిగా నాపె యవసరములు చెప్పఁగాను
అంగీకరించి యత్తె ఆదరించవయ్యా

[13-110]

అవిసరి (?)

అతఁడు సేసే చేతకవిసరి దాకితేను

యీతల నేనిందరిలోనికి వెంగెమాడుటా

[15-286]

అవుఁగాదను

అడ్డము చెప్పఁగరాదు అవుఁగాదనఁగరాదు
వొడ్డిన దనుభవించే దోపిక జీవు లది

[7-256]

అవుగాములు

అచ్చపు పీకకమున నవుఁగాములెంచగడ్డు
వచ్చిగా యేమూర్తిసైనా బావించగలదు

[7-160]

అవ్వల

ఎవ్వరింక సరి నీకు నేమిటికిని
యివ్వలను నవ్వలను నిద్దరికె తగును

[15-290]

అనదు

అతను సంపదకంటె ననదా చెలియాపు

[4-7]

అసలు

కనరెక్కెగద దీని కస్తూరిచెమట
అసలుఁ గుంకుమతోడ నలరీని మేన

[4-13]

అసము

అసముననండ వారు అందాలు నేనేమంటే
పిసికితే పసురై పిప్పిరేగఁ జొచ్చును

[13-19]

కొసరి యశోదానంద గోపులకుఁ

మనమున నిచ్చిమించె నన్నిటా
మేలాయను

[8-161]

అసము ఇచ్చు

ఎంత గట్టువాయతన మిదేమే వీఁడు
అంతకంత కేమన్నా ననమీఁడే వీఁడు

[17-182]

అసముదించు

యిసుక లెక్కవెట్టితే నెంతై నాగలదు

అసము దించని పుణ్యా లబువంటివి

[9-279]

పొసఁగ బాదరనముఁ జోలిన నామనసు
అసముదించక నదా అల్లాడీగన

[7-161]

అనము దిగు

యెసగి శ్రీవెంకటేశ యంతలో

నన్నుఁ గూడితి

అనము దిగితే గనక కప్పుడనరాదా

[17-234]

అసాదలు

కొయ్యలి నిన్నొకమాటు తొంగిదూచె

నేమంటివి

యియ్యెడకుఁ దానెవచ్చె నేమంటివి

పయ్యదజారఁగ నిలై భ్రమియించ

నేమంటివి

అయ్య అసాదలు వెట్టే నందు కేమంటివి

[14-12]

అసురుసురు

వసముగాని వనివడిఁ దలకెత్తుక

అసురుసురు గానిదది సుఖము

[9-256]

అహోబలము

ఘాని యహోబలమునఁ జొంచి

శ్రీ వెంకటేశుఁడ

అనకమైరెంటఁ బెండ్రెయంచెఁగా

మీ వలపు [14-141]

అక్షంతలు

సుదతి నీకు నొసఁగే సోదనవక్షంకలు

అదన నీవు మీఁజేత నందుకొంటివి

[14-19]

అ

అందోళము

అశుమలోకరిమీఁది అందోళమే వలె

చేతికిలోఁగాకుంటేను చింతించవలె

[8-228]

ఆచ

చీఁకటివైరి యతఁడు చెలియమనసులోని

చీఁకటివైరివి నీవు చేచేకనే

ఆచ జక్కవలఁగూర్చు నతఁడు

నీ వీడనైతే

కాచ చనుజక్కవల గలవఁగ వలదా

[15-41]

అకలుసేయు

అకలుసేయక నీకు నట్టి నే లోనైతిగాక
పూకొననైన రతికి నుద్యోగము పుట్టునా
[17-59]

అకడిమోము

అకడిమోమైతేనే యాకడిమోప కాకగదా
[15-49]

కంచే నిందు వచ్చే నాకడిమోమైతే రావు
[17-173]

అకడి యాకడి కర్మాలు

చేకొని యాకనిరూపు నేవించినఁ జాలు
అకడి యాకడి కర్మా లాకఁడెరుగు
[11-116]

అకతాలు

వట్టి యాకతాలు చెప్పి వదిలి దగ్గరే విదె
అచ్చె వుండరా అన్నిసయ్యా గాని
[15-242]

అకలొత్తు

నీకు వలచిన వలపు లాకలొత్తె నామతిని
చాచిన నేఁ జెప్పఁజాలరా వెంకటేశ
లోకమెల్లా నెరిగినదే
[13-223-23]

అకాళ నది

అకాళమువంటి మేన నమరేమూర్తివిగాన
అకాళ నదియే నీకు నభిషేకము
[7-46]

అకాళపాకాళము

అకాళపాకాళమాయెఁ గోమలి నడుము
వైకుంఠవతి పొందువడిఁ దెలుపుకొఱకు
[4-100]

అకాళపాకాళ మరుద్రె నకూటంబు
లోక రంజకంబు తమలోని సమృతము
[11-3-116]

అకాసము మోయు

రాకాసులనెల్లా గొట్టి రావణుని భంగపెట్టి
అకాసము మోచె నదే హనుమంతుఁడు
[8-143]

అకుసలములు దిను

కలకాలమెల్లను గానలో నాకు
నలములుఁ దిని తిని
యలయ నేమిటికి
[వ. యో. వి. 2-256]

అకుమేలువాఁడు

మొగము చూచినదాన ముంచినే
రావెంచేనా
జగిదాను చెప్పినట్లు నేనేఁగాక
తగని సిగులచే వేలొ నాకు మేలువాఁడు
అగవడి రమ్మనవే అల్లనాటి వలపు.
[13-99]

అగిచ్చు

నగవులు మానెఁడైతే ననువులదైఁడేళాయ
నిగిడె నన్నిచోట్లా నీ జేరము
అగడుగానాఁగిచ్చి అంగనలకెల్లాను
జిగివడ్డిగొంటివి సిగ్గులెల్లా నీవు
[13-107]

అగు

కొఁగిటఁగూడిన వారు కడమవెట్టురువా
వీఁగక పెనఁగితేనే వేడుకగాక
అఁగెను నిన్నురముపై నత్తై శ్రీ వెంక
టేశుఁడు
వేఁగా తీగెకుఁగాయ వినోదమేకాక
[13-81]

అచమనాలు రచించు

అవ్వల నెవ్వని కేశవాది నామములే
రవ్వగా నాచమనాలు రచియింతురా
[9-69]

అటదానితనము

పోనీ పూరకుండవే యే పొద్దుదాఁకఁ
గెలనేవు
దానికేమి నీయాటదానితన మించుకా
[7-264]

అటలో పతిము

ఎవ్వరివాడో యెఱుఁగరాదు
అవ్వలివ్వలి జీవుఁ డాటలో పతిమే
[5-297]

అటలో బ్రాహ్మణుడు

అన్నికర్మములుజేసి అటలో

బ్రాహ్మణుడనైతి
నన్నివేదముల నేటి యంగడిపిది

[6-6

అటవాడు

పాటి నా కర్మమే క్రియాభాషాంగము

అటవాడు నింతే నేను అవధారు దేవ

[6-150

అడిక

యేదో ఘన్న శ్రీ వెంకటేశుడే

యింటికి వచ్చె

అడికో వాడికో అంగన నీకు

[14-1

అడికఁబడు

అన్నిటా నిందఱి చేతిఅడికఁబడుదుగాక

సన్నలఁజాయల మాతో చలమేలా

[17-268

అడినదే మాట

అడినదేమాట అంగనలు వంకరూస

[14-205

అడు సొమ్ములు

మేరతో అడుసొమ్ములు నీ మెడఁ

బెట్టుకొని వచ్చి

సారె గొంగలింపఁగా బోవలమెక్కి

[13-238

అడుకోలు

యీదుకుగా మాతోను యింత నేయఁ

బనిలేదు

అడుకోలు గలిగితే ననరాదా

[15-193

గోడగడుగఁగఁబోతేఁ గొనదాకా రొంపే

అడుకోలు తర్కవాదా లలువంటివే

[9-279

యీదనె శ్రీవెంకటేశయెననినిన్నిదెయాపె

అడుకోలు చెల్లించె నందు మీదను

[17-19

అడుకోలు మాటలు

అనుగు శ్రీవెంకటేశ అడుకోలుమాటలేవో

తనివి నిచ్చె పొగడఁదగవా యీవేళను

[17-525

అడుకోలుమాటలు ఆయములుగరఁగించు

యీదైన వయసులు యేకరింపించు

[18-250

అడుమన్నటువలె నాడు

నీడయబోలె నన్నిట వశం ధగుచు

నాడుమన్నటువలె నాడుచునుండు

[ప. యా. వి. 3-877

అణికాడు

బౌనయ్యా మేలెరిగిన అణికాడవు

తానకమైన నీ దొరతనమెల్లా గంటిమి

[16-2-98

అతల

పాతకములెల్లాఁబోసుబహదానములొనఁగి

అతల నొడులఁబోయి అడిగేము నేము

[8-177

అతలి

అతలి మోమైవుండఁగా నట్టే చేతులు

చాచితే

చేతులనే సన్ననేని చెనకుదువు

[13-154

అతలితలి సుద్దులు

ఈతఁడే ద్రిష్టవరము లియ్యుఁగాఁగాక

అతలితలి సుద్దులవి నమ్మఁగలమా

[10-111

అతుమ

అంగనకిచ్చెకా అతుమెల్లజల్లనాకు

సంగతిగా రతిగూడి చనవియ్యగా

[17-129

కాశరించి తిట్టఁగానె కాఁగిట విగించితివి
అశుమగా మాచిలాడి ఆదరించవయ్యా

[13-190]

అశుర బంధుగుఁడు

అశురబంధుగుఁడవు హరినారాయణకృష్ణ
మా తలఁపెఱిగి నీవే మన్నింతి విపుడు

[7-43]

అదట

అదట దయదలంచి యాదరించినంతెచాలు
పోదించి యాశనినున్ జోలిఁ బెట్టఁజాలను

[13-5]

అదికి ఆది

అదికి నాది హరియొకఁడే
పాదుగఁ బుట్టెడి భవములె వేరు

[9-253]

అదిగొను

అదిగొని వెదకితే నత్తె నారిక కొన
వేదమై విలిచినాఁడు నీడి వో హరి

[8-57]

పాదములు పట్టుకొంటి వంకములు

నీ కిచ్చితి

అదిగొనవే నవ్వితి నవ్వుడప్పుడే

[14-145]

శ్రీదేవు హరినాశ్రయ పారిజాతుని

అదిగొని శరణంటి మవ్యమునే మొల్లము

[10-87]

అధరువు బొమ్మ

వెలవై నీలోనివాఁడ నీవే నేనేడునా
పొంప నీయాధరువు బొమ్మ నింకే కాక

[6-139]

అనంద చింత

అంగములో వెదకేటి అనంద చింత
నింగివలె బొడచూపే నిర్మల చింత

[10-48]

అనక

మానెగొలచే కుంచము నునుపెక్కు

మీఁద మీఁద

అనకమైదిగువారీనాయ నాచునయ్యా

[13-108]

అనకమగు

అనకమై నవ్వవేమె అంగన నీ నగవులు
పూనిన కు త్తికెలోన వుక్కిపోవు జామీత్రి

[15-26]

అనలువెట్టు

బెనయ్య జాణఁడవు ప్రహ్లాదవరదా
అనలు వెట్టకుము ప్రహ్లాదవరదా

[11-202]

అనవాల వుట్టి

అనవాలవుట్టి అడుకులవుట్టి
పానకపు బుట్టి బలిమిసే

[8-149]

అనవెట్టు

అనవెట్టఁగా విచ్చేసినమ్మ పాదాంబుఁడ నే
కానీ కానీలే యెక్కడికో నీవు

[12-27]

అనాజ్ఞ

అర్థంబు దేహంబు నాచార్య సౌమ్యుని
యానాజ్ఞ దప్పక యాస్థగలిగి

[నీ. శ. 93]

తలవరులు ముగ్గురు తగువాదులేబై యారు
సొరిసి అనాజ్ఞకిందుఁ జోరేదయ్యా

[9-175]

దీపనమెక్కుదు నేను దేహముఁ

గొందరికి

శ్రీవతి అనాజ్ఞ లివి చెల్లి లోకానను

[9-117]

జీవుఁడేటి వాడిందు శ్రీవతి యానాజ్ఞగాక
బావించఁ బాప వుజ్జాలు పనిలేదు మాకు

[9-187]

అనిపట్టు

అనిపట్టినేఁ బాపపుణ్యములు
అనుభవించవలె నన్నపుడు
మానుషనొల్లఁడు తాఁబెరరేఁడును
మతి కనుకూలం బితఁడు
[9-17]

అనుక

అనుక భాష్యకారులు అత్తైమీరుఁ
జేయరాదా
మానక విన్నవము మా మనవి చనవులు
[8-267]

అనుకొను

అనుకున్నది ముదిమి అత్తైజారె శాంతము
నేనెంత విఱ్ఱపీఁగినా నిండేదేమీ
[6-176]

జ్ఞానముతో మేలుకొని సంసారి నైన వేళ
అనుకొని యెందుండి అంబుకొనెనయ్యా
[9-174]

నానాభరణాలువెట్టి నమ్మిన దాసులనెల్ల
అనుకొని రక్షించఁ బ్రత్యక్షసింహము
[10-146]

నే నిన్నిటా సిగువడి నీమరుగుచొచ్చితిని
అనుకొని శ్రీవేంకటాధిపుఁడు కావవే
[8-74]

అవసోపము

చూవరే నాయకుని సుదతికి మేనెల్ల
అవసోపము రేఁగె నద్దిరా చెలికి
[4-35]

అవసోపాలు

కోపమేమిసేయునె గురియ్యెయివిరహము
అవసోపాలె రేఁచి అలయింపగాను
[16-2-12]

అపోశనించు

నీరధులాపోశనించిన యతఁడు
కారించి యరకాలఁ గను చూపి నతఁడు
[ప. యో. ఏ. 2-122]

అమంచు (?)

ముసిముసి నవ్వుల ముంగారు ముంపులు
వసివాడుఁ జెమట వానలు
మునుగల నిగుల మూఁడామంచులు
కుసుమై వలపులు కురిసే జెలియా
[15-230]

అమనిచేల పచ్చలగు

ఏమి నేయువార మింకను
అమనిచేల పచ్చలాయ బ్రదుకు
[5-153]

అమని భోగము

నీ మర్మమెఘైఁగెనో నెలక నీ రతులకు
వేమాడుఁ బై కొనుఁగాని వేసారదు
నేమపు శ్రీవేంకటేశ నీ వెంత
చొక్కించితివో
అమనిభోగమె కాని అలయ కెరగదు
[17-83]

అముకొను

అముకొన్న తాళ్ళసొన్నమాచార్యుల
వేమరు మెచ్చిన శ్రీవేంకటనిలయ
[6-24]

కామితఫల కత్తుఁడు మనమహిమ
ముక్తుఁడు
అముకొన్న లోకరక్షణ సత్తుఁడు
[10-168]

కాముని గన్నతండ్రివి కడుఁ

జక్కఁదనమున
అముకొన్నయట్టి చక్రాయుధుఁడవు
[8-202]

నేమమున లోభించితిని మంత్ర

మన్యుల కియ్య
అముకొని మోహించితి హరిసీదా పునకు
[6-215]

రాముని మెప్పించి మధ్యరాతిరి

సంజీవిదెచ్చి
అముకొని యున్నాఁడు హనుమంతుఁడు
[8-143]

సేమముతో భావతై న శ్రీవెంకటేశుడు
మాకు
అముకొని వుండగా మాయంత వారు వేరి
[8-34]

ఆయ [అయ్యకు రూపాంతరం]
ఆ మద్దులైల తడవే వాయలెవయ్య
[15-154]

ఆయఁబోయ
యెఁగక వుట్టితివి యిన్ని
యోసులందు దొల్లి
తటి నీటికాయఁ బోయ దానికేమి
[9-42]

ఆయపుఁగర్మము
కాయములోవలి నిన్ను గనిమని కొలువక
ఆయపుఁ గర్మమె బ్రహ్మమని వుంటిని
[7-176]

ఆయము
అపవడినట్టివాడు ఆయములె అంబుగాని
వోవరించి గుట్టతోడ మారకుండఁడు
[17-145]

ఆయమంటు
ఆయమంటి వెకకితే నాకుమలోనావేవు
కాయముతోవెంటవెంటకర్మ మేమిగిలెను
[10-221]

ఆయములంటు
కాయపు మదములు కప్పుఁగ గిప్పుఁగ
ఆయములంటే వదె మాయ
[8-118]

ఆయము నొడుచు
అరుదైన యానల ఆయము వొడిచితేనే
అరసి యాకంకగుండా నందవచ్చుఁజాడి
[9-110]

ఆయ మెఱుఁగు
ఆయమెఱిగితేఁ జాలు నాయుష్యము
గరవా
కాయపు టూసిరిలోనే గని వున్నది
[6-7]

ఆయాలు దాఁకు
అతివల మాపులే ఆయాలు దాఁకేఁ జూండి
జీతమైన పులకలఁ జిల్లలేఁ జూండి
[5-319]

అలుగులపైఁబడితేనాయలుదాఁకకుండు నా
కలికి సకులమాపు వేఁడకుండునా
[8-273]

ఆయాలు మోవనాడు
పాయక నేఁజేసినట్టి పావము లెంచుకొనక
ఆయాలు మోవనాడితి నదివో నిన్ను
[8-192]

ఆయి త్తము
అల్లదె నీరమణి ఆయి త్తమై వున్నది
పెల్లగ జాజవాడఁ బిలిచీఁ బోవయ్య
[17-172]

ఆరఁగపండు
అరుదై తూరుపుఁగొండ నారఁగఁ
బండిన వంట
యరవై శ్రీవెంకటేశు నింటిలోని వంట
[11-47]

ఆరంగూరు
ఆరంగాఁగిన పాలన
నారంగూరెనన రేఫలయ్యెను గృష్ణా
[శ్రీ. బ. 7]

ఆరజము
ఆరజాన నాపె నీకు ఆకుమడి చిచ్చి యిచ్చి
యారసానఁ గోవగించె నేఁటికేగాని
[17-205]

ఆరతులెత్తు
ఎత్తరే ఆరతులు యియ్యరే కాసుకలు
యిత్తల నేఁగి వచ్చిని యిందిరానాథుడు
[10-31]

ఆరిచితీరుచు
అగవడి యెవ్వరై నా నారిచి తీరిచేమంటే
[13-19]

ఆరితేరు

అదన శ్రీవెంకటేశ ఆరితేరినట్టి నన్ను
వదలకు రక్షించుకో వన్నెగా వర్జ్యకర్తరా
[6-36]

క్షీరాబ్ధిశాయి నిట్టి నేవింపుచు నున్నవాడు
ఆరితేరి తాళ్ళపాక అన్నమయ్య
[6-100]

ఆరుపులు నూరుపులు
ఆరుపుల నూరుపుల సందరిఁజారఁగఁదోరె
బొరా సంజీవికొండ హనుమంతుఁడు
[9-13]

ఆరు మతాలవాఁడగు
వా డిక నారుమతాలవాఁడై తిరుగుకంచే
యీడనే శ్రీవతివారై యీడేరలో
[9-279]

ఆరుమూరు సేయు
ఆరుమూరు సేసి విద్యలందరికేఁ బారఁజల్లి
పారఁజెంచి వోలరాదెఁ బాలవెల్లి
[12-48]

ఆరెఁదేరు
చేరినన్ను నిటుగూడె శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు
ఆరెఁదేరెఁ బిలువవే ఆతని మాయంటికి
[17-161]

ఆర్పు తీర్పు
ఇప్పుడా గిన్నెయ యీపాటి యనుచుఁ
జెప్పిననేమి యార్పెదవా తీర్పెదవా
[ప. యా. వి. 4-1280]

ఆర్పులు బొబ్బలు
ఆర్పులు బొబ్బలు నవె వినుచు
యేర్పడ నసురల నిటువలె గెలిచే
[6-108]

ఆవగింజంత
సేవు గట్టించు మన్నియల సాలముల
కావగింజంతకు నని యీడురావు
[ప. యా. వి. 7-1306]

ఆవబించు

నీవల్లనేకాదా నే మిద్దర మొక్కపైతి
మావటించి యిఁకఁ బాయమట్టికా నీవేకా
[17-311]

ఆశకుఁడు

ఆలరి నీవైతేను ఆశకుఁడవుఁ గవు
నెలవైన నీ మద్దులు నీక తెలుసు
[16-1-41]

ఏమిసేయఁగల యెంతాశకుఁడను
తామసపు మనసు కనియదు నాకు
[9-40]

ఆశ్చర్యము

గోవింద హరిగోవింద గునిసి యాడుదం
బిటు రావో
ఆవటించి మనమెట్లు గడచెదము
ఆశ్చర్యం బిది హరిమాయా
[8-109]

ఆసగించు

ఆడియాస చూపులకు నాసగించికిఁ గాని
వెడమాయలని లోను వెడకలేనైతి
[5-30]

నేనె యనఁగనెల నీ మనసూ నెరఁగదా
ఆనపెట్టి చెప్పేఁజమ్మి ఆసగించు నేనూ
[16-2-76]

ఆసచేయు

పంకజములోని యింతిం జంకంబెట్టి
యంతఁడోక
అంకులచేతుల వారి కాస చేసేవాఁడు
[4-156]

ఆసపాటు

వేసరకుమీ జీవుఁడొవెదకివెదకి రైవమును
ఆసపాటుగా హరియున్నాఁ డిదె
అందుకుఁ బ్రహ్లాదుఁడు సాక్షి
[6-41]

ఆసపెట్టు మోసపెట్టు

ఆసపెట్టు మోసపెట్టు నంతలోనే వాసపెట్టు
గానిల నీ నీరులకుఁ గలదది
[10-223]

అనరేచు

సరి నిన్న భుజించి చాచనన్న
యన్నామే

అరిది నేడవ్వుటిని నానరేచిని

[9-63]

అనలాసలు

నేనవెట్టినట్టివాడు చేరి కాగిలిండుగాక

అనలాసలె లేచి అచైవుడీనా

[17-98]

అనలాసలఁ దిప్పు

అంచెల నీ చిత్తమేకా అనలాసలనుఁ దిప్పి
చంచుల నాకే పొద్దు చనవరియయ్యెడి

[8-288]

అసలుబ్బు

తోరమైన అసలుబ్బితోవ గానిపించదాయ

కోరి రాకపోకచేత కొల్లఁబోయఁ గాలము

[5-128]

అసలు మెడఁగట్టుకొను

అసలు మెడఁగట్టుక అన్నియుఁజదివినాను
దోసములెల్లా మాని దొరనయ్యెనా

[8-250]

అసా బాసా

దాసులపాలిటి నిధానమై వున్నాఁ డదిగో

అసా బాసానితఁడే అహో బలేకురు

[11-193]

అసాసలు

అమరని సరసాలు అసాసలై యుండు

[17-14]

అసోదము

కాయము నొక్కతెమీద కనుచూ

పొక్కతెపై

ఆయనాయనెంత నీకు అసోదము

[14-38]

కూడిన నీకూటములే గురుకులు నేకువుగాక
యాదనే మా యాసోదా లేమున్నవి

[14-155]

నవ్వుతానేనుండఁగానె నంటునగిలిగించేవు

అవ్వల నీ కింకా నెంత అసోదమోయి

[15-225]

అసోదకత్తె

వాసితోడ నేవలు నేయంగా

ఆ సోదకత్తె నీయందువుగా

[3-126]

అసోదకాఁడు

అసోదకాఁడవో అన్నిటా జాణవో

నాసితోనే నుండితేను వలచి వచ్చేవు

[15-155]

కడు నాసోదకాఁడవు కాఁగిలిండుకో రాదా

అడియాలమైన నీ యాటదానను

[17-105]

తమకవుఁజూపె కాని తలపు దెలియనీవు

అమరిన రకులలో అసోదకాఁడ

[16-2-83]

అస్త్రీయుఁబాస్త్రీ

ఇదివో నా సంపదా అస్త్రీయుఁబాస్త్రీ

నీవు యితరంబు నాకుఁ బనిలేదు

వదిలంబుగ నా బ్రతుకెల్లా నీవే

పాలించఁగదే నారాయణా

[7-106]

అహికము

అహికముగ నిట్టి అదమవ్రత్తికి నే

సాహసమున నెట్లు చాచునయ్య

[5-138]

అహివెట్టు

పిలిచి రాఁగదె తన బిరుదెట్లు చెల్లినో

పెరుచుమే నాహి నాకుఁ బెట్టినాడు

[15-22]

పెదకి కామునికి విషయములకు నే

అదివో నావయనెల్ల నాహి వెట్టితిని

[10-142]

ఇంగితాకారము

ఇంగితాకారములెల్ల నెరిగినవాడవు
సంగతాయఁ బనులెల్ల జయవెట్టెమయ్యా
[17-96]

ఇంచుముంచు

అప్పుడి నవ్విసమోము
అలిగిన మారుమోము
యెప్పటిదె కాదా యంచుముంచాయె
[14-253]

ఇంట కాణాచి

కందువ నీవే నా యంటఁ గాణాచె
వుండఁగాను
చెందెనా మనవి నీకోఁ జెప్పనేడి
[17-529]

ఇంటి మూలధనము

అంతరాత్మే మా ధనము హరిదాస్యమే
ధనము
యింతటా లక్ష్మీకాంతుఁడింటిమూలధనము
[7-223]

ఇంటిలోని పంట

ఆరుదై తూరువుఁ గొండ నారఁగ
బండిన పంట
యిరవై శ్రీవెంకటేశు నింటిలోని పంట
[11-47]

ఇంటివేలుపు

కంటిమి నేడిదె గరుడావలపతి
యింటివేలుపగు యాశ్వరుఁ డితరు
[11-209]

ఇండులు [ఇంటికి బహువచనం]

యిండులు దాఁజొరగాను యింతులు
పైకొనగాను
ఇండుకు లోనాయను గోపాలకృష్ణుడు
[15-173]

ఇండెవట్టు

రెండుఁజూచి వగయుఁ గూరిమి
దోఁచె నింతలోనె
యిండెవట్టె నిన్నిటికి నేమిసేతురా
[12-172]

ఇంతకు అప్పుడె [ఇప్పుటికే]

ఇంతుల నెంతదూరునో యింతకప్పుడె
యింతట రావమ్మ హెచ్చు నింత కప్పుడె
[15-34]

ఇంతటి మీదట

ఏగతి నుద్దరించేవో యింతటి మీదట
మమ్ము
భోగపుఁ గోరికలఁచే బాలినె
జోప (గ?) తులు
[11-16]

ఇంతలోని పని

ఇంకనేల వేగిరము యింతలోని పనికిఁగా
తెంకి నే పానుపుమీద దిద్దుకొనేఁగాని
[15-63]

ఇందరు నిందరే

మందగొల్లెతలకెల్ల మరఁది దానై నాడు
యిందరు నిందరే వీరి కెన్నటి
సంబంధమో
[7-275]

ఇందుకంటే

ఇందుకంటే మరి యింకలేదు
హితోపదేశము వో మనసా
అంది సర్వసంపన్నుఁడు దేవుఁడు
ఆతనికంటే నేరుతుమా
[8-101]

ఇందుమీద

శ్రీ సతీకు రచనలే చేకొన్న రుచులెల
యీసుతోడ నిందుమీద నెట్లు రోసేదీ
[10-148]

ఇందులోపల

ఇందులోపలఁ దనకు నెంచువారమెనేము
[13-34]

ఇందువంక

ఇది నమ్మలేదు పుణ్యలేమేమోచేసి
దేహి
పొదలి యిందువంకనే పొడవెక్కు లేదా
[9-86]

ఇంబు

బింబాధరుడాకడు వికవాణిని నేను
యింబదర నిదరికి నేటి పొందులే
[15-281]

ఇక్కువ చేసుకొను

ఐక్కువపేనుక యందులో నొకటి
వక్కునేనొక మరి వలుకుటగాకా
[7-71]

ఇక్కువ తెక్కువలు

చక్కదనముల వారవతులాల
యిక్కువ తెక్కువల మీరేమి పేనెడ
రికను
[11-3-37]

ఇక్కువలంటు

ఎక్కడక్షా విచ్చేసి యేరా నీవు
వెక్కనమాడేవు వెజవక
ఇక్కువ లంటగ వచ్చేవేరా నీవు
విక్కపు నీ ప్రేమ నెరపుచు
[3-59]

ఇక్కు-వెఱుగు

చిక్కి శ్రీవేంకటేశుడు జీవులకంకర్యామి
యిక్కు వెజిగితే నీడకిదే మాత్రము
[6-234]

ఇగ

మరిగేమీ నెఱుగను మంకు గొల్లదాననేను
పరిలేని వప్పులతో సరసమాడుదును
[13-26]

ఇగిరించు

మొగమునే జూచితేనే
ముచ్చటంతో భ్రమపేవు
అగడుగా నేగూడినా నందుకోలేవు
తగిలి శ్రీవేంకటేశ తమికో మన్నించితివి
యిగిరించేవు పైపై నె యిట్టిదివో వలపు
[13-90]

ఇగురువెట్టు

వగగొన్న మోహతాపము వేరుగ విజ్ఞాన.
మిగురు వెట్టకమానె నేటిబిరుకు
[5-98]

ఇచ్చకుడు

చావుఁబుట్టుగులవేళ సతము నీతఁడే
సావి భోగములకు నిచ్చకుఁ డీతఁడే
[10-205]

యెక్కువ నాతో రమించె నిచ్చకుడా తాను
[14-159]
అరీతి మాటాడగా నిన్నే గాదనరాదుగాక
కూరిమి నీ పతి యిచ్చకుడె కాదా
[15-283]

ఇచ్చకాలు

పచ్చిగా వేంకటగిరిపతి యంతిఁగూడఁ
గాను
ఇచ్చకాలె గనమాయె నింక నేటిదే
[4-16]

ఇచ్చకురాలు

చెచ్చెర నీ ప్రతమే చెల్లెఁగాక
యిచ్చకురాల నేను యింకా నేడ నుద్దులు
[17-75]

గతిగా శ్రీవేంకటేశ కలనీతివిలు నన్ను
యికవరి యది యెంత యిచ్చకురాలనరా
[17-447]

యెత్తలఁ జూచినాను ఇచ్చకురాల నీకు
పొత్తులమాటల నెంత పొదిగేవయ్యా
[18-292]

ఇచ్చకొలది

వచ్చడాలుగా గుట్టి బలు మేకటవతి
ఇచ్చకొలదుల నమ్మే ఇంటిబేహరి
[5-178]

ఇచ్చకొలందులు

తచ్చి రావణాసురుని కలలు చెందాడినాఁడు
ఇచ్చకొలందుల నిట్టి యీ రాముఁడు
[11-207]

ఇచ్చరేచు

మాయగట్టి విడిచిన మలినపుఁ గోకలు
యాయెడ నుదికితేనే యిచ్చరేచిని

[9-63]

ఇచ్చలాడు

అన్నిటా యిచ్చలాడి సుద్దాత్తురాలనైతేను
వున్నతి వోజకు వచ్చి వుబ్బున మెచ్చేవు

[13-102]

ఇట్టాయ నట్టాయనను

అటుగాన నట్టాయ నట్టాయ నననేల
యిటు నీ చిత్తము కొలఁ దింతే కాక

[11-71]

ఇట్టిక పీట

గట్టిగా బుండరీకుఁడు కడువేకుకఁబెట్టిన
యిట్టికపీటపై నున్నాడి విట్టలుడు

[6-217]

ఇట్టే

కలసితి నిట్టే నచ్చి మును శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ
గొలచి యిట్టేవుండె గుల్లెందాఁకనే

[14-22]

ఇంతయేటికి చాలు నిందరూ వినేరు
రంతునేయ కిపు డిట్టే రావచ్చు లోనికి

[14-41]

ఇడుము పొట్టు

పొడవైన మమతతోఁజొడలఁజొడలమాన
మిడుముపొట్టుఁబెడి నేటిట్రడుకు

[5-98]

ఇడ్డెనలు

మేరుమందారలవలె మెరయు నిడ్డెనలు
సూరియ చంద్రులవంటి చుట్టుఁబెట్టెలు

[9-10]

ఇతవరి

గతిగా శ్రీవెంకటేశ కలసితి విటు నన్ను
యితవరి యిది యెంత యిచ్చకు రాలనరా

[17-447]

ఇత్తల

అత్తలని తల నీకు ఆపె నేను నుండఁగాను
పొత్తుల నవ్వు నవ్వేవు పోపో నీవు

[15-271]

తత్తరపు నీలోని తావము మానితేఁజాలు
యిత్తల మీఁదటి పను లెట్లయినాగాని

[17-330]

ఇత్తల నత్తల

ఇత్తలనత్తల యిరువుర కౌఁగిటి
జొత్తుల రతులకు కుభమంగళము

[5-273]

ఇత్తల మోనుగు

బత్తితోడ తనమీఁది పాటలు వాడితేను
యిత్తలమోమై తిరిగె నీ విట్టలుడు

[6-217]

ఇద్దరును ఇద్దరే

ఇంకనేల రావయ్య యిద్దరము నిద్దరమే
సంకె దేరే బనులెల్ల సరికి బేసాయను

[15-285]

ఇనాము

యెంచఁగ నీదాన్యము నా కినామిచ్చితిగాన
పంపల నా వుట్టుగు నఫలమాయ నిదివో

[9-177]

ఇనుప గుగ్గిళ్లు నమలుట

నానించినప గుగ్గిళ్లు నమలుట బలిమిని
ధ్యానించి మనసుఁబట్టి దైవముసాధించుట

[6-49]

ఇనుమున నిరిగిన నీళ్లు

మనసుఁ దాగిన పాలివీ మదిగల
కోరిక లిన్నియు

యినుమున నిరిగిన నీళ్లు యిల నాహారములు

[6-133]

ఇప్పల్లెరు

యేప్పటి కెప్పటి సుద్దులేమోయి-నీపై
నుప్పరా లెగసీఁ జున్ను లేమోయి

యిప్పల్లెరులాయ మోని యేమోయి
వాట్లన గొనుమీ నేఁడు వోవోయి

[13-250]

ఇముడుకోబడు

ఆరసి నాకుఁ బ్రత్యక్షమైన వలమున నన్ను
యారీతి శ్రీవేంకటేశ ఇముడుకోబడెను

[8-59]

ఇమ్ము

ఇదివో నీ ప్రతాపము యెక్కడ చూచినాఁ
దానే

యెదిటి బ్రహ్మాండము యిమ్ము చాల

దీందుకు

[7-80]

ఇరవు లెరుగు

నీచులు చనకుండినాఁజేయివాఁడఁ బరులకు
యిరవు లెరఁగరాదు యిదివో మాయ

[9-1]

ఇరవెఱుగు

యిరవెఱిగీతని నిందరి లోపల

సరిగా మొక్కుట సహజపు వెట్టి

[9-269]

ఇయ్యకోలు

యేది నీవు నేనీనాను యిన్నియును

నియ్యకోలే

సోదించనేటికియందు సొట్టులెంచనేటికే

[5-322]

ఇరుగద బంట్లు

బలిమిని వేదాంత పట్టభద్రులకు నిల

బలు రాజ్యపదవు లిరుగద బంట్లు

[6-114]

ఇరుమేలు

సారధియల్లవాడె చాలి రణభేరి యడె

ఆరయ నిరుమేలా బ్రహ్మాదులు వారె

[8-274]

ఇరుమొనసూది

నగవు'నాతో కొంత నవ్వుతానే ఆవల

బగలు మరియు గొంత వవరింతువు

మొగచి నీ మనసు యిరుమొనసూదియై

యిప్పుడు

తగిలీని నీవు యెందలి వాడవో

[13-596]

యిరుమొనసూదిని యెవ్వరివాడ వందుము
దొరవై నన్నుఁ గూడితి తొల్ల నీవు

[15-174]

ఇరువు కొను

నీరులు మించఁగ మించ

శ్రీ వేంకటేశ కూడి

యిరువుకో వలదా యిచ్చకము లిప్పుడు

[14-150]

ఇట్టివలె యెలయించు

వొట్టియై ప్రకృతి వారసి వేటలో

యిట్టివలెనే యెలయించీని

[8-224]

ఇలవు

జలధిఁశాపముచేసి సాధించె బాతాళము

నెలక నీ రమణుఁడు నీకుఁగానె

యలవెల్లా హరించె నెననె గొండ

గుహలు

యెలమి నిన్నిటాను నీ కిరవుగానె

[15-300]

ఇలువెళ్ళరాని యిల్లాలు

బలిమి నీ వంతలోనె పైకొనఁగా లోనాయె

యలువెళ్ళరానియట్టి యిల్లాలు సుమ్మి

[15-248]

ఇల్లందాకా

పెల్లన నవ్వుచి నన్నుఁ బిలువకురా నీవు

యిల్లందాకా కాకఁబెట్టి యింకనేలా

ప్రియము

[17-333]

ఇల్లిటము

వల్లనిమాపుల సతికి వలచిపోయి

యిల్లిటమున్నా వాడికఁడు

[12-224]

ఇల్లిదే

పెల్లివిరై హరి నీవు విషయాలఁజిక్కించితే

యిల్లిదే నిన్ను దలచి యిటుదూరే నేను

[7-22]

ఇల్లు ముంగిలాసపడు

యిల్లు ముంగిలాసపడే నెప్పుడే
యా గుణము
తొల్లి జనించనినాడు తొలగి
యెందుడెనో
[9-139]

ఇల్లు ముంగి లొక్కరిది

వెల్లివిరిగి నడియెంత వివారించనిది యెంత
యిల్లుముంగి లొక్కరిది
యెరవు వొక్కరిది
[6-92]

ఇల్లురికి మాటాడు

యిద్దె నా యింటనుండి యిల్లురికి
మాటాడేవు
తిట్టినంటా నాపె నిదె సందుగా
[17-321]

ఇల్లురుకు

ఇల్లురికి మాతోనేల యీసడించ వచ్చేవు
చెల్లుబడాకని మీదఁ జేయవే నీవు
[13-252]

ఇవల

చవిగంటే విడువఁడు సారెసారె నేవనులు
యవల నీకని పొందు తెట్టునేనేదే
[13-87]

ఇవ్వల

ఎవ్వరింక సరి నీకు నేమిటికిని
యివ్వలను నవ్వలను నిద్దరికె తగును
[15-290]

ఇసిళ్ళపుట్ట

మదనజలంబుల కాలువ మీపెద్దల
పూర్వంబులు (?)
పొదలిన పుత్రుల యిసిళ్ళపుట్టలువెట్టిదము
[9-51]

ఇసుక గుళ్లు

బాలులు యిసుకగుళ్లు వసఁగట్టు కాడినట్లు
వీలి వెట్టివాఁడు గంతువేసినయట్లు
[6-37]

ఇసుకపాతర

ఇసుకపాతర యిందుకేది కడగుడుతు
రసికుఁడ నన్ను నింత రవ్వకాయ నేటికి
[13-222]

ఇసుకమీదగు

వెనఁగాఁగిలిండుదాకా వేగిరించి
కొనరుడు
యెసగి నన్నుఁగలయ కేల మానేవు
కొసరి శ్రీవేంకటేశ కూడితివి నన్ను నీవె
యిసుకమీదైన చేతలేల మరచేవు
[15-263]

ఇసుమంత

గట్టి నా చెవు లిసుమంత
కథలు నీకవి యెన్నో
పట్టపు నేనెట్లు విని భజియించేనయ్యా
[9-166]

ఇసుమంతలు

కడు నిసుమంతలు కన్నులు చూపులు
ముడుఁగక మిన్నులు ముట్టెడివి
[8-47]
పినికి పూతికి చన్ను బిగియించి వట్టిన
యిసుమంతలు చేతులివియపో
[5-108]

ఇహపరనాయకుఁడు

యిందిరావల్లభుఁడు యిహపరనాయకుఁడు
కందువ శ్రీవేంకటాద్రి గాపున్నవాఁడు
[7-275]

ఈ

ఈ [తద్ధర్మార్థ క్రియాప్రత్యయం]

విన్నవ మేటికి వేమారు
పన్నిన కరఁగులఁ బవరీ చెలియా
[15-230]

ఈగ్రు

పుప్పత్తిల్లు వలపెల్లె నొక్కమాటె రేఁగఁగాను
నిప్పువంటి తమకము నీఁగఁగ రాదాయను
[14-25]

ఈతలు మోతలు

లేతనాకు గొనగోరు లేత నీ వయసు
యీతలుమోతలు నికనేలయ్యా

[15-35]

ఈతలేల మోతలేల

ఎంతలేదు చిత్తమా యీతలేలమోతలేల
వంతులకు చొరనేల వగలింపనేల

[11-131]

ఈతో మోతో

అప్పుడు వేంకట విభుఁడలరించె నిదె
యిప్పుడె యీకని కృప యీతో మోతో

[12-340]

ఈడించు

నినుపై శ్రీవేంకటేశ సీదాసుల నంటదు
యెనని పరులనైతే యీడించిన మాయ

[11-11]

ఈచవోయిన కాళ్లు

తప్పుకన్నును బిట్టకల గూనిఁజెపు
పుప్పిగోళ్లును నీచవోయిన కాళ్లు

[ప. యో. వి. 4-754]

ఈటాడు

ఈటాడఁ దిరువేంకటేశుఁ గన కిన్నాళ్లు
కోటకొమ్మల తెగని గుంపించ వలనె

[11-2-27]

ఈటు

మాట వొడఁబడికైతే మనసులుగరఁగును
యీటుకుఁ బెనఁగితేను యిచ్చకమాను

[14-86]

వాటమై వరతవచ్చె వనిత కోరికలు
యీటువెట్టుకొన నేను యెవ్వరిఁబోలుదును

[14-121]

తేటలుగా నీ నిజాలే తెలిసే జెయిలకెల్ల
యీటుతోడి కుప్పితాలు యిఁక నేలయ్యా

[14-157]

యేటవెట్టి శ్రీవేంకటేశుఁ డిదె

నిన్నుఁ గూడి

యీటుగానే మన్నించె నిక నెదురేదె

[14-169]

నీటముంచు పాలముంచు నీ చిత్త మిఁకను
యీటున నీ పతి భావ మిది గలది

[15-39]

నాటకపు నవ్వులే నవ్వి నాతో వేగించఁగ
తాటలుఁ దూటలు కాక తాపము మారినా
కూటము గలిగెనంటా

కోరిన సంతోషముతో

యీటున నుండినదెల్లా నిందుకొరకా

[17-366]

మాట నీతో నాడితిని మనసు దెలిసితిని
యేటికి నన్నుఁ బిలిచేవేరా నీవు
యీటుతో బెండ్లాడితివి యిట్టి సేనవెట్టితివి
వాటమాయె వలపులు వద్దనేనుదానను

[17-377]

చీటికి మాటిఁ దొల్లి చేనర్పకె వచ్చేవాడ
నీటున రాజసాన నీవెవ్వరి గైకొనవు

[17-386]

ఈటున శ్రీవేంకటేశుఁ డింతలో

విచ్చేసి కూడె

పాటించి తా నేమనినె పంకము నీడెరెనూ

[17-439]

తేటలఁ గతలు చెప్పి దిష్టపు మన్నన లిచ్చి
యీటునఁ గోపముదీర్చె నిదివో విభుఁడు

[17-500]

[వ్యర్థము, కూన్యము అని శ. ర. లో అర్థం.
ప్రయోగాలు ఇవ్వలేదు. సూ. ని. ఇవే
అనువదించారు. అర్థం చిత్రం]

ఈటుకు చేయు

నాటకపు తొంటివారు నడచిన మార్గముని
యీటుకుఁ జేసేఁగాక యిందేమి గలదు

[6-74]

ఈటువెట్టు

పాటెల్లా నొక్కచో నుండు

భాగ్యమొక్కచో నుండు

యాటువెట్టి పెద్దతనా లెంచఁబనిలేదు

[6-182

ఈటువెట్టి శ్రీవెంకటేశుఁడిదెనిన్నుఁగూడె
మాటు దానవా నీకు మతకము లేటికే

[14-76

ఈటువెట్టుకొను

ఏటికయ్య మాటలు యింకా

తాటతూటలు

యాటువెట్టుకొని నిన్ను నేమనేమునేము

[15-233

ఈడగిలఁబడు

వోడుపోయినట్టి వుంగిటి బతుకుల

యాడగిలఁబడే మేమొకో

[16-5

ఈడుకు చేయు

బేదీదపుఁ బెద్దలెల్లాఁ బెట్టిన తిట్లములంటా

యాడుకుఁ జేసేఁగక యిందేమి గలదు

[6-74

ఈడుకు నీడు

చేచేతఁ బెనఁగకురే నీనినట్టే సేయనీరే

యేచి నేనే నేవనేసే నీడుకు నీడు

[17-168

ఈడు తోడు

తొయ్యలికిఁజేసన్నఁ దోరణపుఁడిగురాయ

యెయ్యెడఁదొయ్యలి మోహమీదుదోదాయ

[15-24

ఈడుజోడు

యాడుజోడు గూడుక మీరిద్దరు

బదుకరయ్య

యేడ నుద్ది మిమ్మునేము యెరవు నేసేమా

[15-298

ఈడుజోడగు

కొందిపెనఁగినమేను గొబ్బనఁగూడినమేను

యెంచఁగ నిదియె కదా యాడుజోదాయ

[14-253

ఈడు జోదాడు

సురగిరితో నీడుజోదాడు హేమ

గిరి శేఖరంబు నిక్షేపంబు నేసి

[ప. యా. వి. 2-787

ఈడువడు

నీడలనింతా నీ రూపములనె

యాడువడని తెలివియ్యఁగదే

[11-146

ఈడువెట్టు

చక్కని కన్నుల సూర్యచంద్రులుగాఁ

గలవాడు

యెక్కుడుగాకిందరిలో నీడువెట్టెదా

[9-56

యీడనె శ్రీవెంకటేశ యననీతినిదె నేను

యాడువెట్టి మెరయించు మిన్నిటా నీవు

[14-262

యేల మాతో నీడువెట్టె వెవ్వరినై నా

గాలి ముడియగట్టితే గట్టిపడినా

[18-388

ఈడువెట్టుకొను

యేడకిడ నాగుణ మెఱఁగనివాఁడవా

యాడువెట్టుకొనేనంటే నెలతదాన నేను

[18-191

ఈడెఱుఁగు

ఈడెఱుఁగక వెంకటేశుఁడ నినుఁ గొని

యాడుట యది నా యపరాధము

[5-174

ఈడేరు

వీడని తలఁపుతో శ్రీవెంకటనాథునిఁగొల్పి

యాడేరి బదుకుటె యెన్నికింతె కాకా

[16-35

ఈడేర్పు

విత్తొకటి వెట్టితేను వేరొకటి మొలచునా

యెత్తిన శ్రీహరి నీవే యీడేర్పయ్యా

[9-189

ఈతల [ఇవతల]

ఆతఁడె నామీడి బిత్తిఅవునటయికనీవు
యీతల వెంగములాడి యేమిసేసేవు

[17-353]

ఈతల ఆతల

యీతల నాతల నేనెవ్వరి నేమనలేను
చేతనుడ నింతే నేను చిక్కిన వేమెఱుగ

[9-248]

ఈతలికి

మాతలఁ దానొక్కఁడే లంక
సాధించి వార్తిదాటి
యీతలికి వచ్చినాడు ఇదివో వాడే

[11-206]

ఈదగాలి

అలఱడి చేతఁజాయనె యీదగాలి
యలఱడి చేతఁ దా నందంద వొణకి
[వ. యొ. ఎ. 4-611]

ఈనము

మున్ను నీకరణిసొమ్ములును వస్తువులు
నెన్ని గైకొనినారో యీనంబు లనుచు
[వ. యొ. ఎ. 4-1196]

ఈని [తద్దర్శార్థక క్రియాప్రత్యయం]

అప్పటి నన్నె కొనరినది వో ఆపె
నెప్పున నన్ని వనులు నీకె తెలుసును
[15-223]

నినుపై శ్రీవేంకటేశ నీ దాసుల నంటదు
యెనసి పరులనైతే యీఁదించిని యాయ
[11-11]

ఈపారు

యీపారి నేనైతే నిహవరాలకుఁ జిత్కె-
వైఘాతలేమిగానఁ బాలించ వో గురుఁడా
[9-153]

ఈరసపు పగ

కొరి నీ చక్రము నా భుజము మీఁద
నుండఁగాను
యీరసపుఁ బగలేదు యెదురూ లేదు
[4-242]

ఈరసము

యీరితి శ్రీవేంకటేశ యిటునన్నుగూడితివి
యీరసము మానెఁబాయకిఁక నుండేనేను
[13-255]

ఆరజాన నాపె నీకు ఆకు మడుపిచ్చియిచ్చి
యీరసానఁ గోవగించె నేటికో గాని
[17-205]

ఈరికె లెత్తు

చెలి-చెమటలనాని చిత్తములో వలపులు
పులకలై మొలచెను బుజ కలిగె
యెలమి కోరికలై యీరికె లెత్తెనవే
బలుపంట లిఁక నీ భాగ్యము కొలదయ్యా
[17-442]

ఈరుచు

శిరసునెరులునీవుబిక్కుఁడియ్యగవిఘఁడు
కరగి నీమోము చూచి కగ్గిఁజవగా
[15-278]

ఈల కరచు

గాలపుఁ జిక్కుల కర్మపు తొడనుల
యీల కరచే మేమొకో
[16-5]

ఈలకొను

యీలకొని మాయామృగ మెమ్ముల
నొరసినమ్ము
రాలించె నుత్తర గోపురముపైగొడుగులు
[8-135]

యీలకొన్న యెముకల యింటిలో
కాపురమింతే
యేలమాయ వెంటబెట్టేవేమి గడ్డు నీకును
[9-45]

ఈసడము

లాసిన శ్రీవేంకటేశులాగులెల్లఁగనుఁగొని
యీసడము దీర వుర మెక్కనైతినా
[15-32]

ఈహి

ఈహి శ్రీహరిఁగంటె యింతలేదుగా వట్టి
దాహపుటానల వెట్టిదప్పు టింతే కాక
[6-69]

ఉంకువ

గబ్బిబొమ్మ జంకెనలు కళల మేనుంకువలు
అబ్బెను నేడు నీకు నంగనవల్ల

[14-58]

అంకెల రతుల గెలిచె నలమేలుమంగదన
లంకెలనుఁ గూడి నిను లాటించెను
వుంకువలు శ్రీవేంకటోత్తముఁడనీకొనఁగె
యింకా నిట్ల మీకు నిద్దరికె తగును

[15-290]

జంకెల బొమ్మల జరనేనని నతి
అంకెల నినుఁగని అరమఱచె
సంకెలేని నీ చాయలలోనె
వుంకువ నీ వెట్లుండితివో

[15-188]

ఇంకాఁ దెనఁగనేల యింతచాలదా
ఉంకువగా నింతవని కోరిచిన దాననా

[17-276]

మంకులుదిరినాఁ దీరీ మాటలూఁకొనేవు
సుమ్మీ

వుంకువగా రాతిరింటి వొట్లకును

[17-434]

ఉంకువలిచ్చు

వొల్లనే చేతులు చాచి వుడివోని వలపులు
చల్ల వుంకువ లిచ్చేవు చతురుఁడవు

[14-148]

ఉంగిట

కొంగువక్త్రే విస్త్రే నీవు కొలఁదిమీరేను నేను
వుంగిటాయ సరసము లుండవయ్య

[17-142]

ఉంగిటఁ గలుగు

కుంగేటి భోగములకుఁ గొనచింత
వుంగిటఁ గలిగె మాకు నోహో యీచింత

[10-48]

ఉంగిటి

సంగడి నేనే నిన్న సాదించ నేరక
వుంగిటి మొగమోటాన నుండితిఁగాని

[15-194]

చెంగట నిందరిలోన నీగ్గువడి వుందానను
వుంగిటి దీరనివేళ నూరడించవలదా

[17-87]

కొంగువట్టితియ్యగాను కోమలిమేనుమరచి
వుంగిటి నీ మేనిమీద నొరగున్నదా

[17-300]

కొంగువట్టి తీనే నిన్ను కొమ్మదానె
యిందు వచ్చి

వుంగిటిఁ జిన్నఁబోయి వున్నాడవంటా
[17-392]

ఉంగిటి బతుకు

ఓడుబోయినట్టి వుంగిటి బతుకుల
యీడగిలఁబడే మేమొకో

[16-5]

ఉంగిలి

కొంగువట్టితియ్యకుర కూచున్నదానినన్ను
వుంగిటి నే రానోవ నొళ్లు నొచ్చిని

[17-265]

ఉంచము

మించు జక్కవలు తీగెమీఁద
వాలి వుండఁగాను

అంచెల నీ రమణుఁడు అది చూచి
వుంచానఁబయ్యెద జార నొగివిరులగోసెటి

చంచని తాలేచివచ్చి సరి గాఁగిలించెను
[15-67]

వుంచవు గోరితాకులె వుంకువ సొమ్ములు
ముంచిన వలు సోఁతులె ముయికిములు

[15-129]

అంచెల నీ వానలేగా అద్దె దిని
చొక్కొంటా
పుంచముతో సారెసారె నూకొనుటేమేలు
[17-84]

ఉంటవిల్లు
ఉవిద చన్నులు నీవు పుంటవింట వేసికేను
తవిలి పూబంతిఁ గొప్ప తరుణి వేసె
[13-124]

ఉంట వింటవేయు
ఒంటినున్న నవ్వవచ్చి నో యమ్మా
పుంటవింట వేయుమనీ నో యమ్మా
[17-170]

ఉండబట్టుకొను
అంది పుండబట్టుకుంటే
ఆతని నిన్ను గూర్చినా
నుందరి మరునికే మొరవెట్టువే
[13-252]

ఉండినశ్చే ఉండు
యెడనెడఁజేడుగాదు యింతలోనేతిపుగాదు
వాడలితోడవే యివి పుండినశ్చే పుండును
[9-252]

ఉంబి
యెంచి నడచే కాలమే యిందరికి నుంబి
తెంచి యెచ్చుకుందు లిందుఁ దెలుప
నేమున్నది [7-76]
జ్ఞానమే మాకు ధనము సర్వవేదములు
పూనిన వైరాగ్యమే పుంబి మాకు
[8-63]

ఉంబిళ్లు ఊళ్లు
పంచిన భూకాంతవతిఁ బాయకనేవింపరో
పుంబిళ్లు ఊళ్లునిచ్చే పున్నతుఁడు నకడె
[16-238]

ఉక్కబట్టు
పుక్కబట్టి పట్టిమీఁగ నునిచి రోలుదీసే
బొక్కితా నెందున్నాఁడో చొప్పుయదే
కంటిమి
[6-166]

ఉక్కిపోవు
అనకమై నవ్వవేమె అంగన నీ నగవులు
పూని నీకు తికెలోన పుక్కిపోవుఁ జూమ్మి
[15-26]

ఉక్కిన కూడు
పుమురఁబెట్టఁగనెట్టె పుక్కిన కూడయే మి
తమకము చెల్లఁబెట్టె దగ్గరి రమ్మనవే
[14-57]

ఉక్కుమీరు
చక్కనివాడవు మరి చంద్ర సూర్య
నేత్రుడవు
పుక్కుమీరి నీవెట్లా నుండినా నమరును
[8-202]

చుక్కలు మొలపూసలు నూడులవాడి
రోమాలు
పుక్కుమీరె జూడరమ్మ పుగ్గ
హనుమంతుఁడు
[10-85]

నిక్కి కలకాపురిని నిండిశ్రీ వెంకటాద్రిని
పుక్కుమీరి హరిగొల్చి పన్నాఁడు
వెడుకల
[10-141]

గక్కన నహోబలాన కంబములోన పెడలి
పుక్కుమీరి హిరణ్మయి నొడిసివట్టి
[10-162]

వాక్కొక్క రోమకూపాన నొగి
బ్రహ్మాండకొట్లు
ఉక్కుమీరి భరించక ఉన్నాడవతి
[7-96]

ఉగము దిప్పు
ఉరు దిప్పినట్టి యాన పుగము
దిప్పిన యాన
చేరవచ్చి దైన్య మందించిన యాన
[11-161]

ఉగ్గువలేని ప్రసాదము

యెగ్గులేదు తగ్గులేదు యింక నీదాసులతోను
పుగ్గువలేని ప్రసాద మూనినది వాడల

ACNO. [9-171

ఉగ్గువెట్టు

531

పాపపుణ్యము లొల్లక వరగ నాకెట్టువచ్చు
తేవఁ దల్లె పుగ్గువెట్టఁ దినకుండ వచ్చునా

[10-248

ఉచితము నలుపు

అనన్యక రత్న దనాది వస్తువులు

నొసగి తక్కినయట్టి యుచితములన్నిటి

[వ. యా. వి. 3-2139

ఉచ్చిష్టపు దిక్కు

తనువిది మలమూత్రంబుల దాకొని

యండిన వట్టుము

దినదినము పుచ్చిష్టపు దిక్కిం దూరెడము

[9-51

ఉట్టిగొట్టు

అనుక కోలల నంది యంది కొట్టి

తేనెపుట్టి (?) గొట్టి దేవకి సుకురు

[8-149

ఉట్టివడు

అట్టేశ్రీవేంకటేశ నీవంతరంగుడవుహరి

పుట్టివడి కానకున్న హావము దేహికిహరి

[5-245

పుట్టిన భ్రమవంటిది బొదిగిన మచ్చరము

పుట్టివడి నోరూరించు నూరకే ప్రాణులను

[6-211

పుట్టివడి మానుషము వాకనాటికొకనాడు

వట్టి కాంతల యెదుట భంగవదే మిదివో

[8-248

అట్టి శ్రీవేంకటేశుడగువంతరంగుడవు

హరి

పుట్టివడి కానకున్న వాచ్చెము దేహికిహరి

[9-80

తొట్టిన పెంజెముటలుతోడనే బుసకొట్టులు
పుట్టివడిఁజూడరమ్మ పుగ్గహనుమంతుడు

[10-85

ఉట్టిలేక ఊగు

వొగ్గిన సిగ్గులతోడ నుట్టిలేక వూగేవారి

అగ్గలపు టానల పుయ్యల లూచేవా

[17-523

ఉట్టుపండు

పైకొనిమాడరో పుట్టుపండుట నేడు

అకడ గొర్రెకలకు నానందము నేడు

UQU. 813

[8-161

ఉట్టు గొట్టు

బాలులతో వీధులలో బారాడువాడు

కోలరత్తుక పుట్టు గొట్టే జుండి

[5-159

కోలలువాచి పుట్టు గొట్టుగాఁ బాలుఁబెరుగు

కాలువలు గట్టి పారె గడనమ్మ

U. 12200

[10-161

ఉడిబడు

పుడిబడి కోర్కెలు నొక సంసారము

బడిబడిమానలఁ బరగిని

[7-270

ఉడివోయు

ఉడివోని పెనుమంట బుడువీధి గెంట

నడిదంటు యునించి హరులఁ జక్కాడి

[వ. యా. వి. 6-409

ఉడివోవు

పుడుగ కన్నిటిలోన నుండుటయులేదు నీ

పుడివోయి యందుండ కుండుటయు లేదు

[5-173

ఒకటఁ గళాపూర్తి కొనరి యుండువట

ఒకట నిష్కళఁకుడవై పుడివోవట

[11-33

పుడివోని వక్షియై పుండనై నా వచ్చుఁగాక

విడువ కెవ్వరినై నా వేడవచ్చునా

[5-222

పుడివోక వనములో వొప్పైన విరులు నే
ముడిచివేసి నంతనే ముట్టరా దాయను
[6-80]

పుడివోపురాఁగారాఁగున్నతకర్మఫలాల
పుడివోదు దేవునిపై నొనరుభక్తి
[7-8]

పుడివోఁగల దెన్నఁడు పుడివోఁగలిగినదే
కడగడనే తిరుగు కర్మమార్గము
[7-247]

తడవి శ్రీవెంకటేశు దాసులఁ దప్పించి
పుడివోని జీవులకు నుపదేశించెరు
[8-13]

పుడివోవు కోరికలు వొడుగదు కోవము
కడఁదాకా నీ మహిమ కాదనరాదు
[8-200]

పుడివోదే కాలము వొకకతి గావద్దు (?)
చెడని శ్రీహరిభక్తి చెట్లకట్టికేను
[8-230]

చూడఁజూడఁ గొత్తలాయ
చుట్టమొకఁడు లేఁదాయ
వీఁడుబట్టఁబలుచాయ వేరుకఱదివోయను
[5-128]

ఉడుబడి
చెమ్మఁజెమటలతోడ చేసెన్న సేసే నదిల
పమ్మి మాకు నుడుబడి వసులు చెప్పేవు
[13-251]

ఉడుమండలము మోయు
ఉడుమండలముమోవనున్నతిఁజెరిగినఁడు
బెడితపు మేనితోడఁ బెనుహనుమంతుఁడు
[11-198]

ఉద్ద గచ్చకాయలు
పుడులునఁ జారిపారి పుద్దగచ్చకాయ లాదే
ముదము వొలఁకఁగాను ముద్దుకృష్ణుఁడు
[10-172]

ఉత్తర గోపురముపై గొడగులు
యాలకొని మాయామృగ మెమ్ముల
నొరసినమ్ము
[8-133]

లాలించె నుత్తర గోపురముపై గొడగులు
[8-133]

ఉత్తరాలాడు
నీడనున్న రమణుని నిందలింద రాడఁగాను
యాడ నీ పుత్తరాలాడ కెందువోతివే
[14-136]

ఉత్సవదేరము
అతులితంగు భక్తి నా రమాపతికి
నతని యుత్సవదేరమై ప్రకాశించు
[ప. యె. వి. 5-396]

ఉదిలి తొలగు
ఇదె చిక్కితివిఁక నెందువోయెదవు
పుదిలి తొలగరా దొహో నీవు
[9-108]

ఉదుట్టులాడు
సిగ్గువడ బుద్ధిగాదు సేవకురాలఁగనక
వొగ్గి నీవెంత పచ్చిగ నుదులులాడినను
[18-322]

ఉద్దండీఁడు
పొద్దువోదా తనకేమి పోరువెట్టి వేగి లేచి
ఉద్దండీఁడు తనకేమి పూరకుండ బట్టదా
[17-160]

పెద్దచేపెనంటానె పెనగొనవచ్చునా
పుద్దండీఁ డీతని మేనివారపు లరయకా
[17-507]

ఉద్దగళలు
కూలిన తలలును గుట్టుపు దొక్కలు
నేలపై బారిన నెత్తురులు
వోలిఁ జూడఁడిదె పుద్దగళలీ రణ
కేలిని వివ్వక్కేనుఁడు గెలిచె
[6-108]

ఉద్దము

పుద్దలువెట్టేయాపె పూడిగము నేయగాను
వొద్దఁ గూచుండు మనుచు వొడివట్టేవు

[13-171]

ఉద్దవిడు

పుద్దవిడి లంకచొచ్చి పుంగరము నీకకిచ్చి
అడ్డివో రాము మెప్పించె హనుమంతుఁడు

[10-272]

ఉద్దుపుద్దులగు

నిద్దురలో తెలివంటా నీధలోని యెండంటా
పుద్దుపుద్దులై లేని వొడ్డిక నున్నారము

[11-3-7]

ఉద్వ్యోగము

వడఁతులు సేసినట్టి భాగ్యము కొద్ది
పుడివోనియట్టియెన్నో పుద్వ్యోగాలవాఁడవు

[14-256]

ఉనికిమనికిసేయు

కొనమొదలైనవాఁడు గురిదానైనవాఁడు
పునికిమనికి సేయ కూరకుండేనా

[6-119]

ఉనుచు

పుడివోక తారుమారై పునిచిన పుంగరాలు
[14-278]

ఉనుపు చేతలు

పెనగుచు నీ విట్టి ప్రియములు నెరపేవు
పునుపుఁ జేతల పూటుకూరి చెన్నరాయి

[16-24]

ఉనువగు

కనక మిత్తడితోడ కలయ సరిఁదూచితే
ఉనువవునా అది దోషమవుఁ గాక

[6-17]

ఉన్నతి అంతరంగము

విన్నపాల తెవ్వరికి వేళగాదు
పున్నతి నంతరంగాన నున్నాఁడు దేవుఁడూ

[15-93]

ఉపకారపు చుట్టము

చీరజీవి యీతఁడా జితేంద్రియుఁ డితఁడా
సురుల కుపకారపు చుట్ట మీతఁడా

[6-223]

ఉపజిహ్వ

పున్నతి నీకడకు రాకున్న కాళ్లు మరగాళ్లు
సన్నుతినేయని జిహ్వ సరి నుపజిహ్వ

[7-216]

ఉపమ

ఉపమల నేనార్జించిన ఉన్నతధనంబు నీవు
తపము సేయఁగాఁగలిగెడు తత్ఫలంబునీవు

[7-106]

అపరిమిత దురితాలైనవి యే

ఉపమచేత న న్నుద్ధరించెదవయ్య
[5-17]

ఉపమ గెలిచెననె యొరుఁ జెఱుచుటలు

వివరీతపు గుణ విధ మొక రోతా
[5-26]

ఉపారము

దిండుపడ నుపారము దేవరక్షఁజూపినట్లు
ముందరనన్నియుఁబెట్టి మొక్కే దెబ్బలును
[16-53]

ఉపారమిచ్చు

దప్పిగొంటివని నీకు గప్పుర ముపారమిచ్చి
ముప్పిరి నీ విరహానను వెంకటేశ
నిప్పునుచు బ్రమసితిరా

[13-223]

ఉప్పటించు

తప్పుక మాచితిఁగాక తడవితి నా నిన్ను
పుప్పటించి యంటేసి మమ్మొరసేవే

[17-1+8]

ఉప్పడమగు

ఉప్పడమయి దేహమనే పూరఁబెద్ద చావడి
ఉప్పతిల్లి దేహి కొలుపున్నపుడు

[6-124]

ఉప్పతించు

నాడుకొన నెన్నికంకణాలు దీగట్టుకొనినా
పూరివారి కేమిటికే వుప్పతించను

[13-152]

ఉబ్బడంచు

పట్టరాని జవ్వనము పరసిపోతే ముదిమి
నెట్టకొని వుబ్బడచే నీ మాయ

[16-180]

ఉప్పతిల్లు సంపద

యిప్పటికేగలపాటి యెంతపేదయినామేలు
పుప్పతిల్లు సంపద నాకుండినా మేలు

[8-15]

ఉబ్బు-సగ్గు

పుక్కున గర్వించి యుబ్బుకు సగ్గుడు
కక్కనమైనది కడగనరాదు

[10-293]

ఉప్పరములు మాను

ఉప్పరములు మానియైన నుండలేదు
లోకమందు

నిప్పుడైన నీ విహారమిట్ల నాయెను

[5-67]

ఉబ్బు-సగ్గులు

నెలవై పుబ్బునగ్గులేనిచ్చటఁబోలునుఁబాలు
బలువైన యాసే బడబాగ్ని

[6-56]

ఉప్పరా లెగయు

యెప్పటి కెప్పటి నుద్దులేమోయి నీపై
సుప్పరా లెగసే జిన్నులేమోయి

[13-250]

యేతుల పుబ్బునగ్గులు

యిలమీదనాకనిక

చైతన్యమొప్పుడితఁడు సింగరవిభుడు

[8-114]

ఉప్పరిగె

అదివా యుప్పరిగెపై నాకుమడిచి నీపీఁగా
వదనాన నందుకొనే వడినెంత వలపో

[4-2]

ఉబ్బలిక తై

గుబ్బులునిసారెలంటాఁగూడి పట్టేవానంటే
పుబ్బలిక తైయనుచు నుప్పటించరా

[18-399]

ఉప్పవడమగ్గు

ఉప్పవడము గావయ్యా

ఉయ్యాల మంచముమీద

గొప్పగొప్ప కన్నుల గోవిందరాజా

[4-102]

ఉబ్బుఁగవణములు

పుడివోని యానలే పుబ్బుఁగవణములై
విడువదు మతికెటి విచారమో

[11-75]

ఉప్పవడము

ఉప్పవడము గాకున్నా రిందలు

యెప్పుడురేయి నీ కెప్పుడు పగలు

[5-90]

ఉబ్బు మాను

నితైము వేనీళ్లఁ గడిగినాను

మత్తిలి పుబ్బు మానదేలయ్యా

[5-160]

దప్పిదేరుతనమోముఁ దమ్మితోడనిదెపీఁదె
పుప్పవడముగఁ బాదారోత్రరమ్మ

[12-337]

ఉప్పనీరును జొచ్చియుండు

ఉప్పనీరును జొచ్చియున్నట్టి మనుజుఁ

ఉప్పరో లోనుగా కతఁడెల యుండు

[వ. యో. వి. 4-431]

ఉమినాకే చవుతాలు

వోయయ్యయిదియెల్లాపుమినాకేచవుతాలు
చాయల శ్రీవేంకటేశు శరణను జీవుఁడా

[6-157]

ఉమురఁబెట్టు

పుమురఁబెట్టఁగనట్టె పుక్కినకూడా యేమి
తమకము చెల్లఁబెట్టె దగ్గరి రమ్మనవే

[14-57]

ఉమురు వెన్నెల

పుమురు వెన్నెలకుగా కూహింతు

నిన్ను బైకొన

ప్రమసి నీవే నేనని భావించి పూరకుండు

[18-190]

ఉమ్మగింత

కమ్మని నీమేనితావికానుకియ్యగానియ్యవే

పుమ్మగింత చల్లెడి నీ పూరుపులకు

[12-220]

ఉమ్మగిలు

యెన్నాళ్ళ పాపమొకో యెడతెగగ నాలోన

పున్నకపుఁ గోపమై పుమ్మగిలీని

[6-105]

నడిఁబెటి సారెసారె సరసమాడుటకంటే

పుడివాని బత్తితోడ నుమ్మగిలుపే మేలు

[18-109]

ఉమ్మచెమటులు

పుమ్మచెమటులఁ దోగె నువిదకాఁకలరాఁగె

యిమ్ముల నన్నీకడకంపె నెఱుగమరి

[17-312]

ఉమ్మడి

చిమ్ముడుఁ గొనరఁగాని చేతులు నీపైఁజాచి

ఉమ్మడి నా గోరికొన లొడలెల్లనింతును

[13-26]

ఉమ్మిడి

నెమ్మిడినినిహమే నెన్నడుమైవుండఁగాన

పుమ్మడి నాకనసుతో వుపమేటికే

[13-166]

ఉరుటు

గురుమంత్రము నేర్చుమా

గోవిందుఁ డీతని నామ

మూర్తులై లోకాలనెల్ల నుండఁగా గాక

[10-111]

ఉరుటుగాఁ జూడరంటా నువిదనేల

జంకించేవు

శిరసు వంపఁగవద్దా చిన్నదానికి

[13-91]

ఉరుటునాయఁడు

రొమ్మునఁబొసగల పురుటు నాయఁడంటానే

బమ్మరపోవుచు మాపై నొరగేవు

[14-194]

[ఈమాట 'బయిదొర' కోవలోనిది. ఈ
సంకీర్తన తొలివరణంలో దానినివారు.]

ఉరుత మెచ్చు

నీకుఁ దొల్లెయలవాటు నిరుహేతకపుదయ

జోక నురుతిమెచ్చిన నులభుఁడవేకా

[9-162]

ఉర్వికి మింటికి నొక్కటఁ చెరుగు

ఉర్వికి మింటికి నొక్కటఁ బెరిగిన

సారఁభామునకు కరణ్యము

[11-81]

ఉజక

మఱియునురతపుఁజెమటలుజొబ్బిలఁగాను

పుజక నాపైఁ బూసేవు పుద్దండాల వోరి

[17-373]

ఉజ్జుగొను

వెఱచి బ్రహ్మాదులు వేదమంత్రములో

పుజ్జు గొనియాడేరో చక్రమ్మా

[5-125]

ఉజ్జూతలూఁచు

తమకముగడురేఁచు తలపు ఉజ్జూతలూఁచు

నిమిష మూరకుండదు నీ మాయ

[9-251]

ఉలిపచ్చి

ఉలిపచ్చియై యుండఁ నొకయింత యూరి

పలకెక్కి- గుగ్గిల పడునుగా నిచ్చి

[ప. యో. వి. 4-77]

పులిపచ్చినపువ్వులతోపున్నాడనందుకు నీవు

యెలమి నీమనసాపె యెలులా నెరిగెనో

[16-116]

ఉలివచ్చి

అరిగి రాకుండఁగాను ఆనలెవెఁదైగాక
చెలి విన్ను దిట్టితే చెల్లదా నేఁడు
పులివచ్చిసిగ్గుతోడ నూరకున్ననుండెఁగాక
చలివాయఁ జెనకితే జంకించేవా నీవు

[15-145]

యెలమి జవ్వనమున నెదిగి
పులివచ్చి గోరు మోప కొదిగి నదివో

[14-68]

నెలవికి నవ్వువచ్చె చేరి నీతోమాటాడగ
పులివచ్చి సాము నీతో నోపమయ్యా

[15-55]

పులివచ్చి విరహాన నడుకుతా నుండేవారి
వలపుల యెండలనే నడచల్లెవా

[17-523]

ఉలివెచ్చ

వొగిఁబిన్నీరు చల్లితే పులివెచ్చ దోచెఁగా
నగినగి ఆపె నీతో నాలినేయఁగా

[17-48]

ఉలుకుట్టుఁ జేతలు

పులుకుట్టుఁ జేతలకు నున్నురంటా
నున్న నాతో
యెలయించి నవ్వు నవ్వేవేరా నీవు

[17-384]

ఉలుగులిగెత్తు

వలపువచారాల వనె తము

పులు గులిగెత్తఁగాను వోడుపువా నీవు

[14-133]

ఉలుపొవట్టు

వడఁతి వయ్యదలోని పాలిండ్లు నీకు విట్టె
విడిదలనేవె నిందు విచ్చేయవయ్యా
పుడివోని వలపుల పులుపా వట్టిన దిదె
వెడఁగుడనా లేటికి విచ్చేయవయ్యా

[14-21]

ఉల్లిపు బంధువుఁడు

తల్లియై పోషించు తండ్రియై రక్షించు
పుల్లిపు బంధువుఁడై వొడలరయ

[7-183]

ఉవ్వాబు

జవ్వాది మెఱుఁగు హస్తముల దాలించి
యువ్వాబుగా నూర్చు తోనరింపుచును

[ప. యా. వి. 3-1219]

ఉవ్విళ్ళూరు

పువ్వులదండలు యరుబుజాలపై వేసుకొని
ఉవ్విళ్ళూరగొయ్యై పున్నాఁడు దేవుఁడు

[11-229]

రవ్వఁగూడె శ్రీవెంకటరాయఁడిదివాలదా
పువ్విళ్ళూర నన్ననేయ వొద్ద నిశ్చేవలెనా

[14-138]

నివ్వటిల్లి నీ నవ్వు నేఁడె నాతో వలెనా
పువ్విళ్ళూర రేపు గొంత వుండనీరాదా

[17-499]

ఉనీకొలుపు

కడుముక వచ్చేటి బలురోగపుఁ
గుక్కల నునీకొరిపి
వదలక ముదిసిన ముదిమే వాకట్టుగఁగట్టి

[5-201]

ఉసురుగొను

ఉగ్గన రేవల్లె పుసురుగొనేటి వాని
దగ్గరి తమకాన దడవినయో

[12-260]

ఉసురుతోడి సుఖము

పుసురుతోడి సుఖము వుండినపాఠేవాలు
కొనరి జన్మము లింకాఁ గోరనోవనేల

[8-7]

ఉసురు మానై పుట్టు

పుసురు మానై పుట్టి వుండనైన వచ్చుగాక
విసువక వీరి వారి వేసరింప వచ్చునా

[5-222]

ఉసురెక్కు

ఉసురెక్కుగదె దీని యొరపు నూరుపుల
పొసగి పేంకటవతి పొందు దెలిపెడిని

[4-13]

ఉసురై వుండు

పొసగి లోకములెల్లఁ బూడ్డుడవైన నీవు
వుసురై నాలోన నీ వుండు తెంత

[7-217]

ఉస్సురను

దప్పము చెడినవాని తరుణి కౌఁగిటఁజేసి
అప్పటప్పటికి నుస్సురనిన యట్టు

[5-143]

ఉస్సురస్సురను

తిక్కవట్టి నాకునాకే దేవతలకల్లామొక్క
వొక్కరి వాడగాకుండు

పుస్సు రనుకొంటాను

[8-98]

లెన్నబుద్ది చెప్పరే లేమ లిందఁడఁగూడి

పుస్సురస్సు రనఁగానె వొడ్డికి నేఁజోదునా

[17-274]

ఉరి

ఉరిఁకు

వచ్చినపూఁకున నిన్నువడి దమకింతుఁగాని
యిచ్చకురాలనే నీకు నిటు నేను

[15-296]

ఉరిఁకొను

అండఁబేరుకొంట నాది
అందుకు నూకొంట నీది
దండియైన దేవదేవో త్రముఁడవు గాన

[7-199]

ఉరిఁచి విడుచు

తూచిన నిరుదెస దుఃఖసుఖంబులు
పూఁచి విడుచుచే వోపిన తెలివి

[9-50]

ఉరిటచెలమ

కందువ శ్రీవెంకటేశ కరుణించవయ్య
యింక
పొంది పూటచెలమాయఁ బుట్టగులసివము

[11-122]

ఉరిటెత్తు

చినుకుచు జడివట్టి చెమటలవాన
చనుగొండ లూచెత్తె జాలువారంగ

[ఉ. క. 557]

ఉరిడించు

గరిమఁగర్మబంధాలు గట్టినతాళ్లు పూడించ
నిరతిఁగలదుగా నీ భక్తి నాకు

[]

ఉరిడిగేలవారు

పూని పూడిగేలవారు పొంచి వాకిటనుండిరి
మేనులు సోఁకిన రతిమీద నేమెరఁగము

[15-278]

ఉరిడిపడ్డవాఁడు

యెంచనేలమమ్మునీవు యిలజాణలతోనేల్లా
అంచె నూడి పడ్డవాఁడవంక మాతోవలెనా

[17-510]

ఉరిడుచు

అభయ మభయము శ్రీ యాదినారాయణ
ఉభయకర్మము నాకు నూడుచుట కొరకు

[11-121]

ఉరియై తగులుఁ గర్మమూడిచి కే నూడును
ఇరవైన హరిమాయ లెలయింపుచున్నవి

[11-179]

ఉరితగొను

పుండినీకరణమను పూతగొని యొక్కతిని
కొండలప్ప నీవనేటి కొన ఫలము కొరకు

[10-200]

శిరదర బలసినట్లు

పరదేశీ పట్టణమున పదుగురు నేగురుఁ
గూడుక
తరఁగఁగవరిచెడ నూదరబలసినయట్లాయ
[11-3-6]

శిరదితే పోవు

సేదదేరే చనవులు చిత్తమునఁ దగిలితే
దూదే వయసేమి పూదితేఁబోను
[16-74]

శిరసు—ను

[కూడా, సైతం అనే అర్థంలో మాట
చివర వచ్చేది]
మక్కువ నాపైఁజల్లి మన్ననలు నిందించి
యెక్కడి సుద్దులు నీకు నేమి చెప్పేము
చెక్కులూనుఁ బులికించె చేతులిట్టె
చెమరించె
వెక్కసాననె నిన్ను వెంగమాడ నేటికే
[15-234]

దొడ్డవాడ వొడుపు దొరాఘాను నవుడుపు
[15-240]

శిరఁగల కర్మములు

సారెసారెఁజచ్చిచచ్చిజననమునొందేదెల్లా
పూరఁగల కర్మము లొగిఁజేయుట
[9-271]

శిరఁజుట్టము

శిరఁజుట్టపు శ్రీవెంకటోత్తముడైన వానికి
యేరికిఁ దమిరేగీ నేమి చెప్పేవే
[13-241]

శిరఁబంచుకొను

వాకని రతిసుఖమంటి యిందఱును
వానరఁ బొందవలదా
వాకని దుఃఖ మందఱు పూరఁ
బంచుకో వలదా
[7-19]

శిరఁబనులు

కావించిన యల కామచేనుపుల
కేవి యూరఁ బను లీ దవునా
[9-61]

శిరఁబొత్తు

యాసరినే శ్రీవెంకటేశు డిట్టె నన్నుగూడె
వోసరించితే బువ్వమ పూరఁబొత్తుగదా
[7-51]

శిరఁబొత్తులు

అత్తనంటాబిలిచేవు అక్కడ నిక్కడ నీకు
అత్తరెవ్వరోయి పూరఁబొత్తు లట్లాదా
[17-322]

శిరగాధలు

నాలుకను మంచి హరినామ మొకటుండగా
గాలిఁబోయేటి పూర గాధలేలా
[8-187]

శిర జాతరబోనాలు

గండపురాకాసి వేటకాడపు నీ కమరును.
దుండగపుటూర జాతరబోనాలు
[15-9]

శిరట మాటలు

సారెకు వోకిఁ జూడ వవులై నవ్వులై
పూరట మాటలై వుండుగాన
[5-91]

శిరదయివములు

చేరి యీతఁడే శిక్షించ రక్షించ
పూరదయివములు వొగిని తనిసిరా
[9-240]

శిరదాప

వంకపు రమణుఁ డూర బావయై రాఁగాను
యింతేసి బుద్ధులు చెప్ప కెందువోతివే
[14-136]

దోవల వలపుదల్లి పూర బావపైతివి
కావించి మమ్మునేలి మగడవైతివి
[18-540]

శిరమాటలు

నగుతా నిన్నుఁ బొగడ నాలు కిచ్చితివిగాక
అగడుగా నూర మాటలాడు మంటివా
[16-40]

ఊరవదినె

ఇదియేమి వీని గుణ మెటువంటిదే
వదలక నవ్వ నూరవదినె నా నేను

[16-89

ఊరవిందు

కిందిమాపుల గిలిగించి అల
మంద గొల్లెతల మరగించి
నందడి వలపించి జవరాండ్ర పూర
విందులై నట్టి పేరుకకాడ

[16-82

ఊరవెట్టి

దర్మానఁ గొనితెచ్చిన దాసులకు పూరవెట్టి
అర్పిలిఁజేయఁగఁ జని అంతలేదు

[9-173

ఊరనుద్దులు

పొలసి నాలుక నూర నుద్దులె తడవఁగాను
యిలపై నిన్ను నుతించే దెన్నఁదయ్యా

[16-36

ఎంకలి

కొమ్మ నిన్నంతలోఁ గూడి మోపులనె
చిమ్ముచు విందులు నేయఁగానె
యిమ్ముల శ్రీవెంకటేశర తెంకలి
కమ్మరఁ జెంచేపు కడలేదా

[17-383

ఎంగిలికిఁ జేతులొగ్గు

నేవేగ బిడ్డలబేర్లు విభునికిఁ బెట్టరో
వోవో యెంగిలికిఁ జేతులొగ్గరో రక్షించీని

[7-11

ఎంగిలిపొత్తు

రంగుగావీపున్నచోట రాతిరేవింటిమినేము
యెంగిలి పొత్తులమాట లీడనేలా

[15-231

ఊరుపుగాలి

వొప్పగుఁ బ్రాణములవి పూరుపుగాలి వెంట
యెప్పుడులోని వెలికి నెడతాకును

[5-259

పందభూతముల చేతి

బంధమొక్క దేహము

మెంచగ నూరుపుగాలి

యిది యొక్క దేహము

[10-47

ఊర్పుగాలి

వొక్క చిత్తమేల యోను పూర్పుగాలి
వినరుగా

చిక్కి గుణత్రయముచేఁ జెదరుఁగాక

[10-61

ఊసివాసిఁ గైకొను

వేసరి బానిసిఁ జవివెదక న దిఁకనేల
పుసివాసిఁగైకొంట వొల్లకుంటే మానుట

[10-223

ఊహపోహలు

మోహ బాంధవములకు మూలంబు తనువు
పూహపోహలకు వునికి యీ తనువు

[10-42

ఎ

ఎంగిలిబాయు

పుట్టిన బైపున్నవాడు పోలేడు రాలేడు
యిట్టె నీ దాసుఁడనై తే యెంగిలెల్లఁ బాసె

[8-8

ఎంగిలి బుట్టిన మేను

యెంగిలిఁ బుట్టినమేను హేయమే
వెదకుఁగాక

చెంగలించి పావనము నేనుకొనీనా

[10-186

ఎంగిలి మనుజులు

అంగవల రకుల యానల నీఁదేటి
యెంగిలి మనుజుల కెగ్గేది

[5-257

ఎండకన్ను

ఏండు రాజనముతోడ వీవాకని వద్దనుండి
యెండ కన్నువీడ కన్ను నెరిగే వశే

[14-110]

ఎండ చూపులు

అందరి యానల నాకలా యటువంటి
యెండచూపులను దవ్వలేలతీరునోయమ్మా

[4-54]

ఎండనీడ

యెడపురి నివిరెండు యెండ వీడవంటివితే
కడనుండి వీమేల (?) కరగేమో నేము

[8-9]

ఎండనీడ బదుకు

యింపు నుబదుఃఖాల యెండనీడ బదుకు
మంపుఁ గామక్రోధాలమాటు బదుకు

[7-163]

ఎండపొడ

మట్టమై కలిరు జొంపములతో నొక్క
పొట్టైమై లోవెండ పొడవడకుండ

[ప్ర. యో. ఎ. 2-164]

ఎండమావి బయళ్లు

ప్రమయకుఁ దెండమావి బయళ్లు
చెరువులంటా

అమర నీకఁదే నుండి హరి వానుదేవుఁడు

[10-183]

ఎండమావుల నీళ్లు

నకులతో వవ్వలు చందమామ గుటుకలు
మతికలపోత లెండమావుల నీళ్లు

[7-34]

ఎండలోని నీడ

ఎండలోని నీడ యీ మనసు
వండు గాయనేయఁ బదిలేదు మనసు

[11-3-125]

ఎంతతెత్తుకొను [= ఎంతపనిచేయు]

ఎంతతెత్తుకొంటివి వీవేరా వోరి
చెంతల వవ్వన వవ్వేవు చెల్లరా వోరి

[17-373]

ఎంతలేదు మాటలు

ఎంతలేదు మాటలు యేడకేడ సుద్దులు
ఁబంతవాడవోత నిన్ను నెరఁగన నేను

[15-229]

(బహువచన ఏకవచన మిశ్రమవాక్యం)

ఎందఁక

ఏమి నవ్వేవు మాతోను యెందఁకా

నీ వంతము

[15-265]

ఎకవక్కేడు

వికటించి మేనమామ వీటికేగి తానె చంపే
యెకవక్కేడు వీనితోనేటి చుట్టరికమే

[15-102]

ఎక్క-నక్కము

మొక్కులే సారెకునైనా మోపులై
వేసట వుట్టు

యెక్క-నక్కాలకుఁ బాదమేల వచ్చెనయ్యా

[13-31]

ఎక్కిరింత

చెక్కుల రేకలునీవి సిగుల రాసులు నావి
యెక్కిరింత పతివైతి నేమనేమయ్యా

[14-237]

ఎక్కు

నేము నేనేయందు మారు నీవే చేకొంటివి
నేమవు నా పూజలెల్లా నీకు నెక్కే-నయ్యా

[10-46]

ఎక్కువ

ఘనచక్రముతో గరుడని నెక్కుక
కినిసి మెరయు నలకృష్ణునిని

[9-30]

ఎక్కుడు

చెల్లనయ్య నీవు నాకుఁ జేనేచేత
యెల్లవారిలోన నిది యెక్కుడా నీకు

[14-139]

ఎక్కుడు తెక్కుడగు

మర్మంబుక్రిహరి నీమఱుగు చొచ్చినఁగదా
కూర్కిఁ దవజన్మ యెక్కుడు తెక్కుడౌట

[6-104]

ఎగదిగ చూచు

చిగురుటానఁ దగిలిఁ దగిలి

చింతా జలధిఁబడి

యెగదిగఁజూడఁబోతే యెందుకు నెక్కినది

[9-24

ఎగదిగనాడు

జగతిఁ బ్రాణములు సంసారబంధము

యెగదిగనాఁ డగు నెవ్వఁడనయ్యా

[9-150

జగదాలు మానరాదా పరసమాడేటివేళ

యెగదిగనాడితే యెగ్గులున్నవా

[13-84

ఎగదిగరవములు

యెగదిగరవముల హోలల్ల యనుచు

నగపడి యవి మోచి యరుదెంచి వారు

[వ. యా. ఎ. 7-443

ఎగపోఁతకాఁడు

సౌలయు నీ చలిగాలి సోమరిపోతు

ఎలయించు విలుడన్న నెగపోఁతకాఁడు

[వ. యా. ఎ. 3-2077

ఎగపోయు దిగపోయు

యెదుటనే ఆపె నవ్వు యెగపోసి దిగపోసి

కదిసెందరు నవ్వినాఁ గనుఁగొనవు

[13-158

ఎగనక్కిఁడు

నిగిడి పోపోచాలు నిన్నునెవ్వఁడెఱుఁగును

యెగనక్కిఁడవు తొల్లే యేమీ నననోపము

[13-59

ఎగనక్కిఁడవు నినునేమి చెప్పేము

నగితేనే నెలపుల నానఁ చాలుమాపేవు

[13-156

నగువారి నెరఁగడు నీపై నానవాలు వెట్టి

యెగనక్కిఁడు వీనిదెంత నేరుపే

[17-198

ఎగనక్కెము

తగు నీకు నిటువంటి తగవులెల్లాఁజెల్లు

యెగనక్కెలాడ మాకు నేలయ్యానిన్నును

[10-164

నగినగినితోను ననువు నటించితేను

యెగనక్కెలి వియంటా నేలదూరేవు

[15-102

ఎగనక్కెమాడితేనే యెంత నేసేవు

మగువతోనే నేఁడు మంకులేల నీకును

[17-392

ఎగనక్కం

మొగము చూపులే కడు ముంచుకామనే

పొడ్డు

యెగనక్కా లిఁకమీఁద నెట్లుగాఁ గలదో

[14-32

(యత్వయుతం)

ఎగనక్కము

ఎగనక్కపు దాననా యిందరు నెరఁగకుండ

అగడునేయవలసి అసి నంతెకాకా

[14-225

ఏలోయి మాతోడి యెగనక్కాయ

జాలిఁబడి వున్నవారి నటనేసేవా

[17-523

(యెగనక్కెము, యెగనక్కము అనిరెండు

విధాలా ప్రయోగాలున్నాయి. నిఘంటువులు

‘ఎక’ అనే రూపాన్నేగాని ‘వగ’ అనే

సరళరూపాన్ని స్వీకరించలేదు)

ఎగువ దిగువ

అగవడి శ్రీవెంకటాద్రిపుఁ గొలిచితే

యెగువ దిగువ మా తెదురేదయ్యా

[10-260

ఎగువ లోకపతి

నగు శ్రీవెంకటనాథుఁడె మూలము

యెగువ లోకపతి యితఁడే కాఁదా

[9-202

ఎగుననబెట్టు

తగువులుచెప్ప తాగాతాళముగొంకరేచుక
యెగువనబెట్టే రేసు లెవ్వతో యీపె

[17-77]

ఎగ్గుతగ్గులేదు

యెగ్గులేదు తగ్గులేదు యిక నీ దాసులలోన
పుగ్గువలేని ప్రసాద మూనినది వాడల

[9-171]

ఎగ్గు, తప్ప

సిగ్గుచెయలము నీచి త్రము వచ్చునోరాదో
యెగ్గులు తప్పలెంతుము యింతేసికనోవ

[17-11]

ఎగ్గువట్టు

పుడివోని నీమన్నన నుల్లసము లాడినాను
యెడనెడ వందుకుగా నెగ్గుపెట్ట నేనూ

[18-377]

ఎగ్గువట్టు

మచ్చిక గలిగినది మందెమేళాన సొలయు
యెచ్చుకుందులెంచి మరి యెగ్గువట్టడగదే

[18-146]

మఱి నీచి త్రమురా మాటలాడేనంటా వచ్చి
యెఱుంగ కేమాడుదునో

యెగ్గువట్టకువయ్యా

[18-258]

యెగ్గువట్ట బుద్ధిగాదు యిచ్చకురాలఁ గనక
దిగ్గన నీవే వనికఁ దెచ్చుకొన్నను

[11-322]

ఎగ్గులెంచు

వొగ్గివిన్నపాలు పేతువుబ్బునఁజి త్రమెరఁగ
యెగ్గులెంచికే నావల్ల నెన్నిలేవయ్యా

[7-89]

ఎగ్గువట్టు

యిందుకుగా నాఁకడు యెగ్గువట్టేనా నిన్ను
విందుల వెరపుజల్లి వెరపేలమ్మా

[17-10]

ఎగ్గు సెగ్గెఱుగు

యెలమి రతివరవళము యెగ్గుసిగ్గెఱుగునా
బలిమిఁ దిట్లకు నొడఁబఱచుఁగాక

[6-11]

ఎచ్చరించు

కొంచక బుజియించుమని

కోరి యచ్చరించవద్దు

పెంచిన తనయాఁకలే పిలిచితెప్పిని

[8-184]

ఎచ్చరు

కొండవంటి తనలోనె కోవమురేఁగవచ్చితే
దండనే యెచ్చరి పూరకుండుచే బుద్ధి

[6-195]

ఇంతలోనే యెచ్చరేది యింతలో

మోసపోయేది

చెంత వలసినట్లుఁ జేసుకొంట (2) దేహికి

[9-60]

ఎచ్చారిక

అచ్చపు శ్రీవెంకటేశ ఆయమెరిఁగి కూడితి
వెచ్చారికతోనుండఁగ యిట్టెమెచ్చనైతిక

[15-251]

ఎచ్చు

నివ్వులు శ్రీ వెంకటేశ నిధానము వీధికి
యెచ్చినాడ నింతటా నీదేరే జన్మము

[6-172]

ఎచ్చుకుందు

ఇచ్చగించి నవ్వు నవ్వేవేమనేవయ్యా
ఘొచ్చుకుందులేదు మీలోనిఁకనానతీవయ్యా

[14-29]

యెచ్చుకుందు లేకున్న నెక్కడైనానుఖమే
యిచ్చకుడైన హరి తన కియ్యవలెఁ గాని

[7-128]

ఎచ్చుకుందు అగు

అరిది శ్రీవెంకటవతి ఆలయము లంటితి

నిన్ను

యెరవుగా నిన్నేమనిన యెచ్చుకుండుగాదా

[15-31]

ఎచ్చుకుందులాడు

ఇన్నాళ్లు నెఱుగనైతి నెచ్చుకుందు లాడితి
[13-27]

ఎచ్చుకుందులు

మచ్చికతో నీవునేను మాటలాడఁగా విని
యెచ్చుకుందు లెంచవచ్చి నెవ్వతో యీపె
[17-77]

యెంచినదచేకాలమే యందరికి నుంబి
తెంచి యెచ్చుకుందు లింగుఁ దెలుప
నేమున్నది
[7-76]

విచ్చనవిడిఁదమకు వేడుతైతేఁ జాలుగాక
యెచ్చుకుందులు వెదక నిక నేలే
[18-232]

ఎచ్చుకుందు లెంచు

మచ్చిక నీవు గూడఁగ మరినేలోనైతిఁగాక
యెచ్చుకుందు లెంచుకోవా యిందఁకాను
[17-591]

ఎచ్చుకొను

వచ్చి పాపాలఁజ నీ ప్రసాదమే చాలు
యెచ్చుకొందు వుపాయాలు యిఁక నేల
వెదక
[7-248]

ఎడగాళ్లు

తోక్కె యక్షకుమారునిఁ దుంచి
యడగాళ్ సంఘి
నిక్కించెను తోక యెత్తి నింగి మోవను
[10-167]

ఎడగిలిసి

వరచింకలలోఁ దడఁబడక
వరమార్గంబుల కగవడకా
వరహింసలకును యెన్నడుజొరక
వరధూషణలకు నెడ గిలిసి
[6-127]

ఎడతాఁకించు

కొత్త నకులవలెనే గొందులనుండి
నిన్ను
కత్తరానవాడకెడ తాకించనైతిరా
[17-331]

ఎడతాఁకు

యెవ్వడు నీచులయింద్ల కెడతాఁకి
పాదములు
తప్పని తవములెల్లాఁ దలఁగిపోయ
[6-61]
అడిబరవుగ మాయ అందునిండా
నించుకొని
యెడతాఁకె జీవుడనే యీ మరకాఁడు
[9-99]

ఉండనెన్నఁడుఁ దనకు ఊరఁబెన్నఁడులేక
యెండలకు నీడలకు యెడతాఁకినాడు
[11-2-56]

యెనయునాసలకుగుఱియెడతాఁకురేచెలియ
[13-35]

కరుఁ బనిబాఁడవు కటకటా
యెడతాఁకి బడలితి విటువలెఁ గలదా
[17-332]

ఎడనవ్వు

వన్నీటి యివము కప్పముమీఁది చలువ
వెన్నెలలో నీకు వెడనవ్వికొనుచు
[వ. యో. వి. 4-341]

ఎడపఁ దడవ

వెడఁగుఁదనము విడువలేదు
వేదమైనఁ జదువలేదు
ఎడవఁదడవ నిల్లనీకు నేమి నేకువయ్యా
[5-67]

ఎడపడు

యెడవడకందుకంటే నెక్కుడై నబంధము
కడునానఁ జొరలించు తనకము
[9-72]

ఎడవుఁజావడి

యెలమి స్వప్నమనే యెడవుఁ జావడిలో
వొలిసి జీవుఁడు కొలువున్నపుడు
[6-124]

ఎడమ పురిపెట్టు

ఎడమపురిపెట్టె వరకిత వివేకములోన
గుడునువడెఁ జదువు మెరుగులు

వారెఁ జలము

[11-3-103]

ఎడమాటలు

ఎడమాటలన్నియును యెనసినదాకా
అడియాన కోరికలు అడుకునదాకా

[5-152]

ఎన్నిక వారిగుణాలు యెడమాటలాడఁగాను
ఎన్నవారికిసూరకే వేడుకలు పుట్టును

[11-185]

ఎడలేని యాసలు

యేలమాను దేహ మెప్పటి తనగుణము
యేలమాను మననెడలేని యాసలు

[10-135]

ఎడసాచి

యెడసాచిగాఁ జూచి యింటిలో నున్న
నడఱాచిలోనఁ గ్రన్నన నీడఁజూచి

[ప. యా. వి. 5-641]

ఎడాటము

యెప్పుడునువింతలేదుయేనకులయదాటాన
మెప్పించుకోనేర్తువు మేలుగా నీవు

[14-162]

చాయ సేనుకొనుఁగాక నకుల యదాటాన
సాయపురమఱుఁడై తే వంతము గొనీనా

[17-79]

చేయుచు నానతిచ్చిన వాక్యసరణిఁ
ద్రోయక భాగవతుల యెడాటమున

[ప. యా. పి. 3-873]

ఎడ్డ

ఏల మమ్ముల జనకేవు యెడ్డనా నీవు
వేలజూపేరు నిన్నునే వినుకొనరాదా

[17-158]

ఎడ్డతనము

నడపెడి యా జగములన్నియును
నటనలు నీవట తొలుతనే
యెడయక యిందే వినోదించెదవు
యెడ్డతనంబా నీకేమి

[8-257]

ఎత్తిన యసరు'

కనుమాపుల కొనరు గబ్బికనపు టునురు
దినవలపులకు నెత్తినయసరు

[17-526]

ఎత్తెత్తి వెళ్లదియ్యు

అంచెల మా విజ్ఞానమనెడి కామదేనువు
వంచేంద్రియపు రొంపిఁ బడినది
మించినైకుంతానకేఁగేమేటి తెరువరులాం
దించకయెత్తెత్తి వెళ్ళుదియ్యరో

[5-331]

ఎత్తిన వెట్టులు

అత్తిన శ్రీవెంకటేశ యన్నియు
నీ మాయ లింతే
యెత్తినవెట్టులు లోకులిట్టే క్రమతురు

[10-251]

ఎత్తుకోలు

యెలమిసేవేడుకకు యెత్తుకొన్నయెత్తుకోలు
తెలిసినవాడ విక దించవచ్చుగా

[14-128]

ఎత్తుసేయు

యేపురేఁగి కోరికలకు యెత్తుసేసి
మీఁదమీఁద
కావమందఁజేయలేని తనువు లేటికే

[4-180]

ఎదిటి కొలుచులు

పాయని జన్మంబుల కర్మంబులు
పాయక జీవుల ప్రారబ్ధములై
యేయెడఁజూచిన నెదిటి కొలుచులై
యచ్చట నిటు భజియించఁగను

[5-199]

ఎదిరి

యెడయక చూచితేను యెదిరికి నిగువట్టు
[13-31]

ఎదు

పెదవిపై సుద్దులు ప్రియమల బద్దులు
ఎదుగాఁ జదివిరివి యిపుడు నీవు
[14-275]

ఎదురు కట్టులు

నాయెదురుకట్టులని నవ్వఁజోయే వాపెతోడ
యాయెడ నవ్వుడె యెంత కెత్తుకొంటివి
[17-321]

ఎదురుకట్టు

పైపై నెదురుకట్టఁ బంచదార వుండఁగాను
చేపట్టి యడిగితెచ్చి చేఁదుదిన్నట్లు
[6-103]

దానికేమి యిప్పుడేమి తప్పిపోయినా
పూని యెదురుకట్ల నె వున్నాఁడుగా
[14-278]

గుట్టుతోడ నిందరిలో కొంచి కొంచి
నవ్వఁగాను
యెట్టనెదురుకట్ల నెందుకెక్కఁ బనులు
[17-134]

ఎదురు గాలము

పెదవులెత్తె చెలియప్రియముచెప్పజూచితే
ఎదురుగాలములై తే నేమి నేనును
[14-293]

ఎదురు త్రరము

మొదలనాతఁడె ముచ్చటలాడీ
యెదురు త్రరము నీ వియ్యగరాదా
[17-547]

ఎదురుబడి మాటలు

పొదిగి నీవనఁగాను పూచినిన్ను నేనాడఁగా
యెదురుబడి మాటలు యిక్కనేలా
[17-517]

ఎదురూఁ గుదురుగా

ఇంకనేలసుద్దులు యెదురూఁ గుదురుగాను
సుంకుమోచిన కళలు సూట్లాయను
[13-32]

ఎదురు చేసుకొను

నీవు సర్వగుణ సంపన్నుడవు
నేనొక దుర్గుణిని
మానవు నన్నొక యెదురు చేసుకొని
మనసు చూడనేలనయ్యా
[7-280]

ఎదురు లేమి

యెదురులేమికిఁ దనకేదై నఁ దలపిఁది
మదమత్తునకుఁ దన మఱిపేమాట
[6-63]

ఎద్దు ఎనుపోతు

చది సంసారమున వరుస సుఖదుఃఖములు
యెద్దు యెనుపోతునై యేకంబుగాను
[5-311]

ఎద్దుబండి కంటినంది

ఇద్దరూ నవ్వుతా నున్నా రింతటిలోనె
యెద్దుబండి కంటినంది యేమాదునయ్యా
[15-295]

ఎద్దుబట్టిన సివంబు

ఎద్దుబట్టిన సివం బెఱుకమాలిన ప్రియము
ఒద్దిక విహారంబు లుబ్బుఁ గవణంబు
[11-3-30]

ఎద్దువంటి వాఁడు

ముద్దుతోఁ బొరలే మల
మూత్రము మఱిచితిఁగా
యెద్దువంటివాడ నేను యెఱిఁగేటి దేదో
[9-65]

ఎన్నటి సంబంధమో

మందగొల్లె తలకెల్ల మరఁది దానైనాఁడు
యిందరు విందరే వీరికెన్నటిసంబంధమో
[7-275]

ఎన్నికకుఁ జెప్పు

అన్నము భుజించేదియు నాకలి
గూనేదె కాని

యెన్నికకుఁ జెప్పి మాప నేదియులేదు
[7-37]

ఎన్నిక తెక్కించు

చిన్ని యలమేలుమంగ శ్రీవెంకటేశుఁడొ
యెన్నికతెక్కించి వన్నునేలుకొంటిదిగో

[9-149]

ఎన్నిక తెక్కు

చన్నుదాగి రాకాని పీచము హరించితివి
యెన్నికతెక్కి నీబిరు దిలు విరలేళ్ళరా

[10-171]

ఎన్ను

జంటల నీ చన్నులు జవ్వనపు తెన్నులు
అంటగాఁ బయ్యదనేల అట్టె మూసేవే

[15-249]

ఎమ్మె

వలుకఁగనేరుతును భ్రమయించ నేరుతును
యెలమి నాతో నింక యెమ్మెవలెనా

[15-289]

ఎమ్మెల సంసారము

వమ్మినదొకటే నాకు నీ శరణము
యెమ్మెల సంసారమింతే యిందేమిగలకు

[6-74]

ఎరగలి చిచ్చు

ఎరగలి చిచ్చున నెరియఁగ
వెరగా నాహార మనఁగ నేరికిఁ జిత్తం

బెరయఁగ నన నెర విమ్మన
నెరవనఁ గాలాతిరేప లెన్నగఁ గృష్ణా

[రేఫ. ౧. 13]

ఎరగొను

పొరిగర్మముఁబొడిచిపొలుగుంబులఁదూరి
యెరగొని తిరిగేరు యేకాంగ వీరులు

[6-25]

ఎరపరికము

శరణి బ్రదికేరు నరినేడు వైష్ణవులు
యెరపరికానఁ బొయ్యేరిప్పుడూఁగొందరు

[8-5]

హితవుగల సతికి యెరపరికములేదు
వతిమాచే కనమాటై పరఁగుగాని

[14-107]

యింకఁ బిలిచితే యెరపరికము లేక
యింతలోఁ బలికి నీకడు

[16-15]

ఏమి నేయుమన్న జేసి యెరపరికము లేల
చేముంచిత నాయదకు శిబ్బితి వదకురా

[17-224]

ఎరవు

కరగించే ననఁగానె కాఁగిబగూడి చొక్కె
యెరవులేక చనవియ్యవే నీవు

[15-280]

నే నీకు వేరుగాను నీవు నా తెరవుగావు
యేనెవమావేయ నీపై నింటికిరావయ్యా

[18-253]

ఎరవుల వారు

యిరవైనశ్రీవెంకటేశుఁడెతానన్నఁగూడె
యెరవుల వారెల్ల నేమిసేతురే

[17-462]

ఎరవుల నన్ను

వరునకు ఎచ్చి యావనిక గాదుకుండగా
యెరవుల నన్నఁ బతి నేల పిల్చేవే

[7-51]

ఎలయింపుఁ గోరికలు

చలమా శ్రీవేంకటేశు సంకతినే వుండవో
యెలయింపుఁ గోరికలకేల పారే వికను

[10-14]

ఎర వెరవైయుండు

కలఁపులో మెరిగిన వెలయు సంతోషంబు
తెరవెరవై యున్న నెడయుభక్తి

[నీతి. ౪. 82]

ఎరిగి నెరంగదు

ఎరిగి నెరంగదు యేమిసేతు మతి

హరి దాస్యం బది యే సుఖము

[11-160]

ఎరించు

దిట్టవై ముచ్చటలుగా తీపులు మాటలాడెరు

యిట్టతేనెగారీ నెప్ప లెరించే పొద్దు

[14-176]

ఎఱిగి నెఱంగక

పుట్టితి సన్యాసినై బుద్ధిఱిగి నెఱంగక

అట్టె నడుమ సంసారి నైతి నేనూ

[5-290]

ఎఱిగి నెఱంగరు

ఎరుగుదు రిందరు నెఱిగి నెఱంగరు

హరి దానే నిజ పరమాతు మనె

[5-156]

ఎఱితెత

యెఱంగవా మా గుట్టు యేమోయి మమ్ము

ఉఱక గుట్టరసేవు వోవోయి

యెఱితెతనా నీకు యేమోయి - మాపై

వొఱగుంచేనే మాయనో వోవోయి

[13-250]

ఎఱుక మఱపులు

అందె నిద్దిరించు వాడ

నటు మేలుకొనువాడ

బొందితో నెఱుక మఱపులకు నొక్కడనే

[9-208]

ఎఱుకముడి

ఎఱుకముడి విశ్వాస మిఱక నేలా

నెఱి నిటమీది కీర్తి నీదే కాకా

[17-469]

ఎలగోలు

వలపులదాడి వచ్చె వనికలారా మరుం

దెలగోలేయంగఁ జొచ్చె నేలాగె

[4-16]

ఎలయించు

చలవానినట్టివాడు పరసము లాడుంగాక

యెలయించి యెడమాట లిక నేటికే

[17-90]

ఎలయింపు

యెలమి శ్రీవెంకటేశు నిటనీవె కూడితివి

యెలయింపుఁ జెలులచే నెగపోడ లేటికే

[17-40]

ఎసకొల్పు

యిమ్మెయి నెవ్వరే నెసకొల్పు నేడు

మిమ్ముఁ జేయించిరో మీరె చేసితిరో

[వ. యో. వి. 3-1036]

ఎసగొను

యింతి నీపై మోహ మెసగొని యుండు

[సుభ. క. ద్వి. 686]

ఎసపెట్టు

కపురు, మొకదాకిరి గడించ నీకు వచ్చునా

యిపుడిట్టై నీకుదా యెసపెట్టెనా

[17-577]

ఎసరెత్తు

కొనరుచు నాతోఁ గూటమి నేనే

ఎసరెత్తుకుమీ యింకాను

[శృం. సం. 12-276]

ఏకట

యరపై శ్రీవెంకటేశుఁ దిశడిట్టెనన్నునేలె

యరపుల వారికేలే యేకట చూపగను

[13-152]

యేకటతో శ్రీవెంకటేశుఁడె

తా నన్నుగూడె

సోఁత చన్ను మొనలకు జోడు దొడిగినా

[15-238]

ఏకటార

మూఁక గమికాడ నేను మొక్కెడ
శ్రీ వెంకటేశ
యేకటారఁ గడపేవా నెంచుకో మా
పొంజు
[6-64]

ఏకార

వరునకు వచ్చినాపె వద్దనే వుండఁగాను
యరుగు పొరుగులాపె యేకారఁగాను
నరిఁ గానుకిచ్చినాపె సారెకుఁ జూడఁగాను
గొరలుగ నన్నునేల కొంగువట్టవయ్యా
[13-161]

ఏగివచ్చు

యేగివచ్చి శ్రీవెంకటేశ నన్నుఁగూడితివి
చేగదేర మెచ్చితీను చెవిసోఁతనా
[14-33]

వేఁగాక శ్రీ వెంకటాద్రి విభుఁడితై
నన్నుఁగూడె
యేగివచ్చి యే యింతుల కిట్టై
పంతమిచ్చెనో
[14-156]

ఏగుపెండ్లి

పైపై నీకిది వో పల్లకి వెట్టంపెనమ్మ
యాపొద్దే తమకు నేఁ దేగు పెండ్లా
[13-55]

ఏటవెట్టు

మాటాడఁ దరిలేదొ మనసియ్య దరిలేదొ
గాఁటముగ దెరవేసి కలయరాదా
ఏటవెట్టి శ్రీవెంకటేశుఁడిదెనిన్నుఁగూడె
యాటగానే మన్నించె నిక నెదురేదే
[14-169]

మేటినిన్ను మెచ్చఁజోయి
మేనవావి చుట్టుకొంటే
యేటవెట్టే దమకము యేమి నేతురా :
[17-455]

ఏఁటేటివో

అంతరాత్మ శ్రీ వేంకటేశ్వరుఁడు
అన్యము భజించఁజోఁచేది
యింతట నన్నుక దేవతాంతరము
లేఁటేటివో మరి చెప్పుదురు
[8-117]

ఏతపు మెట్లు

యితరలోకా లనెడి యేతపుమెట్లుప్రాణులు
కతలమోక్షమార్గము గంటినునేరు
[7-27]

ఏవు

మొగమెంతచూచినా మొక్కుటె
మొక్కుటఁ గాక
యెగనక్యాలకు నిన్ను యేఁపఁడిరునా
[14-266]

ఏఱిరి కే ఱిరు

కలువరేకులముంపు కలికి నీ కనుసొంపు
జలజపురుషు నీ చాయలచూపు
యెలమితో నిందు కే వూరి కే వూరు
తొలఁకుగచ్చులుమాని తొలవయ్యా నీవు
[15-17]

ఏకతము ఆడు

ఈడనేకతమాడఁగావంతి నిన్నుగోపగించె
ఆడరాదా అందు గొంత ఆపెతోడను
[13-106]

ఏకతవేళ

చెక్కుచేతితోడ నింకా సిగ్గువదేవు పతితో
మక్కున నేకతవేళ మరఁగేఁటికే
[14-100]
అమర శ్రీవెంకటేశ అత్తై నన్నుఁగూడితివి
నమమై యేకతవేళనతమైతి గాక
[17-553]

ఏకాంగ వీరుడు

అదివో నిత్యకూరులు అచ్యుత నీ దాసులు
యెదురులేని వారు యేకాంగవీరులు
[6-25]

ఏకాంతము చెప్పు

యాదనీకుఁజెవిలోన నేకాంతముచెప్పితిమి
వాడుమోవి చవిగొని వలంబెచేపూ

[శృం. సం. [18-393

ఏవికాదు

నానా జంతువులందు నవభక్తి గలిగితే
హీనాధిక్యములేక యేచి కాకువు

[9-190

ఏవిన నమయులు

ఆచార్య పురుషులు అవ్వలఁ గొందరు
యేచిన నమయులై యేర్పడిరి

[5-324

ఏటవెట్టు

గూటిలో దవ్వల వాడు

కొండలెల్ల నునుసంటా

యేటవెట్టి యేగినట్టి హీహీ నేము

11-3-28

యీటతో శ్రీవెంకటేశాయాకెన్ద్రచేకూడితివి

యేటవెట్టి యీలాగు లేమిచెప్పేమయ్యా

[18-285

ఏటవెట్టుకొను

మాటలేదా మరి తన మనసుకు రూపుగద్దా

చీటికి మాటికినేల చేత చేసినే

పాటించిన తమకాన వంతమెల్లా తనకిచ్చి

యేటవెట్టుకొంటే యాలయొగురేచిదాను

[14-69

ఏటి నడుమ పైరులు

శ్రీకాంతునిపై జేయని భక్తులు

చెంబుమీది కనకపుంజాత

దాకొని విష్ణుని తెలియని తెలుపులు

తగనేటి నడిమి పైరులు

[7-1

ఏటు

పోపో మరుని యేటు పూచిన పువ్వు

[14-283

ఏడ

యేడగా నాకునిట్టె యిచ్చకా లాడేపు నీ

రాడు వచ్చి ముంకచొచ్చె రారాదా లోనికి

[14-214

ఏడకేడ

జోడుజోడు గూడదాయ

చొక్కుఁడనము మానదాయ

యేడకేడ తలపోత యెంకసేనె దెవమా

[5-128

కూడపెట్టుఁ దేనెలు గొండులఁ బిల్లలఁబెట్టు

యేడకేడ సంసార మిఁక నెంతగలదో

[9-179

ఏడు జలధులు

వేడుక వాల మాకాకపీఠికోఁ బెనచినాడు

యేడుజలధులు చేసె నిదె మోకాళ్ళబంటి

[7-116

ఏడేజేనలు దేహము

ఏదేజానలు యీ దేహంబును

యేదానిఁక మరి యెరఁగము నేము

[9-36

ఏడుజానల మేను

యిల నేడుజానలమే నిందులోనివాడనింతే

తలఁపు బ్రహ్మాండాలు దాటిపోయ్యాని

[7-193

ఏతరీఁడు

నీతోటివట్టరికాననేమొక్కితేనన్నుఁ గూడె

యీతల శ్రీవెంకటేశుఁ డిచ్చకానమా

నీతితో నన్నడిగేవు నీ వెఱఁగవతే యిది

యేతరీఁ దాతఁడు నీతో నేమిందునే

[17-459

ఏతా యాతన

యెందరోకో యీ దుఃఖ నివృత్తికి

యెడసి మిమ్ముఁ గొలిచినవారు

యెందరోకో సంపదలకు లోనై

యేతాయాతనఁ బడువారు

[6-138

ఏతు

అతఁడు నీవు నొక్కచైతే నాదురుగాక
యేతునమమ్మంటకు నేమెవ్వరిలో వారము
[13-23]

చేతికి విడమిచ్చి చెమరించి మేనెలా
యేతున నే మడిగెనో యియ్యవయ్య
[14-248]

చాలుఁజాలు నేతులు సటలు నీ రీతులు
[15-133]

యేతు ఏతు గలిగితే నెందై నాఁజాపుదుగాక
అతని నావద్ద దిద్దే వదేమే నీవు
[17-313]

నీకగులు చూపితివి నెగులెల్లాఁ బాపితివి
యేతు నీకు గనమాయ యియ్యకొంటి
వందుకూ
[17-377]

[పూ.ని.లో లోపము, దోషము, గర్వోక్తి
బదాయమాట అనే అర్థాలే ఇచ్చారు]

ఏతున

కాతరపు జన్మానకుఁ గావ్యకారణమేది
యేతున గరుడనికి నెదురా పాములు
[6-72]

ఏతుల

కాతరానమాయింటికి గక్కనఁ బలిచితేను
యేతులెంత నేనేనని యెట్టుండునో
[13-14]

చేతులు చాచినది నేనలు వెట్టినది
యేతుల శ్రీవెంకటేశ ఈ పిన్నది
[15-245]

ఈతఁడె నీతెంత చనవిచ్చెనో కాక
యేతుల నీగుణముల కిందరూను మెతురా
[17-195]

దొరతనము గలది యేతుల చిట్లుగందాలది
మురిపేన నీదిక్కు మొక్కమైనది
[17-204]

జాతిగ శ్రీవెంకటేశ చనవిచ్చితివి నాకు
యేతుల నిమ్మఁగూడితి యింకనేలమరఁగూ
[17-250]

చేతికిలోనై యున్నాఁడు చిల్లరచేతులు మేన
ఘాతయగ లేవు కదా కనుకోవమ్మా
యేతుల నీ చెప్పినట్లు
యేమి నేయుమన్నాఁ జేసీ
యాతల నొరసిమాడు మింకా నోయమ్మా
[17-466]

ఏతులు

ఏతులకు వనితలు యెవ్వరేమియాడుకొన్న
నాతఁడు నేను నొక్కచే అంటిగదరే
[13-73]

యేతులు నెరవచ్చునెఘ్మెలాడుకొనవచ్చు
నాతోడి నవ్వులె నయమా నీకు
[14-270]

కామించి నగవచ్చేవు కాఁగిది బిగించేవు
యేమిన నని వారితో యేతులా నీకు
[17-223]

చేకనిన్ను నంటగాను నిరసు వంచితివితే
అతఁడె శ్రీవెంకటేశఁ డందుకేమి
యేతులకుఁ గూడితిరి యిద్దరు విక్కడనే
నీతితో బదుకవమ్మ నీకేల వెరవ
[17-382]

ఏదెసాఁ దానై యుండు
యేదెసాఁ దానై యున్న యాతనికి శరణు
శ్రీదేవి మగఁడైన శ్రీవతికి శరణు
[9-85]

ఏపొద్దూఁ గలుగు
దాపై శ్రీవెంకటేశ పాదములందుఁ
గాజాచి
యేపొద్దూఁగలుగువాఁడు యెక్కువగాలేదా
[9-68]

ఏలాటాలు

యేటికయ్యానీవుమాతో యేలాటాలాదేవు
నాటకపు దాననా నవ్వేదానఁ గాకా
[18-278]

యెగ్గులేకాతనికవి యేలాటాలై వుండఁగాను
కగ్గి కాంతాశింప నేలే కన్నవారికి
[18-374]

ఏలిక బంటు వరుస

యేలి ప్రహ్లాదునికేగా హిరణ్యకశిపు నొద్ద
యేలిక బంటు వరుస లిందె చూపితిరి
[8-48]

ఏవపుట్టు

అంచలఁ దెరువుకని యడతిఁ బడఁగనేలా
యించుకంత యేవ పుట్టదేమి పావమయ్య
[11-27]

ఏవూరి కే వూరు
వేవేగనరాని విభునితోడి పొందు
యేవూరి కేవూరు యేవూరే
[12-177]

ఏవూరికేవూరు ఏనాటి రుణము
పోవల నీ శరణము చొచ్చిన నాకు నివి
యేవూరికేవూరు యేనాటి రుణము
[11-126]

ఏహీ

నూలికోకఁ గట్టువడినున్న నేనేమురిసేను
యాలాగు నా బదుకెల్ల యేహీ సేను
[7-279]

ఒ

ఒంటికాలనె యాఁగు

కని మీరు చని వరకాల చోరకుని
మనరోషమున నొంటికాలనె యాఁగి
[వ. యా. ఏ. 6-256]

ఒంటిన యానలు

వాంటివాడనై వుండివూరఁగలవెల్లాఁగోరే
వాంటిన యానలతోడ నూహూ సేను.
[7-279]

ఒండు

మెండుగఁ జీరలు దీసి మెరసిన చేతుల
దుండగాలెంత నించిన దోసమనేమా
అండనే వదారువేల ఆయాలుమోచిన నీమై
వాండె మా చన్నులు మోవనోవ దనీనా
[13-92]

చెక్కున బెట్టినచేయి సేవపెట్టినట్టి చేయి
వాక్కుటికాదా మనసొండు రెండాయ
[14-253]

నిండఁ బిన్నీరు చల్లరి నిటూర్పు నించీ
దండన వివరరె దప్పి బొందీ
వాండువచారాలు నేనొకటి సేసినా లోఁగి
యెండలెల్లఁబాపి తగ నిటు రోడితేవే
[15-266]

ఒందిలి

మందావులు కలలు మాకులెలా మొలలు
వాందిలి మాతోడి పొందు కొప్పుదువా
[13-209]

ఇందుకంటె నేమిపేకు నిదివో నేను
వాందిలి దాదిలిచితే నూఁకొననా నేను
[15-125]

ఒక కాసు చెల్లింపకుండు

అకట యెన్నాళ్ళాయె నారార నగరి
కొకకాసు చెల్లింపకున్నాఁ దటంచు
[వ. యా. ఏ. 6-210]

ఒకపొత్తునఁ గుడుచు

జడిగొని యేకాంత లోకాంతమై
మతిసంగతి నాపుఁ డీకఁడు
పొడలుచు నైదిక లోకికముల నొక
పొత్తునఁగుడుచును యీతఁడు
[7-158]

ఒకమొక్కు మొక్కు

భావించొక మొక్కు-మొక్కి భారము
నీపై వేసిరి
పావనపు నీ దాసులే వంకపు చతురులు
[8-49]

ఒకటి పదియారగు

వాకటి పదియారై యనుభవింపఁ
జేయుంగాని
ముక్తికిం దెరువు చూపనే రావు
[వై. ప. మా. గే. 7]

ఒకరిఁ దడవు

అకటా శ్రీ వెంకటాద్రికు దాసులు
వాకరిఁ దడవుదురో హరిమాయా
[8-109]

ఒక్క కొలికికిఁ దెచ్చు

బలు భూమి దూరి వొక్క కొలికికిఁ
దెచ్చినాడు
నిలిచి యంతరిక్షము నిండి భేదించినాడు
[11-10]

ఒక్కపాటు అగు

యెరిమి శ్రీ వెంకటేశుఁ డింతలో విచ్చేసి
కూడె
పలుకుఁబంతమునొక్క పాటాయఁ గదవే
[15-50]

ఒక్కసరి

ఇందరు నీకొక్కసరి యెక్కువ తక్కువ
లేదు
చెంది నీనుద్దులు యేమి చిత్రమో కాని
[10-8]

ఒక్క

విందుల నెవ్వరియింట వేడిపాలారగించితి
కందువ నీమోవి నొక్కఁ గటకటాః
[17-332]

ఒగరు

నిగిడి శ్రీవెంకటేశ నీ మహిమలే యవి
ఒగరులేక మన సౌడఁబడి వుంచెను
[11-178]

ఒగరువేయు

చిగురుటరరము చిందఁజొచ్చె నింతలోనే
వాగరువేసునో యేమో వోపుదువా నీవు
[14-133]

ఒగ్గాలివాడు

ఒగ్గాలివాడుగదెవో యమ్మా
సిగ్గున వాకగవడె చిలుకచందమున
[16-2-115]

ఒగ్గు

దగ్గరి విన్నపానకు తరుణి గాచుకుండఁగా
వొగ్గకవుంటివి తడవున్న దాకాను
[17-144]

ఒచ్చముదీర

మెచ్చమి కానేటికి మేకుల నిన్నుఁబొగడి
వొచ్చముదీరా నాకడు వుపచరించగనూ
[15-209]

ఒట్టి

వొట్టిననీకాఁగిలయోధ్యలోని పట్టము
నెట్టన శ్రీవెంకటేశ నీ దేవికి
అట్టుగా నీ వింతలో నాఱి రాజ్యమేలితివి
యిట్టె మరురాజ్యమేలె యింతి రతులము
[15-228]

ఒట్టికొను

పూవరిమోచిననాఁడే వొట్టికొంటి నానరెల్లా
మాపుదాకా వేసరిన మానఁ బొయ్యానా
[8-53]

ఒట్టిన సొమ్ము

వొట్టినసొమ్ముకు వేరొకరు చేయి చాచితే
తట్టినీవు వహించుకోఁ దగదా నర్వేక్యరా
[6-36]

ఒట్టుక

వట్టినదే వంకమా పైకొని మాటాడరాదా
గుట్టుతో నీ వతిచెంతఁ గూచుండగా
వొట్టుకదోసములేదు వొగిసీకుఁబొద్దువోదు
పెట్టె గిలిగింతలకే బెట్టి నవ్వరాదా
[13-101]

ఒట్టుకమాటలు

గట్టిన చనుమొనరై తే కరసానఁబెట్టెని
వొట్టుకమాటల తేనెలారగని
[13-87]

ఒట్టుకొను

ఇట్లుండవలదా యిరవైన మోహము
వొట్టుకొనిఁ జెమటలు ఉవ్వెక్కురను

[13-118]

ఒట్టుదిద్దు

చుట్టిన దివి సోమసూర్య పీఠులకు

నొట్టదిద్దెడు సూర్యసోమ పీఠులును

[వ. యో. వి. 3-771]

ఒడచూఱలగు

ఒట్టినసొమ్మెల్ల నుడచూఱఁగఁగఁ

బట్ట లేదను సర్వభక్షకులార

[వ. యో. వి. 4-1199]

ఒడబడితె

మనసులో నంతలో వొడబడితె

చేసి మలయుచునేవే నిలుతువు

కనుఁగొన నీవే సుజానమారము

తెవనముగాఁ దెలుపుదువు

[8-240]

ఒడలిమోపు

పావపుణ్య లంపటాలఁ బరగిన జీవునికి

నోవనవచ్చునా వొడలిమోపు

[10-88]

ఒడలి రోతలు

కడనుండే విజానికిఁ గాదిటువలెను

వొడలిరోతలు చూచి పూరకైనా నవ్వును

[9-78]

ఒడలుమాను

ఒహో వొడలు మాని(మా వొడలునే)

వోపితె గడు మేలు

యీహల నీ వువకార మేమని సుతింతు

[10-41]

ఒడలు మోయు

ఒక్కఁడే యీ జీవుఁడు

వొడలు మోవనినాడు

మొక్కడికెక్కడి మాయ యేమి

గట్టుకొనెనో

[8-263]

ఒడలెత్తు

వశమృగాదుల వొడలెత్తినప్పుడు

పాయని బండుగుఁ దీతఁ దొకఁడే

విశదపు దుఃఖపు వేళలనైనా

విధువని బంధువుఁ దీతఁ దొకఁడే

[11-104]

ఒడలోము

జడిగొన్నగుక్కుళ్లు చవిగొన్న యందాఁక

వొడలో మూటలు మోహ

ముడుగు నందాఁకా

[5-152]

పుడుగని కర్మము లొడ లోముటలును

జడులము మా కిది నహజము

[10-15]

ఒడలోముకొను

వొడలోము కొనకుంచే వుపేంద్రుఁడు

రక్షించు

పోడిఁబడకుంచేనే పూర్ణభావ మలరు

[8-152]

ఒడికపు రాజనము

వడఁకు లిద్దరిమీఁద బాదములు చాచుకొని

వొడికపు రాజసాన నొత్తిగిలి

[5-303]

ఒడికము

వొడికానవిదెమిచ్చి వున్నతిఁజేతులుఞాచి

కడవలోననె వుండి కాంతయదె

[15-248]

ఒడిగట్టు

ఎన్నఁడిక యేది గొలఁదిపాటు

పున్నకలపు మాయలకే వొడిగట్టవలెనె

[9-151]

వేగిలేచి సంసార విధులకే వొడిగట్టి

యేగతిఁ గొనరిసిపై నేఁట (గ) వేసేము

[10-2]

పావముఁ బుణ్యము వరగ నొకటనదె

వోపిన వారలు వొడిగట్టెడి

[10-218]

ఒచ్చపుఁజాపాలకెల్లా నొడిగట్టె మనసు
ఒచ్చనచంపలముల బాటిచెడెమనసు
[11-40]

ఒడిగట్టుకొను
వాడిగట్టుకొనిన వుభయకర్మములు
గడి దాఁటినపుడె కైవల్యము
[9-287]

ఒడిపికట్టు
ఒడిపికట్టుకు వంక నొకవంక డిగ్గి
కడు నేమరిల నందుకట్టుగాఁ జూచి
[ప. యా. ఎ. 7-99]

ఒడివట్టి
వొలిసీ నొల్లని నిన్ను వాడివట్టి
తీయుటకంటె
అలిగి నేనుఁ బవళించు బదియే మేలు
[17-327]

ఒడివట్టి తీయు
వదనుండి వీకాపె వలపులు లేవఁగాను
బుద్ధిచెప్పితే విసేనా బొరుగువారు
పుద్గంధాననె నిన్ను వాడివట్టి తియ్యగాను
కొద్దినుంటి వింతకాక గుణమెరిగేవా
[17-20]

ఒడివట్టు
వాడివట్టి నన్నింత వాడఁబరచ నేలయ్య
పుడుకు నిట్టూర్పుగాలి వెళ్ళు సోఁకిని
[18-381]
ఆడనుండి గండము వీ కంపఁగాఁ
దెచ్చితి మింకే
పూతిగవు వారి నేల వాడివచ్చెపు
[18-398]

ఒడులు
ఊరకున్నా నెఱఁగఱు వాడులు
సోదించ వచ్చి
కేరి వొక్కవొక్కరమే గెలువఁగ లేమా
[13-134]

ఒడ్డారము
చెప్పినట్టు నేసితేను చిత్తమేపో చుట్టము
యెప్పుడూ వొడ్డారమైతే నెరఁగఁగాని
[14-215]

అడ్డమాడకువమ్మ నీ వాకవికోను
వొడ్డార మతఁడు నీతో నొనరించినా
[17-448]

ఒడ్డుఁబొడవు
ఒడ్డుఁ బొడవగు గుప్ప లొరయును
గానరాఁగా
వొడ్డవారికిఁ బయ్యద తూల నింత యేఁటికి
[4-30]

ఒడ్డుకొను
వొయ్యనె ధనధాన్యాలు వొడ్డుకొని
పుండఁగాను
అయ్యో నుజ్జానము లల్లాడఁ బడెనా
[అ. 16-21]

చేయొ తియ్యొడ్డుకోకునే చేరియానవెట్టుకుమే
చాయల నాకెడు నీ చల్లలంటిని
[18-385]

ఒడ్డుదప్పులు
ఒకరికొకరు వొడ్డుదప్పులనే
వకవక నవ్వు పవరించేరు
[8-162]

ఒత్తగిలి బోరగిలి పుండు
వొత్తగిలి బోరగిలి పుండఁజొచ్చె
గృష్ణుఁడు
కత్తరానఁ గూర్మావశారమైన గతిని
[10-262]

ఒత్తినచేతలు
చిత్తమో కర్మమో జీవుఁడో దేవుఁడో
వొత్తిన యీచేత లొకరిని గావు
[5-212]

ఒత్తుకోలు
చిత్తమువచ్చి నావద్దచేరి పున్నాడవు గాక
వొత్తుకోలు వలపై తే పుండేవా నీవు
[17-337]

ఒత్తుకోలుసేయు

వుడివోని యానలువాత్తుకోలుసేయఁగాను
యిదియక యీ ప్రాణుఁడేల మానును

[16-1-8

ఒదికిలు

భిన్నుఁడై వారి వాకిటనున్న పంచ
తిన్నెపై వొదికిలి దేవుఁడా యనును

[వ. యో. ఏ. 4-832

ఒద్దికి

పహితెక్కుఁ ద్రిపురాల పనితల బోధించి
మహి నిందర వొద్దికి మరలినట్లు

[9-144

ఒప్పగొను

చెప్పితేఁబాసునందురు చేసిన దోసములెల్లా
వాప్పగొని మన్నించ నుచితమా నీకు

[7-77

ఒప్పన

ఎట్టువలసినాఁజేయు మేమీనన నేరమయ్యా
వాట్టిన నామనను నీకొప్పన సుమ్యయ్యా

[9-16

ఒప్పనగొను

యిప్పల్లేరులాయ మోవి యేమోయి
వాప్పనగొనుమీ నేడు వోవోయి

[13-250

వాటమై యెవ్వరికిని పసముగావు

పాటించి వీటిని వాప్పన గొనవయ్యా

[10-154

ఒప్పనచేయు

అంచల నీవంతర్యామిపై న యీదేహము
పంచేంద్రియముల కొప్పన సేతురా

[8-55

అందపు శ్రీవెంకటేశ యన్నియు

నీమాయ లివి

ఘొంది నీ కొప్పనసేసి భోగింతమయ్య

[10-253

ప్రాణేశ దయఁజూడు పదరితివేని

ప్రాణము లీకు నొప్పన సేతుమింక

[అ. ప. క. 23-58

ఒప్పనముసేయు

నీతితో శ్రీవెంకటేశ నీపాలివాఁడఁ గాన

బాతితో సర్వము నీ కొప్పనముసేసితిని

[9-154

ఒబ్బిడి

వాబ్బిడైన వేదమార్గ మొల్లని

పుణ్యమంచేవు

జిబ్బిటాయ తవమేలె జీవుఁడ

[16-1-14

ఒమ్ము

మమ్మునేల కరువేరు మాటిమాటికి

వామ్ముడు మాకు పలపులో చెయలాల

[17-399

ఒరఁగుదిద్దు

ఉరుతరంబగు దీని యొరఁగు దిద్దంగ

వెరపుగల్గిన మాకు వినిసింపుమనిన

[వ. యో. ఏ. 521

ఒరగోసుకొను

వాడ్తినగర్వాన నాతో వార గోసుకొన్నది

నడ్డలాడి నీవింక చనవు లిచ్చితివా

[శ్లోం. 16-52

ఒరటు

చెప్పరాని తిట్టుదిట్టి చేయెత్తి మొక్కితేను

వాప్పగొనవద్దా మరి వారట్లేమిటికి

[13-243

అవకార మింతేకాని వారటుగాడు

కపటాలు మాని సతిఁ గాఁగిలింపవయ్యా

[14-111

యీహల మనసురాక యితవెంతసేసినాను

పూహించి చూచినను వారటువైతోఁచును

[17-394

ఒరతోమ్మిదిచాచు

వారసేవదేమోయి చోబావ వన్ను
వారసేఁజో నీకు చాలె వోమరదల
వారకునెత్తుకు పరి వో బావ నీచె
వార తొమ్మిది చాచావో వోమరదలా

[15-57]

ఒరపరి

పుంటిమి నీ వన్నిటాను వార సరివొడుపు
పెంటవట్టు సరసారఁ బెనఁగనేలా

[15-231]

ఒరపులాడు

ఒరపులాడకపోవె వోనీ మాయ నాతోఁ
దొరలేవు నినుముట్ట దోసము

[11-3-41]

ఒరపోలిక

ఇయ్యింతి మురిపెము యెట్లుందెనే
ఒయ్యారముతో నొరపోలికనో యనఁగా

[4-124]

ఒరసుదైవాలు

పరుసవారిఁ బిలువ (చలువ?)
బడిబడిఁ బారితెంచి

ఒరసుదైవాల మిందఁ దూళ్ళవెంట
[11-2-69]

ఒట్టి

వొట్టియై వ్రక్కతి వారసి వేటరో
యిట్ట వలెనే యెలయించిని

[81-224]

ఒలపక్షము

ఒలపక్షములే నొక్కదేవుడవు
నలినాక్ష హర నమో నమో

[11-97]

ఒలయు

కలికి సూదిదవల్లె కమలపు మొగ్గలను
వొలిసి నీ పురమున వొత్తుకొంటివి

[14-19]

ఒలసే నొల్లములు

ఎలజవ్వనము కొల్లలీదొ వాదొ
ఒలసే నొల్లములనీ వొల్లకుంటే నొల్లపు
[4-119]

ఒలియు

బలిమిశ్రీవెంకటేశ వట్టివన్నుఁ గూడితివి
వొలిసే నీ కలపులోన పుండేరా నేను

[17-260]

బలిమిలోనైననుమీఁదఁ బంకమాడఁబనిలేదు
వొలిసి కాఁగితి నిట్టి పుండు మనరే

[17-277]

ఒలిసినొల్లములు

ఎంతవడ కెంతవడి యేమిదలఁచు
కొంటివో
యింతవొలసి నొల్లము తెరఁగదా చెలియా
[17-293]

ఒలుగులు వారు

సలిగె మాటాడితే సాదించేవారు గలరా
వొలుగులు వారఁగ నవ్వదురుగాక
[14-98]

ఒల్లనాలు

కమ్మినీకుమోహించి కానుకీయ్యఁగానువట్టి
కొమ్మల నిమ్మపండ్లందుకొమ్మందువా
పుమ్మడిఁజూచినవారు వొల్ల నాలుగాఁగాను
యెమ్మై కిప్పుడికఁ దింక నేనె ననరా
[13-115]

ఒళజొత్తులు

జొత్తులుగా గరంగె వొళజొత్తుల
నాడుము వేంకటేశ్వరా
[శృం. పృ. ప. శ. 38]

ఒళపు

కనువే వొళపు కలయే దండెకాయ
ఘనమై పూర్పులు రెండు కట్టినతాళ్లు
[9-178]

యెలమి శ్రీవెంకటేశ యిట్టి నీవినయాలకు
వోళవుగా నిగ్గుపడ నోపుదునా నేను

[14-202]

ఓళ్ళదెప్పు

యెక్కుడు నీనవ్వులకు నీసడింకు నింతెకాక
యెక్కడానీవోళ్ళదెప్పురెంచజోటుగదా

[17-106]

ఓళ్ళబట్టు

వూహల నాభోగమెల్లా వోళ్ళబట్టి
నంటానుంటె
దాహముతోడ నినుము దాగిన నీరాయగా

[8-41]

ఓళ్ళబెట్టు

యిలి దె శ్రీవెంకటేశ యిటనన్ను గూడితివి
వోళ్ళబెట్టిన సొమ్ములువొద్దికె గూడుదవా

[13-254]

ఓ

ఓక

రాసికిమీద మిక్కిలి రాకానీసకులున్నారు
మోసమోక యేలుకో నీ మోహమునను

[14-262]

ఓగు నూతులు

అయములుపోక నాతఁడానలెల్లబెట్టుకోగా
యాయెడ నవ్వులు నవ్వే వేమమ్మ నీవు
వోయమ్మ శ్రీవెంకటేశుఁ డోగు

నూతులలోఁ గూడె

నీయిచ్చ నాతఁడున్నాఁడు నీవుమెచ్చరాదా

[17-385]

ఓజ (=పాడి, ధర్మం,)

ఇల్లాలికిదె వోజా యిచ్చకమే వలెఁగాక
వోల్లని అతఁడు దానే వొద్దికయ్యాఁ గాక

[17-286]

అనవెట్టకుర నీ వన్నచే వినేఁగాని

మాన వెంత చెప్పినా నీమంకు వోజులా

[17-317]

ఒదన్నా మానవు నీవోజ లిట్టివి

పెద్దరికములు సేయుచుఁ బ్రియములాడేవు

[17-499]

ఓచిక (?)

చూచినయందెల్ల చూపును రూపము

వోచిక (?) బొగడిన వుండునోటను

[8-141]

ఓజ

నీవోజ గా దిది నిన్నెఱగనా

బావపునరసారేల పూచనచ్చేవు ?

[17-3]

ఓజకు వచ్చు

అన్నిటాయిచ్చలాడి సుద్దాత్తురాలునై తేను

పున్నతి వోజకువచ్చి పుచ్చున మెచ్చేవు

[13-102]

ఓజ తప్పు

యేజాతి నోరికైన నెంగిలిలేని మంత్రము

వోజదప్పితే జెడక వుండే మంత్రము

[6-153]

ఓజలు దిద్దు

యెగ్గుపట్టిమాటుసేసే నిటువంటివాఁడవని

దిగ్గన నీవోజలు దిద్దేనా నేనయ్యా

[17-144]

ఓజా (?)

అద్దుక శ్రీవెంకటేశ అంతర్యామిని నీవు

వొద్దికతో రక్షించు నావోజ (?)దోడు

[8-216]

ఓటు

తరితీవులవల్లను తమి వుట్టిమీద మీద

తెరలిన వోట్లలో తినరులు వాసెను

[14-72]

ఓడబేరము

వోపనివారికి వయసోడ బేరమువంటిది

వోపనివారికి వేట వుచ్చువంటిది

[13-204

ఓడబేహరి

తగిన సంసారముద్రముతోనఁ దిరిగెడి

లిగువు దేహపుతోడ బేహరివాడ

[9-35

ఓడ విడిచి వదరిడు

ఇంటివేలుపు వేంకటేశుఁగొలువక వరుల

వెంటఁ దిరుగుట వోడవిడిచి వదరిడుట

[11-3-38

ఓడికజేయు

అడికఁబొందనంచ నిజమాడి మరి

నన్నుఁగూడి జూద మి

ల్లోడి కలంగి సాక్షి సతి నోడికఁ

జేతురె వేంకటేశ్వరా

[శ్రం. పు. ప. శ. 44

ఓడుపడు

దొడ్డతన మేదియందు దొరయాడ

నున్నవాడు

వాడ్డి హరిఁగొలువక వోడువడె జీవుడు

[6-13

ఓడుపోవు

ఓడుపోయినట్టి వుంగిటి బతుకుల

యాడగిలఁబడే మేమొకో

అ. [16-1-5

ఓఁదానఁబడు

అండనే మోహాంధకార మనెడి

మా దిగజము

దండి మీ దయనేటి వోఁదానఁబడెను

[5-331

జనులలో నుత్తమపు జన్మమే నమ్మితివా

వానరఁ గర్మమనే వోఁదానఁ బడినది

[6-20

ఓపనోపేనను

వోపనోపే ననరాదు వొద్దిక శ్రీవెంకటేశు

చేపట్టిన మాయలోనఁ జిక్కినది లోకము

[10-193

ఓపిక వోపములు

వోపిక వోపములుదుట చూపెడిది(వి).

చేపట్టుకయిలు చెలఁగే మిదివో

[10-294

ఓపె

అందివాడులకు వచ్చేవదే మోపె

మందపనులు దవ్వేఁగె మమ్ము విడవోపె

[13-12

ఓమరు

పొలవోనిపూవుల పుష్పాడి పొది సేనెనే

వొల్లెనన్నఁబోదు దీని కోమరమ్మ చెలులు

[16-2-44

ఓము

ఏమి భావ్యముననో యిటు విచ్చేసితిగాక

వోమి నీ యవసరము వొకరికి నచ్చునా

[13-22

నేమమున మాటాడఁగా నేరకుండినఁ జవి

వోముచును ముద్దరాలై వుండినఁ జవి

[13-65

మేమాడుఁ దనతోడ వేసరితిమిన్నిటాను

వోముచు నెన్నాళ్ళదాకా వోరుచుక

వుందునే

[17-437

ఓముకొను

యీమురికి దేహమెకా యెంతగాలమైన

నేను

వోముకొంటా భువిమీద నుండఁగోరేది

[18-288

ఓరంతప్రాద్దు

వాప్పించె నావలకు వోరంతప్రాద్దు

తిప్పించె కోరికల తిరిగి నలుగడల

[8-127

ఓరంతప్రొద్దు నొనఁగు

కోరినవారికిఁ గోరిన వరములు

ఓరంతప్రొద్దు నొనఁగుచును

[11-3-108

ఓరపారు

తారుమారు తాకు సోఁకు తప్పఁదోఁపు

లిన్నియు

వోరపారులేనివెల్ల వొక్కటికా నిజము

[5-91

ఓరసేయు

భారపు వెంకటగిరి బావఁడా మమ్ము

వోరసేయక కూడితి వో బావఁడా

[4-90

అందు నున్నందుల కావగింజంత

చిందు నేనిన నోర నేనిననైన

[ప్ర. యా. ఏ. 7-1080

వోరసేయుచు నెంతలేదని

పూరకే మీ రుంటిరేనియు

వారికినిఁ గొఱగానునే నెవ్వరిని

నెఱఁగను మిమ్మేకాని

[6-35

ఓరికొట్టు

ఓరిపోయదేడ నుద్ది వుండఁబట్టదా (వోసి)

వోరికొట్టు గొట్టగా వొద్దికి వచ్చితినే

[17-346

ఓలవేయు

యేలుకొన్నవానివలె నెవ్వరుంటానెరఁగను

వోలవేయవచ్చి నాపై నో యమ్ము పీఁడు

[16-2-6

బాలుఁడు నేనేటి పనులా

ఓలవేయవచ్చి నో యమ్మా

[16-2-81

చెలఁజోకె కోకుంటినా పిగున నుంటిఁగాక

వొల్ల నెన్నుంక దూరి వోలవేసేవు

[17-252

మిక్కిలి వానికత్తెవు మించి వోరుచు

నాతఁడు

వొక్కఁడైతిరిక నీపై నోలవేసేనా

[17-448

ఓలివెట్టు

ఓలివెట్టక మున్న యువిద దా నిన్న

నిన్నదికా బొడగాండె నిరతి నో దేవ

[చక్ర. మం. 97

ఓవ

శ్రీవెంకటేశ సీవు చెలియఁ గూడినవేళ

ఆవటించి నిజలక్ష్మి యనవచ్చును

వోవల సీసామ్ములలో పురమునమోచువేళ

దేవి యలమేలుమంగ దిద్దమనవచ్చును

[15-56

ఓవ(లు)

ఓవలనె వేగిరించి పూరక నిందలుగట్టి

శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ జూచి సిగ్గుపడియున్నది

[17-256

ఓవలు (?)

పూవులనొప్పెల్లజార పుడిసిలి నిన్నునెత్తె

వో వలవతికి లోనై వుండవే కొంతా

[17-176

ఓవలపెట్టు

వోవరిలో నాచేతికి వొంటిఁ జిక్కి

యిప్పుడిట్టె

వోవలబెట్టెనంటా వా ళ్లేలయ్యా

[14-226

ఓవరి

శ్రీవెంకటేశ్వరునికి చెలి యలమేలుమంగ

వోవరిగా నెలకొని పురముపై నున్నది

[13-198

నీవే నేనైతే నిలుచుండువా ఆద

వోవరి నామీద నొరగుండువు గాక

[15-95

చేవదేర విన్ను వదె చిలుకచేఁ బిలిపించి
వోవరిలోఁ బానువుపైనుండి మగువ
[15-248]

వున్నది నీ రాకగోరి వోవరిలోవల నిట్టె
విన్నవమిదె యింటికి విచ్చేయవయ్యా
[15-265]

ఓవరి నందలి మేలు

శ్రీవెంకటేశ్వరుని నేవ దనకెప్పుడై
వోవరి నందలి మేలు వొల్లనన్నఁ బోదు
[5-330]

ఓవసేయు

లావుల సేమన్ననకొలఁదులవారము నేము
వోవసేసి చుమ్మునేల వారసేవు విభుడా
[14-285]

ఓవోయి

ఇద్దరము నిద్దరమే వోవోయి
వద్దు సుమ్మీ వట్టి పంతాలో వోయి
[13-250]

ఓనరించు

ఓనరించి యేమిటికి వోసినట్టిదానఁగాను
అనలరక్షించు పుణ్యమదేసుమ్మి యిఁకను
[13-36]

ఓ హరిసాహరి

అకట యీజగతి నోహరిని సాహరిని
యొకఁడు నాతోఁ బోరనోవునే పోర
[ప. యో. వి. 6-465]

బౌ

బౌఁగాదను

వెలసినదేహము విషయాదీనము
యల నౌఁగాదన నెవ్వఁడనయ్యా
[9-150]

చాయలనే యెడనెడ నేనేమి చూచినా
నర్వము నీ ధ్యానమే కాక
యీయెడ నీ యర్థములో నికరంబిది
యౌఁగాదన నెడమేదయ్య
[10-76]

దైవమా నీకల్పనలు తగవీపే యెరుఁగుదు
వీవల నౌఁగాదన నికరుల పశమా
[10-121]

బౌఁగాములు

పూరకే మాయంట నీవు వొదలిన పాటి నీ
వొరగించవయ్య చవు లౌఁగాము లెంచకా
[6-60]

అకని నడుగవో చిత్రగుప్త నా యందలి
యౌఁగాము లన్నియును
అకఁడే మీకు త్రరము చెప్పెడిని యన్ని
టికిని మముఁ దడవకుమీ
[7-60]

ఇదె మున్ను నీవు మా కిచ్చిన పత్ర
మదె సాక్షులున్నార లౌగాములకును
[ప. యో. వి. 7-1072]

బౌద్ధపు సింహము

నానాటికిఁ బెరగని నరసింహము
అనుక వరములిచ్చి నౌభళపు సింహము
[8-153]

బౌద్ధము

కాఁగలించుక యిందిర కనులవలపు చల్ల
అఁగెను శ్రీవెంకటేశు నౌభళా నను
[14-140]

కంకణదారాలు

యియ్యెడ నాయెడ మీ యిద్దరి సరసములు
కయ్యములు లేని కంకణ దారాలాయ

[15-24]

కంకణముగట్టు

నీకంకణముగట్టి నట్టి నెలక నేను
ఆకంటు దీరుచవయ్యా అపరాధి నేను

[14-9]

కంకణము కట్టుకొను

గరిమమాటాడితే నాకంకణముగట్టుకొంట
సరుగరావే యేల జాగులు నేసేను

[14-168]

కంకణము సూడిగములు

కంకణసూడిగములె కడు నీతోమాటలాడి
యింక ననుమానము నీకేటికే నేడు

[15-236]

కంకణాలు కట్టు

కందువమాటలనే కంకణాలు కట్టికట్టి
సందడిఁ బెండ్లాడేవు చతురుడవు

[14-148]

కంకి

కంకిగ బహునరకంబులు చొచ్చితి
నింకా భయము మది యెరఁగను

[9-28]

కంకిగఁ జెరువులు కాల్యలనంటా
అంతెల నిర్మితమయ్యా నివిగో

[9-93]

కొంకక నీ రతులకు గులి నీ దేవులేకాక
పంకలో తే చెలులము వానిచెప్పేమా
కంకిగా శ్రీవెంకటేశ కంకదానేవచ్చి కూడె
అంతెల చుట్టాలము మేలములాడేమా

[14-37]

పంకలచంద్రులనించి వాడిపెట్టగాక నీకు
కంకిగారాతులలో ఘాతసేనునా

[14-112]

కంగనాడు

బంగారు మెఱుగు చాయ
వడతి నొకతెఁగూడి
కంగనాడేవు నాతో కావియ్యరా
[శృం. సం. 12-51]

కంగు

కొంగు జారినంతలోనే కూలెను
త్రిపురములు
కంగి గమనించినంతనే కలి
దోషములు మానె
[6-756]

యింగికానగానరాదా యేలమొరఁగేవునాకు
కంగవద్ద ఆపెఁ జూచే కంగనైతిఁ గాక
[13-29]

కొంగులేలపట్టును గుట్టున నుండిన వారి
కంగి వున్నవారులేరా కామినులు
[41-207]

కంగుదేరు

సింగారించుకొనఁబోతే చీరగట్టవచ్చి దానె
కంగుదేరిన బిడ్డనిఁ గంటివో యమ్మా
[13-188]

కంచపు గాలావటించు

కంచపుగాలావటించే కలిమిలోవారమింతే
చంచలపు టానలు చేయి చాచ నేటికి
[9-45]

కంచపు పంతము

కంచపు పంతపు దానివి మాకత
లాలకించనేవే యీ
పంచల మాయలుమాని వడరాదా
[15-100]

కంచపుఁ బెండ్లి

యెంచఁగ శ్రీవెంకటేశ యిందిర

నీ కూటములు

కంచపుఁబెండ్లి మీకు గలిగెఁగా నేడు

[15-129]

కంచపు రతి

యెంచఁగ శ్రీవెంకటేశుడేరె నించుకే

కంచపురతి యొనఁగె కడుమకువే

[13-155]

కంచము కూడు

మంచముపైఁ దలపోతు మందె

మేళమని యన

కంచముకూ దర్పింతుఁ గాదననేర

[7-89]

గట్టిగా నెవ్వరెవ్వరి కంచముకూడో

యీ మాయ

దట్టపు సంసారముల ధర్మములై యున్నవి

[7-124]

కంచముకూడును కట్టిన కోశయు

వంచన మేనికి వలసిన దింతే

[10-242]

కంచముపొత్తు

కంచము పొత్తుకురాగాఁ గప్పురానవేసితిని

యెంచక యెవ్వరిది మేలేర్పరచరే

[14-43]

కంచముపొత్తువాఁడవు గనక నీ పాదాలకు

వంచనలేక యేల వాడి మొక్కు నేను

[14-126]

కంచములోని కూడు

యెంచరాని సురులవి యెన్నిగలిగినా

కంచములోని కూడే కలిగినది

[9-249]

కంచాన నన్నమువెట్టి కామ

అంచల దేవతలకు నమృతమిచ్చిన నీవు

కంచాన నన్నమువెట్టి కామకు నన్నెంత

[7-217]

కంచుఁగుత్తిక

కంచుఁగుత్తికల వారి గానములఁ

జొక్కి చొక్కి

కంచుఁబెంచునాయఁబో నాకడలేనిగుణము

[5-226]

కంచుఁబదను

కంచుఁబదనుల కాంకల నేడిటై

పంచుకొన నీకు వశమా

[14-289]

కంచుఁబెంచు నగు

కంచుఁగుత్తికల వారి గానములఁ

జొక్కి చొక్కి

కంచుఁబెంచునాయఁబో నాకడలేనిగుణము

[5-226]

కంచునుఁ బెంచును

మంచిదివో సంసారము మద

మత్సరములు మానిన

కంచునఁ బెంచును నొకసరిగాఁదాఁ

జూచినను

[5-45]

కంటగింపు

ఇంటికి రావయ్యా యిఁకనేటికి

కంటగించఁ దొల్లింటి కకరెన్ని లేవు

[14-160]

కంటమాల

కంటఁగంటి వాఁడెవాఁడె

ఘనమైన ముత్యాల

కంటమాలలే పదకములు నవే

[5-75]

ఇదిగదే తనమేన యెరవుల కంటమాల

బెదరక నామెడఁ బెట్టవచ్చిని

[13-48]

కంటవాయు

యింటికి విచ్చేయవయ్య యేమైనాఁ

జేనెఁగాని

కంటవాని నందుమీఁద కడుఁ దడవేటికి

[18-31]

కంటుదీరుచు

నీ కంకణము కట్టినట్టి నెలఁత నేను
అకంటు వీరుచవయ్యా అవరాధి నేను
[14-9]

కంటువాయు

అరిదిశ్రీవెంకటేశుఁ డలమేలుమంగఁగూడి
గరుడనిమీఁదనెక్కి కంటువాయనేపెను
[6-107]

కండగట్టుకొను

చెనకి నేనె పూజనేయఁగా మెచ్చెకంటే
నేను కొనేవందేమి కండగట్టు కొంటిమో
[16-1-34]

కండగట్టుకొంటివా వేంకటరమణుఁడ దీన
బంధు నేసితివి నన్ను బాపురా లోకానను
[12-62]

కండగర్వము

అనియని పంతంబులాడు నాయక్క
కనుగొని యేనును గండగర్వమున
[ప. యో. వి. 4-1500]

కందుకుందు

కాకివోటుజముచేత కందుకుందు మరుచేత
మాకా పనిగాను మనుజులాల
[5-102]

కందువలంటు

గక్కనఁ గవించుక కందువ లంటేవు
నేఁడు
[17-272]

కందువవేళ

కాటుకకన్నులజూచి కందువవేళలుగాచి
చాటిచెప్పేఁగాక యిఁక జాగు లేరే
[14-3]

కందువాయు

ముప్పరి నా కందువాయు ముందటికి
వచ్చితిమి
[17-435]

కంబము సాము

కాంతనీతోకాఁగిటిలో కంబముసామునేనె
అంతటా నీవు పెన్నుద్ది వండుకైతివి
[శృం. సం. 18-314]

కంబానవెళ్లు

మనసున దలఁచితే మాటలఁ బలిచెనంటా
తనిని కంబానవెళ్లే దైవమవుగా
[9-162]

కకివికలు

వాకమానఁ జేదూ వాకమానఁ దీపూ
కకివికలై రెండూఁగలవే తొల్లి
[10-5]

కక్కర

నిక్కి తుమ్మిదలవంటి నెఱుఁబెల్లెలొ
దెల్లెవాయ
కక్కర మాయమేను కాంక్షలు నుడుగవు
[6-4]

కక్కసపెట్టు

కక్కసపెట్టినన వలవుగల్గిన
పాటియెకాక యీగినేఁ
దెక్కుడు వచ్చునే నుదతు
లేఁకరివంతనె వెంకటేశ్వరా
[శృం. వృ. ప. శ. 70]

కక్కసమగు

నెక్కొన్న వానలో నిలువక రమ్ము
కక్కసంబైన యిక్కడ నీవు మేము
[ప. యో. వి. 858]

పుక్కున గర్వించి యుబ్బుదు సగ్గుదు
కక్కసమైనది కడగనరాదు
[10-293]

కక్కురితి తనము

కక్కురితి తనమేల కడదాకాను
అక్కరత నిఁక నిజమాడి బదుకరాదా
[14-172]

కగ్గుదేరు

వెగ్గళించెఁబులకలు వెటుకలు గనమాయ
కగ్గుదేరనేమని కానుకలిచ్చెను

[13-275]

అగ్గమై నీచిత్తమురానన్నిటనాకడుగూడె
కగ్గుదేరి నంచుఁమీద గవటము చెల్లనా

[17-340]

కగ్గులు ముగ్గులు

శుగ్గుచంబులై నుఱుములై జడిసి

కగ్గులై ముగ్గులై కకపికలగుచు

[ద్వి. అ. మ. క. 4218]

కచ్చు

వచ్చి నేకలెల్లాఁ జేసి పదరకుమీ అయ్య

కచ్చుకపెట్టుకవుందే నీ కాఁగిటిలోదానను

[14-145]

కచ్చుపెట్టు

నిచ్చయనిద్రాధ్యాస నిర్మల యోగినైతి

కచ్చుపెట్టి మేలుకొని పునకర్మనైతి

[5-290]

చొచ్చితి నీకు కరణు నుదులిఁక నేటికి

కచ్చుపెట్టిరి వల్లాఁ గలిగేదేమీ

[6-176]

కచ్చుపెట్టు శ్రీఘంకటవతి దానుఁదైతే

హెచ్చుకుందేమిలేదు యేలినవాఁడికఁదే

[10-264]

కచ్చుపెట్టుకుండవలె కానుక లందుకోవలె

కొచ్చి విన్నవించరే కొలువు వేళాయెను

[18-138]

కటారికాఁడు

కక్కనించి పెనఁగేవు కటారికాఁడవావోరి

వొక్కమాఁచి యింకయులేను పరా నేను

[17-237]

కటారు పరుజుబు

వాడి పూకంఠెరటరే వన్నెలవాఁడు

పైఠీమోలము కటారు పరుజాలవాఁడు

[13-116]

కట్టకానికలు

కడుఁచగవు చెప్పేవు కట్టకానికలు పెట్టి

అడిగితిమా నిన్ను నయ్యో నేడు

[శృం. 16-2-77]

కట్టడ

కట్టడలోనే మేనఁ గమ్మారి నేఁ బోయగాను

అట్టి కాఁగిలించుమంటా నానావెట్టెవు

[17-504]

కట్టడిమతి

కచ్చుపెట్టి నేనెంక కట్టడి మతి దాననో

యెచ్చి నా జవ్వన దుడమింక సేసేనన్ను

[17-519]

కట్టనికట్టు

కగుచుట్టరికాలలో ధనమె చుట్టరికము

జగతిఁ గట్టనికట్టు సంసారము

[9-262]

కట్టల్క-నెండ

కట్టల్క-నెండలోఁ గమలాగ నడ్డ

పెట్టిన నయ్యెడ్డపెట్టు చాలించి

[ప. యా. వి. 4-1321]

కట్టికవార

కారుకమ్మె నదురేయి గడచెఁ గట్టికవార

సారెసారెఁ బలుకరో జాలిజాలి

[10-166]

కట్టణి

యెగవెక్కెపు నవకు లేమేమో

నవ్వఁగఁ జూచి

మొగము చూడక నామోము పంచితి

కగవెఱుగక నేనే కమకించితి నీమీఁద

జిగి నన్నింత కట్టికఁ జేసెగా దైవము

[17-393]

కట్టిన ముడుపు

కట్టిన ముడుపుగు మన కృష్ణ భక్తి
ముట్టిన పాపవిమోచనము

[9-275]

చెట్టవట్టి బలిగొచిన నీవు నాకు
కట్టిన ముడుపులై కలవుగా పీపు

[11-55]

కట్టుకంబము

కట్టుకంబంబులఁ గదియంగ జేర్చి
కట్టునేనుంగుల కరణి మీరలును

[వ. యో. వి. 501]

కట్టుకొను

యొక్కవ నాకావము నీవేలకట్టుకొనేవునేఁ
బుక్కట నాలో నెట్లైనఁ చొరవేఁగా

[15-152]

కట్టుగాడి

వసిమిఁ బావమనేటి బందెలు మేసితిని
వేసరిదేహపు కట్టుగాడి నుంటిని

[10-227]

కట్టువగట్టు

కట్టువగట్టు కందువ కుచములు
వట్టు శ్రీ వెంకటవతి మాయ

[9-6]

కట్టువడు

అవధారు శ్రీవెంకటాదీశ నా జన్మము
కవినీ యింద్రియములఁ గలువదాడ

[6-106]

యీ మనసేకాదా యిన్నిటిపైఁ బారినది
కామించి నిన్నుఁ దలఁచి కట్టువడెఁగాక

[10-56]

కడకట్టు

ప్రణతింపఁగ శ్రీ వెంకటరమణుని
బహుళ మహిమెల్లా

గణనకెక్కఁగా పురాతనులు మును

కడకట్టిన మతము

[5-276]

కడకడ నణగు

కన్నులు డెరచివ యప్పుడే

కాన్పించును యీ లోకము

కన్నులు మూసిన యప్పుడే కడకడఁ

దా నణగు

[9-68]

కడకుఁబార

విడిచితే నిలులనే కడకుఁ బారు మనసు

వొడలిలో నణఁచి వొడ్దికై వుండును

[7-107]

కడగడలు

కాళింగు మదమణఁచి దవ్వగా

కడగడలకుఁ బోఁజోఁపితివి

గోలవై యజ్ఞఫలము లిచ్చి తివిగో వాకు

నేనేటి పను లివియో

[8-277]

కడగను

చెంతల నిన్నాళ్ళదాఁకా చిక్కి

కర్మముల వట్టి

గంతులు వేసితిఁగాని కడగాన నైతిని

[8-172]

కడజన్మ

కడలేని నీ భక్తి గలిగితేనే చాలు

కడజన్మమయినా విక్కపు విప్రకులమే

[10-128]

కడదాఁగు

కనురెప్ప మూసితేనే కడదాఁగె జగమెల్ల

కనుడెరచినంతనే కలిగెఁదాను

[9-252]

కడపరాలు

నేరుపడలకు నెల్లా నీవు పేసినదే పాడి

అరయఁ గడపరాయి అంతవాడవౌదువు

[14-148]

కడపల

ఈదేహ వికారమునకు నేదియుఁ

గడపల గానము

మోదమెఱంగని మోహము

ముందర గననీడు

[5-171]

కడమ కలుగు

నావంకఁ గడమలేదు నాఁడు నేఁడు
భావించితే నీతో నేను పంకమాదేదాననా
[శృం. సం. 18-409]

కడములు

గహనపుఁ గర్మాలు కడమలైన నేమి
మహిఁ గనకాద్రికి మఱిపైదీవరెనా
[6-68]

కడమాటలు

మాటల్లెఁ గడమాటలుగాక మాయదు
మలినంబు
కూటంబులు కాలకూటంబుగాక
కొనకెక్కడు భవము
[5-276]

కడముండు

నాకున్న మాపాటు కడమున్నదా
నీ కృప వంకనే నిలిచితిఁ గాక
[10-56]

కడము కడమ + ఉన్నదా

నీవల్లఁ గడమున్నదా నెరజాజతన మండు
భావ భేదములలోని భాగ్యమి మింకేగాక
[17-368]

[నూ. ని. లో కడమ అని ఉత్కర్షహితం
గానే ఆరోపం ఉంది]

కడలనుద్దులు

వరమాక్యుఁ దలచిన మనసులోవలమ
వరులఁ దలచితే నొడఁబడునా
[7-79]

కడలి యుబ్బు గిట్టిన ఊడు

ఉక్కఱఁగ నక్కడలి యుబ్బు
గిట్టిన ఊడ
[వేం. ఉదా. 23]

కడలుడిపి నీరాడు

కడలుడిపి నీరాడఁగాఁ దలచు వారలకు
కడలేని మనసునకుఁ గడమ మెక్కిడిది
[11-3-97]

కడలుదొడ్డు

చోదించి చిగిరించేవు పూచిన
కడలు దొడ్కె-వు
ఆదిగాని నిన్నెలు గాదనవచ్చును
[15-268]

కడలుదొడ్డుక నా కాఁగిట నుండినఁగదా
అడియాలముగఁ గళలంబుదు నిన్ను
[16-2-56]

కడలేని నవ్వు

కడలేని నవ్వుతోడ కడురాజనముతోడ
అడరించీ బంతము ప్రహ్లాదవరదుఁడు
[10-163]

కడపరగను

కటకటా యేమిటాను కడపర గానఁడిదే
నిటలపువ్రాత యెట్టో నిజము దెలియదు
[8-79]

కడపరెండూ లేదు

కప్పినయీ మాయలకు కడపరెండూలేదు
తిప్పని హరిభక్తికిఁ దిరుగులేదు
[9-286]

కడవారిపొందు

కడవారిపొందు నాతోఁ గనివచ్చుకొనేవిట్టే
అడరి వారితో మాఁటలందు దాకేను
[7-57]

కడళ్లు

పాల జలదివంటిది వవ్వళించు నా మనసు
గాలి పూర్పులే కడళ్లు కలదు లోతు
[6-149]

తగిన గంగాది తీర్థముల నీ కడళ్లు
జగతి దెవతలు నీ జలజంతులు
[7-192]

కడిఖండలు

ఖరదూషణదుల కడిఖండలుగ నేనె
పరుసఁ గుంభకర్ణునిఁ జావనేనెను
[6-107]

కడిది యిచ్చు

గుట్టన నాకె పొత్తున కోరి
యారగించు కొంటా
అట్టినాకుఁ గడిది దిచ్చేవదేరా వోరి

[17-373]

కడికండలు

యెడరుగై కొనియొక్క-యెడలకాత్రపుల
గడికండలుఁ దలలోఁ గ త్తిరింపుచును
[వ. యో. వి. 6-348]

కడిగడి గండము

కడిగడిగండమై కాలము గడపేవు
కడుగఁగడుగ రొంపి కలియుగమా
[11-3-52]

కడిగడియగు

విడువక చేతిలో విష్ణుప్రసాదము
కడిగడియైనది కానరు గాని

[6-10]

కడిబంటు

కాచుక్రోధములకు కాణాచికావసు
అమని యింద్రియముల కడిబంటును
[7-246]

కడివోవు

కడివోని జవ్వనము కలిమి లేమెఱుగునా
బడినుండి మిగుల రుణవఱచుఁగాక
[6-11]

కడుపు కూటికి పోవు

కడుపు కూటికి పోయిఁగాని జీవుఁడ
చెడనిజతము పొంతఁ జేరఁదాయ
[11-2-13]

కడుపునించు కొరకు

కడుపు నించుకొరకుఁ గామసుఖమునకేకా
చెడని వుద్యోగాలు నేయఁగోరును
[9-271]

కతకరచు

కతకరచిన యీ కన్ను రెదిటివే
మతిఁదోచి నీక మఱుగులు గలవా
[8-244]

కతకారి

నీవొక్క నేరములెంచి నెరవాది నైతిఁగాక
కావించి నేఁ దొల్లే మి కతకారికా
[16-2-37]

కతకుక్కాపు

కదిసిచ్చేపు కతకు కాక దిగితిఁ గాక
యెదురుమాటాడ నీతో నెంతదానను
[17-460]

కతగరచు

వతి నలువలుకఁగ బలుమారుఁ గొనరఁగ
కతగరచిన వారు గాని నేరరు
[14-287]

కతనడపు

ఎంతకత నడపితివేమి జోలఁబెట్టితివి
చింతించ లోకములు నీ చేతివే కావా
[7-81]

కతలెల్లా గఱచు

యీకెరువులో నొకటి నేరువరచుకోలేను
కాకరాన కతలెల్లా గఱచితి నేను
[5-321]

కత్తరాలు

కత్తరాలు చిమ్ముచుండెఁ గదలుచుండె
చిత్తఁజూ? జనకఁడైన శ్రీమూర్తి
[11-2-61]

కదలని కంబము

యెలయించేటి దానపు యేల
మొక్కిలివే ముందు
అల కదలని కంబమై యుండరాదా
[13-239]

కదియు

లోఁగుచునే నిను లోనికిఁ బిలువఁగ
కాఁగితి తానెల కదిమి నే
[15-254]

కద్దుపని

అంతే వో మదిరాక్షి యాడ
మా కెదురు చూచ
ఎంతైనాఁ గద్దు పని యీడనే లోసి
[12-9]

కన = [కనుక]

నీకు దొరికితే గన నీవు మానేవా
మైకొని నన్నిన్నిటాను మన్నించు నకడు
[14-8]

కనతల్లి

[కన్నకల్లిలో జడ్డకు లోపం]
శ్రీయలమేల్మంగ జీరకృపాపాంగ
గాయజగనతల్లి గాంతామతల్లి
[లన్న-పుట. 1]

కనిమని యుండు

యెనయగ శ్రీవెంకటేశు మహిమ లివి
కనిమని యుండు తె మనవివేకము
[10-173]

కనియు కానని

కనుబట్టె గమికించు కలపు దెందమున
గనియుఁగానని వానిగతిఁ జక్కనిలచి
[వ. యా. ఏ. 3-2249]

మన కపోరాశి భగ్గవ మూనివర్యుఁ
గనియుఁగానని దానిగతిఁ జేరవచ్చి
[వ. యా. ఏ. 2-158]

కనియుఁగానని మనసు కడమగాక
యెనలేని హరిమహిమ కిది గుఱుకుగాదా
[5-229]

కనియుఁగానరు

కనియుఁగానరు నీ మహిమ కారవ
కంస జరాసంధాదులు
మనుజుల దనుజులఁ జంపిరవఁగ
విని మరి పీకరణము చారవలదా
[8-277]

కనీ గానమి

ఏరా నావద్ద నుండే యిది దగవా
అరీతిఁ గనీగానమి నది కొంతగాక
[17-387]

కనుకలుగు

కనుకలిగి హరిఁ గొలిచి ఘనులైరి
గక మును
మనుజులే కారా మహాదువులును
[5-229]

కనుగోర

ఆవనిని వరకాటుఁడా తైవగురువి
గనుఁగొన లేనవ్వు గనుగోర గదుర
[వ. యా. ఏ. 17-1170]

కనుచూపుకాఁకలు

కనుచూపు కాఁకల గలయుట వెడయాన
లనుభవింపుటగాక యందేమి గలదు
[5-92]

కనుచూపు కొనవాఁడు

కనుఁగొని చూచినాను పలుకక మానినాను
పలుకుల కొనవాఁడు వరమాఁకుదురే
[9-91]

కనుచూపులఁ గట్టు

కాంతలు తమ వాడంటఁ
గనుచూపులఁ గట్టెడు
చెంతలఁ గాంచనములు చేయి
వట్టుకొనె నన్ను
[9-41]

కనుదిష్టి

నెలఁకల కనుదిష్టి నెరిచుంగులై యందె
వలఁబెట్టి చలవట్టి వద్దనవే
[15-97]

కనుదుదఁబాఱ నవ్వు

తోయజ్ఞాక్షుఁడు కనుదుదఁబాఱ నవ్వి
యాయలేయందు రే మాయె లెమ్మనిన
[ల. మ. క. 2714]

కనుమాటి వినిపించు

అనికంబు పీతావహరణంబు వట్టు
కనుమాటి వినిపింపఁగా నొక్కవాఁడు
[వ. యా. ఏ. 3-1617]

కనుమాయ

ఏయెడ పీఠింప నిట్టిది విష్ణు
మాయయో యిది కనుమాయయోనును
[అ. మ. క. 881

కనుమాయగావించి యనురక్తి మించి
ఘనగతి నాగలోకమునకు జనెను
[సు. భ. క. ద్వి. 72

కనుమాయలు

వనిలేని ధనవాంఛఁబడి పొరలిన నిట్టి
కనుమాయలేకాక కడనేమి కలదు
[5-92

కనురెప్ప మరఁగ

కనురెప్ప మరఁగుననె కలియును
లేమియును
తన మనోభావనలఁ దగిలి తోచిన
[10-73

కన్నపెట్టు

ఇలలోన నొండరు నెఱుఁగరాకుండఁ
గలయ నామడయైనఁ గన్నపెట్టుదము
[ప. యో. వి. 7-532
వన్నెమాటలు వలతువా నీవు నా మనసు
కన్నపెట్టఁగఁ గదా కరుణేలనైతి
[17-212

కన్నళవి

ఇన్నాశవలెనె యంటా నీపెకువరుసియ్యక
కన్నళవిఁ గూడినదె కల్ల నావల్ల
[13-7

కన్నీరువాలిక గోళ్ళ జినుకు

నిలుచుఁడలయూచుఁ గన్నీరు వాలికగోళ్లఁ
జినుకు నివ్వెఱుఁగువడుఁ జింతించును
[4-72

కన్ను కొనచూపుల పంట

గొనకొని హరికన్నుఁ గొనచూపుల పంట
వినువీధి నెగడిన వెన్నెలల పంట
[11-47

కన్ను గానక తిరుగు

తడసిమమతల నిరంతరదైర్యమదియొండె
నడుమనే కన్నుగానక తిరుగుటొండె
యెడవకీతిరు పెంకపేరుఁ దలఁపఁగలేక
వడనిపాల్ల నెల్లఁ బడి వేగుటొండె
[5-99

కన్నుగిరుపు

కొఁగలించేవిటు నన్ను కన్నుగరిపేవాడెతో
దాగిలి ముచ్చులాదేవు తగదేలరా
[17-173

కన్నుఁదనియు

గక్కనఁ గడుపునిండె కన్నుఁదనినె విడె
యెక్కడి పలురుచులు యిక నేలయ్యా
[10-79

కన్నుదనియు

అన్నిట నంతిర్యామిని నీవే
కన్నుదనియ ననుఁ గావఁగదే
[11-169

కన్నుల కట్టినట్లు

వక్కఁబాయని తనపట్టి రూపంబు
గ్రక్కనఁ గన్నులఁ గట్టినట్లైన
[ప. యో. వి. 3-291

కన్నులకు నిధానము

ఉన్నదల్లా నటుండ నీవొద్ద నిలుచుండనీ
కన్నులకు నిధానము గలిగెఁగా నీకు
[17-482

కన్నులకెంపు (=కోపము)

కాతరపు మాటలాడి కన్నుల
కెంపెక్కించేవు
యీతరుణి మదరాగమిది యెమ్మె లనరా
[17-447

కన్నులగప్పు

కంతువికారము కన్నులఁ గప్పిన
పంకపు విరితియు బయలేను
[11-106

కన్నులచే జవిగను

నాంకచేరుచురెల్ల నంజి చూడవచ్చుఁ గాక
జాలిబద్ధ కన్నులచే జవి గానవచ్చునా

[10-83

కన్నుల నీళ్లు గుక్కు-

తెక్కుల వీ పూరకుండి తెలిగన్నుల నీళ్లు
గుక్కువునీచేతులేమికూరగోయఁబోయెనా
[శృం. సం. 12-270

కన్నుల పండుగ

మున్నిది మునుల హస్తములఁ
గవ్వరపు ధూళి
కన్నుల పండుగగాఁ గప్పెనదే

[8-163

కంటిమి వీదాసులను కన్నులపండుగగాను
కొంటిమి పాదతీర్థము కొల్లలుగాను

[10-243

కన్నులపండుగు

కన్నులపండుగైన గరుడధ్వజపుఁ దేరు
యెన్నఁగ శ్రీవేంకటేశుఁ దెక్కునిదే తేరు
[7-5

కన్నుల పండుగులు

కన్నుల పండుగులాయఁ గన్నవారందరికి
వెన్నఁదేఁగి నిల్చిదివో వీధులను

[10-178

కన్నుల పండువు

పనమించు కన్నుల పండువుఁగాఁగ
పనుమతీ సతి కన్నువలె నుండఁజేసి
[ప. యా. వి. 5-429

మిమ్మునేలా నొక్కఁడైన మేటితేరు
కన్నులపండువయిన శ్రీకాంతునితేరు

[6-227

కన్నుల పొరలుగవ్వు

కప్పిన ముదిమిచేఁ గన్నులపొరలు
గప్పెనో బ్రామని యెక్కడఁ గానలేదు
[ప. యా. వి. 3-1302

కన్నులమెచ్చు

కలమీ సహజానకు కన్నుల మెచ్చటగాక
తలపోసి మిమ్ముడుగఁదగదా యీవేళనూ
[17-525

కన్నుల మొక్కు

యన్నిటా శ్రీవేంకటేశ కూడితివి
కన్నుల మొక్కుటే గంజికాఁదా
[17-424

కన్నులవంటివారు

అన్నిటాను హరిదాసు లధికులు
కన్నులవంటివారు కమలజాదులకు
[16-170

కన్నుల నోరావిను

కన్నులనోరావినెను కాంత నీవుమాటాడఁగ
సన్నపుఁ జిరునవ్వులు జాలువారగా
[15-184

కన్నులార్చు

మన్నన కొఁగిట నన్ను మరపించి
యొక్కడికొ
కన్నులార్చితివి వేంకటరాయ యోరి
[4-6

పాయపువాడై తేను బదుకనీవె యిట్లై
కాయకమై యెవ్వరిపైఁ గన్నులార్చినే
[16-2-89

కన్నులెఱ్ఱఁజేయు

అనలునుబెట్టుదుగా అప్పటిసందుకుఁదోడు
కానీలేరా దానిపై నే కన్నులెఱ్ఱఁ జేయరా
[18-528

కపిలెద్దు

తడవి దేవరలను దామెర(న?)లను గట్టు
గడఁగి మానిసిరూపు కపిలెద్దు
[11-2-74

కవులు

జనములవలన గలిగెడు నా తేజః

ప్రభావమును నీవు

కవుల దాన ధర్మ పరోపకారంబులఁ

బొందెడు మేలు నీవు

[7-106]

వునను నేరుతువె వొడ్డికతో నకఁడు

కవులుగా నవ్వినవ్వి కరఁగించును

[13-66]

కలదింతె మావొళ్ళి కవులు

పలుమారు తనకేది బాఁచె యయ్యినా

[14-261]

కపటాన నీమీద గచ్చి చూపు చూచితిని

కవులు నీమనసు గాలించితిని

[17-559]

కప్పముపెట్టు

తలఁచేటి నామననే నీకును

ధనముఁ గప్పము పెట్టితిని

పలుమారు నన్నును తగవుకుఁ దియ్యక

పరమాత్మా ననుఁ గావఁగదే

[7-68]

కప్పి కప్పి కాఁగిలిండు

కప్పకనేఁ జూచితేను తమకించితి ననుచు

కప్పి కప్పి నన్ను నట్టె కాఁగిలించేవు

కప్పకొను

దెవ్వరపు భవములఁ దిప్పు దీరెతి మిదె

కప్పకొని కావఁగదో కర్మమా

[11-37]

కప్పుఁదిప్పు

అప్పులవారే అందరును

కప్పుఁగఁ దిప్పుఁగఁ గర్తలు వేరే

[11-3-15]

కప్పురకాపు

యికపుగా లోలోన యెనని వుండేదివేళ

గతిగూడ నవ్వే నవ్వు కప్పురకాపు

[13-129]

కప్పొదవు

చమ్మలపై ముత్యాలనరులెల్ల జల్లినాయె

కమ్మలకుఁ గప్పొదవెఁ గాంత నాకిప్పుడు

[శృం. సం. 4-149]

కప్రకాపు

చంద్రుఁడు నీ మనసులో జనించెనటుగాన

చంద్రికలు కప్రకాపై సరినించెను

[7-46]

కమ్మటి

చేయిచాచేవప్పటిని నిగ్రువడేవు కమ్మటి

ఆయమెరఁగని రతులవి యాల

[15-226]

కాలదొక్కకర నీవు కమ్మటినవ్వకునాతో

జాలి నీ యిచ్చకములు చాలచాల

[17-165]

కమ్మటి [కమ్మర]

గద్దరి క్రేమెంకచేళ కమ్మటిఁ గూడితి నన్ను

వొడ్దనీ విచ్చేవుంటే దొరనేనా నేను

[17-227]

కాఁగిలించి వట్టకురా కమ్మటియైపైపొంది

పీఁగి నిన్నుఁ బాయవోప వేసటయ్యా

[17-265]

కలికి నీ కాలదొక్కి కమ్మటినినకుమొక్కి

వలవని సిగ్గుతోడ వడిఁబడిని

[17-298]

కమ్మటిని

పలికేవు కమ్మటిని పరాకు నయ్యేవు

అలిగినాఁ జోసేవు ఆదేరా నీవు

[17-159]

కలయునునీనె కమ్మటిని నన్నును

కలనే తనవురము కాయగాచెనదిమో

[17-210]

నవ్వఁగదవె తాను నాతోనుఁ గమ్మటిని

నవ్వేటి తన చెక్కులు సంజాలాయను

[17-210]

కమ్మటీడు

ఏమందునే నీవిమాయ రెన్నెనాఁ గలవు
కామించి నన్ను నీవె కమ్మటీని చూపరే

[14-142]

కమ్మగట్టు పావురము

తలఁచుకొంటెఁజాలు తానాడ కేగునమ్మా
వొలసి కమ్మగట్టు పావురము వలె

[శృం. 16-115]

కమ్మరించు

చిమ్ముచు నీకాఁగిటితో చేకలెంకనేసినాను
కమ్మరించి నాతోను నీ గుట్టు చెప్పేవా
కమ్మటి శ్రీవెంకటాద్రి కడవరాయఁడవై
నెమ్మటఁ గూడితి విదె నిజమాయెగాని

[17-45]

కమ్మకొను

యెడయక చూచితేను యెవరికి సిగ్గువట్టు
కను నీమెదుట నేల కమ్మకొనేనయ్యా

[13-31]

కయ్యమునకు కాలుదువ్వు

పొదరి చిందకొట్టి భువి చల్లడిల్లఁ
గదిసి కయ్యమునకు గాలుదవ్వుచును

[అ. పు. క. 6632]

కయ్యమునకు కాలుద్రవ్వు

కన్నె కయ్యమునకుఁ గాలు ద్రవ్వుచును
జెన్నొందు మరుని రాచిలుక వాపురము

[ప. యో. ఏ. 2-1107]

కయింకర్కము

అమిత శ్రీవెంకటాద్రివ యదెనా
క్రమమెల్లను నీ కయింకర్కమే

[7-232]

కరకర

కాదనఁగా వొవనఁగా కరకరేమిటికే
మీదమీద జగదాదు మితిమీరిని

[16-2-70]

కరకరిఁబెట్టు.....

విరసములేక నీకు విడిమిచ్చినంతతో
కరకరిఁ బెట్టెవుగా కప్పురపుటుండలు

[15-7]

కరజము

కరజపు వినయాలు కాఁగిటి రతిబువ్వాలు
సిరాలతోవించు విడ్డే శ్రీనతి నీకు

[14-166]

కరత

కరఁగినచే కరఁగి కరతలెలా మొరఁగి
నిరులఁ గూడదుఁగాక వింకలేవే

[14-3]

కరతలా మకరంబు [?]

హరియని యారీత ననిన వారలకుఁ
గరతలామకరంబుగాదె మోక్షంబు

[అ. పు. క. 3762]

కరతలామలకంబుఁ గావించు

కరతలామలకంబుఁ గావించె గనుక
అరయఁగ దాళ్ళపాకాన్నయాచార్యు

[అ. పు. 27]

కరతలామలకము

అరయ నీకథ వినునట్టి వారలకుఁ
గరతలామలకంబు కైవల్యపదము

[ప. యో. ఏ. 5-762]

కరవట్నాలు

కాంతరి మానమనేటి కరవట్నాలకు దిగె
మంతనానజీవుఁడనే మంచి మకకాఁడు

[9-99]

కరసానపట్టు

గట్టి చనుమొనలై తే కరసానఁబట్టిని
వొట్టుక మాటలె తేనెలూరిఁ గాని

[13-88]

కరాళించు

బిరిమాలించి మతులు భ్రమయించఁజేసేవు
రతికేళినే కడుఁగ రాళించేవు

[13-170]

కరికరఁబెట్టుట

కరికరఁబెట్టినేల కాంత నీవు గూడితేను
అరయఁగఁమంచివయ్యా నన్నివసులు

[17-180]

కఱకులాడు

వెఱకుమనుచు మొక్కివేసరినా మానదే
కఱకులాడేవేళ కాఁగిలిచినే

[15-146]

కరికరించు

కరికరించఁగ రోలగట్టితే నప్పుడు మా
హరి గాఁడుగదా ఆడనున్న బిడ్డఁడు

[6-65]

కఱత

తెఱవకు నంపిన తెల్లని కలువలు
మఱపున తెండామర లాయె
నెఱుఁగము నీవిపు డింత చేతువని
కొఱతల కలికివిగా విభుదా

[4-3]

కరిగోరు

వెట్టిసాకిరి చెప్పేవు విత్తూఁ దిమ్మరివేసి
నెట్టినఁ గరిగోరేమా నేఁడు నిన్నును

[16-2-77]

కఱతల కలికి

కొఱతలకలికియనఁతాలు గనుఁగొనఁగృష్టా

[రేఫ. అ. 65]

కరుగుగట్టు

చిత్తమెల్ల నీరాయె సిగ్గులెల్ల నెగులాయ
నత్తినవె విరహాన వాడెదేహము
యిత్తలనీవెట్టబొంది యెన్నఁడికవడదేరు
కొత్తగా కరుగుగట్టి కోమలిఁ జేసితివా

[14-63]

కఱతల కలికి

ఎఱుఁగము నీవిపు డింత చేతువని
కఱతల కలికివిగా విభుదా

[4-3]

కరువునబోయు

కరమిష్టము కరణియనఁ
గరువునఁబోసిరి యనంగఁ గరఁగిరనంగా

[రేఫ. అ. 15]

కఱ్ఱమద్దు

ఈవతెచ్చితివని యే బాసయైనఁ
గావించెదము నెంత కఱ్ఱమద్దునను
[ప. యా. ఎ. 7-1014]

కర్తతనము

మనుఁడైన తిరు వేంకటాచార్యుఁ డిన్నిటికి
యును భోక్తయుఁగర్మయును నైనవాఁడు
వనిలేదు నిష్కారవరుఁడు దానైవుండు
తనమదానే కర్త తనమాటఁగాన

[5-49]

కఱ్ఱవలె కాఁగు

యెఱ్ఱుఁగాఁగ్రూరత్వమెప్పుడుఁ గొలిమిలో
కఱ్ఱవలెనే కడుఁగాఁసినీ
[8-224]

కర్పూరకాపు

పోలింప కర్పూరకాపు పురుషోత్తమునికి
యేలీల నుండెనని యెంచి చూచితే

[10-177]

కలక

తీరిచెఁ గలకలెల్లఁ దిరుకేరు
దర గరుడవాహముఁ దిరుకేరు

[11-24]

కఱకరి

ఎఱుఁగమైతిమమ్మ యిన్నాళ్లును
కఱకరిఁ బెట్టగోరే కాతరీఁడాకాను

[14-159]

కలకల నవ్వు

నీవు చేసినచేతకు నెలఁత యేమీ ననక
కావి కన్నులకొనల కలకల నవ్వెను
[17-395]

కలగంప

నెలకొన్న యీవన్నెలు నీవల్లనేవచ్చెనటే
కలగంపగాఁ గలనే కన్నెవా నీవు

[14-201]

కందువ తేనెలమోవి కలగంప చనవులతో
విందులు నీకుఁబెట్టె విచ్చేయవయ్యా

[14-21]

వలపుల కలగంప వానికేమె
వలరాజుఁగన్న తండ్రివానికేమె

[శృం. 16-31]

కలగంప దేవతలు

గట్టిగా శ్రీహరితోడ కలగంప దేవతలు
బెట్టికొలుచుట విండ్లు వెట్టి పగగదా

[6-17]

కలగంప పతి

కలసితిఁగదె నిన్నుఁ గలికిఁ నీవు
కలగంప పతికాకఁ గంటరా నేను

[15-72]

కలగూర

కూడినవారికి రతి కొట్టిన పిండి పంటిది
కూడని వారికి కలగూర పంటిది

[13-204]

కలగొను

కను చూపతఁడంతటా కలగొనఁ
జూడఁగాను
చనవిచ్చి కృపాదృష్టి చల్లుచునేలా

[8-66]

కలితి; కలితివి [=ఉంటివి]

నున్న ను లుపచరించ మాటిమాటికి నవ్వు
అన్నిటికి మారును నీవు అపెకుఁ గలికిగా
అందపు శ్రీవెంకటేశ ఆపెఁ గూడి
నన్నుఁ గూడి

వెండులో మాయద్దరికి నిటు గలితివిగా

[17-530]

కలుపుకోలుఁదనము

మలసి చల్లలమ్ముక మంచనుండిరాఁగానే
కలపుకోలుఁదనన గాఁగిమిచ్చేవు

[14-198]

కలలోని సిరులు కనుకూర్కులు

కలలోని సిరులెల్ల కనుకూర్కులే కాక
మెలఁకువఁ జూడ నవి మెరసినా

[11-3-91]

కలలోపలి సంభోగములు

కలలోపలి సంభోగము

మనమగు సంపద లిన్నియు

వలలోపలి నిడి పరువులు వన్నెల

విభవములు

[6-133]

కలపు = [కలవాఁడవు, కలదానవు]

ఒత్తికలవని నేను భామలో నన్నందుకు

కత్తరపు నీచేత తగవాయను

[15-244]

కలశము లెత్తు

కలిమెఱుంగని విందు కాంతవయనే కదా
కలశంబులెత్తెఁ దమకపు మేడకు

[శృం. 4-135]

కలసి మెలసి

కలసి మెలసి నిన్ను గాఁగిలింతుకొనగాను
సొలసి పెనఁగి బిగిసితి ననేవు

[14-108]

కలనుఁజేయు

పొంది ఆవులు దూడలుఁ బొలానఁ

గలనుఁ జేను

అందఁకా నీవు మా యింటి

యాడ నుండవయ్యా

[17-273]

కల్లమాడు

కల్లమాడ దొడ్ల ముద్ర కటకటా

చెల్లబడి కల్లులు చెప్పేరు లోకులు

[6-18]

కల్లులు గారులు

తైవనపు వనితలు కల్లులుగారులు నిన్ను
అవటించి పూరకైనా నాడుదురుగాని

[14-160]

కల్లాను [=కలిగినను], [=ఉన్నను]

విచ్చేయుమనవె విభుని నిక్కడికె

యచ్చటనె విన్నవించేనేమి గల్లాను

[15-150]

కల్లాను [=కలిగినను]

రంకులనేడె నీకు రాజనమెంత గల్లాను

కాంకలమీదనె కాక కడఁజూపేవా

[17-351]

కలికితనాలు

కలికితనాలతోడఁ గడుమించే గదవే

జలజాక్షి మోముననె చకోరములు

[7-52]

కలిగిన పాపేకానీ

అలసి యిందు నా యాసలేమిటికి

కలిగిన పాపే కాసీవయ్యా

[9-165]

కలిమెఱుంగని విందు

కలిమెఱుంగని విందు కాంత వయనేకదా

కలిశంబులెత్తె తమకము మేడకు

[4-135]

కలుపుకోలు

తలఁచిన కొలదే దైవము తన

కలుపుకోలు కలఁదే కడనరులు

[10-220]

అలరి శ్రీవెంకటేశ అంటితేనే కూడితివి

కలుపుకో లన్నిటాను కలవుగా నీవు

[14-162]

కలుపుకోలుదనము

కలసిట్టె వుండిన దగ్గరాక మానేవా

కలుపుకోలుదనము కానిదా యేమి

[15-144]

కలుపుదవ్వు

కామక్రోధాదులనే కలుపుదవ్వి వేసి

వేమరు వైరాగ్యమనే వెలుగువెట్టి

[9-70]

కలుపు దీయు

వనమువెట్టినవాడు వాడకుండా నీరువోసి

పెనచి కలుపుదీసి పెంచినయట్లు

[7-109]

కలువడాలు

కట్టుఁడు కలువడాలు ఘనమైన తోరణాలు

గట్టిగాఁ బట్టుకోము సింగారించరే

[15-55]

కవకవ నవ్వు

వివరించ మామొర విచారించఁ దగదా

కవకవ నవ్వి నవ్వి గండి గట్టుకొంటివా

[17-250]

కవకుందెనలు

రవిబింబ మధ్య నారాయణ కృతుల

కవకుందెల నుండఁగా నేర్పిరంత

[అ. మ. క. 701]

కవగూడు

యివల శ్రీవెంకటేశ యేమనిమెచ్చెనోకాని

కవగూడి మన్నన ఒకడు మించి నిపుడా

[17-153]

కవడిఁ బట్టుకొను

కలికి చూపులకాంత కడుసందడించఁగాను

వలపు నీకుఁగాను కవడిఁ బట్టుకున్నది

[18-286]

కవడు వాయు

యివల శ్రీవెంకటేశుఁ డింతలో

దిక్కుయి కాచె

కవడువానె జీవుడు కన్నవారి చేతను

[8-64]

కవణము

వారసికే గురిసేను నుబ్బుఁగవణపు గోరు

సరసమాదేవేశ దవిరేచుగోరు

[13-157]

కవితలగట్టు

పాపములు హరినామవతనచే బాపుకొంటి
కైపుగఁ జీతగుప్తుఁ డాకవితలగట్టు

[6-145]

కనటువాపు

గర్విత మదముల కనటువాసినను
నిర్వహించె నిదె నీ నామము

[8-131]

కనపుదురుగు

గంటవాఁగకుండా నిండఁ గనపుదురిగి మా
యింటివారు నిద్దరించ నిల్లవొచ్చెను

[6-166]

కనీగాట్టు

నమ్మతించినదె తాను సరసము నేనాడితి
కమ్మరఁ గమ్మర నయితే కనీగాటై

[14-263]

కనీపుచ్చుకొను

కడవారిపొందు నాకోఁ గనీపుచ్చుకొనేవిచ్చే
అడరి వారితో మాట లందు దాకాను

[7-57]

కనీనిసి మెనఁగు

వనపు చుంగల కలపాగ నెట్టంబు
కనీనిసిమెనఁగు బాగాల వీడియము

[వ. యో. ఎ. 6-614]

కనీమనఁజేయు

కలుషంబుఁ యిలుగుల కనీమనఁ జేసి
మలసినిల్పినఁ గేలిమై వచ్చిలాల

[వ. యో. ఎ. 3-2034]

కనీవోటు వేయు

వనలు మించఁగ సూక్ర వట్టిన వగిది
వినువక గనీవోటు వేయువారలును

[వ. యో. ఎ. 7-428]

కనుగాటు

దనముగావి వతితో వాసులేల నెరపేవే
కనుగాటు నలపుల కాయపు నీవు

[13-103]

యెనఁగి యిందాకా మీరు యేకతననె

పుంటిరి

కనుగాటు రతులలో గడమ యేమామెనో

[14-258]

ముసుఁగుదెరవరో మొకముమాతమునేఁడు

కనుగాటు చేతలెల్లఁ గందముగాని

[17-183]

కనుగాయ

వచ్చితనానఁ దిరిగి వండవద్దా చిత్తము

గచ్చులఁదాఁ గానుఁగాయే కలకాలము

[9-147]

కస్తీబడు

ఆస్తీక నాస్తీకుడై తానం దెవ్వరి

వాఁడూఁగాక

కస్తీబడి వారి వృధా కలహానఁ బొలిసె

[8-130]

కస్తీసేయు

కాఁగలిచి నిన్ను నంత కస్తీసేయు

నోవఁ గాని

రాఁగిన నావలపులు దాసులై పున్నవిరా

[17-200]

కహకహ నవ్వు

ఘనమైన కోరలతో కహకహ

నవ్వుకొంటా

దనుజముందరొక చేతనుఁబట్టె

[10-140]

కళలమించు

కామించినదిగంటే కళలమించు నొకఁడు

శ్రీమంతుఁడగు హరిచిత్కె మాకు నిదివో

[8-35]

కళలెక్కు

బాయకు దెచ్చినది సరసమాడినది

కాయముల కళలెక్కుఁ గైకొందువు గాక

[15-245]

చెక్కునొక్కి వేడుకొనెఁ జెలియ నిన్ను : క్రయమిచ్చు
గక్కున నీమోమునఁ గళలెక్కిను యిప్పుడే శ్రీవెంకటేశ యీదేర్చినామనసు
కప్పిన గురుఁడు నీకు క్రయమిచ్చెను కప్పిన గురుఁడు నీకు క్రయమిచ్చెను
[18-69] [10-142]

కా

కాంకాళము

బిగిసియాడ నెవ్వతో పిలువని కంకాళాన
నగుతా నెవ్వరేమనినాఁ దిట్టెవు
[17-347]

కాగిపడు

నిన్ను నేమైననంటినా నేనెత్తికొంటిఁగాక
కనులెఱుఁజేసి నీవె కానికి వడేవు
[17-232]

కాంకాళించు

కాంకాళించాడిన మాఁటగదు సుమ్మీ
వో విభుఁడ
దొంతి మాయలఁ జిక్కఁగ దొరలకు
చెల్లనా
[శృం. 16-71]

కాగిలింఁచుకొను

గందపుడిమీదజల్లి కాగిలింఁచుకొనేవు
అందగాఁడవె కావా అన్నిటా నీవు
[17-1]

కాకదీరు

కాకక శ్రీవెంకటేశు దాసులై తేఁ
జాలుఁ గాని
కాకదీరు నిందరికిఁ గనుకోరో జనులు
[8-104]

కాచికరఁచు

పూచిన చోటల పుత్రమిత్రులై
కాచి కరచినాఁ గరఁగవిని
[9-50]

కాకదేర్చు

ఎన్ని సేకలై నఁ జేయునిపుడు యీతఁడు
కన్నెవయసు వారినెల్లఁగాకదేర్చినీతఁడు
[12-161]

కాజేయు

హరియే స్వతంత్రుఁడు అన్ని
పనులుగాఁ జేయు
వరుల ఉద్యోగాలు పనిలేవు
[9-164]

కాకరించు

దిమ్మరిజనాఁడ వోరి తిరువెంకటేశ నన్ను
క్రమ్మరక్రమ్మరఁగూడి కాకరించేవేలరా
[4-8]

కాడిపారు

యిల నా యెంకకురావు
యింద్రియాలు నావైనా
కలసి నా మర్మము కాడి పాఠిఁగాని
[10-58]

కాకలదగులు

చెలియ నాకేరే యీ సిరులు వీని
తలఁవంత కాకలం దగిలిన వెనుక
[4-130]

చన్నులు ఘనములై తే సాదించవేరమణుని
కన్నులు ఘనములై తే కాడిపారఁజూడవే
[14-119]

కాగినపోట్లు

వీఁడెవచ్చెఁగ్గుప్తుడిదె వేయరో కైదువులు
కాగినపోట్లు రాగి కదియకురో
[7-11]

కమ్మని పువ్వులు మేను కాడి
పార సూడుగడ్డ
[శృం. 16-2-49]

మొక్కలానఁ జింతతోడ
 మూసిన రెప్పల చూపు
 గక్కన నిన్నుగంటే కాడిపారదా
 [18-481]

కాడివారు
 కన్నుల కాంతల నెంత కాడివారఁ
 జూచినాను
 అన్నిటా దిష్టిదాకెనని యెంచఁ జెల్లదు
 [శృం. 8-222]

కాడు
 అలుగులపైఁ బడితేనాయులుదాకకుండునా
 కలికి వకుల చూపు కాడకుండునా
 [8-273]

కాఠాశము
 నూతులు దవ్వఁగఁబోతే బేతాశము వుద్దె
 కాఠాపులొకులం కంటిరా యీసుద్దులు
 [6-8]

ఆనలును కాసులును అవి రెండును నీవే
 కాసు నేయని వనికీ కాఠామేలే
 [17-308]

కాఠాశించు
 కాఠాశించి వున్నది నీకడ సుద్దులెల్లా విని
 చేతలేమీఁ జూవక చేరి వూరకుండుమీ
 [14-245]

మేకలు మరిగిన మీలవిల్లలకు
 నీకలు నేరిని యీ కరుణి
 కాఠాశించిన కమ్మలు నీళ్లు
 చేతల విండిన చెరువులలోన
 [12-293]

కాపిరేలు
 పుక్కిటలోకాయచూసి బొమెలు నేకువుగాక
 కక్కవించి మాకోడి కాపిరేవేలా
 [17-268]

కాదారి మాదారి పొద్దు
 యింతి సముద్రమువంటి
 కమకాన యెదురెదురె చూడఁదా
 యింతలోగాదరి మాదారి పొద్దున
 నెవ్వఁతెఱజూచేనయ్యా
 [16-2-106]

కాకరి
 కాకరినై దూరేపు గక్కననిదెమీనంటా
 పోకులబోక నీవాపెఱాట పెటారదా
 [14-197]

కాకరిచేతలు
 దీకొని కూడితి నన్ను తిరువెంకటేశ యీ
 కాకరిచేతలకు లోకమువారు నగరా
 [12-341]

కాకరితనము
 నీకేచెల్లాగాని నే నింకా శోవను
 కాకరితనా లెప్పుడూ గలవే నీకును
 [17-173]

కాకరితనాలు
 యేకులకు నీతో నేను మేలము లాడఁగాను
 కాకరితనాల నవ్వి కమ్మటి సాదింతురా
 [18-302]

కాకరి మతములు
 కాకరిమతములెల్ల గాలిబుచ్చి పరమిపై
 పైకొనఁగఁ గరుణించె భావ్యకారలు
 [5-104]

కాకరి విద్య
 నీకు నీకే యేలికపు నే నంటినా
 కాకరివిద్యలఁ బొంది కరఁగేపు గాక
 [14-39]

కాకరి శత్రులు
 లోకులఁగోపింతుఁగాని లోని కామాదులనెట్టి
 కాకరి శత్రులమీఁదఁ గడుఁ గోపించ
 [10-7]

కాకలురేచు

కప్పురము నోటికచ్చి కాకలెల్లా రేచేవు
[17-1

కాకిజున్ను

కాకిజున్ను జున్నులంటా గంపెడేసి
తనిపించి
వాకొలిపి బాలులెల్ల వాపోవగా
[6-167

కాకిబెగడచీర

కాకిబెగడ శీరను కాశవోసివాడు కాను
వాకిటికి వచ్చినాడు వలసితి ననవే
[17-93

కాకిబెగడబొట్టు

కాకిబెగడ బొట్టుకంచు మట్టియలు
త్రైకడ సంకు టంగరమునుం గలిగి
[వ. యో. వి. 4-1247

కాకివోటు

కాకి వోటుజముచేత కందుకుందు మరుచేత
మాకావనిగాదు మనుజులాల
[5-102

కాకుచేయు

చీకాకుపడిన నా చిత్త కాంతముసేయు
లేకకా నీవు బహులీల నన్ను
కాకుసేసెదవు బహుకర్యములఁ బడవారు
నా కొలఁదివారలా నారాయణ
[5-146

కాకుసేసినన్ను పీఠెంతగట్టువాయయనక
శ్రీకాంతా నీవంతట నుండువు
చిత్తగించి వినవే
[7-61

కన్నవినన్నవారెల్లా కాకుసేయరా
వున్నతుఁడవైన నీ కి వొద్దము లేలయ్య
[8-90

కాకుపోకిళ్లు

కాకిపోకల నడిగాక యీ కాకు
పోకిళ్ళ మావాడు పోనేర్చు నటవే
[అ. మ. క. 867

కాకులసేయు

కలలోన నిన్నువేడ్కల శయ్యమీద
గలసి యాడితులఁ గాకులసేయ
[ఉ. + క. 495

కాకు విషయాలు

నీకు నరహంబైన నిండిన యీమనసు
కాకు విషయాలపాలు గానరుహమా
[8-55

కాకుసేయు

పైకొని వలచి కిందువడిన యింతులమాట
కాకుసేనే మగవాడు గలఁడా లోకానను
[12-62

నీవు నాకో నున్నాఁడవు నేనున్నాఁడ
సముఖన
కావరపు టింద్రియాలు కాకుసేసేని
[11-236

ఆకసానఁబారేపూరి అతివల మానములు
కాకుసేయువాడు తరగమా పైవాడు
[12-294

కాచన పోచన

కాచనపోచన మారు కల్లపబొల్లపమల్లు
బాచన దేచనగారిఁ బాడిపాడి
[11-3-77

కాచిన యాతలి

అచారమేడి యిఁకననావార మేదయ్య
కాచిన యాతటి కరిగాపులము
[10-253

కాచేటి పూచేటి జన్మము

చీచీ మనసా చీ మనసా
కాచేటి పూచేటి వో మనజన్మమా
[9-151

కాటారిండు

వొల్లనివాడవై వుండి వొక్కొక్క
నెవము పేసి
కల్లయలుకలుగాఁ గాటారించేపు
[17-281]

కాడితె

జోడువిడువరాక చులుకడనంబున
కాడితెలకు లోనాయ బ్రదుకు
[5-153]

కాడిగట్టు

పాడైనయెరుకతో బందమోక్షము లొక్క
గాడిగట్టుట తెలివిగానకే కాదా
[11-2-16]

కాణాచి కాఁపు

కామక్రోధములకు కాణాచి ఏను
ఆమని యింద్రియముల కడిబంటను
[7-246]

కాతరపు జీవులు

ఈతగవే నాకు నీకు నెంచి చూచితే
కాతరపు జీవులకుఁ గలరా వివేకము
[8-97]

కాశరీఁడు

కఱకరీఁ బెట్టగోరే కాశరీఁడా కాను
[14-159]

కాదన నపు ననరాదు

కమ్మి అంతర్భామి కల్పితంబు లివి
కాదన నపు ననరా దెవ్వరికి
సమ్మతించి ఆనవడి యెడిదొకటే
సర్వలోకవతి నిజదాస్యము
[5-269]

కాదపునను

ఆయమిందుఁ గాదపునన నెవ్వరు
కాయజగురుఁ దొక్కఁడే ప్రేరకుఁడు
[9-273]

కాను కూడదను

కాదు కూడదనకు మీ కాఁకలు
నేయకుమయ్య
యేదెన చూచినా నీకు నింటిలోనిదానను
[14-145]

కల్లనిజమెఱగక కాదు గూడదని నీపె
వెల్లెవిరిగా నిందలు వేయబోయ్యేనా
[17-495]

కాదు గూడదను

కాదు గూడదనరాదు కలస్వభావమునకు
ఆదినుండి హరిమాయ న తీనది లోకము
[10-193]

కానితె

యిందుముఖి నీకు మొక్కి యిచ్చె
నిదివూ కానితె
[14-29]

కానిలేని బంట్లు

కానిలేనిబంట్లుఁ దేరకాండు వెట్టిగానఁగ
దానికి నీ కూరకుండ దర్మమా సర్వేశ్వరా
[6-36]

కానుకపట్టు

గక్కన నాజవ్వనము కానుక వట్టితిఁగాక
పుక్కుమీటి గుబ్బల నిన్నొరనితినా
[శృం. సం. 18-386]

కానుకపెట్టు

గుట్టున మది మొక్కికోరా కానుకలు
పెట్టరో దండముక పెట్టరో యిపుడె
[అన్న. పుట. 21]

తడబడ జుట్టిన భన పంచకొంగు
కడనున్న దొకకాను కానుకవెట్టి
[అన్న. పుట. 22]

కామధేనువు వద్దిదూడ

చెంతల శ్రీవెంకటేశ చేరితి నీవద్ద నేఁడు
వంతుకుఁ గామధేనువు వద్ది దూడవలెను
[9-49]

కాయకపు గాడిదె

కాయపు గాడిదెకు కవణము వెట్టి మరి
వీయపు చుట్టలెల్ల వీడువెట్టరో

[9-172]

కాయకపువారు

నేయరాని చేతలెల్ల జేసివచ్చి నీవు నన్ను
పాయని చుట్టమువలె బైకొనేవు
కాయకపు వారినెకాని లేవీ వినయాలు
వోయమ్మ నిన్నేమన్న నూరకుండే గాక

[17-358]

కాయకమగు

పాయపువాడై తేను బడుకనీవె యిట్టై
కాయకమై యెవ్వరిపై గన్నుదాల్చి నె

[16-2-89]

కాయకములు

కాయకము లందరునుఁ గార్యపరవశులే
పాయని నీవకారణ బంధుడవు

[7-72]

కాయదారులు

మాయలోనఁబుట్టిడి మాయలోనఁ బెరిగేడి
కాయదారులకు నెల్లాఁ గలిగినదే

[6-9]

కాయపుజుట్టాలు

మాయలు నీతో నడిపి మరులుగొలిపేవారు
కాయపుజుట్టాలె నీకు గలిగేవారు సుమ్మీ

[15-253]

కాయబెట్టు

గాలించి సున్నకాయ బెట్టిందె

[సుభ. క. 1042]

కాయాటగు

గాఁడుపు సతులఁబొంది కాయాటైన వానికి
యేటికిఁ గరఁగి గుండె యేమి చెప్పేవే

[13-241]

కాయాటులు

రాయడి రఠిఁబెనగ రారాఁపులకు నోవ
కాయాటులయిన వారు గాని నేరరు

[14-287]

కాయో పండో

వున్నకుఁడా మమ్ము నొలిపేన యేరె
కన్నుల నవ్వేవు చెలి కాయో పండో

[12-340]

కారిండు

కొండలె కదలె బాగుల చన్నులు-యీ
గండుఁగోవిల కూఁత కారింపి నటవే

[13-189]

కారుకమ్ము

పూరకెవొక్కరినైతె వొచ్చుములువపైను
కారుకమ్మినట్టి నా కల్లవెంచను

[16-1-24]

కాలకాసు

నాచక రుచులయాస నాతులకాఁకలయాస
కాలకాసుకైన బొంకు గరపే యాస

[11-161]

కాలగాలము

ఏలనాదే మొక్కించేవే యిప్పుడే నన్ను
కాలగాలమున మేలు కనుఁగొనేఁ గాక

[14-71]

కాలదొబ్బు

కామించి మొక్కఁగ నిన్నుఁ గాల
దొబ్బు నేరుతునా

నేమమున గాఁగలించి నేరుతుఁగాక

[15-94]

కాలము కాలముగాదు

కాలము కాలముగాదు కపటాలే కఱవాయ
చాలునింక దీనితోడి జాలిమానరే

[5-208]

కాలము గంటువేయు

అల గాలిదెచ్చి ముడియగాఁ గట్టఁగరాదట
వెలయ గాలము గంటువేయు రాదట

[7-28]

కాలము గొలుచు

గాలిముడిగట్టినట్టు కాయము మోచితిమి
కాలము గొలిచితిమి కనురెప్పల

[9-267]

కాలఁజేతఁబేదగు

ఆకుమపంజరములోన నయముననుండినా
చేకనే పెరిగిన చిలుకా
జాతిగాఁగర్వపు సంకెళ్ళఁ బడికాలఁ
జేతఁ బేదైతివే చిలుకా

[5-50]

కాలము కొనలవాఁడు

మేలుకొనివుండినాను మించి నిద్దిరించినాను
కాలము కొనలవాఁడు ఘనుఁడీ హరే

[9-91]

కాలము వొగ్గి కాచుకొను

వున్నతి నెంతకాలము వొగ్గికాచుకుండవలె
విన్నవించి నీనేవ వేడుకొనే కొరకు

[7-77]

కాలఁజేతఁ బెనఁగు

వచ్చేవారిఁజూచి చావును వెరఁకు గాన
రొచ్చుల సంసారముపై రోతఁగాని
కచ్చుపెట్టి అదియె కాలఁజేతఁబేదఁగఁగ
మచ్చిక నేయుదుఁగాని మానవేను

[16-1-45]

కాలిగోరఁబోలు

యేలకిందువడి మొక్కేవేమి బాఁతినేనీకు
కూళ నింటేని కాలిగోరఁబోలను

[4-170]

కాలిఁచవడు

కాలిఁచవడగ నెక్కడికి నేఁగెదెని
పాలుమాలిన యట్టి ప్రాణి

[11-3-72]

కాలిసన్న

ఏమీ ననకురే యెప్పుడు మీరు
గామిడియై కాలిసన్నఁ గద వీని బిడ్డఁడు

[12-217]

కాలుకొక్కు

మల్లాడికోపముతోడ మంచముదిగకుండిన
కొల్లె నీకాలు దొక్కితి దోపము లేదు

[15-6]

కాలుదప్పు

వాలుగన్నుదోయి మెఱుంగువలె
వేసివేసి రతికి
కాలుదప్పు రమణి చల్లకడవతోడను

[12-161]

కాలుదొక్కు

మాటలాడ నే వట్టై మనసు చూడనే వట్టి
ఈటునం గాలుదొక్కిది యెన్నఁడె కాను

[4-115]

కాలురులు

కననా సంసారము కడలేని భారమౌట
కనినా దొలఁగరాదు కాలురులు

[9-73]

కాలూఁడు

కాసుకునుఁ గొరగాని గతిలేని
పనికిఁగా కాలూఁడనీవేల కర్మమా
వోసరిం చొకమారు వొయ్యనే
వొకరీతి నొల్లనని తలఁగుమీ కర్మమా

[5-187]

కాల్పద

యెలమి శ్రీవెంకటేశ హితులకే కాల్పద
తలఁచి యితరులెల్లా దాటలే రెవ్వరును

[6-56]

కావనియేడ్చు

కనువిచ్చిచూడండు కనువిప్పుకున్న
నెలుగెత్తికావని యేడువందెపురు

[వ. యా. వి. 3-150]

కావిరిఁగాలము

గోవింద యనియంటె గూడని పదవులేని
కావిరిఁగాల మూరకే కడవేము నేము

[5-232]

కాసుకునుఁ గొరగాని

కాసుకునుఁ గొరగాని గతిలేని పనికిఁ
గాకాలూఁడనీవేల కర్మమా
వోసరించుక మారువొయ్య నే వొకరీతి
నొల్లనని తలఁగుమీ కర్మమా

[5-187]

కాసువీనపు బదుకు

కల్లలోని ఒడుకు కాసువీనపు బదుకు
కల్లరిప్రాణులు నమ్మి కట్టువడెను

[11-165]

కాసువీనములు

రానికెక్క యందరి రక్షించే దేవుడె
కాసు వీనములపాటి కావనోవదా

[16-6-42]

కాసువీనము

అసుద్ధిని యొకడట పెండ్లియాడ
గాసువీనము నాకు గల్గి దీనిపు

[అ. చ. 1015]

కాసు సేయనివని

మోసమున మాయావి మోహితుడై పోయి
కాసు సేయని వనికి గానిఁబడఁ బ్రాణి

[5-101]

కాసు సేయని వనికి కమ్మటి నానవెట్టెవు
వేసరక నీవుమాయెట వెంటలబాయవు

[17-457]

కుంకుమగోళ్లు

కుంకుమగోళ్ళతోడ కోరదొడలతోడ
అంతెల రవిచంద్ర నయనములతో

[10-157]

కుంగని రాజనము

ముంగిట బులుకడిగిన ముత్యము
వలె నున్నాడ
కుంగనిరాజనముతో కొండవంటి దేవుడు

[8-125]

కుంగించు

చేరిచీరలిచ్చువాడు చెరిగుంగించినవాడు
ధీరులై రేపల్లెలోనఁ దిరిగే రదే

[8-178]

కాసు సేయు

యాసునను నీవలవ నెక్కువ కులములెల్ల
కాసు సేయకపోయెఁ గలికాలమా

[11-277]

కాసె

కట్టుకవున్నాడదె కాసెగా యెవ్వతో చీర
వెట్టికినాపెఁ గొంచు వేయవచ్చిని

[13-48]

కాసెపోయు

సారెకు నావలపు రచ్చాలబెట్టె నే నికా
పోరుచు నాచీర కాసె పోయునుంటివి

[13-126]

కాకాంజి

కాకాంజివచ్చే సతికై దండవట్టుకొని
గోలవై శ్రీవెంకటేశ గోరనూ దేవు

[13-117]

కాళింగు

మెట్టఁడా కాళింగు మేటిశిరములు నవియు
గొట్టఁడా దానవులఁ గోటానఁ గోట్ల

[5-68]

కు

కుంచవేయు

కొండవంటి దొరవని కుంచ
నీకు వేయఁగాన
న్నండఁ గూచుండు మనుచు నానవెట్టెవు

[17-504]

కుందనపు ముద్ద

ఇందిరానామ మిందటికి
కుందనపు ముద్దవో గోవింద

[5-8]

కుందణము

అందముగ నిలుచుండి
అకు మడిచియ్యఁబట్టె

కుందణపు గద్దెమీదఁ గూచుండే దెవుడు

[14-208]

కూరిమితో నాపెకు నీకుందనము
వంటిమేను
యారితఁ జేయగఁ జేతులెట్టాడెనో
[16-2-86

[కన్నడంలోలాగే టవర్గవంశము ఈ
వరంలో ఉండడం గమనించాలి]

కుక్కనోట కళానము
అక్కడనాపాటువడి యక్కడనీపాటువడి
కుక్కనోట కళనమై కొల్లఁబోయ బదుకు
[11-3-24

కుచ్చక మెచ్చక
కుచ్చక మెచ్చక కొనసాఁగి వలపు
లెచ్చక యిచ్చక మిటు నేయకున్న
[వ. యా. వి. 3-1898

కుచ్చికాలపు దినాలు
లవ్వనఁ బదారంగుళాల ప్రాజమింతే
కుచ్చికాలపు దినాలు గొలిచిన
[7-193

కుచ్చి కొగిళ్లు
అచ్చపు వాఁడై శకటాసురు
మర్రించిన వాఁడు
కుచ్చి కొగిళ్ళు నింతులఁ గూడినాడు
[8-235

కుచ్చిసారు
కుచ్చిసారీ వలపులు కొమ్మచెమట యేరుల
మచ్చరవేమిగుల్లాను మోనవయ్యా
[14-47

కుచ్చు
పాటించి నీపేరు కుచ్చి బయలు
మాటలాడితే
మాటలోనుగానే వచ్చి మన్నింతువు
[13-154

కుడిచికట్టు
పుడిమి కారము పురుషోత్తముఁడె
కుడిచికట్టెడివారు కోటానఁగోటి
[10-183

కుతదీరు
నతి లేనివానికి జరగినదే యాలు
కుతదీరుటకు రచ్చకొట్టమే యిట్లు
[6-63

కుతిలవడు
కుతిలవడు శూద్రకుని గొట్టెముచ్చుగఁజేసె
మతిమాలి కురురాజు మడుఁగు చొరఁజేసె
[5-76

కుతిలము
కుతిలములును దుర్గుణములునుఁ దృణే
కృతములు నేయఁగ గుఱుకొకటే
[5-188

దృతిశ్రీవేంకటేశుడు కిరువీధు వేఁగితేను
కుతిలాన శుక్రులు దిక్కుల కేఁగిరి
[13-220

నకమైన కూరిమికి సాదించనేల
హితమైన వినయాలే యింపులుగాక
కుతిలంబు లేని మతి కొనరనేల
రతికెక్కె చనవు మెరయుట గాక
[14-75

కుతిలాలు
కుతిలాలు మాని నరిఁ గూచున్నవి చూడవే
నతి యురము మీఁదట చక్రవాకాలు
[7-52

కుత్తికలనుఁ గూయు
పెదవినెత్తురు వీర్చి పెనుగోళ్ళఁ
జించుకొంటా
కొదలు కుత్తికలనుఁ గూసేరు జీవులు
[9-205

కుత్తికలోన పావురములు
మిగులరతివేళను మెరసేదా మిన్నిటాను
వగటు గుత్తికలోన పావురములు
[7-52

కుత్తుకపట్టు

మనమనఁ దలఁచిన తలఁపులు

మాటల వెడలఁగ నాడిన
గొనకొని కన్నుల నీళ్లు గుత్తుక వట్టెడిని
[11-290]

కుదువపెట్టు

మొదలఁ గర్మములకు మోసపోయి

యీ బ్రదుకు
కుదువపెట్టితి నే గురిగావక
[10-142]

అప్పకమై తలఁపెల్లా ఆపెకుఁ గుదవపెట్టి
దెప్పరమై మామొటఁ దిరుగ నోపుదునా
[16-2-51]

కునివడఁజుట్టు

కునివడఁజుట్టిన కుటుమాపు పాగ
యనువంద వంచలోహంపు టంగరము
[ప. యా. వి. 6-66]

కుప్పలుఁ దెప్పలగు

కుప్పలుఁ దెప్పలునై గుబ్బతిల్లి మతిలోన
యెప్పుడుగాని రాఁదో యేమి నేతునే
[18-463]

కుప్పలుఁ దెప్పలు

కుప్పలుఁ దెప్పలునైన కోరికలు మతిలోన
యెప్పుడుఁ బాయకపోయె
నెన్నిరేపు రోతలు
[11-3-77]

నెప్పునఁదలవంచఁగా నేరమెంచెరాదుగాక
కుప్పలుఁదెప్పలుగాఁగ కూడుట యెరఁగవా
[15-283]

కుప్పలూ తెప్పలు

ముప్పరి నీతోగానక మోనాననే వుండితేను
సుప్పలూఁ దెప్పలునైన కోవములివెనవా
[15-162]

కుప్పవడు

కూరిమిగొనరితేను కుప్పవడిఁ దరితీపు
యేరితి నుండునో చిత్తమేమందునా
[శృం. సం. 18-264]

కుప్పళించు

కుప్పళించెజవ్వనానకొంకు గొసరెరఁగవు
యిప్పుడు నీతో మాకు నెదురాదరాదు
[15-271]

కుప్పళించి పెంజెమట గురిపేఁగాని పీకుఁగ
తిప్పకిట్టి మోము చూచి తలవంచనోపరా
[17-107]

నేడుకుపె యిటువంటి నెరజాణ తనములు
కోరికలింకా నెంత కుప్పళించేవే
[శృం. సం. 18-522]

కుప్పె (నవరములో భాగం)

కుప్పె నవరపువతిఁ గొప్పువట్టి తీసితివి
దెవరపు చేతెల్లాఁ దీడుచుకునేవే
[14-231]

కుమ్మలుగనాడు

గోవిందాది నామోచ్చరణ కొల్లలు
దొరకెను మనకిప్పుడు
అవలనీవల నోరఁ గుమ్మలుగ
నాడుదమీతనిఁ బాడుదుము
[9-43]

కుమ్ముడి

చెంత నీ పాదాలొత్తిసిగ్గునఁ గుమ్ముడిజారె
కాంతుదవు యింతటను కాఁగిలింపరాదా
[15-10]

కుమ్మెలగు

సంతెగాదు నిమ్మఁ దన వన్నులు
నాటిందితేను
అంతఁ గుమ్మెలయ్యానంటూ నట్టె
మూసెఁ బయ్యద
[14-111]

కుయివోవు

చేరి తమ పూరివారి చెఱవట్టుకొనిపోతే.
కోరి కుయివోయి తెచ్చుకొన్నట్టు

[6-5

కురుచబుద్ధులు

అరగు నాదుర్బలున కరుదై న యన్నంబు
కురుచబుద్ధులును నరమి గొనుగాక

[5-145

కుఱకుఱదైవాలు

కుఱకుఱ దైవాఁ గొందరును గడియించి
యెఱిగి నెఱిగనట్టి యేమి నేనేవయ్యా

[9-25

కుఱఁగలిగొను

కుఱఁగలిగొను ననఁగ
ఱుగొనకొనె గృష్ణా

[శ.ప. అ. 66

కుఱుచబుద్ధి

వెఱుకువెఱుకు నిందు వేరుకవడ నిట్టి
కుఱుచబుద్ధుల నెట్లు మాదుదనయ్య

[5-138

కుఱు వాఁడిసూది

తఱుచు కుఱులవడఁ దనబొంత పొంత
కుఱు వాఁడిసూదిచేఁ గూర్చుచున్నంత

[ప. యా. ఎ. [2-644

కులగిరులూఁటాడు

గుడిగొను కనరుల కులగిరులూఁటాడ
పుదయించె నదివొ పుగ్రసంహము

[8-239

కులధనము

కులధనములతోఁ జిగురుఁగండె నేమాయ
నిలుపు నిపురగాయ (?) నీ మాయ

[9-58

కులముగోటిసేసును

కులముగోటిసేసును గుంపులజన్మాదులై తే
అలరివారులఁ బోయి అడిగేదే యెపుడు

[8-248

కులువ

ఏమే నంగతెరఁగమితిరో నీవు
అమె కులువవరించ కయ్యో నీవు

[17-74

కువ్వ

కువ్వలాయ నీ చేతలు గురియయితి
మింకకు
వవ్వళించితిరి వండరంగినాదా

[17-127

కువ్వలగు

దవ్వల నుండేమమ్మాఁ దడనేవు నీవాళ్ళ
కువ్వలాయ వలపులు గోమిదరాణా

[15-174

కువ్వలువడు

ఇవ్వల నపుటి నిన్ను నింటికిఁ బిలిచితేను
కువ్వలవడఁగ నాపె కోకవట్టి తీనెవు

[18-454

కుళీలికాఁడు

మచ్చిక బిందిలివెట్టే మాయకాఁడ
కుచ్చికపు నేరుపుల కుళీలికాఁడ

[16-2-83

కుసిగింపు

కొడుకక మీతోడి కుసిగింపు చాఁ
బిదివేలు వచ్చె మీ పట్టనాం బిదియే

[ప. యా. ఎ. 6-723

కుసిగుంపు గావించు

కొనిపోకుమని కుసిగుంపుఁ గావించ
దనతెచ్చు పెఱిగి రిత్తతీనంచుఁడెలిసి

[ప. యా. ఎ. 7-1018

కుసుమఅగు

మునమున నవ్వల ముంగారు ముంపులు
వనివాడుఁ జెమటవానలు

ముసుగులసిగ్గుల మూఢామంచులు

కుసుమై దలపులై కురిసేఁ జెలియా

[15-230

కుళకము

కుళకమగు సాత్వికపు గుణమేద నేనెడ
కలియుగంబిది యిందుగలవాడ నేను

[7-174]

కుళుపు పట్టు

వెలి కురికినవండు వ్రేలాడువండు
కుళుపు పట్టిన మేను కోటి మొగ్గంబు

[వ. యో. వి. 4-752]

కుళ్ళాయి గబ్బాయి

చెల్లు చీటియు నిచ్చి చేచేక మేలు
కుళ్ళాయి గబ్బాయి గొమ్మంచు నొసగి

[వ. యో. వి. 6-696]

కుక్షి బెట్టి పెంచు

నానాటినికీనేమి వమ్మితి మనేదేమి

పేనిమమ్ముఁ దన కుక్షి బెట్టి పెంచఁగాను

[8-252]

క్రమ్ముడి

క్రమ్ముడి జారినవాడు కోమలి

చిమ్మనంగోవి

చిమ్మెడి వన్నీటిమోము చెమరించువాడు

[4-5]

కూ

కూఁకటపేరు

మోరమైన ఆసలనెడి కూఁకటపేరు దవ్వి
పారవేసి యిడుములఁ బడన్లొక్క

[5-115]

కూచు

నినుఁజొచ్చినవ్విశేను విజము నెరపెనంటా
గునిని యల్లంకేనే కూచుంటివి

[14-206]

కూఁకటవేళ్లు

ఆవలఁ జూడఁగ జల్లనై వుండుగాని
కావలఁగూఁకటవేళ్లు తెగఁబారునుమిగులా

[16-1-60]

కూచుండు

కూచుండు మనుచు నన్నఁ

గొంగువట్టి తియ్యకునే

చూచిచూచి యెవ్వతై న కుడువట్టును

[17-285]

కూతలార్పులు సేయు

మదసాహసమునఁ బల్కెలు కత్తులంది
పొదలుచుఁ గూతలార్పులు సేయువారు

[వ. యో. వి. 6-324]

ఎప్పటి కెప్పటి వాడు లిఁకనేటికి

కుప్పలుగాఁ బంకమిచ్చేఁ గూచుండఁగదరా

[17-218]

కూకు

మెచ్చితేనే మేతులు మీరితేనే కూకులు

[15-215]

కూటిచేతి ప్రాణము

వట్టిచే వసిఁడిరాల్ బచ్చన సంసారము

గుట్టుఁదెలియఁ బ్రాణము కూటిచేతిది

[8-248]

కూకులు పత్తులు

పత్తునంటాఁ జెప్పంవేవు

వడదాఁకి కూకులును

పత్తులనై పోదుఁగాని వచ్చి చూడరాదా

[12-322]

కూటువకూడు

కోటిసూర్యు లొక కూటువ గూడుక

చాటున మెరసేటి చక్రము

[7-281]

కూడఁగట్టిన ముడుపు

ఘనపాశములఁ గూడఁ గట్టిన ముడుపు

తనుదానె యతని పాదములపై వ్రాలె

[వ. యో. వి. 5-295

కూడఁపెట్టు

వేడుక వారెవ్వరో వీ రెవ్వరోకాని

కూడఁపెట్టి పీరికే కోట్లాడే వారికి

[6-92

శరణు నేఁజొచ్చినది సరిసీవు మన్నించేది

యిరవైన గురుతుగా కిందుఁ గూడఁపెట్టివా

[8-250

నరహరి నామమెంచి నాకుఁ గూడ

పెట్టెనంటే

అరుదైన పుణ్యములు అన్నిలేవుభూమిని

[10-230

కూడఁపెట్టుకొను

తక్కకదాస్యమనేటి ధనముదమకుండఁగా

రెక్కించికూడఁపెట్టకోలేరు యేలో జీవులు

[8-279

కూడ పోయు

గోవింద నామమొకటే కూడపోసెఁ

బుణ్యములు

వేచేలు నామములకు వెలలున్నవా

[9-8

కులుకుఁ జూపురెల్లాను కూడ

పోయఁగానెకాదా

తలరాతై చీకటి దట్టపుఁ గొప్పాయేను

[13-139

కూడిమాడు

కూడిమాడి వుండఁగా వీగుణాలు వెదకనేల

జోడైన రతులఁబొంది చొక్కుటగాకా

[18-360

గుట్టమావబుద్ధి కూడిమాడి వుండుఁగాక

నెట్టిన నేడ నుద్దుల నీ వడిగినాను

[18-322

జోడు కోడియలమై జోఁకకోఁ దోడు

నీదలమగుచు నప్పిటఁ గూడిమాడి

[వ. యో. వి. 2-868

కూడు చీరగానిచోటు

కూడు చీరగానిచోటై కొరగాని పాటై

వాడివాడి వేసారితి వదలి వేసారితి

[11-3-22

కూడుపెట్టు

నెఱవుగ శ్రీ వెంకటేశ్వర సీతే నే

శరణాగతి చొచ్చితిని

తఱిదరి చేర్చుగఁ గూడుపెట్టఁగా

దైవము సీతే భారము

[9-84

కూను మేలువాఁడు

యిక్కువ శ్రీ వెంకటేశ యందునె

నన్ను గూడితి

మిక్కిలి నాయెడ కూనుమేలువాఁడవైతివి

[17-2

[ఎడకు + ఓసు + మేలువాడు

అనా విరుదుకోవాలి:]

కూరాకుఁ జెయు

చెలఁగి కూరాకుఁ జేసేవు నీ

తలమీద నుండే తరుణిఁబో నేను

[12-193

కూలఁగుమ్ము

కోరి యింద్రణిత్తుఁజంపె కుంభకరునిరించె

మోర దానవులనెల్ల కూలఁ గుమ్మెను

[7-228

కోలచేఁ బనులగాచె గోవిందుఁడు

కూలఁగుమ్మెఁ గంసుని గోవిందుఁడు

[15-257

కూలదొబ్బు

తొడిఁబడ మద్దులు భువిపై గూలఁగ

దొబ్బి యఘనురఁ జంపితిని

బడినె గోవర్ధనగిరి యెత్తితి వడుచుల

నేనేటి వను లివియా

[8-277

కూలి

బాలకినై యెంత నిగువడినాను నీకేమి
కూలిచ్చినవారు పనిగొనక విడుతురా

[14-184]

కూలికి వలచిన వలపు

నాడుదేరు కూలికి వలచిన వలపులు
యీడేరించు కొనేది యింత విన్న పనులా

[16-2-63]

కూప

శ్రీవెంకటేశుడు సేస శిరసుపైఁజలితేను
కూపగాఁ గొప్పలో దాచుకొనవేమే

[13-176]

కూహకము

పూహటోహలు సారె వువిదతో నేవే
కూహకములేల పతి కొంగువట్టి తియ్యవే

[41-114]

కూళతనము

కూళతనమున నిన్నుఁ గొనరే మింతేగాక
జాలి మా వలపు నీకుఁ జవులయ్యానా

[15-287]

కూళప్రాణులు

పెట్టినదైవమెరుఁగు బీరకాయలోనిదిక్కు-
దిట్టకూళప్రాణులమై తిరుగుత గాకా

[9-24]

కూళ సంసారము

తోలుబొంత గట్టుకొన్న దొర
నింతే నన్ను నీవు
కూళసంసారమా యేల కొనరేవు

[9-45]

, ర్తి

కింకపు కిసరు

కింకపు కిసరుచేత కీడైన దేహము
పంక పంక తెరువుల వడినేని

[5-208]

కిందు పడు

కిందుపడి పరుల ముంగిలిగాచు సుఖము
పందివలె తనుదాని బ్రదికేటి సుఖము

[5-77]

కింకలుడుపు

నియతము చూకిదె నీ పాదములె గతి
క్రియగా మమ్మేలి కింకలుడువవే

[9-131]

కిందుమీదు తను

దోమటిసంసారపు దొంతికర్మములఁజిక్కి-
కాముకుడై కిందుమీదు గానఁ దింతేకాక

[8-78]

కిందట మీదట [కిందా మీదా]

మందలించి కన్నవారిమాట విన నాకేల
కిందట మీదట నీ కృప యుండగా

[17-539]

కిందు మీదగు

తనంతఁ దా నూరకున్న దైవమే తోదాసు
కినిసి తాఁబదిరితే కిందు మీదాసు

[6-94]

కిందా మీదా

తలఁగి శ్రీవెంకటేశు దాసులైనవారు వీని
గిలిచి నటించగాను కిందా మీదా సుఖమే

[9-125]

కిందు మీదు నేకమగు

కిందు మీదు నేకమైన కేవల చింత
సందులేక నిజమైన సహజ చింత

[10-48]

కిందు మీదెరుగు

యిక్కడ నక్కడ నితని దాసులే
యేచి సుఖింతురు నిజసుఖము

కిక్కిరిసిన యజ్ఞానాంధకారులు

కిందును మీదును నెరంగరు

[9-83]

కిందుమీదెఱుగు

గిరికొన్న శమకాన కిందు మీదెఱుగక
మరచె మే నలమేలుమంగనాచారి

[4-65]

కిందేడు మీదేడు

కొరి శ్రీవెంకటపతి కుక్షిలోనే లోకములు
ఆరయఁ గిందేడు మీదేడై వున్నవెంటే

[8-14]

కిచకొట్టు

పాశంబు చేఱిట్టి పొండ్రక నాముఁ

గీశంబుకైవడిఁ గిచకొట్టజేసి

[అ. పు. శ. 5156]

కిట్టు

నెట్టన పీపు నన్నారే నిందలెల్లాఁ దప్పదని
చుట్టి మనుగుఱివాని చొచ్చి వెళ్ళేవా
నట్టనాడుమ నేనైన ననల యలుగులను
కిట్టిన నిజము మించ గెలిచేగాని

[13-181]

కట్టుడు కలువదాలు ఘనమైన కారజాలు
గట్టిగాఁ బట్టుగోము సింగారించరే

కిట్టి రుక్మిణీదేవి గృష్ణుడు పెండ్లాడివచ్చె
పెట్టుఁ డిందరికి నేడు పెండ్లివిడియ

[15-55]

కిరుదు

యానుమేమి వసిదేమి యెంచిచూచితే
మనసు దెలిసిన నిర్మలానికి
ఘనమేమి కిరుదేమి కలదెల్లా నీ
శనువుగఁ దెలిసిన శత్రుజ్ఞానికి

[16-1-48]

కివ్వ కివ్వ నవ్వు

ఎవ్వరు వెంకటపతి తెఱుగించ నారగించి
కివ్వకివ్వ నవ్వు నణఁకించి జూడి

[5-159]

కినము

కరితీపులవల్లను శమివుదై మీద మీద
తెరలిన వోట్లలో కినరులు వాసెను

[14-72]

కినరు

కొనలెల్లఁజెమరించి నున్ననిచెక్కులజారె
కిసరి యెవ్వతె యలిగనో నీతోను

[17-401]

కిమ్ము

కిమ్మురా నిన్నుఁ గాదనేమా
కిమ్ములా నిన్నుఁ గీర్తించేగాక

[15-128]

కిమ్ముల వారాదెడిటి కీరితి నీదె కాక
యెమ్మె నెవ్వతె దెచ్చి నా నెగువెంచేమా

[17-398]

యెమ్మెకు నాతో నెంక నవ్వినా
కిమ్ముల నీతోఁ గనిసేనా

[17-474]

క్రిందట మీదట లాడు

కిలకిల నవ్వి నిన్ జెనకి

క్రిందట మీదట లాడుచున్నదీ

[శృం. వృ. ప. శ. 91]

క్రియ

క్రియ దెలియక వేరేతెలనఁ బెండ్లాడితిని
నయగారి వతిసెట్టు నమ్మవచ్చునయ్యా

[13-177]

నయగారి వానికిఁగా నంటుతోడి సరసాలు
ప్రియునికిఁగ మంచి ప్రేమమెల్లాను
క్రియగలవానికిఁగా క్రిందిమీది విచారము
భయములేనివానికి పట్టినదే పంకము

[14-129]

ప్రియములు చెప్పితివి పెనఁగితి విందాఁక
నయమాయ సరసాలు నవ్వు లంతేల
క్రియ నేనెఱుఁగుదు తెరవించ కింక నీవు
జయముచేకొంటినిదె చక్కని నీమాటలు
[14-277]

క్రియఁగూడె శ్రీవెంకటగిరిపతి నేమెచ్చితి
ప్రియవదే విదె నీవు భేదమేమి గంటివే
[15-241]

క్రియ గలుగు

నయమగు శ్రవణానందము వినినను
క్రియ గలిగిన నీ కీర్తనము
[7-135]

క్రియగా

నియతము మాకిదె నీ పాదములె గతి
క్రియగా మమ్మేలి కింకలుడువవే
[9-131]

క్రియ చూపి

దయఁదలఁచుక నేనె తగిలి కూడితి విన్ను
క్రియచూపక నేనుంచె గెంటించఁ గలవా
[15-221]

క్రియావిరుద్ధము

ప్రియముమానిన యట్టి పెనఁగేలా మాది
క్రియావిరుద్ధపు కీర్తనలేలా
[7-180]

క్రి

క్రితము

పాల జలనిధిశేట బంగారులోపలి కళ
క్రితముగా నీ తెంగేలు వచ్చెను
[13-3]

క్రిలు

బయల్ఁబెరింగినదివో ప్రాణులను
హరిమాయ
క్రియ దెలుసుకొనేటి కీ లింతే కాని
[9-4]

క్రిలువదలు

కాలవిశేషమో లోకము గతియో
సన్మార్గంబుల
క్రిలువదలె సౌజన్యము క్రిందయిపోయినది
[5-63]

క్రితైనది

క్రితైనది వైకుంఠాన మెరిసిన రూపము
క్రితైనదిదే శేషగిరిమీది రూపము
[7-198]

క్రిలుగంటు

బలువాల మల్లార్చి పట్టుకున్నాఁడు
వెలయఁగఁ గీలుగంట వేసుకున్నాఁడు
[8-148]

క్రిర్తన తెక్కు

పేరగు జవరాలి పెనిమిటి పేరఁ
జేరఁ గీర్తనతెక్కు బెరసి వందవర
[చక్ర. పం. 76]

క్రిలుబొమ్మ

వరమాత్యుని నాశ్రయములో క్రిలుబొమ్మ
....
అరిది పంపద లది అలమేల్మంగ
[14-84]

క్రిత్తితెక్కు

క్రిత్తితెక్కిన నిజాశ్రుతి డాచి ధరణి
వర్తించుచున్న సంవర్త చందమున
[వ. యో. వి. 2-451]

౨

తెంగేలు

పాంజలనిది తేట బంగారులోపలి కళ
కలికముగా వీ తెంగేలు వచ్చెను

[13-3

తెలపు

తనివిమారిన తలపు తడవోరువనిబులుపు
అనువెఱంగవి తెలపు అడియాన యలపు

[4-20

తెల్లరేగు

తెల్లరేగి విక్కి హరిక్కిరి భుజములవె
వల్లపు పాతాళానఁ బడరో దనుజులు

[6-79

తెల్లరేగె దేహమందే కిమ్ములచుట్టరికాలు
పొల్లువోదెన్నఁడు భూమిపుట్టుగాఁబుట్టినది

[7-256

తెల్లవి మేనితోడ దిందెన్న నీరుదుతోడ
తెల్లరేగిఁ గరుణ సుగ్రీవ నారసింహము

[9-229

తెల్లరేగి వీధులనుఁ గేరిపుట్ట చెండులాడి
బిల్లదుఁడు గదవమ్మ బాలకృష్ణుఁడు

[10-172

తెల్లరేగి యాడనో తా గిణిగిణిమె వచ్చి
కల్లగదె చూడఁబోతే గదురుకొనిని

[17-248

తెచ్చురేగు

వచ్చి వీ గుణములకు పరిణామించుటగాక
తెచ్చురేగి బొమ్మల జంకించ వచ్చునా

[15-15

తెల్లొత్తు

క్రియ నిసుకపాతర తెల్లొత్తు నీ మాయ
జయమంది వెడలఁగ జనులకు వశమా

[9-58

తెళవుల దొక్కు

వరకాంతల భంగవరచుకొంటే మేలు
దొరకని తెళవులు దొక్కుకుంటే మేలు

[9-158

౩

కేఁగండ్లు (కేఁగన్నుకు బహువచనం)

కేరికేరి వచ్చేవు కేఁగండ్ల జూచుకొంటూ

[17-379

[విఘంటువులు క్రేఁగన్ను అని క్రావడితో
సున్నరూపమే స్వీకరించాయి]

కేకినల్పొట్టు

రాకేందుముఖులు పంక్త్రమమున నిట్లు
కేకినల్పొట్టుచు కేరి నవ్వుచును

[ఉ. క. 344

కేనము

అనలు నీకేమిటికి నంత విజమరిపై కే
కేనాన నీవే బదికేవుగాగ

[17-323

కేపు

ఆపె నీకు మొక్కనీ ఆపెకు నీవైనా
మొక్క

కేపుగ మాకేటికి మొక్కించేవయ్యా

[15-183

కేరడము

వీరమాడవద్దు గాక పెనఁగ వద్దంటినా
కేరడాన నేటికో జంకించీ గాక

[15-238

కేలునఁ గేలు దెమలించు

ఇలఁ బొరలుచు సున్న యింతి భావించి
తెలిసి కేలునఁగేలు దెమలించుకొనుచు

[ప. యో. వి. 3-307

కేరెత్తి మొక్కు

వేలముద్దుటుంగరము వేదొకనిడి వ్రధాని

కేరెత్తి యందరిచే మొక్కించు కొన్నట్లు

[9-160

కేళాకూళి

కొమ్మనినుగూడికేళాకూళిలో గమరిపీట
నిమ్మల నోలలాడి దెటువంటి వలపో

[4-2

కోరిజలకము కేళాకూళిలో నే నడుగెను
అరసి తానీడ వచ్చినాడ నేతను

[13-100

తై

తైకొలుపు

కాతానిచి వున్న వేళ తైకొలుపరాదు గాక
చేతల నీచెప్పినట్లు నేయడా తల్లి

[15-283

దగ్గరికాగలవని తనుదానె తోచిని
కగ్గినంచుమీద పతిఁ గైకొలుప వసమా

[17-397

తైదప్పు

చెఱుగుమాసిన నుద్ది చెప్పఁజాలకుండేవు
యెఱుగము తైదప్పు లెందు మోచుకో

[15-57

తైపగు

కడుపు నిండినంతనే తైపాయ రుచులెల్లా
బెడిదపు టాకలైతేఁ బ్రియమాయను

[9-252

తైపు

కోపముదీరిన మీద గూడేవు గాక
తైపున వీవుశ్చెదె కల్లయనవయ్యా

[17-157

కోపమేటికి నీవు కొంగువట్టుకుండగాను
తైపువేటికి నీవు గలిగుండఁగా

[17-410

తైపుచేయు

యేవుగదేహమురోసి యంద్రలోకానవిడిచె
తైపునేసి రోయకనేఁ గాయము

మోచితిఁగాని
[7-242

తైపునేసి యిన్నిటానుగడచి శ్రీవెంకటేశు
నోసి శరణని మనే దొక్కచే నుండి

[10-108

తైమీరు

నామువెక్కి బంకములు నాలినేయనికనేల
తైమీరి నందుకతనినిఁ గాఁగిలింపుకొనవే

[15-237

తైయెత్తులు

అపదలు సంపదలు అందులోని మకరాలు
కాపురపు లంపటాలే తైయెత్తులు

[6-56

తైరవడి నాళము

తైరవడి నాళమునఁ గాంతపై నీపూడితేను
పూరక నీవైఁ దమ్ముల ముమునె నాపె

[13-124

తైలాటము

నివ్వబిల్లఁగైలాటాలు నేఁబెట్టితివనేమిక
జవ్వని యాపెఱుగదా చల్లని నీగుణములు

[14-147

త్రైలాటాలు పెట్టు

బద్ధుల నేరుపులెల్లా వచరించి నీ మోహము
పెద్దనేని త్రైలాటాలు పెట్టకుండేవా

[16-2-41]

త్రైవాలి వండు

కాయపు సుఖములు గంపల నున్నవి
పాయమే త్రైవాలి వందె నదే

[9-47]

త్రైవాలు

లలియింకరేచకున్న లాగుల వీవయనెల్లా
పలచనై లోలోనె వండితాఁ గై వాలుగా

[15-167]

పాయము నీకొక్కనికే చాయగా

మీఁ దె తితిని

యాయెడఁ గై వాలకుండను వెంకటేశ
మా యింటనే పాయకుండరా

[13-223]

త్రైవీడియము

ఒకనేర్చుమైఁ బ్రసంగించితో క్తులను
వికసింపఁజేసి త్రైవీడియం బొసఁగి

[వ. యా. వి. 5-102]

త్రైవ్రాలు

నిగ్గుల శ్రీవెంకటేశ వీపునన్ను నేలుకొని
దగ్గతినాలోనుండఁగా తలపూఁ గైవ్రాలదు

[6-4]

కొ

కొంకుగొనదు

కొంకు గొనదులేని మంచి

'కూటమరిర విట్టఁ గూడి

వెంకటాద్రి విభుఁడు లేని వేడుకేటికే

[12-55]

రంకెలు వేయుచు రాజులెరుట వీపు

కొంకు గొనదులేని కోడల

[12-312]

కొంకు గొనరులు

వంకము వంకము పైకొని రాకురో

కొంకుఁ గొనదుల కూళలము

[5-144]

కొంకుదీర్చు

గోవిందుఁడు గలఁడుగా

కొంకుదీర్చి ననుగావ

కావరపు భవములు గదిమినాను

[9-128]

కొంకుదేరు

బిత్తికోఁగూడితిఁదనపచ్చడముమునుఁగిడి

కొత్త యింకనేయక తానే కొంకు దేరువచే

[13-165]

కొత్తపెండ్లి కూతురు కొంకుదేరీఁ దేరదు

చిత్తగించి నీవైనా చేయి వట్టవయ్యా

[17-178]

కొంకువాయు

కొంకువాయఁ గాఁగిలించి

కూరిమి నవ్వు నవ్వి

యింకఁ జెమరించితని యింక నేటిదే

[17-79]

కొంగిచ్చు

కలిగినది యొక్కచే కమలావతి సేవ

తెలువకొంగిచ్చేను దిబ్బెము దొడికేను

[5-267]

కొంగుజారు

కొంగుజారినంతలోనేకూలెను త్రిపురములు

కంగి గమనించితేనే కలదోషములుమానె

[6-150]

కొంగు పట్టి తీయు

కొంగుపట్టి తీసితేనె గొట్టున లోనాదువు

[17-175]

కొంగుపైడి

చేరి కొల్పినవారికి జేవట్టు గుంచమవు
కోరి నుతించిన వారి కొంగు పైడివి

[6-173]

కొంచిన వారల కొంగుపైడి
ములిగిన వారికి మొనవాడి

[7-197]

తేరి శ్రీవెంకటవతి దేవుడై నందుకు గురి
కోరినవారి వదాలే కొంగుపైడిగగాదా

[7-233]

కొంగుపైడి యగు గురుమంత్రంబులు
సంగడి వైష్ణవ సంభాషలు

[8-247]

కొలచిన వారల కొంగుపైడి కడు
బలిమి దారక బ్రహ్మమీతడు

[9-130]

తోపుల మోవియ్యవే తెలుసుకోలే నీవు
తోపులదరి తోపుల కొంగుపైడై వున్నది

[13-208]

సరసపు సముద్రము సకమైన కొంగుపైడి
అంది సంపదలది అలమేల్ మంగ

[14-84]

కొంగు పసిండి

ధనధాన్య సంగతి తంగేటి జున్ను
గొనఁజైన ప్రాయంబు కొంగు పసిండి

[ప. యో. వి. 3-713]

కొంగు పసిండి

తెమ్మలుగా మోవి తెనె లొనగుదువు
కొమ్మలపాలిటి కొంగు పసిండి

[18-86]

కొంగు బంగారువు

కోరిన కోర్కెయు కొంగు బంగారువు
సారె విష్ణుదాస్యము లోకులకు

[5-264]

కొంగు బంగారము

ఇంగితంబుగ వెంకటేశు గూడిన పొండు
కొంగు బంగారమై కోరికలు మీతె

[4-100]

కొంగు బంగారు

అంగమయిన మొలపీతంబురంబున
కొంగు బంగారై కూడె నితడు

[11-2-7]

కొంగు భత్యము

ప్రేమపు నీ యధరకు పెట్టరాని జీతము
కోమలి నీ తమ్ములమే కొంగు భత్యము

[12-205]

కొంగు మాటువాడు

యెక్కడి దొరనంటాన్ నేనెవె
శ్రీవెంకటేశుడు
మక్కువ బయ్యెద కొంగుమాటువాడును

[17-419]

కొంగు రొక్కము

కొంది పుణ్యపాపాలే
కొంగు రొక్కములు పెట్టి
వెలదెంచి బేరమాడ వేగరమే రారో

[8-170]

కొంగుల పసిండి

కారూమికడే కలిగిన దైవము
కోరినవారల కొంగుల పసిండి

[10-261]

కొంగులుపట్టి కొనరు

చెంగుట లేత నవ్వులు సీసపాలవంటివి
కొంగులు వట్టుచు నీవు కొనరేటి వేళ

[7-58]

కొంచని మూర్ఖుడు

అంచన నా స్తికునకు నాచారమే లేదు
కొంచని మూర్ఖుడ నాకు గుణమే లేదు

[8-121]

కొంచపడు

కోరివోకరినదగి కొంచపడుకుంటే మేలు
సారెసారె జీవులను చంపకుంటే మేలు

[9-158]

కొంచపు భోగము

యెంచఁగ నీకుక్షితోన నెత్తినయ్యాజన్మము
కొంచెపు భోగము వలన గురిసేయవలెనా

[8-55]

కొంచెము చేయు

పెంచినఁ బెరుగును పెను యింద్రియములు
కొంచెము సేసినఁ గుండును

[10-12]

కొంచించు

వాక్కొక్కవేళ తలిదండ్రులైన మీర
లాత్మభోగంబు లొసంగును

బాహ్యభ్యంతరంబులం గానకుండగా

కొంచించక సిగ్గు విడిచి
మలమూత్రంబులు వినర్జించితి

[వై. వ. మా. గ. 17]

మంచముమీఁదికిదీసి మన్నించి అంతభోనే
కొంచించి విద్రవోఁ బోతే కొంచదాకదా

[14-33]

కొంచి కొంచి యుండు

మంచికనమే వలె మాటలాడే యవ్వదెల్లా
కొంచికొంచి యుండవలె కోవపువేళ

[8-158]

కొంచిన

కంచుమాయఁ బొరలఁగాఁ గాచితె

శ్రీ వెంకటేశ
కొంచినయిన్నాళ్లు నాగుణ మేటిగుణము

[7-194]

కొంచి యాడు

యంకి నీవు వచ్చావంటే నిందాక

నెదురు మాచె
అంతయు నీకోఁ గొంచి యాడఁజాలదు

[17-532]

కొంచు

యెంచి విభీషణు కిటు లంక యొసగి
కొంచని ప్రతాప కోదండరామా

[8-184]

కొంచెపడు

గాటమైన సంపదల కడలేని పుణ్యుల
కోటికే బడగెత్తక కొంచెపడనా

[5-202]

పుమ్మడి నీ విందుకెల్లా నూరకున్నఁ

గన మిమ్ము
నమ్ముమన్న వేదాలయానతి కొంచెపడదా

[8-191]

కొంట [=కొనుచు]

కొలదివేనిసొమ్ములు కొంటవచ్చె నీకునిట్టె
[17-357]

కొండగద్దె

కొండగద్దెమీదివాడు గొప్పకిటిమువాడు
దిండుపైఁడి పీఠ కేళ తెక్కులవాడు

[7-274]

కొండ గొడుగు

కొనరివేలనేయెడ కొండగొడగెత్తుచేడ
వనమా నిన్నుఁ బొగడ వరజగన్నాదా

[7-196]

కొండ గొను

కొండగొన్న సుఖమెల్లఁ
గొల్లలాడుదువు గాక

బొందుమల్లెపానువుపైఁ బొరలగ నేటికే
[4-28]

కొండచరిఁ బొలయోర

యెండదాఁకితివి కడునివ్వల రవ్వులు సేసి
కొండచరిఁ బొలయోరఁ గూరుచుంటివో

[4-40]

కొండల నునుపులు

కొండల నునుపులు కొనకొన మమతలు
అండలకేగిన నడవదలు

[5-24]

కొండలై కొల్లలై కొలదికి మీఱు
వెండియు శ్రీరంగ విభునిపైఁ బ్రేమ
కొండలై కొల్లలై కొలదికి మీఱు
[ప. యో. వి. 5-1206]

కొండలై కొల్లలై కొలదికి మీఱు
వెండియు శ్రీరంగ విభునిపైఁ బ్రేమ
కొండలై కొల్లలై కొలదికి మీఱు
[ప. యో. వి. 5-1206]

కొండాటము
వసుదేవుఁ డల్లవాడే వరుస దేవకి యదే
కొనరే బ్రహ్మదుల కొండాట మదే
[10-1]

కొండించు (?)
నరహరి యచ్యుత వో నారాయణ
గురుఁడు నిన్నుఁ గొండించెఁ (?) గోరి
నే వింటి
[9-200]

కొండుక
రెండుచేతుల యిద్దరికిఁ గాఁగిలిచ్చి యిచ్చి
నొండుక జమః పెండ్లి కొడుకవు నై తివి
[13-183]

కొండె గోడితనము
ఉండనీరా యీపాటి పూరకే నన్ను
కొండెగోడితనాలకుఁ గోపమెల్లాహెచ్చును
[13-59]

కొంతము
వంతపు నీ మాటలు భావించి తెలియజోతే
కొంతములై నాటఁగాక కొరతయ్యానా
[

కొంపవెళ్ళు
తేకువై న హరిభక్తి తెరువు గానని వాని
వేఁకపునీరులు కొంపవెళ్ళుఁజో లోలోనె
[5-143]

కొచ్చి
కోవమెల్ల గలిగిన కొచ్చి శాంతమిచ్చుటకు
చేపట్టి కలవుగా నా చిత్తములో నీవు
[7-196]

కొచ్చి కొచ్చి
వచ్చిన నీరులు నాలుక తుదలు
కొచ్చి కొచ్చువో గోవిందు
[5-8]

చెచ్చెరవీనుల నాలించేది సురల నుతులు
కొచ్చికొచ్చి తోఁకఁ జాట్టుకొన్నది నింగి
[8-232]

చచ్చి చచ్చి పుట్టి పుట్టి జారవద్ద కర్మము
కొచ్చి కొచ్చి సేసి సేసి గోరపడేఁగాక
[9-147]

కొచ్చి కొచ్చి యొక కొండంత కనకము
వెచ్చపుఁ జోకకు వెల యిడినట్లు
[9-285]

కొచ్చి కొచ్చి తిట్టు
యిచ్చకపు పతివి నీ వేమన్నా నికవే నాకు
కొచ్చి కొచ్చి తిట్టినాను కోపమున్నదా
[17-213]

కొచ్చి కొచ్చి రుచిగొను
యెచ్చునాలుకఁదపు మింగకెట్లుమానవచ్చు
కొచ్చికొచ్చి సారె రుచిగొనుటగాక
[11-79]

కొచ్చిన
కొచ్చినశ్రీవెంకటేశుకొలుపుదుబంటనింతే
వచ్చి యింద్రియాలకెల్లాఁ బంపు సేనెను
[7-193]

కొచ్చు
కొచ్చిన గోరయపు కోపములు
గచ్చుల గుణములు గలనాళ్లు
[11-48]

యెచ్చకములే సేసి యింతి నిన్నుఁజెనకఁగా
నొచ్చకు మీ మేనంటా గుట్టు వేసేవు
[14-127]

యంగిత మెరిగి నిన్ను యంటికి
బిలిచే గాన
కొంగువట్టి తోసి యంత కొచ్చేదాననా
[14-167]

కొట్టగొన
కొట్టగొనకు మతిగోరి పాతే
జట్టిగ హరికథ చవి గలుగు
[9-21]

కొట్టగొన తెక్కు
కొట్టగొన తెక్కులేదు కోరిమొదలనులేదు
నట్టినదుమ మన్నది నా బ్రతుకు
[8-110]

కొట్ట నూకించు
కుడిచేత దునుజుల గొట్ట నూకించినాడు
ఎడమచే బండ్ల గొల పిడికిలింకె
[11-198]

కొట్టిన పిండి
కూడిన వారికి రతి కొట్టిన పిండి వంటిది
కూడని వారికి కలగుర వంటిది
[13-204]

కొట్టువడు
కోవపు శాంతము(గ)చేత గొట్టువద్దప్రాణికి
తాపపుకర్మమువెట్టి తప్పించుకో వచ్చునా
[10-88]

కొట్టులు దంచు
కూరిమి విషయముల కొట్టులు దంచేము
చేరి నీవు చెప్పినట్టె నేనేము
[9-198]

కొడితెండు బయలు
కొడితెండు బయలిలో గోవిందుని నెలవట
చిదిముడితో నిచ్చే చేరి వట్టరా
[11-180]

కొడిమెలు కట్టు
కూడి గూడక తొలై కొడిమేలే కట్టెవు
వాడలో నుండఁ బాసెగావన్నె మగవాడికి
[17-324]

కొడిమెలు గట్టుకొను
బొడమి కాంకలకుఁగా పురుమఁడు
బెడ్డఁ గన్న
కొడిమెలు గట్టుకొనె గోవిందరాజా
[13-195]

కొడిమె లెంచు
అడుగఁబోతే నుద్దులు అంతా మేలే కదలే
కొడిమె లెంచేనంటే గొంకిఁ దాను
[14-197]

కొడిసాగు
ఉడుగని వెలువటి వుడ్డోగము వలె
కొడి సాగెడి మితి కోరికలు
[11-78]

కొతికి
వతిబెండ్లాడినయాలవక్క-నుండినిద్రించితే
కొతికి కాలానుభాగి గొనవచ్చునా
[6-214]

కొత్త పెండ్లికూతురు
సారెకు నవ్వులేల వచ్చడముతో
నున్న యాపె
కూరిమి నీ కొత్త పెండ్లి కూతురుగాదా
[15-284]

చిత్తముతో చింతలేలె సిగ్గులు వడఁగ నేలె
కొత్తపెండ్లి కూతురవా కొమ్మై నీవు
[15-291]

కొత్తలగు
హత్తిదేవతలు నిన్ను నందరు
బూటించఁగాను
కొత్తలాయ నీ బ్రదుకు గోవిందరాజా
[7-130]

కొత్తలు
అప్పుడువేంకటరాయఁడధ్ధపావఁ డరకాల
కుప్పవడఁదన్నె నిట్టి కొత్తలెందుఁ గలవా
[4-60]

కొత్తైన గమనము

చిత్తనూరిని మీద చేయు చెలియ మీద

కొత్తైన గమనము కొన లేళ్ళమీద

[4-133]

కొద

పలుకుల కొదలుతో పయ్యెద వదలుతోడ

చెరి నీపై వలపులు చిందఁజొచ్చెను

[15-288]

కొదదీరు

రిదియ్య గురుప్రసాదపు పురోదాశ మచ్చి

కొదదీర ద్వియమను కుండలంబులు పెట్టి

[6-148]

కొదలు

యెదుట నామోము చూచి యంటి

కిచ్చె దాఁగాను

కొదలు గుండగుల నా కోవ మింకానా

[15-123]

కొద్దిమాలిన తర్కము

కొద్దిమాలిన తర్కము కొంత మాకు

గడియించి

పచ్చి నిన్ను గాని వాని (*) వలె దాఁగవలెనా

[9-25]

కొద్దిమాల

కొద్దిమాలినట్టి తనఘోరము విచారించఁడు

నుట్టలై న హరిత క్తి సోదించినా

[8-135]

కొద్దిమీరు

అనుక శ్రీవేంకటేశు బంటై వరమిచ్చి

కొద్దిమీం నంతోసారె గుప్పి

మానుమంతుఁడు

[10-272]

కొద్దులు

కొద్దులతో మారుకుమారొకరొకరుంగరాలు

కొద్దులై పున్నవి మీద కొనవే ళ్ళనిదిదో

[18-119]

కొనకుఁ గొన

కొనకుఁ గొన యదే కోరెడి దదియే

తను దా రక్షించుఁ దలఁచినను

[9-188]

కొనకెక్కు బోయి కొంచెపడు

తనుఁ దానే చెరె హరి దది విభాండకునకు

కొనకెక్కుఁబోయి నివి కొంచెపడెఁ దొల్లి

[6-99]

కొనకెక్కు

ఘనుఁడ తిరువేంకటవతి యని కని

కొనకెక్కుఁట తేకువగాకా

[5-163]

గోవిందుఁడు మన్నించితేఁ గొంచెము

దొడ్డున్నదా

కోవరపుసిరలంది కొనకెక్కుఁగాక

[9-134]

గోవిందు దానులమై కొనకెక్కుఁదుముగాక

వేవేలు విధులనమ్మి వెతఁబడ గలమా

[9-260]

పొందుగ నచ్యుతుఁ బూజించు పూజలు

కిందఁగ కొనకెక్కుడి నిచ్చెనలు

[9-275]

కొండపంటిదినుమీ కొనకెక్కు నా మనను

పుండుఁ గామాదులను పురు మృగములు

[10-200]

కూడఁ గూడ నానాఁటఁ గొనకొక్కఁ

గోరికలు

వీడని బంధము లన్ని విడిచినా

[10-219]

యెననిన శ్రీవేంకటేశుఁడె యంతా

కొనకెక్కిన నిజ కోవిదునికిని

[11-111]

సిద్ధితి పడఁగనేల చింతలఁ బొరలనేల
గొట్టున మొదలె పీరు కొనకెక్కదా

[11-153]

కొనకొన మమతలు

కొంపల సునుపులు కొనకొన మమతలు
అండల కేగిన నదవదలు

[5-24]

కొనచింత

కుంగేటి భోగములకుఁ గొనచింత
పుంగిటఁ గలిగె మాకు వోహో యీ చింత

[10-48]

కొన దాఁడు

శుచ్చిన నిట్టూర్పుల కొనదాఁకే పునికి
ఉచ్చిన మాటల ధ్వని దాఁకేటి పునికి

[10-25]

కొన చేవుఁడు

మేకోదకముగ వటవక్రమున యీఁదెటి
నీకంఠే
దీకొని పలికిన కాలంబుల కొనచేవుఁడు

మఱి వేఁడ
[10-104]

కొనదైవము

యెనసియులెల్లా వెఱిగియు మరిఁగియు
కొనదైవము నేలో కొలువము మనము

[9-159]

కొన నాలిక

అరిచితే మూరఁడెక్కినదే నామకిర్తనము
కొరిమి శ్రీ వేంకటేశ కొన నాలికకును

[8-248]

కొన నాలికలు

మునుకొని వేదముల ముడిగిన మంత్రము
కొన నాలికలలోఁ గడుర్త నిలిచె

[8-10]

కొన నాలికె

పతి నీకోవిన్నవించె జవ్వనపు గళమెల్ల
పకమై కొననాలికె జదివితిని

[14-19]

కొన నాలుక

మునుకొన్న గామములై ముందర
నుండే వాఁడు

కొననాలుక మీదటి గోవిందుడే భో

[10-11]

కొననాలుకే హరిగుణము తనుదోగవో
మనసా అతని దివ్యమహి మెంచవో

[10-14]

కొనలు

కొనలు శ్రీవేంకటేశ కూడితిని నన్నునిట్టె
మనసిచ్చి నేఁగాఁగా మన్నించితిఁ గాకా

[17-542]

[ఈ పదాన్ని గొనలు అని వర్గకృత్యం
తోనే నిఘంటువులు స్వీకరించాయి]

కొన మొదలు

పనిచి యందుకును నారాయణుఁడై
కొనమొదలై తా గురి యైనాఁడు

[7-270]

కొనమొదలై నవాఁడు గురి దా నై నవాఁడు
పునికి మనికేసేయ కూరకుండేను

[6-119]

కొన మొదలేదో గుఱిగన రొరులు

మునుకొన సంసార మోహంధమందు

[6-118]

ననిచి యీ రెంటికిని నారాయణుడే కర్త
కొనమొదల లాశనిదే కొనరు మాకేల

[8-91]

కొన మొదలు నడుము

వెనకను కృష్ణుడే లెనముం దద్యుతుఁడే
కొనమొదలు నడుము గోవిందుడే

[7-229]

కొన మొదలెఱుంగు

తలచి యెవ్వరినేఁ దగుఁడగ దనలేను

కొలది జీవుఁడ నింతే కొనమొదలెఱుంగ

[9-248]

కొన మొద లేర్పడు

మనుడగు శ్రీవేంకటవతి గావగ

కొన మొద లేర్పడే కొంకే లేడు

[5-317

కొన యగు

గొనకొన్నయర్థము గోరిన యటువలె

కొనయగు మోక్షము గోరడు

[8-213

కొనలు సాగు

కోరిక బారక కొనలు సాగగా

బారలు చాచేఁ బ్రపంచము

[8-118

కొనుదుంచు

పుట జయమాయ నిశ్చే పుణ్యపావము

లందుతో

కుటిలపుఁ గోరికల కొనదుంచుట

[5-277

కొన్న కోలు

మన్ననలు దనవంక మరియింతకంటేనేవి

కొన్నకోలై యిఁకనేమి

గొంగువట్టి నన్నును

[17-546

కొన్నది కోలు

కన్నులఁ జూచేపు మాతో

కందువ మాడలాడేపు

కొన్నది కోలు నీ కిక గోవిందరాజా

[15-174

కొన్నది కోలై కోరు

ఇన్ని కోరికలు యిదియే తనకని

కొన్నది కోలై కోరుట గాకా

[5-193

కొన్నదే కోలు

నన్ను నిలె శ్రీవేంకటనాథుడ కూడితివి

కొన్నదేకోరిక నీకుఁ గోనచెన్నరాయడా

[16-19

కొన్నేసి విలుచు (?)

కన్నతండ్రి బానిఁ జంకబెట్టి దించితేను

కొన్నేసివిలుచు ముద్దు గునిసినట్లు (?)

[7-221

కొప్పు వట్టి తీయు

చెప్పవద్దు నీసుద్దులు చెంగట నేనుండఁగానె

కొప్పువట్టి తీయవా ఆ కొమ్మన నీ విపుడు

[13-123

కొయ్యకాఁడు

మచ్చిక నేమాడెటి మాటలు వేలుచుకొని

కుచ్చితాలు సేసితిగా కొయ్యకాఁడా

[17-589

అంకుల చేతులువట్టి యానలేల పెట్టిని

సంకలేని కొయ్యకాఁడు జాజరకాఁడు

[13-134

కొయ్యగాఁడు

కోరి నేరా లెంచనేలే కొయ్యగాండ్రతోడ

[17-458

కొయ్యతనము

కొయ్యతనా లెల్లనాడి కొంగువట్టి తీసికేను

యియ్యకొంటిఁ బనులకు నేమో కాని

[15-147

వ్రయ్యముల తొమ్మిదైన వనితమానితెనని

కొయ్యతనమున బాస గొనక నిన్నొల్లను

[4-168

కొయ్యతనముననిట్లెకోనేటిరామునిఁగూడి

పుయ్యాల మంచముమీద నో యమ్మా

[12-327

కొరమాలు

విరసపు బాసముల వినికీచే వీనులెలా

గొరమాలె మాకు నేటి కులావారములు

[6-61

కొఱకొఱ మాటలు

గురునాయకుని కొఱకొఱ మాటలకును

ఘరి మేనబావను నాత్మఁ గైకొనక

[ల. మ. క. 6449

కొఱకొఱ సేయు

కొఱ కొఱతల సేయ

ననుకూలపు భార్యకు వెంకటేశ్వరా

[శృం. పృ. ప. ౪. 55]

కొఱమాలు

నెఱయవిభవములెల్ల నిజములాయందరికి

కొఱమాలినట్టి తమ గుణము గాక

[5-151]

కొలకొలమను

నిలుపుదాళలో నిడుగూతలతో

కొలకొలమని గోవిందుడు

[8-142]

కొలగట్టు

మలసె నిన్ను దలచ మనసిచ్చితివిగాక

కొలగట్టి విషయాలఁ గోరుమంటివా

[16-40]

కొలిచిన వారి పాలి కొల్లలు

కొలిచిన వారి పాలి కొల్ల లివ్వో

ఋలనిట్టి దైవమువు యిత వేరే కలరా

[9-193]

కొలచి పోయు

అంపల సూర్యచంద్రులనే వడెకుడు కల

ముంచి కొలచి పోనేని మునుకొని కాలము

[6-172]

కొలదాకు

మంచముమీదికిఁదీసిమన్నించిఅంతలోనే

కొంచించి నిద్రవోఁబోతే కొలదాకదా

[14-33]

కొలది

మెచ్చితేనే మేకులు మీరితేనే మాకులు

యిచ్చకొలది వడకు వేమందురా

[15-215]

కొలది జీవుడు

తలచి యెవ్వరినేఁ దగుదగ దనలేదు

కొలది జీవుడు నింతె కొన మొదలెఱగ

[9-248]

కొలది పాటు

ఎన్నఁ దిక యేది గొలదిపాటు

పున్నతపు మాయలకే వొడిగట్ట వలసె

[9-151]

కొలది పెట్టు

వలుమారు నీ గుణాలు పైకొని నుతింతురు

కొలది పెట్టుచు మీ గుణులు లెంచలేరు

[7-53]

కొలదిఁబడు

దంబలైనా చేతఁ దలపించుకొనఁగ దొక

కొంట వింక నిది నీకు కొలదిఁబడునా

[4-38]

కొలదిమీఱు

చెలి చక్కనిదిగాదో చిత్రమేమి రాదో

కొలదిమీఱిన పీపై కూరిమి లేదో

[4-119]

కొలది వెట్టు

లలిత లావణ్య లీలావిగ్రహము గాన

కొలదివెట్టఁగారాని గోళ్లు నిడుపాయ

[11-3-39]

కలిగితేజక్కదనము కొలది వెట్టఁగరాదు

లలిఁ దానెంత మీరినా చలములేదు నాకు

[18-246]

కొమ్ముసింగారములవి కొలదివెట్టఁగరవు

వమ్మిన యాసౌచగులు భావించరే చెలులు

[18-513]

కొలదిమీఱు

కొలది మీఱిన యూర్పు

కుచయుగములకు వేఁగు

బలుపు కుచములు నాభిచయి కల్గవేఁగు

[4-150]

కొలదీర్పు

అట్టెపూతనఁజింపి ఆడుఁగొలదీర్చినాడు

గట్టిగా గృహుడు లోకమువారికెల్ల

[6-57]

బలరావణుఁజంపి బావన కొలదీర్చినాడు
యిలమీదఁ గలిగిన ఋషులకెల్లా

[6-57]

కొలదిమీరినయట్టి కోతి కొల దీర్చినాడు
అల తన దాసులైన అమరులకు

[6-57]

వొల(లి)సి పురాలు చొచ్చి
పూరఁ గొల దీర్చినాడు
అల తన దాసులైన అమరులకు

[6-57]

వట్టకాశింగునిఁదోలి పాముకొలదీర్చినాడు
బట్టబాయటనే రేవల్లెవారికి

[6-57]

కొలవట్టు

మగనిపై బత్తెనేసి మంచిబోకాలెక్కెరట
తగుదండ కొలవట్టి తత్వగతి గనేరట

[7-30]

కొలిచినవారిపాలికొల్లలు

కొలిచిన వారి పాలి కొల్ల లివివో
యిలనెట్టి దైవమవు యిఁక వేరే కలరా

[9-193]

కొలుదాసి

పొరుగు నతులుండితే పొరచివేడుకకాగా
దొరకొలుదాసికిఁ బొరిదులుబాఁతే

[14-198]

కొలుపు

తప్పక చూచినగాళ్ళి దగ్గరివాఁ గొలువడు

[13-39]

కొలువఁబెట్టి

తొలుత రాముని గాంచి తోడనే సుగ్రీవుని
కొలువఁబెట్టి యాతని కొమ్మ నిప్పించి

[10-141]

కొలుపు చావడి

తడువిరహినై నిన్నుఁ గన్నులఁ
జూచేమంచేను

వాడ తేరి కొలుపు చావడి నుండువు

[13-22]

కొలుపు చిత్తరువు

కొంతవడిఁదనపేరుకోరినాడుకదలుఁతునే
కొంతవడిఁదననుద్దులు కొమ్మలచేపిందునే

కొంతవడితానున్న కొలుపుచిత్తరువుచూడు
కొంత యారీతిఁ బొద్దు గడుపుదునే నేను

[15-78]

కొలుపుడు బంటు

కొచ్చిన శ్రీ వేంకటేశ కొలుపుడు
బంటు నింతే

వచ్చియింద్రియాలకెల్లాఁ బంపునేనెను

[7-193]

కొలుపుఁడు వలయు

కొలుపుఁడు వలనీతే గొలువక మానుఁడు
తెలియ నతఁడే నుండి దేవదేవో తముఁడు

[10-183]

కొలుపు పతిమలు

కొలుపు పతిమలెల్లా గోడ చేరువులెకాక
కలయిక రతులకు కారణమేమి

[14-212]

కొలుపు నిబువు

వెలయ రాజులను దీవించే ప్రాణులాల
కల శ్రీవెంకటనాథు గానఁగరాదా

వలెనని యిందరికి వరాలిచ్చే దేవుఁడేమి
కొలుపు నిలుపుపాటి గుణమియ్యనోవరా

[16-42]

కొల్లఁబోవు

తోరమైన అసలుబ్బి తోవ గానిపించదాయ
కోరి రాకపోకచేత కొల్లఁబోయఁ గాలము

[5-128]

అక్కడనాపాట్లువడి యక్కడనపాటువడి
కుక్కనోట కళనమై కొల్లఁబోయ బదుకు

[11-3-24]

కొల్లలిచ్చు

యారీతి శ్రీవేంకటాద్రి నిర్దరునునేకరూపై
కోరి వారి విరాలు కొల్లలిచ్చేరదివో

[8-178]

కొల్లలుదొరకు

గోవిందాది నామోచ్చారణ

కొల్లలు దొరకెను మన కిప్పుడు

ఆవల పీవల నోరఁ గుమ్ములుగ

నాడుద మీతనిఁ బూడుదము

[9-43]

కొల్లలొనగు

చేరినేడునిలుచుండి శ్రీవేంకటాద్రిమీఁదఁ

గోరిన వరములెల్లా కొల్ల లొనఁగితివి

[8-94]

కొల్లు నించుకొను

యెవ్వరు బుద్ధి చెప్పిరి యిలపైఁజీమలకెల్లా

నెవ్వగఁ బుట్టల గొల్పు నించు కొమ్మని

[6-45]

కొల్లున నప్పు

పొడిగఁగనచ్చే పక్కన శ్రీవేంకటేశుఁ

గూడితి వింతటిలోనే కొల్లున నవ్వేపు

[13-24]

గుబ్బియరముననూఁదికొల్లుననునప్పునవ్వి

అబ్బురము సేసినది అనవాలు

[13-203]

క్రొ

కోఁడు

కోఁడినన్నులోను సేనుకొని పీయిచ్చఁదిరిగి

అఁడుజాతికిదే చాలు అంచెనా కోరుతారా

[14-246]

మఱి నానుడ్డులు యెంచఁగ నెంచఁగ

మంచము కిందె నూయి

గుఱి పి కథలవి వినఁజోకే

కొండలుఁ గోటానగోట్లు

[9-84]

కోటకొమ్మ

పీటన వయ్యాఁజివోయి పీపురాగా నదెచెలి

కోటకొమ్మ నొరగూడి గొబ్బునఁ జూచి

[15-277]

కోటికిఁ బడగెత్తు

చేఁజెఱుంగని కూన చెలిచిత్తమే కదా

కోటికినిఁ బడగెత్తెఁ గోరికలను

[4-135]

కోటానఁగోటి

యీటలేని శ్రీవేంకటేశుఁడేఁగి నల్లవాఁడె

కోటానఁగోటి దాసుల కోరిక లీదేర్చెను

[8-274]

కోటిచేయు

పీటిలోన నొకబుగ్గ నిమిషములోనఁ బుట్టి

కోటిసేసినట్లుండఁ గొంత వడ్డి

[7-126]

వీరఘోరకవముల వెలయ బాణాసురుఁడు

కోరిచే కొన్నవరాలు కోటానఁగోటి

[9-75]

కోటిసుద్దులు

పాటించి నమ్మినవారి భాగ్యము గాదా

కోటిసుద్దులేల యిదే కోరి చేకొనేది

[8-82]

కోటానఁగోటివరాలు

వాటపు సింగరముతో వాకిట వచ్చి నిలిచి

కోటానఁగోటివరాలు కొమ్మనియిచ్చుచును

[8-122]

కోటానగోట్లు

అరఱుఁచిఁజేరు అన్నమువాడను

కోరినకోర్కెలు కోటానగోట్లు

[9-40]

కోపేరువైచు

మీఁదైన యెద్దుల మెడ కాడిమీఁద

గోపేరువైచి నెక్కొని రొప్పికొనుచు

[వ. యో. వి. 7-744]

కోట్లకొలది

సిను వితనికి మొక్కి చేసేము జాగరలు
కొనరరో వరములు కోట్లకొలదులు

[10-27]

కోడు

వాడికె నొందొరులము వలచిన వలపులే
కోడి యెరుకలు సేసి కొనవచ్చేరు

[14-14]

కోతవేత

బాతాల పొంగటికే పొడమిన పంటలెల్లా
కోతవేత చూచుకొని కోరుకొటారు (?)

[9-175]

కోన [గ్రామనామం]

వీడెమిప్పీ గోన తిరువెంగళేకుడై వచ్చి
కూడెను శ్రీవేంకటాద్రి కొండమీడఁ

జూడవే
[14-142]

లోనై నీకు నుండఁగా లోనింటికీ బలిచేవా
కోనల నిందుకు నియ్యకొనగలనా

[14-220]

నానాటికి నీ గుణాలు నానించి కడిగేనంటే
కోనల ముంజేయి వట్టి గోరనైతేవు

[14-221]

కోనాడు

కోలులై నవేదములుకోనాడినిన్నుండులోన
నోటి విన్నవము లొక్క నువ్వుగింజంతె

[8-42]

కోపు

కోపినఁ దొలగవు కోరికలు

గానిలి చిత్తము గలిగి నన్నాళ్లు

[11-48]

కోపుల నుడుగు

చేవట్టి నామాంకితపు సిద్ధరసము గలిగి

కోపుల నుడిగి పనిగొనరేలో జీవులు

[8-279]

కోమటిండ్ల పొరుగు

ముద్దుముద్దు సేసినిన్ను మోడఁబెంచె మీతల్లి
పొద్దువొద్దుగోమటిండ్ల పొరుగాయబదుకు

[15-73]

కోమటి మేనరికము

వారిసీ నొలనివాడ పూరకే ఆనియ్యనేల
పొలసి అప్పుడే నన్ను బొమ్మనరాదా
కలికి నేఁగొనరఁగఁ గోమటి మేనరికమా
నెలవై నుఖాన నుండు నీ వొక్కడవే

[17-305]

కోయని కట్టు

కోరిన కోర్కెలు కోయనికట్టు
తీరవు నీ పని తెంచకా

[17-241]

కోలు

యేల కొనేఁ దీ దేహి
అలరి భోగములడిగిఁ గాక
చాలించఁగఁ జాలఁడు

కోలుముందు హరిఁ గొలువఁగరాదా

[16-1-10]

కోలుపడు

ఇందరి బుద్ధులు యీశ్వరేచ్ఛకు సరిరావు
గొందినున్న మానుషము కోలువడెంతైనా

[6-94]

కోలు ముందగు

కోలుముందై తండ్రిగల కొడుకు

తేది తొడుగు

యీ లీల హరిదాసుని తెక్కటి కోరికలు

[7-3]

కోలుముందై బ్రహ్మయజ్ఞ కుండము

లాహతి గొని

వోలినుండే అది నీకు హోమము

[10-46]

నాలిసేసిపానుపుపైన నవ్వులునవ్వేవునీవు

కోలుముందై న మీఁద గొంక నేటికే

[14-100]

కోలుముందు

బాఁడు వృద్ధునియెట్టి పరిభాష లన్నియును
మూలమూలంను దేహమునకె కాక
యీ లో నెంచి చూచితే నెన్నటివాఁడు
కోలుముందై పెరిగీను కొంచె మయ్యానో

[16-1-26]

మేలిమితుమ్మెదలాలమెఱుఁగ వోరువలేదు
కోలుముందై కూసిన మీ కులమునాన

[16-2-43]

శ్రీలలనాధిప శ్రీవెంకటేశ్వర
కోలుముందు నిను గొలిచితిమయ్య

[9-241]

కోవరము

చేవదేర బుజ్జగించి చెక్కుఁబొక్కిన నేటి
కోవరపు నీ చెనకులు నిజమాయెను

[17-67]

కోవరమై వెంటవెంటఁ గొలిచిన బంటకు
తావులఁ గొంతవడైనా దప్పి దీర్చవలదొ

[5-237]

X

గంటవేఱురి గూఁడు

పెడవిలుడను గంట వేఱురిగూఱ
నిడిన దివియపొరె నినుఁ దస్తమించె

[అ. మ. శ. 2226]

యన్నిటా శ్రీవెంకటేశ యిట్టై నన్ను

గూడితివి

వన్నిన గండికాఁడవు భళిరా మెచ్చితిని

[17-41]

గంటవేయు

గంటవేసి పోఁకముడిగట్టిగాఁ గట్టినయలు
వొంటిగాకుండా నాకని వొడిగట్ట నేరవా

[14-97]

గండి గడమ

కమలాక్షఁ డితఁడు గఱగఁగఁగదాదేవత
గమిగూడి రిందరును గండిగడవి

[11-3-50]

గంటు గిందుగాఁ బొరలు

గంటుగిందుగాఁ బొరలే కాపురమా
కంటమి శ్రీపతి కృప కాపురమా

[6-34]

గంత బొంత

యింతవానికి నీకు నిటు సూదిఁ బూని
గంతబొంతయుఁ గూర్చు గారణంబేమి

[ప. యో. వి. 2-698]

గండము దాఁకు

పొరి గుంభకర్థునికి పుట్టినదిసము వచ్చె
మఠలి గండము దాఁకె మండోదరికి

[11-225]

గక్కన సిద్ధులైన గంతయు

బొంతయే కాని

చిక్కి వరుసము గలిగి నెలపులేదు

[6-89]

గండికాఁడు

అండనే నాయందు లోకులందు
నుండు బరుదా
గండికాఁడై తన మాయ గాననీడు గాక

[9-283]

గంధాక్షతలు

పొత్తులవిందులు దెచ్చి బువ్వమున నిడరే
హస్త గంధాక్షతలరే అందరునేఁడు

[15-55]

కొండల శ్రీవెంకటేశ కూడితిరిద్దరు నేఁడు
గండికాఁడ యిఁకనేలకదానేవు మాటలు

[13-244]

గంపగమ్ము

వెన్నచేతఁ బట్టుకొని వేడనేలే నేతికి
తన్నుచూపుల నకని గంపగమ్మే నేరవా

[41-97]

వలపేమి గంపఁ గమ్మనుచు నాయందెన
[16-2-90]

ఆకచేమొక్కించేవంటా అట్టిసిగ్గువడమటా
కాకునేసి నిన్ను గంపఁ గమ్మవచ్చునా
[17-411]

చంపవచ్చిన కర్మ సంగ్రహంబగుబుద్ధి
గంపగమ్మక తన్ను గాచినా
[5-129]

గంపమోపు కోరికలు
లంపటమే సహజము లలిదేహధారులకు
గంపమోపు కోరికల కలకాలము
[8-32]

గంపయెత్తు
అలవోకనెందైన ఆనమానరేవు
కలగన్నచోటికెల్ల గంపయెత్తేవా
[16-1-14]

గంపల కొలది
దేవునిఁ బూజించితిమి తేరో నై వేద్యాలు
తైవనమై కృష్ణునికి గంపలకొలదులు
[10-27]

గంపల నుండు
కాయపు సుఖములు గంపల వున్నవి
పాయమేతైవాలి వండెనదే
[9-47]

గంపెఁడేసి మాటలల్లు
మఱినలఁడు నాలికే మాటలు గంపెఁడేసి
యెఱుక గొంచె మజ్ఞాన పెంచఁగదాడు
[7-115]

గక్కదులు
కాంతుడ నే నెంతాడినా గక్కదలవు నీవు
[14-175]

గక్కన
గక్కనఁ గాఁగిలించితే కన్నులదేవించితివి
వక్కన నా రతులకు భ్రమనీతివి
[17-2]

గగనము మోయు
తగుమునులు ఋషులు తపములు సేయఁగ
గగనము మోచియుఁ గర్మము దెగదా
[9-26]

గగ్గులకాడు
మరవైరి పంపులవె ముందరి సేవలవె
వరచిగగ్గులకాడై పారరో దావపులు
[6-79]

వీర నారసింహునకు వెరపులు గలవా
దూరాన గగ్గులకాడై తొలగుఁ గాక
[8-1]

గచ్చు
యిచ్చకము లాడేవు యిచ్చై కాఁగిలించేవు
గచ్చుల నలమేల్మంగఁ గానా నేను
[15-25]

రచ్చలబెట్టిక యిచ్చై రావయ్యా
గచ్చులమాని యిప్పిఁ గనుకోవయ్యా
[17-151]

గచ్చులాడు
గచ్చులాడులెకాక కలికి పాలిండ్లు
బచ్చన సకినల పరిపాలులన్నీ
[ల. మ. క. 2525]

గచ్చువంటి యిహము గనివంటి పరము
గచ్చువంటి యిహమింతే గనివంటి
పరమింతే
ముచ్చటి కిందుకుఁ దుదమొద టన్నదా
[11-158]

గజ భజించు
గజ భజింపుచు వచ్చి కాచుక మఱించేటి
ద్విజముని సంఘముల దేవసింహమా
[7-129]

గజరు
నిజమాడితేఁ గనక నీవే నా దేవతవు
గజరు నీ చేతలకుఁ గలఁగినా చిత్రము
[17-278]

గజరుజేతలు

భజనమెరయ నన్నుఁ బచ్చినేనేవు ఇంక
గజరుజేతల కోవఁగలనా యితను

[12-242]

గజబెజలు

త్రిజగాన నాకనిఁ జేరిన దాను లిదె వీరు
గజబెజలింక నుడుగరో రాక్షసులు

[7-253]

గజస్నానములు

హరిఁగొలుపవి కొలువులు మఱి
యడవిగాసిన వెన్నెలలు
గరిమల నచ్చుకు వినవి కథలు
భువి గజస్నానములు

[7-1]

గజబిజి సేయు

నిజమే యాడుదురుగాక నీకేం యీ వెరవు
గజబిజిసేసి నిన్ను గానిఁబెట్టెనా

[17-464]

గట్టగు

శ్రీవెంకటేశ్వరు నాకుఁజేరి వొప్పగించితివి
కావింది నీవాడే నింద గట్టాయలేదే

[17-353]

గట్టువాయి

కాకుసేసినన్నువీఁడెంక గట్టువాయయనక
శ్రీకాంఠాపీఠింకటనుండువుచిత్తగించినవే

[7-61]

గట్టువాయతనము

శ్రీకాంతుడప్రత్యక్షమైశ్రీవెంకటాద్రియిదె
తెకొంటి నీకృపనెంక గట్టువాయతనమో

[6-187]

గట్టువాయతనమునఁ గదిసి నన్ను
వచ్చేవు నీ చుట్టమనో పక్కమనో

[16-2-100]

ఎంక గట్టువాయత మిదేమే వీడు
అంతకంత కేమన్నానవమీఁడే వీడు

[17-182]

గట్టువాయి

కాంతుండవోగట్టువాయి జాణతనమోయిత్తె
మంతుకెక్కించే నా మీది మన్ననోయి

[14-175]

గడకుఁ గట్టిన పాత

గడకుఁ గట్టినపాత గతిదోఁచె మనసు
అడుసులోపలి కంబమై తోఁచె మనసు

[11-3-125]

గడగడ నదురు

ముడివడు బొమ్మలు ముంచిన పూర్వులు
గడగడ నదిరేటి కటములును

[10-32]

గడవల

ఈ భవమునకుఁ జూడనేది గడవల తనదు
ప్రాభవం బెడలించి బాధఁబెట్టించె

[5-127]

గడ్డబడు

గడ్డబడి యీత కాండేటిగాని
వొడ్డునడుమ నీడనోప రెవ్వరును

[5-133]

గడ్డము వట్టి వేడుకొను

గక్కన నాకనిగని గడ్డమువట్టి వేడుక
చెక్కు నొక్కినపుడుగా చింతలెల్లబాసును

[17-598]

గడ్డాయము

చెనకె గడ్డాయముగాఁ జేసిన బాపలెల్ల
అనువుగా నడవఁగ నల్లాడఁబడెనా

[16-2-63]

గడి చీటి

బడలికె వాపపు పరమేదో చూపపు
గడిచీటియును నీవు కలియుగమా

[11-3-52]

గడి చీటిచ్చు

కర్మకోట్లకు గడి చీటిచ్చెను
నిర్మలమతులకు నేఁ డిపుడే

[11-2-43]

గడి దాటు

వాడిగట్టుకొనిన పుత్రయకర్మములు
గడి దాటినపుడె తై వల్యము

[9-287

గడి దొంగ

దొంగను నాతోడి దొంగలు మీరు
దొంగిలుడని గుడిదొంగయై శౌరి

[అ. మ. క. 767

గడియ

కందువ రతికేళికి గడియనేఁ జెట్టితేను
[14-230

గడియించు

యేమేమిపేసి వచ్చినా యింటికి వచ్చేసితివి
కామించి కన్నులజూచె కాంత నీ మోము
గామిడి చెలువెంతేని గడియించి చెప్పినాను
అముకొనవలచి నీ కలుగునాకాతె

[14-56

గడిరాజు బడుకు

గడిరాజు బడుకాయ కడలేని మనసు
నడివీది పెసరాయ నయమైన మనసు
[11-3-125

గడిపోతు

ల్లంగడిగించి వత్సెద నిలనయె
గడివోతది వెంకటేశ్వరా
[శృం. వృ. వ. క. 35

గడుసుఁదనము

కడలేని మగవాని కాతరము జూడిట్టిదే
గడుసుఁదనా నింతెఁగాకు నేయజూచును
[14-173

గడెవెట్టు

ఏలమమ్ము రట్టునేనే వింతటిలోనే పెను
వేలనే గడివెట్టితి వెళ్ళనియ్య నిన్ను
[13-30

గతుగతుకు

యీవల వానగురిసి యేరెంత బంటివారిని
కావరపు జీవునకు గతుగతుకే

[6-33

గతవసు

గత చన్నపేదాలు కమలజనకు విచ్చి
అతని కరుణచేత నన్నియుఁ గని
[5-104

గతిమాలు

ఈ మేను తిరువేంకటేశుఁ జేరకపోయి
కామాంధుఁడై మిగుల గతిమాలఁ బ్రాణి
[5-101

గదరుకొను

తెల్లరేఁగియాడనో తా గిజగిజయై వచ్చి
కల్లగదె చూడఁబోతె గదరు కాపిని
[17-248

గద్దరి

పొలించి ముగవుగాఁగ పొదిగీఁగా కాతఁడు
అరిగద్దరివైతే నాయాడు సోకించదా
[14-100

గద్దరీఁడు

వదురా మరఁగు నాతో వనిత నెందుదాచితి
గద్దరీఁడ నాలోనిఁ తెల్లఁ బాపరా
[17-217

గద్దెపేట

కొలనిచెంగటి పువ్వు గొమ్మ చండమునఁ
గొలని చక్కఁబడి బాదుకొని గద్దెపేట
[అ. మ. క. 546

గనముగు

వెగ్గళించెఁ బులకలు వేడుకలు గనమాయ
[13-253

గనము

సొంపుల నీ యిచ్చకాలు చుక్కలకంటె
గనము
[15-89

1. విన్నవించే నేటికి విచారము వేటికి
విన్నటినుండియు నాన నీకంటె గనము
2. తగ్గని మోహము నీ చిత్తముకంటె
గనము
3. చిత్తిజీకోరికల నీ జిగికంటె గనము
4. మితిమీరెయందు నీమేలుకంటె గనము
[15-250

గబ్బితనము

గబ్బితనములుగాదు కాఁగిలించివట్టి నిన్ను
కబ్బిట్టు గాకుండ రతిఁ దానిసేనంటా

[14-111]

గబ్బియగు

పుబ్బి సముద్రమువలె నున్న
నీ ప్రకృతియందు

గబ్బినై యీదుచున్నాఁడఁ గలఁగకుమీ

[8-231]

గరగరకలు

గరగరక లన్నియును కలసినందాకా
విరసంబు లన్నియును వినుగునందాకా

[5-152]

గరగరిక

సరిలేని కమతాన జలకేళి వేసేవు
అరి శ్రీ వెంకటేశుఁ డంటిసంటా
గరగరికల విన్నుఁ గలనె నాకఁడిపై
అరయఁగ నంటుముట్లు లవి దీరెఁగదవే

[15-57]

నెరవుగ శ్రీవిష్ణుభక్తి నిలుకడైన మరికదా
గరగరికలానె శ్రీవెంకటనాథునిఁ జేరుటా

[16-1-4]

గరడిలో చెట్లు

కలచకున్నా భోగాలు కనువుతోఁ బెనఁగీని
చెలరేఁగి గరడిలో జెల్లువలె

[7-97]

గరిడి

చిగురుమోవి మాటలచే కత్తులనంకల
దగిలి నీపై నావె దండవెట్టిని
నగుతాశ్రీవెంకటేశ వంటునసీవుగూడితివి
అగవడి నీ గరిడి నన్నిటా మించినది

[14-149]

గరిమె

గరిమెలఁ జాణిగ్రహణము సేసిన
సిరుల చెలలఁ గలసేనంటే

[11-19]

గరివడు

తెలిసియుఁదెలియునుతెగదీచిక్కె-మిటాను
కలకాలమిందుననే గరివడె బ్రదుకు

[9-109]

కంచపు భోగపుఁగాఁక గరివడి నీ యాత్మ
యెంచి విజ్ఞానమెన్నఁ దెరిగివోయాత్మ

[11-151]

తిరువేంకటాద్రిపై దేవునిఁ గొలువక
గరివడే (౧) భవమెల్ల కర్మకేవలం

[11-3-47]

మూలనున్న నిట్టూర్పుముంగిటనేలవేసేవే
గాలిగొట్టె యధరము గరివడిని

[13-44]

కన్నుల నీచూపులకే గరివడఁ బులకించె

[14-192]

చేకొనివాడఁవా శ్రీవెంకటేశుఁడవు
కాకునేయఁజోతేను గరివడును

[14-280]

గరివి

ముంపునేగరివినై నా మొదల వినయివాఁడు
పెంపునఁ దానెవచ్చీ బిల్వరే వాని

[17-88]

గరిశించు

ఏమిసేసేరో తాము యిద్దరము నేకము
కామించి తామెంత నన్ను గరిశించేరు

[14-14]

గరిసించు

ఏటికింకా నీ విభునేల యారేవే
గాటపు మదమునను గరిసింప నేటికే

[13-172]

కన్నుల జంకెనలజో గరిసించి యడిగేవు
అన్నివాల్లకు గురియాటోసీవు

[16-2-78]

ఇంక యెరఁగని యట్టి యెద్దన నేను
కాంతుడ నీవంటేసి గరిసించ నేటికి

[17-452]

గరుడపచ్చఁ బూస

కాంతులమూఁడులోకాలగరుడపచ్చఁబూస
చెంతల మాలో నున్న చిన్నికృష్ణుఁడు

[9-288]

గరుపారు

మందలివియ్యాడేడ మడుగులుచొచ్చితివో
యిందునీమైగరుపారె నిటువలె గలదా

[17-332]

గరుపాఱు

అరిదండధరుని పాదాంబుజాకములఁ

గరిమర్మిద్రాలిమై గరుపాఱు నిలిచి

[వ. యో. వి. 7-1264]

గఱివంకబొమ్మలు

గఱివంక బొమ్మలు నిక్కంగ సంపంగి
నెఱతావి నెరయంగ నిట్టార్పు లిడుచు

[వ. యో. వి. 2-191]

గలితిరి

ఇంచుకంతా నెరఁగరు యేటిదేమీరు

మంచివారు గలితిరి మానరుగా చెలులు

[17-211]

గలితేను

వదిలమై వేంకటవతి భక్తి గలితేను

తుదివదంబునకెల్లఁ దొడ్డ వపునపుడే

[5-20]

గల్లా (=గలిగిననూ)

తగుమాటవేమిగల్లా దవ్వలఁజెప్పుదుగాని

అగడయ్యా నీవు నన్ను నన్ను నంత

దగరకురా

[15-130]

గల్లే (ఉంటే)

సుద్దుల నీకు లోనయ్యా చుట్టముగ

జేసుకో యింక

తిద్దుకొనేవారు గల్లే తెరీ దగవులు

[14-223]

గవుక వుచ్చుకొను

బంతిఁగట్టి మరిపేటి వసురము లెడనెడఁ

బొంతనొక్కొక్క గవుక వుచ్చుకొన్నట్లు

[10-201]

గ్రహబలిమి

కనుఁగొను నీ విగ్రహమేగ్రహ

బలిమిదే నాకు

విను నీ దాసుల నేవే పెనుబలిమిదే నాకు

[6-109]

గా

గాటము

గాటాన నన్నుఁ జూచేల కడఁదలవంచేపు

[15-264]

గాడిపారు

అక్కడనవ్విననవ్వు ఆయమెల్లగాడిపారి

చొక్కుచు నిన్నుఁ దప్పక చూడ దిదీ

[17-33]

గాటాన దొరనను

నీటునలోకములెల్లా నీవేయేలుచుండఁగాను

గాటాన దొరనంటా గర్వింతు నేను

[7-70]

గాడపు టిల్లు

అడియు నాడని అరమాటలె నీ

కాడన చిరునగపై వెడలె

గాడపు టింటికి కట్టల కట్టిన

వేరుక నలుగుల పెళ్ళినయట్లు

[15-29]

గాడికట్టు కూటము

జూడనింతులకు మోవి చవురేల చూపేనే

గాడిఁగట్టు కూటముల కతలకాఁడు

[13-149]

గాడిని కట్టు

కాలమెల్లావిషయాల గాడినె కట్టుండఁగాను
ఆలింబి నీ నేన నేనే దది యెన్నఁడయ్యా
[16-1-36]

గాదిలి

పాదమున నేనిచ్చే బయలు చిమ్మిన నీవు
వాడుకు వచ్చేవేమో వనితా
యీదెననించి చూచితె నిటువంటిబయలెనా
గాదిలి నడుమవుత కానవా నీవు
[15-43]

గాదెఁబోయు

మనసు చీకట్ల నీ మదనతాపపు శింశ
కనుగవలెపో గాదెఁ బోసేని
[12-280]

గాదెఁబోసిన కొలుచు

గాదెఁబోసిన కొలుచు కర్మసంసారంబు
వేడువిడువని కూడు వెడమాయ బదుకు
[11-3-116]

గాదెఁ బోసుకొను

పోవల నాలోని భక్తిచూచిన్ చే నంటివా
కావలసి నీవెంత గాదెఁ బోసుకొంటివా
[16-1-34]

కన్నునన్నలు నాకే గాదెఁబోసుకుండితివా
వన్ని పైఁడియము లిన్నిఁ జారవేసేవా
[17-499]

గాదెల కొలుచు

గాదెల కొలుచువా నీ గాధలు
ఆదెన నీదెన నేమంత కోపఁగలమా
[15-116]

గాదెల కొల్చు

అమృతమధనుమహిమదెమాగాదెలకొల్చు
విమకదైత్యురి యావేశమే భయహరము
[10-51]

గాబువలె పెరుగు

ఏబలిమినమ్మి వెరపెరఁగదు దేహులాల
గాబువలె బెరిగేరు కాలము మీచుట్టమా
[10-28]

గామిడి

గోమనహేయపు గుండకూడు విందితినట
గామిడినే గారే తీర్తిగానోవనా
[5-111]

యిక్కువకఁ జేయివాఁచి నేడనెనా
దొండి చొచ్చి
యెక్కుడుగామిడిగాదె యీ బాలకృష్ణుడు
[17-141]

అముకొని యింతపేసి ఆసలకుఁబెనఁగితే
గామిడి యెవ్వతెయైనా గలిగిలేదే
[17-202]
[ఉభయలింగానికి ఉదాహరణ]

గామిడితను

కోమలపు చేయివాఁచి కొత్తపెండికొడుకు
గామిడితనాల నన్నుఁ గాకలువేసేది
[17-162]

గామిడితనము

నీ మనసాపె యెదుఁగు నిక్కముగాను
గామిడితననఁగాని కలుగదు వలపు
[14-52]

గామిడి తొండ

నిడసాగిలఁగ నెట్లు నెట్లు వడంగ
మెడవట్టి ద్రొబ్బి గామిటి తొండయనుచు
[వ. యో. వి. 4-818]

గామిడి మాయ

గామిడిమాయే కర్త యిందుకును
సోమరి మమ్మంటఁ జోరేది
[10-254]

గాముల మోచిన గంప

పాము చెలిమి రంపపు సంసారము
గాముల మోచిన గంప యిది
[5-122]

గాముల యిల్లు

గాముల యింటనే కావ నయితినట
పాముపుట్టనుండియైన బతుకలేనా

[5-111

గాములిల్లు

గాములిల్లు పుట్టమీది కప్పతోలు పైకొప్పు
నేమాయెఱుగము నివుణులాల

[5-102

గాముల గాచుకయుండు

గాములు గాచుకయుండే గాలితెరువు
యేమిటా నెక్కడవుత నెఱుగని తెరువు

[5-147

గాములువారు

గాములు వారెడిపొద్దు కావలికాండాల
జాముజాము దిరుగరో జాలో జాలి

[10-166

గాయగండివాడు

నేయరాని చేతలెల్లా జేసితి నేను నీ
గా (కా)య గండివాడ నేను

గతి చూపవయ్యా

[9-22

గాయగంట్టు

చిత్తమెక్కడనోపెట్టి చేరినాతోమాయలకు
బత్తిగల వానివలె పలికే విధే
హత్తిగాయగంట్టెకాని అంతేసికారరు
యిత్తల నెట్టు పూకొండు నిట్టినవ్వేగాన

[17-358

గారబము

కోరి యాపె నన్ను నిట్టె కూడి కెంగేలు
పట్టగా

గారబానఁ గంకణము కట్టెవు నీవు

[18-508

గాలికి ఓరుచు

కప్పకమాడఁగవచ్చు తలవంచు కానవచ్చు
అప్పుడు గాలికోరి చేరరుదుగాని

[15-240

[దెబ్బకు తట్టుకొను అనే అర్థం. 'గాలి
గొను' అనే రూపానికి సూ. ని. లో
ప్రయోగం ఉంది]

గాలిగొట్టు

మోలనున్న నిట్టూర్పు ముంగిటనేలవేసేవే
గాలిగొట్టై యధరముగ గడివడేని

[13-44

గాలిచాప

కడుజంచలములనే గాలి చాప లెత్తినాడ
వెడమాయపు సరకు వెలికియ్యరో

[9-35

గాలి దాగువాడు

పాలవారియింటి పిన్నపావఁడై తిరిగినాడు
గాలిదాగువానిమీఁదఁ గాలుసాచినాడు

[4-156

గాలినె పోవు

బలనాటి పుట్టుగిది ప్రమయో నిజమో
గాలినెకాలముఁజోయ కకలామును

[11-112

గాలినే పోవు

గాలినేపోయె గలకాలము
తాలిమికి గొంతయుఁ బ్రొద్దులేదు

[5-14

గాలిఁ బుచ్చు

కాకరిమతములెల గాలిఁబుచ్చి పరమిట్టై
పైకానఁగఁ గరుణించె భాష్యకారులు

[5-104

గాలిఁబోవు

ఘన మోహపాశముల గాలిఁబోయ్యెడి నాకు
కొనల సీపాడచెంత కొమ్మయే దిక్కు

[6-146

గాలిఁబోయే మాటలు లోకములోని

సుద్దులెల్లా

గాలిఁబో వెన్నెడును శ్రీకాంతు సుతులు

[7-8

ఈకఁడు నరకువడఁ డీతఁ డగ్నిఁ గాలఁడు
యాతఁడు నీట మునుగఁగ డీతఁడు

గాలిబోడు

[7-185

ఇట్టి ప్రతాపము గల యీతని దాసులనెల్ల
కట్టినా కర్మములెల్ల గాలిఁబోవుఁగాక
[8-1

కేవలఁ దచ్చుత్తునొద్దఁ గీడు చూపఁగలవా
కావరమై తాదానె గాలిఁబోవుఁగాక
[8-1

కోరియీశ్రీవెంకఁ డేకుఁగొలిచితిమిమిదివో
కారుకొన్న వగలెల్ల గాలిఁ బోవుఁగాక
[8-1

అలకించియహంబ్రహ్మచునెడిబుద్ధులచేత
గాలిఁబోయ భక్తి యల్లకాలమందే
[8-68

నాలుకనుమించి హరినామమొక టుండగా
గాలిఁబోయెటి పూర గాథలేం
[8-187

తాలిమిలో హరిదలచక యెఱుకెల్ల
గాలిఁబోవుట పూర్వ కర్మకేషం
[11-3-47

వెలయఁగఁ గోప మొక వీనమంజఁ
దోచినాను
కలిగిన ముదమెల్లా గాలిఁబోయాని
[12-34

గాలి ముడియఁగఁగట్టి కలుగుడి కట్టు
గాలి ముడియఁగఁగట్టి కలుగుడిగట్టు యోగి
నాలిమింటి విత్తుపెట్టి నగు నొక యోగి
[6-125

గాలిమూఁట
పుడివోనివరిమళము లొకనిమిషమాత్రమే
బెడిదంపు భ్రమతోడి పెనుగాలిమూఁట
[5-311

గాలిమూఁటఁ జిక్కిరిమి కన్నచోడే
కొక్కిరిమి
అలించి యేమిటి వారమయ్యేమో కాని
[9-243

గాలి యావబొంచుకొను
గాలి యావబొంచుకొని కాలము కడవేను
వోలిఁ బుణ్యపాపమందు వోహో నేను
[7-279

గావువట్టు
ఏవంకఁజూచినా యిట్లనే ధర్మంబు
గావు వట్టితివిగా కలికాలమా
[11-2-77

గాసిచేయు
ఏలమమ్ముగాసి నేనేరింకా మీరు
కాలముతో నిలిచెను కైవల్యవదని
[6-145

గాసిఁబడు
ఉన్నతోన్నత బుద్ధి నొనగూర్చుకది దేహి
కన్నచోటికిఁ బఱపి గాసిఁబడెఁ బ్రాణి
[5-101

యీసుల నొకటి (లి) విషమేమైనఁ
దినిపించె
గాసిఁబడి జీవుఁడిదె కన్నవారిచేతను
[8-64

వాసుల సంసారమున వలఁబెట్టి నీమాయ
గాసిఁబడి యిఁకనెట్లు గడచే నీమాయ
[10-67

గాసిఁబెట్టు
కటాకటా దేహంబు గాసిఁబెట్టఁగ వలసె
నిటువంటి దెసలచే నిట్లుండవలసె
[5-120

ఆకాబద్ధుడవై యలసి నిన్నుఁ గడు
గాసిఁబెట్టిన వాడఁగాను
[5-117

వేనరితిమెట్ల నీవెంటఁ దిరిగి
గాసిఁబెట్టక మమ్ముఁ గావరాదా
[5-134

అనకమై వై రాగ్యమంట దలవాటులేక
కానఁబడు కర్మములు గానిఁబెట్టఁగాను

[10-257]

గానిఁబెట్టకునన్నయేకకములు మానునాకో
సినటలికింటేసికల్లా నే వోపెనా

[18-39]

గి

గింజియాడు

జయకాముఁ డలుగులు జళిపించిమ్ము
క్రియఁ గరచరణములే గింజి యాడుచును

[అ. మ. క. 659]

గిరవు

పొరిఁగన్నీటివఱదఁబోకవచ్చెఁగాకాచూపు
గిరవై చింతలమునిఁగిన వేళను

[15-52]

గిజిగిజియగు

తెలురేఁగి యాడనోలే గిజిగిజిగియై వచ్చి
కల్లగదె చూడఁబోతే గదరుకొనిన

[17-248]

గిలిగించు

కాయము గిలిగించఁగ గక్కన
నవ్వులు వుట్టె

[14-159]

గిజ్జడియగు

చెదరిన మెదడు గిజ్జడియైన కొడలు
చిడిసిన కాయము సిండువందైన

[శ. క. 1727]

నవ్వుకా నే నుండఁగానె నంట నగిలించేవు
అవ్వల సీకికా నెంత ఆసోదమోయి

[15-225]

గిజ్జడిగొను

చుక్కలు మోవిఁ బొడమె
చూపులుఁ గెంపుదడమె

కిక్కిరించిన కళలు గిజ్జడిగొనె

[18-389]

గిలుకొట్టు

నెలకొన్న నేతులును వికరంపుచక్కెరలు
గిలుకొట్టుచును నారగించవయ్యా

[5-80]

గిడివిళ్ళు

కిన్నెర మఱఁగాను గిడివిళ్ళ వాయంతురా
వన్ని సీవు సుతిగూడి పాడుట గాక

[18-416]

వెలయ సీ విఱచిన విల్లువంటిదగాదు

విలసిల్లు నా బొమ్మల విండుగాని

చెలఁగి తవనుచేసే చిత్రకూట గిరికాచు

గిలుకొట్టు నాకు చాగిరిలు కాని

[13-119]

గు

గుంగిలి

గుంగిలివరసాలకు కొంతెనా మరఁగువద్దా
సంగతిగాదని సీతో నన్నసేసే నదిహా

[14-102]

గుండు గూలి విరుగు

కొండవంటిరథమదె కొనపైఁడికుండలవే
గుండుగూలివిరుగరో గొబ్బునదె తేయులు

[7-253]

గుంజిళ్ళు బెట్టి

కోలగగెరఁ వ్రాసి గుంజిళ్ళుబెట్టి
పైల్లావు దొరుగంగ ఐడిపెట్టుపెట్టి

[అ. చ. 115]

గుండె దిగులు

ఒఱపైన జడవిరహుల వెన్నుతరలు

కొఱనవ్వు వర భుజంగుల గుండెదిగులు

[వ. యో. వి. 4-196]

గుండె రాయి పేసుకొను

వందవందనటాయె వలచిన వలపెల్ల
గుండెరాయికొంచే గొనర నేమున్నది

[14-50]

గుండెలు గోసీపెట్టు

(మారుచే) కులీయవద్దు మారుగాళ్ళీయవద్దు
వీర(రా)న గుండెలు గోసీ పెట్టవద్దు

[11-2-62]

గుండెలోని అమ్ము

తటి నీ మనసును దలచినట్లుండు
గుటిగానదివో నాకు గుండెలో అమ్ము

[17-247]

గుంతదోషము

బా(పూ)తకి జంపిన వాడే
బాతకి వాకటు రక్ష
పాతానానగూర్మమైన పతిగూంక దోషరక్ష

[10-54]

గుంతబడు

అంతా నొక్కటియనే అధర్మవిధులచేత
గుంతబడెఁ బుణ్యమెల్లా గొల్లఁజొయి

[8-68]

గుంతలగు

బంతినేమిరిదరును పాదుగాఁ గూచుండేరు
గుంతలయ్యారే బరపెల్లఁ గూడేటిపొదు

[14-176]

గుంపించు

కోరిక కోరిక నీవు గుంపించి వేసేదేమి

[14-235]

గుంపెన

అంపక అంపిన అంగన కానికే
ముంపు కంచములు మొనమాపే
గంపెనతో నిక కూరిమి గొనరము
పెంపు విరహమె పెనగొనఁ గాని

[17-100]

కోపము మానుము గుంపెన యదుగుము

తీవుల పీడెఁ దెగఁ దకఁడు

[17-456]

గుంపెనలాడు

ఊరకుండవుగా ఓసి మాయ విన్నుఁ
చేరఁబిలువము గుంపెన లాడేవు

[11-3-41]

గుక్కిళ్లు కొలుచు

మనసునఁ దాగేపాలు మరి లెక్కవెట్లనేల
గొనకొని గుక్కిళ్లు కొలవనేల

[18-287]

గుక్కిళ్లు మింగించు

వాక్కఁజేపదార్థము పూరివారెల్లాఁ జూచితే
గుక్కిళ్లు మింగించి యాన కొల్లపుచుండ

[7-119]

గుక్కిళ్లు మింగు

కోరి మోచితేనెలంటే గుక్కిళ్లు మింగనేం
[15-104]

వాక్కఁజేపైక తీపైవుండెటి విధునిఁజూచి
గుక్కిళ్లుమింగే దాని గుణమేటి గుణమే

[17-297]

గుక్కుమిక్కును

దొక్కట చెరబారి దుక్కులు దూరి
గుక్కు మిక్కునును డగ్గుతి కల్వడగ
[ఉ. క. 939]

గుగ్గిలి పదము

భగ్గుభగ్గిలని పరమామృతము
గుగ్గిలిపదముగఁ గురియఁగెను
[12-57]

గుగ్గిల పదునుగానిచ్చు

ఉలిపచ్చియై యుండనొక యింతయూరి
పలకెక్కి గుగ్గిల పదునుగానిసి
[ప. యా. వి. 4-78]

గుగురు

గుగురుఁజిగురువకు కు తికెకోవలఁజూపు
పొగరు వంద్రపు మోము
పున్నమ మారుఘఁ జూపు
[15-82]

గుజ్జనఁ గూడు

గుజ్జనఁగూడు వందెనె కోమలి నేడు
గొజ్జవెన్నెల బాయిటఁ గొమ్మలుఁ దాను
[సు. క.

గుజ్జన గూళ్లు

వరుస గుజ్జనగూళ్లు వండుదమనుచు
నరవిరి దాననం బనలంబుగాఁగ
[ప్ర. యో. వి. 5-603

కొమ్మలతోగూడ గుజ్జనగూళ్లు
ఆ మగువ వడ్డించ హడ్డించ దొక్క
[సు. క. 734

గుట్టుచెడు

బెట్టిమాటలాడి నీవు పిరిదురిగాను
గుట్టుచెడ నెవ్వతైనాఁ గోపించకుండునా
[16-2-77

గుట్టువాఁడు

గుట్టువాఁడవంటూఁ గొనరితి
యిట్టి నోవంటెది యెఱుఁగముగ
[15-13

గుట్టుసేనుకొను

యిప్పుడే శ్రీ వెంకటేశ యేలితి నన్ను నీ
కొప్పు ముడవగా నెట్టో గుట్టు
సేసుకోవయ్యా
[18-258

గుడికొను

గుడికొనిఁబరపు గోమయ మేళుద్దిమాయ
అడరి మానుష ధర్మ మతి హేయమాయ
[10-81

తొడఁగి పొగడించను దూషించ
ముఖ్యు లెవ్వరా
గుడిగొన్న తనలోని గుణాలే కాక
[6-174

గుడిగొను

కడుపులో లోకములు కరుజయ వెట్టిగాను
గుడిగొనె నీ బ్రదుకు గోవిందరాజే
[7-130

పొడమిన జగములు పుట్టెడి జగములు
గుడిగొనె మీ రోమకూపముల
[8-116

పుదులైనయింద్రియాలనొడిసివంచుకొనుట
గుడిగొన్న తనలో కోరెకె లుడుగుట
[8-212

గుడిగొన రాకాసాఁ గొట్టినది వలకేలు
పొడసూపిఁ గలశాపుర హనుమంతుడు
[11-211

అడవిలోనిసింహమును అట్టిచేతబట్టితేను
గుడిగొన నాయకునిఁ గొనరానేవే
[13-172

కడఁగిన శ్రీ వేంకట విభుఁడా నీ
గుడికొను కొఁగిటఁ గూడితిని
[18-57

గుడిచుట్టి వానిచొచ్చుట

నెట్టననీవు నన్నాడే నిందలెల్లాఁదప్పదని
చుట్టి మరు గుడి వాని చొచ్చి వెళ్ళేవా
[13-181

గుడివడు

ఎడవక మరుఁడు సౌమేళువుల్యుఁజవ
గుడివడు శివ బద్ధ కోదండమనఁగ
[ల. మ. క. 2233

గుడుసువడు

ఎడమపురివెట్టె వరహిత వివేకములోన
గుడుసువడఁ జదువు మెరుఁగులు
వారెఁ జలము
[11-3-103

గుణమంతుడు

ఎట్టుసేసిన నాతని నేమీ ననకురమ్మ
గుట్టుసేమకుండితేను గుణమంతు డొనె
[17-89

గుత్త

యిచ్చె నేనెట్టి నీవు యేమరేవా నీ వసులు
బట్టగు త్తవైన వారు ఫల మందకుండురా
[14-184

గుదిగుచ్చు
విడుర కన్నులకోడ విన్ను గొంక
చూడఁగాను
గుదిగుచ్చి కుమ్మరించే కోవమనేవు
[14-108]

గుదిగొను
అదివో చూడరో అందరు మొక్కరో
గుదిగొనె బ్రహ్మము కోనేటిదరివి
[7-264]

కదిసిన రుద్రుని గర్వమడచితివి
గుదిగొని దివిజులు కొలుచుట యెటు
[8-236]

గుదిగొను కనరుల కులగిరులూటాడ
పుడయించె వదివో పుగ్రసింహము
[8-239]

వదివేరి శిరసుల బలు నరసింహము
గుదిగొన్నచేతులు గురుతె వది
[11-13]

అదెచూడరయ్యా పెద్ద హనుమంతుని
గుదిగొనె దేవతల గొవియారేరయ్యా
[11-214]

గుదిగొను హరిభక్తుల కొట్టలో
వెనకు నొకఁడు శ్రీ వేంకటవతి
[11-2-3]

గుదిగుచ్చు
గుదిగుచ్చినట్లు తగులై
వదము తుదిన్ మఱియు
మఱియుఁ బల్లవియలరున్
[సం. ల. 30]

గుదిరము
యిద్దరమె కతమాడె యీవేళ మనవద్ద
గుదిరాన నాపె విచ్చి కూచున్నది
[15-4]

కడవారు వవ్వేది కానవు గాక
గోడవల మమ్ముఁజూచి గుదిరము వేటికే
[17-297]

గుబ్బితిల్లె తమలోని గుద్దిరా లింతేకాక
గొబ్బున నీడకు వచ్చి కొంగువట్టగలరా
[17-402]

గుదులు గుచ్చు
కొరవిచి వలపుగుదులు గుచ్చినవాడవై
వరమున విహమునఁ బాయవు నీ విపుడు
[14-38]

గునియు
గునియునుఁ దను నెత్తుకొమ్మని తలిపె
నెనయఁ జూచిన చేతు లివియిపో
[5-108]

గునిసి యాడు
గోవింద హరిగోవింద గునిసి
యాడుదం బిటురారో
ఆవటించి మనమెట్లు గడచెదము
ఆశ్చర్యం బిది హరిమాయ
[8-109]

గునుకుచు పారు
గోవిందుడు దాడివచ్చె గునుకుచుఁ బారరో
కావుమని మెడలఁ బాగలు వేయరో
[7-11]

గుప్పన నూఁడు
కేలి దండములు వాకిలి నడ్దగించి
నేల గుప్పన నూఁది నిలు నిలుండనుచు
[వ. యా. వి. 3-905]

గుబ్బితిల్లు
గుబ్బితిల్లె తమలోని గుద్దిరా లింతేకాక
గొబ్బున నీడకు వచ్చి కొంగు వట్టగలరా
[17-402]

గుమ్మలాడు
గోవులచన్నులనోర గుమ్మలాడిన నీమోవి
యీవల మాకియ్యఁగాను యెంగిలనేమా
[13-92]

గుమిగట్టు
గుట్టువేఁచెమదనుఁడుగుమిగట్టెఁ గోరికలు
[14-122]

గుమితము

చెనుటలుగార నిరిసింగ నవతియాడ
గుమితానవీడెయమ్మా గోపాలకృష్ణుడు
[10-172]

గుమితనింతనేసి కూడుదువు నన్ను నని
అమరఁ గలలుగని వల్లనాడె
[15-194]

గుమితానరేపుమాపుఁ గోసి రాపించఁగనేల
నముకాన దాని నన్ను జగదీంచ విడువరా
[17-227]

గురుగు

గోమున నేవంతిపువ్వు గురుగుల లోపల
యేమరకపూఁదేనె నెసరువెట్టి...
[16-2-101]

[సూ. వి. లో భక్త్యవిశేషము అనే అర్థం
ఇచ్చారు. (ప్రమాణం, ప్రబంధ - 112)
అయితే బ్రాహ్మ చెప్పిన 'చిన్నగిన్నె' అనే
అర్థాన్ని విస్మరించారు. ఇప్పుడీ అర్థం
ఆ అర్థాన్ని చెప్తుంది]

గురుతు పెట్టు

కొంకక అడినమాట గురుతువెట్టఁగలేము
లంక వేదవాక్యము దలఁచఁగలమా
[9-260]

గురుమ

వాంటి నే నుండగాను వాడివట్టి పెనఁగేవు
కంటిఁగంటి గురుమ కతలేల
[15-231]

గురు పూళిగకాఁడు

జవితఁగాను శాస్త్రిగాను
పువదేశపు గురుపూళిగకాఁడు
[10-212]

గుఱిసేనుకొను

నీటున శ్రీవెంకటేశ నీ వేలిలి వింతలోన
కూటపు రకులు నీకు గుఱి సేనుకున్నది
[18-286]

గులిమి కొలుచు

గులిమికొలుచుదీరఁ గుడువనియ్యక కొత్త
కొలుచు మీద మీదఁ గొలవఁగా
[5-110]

గుల్లు చేయు (?)

మించు మురిపాలె కావా
మిగులం జొక్కించేవి
కొంచని వీరాలె కావా గుల్లు సేసేవి
[3-132]

గూ

గూఁటఁ బడి వెడలు

ఏటివిజ్ఞాన మేటి చదువు
గూఁటఁబడి వెడలుగతి గురుతు గనలేదు
[11-3-11]

గూఁటఁబడు

గూఁటఁబడె వదవులు గోరేటిజీవుఁడు
కూటువైన నిజముక్తి గోరది (డి?) ది
యేటికే
[10-204]

గూఁటవేయు

కోరియంతలోగురుఁడు గూఁటవేసె మనసు
ఓరుపుతో నీపాలి కొప్పగించె మనసు
[11-40]

గూఢము

కోలచేఁ బనులగాచె గోవిందుఁడు
కూలగుమ్మెఁ గంసుని గోవిందుఁడు
గోలయై వేఁగొండెత్తె గోవిందుఁడు
గూఢపు నకులదెచ్చె గోవిందుఁడు
[15-257]

గె

గెంటు

నంటుమీటి నెలపుల నవ్వువేల పుమినేవే
గెంటువేని కన్నులను కెంపువేవే

[13-44]

గెంటులేని ఆచారము

అరుదుగగెంటులేని ఆచారదంతుడగగాను
హరి నీకరుణ నాపై నంటుచెట్లయ్యా

[8-181]

గొ

గొంజెగొడుగు

వింజామరలును విననకజ్జలును
గొంజెగొడుగులే కొండెల్లా

[11-3-53]

గొందిఁ జిక్కు-

గొందిఁ జిక్కు- నరకాలు కోపముఁ

బాపముఁ బానె

యిందునందు శ్రీ వెంకటేశుడే మిగిలెను

[10-221]

గొంట

గొంటవై శ్రీవెంకటేశ కూడితివినన్నునిట్టె
దంటతనమాన నవి తలచుకో నీవు

[17-11]

గొందిఁదోయు

కుందని శ్రీ వెంకటాద్రి గోవిందుడు

గొందిఁదోసె ననురుల గోవిందుడు

[15-257]

గొంటరి

ఇంటికి రానివాడవు యేడనె నా నవ్వునేల
వెంటనే మాతో తగులు విడువరాదు
గొంటరై యిందుకు నాపె

కోవగించినాఁ గోపించి

[13-45]

గొంది నిముడుకొను

నందఱించి తమవంటి శరణాగతులుఁదాము

గొంది నిముడుకొందురు గురుకృపజనులు

[9-70]

గొంటరియాపె దానె చిగురువంటి నీమోవి
అంటె యింతసేనె నెంత అగ్గలికాని

[16-2-86]

గొందినున్న స్వర్గము

గొందినున్న స్వర్గముగోరి పుణ్యము

సేయును

అంటిముద్దె యిందుకెల్ల నాకడు

కాఁగానె కాక

గొంటరి చెఱులకైన గోవమురాదా

[17-236]

యెందో తనవ్రాత ఫల మెరఁగడు

[8-206]

గొంది

ఇందరి బుద్ధులు యాశ్వరేచ్ఛకు సరిరావు
గొందినున్న మానుషము కోలువదెంతై నా

[6-94]

గొందులుఁ దరిబడె

గొందులుఁ దరిబడె శాంతము

కొంచెంబాయె వివేకము

మందుకు వెదికినఁ గానము

మంచితనంపుఁ బనులు

[5-63]

అందుకే వేగిరమయ్యి నప్పటినుండి

గొందికిచ్చె రాడు నుమ్మి కొంకు

విడిపింతును

[13-6]

గొందులు సందులు

దురిత విధులు గొందుల సందులఁ బఠి

ధరలోవల నెందరు చనరిల్లా

[5-163]

గొట్టు

తలపోయ నీ తుమ్మెదలు గూడగొట్టు
మలయమారుతము ద్రిమ్మరి దిప్పుకాయ
[వ. యో. వి. 5-1387]

గొడవకూటమి

యెడయక తిరువెంకటేశ మాపై వెరపు
గొడవకూటమి నిన్నుగూడిన మైమరపు
[12-149]

గొడవలు వెట్టుకొను

గుఱియైనవారు నీతో గొడవలు వెట్టుకొంటే
అఱిముఱి నేనేల అడ్డము వచ్చితినో
[17-568]

గొడనేటి జిహ్వ

ఘనమగు కోరలు కరాళవదనము
చెనకును గొడనేటి జిహ్వ యను
[6-113]

గొడ్డుఁ బుల్లితీగె

కొల్లలాడె బాగులు గొడ్డుఁ బుల్లితీగెల
నొల్లనొల్లమివిదె యంగిటయ్యా మాకును
[17-344]

గొడ్డువోపు

వెడ్డువెటికూడెనిదెవెంకటేశుఁడింతులును
గొడ్డువోని వరముల గోవిందరాజు
[12-141]

గొడ్డేరు

అడ్డగించుకొంటివి నా కప్పులవాడ
వావ్వెరి
గొడ్డేరు నీ కొడ్డిగాదు కోవము నాకు
[17-237]

గొడ్డేరు తెచ్చు

బొడ్డునఁ బుట్టిన పూవనితే నిన్ను
గొడ్డేరు తెస్తినే కోడల
[12-312]

గొరబగు

తిరుమై శ్రీవెంకటాద్రి తిరువతి లోవలను
గొరబాయ నీ బ్రదుకు గోవిందరాజే
[7-130]

గొరబు

సరిఁగానుకిచ్చె కాపె సారెకుఁ జూడఁగాను
గొరబుగ నను నేల కొంగువట్టేవయ్యా
[13-161]

తరవాతి చేతలెల్ల దక్కె నీకు నిందరితో
గొరబై శ్రీ వెంకటాద్రి గోవిందరాజు
[15-174]

గొరబుసేయు

చదురుల దొరవట జవ్వనినేట
అదనెఱుగక నిను నలముదునా
కదిమి కొసరితివి గర్వినై తినని
గుదిగొని కామిని గొరబుసేతునా
[15-239]

గొరిశరాయడి

ఆతురాన గొరిశరాయడికి నోవఁగలేదు
చేతిగోరు మీటితేనే భిన్నభిన్న మవుదురు
[8-186]

గొరుపు

చిప్పివె నిట్టూరుపులు సిగ్గులివెగొరుపులు
యిప్పుడిట్టె యీ సతి నేమిసేసితో
[15-137]

గొల్లదోమటి

కోయఁదోయఁదల్లి వెన్నతోఁ
బెట్టె ముచ్చిములు
పోయఁదోయ గొల్లదోమటాయఁ
బోమా పెరుగు
[15-73]

గబ్బినై యదలించిన కన్నుల
మొక్కుచు నన్ను
గొబ్బునఁ గాఁగిలించేపు గొల్లదోమటా
[16-2-38]

కమ్మియాపెపైకొరగి కమ్మటినన్నేలవట్టి
కమ్మి చిందులాడనేమి గొల్లదోమటే
[17-505]

గొల్లలెక్కలు

చిల్లర చెమటలతోడ చిక్కిన

పూర్వులతోడ

గొల్లలెక్కలాడేవు కోవమేటికే

[15-117

గొల్లు

గొల్లెటలనంటి యంటి గొల్లు మేన

నిండె నిడే

వెల్లవిరాయఁబనులు విత్తలేక

[17-427

గో

గోడ కడుగు

అడకేల పిలిచేవే అప్పటి నన్ను

గోడ గడుగఁగనేల గొల్బున రాగదవే

[17-475

గోడలేని చిత్తరువు

జోడుగూడి నీవు నేను నాడుకొన్న

మాటలెల్లా

గోడలేని చిత్తరువులై వెంకటేశ

యాదా నా మతి బాయపురా

[13-223

గోడ గురుతు

విన్నపఁ చెదవులను వినయముచూపిరావే

అప్పటి గోడగురుతు నటు వ్రాసి రావే

[13-215

గోడలేని పెనుచిత్రములు

వావిరిగేశవునొల్లని బదుకులు

వర తగలవు చింతవండు

గోవిందుని కటుమొక్కని మొక్కలు

గోడలేని పెనుచిత్రములు

[7-1

గోడచిత్తరువు

ఇంతవాడు చెనకి నెక్కడ చూచేవే నీవు

యంతలో గోడ చిత్తరు వేమి వ్రాసేవే

[15-178

గోడనేరు

దండుపెళ్ళే మదనుని దాడికి సతుల చన్ను

గొండలెక్కి సారెసారె గోడనేరయ్య

[5-137

గోదాడు

తలపోత బ్రాంతె తలఁపులకుఁ దమ

కొలఁదెఱుంగ నియతి గోదాడఁగా

[5-41

గోడపై సున్నము

నీడలోవల యెండ నెలకొన్న బందంబు

గోడపై సున్నంబు కొదలేని యెఱుక

[11-3-38

గోడిలు

అదరించేవారితోడ నంటి పొందవలెఁగాక

గోడివేటి మగవాని కొంగువట్టవచ్చునా

[17-274

గోడమఱుగు

గోడమఱుగువంటిదిగుట్టతోడినంసారము

వీడని కట్టవంటిది వేడుక యాన

[6-211

గోడు

అదిగొనిపై నొకగేవు అట్టచేతి పోతేఁ

బిచ్చేవు

సాదులతోనే యింత బలమా నీకు

గోడిలి సాదించేవు గొనుగొన్నవానివరె

యీదెన నీ గాతికని యింత కోవఁగలవా

[17-223

గోడమీది సున్నము

చెలవపు వినయాలు చేమకూర కైత్యాలు

కొలఁదిలేని ననుపు గోడమీది సున్నము

[7-34

గోవాళ్లు

కాళింగుని మదమణచి దవ్వగా

కడగడలకు జోజోపితివి

గోలవై యజ్ఞఫలము లిచ్చితివి

గోవాళ్లు సేనేటి పను లివియా

[8-277

గోరంటు

గగనాననుండి వచ్చే గంగాజలములైన

వొగినా గోరంటితేనే యోగ్యముగావు

[6-80

గోర

సారెకుఁబెరుగుల చెడెలా నేడు మొదలు

గోరయై కోలలఁ బగులమొత్తఁడు

[5-57

గోరఁజిమ్ము

చేపట్టఁగ గోరఁజిమ్మిన యందుకు

మోపుచు శిరసున మొక్కవె యిపుడు

[17-456

గోరనూదు

సుదతి తనతోనవ్వె సురటిమాటిడుకొంటి

గుదిగొని నన్నునేల గోర నూడినే

[18-371

గోరపడు

గోరపడి గడించేవి కోట్లకోలదుల

తారితూరి నోటికిఁ దగ్గత గాదు

[9-249

గోరసేయు

పోరిపోరి నేఁజెప్పిన బుద్ధులెల్లా నీవాపె

జేరఁబోయి కానికగాఁ జెప్పుకుండేవా

గోరసేసి నదుమను గోళ్లురాచి నీ వలపు

పేరడిగా జగదాలు పెంచకుండేవా

[16-2-41

చుట్టమయ్యో మఱి నీవు సూడు బంటవో

గుట్టుతోడ నుండఁగానే గోరనేతురా

[13-127

వలపుదబ్బుల వేసేవారు గలరా

కులమువాండ్ర నింత గోరనేయవలెనా

[17-447

గోరివాఁత

కోరికలు సమకూరె వాఁత మానవమ్మా

గారవించె నాతఁడు నీ కైవసమాయ

[17-113

గోరూఁదు

అన్నిరకులకుతోనై అచ్చే చొక్కించఁగాను

చన్నులేల గోరూఁదేవు సారెకు నన్ను

[14-183

గోరొత్తు

జోడుగాఁజెలియిచ్చిన సొమ్ములవలెనున్నవి

కూడినవేళ నీ మేని గోరొత్తులు

[13-164

గోరొత్తులు

, విందులమోవుల యీవులు

వీఁపున నానిన కుచములు

పొందుల కొన గోరొత్తులు

పొలతికి నీ కమర

[13-131

గోను

గొల్లవారిమాటలు గోనుఁ బువ్వువాటలు

[17-344

గోస

యీసరిశ్రీవేంకటేశుఁడిందఁగూడినమీదట

గోస నాన సేయఁబోతే కోవమేవే నీకు

[17-313

గోలతీరు

ఈతనిఁగొలిచితేనే యిన్నిగోలలునుఁ దీరు

చేతనంబెట్లు పుణ్యాలు చేరువనే కలుగు

[6-57

పుటన నెదురుకొను

కలుకన నన్నుగూడే దయ నీకు లేకుండితే

పుటన నెదురుకొని కాగిలింతువా

[17-563]

పుడన గడించు

కాయము మోచితి పుడన గడించితి

చేయారఁ బుణ్యము సేసితివా

[8-156]

పూతమాను

అకడే శ్రీవెంకటేశుం డటు మాకు

మీకుఁ గర్త

పూతమాని యింక మాకు

కడు గుణమ్యయరో

[9-35]

చ

చంకగుదియ

చంకగుదియ యిదే శరణా రి నే నిదే

తెంకి నా భావము దేవుడే యెరుఁగు

[9-100]

చంకచరిది

తిరిచి మీరిప్పుడు తెచ్చిన చంక

చరిదిలో నింక ప్రసాదించవలయు

[వ. యా. వి. 7-316]

చంకదుడ్డు

సాకిరి చంకదుడ్డు శరణా రి రెండునేల

మేకొని యామాటవిం చెమత్తురా నిన్నును

[10-203]

చంగనదాఁటు

వీరది చంగనదాఁటి నెక్కిన లంక చొచ్చి

శ్రీరాము నుంగరము పేకకిచ్చి

[9-214]

చంచలపడు

చంచలపడఁగవద్దు సారెసారె గోరవద్దు

పొంచుకున్న దైవమే బుద్ధులు నేర్పిని

[9-47]

చంచు

మంచికనములకే మగలు లోనొందురు

మంచన చేకలకే వలతురు

చంచులఁ బాడినందుకే వకమై కరుగుదురు

అంచల నింతుల కివి అందములే చెలియా

[13-105]

పొంచి వేరొక్కతె నిన్ను బొమ్మల

జంకించితే

చంచులమోచిమాని నన్నచేసేవు

[13-117]

చంచుల శ్రీవెంకటేశ నన్నెరిఁగిఁకూడితివి

మించిన నీ నేరువులు మేలయ్య నేడు

[17-205]

చంచు మీరు

ఇంచుకంతనిన్నది నాకెదు మాటాడెనిదే

మించి నీ నవ్వి న మందె మేళమయ

నించి వొక్కవూరనె నేలెనో అనెలేదో

చంచుమీరియింటేసి రచ్చలకు నెక్కుదుమా

[17-496]

చంచుల మెరయు

యెంచఁగలోకములెల్లాయెడ నెడనందులుగా

చంచులమెరసి నాఁడిచ్చలు హనుమంతుడు

[6-218]

చంజురేఁగు

వన్నె మేనుఁ జంజురేఁగె వాడుమోవి

గడుమాఁగె

ఇన్నాళవలెఁగాదు యేమి సేసితివో

[15-137]

చండ

చంపాదివిని చండకు నోవక నేను

చెలరేఁగి కాపురము సేసితి నో యమ్మా

[17-322]

చండిచేయు

దండనుంచె గైకోడు దవ్వలనుంచే
బైకొను
చండిసేనేది ఆతని సాజమే కాదా

[17-6]

చండిదీరు

అండనె శ్రీవెంకటేశందె గోవిందరాజువై
చండిదీర సిరికి భూనతికి నీవు
రెండుచేతుల యిద్దరికి గాగెలిచ్చి యిచ్చి
కొండుక జమ? పెండికొడుకవునెతివి

[13-183]

చండిపడు

సారెకుఁ దమయన్నతో చండివడిపెనగఁగ
కోరి నుగ్రీవు వహించుకొన్నదే గురుతు

[7-82]

గుట్టుగానీకింతగలదోగుణము చండివడెవో

[14-175]

నిండిన నా పాదములు వీటిలోని తాబేళ్లు
చండివడ నీవు నన్ను సారెఁ జెనకకురా

[15-130]

చండిపెట్టు

చండిపెట్టిమాకై తేన్వతంత్రమించుకాలేదు
నిండిన మోచేతలెల్లా నీకే నెలవయ్యా

[8-11]

దుండగాననాపెచేతఁ దుటారములాడించేవు
అండకు రావద్దంచే నేనరే మాననా
చండిపెట్టి యాటవాని జవ్వనముగాకునేసి
కండగట్టుకొంచే జాలుకాదనేనా నేను

[17-227]

చండిపెట్టి మగవానిసాదించి వలవుమంటూ
బండుసేనే యాటదాని బదుకేటి బగుకే

[17-297]

చండఁబడి మోవి తేనె పానకము చవిచూపి
చండిపెట్టి చన్నులతో సాము నేయించీని

[18-126]

చండిపెట్టు

తండోపకండములై తలమోపులు వసులు
చండిపెట్టి పనిగొను వంసారము

[8-111]

చండిసేయు

చలముసాదించనీ చండిసేసి పెనఁగనే
నెలకొని కౌగిటిలో నించేఁగాని

[18-241]

చందనకాపు

చందనక (కా:)పులు నీకు పరిగట్టగంపె
నమ్మ

[13-55]

చందమామ గుటుకలు

అందియు నందనియానల నిటువంటి
చందమామ గుటుకలు సతము లవునా
యమ్మ

[4-54]

సతులతో నవ్వులు చందమామ గుటుకలు
మతి తలపోత రెండమావుల నీళ్లు

[7-34]

కందువమాటలనే కంకణాలు గట్టికట్టి
నందడిఁ బెండ్లాడేవు చతురుడవు
చందమామగుటుకల సారె నవ్వివాపులెల్లా
అందలానఁబెట్టుకొంచె నంతవాడవొదువు

[14-148]

చందములే కఱవాయ బయలీత
సుద్దులాయ
చందమామ గుటుకల చాలదటరే

[17-493]

చందాలు చేయు

యందరి శ్రీ వెంకటేశ యిట నన్నూఁ
గూడితివి
చందాలునేయకువయ్య చావులేలమాపేవు

[14-224]

చందురుల నించు

జక్కవకు చాలమీద చందురులనించెనంట
బొక్కుచుఁ జెలులకేల చూపేసే నీవు

[13-214]

చంద్రగాలి

కామిని తెమ్మొవి కాంతి కట్టుకొనే

చంద్రగాలి

[13-168]

చక్కజాడ

యెక్కువతక్కువలేదు యెఱు

తెఱుగమిలేదు

చక్కజాడలో నీకు శరణంఁచెఁగాని

[6-86]

చక్కజాయకు వచ్చు

తక్కురీఁడవుకాదువు తగవరివిన్నెదువు

చక్కజాయకురా నేను జాణఁ

జామ్మి విభుఁడు

[17-591]

చక్కటిసేయు

చక్కటిసేయఁగనేల చవులు చెప్పఁగనేల

గక్కన నాతఁడు నిన్నుఁ గాఁగించేను

[17-537]

చక్కటులు

చక్కటులు నీవాడితేను సారెకువినేఁగాని

అక్కరతో మారుమాట లిడుగకువయ్యా

[14-272]

చక్కటులు చెప్పు

చాలువేరే మీరేల చక్కటులు చెప్పేరే

[16-2-72]

చక్కటులు దిద్దు

తడవకు నీవు మమ్ము నినుఁ

దవులు సారెకుఁ బట్టనేలనే

నడవడి యెప్పుడుం గలది నాకేఁకఁ

జక్కటులేల దిద్దు

[శృం. వృ. ప. మ. 77]

చక్కట్లు చెప్పు

ఒక్కరికొకరు లోనై వుండుటగాక

చక్కట్లు చెప్పఁబోతే నమ్మకానా నుద్దులు

[15-158]

చక్కదొబ్బు

చనుఁ గొంగు జారెనంటఁ

జక్కదొబ్బు వచ్చేవు

చనువున నన్నిటాను జాణవా నీవు

చెనకి కాఁగించితి శ్రీ వెంకటేశ నీవు

ననిచి నీ పద్మదము నాకుఁ గప్పరాదా

[17-158]

చక్కఁబట్టు

కేవలమైన నీ మాయ గెలువనే రాదట

భావించి మనసుఁ జక్కఁబట్టరాదట

[7-28]

చక్కాడు

వాఁడి వాఁడికోరలతో వడి నసురఁ జక్కాడి

తోఁడేటి మీసాలతోడి దేవసంహము

[8-153]

చలమున హిరణ్యుఁ జక్కిడి యిటు ఖా
చలయము నిలిపిన వరాహమా

[8-184]

చక్కరము

జక్కవ చన్నులనీడ సరిసియుదునంటెనో

నిక్కి నీచేతులు నంకుఁ జక్కరాల్చె

పున్నవి

[13-218]

చక్కెరబొమ్మ

చక్కెరబొమ్మవంటిది చవిగొంటేనీవలవు

యెక్కడఁ జిక్కించుకొన్నా నింత

దీపై వుండును

[4-188]

చక్కెర కవణాల సాంబ్రాణితేజి

చక్కెరవిగుమ్మ వానల పూరెమ్మ

చక్కెర కవణాల సాంబ్రాణితేజి

[ప. యా. వి. 3-1827]

చచ్చన మాటలు

నటలు చూపకుము చచ్చన మాటలేల
మటుమాయలాడ ముమ్మాటికి నీవు

[ప. యో. ఏ. 4-959]

చనవున నొక కొన్ని చచ్చనమాట
లని సరసములాడినంత లోపలనె

[ప. యో. ఏ. 4-1001]

చచ్చిపుట్టే పొద్దు

దరలో మనుజులింతే తామే దయవనునేరు
పొరిదాము చచ్చిపుట్టే పొద్దిరంగరు

[8-40]

చట్టువడు

చట్టువడదోలె నాడు సముద్రాలపై దేరు
ముట్టుగాఁ దోలెను పొండ్రకునిపై నదేతేరు

[6-110]

చట్టెడు

వొట్టుక యీదును వుభయ కర్మముల
చట్టెడు సంసార సాగరములను

[6-118]

చతురుదనము

వదరి సంసారమనే బహురూపమే కాని
చతురుదనాన నందు సమర్థుండఁగాను

[7-21]

చద్ది

మాటలమూటలు చద్ది మనసులో చిలుపాలు
యేటిసేసి విందువెట్టే నింతి నీకును

[14-166]

[పులిహారకు చద్ది అనడం విశాఖజిల్లాలో
వరిపాటి]

వాద్దితై నీవటువలెవొనగూడిపూడుదుగాక
చద్దికివేడికి వెదజల్లులాయ వలపు

[15-39]

[ఒక్క బ్రౌణ్యంబులోనే చద్దికి రూపాంత
రంగా దీనిని గ్రహించారు. ఈ ఆరోపం
వల్ల శీతలాన్నం అనే అర్థంలోనే కాక
చలువదనానికి ఈ మాట వాడుతారని
భావించవచ్చు]

చద్ది కర్మములు

నిద్దిరించువానిచేతి నిమ్మపంటివలెనే

చద్దికర్మములు తానే జారితే జారె

[5-256]

చద్దికి వండిన వంటలు

అద్దములోపలిసీదలు అందరిదేహరూపులు

చద్దికి వండిన వంటలు జంటఁ గర్మములు

[6-133]

చద్దికి వేడికి

చద్దికి వేడికి మంచి చక్కని సతులమోవి

వొద్దువొద్దు కారగించే భోగి యాతఁడు

[12-5]

చద్దికి వేడికి నీవు జాణతన లెన్నాడినా

వద్దనేమా పూరకుండేవార మింతేకాక

[18-368]

చద్దికి వేడికి వచ్చు

అద్దివో శ్రీ తిరువెంకటాద్రికుఁ డితఁడని

చద్దికి వేడికి వచ్చి సనకాదులు

[11-3-99]

చద్దికూళ్ళ పొద్దు

చాలునిక నిద్దురలు చద్దికూళ్ళపొద్దు

వేళాయ నా తండ్రి వేగలేదే

[9-254]

చద్దిమూట

వొద్దనే పెక్కుగాలముపూనినపురాకృతము

చద్దిమూటై యనుభవించఁగ జేసే మానడు

[8-216]

చద్దివేడి

ఇద్దరుఁ గదిసి కొంక నిక నేటికే

చద్దివేడి నరసాలు నవిచూడరాదా

[14-125]

చద్దివేడివలపులు

చద్దివేడివలపుల నందడి నున్నాడేమో

బుద్ధిగా నన్నుల నింపు పుట్టించరే

[18-120]

చద్రిసంసారము

చద్రి సంసారమున సరున సుఖదుఃఖములు
యెద్దు యెనుపోతునై యేకంబుగాడు

[5-311

చదురంగము

చవికె లోపలనుండి చదురంగ మాడుతాను
పువిద కిచ్చితివి నీ వుంగరము

[13-112

చదురాలు

సరసుడవు నీవైతే చదురాలు నీకాపె
అరుదాయె నన్నిటాను అమరు నిద్రరికె

[17-128

చదురుడు

అదనశ్రీవెంకటేశ అద్దె నన్ను గూడితివి
చదురుడ వన్నిటిని జాణపు నీ వనరా

[15-224

చదురుఁదనము

సరికి బేసికి మీ చదురుఁదనాలు మించె

[13-109

చదురులాడు

చదురులాడియాతఁడుసారెకునేరుతునంటా
వదరుఁదనములనె వాదించెనే

[14-260

చదువక తర్కించు

వేదార్థము దప్పుఁ దెలిసిన

విద్వాంసుని వంటిది

పాచుగఁ జదువక తర్కించఁజోవు

పాండిత్యము వంటిది

[7-86

చదువుమీఁది చదువు

చదివెఁజో ప్రాణి సకలముఁ యీ

చదువుమీఁది చదువు చదువు దాయఁ గాని

[11-3-127

చద్దలగు

వద్దేలే కోవము వలదని తావము

సుద్దులు విన్నందుకె మాడు వచ్చేవా

చద్దలాయను వొట్లు చలము సాధించనేల

గద్దించినందు కతవిఁ గాఁగిలించుకొనవే

[15-237

చనరము

చనరపు సరసాలు చాలు మూల నడవఁగ
గుదిగొన్న నగవు లగ్గువలాయను

[14-276

చనవరి

చనవరి యింద్రుని స్వర్గము చేకొనె

యెనగాని హిరణ్యం దిది వో దేవా

[10-36

చనవరి బొడుక

సరిఁ గర్మములకెల్ల చనువరి బొడఁకను

పొరలే జన్మముల యప్పుల వాఁడను

[7-246

చనవి

యెనసితిమి శ్రీవెంకటేశ నేనిన్నుమెచ్చితి

చనవి మనవి నాకె సకము నేనేవు

[15-270

చనవి మనవి

మనసిచ్చి నీవే నన్ను మన్నించుకొంచేనే

చనవి మనవి నీకే శరణు చొచ్చితిమి

[11-43

చనవు చెల్లించు

చూచినవారెల్ల నన్నే పొరిది సువృతింతురు

మా చనవు చెల్లించి మన్నించరాదా

[18-19

చనవు మనవులు

చనవు మనవులకు జగమెల్లా నిదె

కొనకు మొదలికిని గురి నేను

[6-99

చనవులిచ్చు

కనలి తాఁజిఁజింపి కౌశకు జన్మముగాచి

చనవులిచ్చిన రామచంద్ర సరోంద్ర

[9-216

చనవుఁ సలిగె

చనవిచ్చె నాకఁడు సలిగె గలదె నీకు

[17-10

చనవులెల నెరపి సలిగెల బొరలుచు
ననుపు నీకాపెనేనీ నా యెదుటనే

[17-11]

చన్నమన్నవారు

యెన్నఁగ సంసార ధర్మ మిదివో
మోక్షము చూప
చిన్నమన్నవారికెల్లా సాధనముగాదు

[8-205]

చప చప

కవురంబు చపచపఁగానాడిమంచు
రవణంబు విడియించు రమణఁ జెన్నొందు
[వ. యా. వి. 4-865]

చపచపఁగాఁజేయు

సరసను శోభిల్లు చెత్తరథంబు
గరిమలు చపచపఁగాజేయు రమణ
[వ. యా. వి. 2-20]

చప్పఁజేయు

కూరిమి గలవతిని కొసరఁగ బోదురా
సారమైన వలపెల్లాఁ జప్పఁజేతురా
[18-443]

చప్పుచారు సేయు

కోరిననుపేడుకుంటా గుట్టుతో మన్న చెలి
జేరదీయవద్దు గాని చెక్కనొక్కవచ్చును
పూరకై నవట్టితేనెలూరుమాటలాడి చప్పు
చారుసేయవద్దుగాని చవిగొనవచ్చును
[13-142]

చలుకు చేయు

ఎగసిన గరుడుని ఏపున ధాయని
జిగిదొలఁక చలుకు చేసినను
[11-3-26]

చమరు

జవ్వాది శిరసునిండఁ జమరుకా యిట్టై
పవ్వళించేది నా వక్క నీవు
[4-15]

అల్లవిగో తనమేన నప్పటి పెంజెమటలు
మల్లాడి నామేనఁ జమరవచ్చిని
[13-48]

చమురు దీసిన దివ్వె
జమునోరితో బ్రదుకు సంసారము చూడ
చమురుదీసిన దివ్వెసంసారము
[11-3-70]

చయ్యాటము

నెయ్యమెఱింగిచెలియ నీవెఱి యతనితో
చెయ్యాటములనే పగచాచేవు
[4-82]

అయ్యో దయవలదా అటదానికి
చయ్యాట మాడినాను సంగతి గావలదా
[16-2-86]

చయ్యాట (లు)

చయ్యాట లిన్నియు మాని చవిసేసుక
పొదిగి
యెయ్యెడనున్నదో తాను యెవ్వతో యీపె
[17-77]

చరిసేయు

పంచభూతము లనెడి వలువన్నె నూలు
చంచలపు గంజివోసి చరిసేసి
[5-178]

చరుము

కన్నుల కాఁకలుదీర కప్పురము చరమవే
[14-234]

చఱిగొను

చఱిదొనె ననఁ జలమగుము
చ్చిటుటయు ముచ్చటయు
చెఱగు చీటుట యనవా
[రేఫ. ७. 75]

చఱులు

చఱులఁబొరలి యాచార ధర్మములు
మఱచినదే తన మలిన మది
[5-166]

చలపట్టు

చలపట్టితేఁ జాలు సర్గమేమి బాఁతా
చలివేడి నాలికపై సత్యములోనున్నాఁడు
[6-7]

వలపు వెఱపెఱుగనా వాడిమొనలకునైన
బలిమి దూరించఁ జలవట్టుఁగాక
[6-11

యెలమి శ్రీవెంకటేశ యేలితివి నన్నునిట్టె
చలవట్టి నాకు నీ శరణమే చాలు
[6-131

తఱిఁ జలవట్టితిని తప్పని భక్తియందు
వెఱవక నిన్నొల్లని విధుల నిందించితి
[6-215

వలయ కాననాలు వడి నాల్గవేదములు
చలవట్టి జాబలు చదువుకోరో
[7-259

వేగిరించి పెరరేంచి వేసరించీ బనులు
సాగి ముందరఁ బొలసి చలవట్టె నీరులు
[9-158

చలవట్టుకొను
వంతాన రానని చలవట్టుకొని వుండఁగాను
యెంత దడవైనఁ బోరనేలే మాకు
[17-479

చలవడము
ము క్తిశ్రీవెంకటేశ మూలమునీపాదములు
సక్తులయి నమ్ముటగాక చలవడమేటికే
[5-322

చలపాదము
చదివిత ననియెడి చలపాద మింకేతాని
అదననందులోని అర్థమెఱుగ
[7-21

చలపాదితనము
సొలసిపొలసి వోరమాపులఁ జూచే వదేమే
చలపాదితనమింత నతులకుఁ జెల్లనా
[17-340

చలమరి
యెలమి శ్రీవెంకటేశ యెరవుల వనితలు
చాలమరివని నిన్ను సాదింకుర గాని
[14-160

నవ్యతా నే దిటికేను నయమిప్పినా
జవ్వనము చల్లజంపు చలమరివాడు
[17-235

చలమరి యంటిఁగదే చల్లజంపంటిఁగదే
అలపుసొలపె మనమంటిఁగదే
[17-266

మలయక నిద్రించునవ్వుడు
మత్తుఁడై యున్నవ్వుడు
చలమరి జీవునితోడుత సమ్మతమే లేడు
[9-68

వలయొనులలోపలుమా(మ)రుఁబొడిమిన
చలమరి నా తోలు జన్మంబులును
[16-19

చలముకొను
పిలువని పేరటము ప్రియునివద్దకు వచ్చి
చలము కొనేటిదాని చలమేటి చంచలమే
[7-297

చలమో పలమో
వలుమారు వాడమేల వంతమేమి వచ్చె
నీ(మీ)కు
చలమో పలమో సాధించుకోరయ్య
[8-134

చలాలఁబోవు
యా నిజ మిక్కడివారు యిన్నియుఁ
దెలికుండియు
మానకచలాలఁ బోయి మాయలఁబొందేరు
[9-94

చలిగొను
పులకలమేనితోఁ బొరలేను కడుఁ
జలిగొని చల్లకు జాజర
[12-331

చలిఁబడు
నంతులేని సతి యింటిచాయ తెరువు
యంతలోనె చలిఁబడి యొండఁదాకే తెరువు
[5-147

చలిమందులు

నీరువట్టుగొని యిట్టె నెయ్యోనాఁ
దెమ్మననేల

నీవు రానప్పటి చలిమందులేలా

[15-69]

చలిమి

వెలయించెనితఁడేకా వేదపురహస్యములు
చలిమి నితఁడే చూపె శరణాగతి

[7-138]

చలిమి శ్రీ వెంకటేశు శరణాగతితోడ

బలిమి మించిన బ్రహ్మపట్టము సరియా

[7-171]

చలిమి బలిమి

తిరికించి నీచేతకు తిట్టకేల మానును

చలిమి బలిమిగల జవరాలు

[17-19]

తక్కి చలిమిబలిమి తనకింత గలిగితేను

చిక్కించుక నిన్నేమైన జేయఁగవలె బో

[17-31]

చలి యెండ గాలిచాటు

యిందుమైఁ గప్పిన యెలమిందుసోగ

కందువఁ జలి యెండ గాలి చాటుగను

[ప. యా. ఎ. 3-275]

చలివందిరి నీడ

కొలుపుకొంతలనెల్లా కొంకకశ్రీవెంకటేశ

వలపుల నీమేను చలివందిరి నీడాయ

కలగొన నీ పురాన గాఁగిలించేవు

[13-185]

చలివాపు

పూరకె మాయంట నాతఁడున్నాఁడంటూ
నాడేవు

సారెకు నీవిక మరి సాదించే దేమే

యారీతి మాచలివాపి యింత అట్లు సేసితివి

తీరఁబిన్నులన్నియును తెగనాడే బదవే

[17-353]

చెలియరో యీతఁడిన్ని చింతలవాఁడే

చలివాపి తన మోవి చవులెల్లఁ జూపెనే

[18-92]

చలివాయు

చలివాపె భవములు సడిచీరెఁ గర్మములు

యెలమిసీమహిములుయేమి చెప్పేమింకను

[7-23]

వెలయ నన్నిఁజదివి వివేక మొల్లనివాఁడ

చలివాసి నీభక్తి చవిగానేనా

[8-108]

చలి వేఁడిఁబొరలు

చలివేఁడిఁ బొరలకే సర్వేకు పాదాలకింద

తలకొన్న తన్నుదానే తలఁచఁగవలెను

[6-198]

చలివేఁడి నాలిక

చలపట్టికేఁజాలు సరమేమి బాఠా

చలివేఁడి నాలికపై సత్యములో నున్నాఁడు

[6-6]

చలువకు వేఁడికి సరికి సరి

చలువకు వేఁడికి సరికి సరి

కలదిక హరి నీ కరుణే మాకు

[10-213]

చలువలోపలి వేఁడి

చలువలోపలి వేఁడి సంసారము చూడ

జలపూత బంగారు సంసారము

[11-3-70]

చల్లబాడె

చల్లబాడె లంటుకొని జాణతను లాడేని

చల్లరపు గద్దరీఁడు బయకాఁడు

[13-134]

చల్లజంపు

చలమరియంటిఁగదే చల్లజంపంటిఁగదవే

అలపుసొలపె ఘనమంటిఁగదవే

[17-266]

చల్లతోడి బోనము

చిలరె న మాయంటఁ జేసిన పాటారగించు
చల్లతోడి బోనమైన చాటుఁజాల దనకా
[6-60]

చల్లదుబ్బ

చల్లదుబ్బదుచ్చెడు సాదించితే వలపులు
[13-209]

[హంసవింశతిలో(2-75)దుబ్బను పేర్కొనే
టప్పుడు చలదుబ్బ అని చెప్పడం గమ
నించాలి.]

చల్లుఁజూపులు

వలెవాట్లతోడ వడిఁ బెద్దకన్నుల
చల్లుఁజూపుల బోయ జవరాలు
[4-118]

చల్లుఁ జూపుల జవరాండ్లు రే
వలె బాలునిఁ బాడెరు
[12-245]

చల్లులాడుకొను

భవనాశిలోవి నీరు పైఁజలులాడుకొంటాను
నవకపు నీరులను నవ్వుకొంటాను
[11-216]

చల్లువెద

సరులెల్లఁ జిక్కువడి చల్లు వెదలైన వివే
నీరుల నన్నింతా చేయముట్టెను
[17-401]

చల్లువెదలాడు

పేటలుఁ బేటలు పెనుఁగు
గూటములుగా దెచ్చి
చాటులైన వరములు చల్లు వెదలాడుచు
[11-2-69]

చవిగను

చవిగంఠే విడువఁడు సారెసారెనే వనులు
యవల పీకని పొందు వెట్టునేనేదో
[13-87]

చవిదేనె

మతిలో వీకటిమాన్మ మాణిక్య దీపమవై
సకమై నాలికెత్తెకి చవిదేనెయై
[9-92]

చవుక

పెక్కు-మాటలాడితేను ప్రియమెల్లాఁ
జవుకిను
[13-31]

కొంగువచ్చేవేల నీవు కొనవేట నేఁబట్టగా
జంగిలి నతులకెల్లా చవుకాయ వలపు
[14-237]

చవులుగొను

భ్రమఁబడి మాయపుఁ బడతుల కమ్ములు
నమలి చవులుగొనె నా జిహ్వ
[5-56]

చా

చాకి మణుఁగుల జాడ

చాకిమణుఁగులజాడ చంచలపు సంవదలు
చేకొనిననేమి యివి చెదిరినను నేమి
[11-3-116]

చాటిచెప్పు

అప్పుడే వీడు దొంగని యేను జాటి
చెప్పిన నామాటఁ జెవిఁబెట్టవైతి
[వ. యా. ప. 4-1393]

చాటువ

అటలుఁ బాటలునవె అచ్చర లేమలు వారె
చాటువ నలమేల్తంగ సంగది నదె
[8-274]

యీటున నాకఁడుఁ చాను యేక
బిత్తిమై వుండితే
చాటువకెక్కిన జన్మసాఫల్యము గదా
[13-147]

మాటుననుండివచ్చి మనవద్ద నిలిచిరి
చాటున సురటులు వినరు చందమే

[17-374]

చాటువకెక్కు

మాటలాడవచ్చుగాని మనసులు పట్టరాదు
చాటువ కెక్కినయట్టి సతులగంటే

[7-240]

చాటువ మెరయు

కోటిసూర్యు లొక కూటువగూడుక
చాటున మెరసేటి చక్రము

[7-281]

చాడిచెప్పు

చనవున నీ ముఖచందురుని వంక నీ
చనుజక్కవలె పో చాడిచెప్పేని

[12-280]

చాడిముచ్చు

మూయకువే చల్ల చాడిముచ్చు గొల్లెలేవోరి
పోయవోపోవో మా చల్లపులునేల నీకును

[4-113]

చాడెలు

సారెకుఁజెరుగుల చాడెలూ నేఁడుమొదలూ
గోరమై కోలలఁ బగులమొత్తఁడు

[5-57]

చాతపడు

సకలవేదాధ్యయ శాస్త్రపాఠంబు లివి
శౌరి సంక్లిర్తనం బిదియె నాకు
సకల కర్మానుష్ఠానముల యితని
కిచ్చుటఁ జాతువడి కైంకర్య మిదియే

[6-132]

చావకింది నీరు

పావముఁబుణ్యము పైపైఁ గూడుకొని
చావకింది నీరు సంసారము

[8-105]

వోవనన్నుఁజోసిడు పూరకై నఁ బనిగొను
చావకింది నీరు వలె సంసారము

[8-111]

చాపకూడు

బూటకపుసురలతో బున్నముగప్పురమున
కూటువుగాఁ జాపకూడు గుడిచినవాఁడు

[4-43]

చాపలము

యేవున సీయంత నీవు యింతి
విచారించకున్నా

ఆపెమాట వినవద్దా అయ్యో నీవు
చాపలాన నీకంటె సతతికి దయవుట్టె
పాప పుణ్యములు నీవు భావించకో

వలదా

[14-65]

చాపలెత్తు

కడలేని నిట్టూర్పు గాలి వినరఁగాను
జడియుఁ గోరికలనే చాపలెత్తి

[9-99]

చాయకాఁడు

ఆయములు పోఁక మాటలాడి యంత
కొనరిన

చాయకాఁడవె కాక సమ్మతించేవా

[17-45]

చాయకు తెచ్చు

మాయలవాడ వన్నిటను మాటలు
నేర్తువు చేత విన్నియుం
జాయకుఁ దెచ్చిచెప్పెదవు
జాణతనంబిది మేలు వింటినే

[శృం. వృ. ప. శ. 76]

చాయకు దెచ్చు

మాయమయములివి మాయకునీవేలికవు
చాయకుదెచ్చేనంటె స్వతంత్రుఁడనయ్యెనా

[5-208]

చాయకు దెచ్చుకొను

రాయడించెచోలుగాదు రతికెక్కినపుడైనా
చాయకుదెచ్చుకోమాట చవులైనయపుడు

[14-93]

చాయకు వచ్చు
కాయమునాదే అట కర్తను నే నటనా
చాయకవి రావు నన్నే జరసేగని
[10-58]

సరసపు వాడకడు చాయకు వత్తువు నీవు
[14-143]

చాయగు
యేయెడ శ్రీవెంకటేశ యింకనీదాసులకైతే
చాయై చెప్పినట్లు వేసు సకలబంధములు
[9-72]

చాయచూపు
సత్తగు శాస్త్రము చాయ చూపినా
కొత్తగ నేవీక గుణి నయ్యేనా
[10-60]

చాయచేసుకొనివుండు
చాయ సేసుకొని వుండి స్వామి
ద్రోహి జెప్పనట్టి
కోయపుటేటెని మంచితోవనే పెట్టితివి (?)
[8-94]

చాయదప్పు
మాయగొంత నిజమార్గమునుగొంత
చాయదప్ప దిదే వంసోకము
[8-105]

చాయపాటు పొందు
చాయపాటు పొందులకు సమ్మతించ
రాదు గాని
నేయించు కొంటే బినులు నేయవచ్చును
[18-288]

చాయపాట్లు
ఆయాసోడిన మాటలివియే యికవుగాక
చాయపాటైన వెల్లా ఛవివుట్టేనా
[14-115]

చాయమేను
వేయవడిగలతోడ వెలసిన శేషుడు
చాయమేని కళకు వక్షాం శేషుడు
[9-76]

చాయల పంట
సందెకాడబుట్టినట్టి చాయలపంట యెంత
చందమాయజూడరమ్మచందమామపంట
[11-47]

చాయల మాటలు
యాయెడ నే ఓట్టుతో నీ యెదుటనె
నిలుచున్న
చాయలమాట లనక చాల నీవు నమ్మేవా
[4-107]

చాయల మేను
సంకుజ్జక్రములతోడ చాయలమేనితోడ
సంకెదేర్చే యథయ హస్తముతోడ
[10-163]

చాయలుదేరు
తోయధిమీద నటుతోడిగిన బాణము
చాయలు దేరుచున్నది వననోదై తేయులు
[10-283]

చేయమ్మునెకవారు చెప్పలు రాగి
చాయలుదేరు నచ్చపు నీలిదట్టి
[వ. యా. వి. 6-766]

చాయలు మరచు
పాయక యిందే పనువడి పనువడి
చాయలు మరచిరి జంతువులు
[8-118]

చాయవాటు
చాయవాల్లుగా నెట్లు సరసము లాడినాను
చేయిచాచి పెనగెక చెమరించునా
[18-131]

చాయవాటగఁ జేయఁ జరిగి వచ్చితిమి
పోయినవే కావె భువినిఁ బ్రాణములు
[అ. మ. క. 5179]

చాయ సేసుకొను
చాయ సేసుకొని నీతో సరినవ్వే దెరుగవు
నీయంతనే వచ్చి విజము నెరిపేవు
[17-541]

చారువాకాలు

జాతులకు నీవాడెటి చారువాకా లింతే కాక
ఆకల నిన్నుఁ గొనర నంత పొందులా

[17-503]

చాలు

ఆడుజాతెల్లా నొక్కటె అందరికి
నొక్క చాలే
[14-128]

చాలుకొను

తోలియాడఁ దిరుకేరు దుష్టులెల్లనజఁగఁగ
చాలుకొని శివులెల్ల జయపెట్టఁగ
[10-178]

ఏల వేగిరింపించేరే యేమిరేవో చెబులాల
చాలుకొన్న నాయకుని చరితలు చూడకా
[17-507]

చాలుగట్టు

మదిఁ గొంకులేక యేమటి చాలుగట్టి
యదె చేరవచ్చుచున్నది మహాసేన
[వ. యో. ౨. 7-69]

చాలు మానిసి

యేలికయై మన్నించు నిష్టఁడై బుద్ధిచెప్ప
చాలు మానిసియై యంచలఁ దిరుగు
[7-183]

చాలుమూల

చనరపు సరపాలు చాలుమూల నడవఁగా
గుదిగొన్న నగవు లగ్గువలాయను
[14-276]

['చాలుమూలపుభయ నానాదేశాలపెక్కుండు'
అనే మాట శాసనాలలో కనబడుతుంది.
శాసనశబ్దకోశం పుట. 108]

చావడి

కడువిరహినై నిన్ను గన్నులఁ
జూచేమంచేను
వడదేరి కొలువు చావడి నుండువు
[13-22]

చావులతోడి సద్ద

తొలుత నాకుఁ జావులతోడి సద్ద వద్దు వద్దు
బలవై న యుచ్చుతుని బండ్లము గాన
[9-197]

చి

చింతచూపులు

వంకరగోళ్ళు వైపులు వెదకే వదకి
చింతచూపులను శ్రీ నరసింహము
[9-278]

చింతరాని బుద్ధి

పెంచి యజ్ఞానతమము పెద్దల నెరఁగనీడు
చింతరాని నాబుద్ధి వీరకటిపాలాయ
[8-30]

చించి చెండాడు

చెక్కులవారగోళ్ళుఁ జించి చెండాడినయట్టి
వెక్కునఁడు వీడివో వీర నారసింహుఁడు
[10-162]

చింనుక

చించుకమిన్నులఁబారే చింకలనుబండిగట్టి
వంచుకొనే మన్ననవి వసమయ్యాన
[5-119]

చింనుబొట్టలు

చించుబొట్టలు ఖడ్గశిఖిచేత మిగుల
నొంచు దానవుల మేనులు గదాహతిని
[ఉ. క. 1298]

చించె

యితఁడా తాటకిఁ జించె యీ పిన్నవాఁడా
ఆకల నుబాహుఁగొట్టి యజ్ఞముఁగాచె
[5-299]

చింతకాయ కజ్జము

వడఁకుల వేడుకలు వచ్చి వడఁగఁడ గుళ్లు
కడమొదిలివు చింతకాయ కజ్జము
[7-34]

చింతకాయ కజ్జాయము

చింతకాయ కజ్జాయము చేరి
యిసుమంత వుంటె
అంతటనే నోరారు నందరికిని
[9-4]

చింతలు రేచు

చింతలురేచకు మమ్ము చిత్తమా నీవు
వంతముతో మమ్ము గూడి బతుకుమీ నీవు

[8-63]

చింతలు నీలుగులు

అంఘ్రుఁ జూచిన హరిసంకల్పమే
చింతలు నీలుగులు జీవులవి

[8-126]

చింతాయకుడు

చింతాయకుఁ డగు (౧) హరి
చిత్తములో సుందఁగాను
వింత వింత విచారాల వెట్టి మాకేలా

[8-190]

శ్రీ వెంకటేశుఁడు నీవే చింతాయకుఁడవు
కావించేటి నీ వుద్యోగము రేమిదాఁతి

[9-98]

శ్రీరమణుడే చింతాయకుఁడని

పూరక వుండుట చొక సుఖము

[9-256]

చింతారతి

చెదరనియలపై చింతారతియై
హృదయమురేచి నేమిసేతురా

[4-138]

చిందరకొట్టు

కడిది చిందరకొట్టి కడిమి క్రాళ్లజికి
నడి రంతెలిదుఁచుఁ గ్రేవలి నాకొనుచు

[అ. మ. శ. 3023]

చిందర వందర

ఇందిరానాథుఁడవు యందరికి నేలికవు
చిందరవందరలైన చింతలు మరేలా

[10-209]

చిందరవందరలైన జీడివంటిది వలపు

యందులోనె కొనవచ్చె నేమిసేతుర

[14-163]

చిందులేక కొలుచు

కందు వెఱిగి వేంకటగిరి రమణుని
చిందులులేక కొలచిన దిహావరము

[11-3-20]

చిందువందగు

నిరులకొరకుఁగాఁ జించువందయ్యా బ్రాణి
పురువై పుట్టినపుడే బుద్ధులెందువోయనో

[9-139]

చెదరిన మెదడు గిజ్జడియైన తొడలు

చిడినిన కాయము ల్పిందువందైన

[ఉ. శ. 1727]

చిందువందు

యెడవడకుండ నీరెత్తనా నీట
వడిమడమలు చిందువందుగాకుండ

[ప. యో. వి. 4-542]

చిందువందు చిత్తము

బొందిలోన నొకటియు భూమిలోన

నొకటియు

చిందువందు చిత్తమై కేచేరునావై కుంతము

[10-196]

చిందువందురు

పెట్టిన కస్తూరిబొట్టు బెరసి నీ కురులతో
నట్టునిట్లుం జిందువందురై యుండంగా

[4-142]

చిందువందులగు

చిందువందులైనవి జిగిగొని తురుము

పొందులోకరికి పొనఁగెనో తోలుతే

[18-489]

చిందువందులు

సందడించి పెనగఁగా చనవులు మితిమీరె
చిందువందులైనట్టి సిగ్గువెడఱారెను

[14-72]

సింగారపు నిమేని చిందువందులెల్లఁజూచి

యంగితానఁ బులకించె నిందుకుఁగానె

[15-223]

చిందునేయ

అందు నున్నందుల కావగింజంత

చిందునేసిన నోరసేసిననైన

[ప. యా. వి. 7-1080

చిక్కిన పేరులు

మరుతండ్రి జూచిన మంచి కన్నులను

మరొకరి జూచిన నింపొనా

నిరవరునామము నొడిగిన నోరను

చిక్కినపేరులు యితవోనా

[7-79

చిక్కినవి (=తక్కినవి)

పుప్పరిగలోన నుండి పువ్విద నిన్నురమ్మని

చెప్పిరమ్మన్నది యింతే చిక్కినవెరగము

[17-293

చిక్కుపడ్డ పని

చిక్కుపడ్డ పనికి జేసినదే చేత

తెక్కలేని యువ్వనకు లేమి కలిమి

[6-63

చిక్కుపెట్టు

తలపును నొకచే తత్వములే వేరు వేరు

చెలరేగి విష్ణుమాయ చిక్కుపెట్టి నిదివో

[9-261

చిగురుగండె

కులధనములతో జిగురుచుండె నీ మాయ

నిలువు నివురగాయ(?) నీ మాయ

[9-58

విననా యీదేహము విరసపుహేయమౌట

విననా జిగురుగండె విడిపించరాదు

[9-73

చిగురు గర్మాలు

చిగురుగర్మాలు తమ సీమవాడ ననేరు

వగడల్లదండ్రీ తమవాడ ననేరు

[9-41

చిగురుగొమ్మును చాగ

అగవడి యెవ్వరైనా నారి చింతించేమంటే

చిగురుగొమ్మును చాగె చిమ్మి

రేగజొచ్చును

[చూ. 'అచట బుట్టిన చిగురు గొమ్మైన

చేప' మనుచరిత్ర.

[1-50

చిగురు జేగైవుండు

తగళివెంకచేతుడతానేవచ్చినన్నుగూడె

చిగురుజేగై వుండు చిమ్మి రేచినామా

[18-267

చిగురు జేవయగు

చిగురు జేవయగు శ్రీ వెంకచేతుడు

అగు వరము లొసగు నటుగాన

[11-38

చిగురులెక్కి చేగదేరు

ఇంతే యింతే యింకా నెంత చూచినా

చింతల జిగురులెక్కి చేగదేరినట్లు

[10-80

చిగురులోన చేగ

భావించరే చెలులాల వరమాత్తుని

చేపదేరి చిగురులో చేగయై యుండెను

[8-165

చిగురెంత

చిగురెంత చేగెంత శ్రీపతి యిందులో నీ

వగటు దెలియువాడే వరతత్వవేది

[11-68

చిగులు

నగనేలె యాకడు నీ నటనకు దగినట్లు

చిగులుతా సారెసారె జెప్పినట్లు నేయగా

[17-329

చిచ్చు గొఱవి

బిలుముల వగడాయ వగటుల వచ్చ

చెలువంబునకు గొంగ జిగి చిచ్చుగొఱవి

[ప. యా. వి. 2-1038

చిచ్చుమీద గాలిచల్లు

ఒడలి తావము మీదనుసురసిని

కడలేని చిచ్చుమీద గాలిచల్లె దరుజీ

[4-163

చిచ్చుటికించు

[..... నేన

ట్లురక వగవారి నటు చి

చ్చుటికింతు ననంగ

జాలయును మేలు కృష్ణా

[రేఫ. జ. 61

చిచ్చువంటి వెన్నెల

అచ్చపు దీపవనమందరి కెక్కడి
దయ కుమ్మెదరో
చిచ్చువంటి వెన్నెల చెలిమి
సేయకువయ్య కుమ్మెదరో
[4-32]

చిటికె తీయు

కలియ యొకతెవె పాదము నీవుదాచగాను
తివిరి వేళ్లచిటికె దియ్యవచ్చి నీకును
[13-174]

చిటిపొటి

చిటిపొటి రకులను శ్రీ వెంకటేశ్వర
యెటువలె నొకటయి యెనసితివో
[5-188]

చిటిపొటి యలుకలు

మటమాయములఁ దనమగువ వనిడినీరు
చిటిపొటి యలుకలఁ జిలికించంగా
[5-178]

చిటిమిటి కోపము

చిటిమిటి కోపాన చెలియ సుఖద్ర
[సుఖ. క. 778]

చిట్టంటు

అంటువాయఁ జెమట నీరాడవా నీవు చి
ట్టంటు నీ చేతల నా మైనంటవలదా
[15-48]

చిట్టంటు చేతలు

జట్టిగానెర విన్ను జవరాలు
చిట్టంటు చేతల జెలఁగితి వపుడు
[12-325]

చిట్టంటు చేతను

చిట్టంటుచేతల సేదలు దీర్చి
చదరీన యలుకల చిత్తెల్లఁ దీర్చి
[శృం. పం. 244]

చిట్టంటు

పుట్టినదీ నగ్నత్వము బూతో బందో
యెరఁగము
చిట్టంట వాచవులగు జీవుల మ్రింగెదము
[9-51]

చిట్టకము

ఎట్టకేం కిదేలరా యెన్నఁడు లేనలవాటు
చిట్టకాల కిన్నాళ్ళిట్ట నేయవత్తురా
[16-2-1]

గట్టిగా నీవాసతి కౌఁగిట నుండఁగా జూచి
చిట్టికానకుఁ బాదానఁ జిమ్మితిఁ గాకా
[17-472]

మట్టులే కలుగనేల, మరి వెవకఁగనేల
చిట్టకముదీర బుద్ధిచెప్పరె యీతనికి
[15-159]

వెట్టదీరఁగ సురటి విసిరితి నాతోని
చిట్టికాన కింక నేమి నేయు మనేరే
[17-314]

చిట్టి

ఇంక బాఁతినదేవాని నేల మాకుఁ
దక్కరించ
చెంతనదే వెన్న చిట్టిఁ జిట్టిదేసి వలపు
[13-180]

చిట్లుగను

చేరి పుష్పమ్మేవాఁడు చిట్లు వేగనఁడట
పూరకే శ్రీవెంకటేశ వోషికతోడ
[6-39]

చిట్టెలు గటు

కఱతెక్కించి చిట్టెలుగట్టితోముజిఁగి
కుటువలై వంకర కొంకరకవోక
[వ. యా. వి. 2-338]

చిడిసి మల్లెపట్టు

బడి విభీషణునిఁ జేవట్టిలే రక్కసు లెల్లా
చిడిసి మల్లెపట్టిరి శ్రీ వేంకటరామ
[10-281]

చిడిముడి

మిడిసి లోకములెల్లమెప్పించ నడచుఁగాని
చిడిముడి హరి మెప్పించే ననలేడు
[9-271]

చిడిముడి మొగముడఁచినఁ గానరాక
కడుఁ ఘోరమగు నందకారంబు వొడమ
[వ. యో. వి. 839]

వడఁతి మీ పెదతండ్రి భక్తిసారుండు
చిడిముడిఁ దనుఁబిల్చి చెప్పినకుట్లు
[వ. యో. వి. 5-960]

చిడిముడి సేతలు
చిత్తపుటిఁతలు చిడిముడి సేతలు
పొత్తుల తమ తలపొఁతలును
[4-154]

చిడుముడి
అడియాలము లివే అక్కడ నిక్కడ
చిడిముడి విష్వక్సేనుఁడు గెలిచే
[6-108]

నడుమ నడుమ విజ్ఞానపు కథలు వినుట
చిడుముడి నాచార్య సేవసేయుట
[8-212]

పొడచూపె నదిగో భూవి దేవతలకు
చిడుముడి శ్రీ నరసింహుడు
[9-218]

ఆనల సీవద్ద నుండి అట్టెతానె ఆనవెట్టి
సేవచల్లె పతిమీఁద చిడుముడి యేలే
[17-325]

కడు రాజనపు సీతో కలకలనవ్వుటకంటే
చిడుముడిఁ జిన్నఁబోయే చింతమేలు
[17-327]

[నూ. ని. లో 'చిడిముడి' అనే రూపమే
ఉంది. బ్రాహ్మ 'చిడుముడి' అనేది కూడా
చూపించాడు.]

చిడుముడి కోపము
వెడలేటి పూర్వుల వేడిమి చల్లె
చిడుముడి కోపపు శ్రీ నరసింహము
[9-278]

చిడుముడి గోళ్లు
చిడుముడిగోళ్ళతోడ నింహపు మోముతోడ
తొడమీఁదఁ గూచున్న తొయ్యలితోడ
[10-163]

చిడుముడి నుండి
అడరి నీసొమ్ములై న అత్మలలోనొకఁడనై
చిడుముడి నున్నవాడ చిక్కవఱచకుమీ
[8-231]

చిడుముడి పడు
వెడరాపణునిఁ జంపి విభీషణునిఁ గాచె
చిడుముడి పడక నీచే శారము
[9-145]

చిడుముడి ముచ్చట
వడదాఁకెఁ గదె దీనివాత గన్నుఁగొనలు
చిడుముడి ముచ్చటతో సిగ్గవడని
[4-13]

చిడుముడి మూఁగు
చిడుముడి మూఁగిన జీవులలోపల
కడఁగి నేనొక్కఁడ నింతే
[6-71]

చిత్తగించు
భోగము నేను నీకు భోగివి నీవు
శ్రీగురుఁడ విన్నిటాను చిత్తగించు
నన్నుచు
[7-40]

చిత్తడి
చిన్ని చెమటలవాన చిత్తడిపాలైన నా
చన్నులంటిఁ దన్నునే జంకింపఁగలవా
[ఈ పదానికి 'చిఱుతముడి' అనేది పుత్పత్తి
అర్థమేమో అని మా. ని. లో అని నందే
హించారు. ఈ ఆరోపం దాన్ని రూఢి
చేస్తుంది.]

చిత్తరు పటము
బడిబడి విరహానఁ బడలేక మా
వడఁతి పీకుఁ జిత్తురు పటమంటే విదివో
[16-2-47]

చిత్తురు వ్రాయు

తెరలం గ్రాగిన నెయి క
 స్తురివంటిది మంచిదనగ దొలితొలి
 కడుఁ జి
 తురు వ్రాయఁగ నుద్యోగిం
 తురు వేడ్కననంగ రేపు దుకొనెఁగృష్టా
 [శేఫ. అ. 29]

చిత్తశాంతఘనము

చీకాకువడిన నా చి త్త శాంతమునేయ
 లేకనా నీవు బహులం నన్ను
 [5-146]

చిత్రానఁబెట్టు

చిత్రానఁబెట్టకుమీమాఁట శ్రీరమణమరవకు
 హత్తి నిన్నేమెరుఁగుదు నజ్ఞాన నేను
 [7-103]

దోనము నీవల్ల లేదు తొలుతె శ్రీవెంకటేశ
 సేసినవారి పుణ్యమే చిత్రానఁ బెట్టితివి
 [8-43]

చిత్రానఁ బెట్టుకొను

చేసిన నా చిన్నపము చిత్రానఁ బెట్టుకొమ్మి
 వేసరించి యిప్పుడే నేవేడుకొంటిఁజమ్మిఁ
 [6-177]

చితుకెక్కు

వాప్పుగ మేనులు వారయగ మీకును
 చిప్పిలుఁ జెమటలు చితుకెక్కు
 [17-12]

చిదిరించు

నెరులేరువడి విగవిగ చిదిరించు
 మురులైన కుచ్చెల మొరమొర మొలుయ
 [వ. యా. వి. 2-137]

చిదుగగు

చిదుగాయ సిగ్గులెల్లాఁ జెప్పరమ్మా వొట్ల
 చిదిమినా నెఱుంగదు చెప్పరమ్మా
 [4-126]

చినుకు చీకటిపొద్దు

వనిత కొండంత వలపులే నీ
 వరుసకుఁ గావకుండునా
 చినుకుఁ జీకటి పొద్దున నీ వేడ
 చెలితో నవ్వేవయ్యా
 [16-2-106]

చిన్నబోవు

ఏలనీవు చిన్నబొయ్యేవేటి కానలువెక్కివు
 [15-219]

చిప్ప

నేయమ్మేవారము నవ్వనేరము పోనేమిదే
 చేయదాఁచుపెరుగుచిప్పఁ జిప్పిఁజేసే వలపు
 [13-180]

చిమ్మి చీకటి

యిమ్ములవారి వాకిటి తిన్నెమీఁదఁ
 జిమ్మిచీకటిలోన జింతింపుచున్న
 [వ. యా. వి. 4-1044]

చిమ్మిరేఁచు

యెదుటనీవుగలవు యహముబో నేఁగలను
 చెదరిన చీత్తమేల చిమ్మిరేఁచిని
 [6-36]

దేవుఁడవు నీవే యని తెలిపితి విదే మాకు
 జీవులము మమ్ము నిక చిమ్మిరేఁచనేటికి
 [8-55]

మోవరాని మోవయి ములుగనియ్యదు
 మమ్ము
 చేప సంసారముపైఁ జిమ్మిరేఁచిని
 [9-63]

నేనేమిసేయుదును నిన్నుఁబో వివేకముఁ
 శ్రీనాథు మహిమలు చిమ్మిరేఁచఁగాను
 [10-53]

చిమ్మిలిబొమ్మ

కావరాన వీవుగూడి తొంగిటనే పిసిపేవు
 శ్రీ వెంకటవిభుఁడు చిమ్మిలిబొమ్మ
 [13-97]

శిముడఁబెట్టు

ఎంతవని యిది యానతియ్యరాదా యీ
చింతచే నీ మనసు చిముడఁబెట్టేవు

[12-202

శిముడు

చెక్కతని నేనొక్కితే చిమిదేవదేమే

[14-199

చిమ్ముదొమ్ము దిమ్ములు

చిన్న చిన్న చిటిపొటి చిమ్ము

దొమ్ము దిమ్ములవి

పున్నవన్నియుఁ జూడ నొకటేకా నిజము

[5-91

శియ్యను

నెయ్యపు పేయము విచ్చలుఁ గడిగెడ.

చియ్యని రోయను సిగ్గుఁబడను

[9-28

శిరుతపొగలు

అటమరి పెటపెటమని బేల్లెగసి

చిటచిట రవములఁ జిరుత పొగలెగసి

[8-239

శిల్లర.

కాంతమాటలు నీకుఁ గట్టిన ముడుపు గక

చింతల నింతలోననే చిల్లరయ్యేనా

[14-158

శిల్లర కులము

చెల్లఁబెట్టుదు రెందైనా చిల్లరకులము వారి

తెల్లమిగా మంత్రోపదేశమున

[10-199

శిల్లరదోషాలు

చేయనివాఁ దెవ్వఁడు చిల్లరదోషాలు

యేయెడ జీవులజాడ లీళ్వరకల్పితమే

[6-72

శిల్లరపని

చిల్లరపనికే కాని చేరఁబలిచి వెకుంత

ముల్లసాన నిచ్చేవారు నొకరూలేరు

[9-34

చిల్లర మనుజులు

దేవుఁడు కారణము తెలిసిన వారికెల్లా

జీవుఁడు గారణము చిల్లర మనుజులకు

[5-295

చిల్లర సతి

కొల్లగా శ్రీవెంకటేశ కూడితివినన్ను నేఁడు

చిల్లర సతిని నా చేతి కియ్యవలెనా

[17-252

చిల్లర సింగారాలు

చిల్లరసింగారాలు చెరులు పేయఁగ నేను

వొల్లనని యిన్నాళ్లు సుంటింగని

[4-127

చిల్లరైన యిల్లు

చిల్లరైనయిల్లు మా యింటఁ జేసిన

పాటారగించు

చల్లతోడి బోనమైన చాలుఁజాల దనకా

[6-60

చిల్లులఁగాదు

వాదలు మోచితిమి పున్నతిఁ బెరిగితిమి

వెడఁజిల్లులఁ గారేది విడిపించ లేమయ్యా

[10-136

చిల్కలేని పంజరము

పంజరంబైతి లోఫలఁ జిల్కలేని

పంజరంబునుబోలె వట్టలేకున్నా

[వ. యో. ఏ. 5-1471

చిల్లాపొల్లు

చిల్లాపొల్లాయ నీ మెయి జెమట

ముత్తెములెల్ల

పెల్లరేఁగి నీవె చక్కఁబెట్టుకొనరాదా

[17-158

చిలికించు

మటమాయములఁ దనమగున పసిడి నీరు

చిటిపొటి యలుకలఁ జిలికించఁగా

[5-178

చిలి విషములు

వలువిధంబులఁ బాటువడి మాపుదనకఁ
జలివిషంబులు గొన్ని సేయుచున్నాఁడు
[వ. యా. వి. 5-242]

చిలుక చదువులు

తెలిపే గురుడుండఁగ తెలియఁగ నేరమ
చిలుకచదువు వేరొ జీవుఁడ
[16-1-14]

చిలుకలవోఁ చాలు

బలిమిని యానల బారి బడకు మరి
చిలుకలవోఁ దాలో చిక్త్రమా
[16-1-12]

చిలుకవొట్టు

పలుమారు వనములో బాయకవుండఁగానో
చిలుకవొట్లు మోవిఁ జెలరేఁగెను
[18-414]

చిలుకవొట్టు

చిగురుఁగెమ్మొచ్చిపై చిలుక వొట్ల మనునా
మిగులఁగ కోవలల మేతగాక
[14-60]

చిలుకు

నెలవుల నవ్వువుట్టె చేరువకు నీవు రాఁగా
కలసివ నీకాఁగిట గర్వమువుట్టె
యెలమి శ్రీవెంకటేశ యిన్నిటా
దైర్యము వుట్టె
చిలుకుఁ జెలువముల చిత్తగించవయ్యా
[14-15]

చిలుకు గోళ్లు

చిలుకు గోళ్ళతోడ నెలవి నవ్వులతోడ
బలుజహ్వతోడ యోగవట్టముతోడ
[7-44]

చిలుకుఁ జూపులు

చిలుకుఁ జూపులతోడ నెలవి నవ్వులతోడ
నిలుచున్న దెవ్వతో నీ ముందరను
[18-310]

చిలుకులు

కన్నుల చూపులు గలపు చిలుకులు
వెన్నెల నవ్వురే వెలితెరలు
[9-6]

చిలుకొట్టు

నెలచెల్వలాల వెన్నెల సొగడాల
చిలుకొట్టి సేవల నెజ్జలమీద
[అ. మ. క. 2434]

చిలుపము

మాటలమూటల చద్ది మనసులో చిలుపాలు
యేఁటిసేసీ విందువెత్తే నింతి నీకును
[14-166]

చివుకు తప్పు

చిరకాల ధర్మములు చివుకుదవ్వఁగఁజోతే
హరిమఱుగు చొచ్చితి మాతఁదేరక్షించెను
[7-261]

చి

చీకటికి దీపమెత్తు

తెలియఁ జీకటికి దీపమె తక పెద్ద
వెలుగు లోవలికి వెలుఁగేరా
[5-18]

చీకటి కొన

కనకము దాటితేనే ఘన ముఖమున్నది
వెనక చీకటికొన వెలుగున్నది
[9-19]

చీకటి తప్పు

పుడికి నతిఁ గైకొంటి పురుషోత్తమా
పొడమెఁ జీకటితప్పు పురుషోత్తమా
[7-49]

చిట్టికాన రేపల్లెలో చీకటితప్పు సేయఁగా
అట్టై రాత్రులు మేననంటి నట్టుండెను
[10-177]

చెప్పఁజోతేఁ బనలేవు చేసిన నీచేత వివి
యిప్పటి చీకటితప్పు వివియే కాని
[14-222]

చెదరేవు నీమేను పెనుగోర నంటితేను
చెదరి చీకటి తప్పునేయ వానివలెను
[15-19]

చీకటి తప్పుగొను
యెక్కిగుఱ్ఱము గోళిగె నెనసి
పైకొంటే రాకు
తక్కక దానిఁ జీకటి తప్పుగొనవచ్చునా
[6-214]

చీకటి తప్పునేయు
మొక్కలమది చాలదా మున్ను
త్రిపురాంగనుఁ
జిక్కించి చీకటి తప్పు నేసినది
[15-25]

చీకటి దవ్వు
జీవులు నిన్నెఱుగక చీకటి దవ్వుగనేల
శ్రీవెంకటేశ్వర నిన్ను నేవించేదే నేరువు
[16-182]

చీకటి దవ్వుకొను
కలకాలము చీకటి దవ్వుకొ నెడి
వలలభ్రమల నెవ్వరు వదరిట్లా
[5-163]

చీకటి దేహము
మాకువంటి జన్మము గల కాలము
చీకటి దేహపు చిత్తపు గుణము
[10-268]

చీకటిద్రవ్య
అడియాసవలనపాయని చలంబునుఁగలిగె
కడు మామతవలన చీకటి ద్రవ్యఁగలిగె
[5-71]

చీకటిపడు
విడువవు భవముల వెంట వెంటనే
చిడుముడిఁ జిత్తము చీకటిపడెను
[8-50]

చీకటి విరిచుక్క
కడుదూర మరిగి చీకటి విరిచుక్క
వొడుచువేళకుఁ గృష్ణపురిఁ జేరవచ్చి
[వ. యా. వి. 7-721]

చీదరగొను
చీకటి వాసినమీఁద చీదర గొనఁగనేల
మాఁకు వంటి వెడబుద్ధి మానదిదేమయ్యా
[11-27]

చీదరరేగు
అంగమెల్లఁ జెమరించినట్టే గందము
గరఁగె
సింగరించుకొన్న కొప్పు చీదరరేగె
[14-196]

చీకురు వాయులు
సాకిరి వయసు సంసారము గోరు
చీకురు వాయులు జీడిమాను గోరు
[10-107]

చీటుకము
చీటకపు చెమటల చిట్లు గందాలట
మేటిదొర బిలువరే మెరసినట
[17-183]

చీటి
ఆ రమణికి నీవు అంపిన సొమ్ము వీడకుఁ
జేరెను తబ్బిబ్బుగాను చీట్లతోనే
[13-213]

పావురము రెక్కఁజీటి నీవొడ్డికిఁ
గట్టి యంపి
దేవరకే మొక్కుకుండురా - వెంకటేశ
నేవించు రావలెసంటాను
[13-223]

చీటికి మాటికి
పాటించి తనిప్పుడు నా పానువుపై
గూఁచుండితే
చీటికి మాటికి నేవనేనే నేను
[14-11]

చీటికిమాటికిం బలుకు చెల్లెలగఁ
బెల్లెను నీడు చెక్కులం
గాలుక లేలవచ్చె నవి గానక
యాటితివేమొ చూచుకో
[శృం. వృ. ప. శ. 99

చీమంత

చీమంత యడక తెచ్చిన కాసులెల్ల
వేమాలు డావంగ వేసరి యేను
[ప. యా. ఎ. 4-509

అయెడవేము చీమంత యోడినను
నేయింపు కూద్రులఁ జేయించునాజ్ఞ
[ప. యా. ఎ. 4-1225

చీమంత మాట

చీమంతమారైన చెవిలో నీకు జోధించు
కోమలి నీ కెన్నాళ్ళకు గురుతాయఁగా
[17-482

చీరచిక్కు

యందరితో నీమాటయేమని చెప్పడునమ్మ
చెంది యీ కృష్ణుడు చీర చిక్కించేను
అందము నేనుక నేను అణించుక
వుండే నంతే
మందమన్నఁ డిదె నా మగఁడూర లేడు
[17-258

చీరవెలిగా నవ్వు

చీరవెలిగా నవ్వేపు సిగ్గు విడిచేవు
మోరవిడుపు చేసుక మూఁతులు నాకేపు
[4-128

చీరికిఁ గైకొను

కలుష రౌద్ర దుఃఖముల కించుకా
కలఁగను చీరికిఁ గైకొనను
[6-181

చు

చుంగు పయ్యెద

కుంగిచేతివై నొరగి గొబ్బున మెయి
చెమరించె
చుంగువయ్యెదై క్తరాదా చుఱుక నె మనసు
[13-106

చుంగులు వాలు

చుట్టిన కెలఁకులఁ జుంగులు వాఱు
గట్టిన హేమాంశుకంబు చూపట్ట
[ప. యా. ఎ. 673

చుంచు

చుంచిన నీ చెక్కు లద్దముల మించులు
వంచమోవి చుంచులు బిందిపు టించులు
[13-155

చుక్కబొట్టు

వెక్కనమై నా మాట వీను లాలకించునట్టే
చుక్కబొట్టే పెట్టఁబట్టె సూటియెందాకనే
[14-22

చుక్కల పొడవగు

సూక్ష్మమై శ్రీ వెంకటేశ చుక్కల
పొడవుగాఁగ
పక్ష్మనక్షత్రమువలె యాభరణ హారములు
[7-46

చుక్కలు మూయు

జలనిధి పొంగణఁగె చాయల
చుక్కలు మాతె
వలరాచగురు సుప్తవడము గమ్మనరే
[10-130

చుక్కల మూక విప్పు

కలువలవైరి చుక్కల మూకవిప్పు
జలజబాంధవుడు క్రొంజాయతో బొడమె
[ఉ. శ. 1097

చుక్కలు మొలపూసలగు

ఒక్క మొలగంటి చంద్రుఁ డొక్క
మొలగంటి రవి
చుక్కలు మొలపూసలై చూపట్టఁగా
[11-175

ముంచిన చుక్కలు మొల పూసలుగాఁ
బంచె మేను పెళపెళ నార్చి
[11-2-67]

నిక్కిన కర్ణము లవే నీలమచ్చ పుర మిదే
చుక్కలు మొలపూసల నొక్క రూపమిదే
[7-145]

మొక్కరయ్య అన్నిటికి మూలమీకఁడు
చుక్కలు మొలపూసలై సొంపుమీరినీకఁడు
[8-148]

పూని చుక్కలెల్లా మొలపూసలుఁ గాగఁ
బెరిగి
భానుకోటి కాంతితోఁ జావుడు
హనుమంతుఁడు
[11-195]

చుక్కలు మోచిన దవ్వు
చుక్కలు మోచినదవ్వు చుట్టటికమిదియని
యిక్కువతో వీడినేఁగ నెన్నికైనదేవుఁడు
[5-249]

చుక్కలు మోయు
చుక్కలు మోవఁ బెరిగి సుతు
(సూర్యుఁ) వద్ద వేదాలు
పుక్కిటఁ బెట్టఁ గలకాపురహనుమంతుఁడు
[10-167]

ముట్టిన చుక్కలు మోవఁగఁ బెరిగితి
విట్టి వ్రతానివి యెదురేదయ్యా
[9-132]

యెదిరె నిదిరె నదె యిందిరాధిపుని కేరు
కదిసి చుక్కలు మోచె కనకాద్రివలెను
[10-55]

చుక్కలు మోచి జూపు లెదుటనే
నెక్కొను మతికిని నిలుకడ యేది
[10-131]

చుక్కలు మోవఁగ సొంపుగఁ దోలితి
తొక్కుల దేవర దేవెచ్చరికె
[11-2-30]

చుక్కలు మోవ పెరుగు
చుక్కలు మోవఁబెరిగి సూర్యుఁడు
దానైనాఁడు
చిక్కుబాతాళము దూరి శేషుడై నాఁడు
[11-167]

చుట్ట పరుగు
చుట్ట పరుసఁ గొంత చూచి గాక
అట్టె యేమన్నా నెదురాదేవా నీవు
[15-145]

చుట్టముఁ జేసుక వచ్చు
నిట్టివేసాలు నేయఁగ వద్దు గాక
చుట్టముఁ జేసుక రాఁగా సూడు వచ్చేనా
[18-331]

చుట్టాల సురభి
చుట్టాల సురభివని నోకనాడి నంతలోనె
నిట్టచూపులు చూచేవు నీ వెరఁగవా
[16-2-25]

చుట్టాలు పక్కాలు
నెట్టిన సర్వాంతరాత్మై నిలుచున్న
దేవుడిట్టె
చుట్టాలపక్కాలపాటి శుభమియ్యనోవఁదా
[16-1-42]

చుట్టుకొను
యిట్టి శ్రీవెంకటేశు నిరవుగ నేవించి
చుట్టుకొన్న యానంద శుభమే చాలు
[10-65]

నీఁగని నా మరులిదె నీవుచుట్టుకొననేల
ఆఁగినేనే పొట్టు పొరలయ్యేఁగాని
[15-152]

చుట్టరికమైనచోట చుట్టుకొను మొగమోఁట
పొట్టఁబొరుగై తేను పొందుగలగు
[18-255]

చుట్టుఁ జల్లెము

మేరుమందరాల వలె మెరయు నిద్దెనలు
సూరియ చంద్రులవంటి చుట్టుఁబల్లెలు

[9-10]

చుట్టువేడెము

మట్టిదై త్యవురాల మర్మాలవిదళించినాఁడు
చుట్టువేడెమున యింతా పోదించినాఁడు

[11-10]

చుట్లువొల్లెలు

చెట్లవంటి చన్నులు చేతముట్టి పెనఁగిని
చుట్లు వొల్లెలతోడఁ జూడరే యీటాలుని

[18-139]

చుట్లత పొరపు చుంగులు

దండవెల్లె నల్లవాడే దైవాలరాయఁడు
దండినెట్టెవుఁ జుట్లత పొరపు చుంగులవే

[7-253]

చురు చూండ్లు

చూచిన మోహపుఁ జూపులఁ
జరుమాండ తెడమిండ్లని
రాచటికపు నెరజాణఁడు రసికుం

దాకఁడెపో

[5-132]

చుఱచుఱఁ జుట్టుకొను

కఱతలయోగిని కర్మము లిమంబునా
చుఱచుఱఁజరునై తేఁ జుట్టుకొనుఁగాక

[7-211]

చులకఁదనము

చనవునఁ బెనగఁగా నమ్మించకుండితేను
పునతయేది ? చులకఁదనవే కాక

[13-11]

చులుకఁదనము

వెలినున్న రమణుని వేడుకనేఁ బిలిచితే
చులుకఁదనమురాదా చూడగానె యిపుడో

[17-498]

చుల్లరపు సేతలు

ముల్లుమావ తొలుతేల మొక్కి
తల వంచనేల

వొల్లనె యప్పటిజాడ నుండరాదా

చుల్లరపు సేతలేల నుదతికి చిక్కనేల

జెల్లబడిగా బుద్ధులు చెప్పరే యీతనికి

[15-159]

చుల్లరపెట్టు చేతలు

చుల్లరపెట్టుఁజేతల బొక్కినాధరు

పుల్లముతో నీ నెలఁదలారి బొక్కినాధరు

[16-2-20]

చుల్లరీడు

చుల్లరీడవైయెందైనా జొరఁబారేవుతెరలి

వల్లటీడవై పడుచువనుల దిరిగేవు

[13-170]

చూ

చూడు

ఒప్పుదువో యింక కొరపులం జూడేవు నా
కొప్పురెఱుంగవు యింక నొగిలించేవేలరా

[4-8]

చూపు నొప్పు

యాగాగ్ర పూజార్తుఁడైనట్టి దివ్య

యోగివాఁడని చూపు నొప్పు దీపింప

[వ. యో. వి. 2-1610]

చూపెట్టుకుండు

మనవార్తి నానాటి మాయచూపెట్టుకుండితే

జనించిన తనకు విజ్ఞాన సిద్ధియగుట

[7-272]

చూపోవు

ఉదరి మాయక్కఁ జూపోవక మీరు

పదివేలు నననేలఁ బందలా రనుచు

[వ. యో. వి. 4-1299]

చూమరలు

చూమరలఁ జూడఁ జూడఁ జుట్టాల
వలనెవుండి

దోమటి పంచేంద్రియాలు దోమగుక
పోయను

[16-1-6]

చూరగొను

నీవు నిర్మించినవే నీకే సమర్పణసేసి
సోవల నీకృపయెల్లఁ జూరగొంటిమి

[8-49]

చూరలాడు

అతని సదుణ్ణీర్తు లనెడి చంద్రికల
శ్రుతిచకోరములచే జూరలాడుచును

[అ. మ. క. 4551]

చూరలుగొను

వలవనితోలే యింతాను వడినిది

గాక యేమి చేసినను

సులభమిందునే తొలిటివారలు

చూరలు గొనిరదే మోక్షంబు

[8-101]

చూరవిడుచు

వేడుకలర వెంకటాద్రి వెలసి

భూకకోటి దన్నుఁ

జూడఁదనుచు మోక్షపరము

చూరవిడిచె నీతఁడు

[11-3-112]

చూరాడు

కొదలు మాఁటలనె గొణఁగుచు భువి

నుదతల సిగ్గులు చూరాడి

[16-2-82]

చూఱు

అట్టడియాపె పెదవి చూఱలకు

నాసవడేవు

[14-205]

చూఱులుగొను

అరడిశ్రీవెంకటేశుఁడలమేలుమంగఁగూడి

చూఱులుగొన నెక్కను శోభనవు లేరు

[10-35]

చె

చెంగలించు

తచ్చి నీకు వేఁడై తే తామర వోరుచునా

చెచ్చెరఁజల్లనై వుండఁ జెంగలించుఁగాక

[13-81]

చెందిన చుట్టము

చేరిదగ్గరిన తొల్లి చెందిన చుట్టాలమే

తారుకాలేక నందడి మరుహయెను

[17-400]

చెంగావి

సింగరపు సొమ్ములతో చెంగావి

ముసుగుతోడ

[13-58]

చెంబుమీడి కనకపుఁ బూత

శ్రీకాంతునిపై జేయని భక్తులు

చెంబుమీడి కనకపుఁ బూత

దాకొని విష్ణుని తెలియని తెలుపులు

తగనేటి నడిమిపైరులు

[7-1]

చెంజెమట

ఇచ్చకమాడ నెఱుగ నేమిసేకునే

హెచ్చిఁ జెంజెమటలు యేమిసేకునే

[15-71]

చెక్కడచు

చెక్కడచితేను చేటఁడు వలపులు

వొక్కమాటె నే నోవుదునా

[15-208]

చెండివేయు

కొండమీదఁ గూచుండి దైత్యుమై

చెండివేసె నీ సింహము

[10-175]

చెక్కలువారు

చెక్కలువారగోళ్ళుజించి చెండాడినయట్టి
వెక్కసీడు వీడివో వీరనారసింహుడు

[10-162]

చెక్కుచేతనుండు

అక్కలాల అమ్మలాల అందరునున్నారదె
చెక్కుచేత నుంటిగాక సిగువడి వుంటినా

[15-96]

చెక్కుచేయి

చిక్కని కేసెలవంటి చెలియమాటలె పీకు
చెక్కుచేతి చింతలకు జిగురై యంటె

[14-224]

చెట్టడచు

చెట్టడచిన నిదె చేటచువండ్లు
గుట్టదెచునుకొన గురి నేను

[6-99]

చెట్టాపట్టాలాడు

చేలలంటి గోపికల చెట్టాపట్టాలాడిచి
యాలీల మాడు ఘారిలో యిట్లాదేవా

[8-179]

చెట్టునడిగిన పిండియ

చెంచిన జిగితోడఁ జెట్టు నడిగిన
పిండియకరణిఁ గాన్పించెద విపుడు

[వ. యా. వి. 2-1153]

చెదరు

చెక్కులకమ్మ చెదరుచేతఁ దుడిచితిగాక
తక్కిన వెలుగుదునా తప్పులు నేను

[17-380]

[నిఘంటువులలో క్రియగానే ఉంది. ఈ
ఆరోపం విశేషడానికి ఉదాహరణ]

చెన్నుడు

అన్నిటా క్రివెంకచేతు నిన్నాదరించి
నిన్ను గూడె

చెన్నుడంటా నికనిఁ జెవిలో మెచ్చేవే

[14-171]

చెన్నుమీరు

చెన్నుమీర సిపెట్టుఁ జెల్లె శీవులెల్లాను
వన్నెగా నీ సొమ్ము నీవు వలసినట్లు నేయ

[11-9]

చెప్పఁ జూపఁ గతలు

ఎలమితోఁ దిరువెంకచేతుని బొందినయట్టి
చెలియ గర్వమునేఁడు చెప్పఁజూపఁగతలు

[4-33]

చెప్పితేఁ బాసును

చెప్పితేఁ బాసునందురు చేసినదోసములెల్లా
వాప్పుగొని మన్నించ నుచితమా పీకు

[7-78]

చెప్పుడు బుద్ధులు

చెప్పుడుబుద్ధులెందాక చిత్తములోనిలిచెనే

[17-288]

చెప్పుడు మాటలు

చెప్పుడుమాటలె చెప్పుకొనుటగాక
చెప్పినట్లఁదాము నేయరెవ్వరును

[5-133]

చెయ్యారఁగను

నెయ్యనిపోనుకోరాదు నీళ్ళనిచల్లఁగరాదు
చెయ్యారఁగంటిమి నేఁడు చేరి నీతోఁ

పొందుదు

[14-35]

చెయ్యారచేయు

అయ్యేవను లేవిధాన నయ్యాఁగాక
చెయ్యారఁ జేసిన వనికి సిగ్గు లిఁకనేలా

[17-458]

చెయిచాచు

క్రీనతి పీకే చెయి చాఁచెదము
యేపున మమ్మిఁక నీదేర్పవే

[8-19]

పాలజలధిపై దేవుని వారము పాఁడి

మాకు నిఁక నేమరుదు

ఆలింపగ నే మింతటివారము

అన్యులకిఁకఁ జెయిఁ చాఁచేమా

[9-82]

చెయిమీఁదగు

నీచెయ్యే మీదాయ నీకు జెల్లురా నిన్ను
యేచి వలపుల బయ తీదించ నైతిరా

[17-331]

చెయిమీరు

మేలముతోఁ బిల్చి
చెయిమీరెదనంచుకొ వెంకటేశ్వరా

[శృం. వృ. ప. శ. 103]

చెయి లోనగు

చెక్కురెల్లఁ బులకించె చెలికి

చెయిలోనాయ

వెక్కుసాన దగ్గరిని వీడె చూడరె

[15-243]

చెయివూత

చెలిమి విరువలేక చెయివూతలు

యచ్చెఁ గాక

[16-2-68]

చెయ్యూఁడు

వల్లకి దీగి వెంటఁ బరగు వైవపుని
నల్లన చెయ్యూడి యాలోని కరిగె

[అ. ప. 825]

చెయ్యెట్లగు

నాకు నాకే సిగ్గయ్యాని నన్ను

జూచుకొంచేను

చేకొని నీవే చున్నించఁ జెయ్యెగ్గేఁగాని

[10-2]

చెఱుఁగు మాము

మొఱుగకురా నీ మోహము నా

చెఱుఁగు మానె నిదె చెల్లె నీ చేత

[12-285]

చెఱుఁగు మాననవేళ చేరి ముట్టవచ్చేవు
కొఱకంటా వద్దంటే గోపగించేవు

[17-268]

చెలవ

వలపు నీపైనించె వడిఁ బులకలు వెంచె

చెలవ చెమటలవె చెక్కున ముంచె

[15-121]

చెలువరి

నింగరపు మేని చెలువరి యింక

చెంగలింతురా చెలువరి

[16-2-21]

చెల్లపిళ్ళలు

కలిదండ్రుగలవారు తమ లేము రఱుగక

చెల్లపిళ్లై యాటఁ జెందినట్లు

[8-54]

చెల్లఁబెట్టు

కల్లని మీ త్రివిక్రమాకారము చూపె మీరు

చెల్లఁబెట్టితిరి వేదశబలందు మరియ

[8-68]

యిదివో శ్రీవెంకటేశు డిట్టె కా నన్నునేరె

చెదరని వ్రయమెంత చెల్లఁబెట్టిని

[18-354]

చెల్లుచీటి

క్షీతినాడుచే సొమ్ము చెల్లినందులకు

నితనికి నిప్పించుఁ దీటఁ జెల్లుచీటి

[వ. యో. ప. 6-610]

చెల్లుబడి

చెల్లుబడి ధర్మరాయ చెప్పరాని వలరాయ

కొల్లలై నభోగరాయ కొండలకోనేటిరాయ

[7-225]

యల్లాలై సుఖమిచ్చి యెంచఁ బుత్రులై న

వాడ

చెల్లుబడిఁ దామొక్కేటి చేతిపై శ్రీహరియే

[10-11]

ఇల్లరికి మాతో నేల యానడించ వచ్చేవు

చెల్లుబాడన మీఁడఁ జేయవే నీవు

[13-252]

చెల్లుబడిగలవారు చేసనవేక

చెల్లఁబెట్టవలసికేఁ జెల్లంకువు

[14-18]

చురపు సేతలేల సువతికి జిక్కనేం
శైలిగిగా బుద్ధులు చెప్పరె యాతనికి
[15-159]

చెల్లబడి దయచేయు
తలికిలేని ముద్దు దాదికి గలరా మరి
చెల్లబడి నీవే దయసేయుట గాక
[8-167]

చెల్లబడి యిచ్చు
గాసిరి మచ్చరాన నీ కాంతమానశేనివరె
వేసినచేతలకల్లా చెల్లబడి చిచ్చితిరా
[16-2-52]

చెల్లబడివాడు
చెల్లబడివాడవు వే వేసినదే చేతగాక
వల్లదావఁ గొంగువట్ట భావ్యమా నాకు
[18-193]

చెల్లబడులగు
దర దరీయ ప్రసాదపు విశేషమెకాదె
నిరుల శ్రీవెంకటేశ చెల్లబడులాయ
[5-224]

చెల్లబట్టు
జగతఁగల జెల్లబట్టె
వగినగి భూషించునట్టి నానుడి వలుకుల్
[నం. ౭. 59]

చెవి పండుగ
అనుచు సుభద్ర దానాడు వాక్యములు
వివి చెవి వండ్లగై విజయ దీప్తివియె
[నూట. క. 622]

చెవిఁజెట్టు
చిటకాలు వదలిన చెలరి మాటలు చెవి
బెట్టెపు నీకుఁ దగిన వీరములె కాని
[15-220]

అప్పుడే వీరు దొంగనియేను జాటి
చెప్పిన నామాటఁ జెవిఁ జెట్టవైతి
[వ. యో. వి. 4-1394]

చెవియొగ్గి విను
చేదెల్లెల్లా నీ మాటలె చెవియొగ్గి వినఁగాను
[16-2-85]

చెవి సోఁకు
ఉదిరి యన్మధురుభోనన్నమో యనిన
సువతి వాక్యము చెవిసోఁకె సోఁకుటయు
[వ. యో. వి. 6-856]

తవిరి కొందఱు వచ్చు చోళముల దళము
చెవిసోఁకఁ గడనుండి చేబుజులిడఁగ
[వ. యో. వి. 7-90]

చెవులకు వేఁడియగు
వినియది చెవులకు వేఁడియై యున్న
ననయంబు వగచు రామానుజాయనకు
[వ. యో. వి. 8-689]

చెవుల పండుగ
అంతరంగములోనను ఆయము
నీ చించి నాకు
జింతి నీ మాటలె చెవులపండుగ నాకు
[15-197]

చెవులఁ బుడుకలు విఱచు
గడుసులేమియు నెఱుంగని రాజు చెవులఁ
బుడకలు విఱచి రేపును మాపు వచ్చి
[వ. యో. వి. 3-1247]

చెవులు చిల్లలగు
చెప్పకువే వాన్మిన్నుది చెవులెల్లాఁ
జిల్లలయ్యా
[15-102]

చే

చేకత్తి
చిగురుమోవి మాటల చేకత్తుల వంకల
దగిరి నీపై యాపె దండవెట్టివి
[14-149]

చేకత్తి గోళ్లు
చెంతలఁ బెనగఁజోతే కత్తిగోళ్ళే తాఁకు
సంతేసి లోఁకులు బొగనాడువారికేలా
[17-458]

చేకాని

చనుమొనలుసోకఁగా జాణతనవుఁజేతలు
చెనకలేకనా కొంక చేకాచి కాక

[16-2-58]

చేకానిక

ఆకెఱుగు నీపూ నెఱుగు దదియె మాట
చేకానిక నీకిమ్మనె చెలియ నన్నిపుడు

[13-112]

చేకానికలు

పరిపార వాద్యసంభ్రవము రెట్టింపు
కరమొప్పు జేకానికలు గొనివచ్చి

[అ. వ. 725]

చేకానిక

చన్నులు నేలమోవ సాగిలి మొక్కి రావే
పున్నతి చేకానికె వొడ్దబెట్టి రావే

[13-215]

చేకానుకలు

తెకొను నీ రతిఁ గలసేటి కాంక్షలు
చేకానుకలనే చెప్పిని

[18-403]

సౌలయక 'శ్రీనివాసోరక్ష'తనుచు
నెలమిఁ జేకానుక లిచ్చి రిచ్చుటయు

[వ. యా. ఎ. 3-1029]

చేకానుకిచ్చు

శ్రీవెంకటేశ్వర నీకు చేకాను కిచ్చేనంటే
లావు సంవదల నీవు లక్ష్మీనాథుడవు

[8-159]

చేకొద్దివాఁడు

చేకొద్దివాడవు గాన చెప్పె నీకుఁబనులెల్లా
మాకు నిన్ను గేలిసేయ మరి యేలా

[13-202]

చేకొను

ఆకటి రుచులిది యఱఁగినపుడవో
చేకొని సుఖమును జెందెడి

[7-177]

శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు చేరినిజుచున్నవాఁడు
నేపిందినయంతలోనే చేకొని యేలనితఁడు

[10-138]

చేకొలఁది

యాకడ శ్రీవెంకటేశ్వరుడ వైతివిదె
చేకొలఁది నిలువిత చెల్లు నీ మాట

[11-103]

చేగదేరు

కాఁగిట నంగన గలసినవాడవు
మాఁగిన నీగులు మరియాం
చేగదీర్చె నిదె శ్రీవెంకటేశ్వర
వీఁగక ననుపులు విడువకు మికనూ

[17-34]

[నూ. ని. లో చేగ అని అర్థానుస్వార
రహితంగా మాట ఉంది]

చేగ దొలుచు

తొలుప్రాయపు మిండ తుమ్మెదా కడు
దొలిచేవు చేగవే తుమ్మెదా

[4-9]

చేగెక్కు

వలుమరు నీకో వంతములాడగ
చెలియకు గుచములు చేగెక్కు

[17-12]

చేగడియ

చేగడియదీసి చొచ్చిశ్రీవెంకటేశ్వర గూడె
వేగిలించి మావిదన వెలువల నున్నది

[17-476]

చేగదేరు

అగమభోగములకుహరివారోనున్నవాఁడు
చేగదేర నాకు మేలె చింతించుఁ గాక

[7-245]

భాగవతులైనవారు వట్టినదెల్లా నీదేరు
చేగదేర వారలు నేసినదే చేత

[8-119]

చేగదేర నీవు నన్నుఁజేసిన మానిసినింతే
సోగల నా యజ్ఞానము చూడక రక్షించవే

[8-199]

చేగమీరిన పనులు

చేగమీరిన పనులే నేనేవెల
జాగుమీరఁ దనపై వచ్చే దెరఁగడు

[17-502]

చేచాచి మొక్కు-

యీ లీల శ్రీ వెంకటేశుఁ దెనుటనె
వుండఁగా?

మూలకుఁ జేచాచి మొక్కు నిక నేలా

[8-187]

చేచాఁడు

అదన మన్నించఁగానే ఆనఁ

జేచాచితిఁ గాక

చెదరకనాడే నాకుఁ జేతిలోని వాడవు

[8-269]

వీరిదై పొడలెక్కి విరుగఁబడఁగనేల

చేరియుండి నంతకే చేచాచరాదా

[11-131]

చేచేత

చూచిచూచి నీ మూరితి నా పొమ్ముగఁ

జేసుకొని

చేచేత నాలో ధ్యానముపేయుచు

మన్నాడను

[7-61]

కాచేదెఱఁగరా ఘను దీతఁ దెవ్వరైనా

చేచేత శరణంచేఁ జేకొనే విరుదు

[9-62]

యేచిన శ్రీవెంకటేశుఁడే యితఁడట

చేచేతఁ బూజింప నేపడుఁగొనఁదా

[8-141]

చేచేత చేయు

లాచిపెంపుడుఁ గుఱులు లలిన జీవులెల్లాను

చేచేత నీ దాసులను నేసినట్లు నేయు

[11-9]

చేటుకాదు

చేటుకాళ్ళ మించిన భూతము

పొటుదారల పెద్దభూతము

[11-3-48]

చేటఁడేమి గంపెఁడేమి

నెలవి నవ్విస నవ్వు చేటఁడేమి

గంపెఁడేమి

వఱకులన్నేయ నేమి పదరనేమి

[18-287]

చేటువేలుపులు

నరి నెందువొయ్యేవంచే నకినాటవాటింది

తిరిగి తిరిగి వచ్చి తిచ్చేవేరా

అరుదు నీకింతై తే నందువుయ్యేవనులకు

వెరవుకోడఁ జేటు వేలుపులఁ జూడరా

[17-212]

చేటువాటు

కీటమై వేంకటగిరికిందనె ననుండక యీ

చేటువాటు కేలనోచె చెల్లఁబోప్రాజే

[5-202]

చేటెఱుంగని కూన

చేటెఱుంగని కూన చెలిది త్రమే కదా

కోటికిని బడగెత్తై గోరికలును

[4-135]

చేడవెట్టు

బొడ్డుచెల్ల బొమ్మిరెడ్డి పొలమెల్లఁ జేడవెట్టి

గడ్డనుండి పైరుదిత్తి కారుకుండగా

[11-2-41]

చేతఁజాట్టుకొను

చేసిన పుట్టుము చేతఁజాట్టుకొని

రాసి వెనుకగిలి రక్షించు

[11-7]

చేతలు చిగుళ్ళగు

చేప మా చేతలు నిచ్చైఁ జిగుత్తై

నిలుచుఁ జామ్మి

శ్రీవెంకటేశుఁడ ముందే చేకొనే

ఉన్నదానను

[18-11]

చేతికిచ్చు

శ్రీవిష్ణునామమొకచే చేతికిచ్చెనై కుంతము

తాపై యున్న నామములు కమికించి నివికి

[9-8]

చేతికి లోజేసుకొను

చూతమిఁక దనరాగు చూపే నీకు వట్టిసిగ్గు
చేతికి లోజేసుక చెనకఁగరాదా

[18-465]

చేతికి లోనగు

చేతికి లోనైనప్పుడు చెప్పేఁగాని
యేతులనెలవి నవ్వు వీడనేలా

[15-231]

ఏమని విన్నవించేను యెన్నని కాచేవు నీవు
శ్రీమాధవుడ నీకుఁ జేతికి లోనయ్య

[10-208]

చెలరేగే వదియేమే చేతికిలోనాయనంటా
వలపుమీద గలవాడు గాఁడా

[17-340]

చెలిమిసేసినవాడు చేతికి లోనైనవాడు
తలచినప్పుడే నా దండకు రాఁడా

[18-348]

చేతికి లోనైవుండు

చేతికి లోనైవుండునే చెప్పినట్లు సేసునే
యాతలఁ దనగుఱము లేమని చెప్పుదునే

[18-123]

చేతికివచ్చు

చింతించఁ జింతించఁ జేతికివచ్చె మనసు
అంతలో శ్రీవేంకటేశుఁ డందికాచెను

[10-219]

చేతి నిధానము

చేతి నిధానము శ్రీ వేంకటవతి
యేతలఁ జూచిన నిందరికి

[6-43]

చేతి పరుసమై యుండు

శ్రీవేంకటేశుఁడే మనచేతిపరుసమైయుండి
తావున నిహవరాలు తానియ్యఁగాను

[8-196]

చేతిపైడి

వెక్కసాన చేతిపైడి వెలవెట్టికొనవద్దు
చిక్కురెల్లా చాపెటి సంజీవి పున్నదిదివో

[16-1-54]

చేతి మునిడికాయ

జిగిగల చేతిమునిడికాయయగునన్ను
మొగిఁగల్పకము ఫలముగఁ జేయగ

పసమా

[5-124]

చేతివాడు

యింతటిదైవమవు నిన్నింకనెందువెదకేను
చెంత శరణాగతుల చేతివాడవు

[8-188]

చేతిలో మాణికము

సేవచేసిన వారికి చేతిలో మాణికమవు
భావించువారికి పరబ్రహ్మమవు

[9-129]

చేతిలోనిది

చేసినట్లు సేసుఁగాక చెప్పేదేమి
సేసవెట్టినట్టి తన చేతిలోని దానను

[13-226]

చేతిలోనివాడు

నేనా సిగ్గురుంగ నీవే విచారింబి కావు
శ్రీనిధి శ్రీవేంకటేశః చేతిలోనివాడను

[2-19]

అదనమన్నించఁగానే ఆసఁజేవాఁచితిఁగాక
చెదరక నాఁడే నాకుఁ జేతిలోనివాడవు

[8-269]

చేతిలోనుండు

యాతలనేర్పరులకు నిందే యిహపరములు
చేతిలో నున్నవి యిది చింతించరో జనులు

[8-104]

చేతుల తుద

కనురెప్పల తుదలఁ గట్టవడెఁ గాలము
ఘనమై చేతులతుదఁ గర్మమున్నది

[9-19]

చేతులెత్తు

చెప్పఁగా నెఱఁగరా చేరి వేదవ్యాసులు
తప్పక చేతులెత్తి దైవమితరడన్నది

[9-62]

చేదగు

పోయిన రాతిరి నిన్నుం బోకుమంటా

బలుమారు

చేయవట్టి పెనంగుట చేదాయంగా

[4-131]

చేదు తీపగు

అరిది చేదుం దీపై నంతకంచేనా
నరిలేని విధుతోడఁ జయ్యట మాడేవు

[4-139]

చేదోడు

చేదోడిండుకు శ్రీ వెంకటేశ్వర
ఆ దెన విను శరణంటిమి గొంత

[9-286]

చేనిమ్మవండు

కమ్మర నిదె వెంకటేశ నీచే
నిమ్మవండై న నీ బంటు

[11-2-67]

ఇద్దరిచేనిమ్మవండవేమి సేయవచ్చు నిన్ను
అద్ది నీతో మాటాడ ననువెయ్యకా

[15-174]

చేనుగా దున్ను

పొత్తులపావమునేటి పోదు నతికివేసి
చిత్తమనియెడు చేను చేనుగా దున్ని

[9-70]

చేపట్టు

ఒక్కడే అంతర్యామి పువకారి చేపట్టు
తక్కినవి యిన్నియును తలఁపురేచెడివి

[5-325]

కందువ నీ బిరుదు సత్యము కానిమ్మని
నేము చేపట్టితిమి
అంది నీవే మాకు దిత్తైతివి అన్నిటా
నంతోసాన నున్నారమయ్యా

[7-105]

ఒకటి మజ్జనము వొకటి అజ్ఞానము
ప్రకటించి ఒకటి చేపట్టరో వివేకులు

[7-123]

చేనటి పుణ్యము చేరువలయితే
శ్రీవతి దాసుల సేవే దొరకు

[9-21]

చేపట్టు గుంచము

ఎంతమహిమో నీది యెవ్వరి కలవిగాదు
చింతించితే దాసులకుఁ జేపట్టుగుంచమున

[6-191]

చేపట్టుగుంచము శ్రీవిభుడు
వై వెరిగి పొగడవలెగాక

[10-174]

చేపడు

చేనడిన మాత్రమున చేటులేని వదపుల
యేపున నెవ్వరున్నారో యెరుంగరయ్యా

[8-134]

చేమకూరకై త్యాలు

చెలువపు వినయాలు చేమకూరకై త్యాలు
కొలదిలేని ననువు గోడమీది నున్నము

[7-34]

చేమీదగు

నేము నీవారమె యింపు నెరుసులేని
చేమీదయిన మీద చెప్పనేల వనులు

[13-69]

చేముంచు

నా మనసే చక్కనైతే నాకుఁ
బ్రత్యక్షము గావా
చేముంచి నేరమేమి నేసితివో కాక

[6-175]

కామక్రోధము బుజ్జగించుటయే
కల్యాణసుఖవముచేముంచి పాపము నేయక
మానుచే చెప్పఁగ లాభము

[6-209]

యీమాట గర్వముగాదు నీ మహిమే
కొనియాడితిఁ గానిచేముంచి నా స్వాతంత్ర్యము
చెప్పిన వాడఁగాను

[7-104]

చేముంచి యందరిలోన జితేంద్రియుడఁ
గాను
భూమెల్లా దానమిచ్చిన పుణ్యుడఁగాను
[8-181]

సౌమిత్రి నహోదర దళరథరామా
చేముంచి గుత్తిలో వెలసిన రమరామా
[9-210]

కోమలపుమేనివాడు గొప్పకిరీటమువాడు
చేముంచి హిరణ్యదైత్యు జించినవాడు
[10-275]

కామిని నవ్వులు నీకుఁ గవ్వరవిదేరేకాక
చేముంచి మరివేరే చేదయ్యకా
[14-158]

కామిని శ్రీవెంకటేశ కాఁగిటఁ గలసి నేడు
చేముంచి ఆ కారణము చెప్పఁగలవా
[14-249]

చేముంచి శ్రీవెంకటేశ చెలగిగాడితినన్ను
వాములనిదెల్లా మరవకురా నీహ
[17-231]

నేమపు ప్రతాలకోన నిండుమాయలకునోన
చేముంచి తమకముల చింతించుటే గాని
[17-370]

ఏమిసేతు నిందుకు నిన్నెటువరే
వేడుకొందు
చేముంచి నీ మోము చూడ సిగ్గయ్యా నాకు
[17-519]

చేరి చేముంచి గొజ్జెగి నీటముంచి
సారెకు నీరీతి నరసంపు రీతి
[వ. యా. ఎ. 3-1976]

[అర్థనిర్ణయంకోసం ఈ ఆలోచానికి వివిధ
ప్రయోగాలు చూపడమైంది.]

చేముట్టు
నీముద్రలు ధరించితి నీగుణాలు వాగడితి
చేముట్టి పూజించితి శ్రీయంగాలు
[7-23]

చేముట్టు సరసము
చేముట్టి నీవు నాతో చేరి సరసమాడఁగ
యేమంటినో నిన్ను యెరఁగనేను
[15-270]

చేముళ్ళుదాల్చు
కదిసి హారమ్ముల గదివాడి యినుప
చదురులవరే దాల్చు చేముళ్ళు దాల్చి
[ల. మ. క. 3509]

చేయంతు
దీపములుదెల్ల బారె తిమిరమంతయు జారె
శ్రీ పురుషోత్తమునిఁ జేయంటి లెమ్మనరే
[10-130]

చేయార
చేయఁబోతే పుణ్యుడుగా జీవునికిఁ దడవా
చేయారఁ గర్మము తన చేతిలోనే వున్నది
[6-7]

కాయముతోనింద్రియ కింకరుడనై యేమతి
చేయార నీ బంబు నని చెప్పకొనేను
[10-2]

చేయారచేయు
పాయమెల్ల సంసారము పారేపడితిఁ గాని
చేయార నీ నేన నే జేసుటలేదు
[8-60]

కాయము మోచితి మదన గడించితి
చేయారఁ బుణ్యము నేసితివా
[8-156]

చేయారఁబూజించు
చేయార నిన్నుఁ బూజించి చేరి
నీ ముద్రలు మోచి
యాయెడ నుండఁగా నీవే యాదేరింతుగాక
[6-52]

చేయి చాచు
నీరులు దనకుండినాఁ జేయిచాచుఁబరులకు
యరపు లెరఁగరాదు యిది వో మాయ
[9-1]

కంచపు గాలావటించే కలిమిలోవారమింతే
చంచలపు టాసలు చేయివాచ నేటికి

[9-45]

చేయిచ్చు

చేయిచ్చి పున్నాడు శ్రీ వెంకటేశుడు
యాయెడ నీ రెండు నేకమే

[8-105]

చేయిచ్చి యలమేల్మంగ శ్రీవెంకటేశుడ
కూడే
వాయంతినే నేను నిజమాడి బదుకరాదా

[14-172]

చేయినోరు నోడగు

పోయెఁబోయె గాలమెల్ల పూటపూటకు
చేయినోరునోదాయ చెల్లెఁబోయారోతలు

[11-3-77]

చేయిమీదగు

సాయరారు కోయరారు పడఁతుల
సంగములు
చేయిమీదయిన దాక నిగ్గువీడదు

[14-146]

నాయంతనె వచ్చెనా నాకుల కిదె చాలు
చేయి మీదాయెను నేడు చెల్లదా నీకు

[17-163]

దాయకపాయక లోలోఁదగిలినవ్వకొనేరు
చేయిమీదై మీలో మీకు నిగ్గులెలా
దేరెనో

[18-489]

చేయి మీదుసేయు

నేర మొకరిపై నేయ నీచేయి మీదుసేయు
నేరుపు నాలికనాలు నీ వియ్యవలెనే

[17-522]

చేయిముంచి చేయు

చేయవలసినవృద్ధి చేయిముంచి చేసేఁగాక
యాయెడ నుండియుఁ బంతాలేలే నాకు

[17-160]

చేయిముట్టు

నరులెఱిక్కువడి చలువెదలె నవివే
సిరుల సెన్నెంతాపె చేయిముట్టెనో

[17-401]

చేయి సేసుకొను

నీయంత నీవెఱంగవు నేనా చెప్పితిఁజూమ్మి
చేయి చేసుకోఁజాలక సిగ్గున నున్నదానను

[18-11]

చేయెత్తి మొక్కు

కదిసి శ్రీవతిఁగూడి గద్దెమీదఁ గూచుండి
యెదుటఁ బ్రహ్లాదుడు చేయెత్తిమొక్కుఁగా

[10-162]

చేయెత్తు

దేవతల మొరాలించు దీకొంటి వింతవనికీ
చేవ నభయము ఇచ్చి చేయెత్తితివి

[7-127]

చేయెత్తుకుండు

పోడిమిదెక్కులపూచి చేయెత్తుకున్నాడు
వాడి ప్రతాపముతోడ వాయుజుడు

[11-191]

చేరఁడు

బారెడె కురులుగాని చేరఁదేసి పాదాలు

[14-299]

చేరఁదేసి కన్నులు

చెంగట మా మొగమున చేరఁదేసి
కన్నులంటా
అంగనలందరు నన్ను నాడుకొనేరే

[15-210]

చేరలంతేసి కన్నులు

ఊరకే పోనియ్యరా నన్నుద్దండన
చేరలంతేసి కన్నులఁ జెంగలిచ్చే విప్పుడు

[4-165]

చేరితెనేయు

చేరికనేసి కూరుచకు చేరి కరంబులనంటి
మమ్ము నీ

[శృం. పృ. ప. ౪. 40]

చేరుముత్యాలు

చేరువఁ గాఁగిటిలోనఁ జెమరించేవిదియేమె

చేరుముత్యా లిటునటుఁ జిందినట్లు

[15-120]

చేరువ బంధువుఁడు

జీవునికే కాలము శ్రీహరి చేరువ

బంధువుఁ డీతఁడు

భావములోపలి పెరచేవకుఁడై

భక్తి చేకొనును యీతఁడు

[7-158]

చేర్వ

ముదిసె యొకఁడనును మోక్షము చేర్వని

తుడఁ బుట్టొకఁడది దూరమనును

[10-4]

చేలాగిచ్చు

చెమటమేని తనకు చేలాగిచ్చిన దాన

అమరఁ గాఁగిటఁగూడ నరుదా నాకు

[17-478]

చేవదీరు

చేవదీరె సందియము లేదేదే

భావము నమ్మి ప్రవన్నులకును

[11-3-157]

దేవుఁడవు నీవు జీవులు నీ బంట్లు

చేవదేరి నీసేతే శేఖరమై నిలిచె

[9-226]

దేవకి కృష్ణునిఁగాంచె దేవతలునుతియించ

చేవదేరెఁ బనులెల్లా నేయరో వండుగలూ

[18-383]

చేవమీరు

చేవమీర నిరుల బూజించేదేమి నిన్ను

శ్రీవెంకటేశ నీవు శ్రీవతివి

[7-222]

దేవ నీ విచ్చినయట్టి దేహపు టారిలోన

చేవమీర గాఁపురము నేసేమయ్యా

[9-16]

చేవమీర నురల రక్షించే కల్పతరువు

యీవేళ జన్మించినాఁడు యదె కృష్ణుఁడు

[10-139]

వావిరి నుగ్రీవాది వానరకోట్లు గొలువ

చేవమీరి పొగదొందు శ్రీరాముఁ డీతఁడు

[11-4]

చేవయెక్కు

తగిలినేఁ గాలమెల్ల ర్యానము సేయగనీకు

జిగి నీ మేనికీఁ గొంత చేవయెక్కినా

[10-232]

చేవలుమీరు

వోవితోడఁ గంసునికి నూరునిండెఁ

జూడఁగానె

చేవలు మీరినయట్టి శ్రీజయంతినాఁడు

[8-258]

చేవల్లకు వచ్చు

చేవల్లకు రాకుండితేఁ జిగిరించు వంశము

భావించక లోచితేను వచ్చిదేరును

[13-225]

చేవ సంసారము

మోవరానిమోవయములుగనియ్యదుమమ్ము

చేవసంసారముపైఁ జిమ్మిరేచివి

[9-63]

చేవొడ్డుకొను

కంటికీఁ గంటిరెప్పు కాచుకవుండిన యట్లు

వాంటిదేహమెల్లా జేవొడ్డుకొన్నట్లు

[6-96]

చేనుకొన్న చెలి

చేనుకొన్న చెలిగాన చేకొని కొవరితే

యానులు రేచుకొనేవేమి నీవు

[15-192]

చేనురటి

కడిసి చేనురటి కాంతుడు వినరి
నది నీ చేతుల నందుకొవె

[17-547]

చేనూటి

నిగువదనివా రదె చేనూటిని వున్నవారు
కగులేక గొట్టునను గాఁగిలింతు మనవె

[15-214]

వాసన నీటిలో వంచి క్రోవించి

చేనూటిగా నొక్క చెలిమీద జిమ్మ

[ఉ. క. 304]

చేనూటిచూపు

చేనూటినే చూపెను నిగ్గు లిదేటికి నీకు

నేనసాని వట్టుకొని శిరసెత్తరాదా

[18-309]

చొ

చొక్కుదనము

జోడుజోడు గూడదాయ

చొక్కుదనము మానదాయ

యేడకేడ కలపోక యెంతసేనె దైవమా

[5-128]

చొప్పు పట్టు

చొప్పుగా శ్రీవెంకటేశుఁ దొక్కఁడే

దైవమని

చొప్పువట్టి కొలిచిరి భకాదులు

[9-280]

చొక్కుమందు

కందువమై చమరించి-గందవొడిచలుకొని

పొంద నిన్నుదలచితిరా-వెంకటేశా

అంది చొక్కుమందు లాయరా

[13-223]

చొప్పుమాపు

చొప్పుగు సంసార మిది వున్నతి

నార్యనేవ

చొప్పుమాసి పుణ్యావకుఁ జొరకుండా

జేపెను

[8-80]

చొచ్చుకొను

నీ దానుఁదననుచు నీమరఁగుచొచ్చుకొంటే

యేదెననై నాబెట్టి యీదేరింతుగాక

[6-52]

చొప్పులెత్తు

చిప్పిరి సరికిజేసిఁ జెనకిన చెనకులే

చొప్పులెత్తి తమకెల్లాఁ జూపుమనేడు

[14-14]

చొటు

అద్దె మన్నింతువుగాన ఆనవెట్టియడిగితి

జట్టిగా మోహము నీకె సతిపై నయ్యా

చుట్టమ వందరికలు చొటు నీకెన్ని నట

[15-186]

కళలు నీమోముననే కానవచ్చి నంటిఁగాక

సొంపి నీ రకులలో చొప్పులెత్తెనా

[14-45]

చొప్పు

చొప్పుగా నీకెదురులు చూచిచూచివాకిటను

రెప్పులు ముయ్యగలేక రేను వడితి

[14-25]

చొప్పువేయు

కొప్పువిరులు రాలఁగ కొమ్మ

నీకోడఁ జెనఁగి

చొప్పువేసి నీవు దన సొమ్ముగాను

[18-427]

యెన్నడు వత్తువో యని యెదురు

చూచినందుకు

చొప్పుతో నీవున్నందుకు జాకలాయను

[15-244]

చౌప్పైత్రు

యెప్పుడు శ్రీ వేంకటేశుఁ డెడలొన
సున్నవాఁడు
చౌప్పైత్రి యాతని మూర్తి చూచుచేబుద్ధి
[6-195]

చెప్పుకున్న దోనము నేనిన చేతలు నీతో
చౌప్పైత్రి వయ్యెడగంటే సోదించక
మానఁడు
[17-490]

చో

చోద్యవడు

గొనకొని యావేత్ర కుంజంబు పెడలి
తనవారలెల్ల నెరియుఁ జోద్యవడఁగ
[వ. యో. ఏ. 2-368]

చోడుముట్టు

పూసిన నీరి గండవొడి బుగబుగలు
దాని వంకఱ భవాందము చోడుముట్టు
[వ. యో. ఏ. 4-1602]

చిగురాకు చోడుల నేదలు దీర్చి
గొబ్బునఁదాచి దిక్కులఁ జోడుముట్టు
[శృం. పం. 73]

జ

జంతెన

జంతెనలనె వలు చదువులు చదివితె
మంకుఁ దనం విదిమానదు
[9-28]

చలములేటికి జంతెన తగదిక
బలిమి శ్రీవేంకటవతి గూడె
[17-456]

చొల్లుగుట్టుము

గొల్లముంజురాతజడ్డుకోరి బుద్ధుడైనగు
చొల్లుగుట్టువు నూఁగు రొచ్చులు మానువా
[13-198]

చొల్లెము

చొల్లెవుఁజుట్టుతోడి చుంగల రాజవముతో
వెల్లివిరిగాఁ నేగీ వెలదులు గొలువ
[13-58]

చౌ

చౌకపుట్టించు

కడఁగి మీతిన నెన్ని గతులను లేని
నడివై చిన్నపునకుఁ చౌకపుట్టించి
[వ. యో. ఏ. 3-1273]

చౌకలుసేయు

నంగతిగాదు మానినులఁ జౌకలు
నేతురె నీవు కాంతకున్
పంగెన వాడవా యెఱుంగ
చిత్తి మొనర్చఁగ నిన్నుజేటితిత్
[శృం. వృ. ప. శ. 83]

చౌలు

వడపదార్థంబు లేర్పడఁ జౌలకింపు
బదయింప రసరీతు లుప్పొంగుచుండ
[వ. యో. ఏ. 3-1660]

జంగచాచు

చౌక్క జంగచాచినాఁడు చౌగిఁ
దూర్పుఁ బడమక
తక్క-క భుజా లాబ్ధించె
దక్షిణోత్తరాలు విండ
[7-116]

సులిచితే వారము మిన్నులు మోవఁ
జాచినాఁడు
జలదిదాటఁగ జంగచాచినాఁడు
[9-239]

తూరుపుఁ బడమరాకు దొడ్డగా జంగచాచి
సారెకు నర్కునివద్దఁ జదివీ వాడే

[10-158]

జంగదండ

పెట్టిన జంగదండ పిడికిటి మొలచేయి
అచ్చి వలచేయి త్రిన యాయితము

[10-85]

జంగపెట్టు

పనలుగా జంగపెట్టి వండ్ల గుత్తి చేతఁబట్టి
అనురలనెల్లఁ గొట్టి హనుమంతుడు

[10-272]

జంగిలి

జంగిలి నతుల నీవు సారె సారె
నమ్మించగా
అంగడిబడే నవె నీ అన్నమాటలు

[14-151]

నంగడి నేఁ జెనకితే నమ్మతించే
వెందుకైనా
జంగిలి రతులకు వేసరపుగా నీవు

[14-162]

కడుజి యెదుటనె కలవంతుక వున్నది
పెరపున నీపెను నవ్వించ గలవా
పరనము లాడితేను జంగిలి కడుపులోన
దొరలితే నది గడు దోసమనీ నుమ్మి

[14-249]

పాలు తనపైఁగారగా పడతులు నవ్వగాను
గేలికి లోనాయను జంగిలి కృష్ణుడు

[15-173]

నంగడి జాజతనాలు నతులెల్ల నాడగాను
జంగిలి వలపులేల చల్లవచ్చేపూ

[17-3]

[మా. ని. లో అల్పనై వ్యాధివతి, గోసమా
హము, మంద, మృగముల సమూహము
అన్న అర్థారే యివ్వురు.]

జంగిలింతే

జంగిలింతే సంసారము సాధించేది

లోకమెల్లా

అంగడి బడి జీవుని కలపు లేదయ్యా

[7-115]

జంగిలి మనుజుఁడు

జంగిలి మనుజునకు సరుసఁబావమే నవి

అంగరించవలదంటే నగ్గలమాను

[9-1]

జంగిలి విడెము

సరుసగూఁతుండే గాని జంగిలి విడెలలోన
వారిమొకుఁ జేయి చాచనోవరా నేను

[17-214]

జంట జుజము

నరిజేసి మాటలాడ జంట జాజలా యిది
నిరులతో బెనఁగఁగ జెట్టిసాదనా

[13-121]

జంటమొనసూది

సునరముగాదు జంటమొన

సూదిని రెంటి ముగ్గువ్వు నొక్కచీ

[శృం. పృ. ప. శ. 73]

జగజోగమాటలు

మఱియున్న జగజోగమాటలు మాని
తెలువనే చనుదెంచి తెలువనే గడియ

[ప. యా. ఎ. 4-969]

జగజోలి

పలము వారలొ కాక పనిమాలినట్టి

చలమువారలొ వట్టి జగజోలి యేల

[ప. యా. ఎ. 7-1030]

జగడగాడు

బిగిసి నాపైనున్న పెనుకట్టుండగా

జగడగాండ్లు పగ చాటఁగను

[5-124]

జగడించు

వనజాక్షి చూపుదును వలరాజు తూపుదును
యెనయితే జగడించె నిన్నాళ్లును

[12-36]

గమితాన రేవుమాపుఁ గోనిరాడించంగనేం
నముకాన దాని నన్ను జగడించ విడవరా
[17-227]

జగదాగ

మగిడివచ్చిన నీగ్రుమారులు ననుచు
జగదాగ ముదునలి సాదింపుచుండె
[4-302]

జగదాగ

రమణుని నేతలు రచ్చల వేసితేను
రమణి అది జగదాగ గాక
[18-393]

జజ్జరించు

దండి శ్రీ వెంకటవతి దాడిముద్దె నదెయిదె
బండుబందె జజ్జరించి పారరా దైతయులు
[6-79]

జట్టి

అట్టె మన్నింతువుగాన ఆనవెట్టియడిగిరి
జట్టిగా మోహము నీకే నతిపై నయ్యా
[15-166]

జట్టిగా నొనగూడు

జట్టిగా నొనగూడితే సంసారమే వలము
యిట్టె హరి దనకు నియ్యవలెగాని
[7-168]

జట్టిగా మెరయు

రట్టటి శ్రీ వెంకటేశుఁ డిట్టె వీధులనెల్ల
జట్టిగా మెరవేయట్టి సంధ్రమము లాయను
[8-161]

జట్టిగొను

చదువులోన హరినె జట్టిగొనవలె గాక
మదముగప్పిన మీదె మగుడ నది గలదా
[5-274]

జట్టిగానితోరె జరాపంధునిపై నదేతేరు
కొట్టి తోరె హంస దిభకులపైఁ దేరు
[6-110]

అట్టె లోకమువారు ఆరకామపరులే
జట్టిగొని నీవైతే నర్వదాకవు
[7-72]

వుట్టెటి జీవులు పొదరేటి జీవులు
జట్టిగొని రిదియే జగమెల్లా
[8-29]

ఇట్టి యవివేకబుద్ధి యేపనికి వచ్చునిక
జట్టిగొని నా గుణము చక్కజేయఁగదవే
[8-189]

జట్టిగొన్న దాసులకు శాంతనింహము
వట్టపు శ్రీవేంకట యాభక నారనింహము
[11-120]

జట్టి చేరగాఁడు

జట్టెకూడినందుకను యిచ్చగించవలెఁగాక
జట్టిచేరగానివలెనట వేటికే
[14-96]

జట్టిమాయలు

వట్టపు శ్రీరమణ భవరోగ వైద్య
జట్టిమాయలతోడి శౌరికృష్ణ
[11-36]

జడధి లోపలి యీత

నడిపెట్టె గటకటా సంసారము చూడ
జడధిలోపలి యీత సంసారము
[11-3-70]

జడనువాపు

పాలువడి నిన్నుఁజేరి వట్టి కొలిచినవారి
జాలిపాలు తొలఁగించి జడనువాసి
[11-32]

జడిగొను

జడిగొన్న గుక్కిళ్లు చవిగొన్నయందాక
వొడలోమాటలు మోహముడుగుసందాకా
[5-152]

జడిగొని యెన్నఁడు బాయని
సంసారపు బంధంబుల
విడుమని వొక నిముషములో
విడిపించును యితఁడు
[5-177]

జడిగాని యేకాంత లోకాంతమై
మతి నంగతి నాపుడీతఁడు
పొడలును వైదిక లోకముల నొక
పొత్తునఁ గుడుచును యాతఁడు

[7-158]

జనవేషము

జనవేషమేద పారిజాతము దెచ్చినదేద
తిని వెన్నముచ్చిమేద దైవికమేద

[7-195]

జన్నెవట్టు

సంతకము నా వయసు జన్నెవట్టితి నీకు
యెంతైనా నా విన్నవ మీదేరించవయ్యా

[15-270]

జన్నెవట్టి పుట్టి జక్కగఁ బెట్టిన
వెన్న దిన్నవాఁడు పీడుగదె

[10-288]

జవ్వది మెత్తినది తన

జవ్వనమే జన్నెవట్టివది

[12-315]

జన్మకొట్టు

కొలఁదిమీఱ జన్మకొట్టఁ బెనగొని

కొలఁగని నాలోని దురితము

[5-212]

జపిత

జపితలు గొందరు కాస్తులు గొందరు

ప్రవర్తి గొందరు బలువులు

[5-324]

జమళి

జమళి వచ్చుకుని సమారాధనలు

విమలములే కాని వితథము గావు

[6-88]

జమళి శ్రీవేంకటేశు సరసపూడిగానకు

తిమరుచునుండే యట్టి హనుమంతుఁడా

[7-16]

జమళి నీ యాయుధ లాంఛనము

మోచినప్పుడే

అమరఁ గారిదండము లవియెల్లఁ బోలివె

[8-12]

నిమిషములో నిది నింగిఁ దిరిగాడేది

జమళిలోను వెలికి సరితూఁగేది

[9-60]

జమళి సరసమాద చన్నుల కస్తూరిపూత

అమరి నీ పురమున కతీయాల మాయను

[13-132]

చెమరించేవేటికే చెక్కునొక్కి యాతఁడు

జమళి వేడుకొని యిచ్చకమునేయఁగాను

[15-209]

సమరతి నీపాన్పుపై సరి నేనుండగాజూచి

జమళిఁ దమలోననె సన్న నేనెరు

[17-124]

రమణితో నొకమాట రతి నాతో నొకమాట

అమరడు యెన్నఁడు నీ వాదకురా

కమలము వొక కన్ను కలువయు

[17-173]

జమళి రండు నడవ సాజమే నీకును

[17-173]

తమకించే వింతలోన కలరావోలి నాతో

జమళి నక్కడే మేలు వల్లెవా వోరి

[17-203]

జమళి క్రొమ్మెనలఁ జంచలపెట్టు కొప్పు

కమలారియై కళంకము లెన్ను మోము

[వ.యో. వి. 3-1554]

జమళిపుట్టు

అమరుల జన్మములు ననురుల జన్మములు

జమళిఁ బుట్టినంతలో సరియోనా

[6-44]

జమళి పెండ్లికొడుకు

అందనె శ్రీవేంకటేశుండె గోవింద రాజుతై

చండిదీర సిరికి భూసతికి నీవు

రెండుచేతుల యిద్దరికిఁ గాగి లిచ్చిచ్చి

కొండుక జమళి పెండ్లికొడుకవునైతివి

[13-183]

జమశి భుజములు

తిమిర్మమ్ముఁ గావగ దిక్కయి
మాకు నిలువ

జమశి భుజముల శంఖచక్రముల గలిగె
[8-3

జమశి విధులు

రమణి నేర్పు నేరములాయె
జమశివిధుల సరసపు విభుఁడ

[4-3

జమునోరిలో బ్రదుకు

జమునోరిలో బ్రదుకు పంసారము చూడ
చమురుదీనిన దివ్యై సంసారము

[11-3-70

జయంతి యగు

దాదాశ రోహిణి నక్షత్రము గూడిన రేయి
సాదించ లోకులకెల్లా జయంతి యాయను
[8-161

జయంతి వండుగ

హరి కర్పణము లీరో జయంతి వండుగ
నేయరో
తెరలి శ్రీవెంకటాద్రి కృష్ణుడికడు
[10-1

జయజయవెట్టు

సురలు జయజయవెట్టి నసురలెల్ల
మొరలెట్టి
సిరితో మెలఁగి నరసింహదేవుఁడు
[6-228

జయపెట్టు

అనుచు లోకములెల్ల నదె జయవెట్టెరు
నినుఁ గొల్పితిఁ గావవే నీరజాక్షుఁడ
[6-111

ఎల్లవారలు జయపెట్టి నేలుచుండి
వినుతికెక్కిన యధిపుఁడు మనుఁడుదలఁవ
[నీతి. శ. 30

జయలిడు

మొక్కరే మొక్కరే మీరు ముందు
ముందే జయలిడి
దక్కి శ్రీ వెంకటేశుడే తానైన దేవునికి
[7-145

జనులెల్ల జయలిడ నకలరాజ్యంబు

బినువడ నెంతయుఁ బాలించుచుండి
[వ. య. ఏ. 5-35

ఇలయెల్ల జయలిడి నిష్ఠభోగముల

పలుపుచుండిరి మహాత్మాహంబు లెసఁగ
[అ. మ. క. 4502

జయలు వెట్టు

పంకతము నందరును జయలువెట్టఁగనీకు
కాంతలిఁక వేరి నిన్నుఁ గాదనేరా
[14-286

జయవెట్టు

జగములెల్లా నీదేరె జయవెట్టిరిందరును
తగనేఁడు కృష్ణావతారమాయ నిదివో
[10-20

తోలియాడేఁ దిరుతేరు దుష్టులెల్లనఱఁగఁగ
చాలుకొని శిష్టులెల్ల జయవెట్టఁగ
[10-178

ననకాదు లొకవంక జయవెట్టుచున్నార

ఎనసి సురలు భేతులెత్తి మొక్కేరు
[11-174

జరుగు

ఊరకె గుట్టుసేనుక వుండనివయ్యా
పేరఁబెట్టి నటువంటి పెరుగెమా జరుగు
[1-7-344

జరచు

పొందుగా శ్రీ వెంకటేశ పూచి
నన్నుఁ గలసితి
చందముగా యికనేమి జరసేమునిన్నును
[17-108

జరయు

సిరలేలయెత్తెను సిగువడి వున్నవారి
జరసేటి వారు లేరా సారె నింతులు

[14-207]

దొరలక్క కాని లేదు తుంటకనము
జరసి నీతో నవ్వ సరి చానన

[14-287]

సారె నిన్ను వెంగమాడి జరయంగ
నేరుతునా
అరితినె నిన్నుఁ గొనియాడ నేర్తుగాక

[15-94]

ఇందరు నవతులకు నేనె గురియా
నందడి నాకనినే జరయరాదా

[15-99]

ఏటికి జాగులు నేనేరింకా మీరు
చాటిచెప్పి వతినిచ్చె జరయరమ్మీ

[17-309]

నంజసాననే నీతో జరసి మాటాడఁగాను
నంతము దప్పినంటాఁ బిలుకవు

[17-351]

కాయము నాదే అట కర్తను నేనటనా
చాయకవిరావు నన్నే జరసేఁగాని

[10-58]

జరాసంధునిఁ దోలిన తేరు

సమరములో జరాసంధునిఁ దోలిన తేరు
అమరుల చెనుబలమగు శౌరి తేరు

[6-227]

జజయు

వెజగందిమోవిసికు విందుచెప్పెఁజో

నిన్ను

జజసి నే గుక్కిళ్ళఁ జవిగొంటిదో

[15-59]

మఱియెందూ గతిలేదు మనువ నీవేదిక్కు
జజసి లక్ష్మీక నీ కరణమే దిక్కు

[6-146]

జజిగొను

మరియు గృహ రామక్షేత్రంబులు
జజిగొను మాయా జనకములు

[9-176]

జలగవలె వీరుచు

లయించక లోభము జలఁగవలె వీరుచఁగా
నియమించి మట్టుపెట్టి నేఁడు నాకు వనమా

[8-208]

జలధిలోపలి మీను

జలధిలోపలి మీను జలధి దానొన
జలములాధారమైన జంతువుగాక

[6-139]

జలధిలో వానలు

కెరలమీఁద మిక్కిలి నీ నేవలు
వరుస జలధిలో వానలు

[9-114]

జలపూత బంగారు

చలువలోపలి వేడి సంసారము చూడ
జలపూత బంగారు సంసారము

[11-3-70]

జలములోపలనున్న చందురు నీడ

జలములోపలనున్న చందురునీడవలె
నలుగడలఁ గదలి నా మనసు

[11-53]

జలుక

అలుకేది జలుకేది ఆకెయింటనున్న నన్ను
సొలసి చూచిన మారు చూడనా నేను

[15-32]

[నణుఁగు, గొణుఁగు; వేపట, ఓపట
అన్నట్లు అలుక, జలుక అని జంటగా
వాడుకారేమో అని ఈ సంకీర్తనలోని
ఇతరప్రయోగాలు చూస్తే అనిపిస్తోంది.]

జల్లిబట్ట

జవ్వనము తనసొమ్ము జల్లి బట్టనమ్మునా
చివ్వనఁ దానే నాపై నేనవెట్టిఁ గాక

[18-472]

జవకట్టినంత

వివరము మాలినట్టి పెట్టెదేహి తొలి
జవకట్టినంతేకాక చండ్రి పోరనేటికే

[8-96

జవకట్టు

భవభోగములు వీడిపారగజెడ్డలు మున్ను
జవకట్టి కొనిన నిచ్చలమైన మందు

[5-140

జవకట్టి పూర్వవాసనల సంసారమే
చవియె తాగని ముక్తి చవిగాదు

[11-29

వివిధంబు లగు నేకవింశతి శ్రుతుల
జవకట్టినట్టి యా నప్త స్వరముల

[అ. మ. క. 2287

జవదాటు

చవిచేసుక యిటు జరిగెదము
జవదాటుకురో సంసారులార

[9-253

జవళి

జవళి నీ పాదములే శరణము చొచ్చినాడ
తవిరి నీ చిత్తమింతే తరవాత నింకను

[6-106

చవికి కర్మంబు నెడి చిచ్చు చొచ్చిన నాకు
జవళి నాచార్య కృప జలదియే దిక్కు

[6-146

యివియు నీమాయే యిన్నియు నీ యాజ్ఞరే
జవళి బ్రాణులకెల్ల సమృత్తైనవి

[6-158

ఇవిగో మీమహిమలు యేమనిపొగడవచ్చు
జవళి నెంచి చూచితే సరి జేసివంటివి

[7-58

తివిరి నన్ను నీకుక్షి దెచ్చుకొన్నఫలము
జవళి నా నేరములు చక్కబెట్టఁ బడెను

[8-59

భవి శ్రీవెంకటమున నున్నాడిదె
జవళి వరంబుల సంతాయ జగము

[9-44

జవళి నాకాపాశములకుఁ గొడవలి
నవనీతచోరు నామంబొకటి

[10-16

భక్షనానియేటి దండఁ బాడుకొని కూచుండి
జవళి దైత్యు పేగులు జందేలు వేసి

[10-162

చవితె లోపలనుండి చదురంగమాడ తాను
వువిద కిచ్చితివి నీ వంగరము

జవళి నదే నిన్ను సారె దలపించునని
తవిరి నీకెచ్చరించఁ దరవిచ్చె నిపుడు

[13-112

జవళి గన్నీరుతోడ చలవట్టుకుండఁ గాను
తవిరి నీకింకా నేల దయవట్టదు

[14-292

జవళి పంతాలవాడు

జవళి పంతాలవాడు శంఖుచక్రములవాడు
తివిరిన అహోబిల దేవుడతఁడే పీడు

[7-274

జవళి వేడుకలు

వవళించబోయి నీవేవరవయి వుండగఁజెరి
జవళి వేడుకలకు నంతనించెను

[17-153

జవళి శాస్త్రములు

భువిఁ దొలి రేరా వుజ్జము నేసినవారు
జవళి శాస్త్రములెల్లా జదివినవారు రేరా

[7-261

జవ్వనపుఁ గొక

నతి కౌఁగిలొకటే జవ్వనపుఁ గాఁకరేచు
నుక కౌఁగి లొక వేరే నుభయైతోయ

[6-163

జవ్వనపు ముక్కుగొయ్య

నగుబాటుగవి జవ్వనపు ముక్కుగొయ్య
యగునట్టి ముదిమి వాయఁగజేసి నన్ను

[న. యా. ఎ. 2-1043

జా

జాగంట

పున్నటించి యాడకుండా పూరివారికెలాను
చచ్చుడు జాగంటవేసి చాచుడములేవయ్యా

[14-222

జాజరకాడు

అంకుల చేతులువట్టి మానవేల పెట్టిని
వంకలేని కొయ్యకాడు జాజరకాడు

[13-134

జాజరకానికి పంకోచవడరాదు

మొగమొది దూకకు దగవుకాదు

[నీతి. శ. 38

జాజరగు

కక్కసించేవు రతికి కడుదమకించే నేను
చక్కని యింతులమీద జాజరాయవలపు

[14-237

జాజరపంట

వలరాజా వంపున వలపు విత్తిన పంట

చలువై పున్నమనాటి జాజరపంట

[11-47

జాజరలో వాడు

పంకలోని జాజపు జాజరలో వాడవు

నింత లేదు నాకు పిక్కు విన్నవ మీదయ్యా

[13-209

జాజరారు

అల్లదె పి రమణి ఆయత్తమై పున్నది

పెల్లగ జాజరారాడఁ బిలిపిఁ బోవయ్యా

[17-172

జాజరలారు

సవిత చూపులు కలువల వసంతము

ఘనమైన మోహము గంధము వసంతము

ఘనసులో కోరికలు మంచినీళ్ళవసంతము

పెనగిజాజరలారాఁ బిలిపినయ్యా

[17-172

జాజకొను

జాజరఁ జెమరించె జాజకొన బురికించె

[14-290

జాడ జన్మము

వీడని మా యంతరాత్మ విష్ణుఁడు మా

జాడ జన్మ మతనికే నమర్చుజము

[11-88

జాడదప్పి తిరుగు

తోడు నీడై యచ్చుతుఁడు

తొలఁగక వుండఁగాను

జాడదప్పి తిరిగేటి జాలి మాకేలా

[8-190

జాడలెత్తు

ఇల నీటిలో జాడలెత్తంగఁజాలు

తలవరులను బిల్చి తప్పాయఁ జూప

[ప. యో. ఎ. 7-973

జాణదేవర

ఇంతకు నిట్టెవిచ్చేసి యింతిగూడితేఁ గనక

పంతుకు నిన్ను జాణదేవర వనవచ్చును

[15-56

జాతరదైవాలు

జాతరదై వారి నిన్ను సరిగాఁ బూజింతురు

ఆతల వైష్ణవులు దామసుకొందురు

[8-52

జాతిలేని జీవుఁడు

చేతనాత్మకుఁడట శ్రీ వెంకటేశ్వరుఁడు

జాతిలేని జీవునికి స్వతంత్రమేది

[6-72

జామెక్కు

తెల్లవాణె జామెక్కు దేవతలు మునులు

అల్లనల్ల నంత నింత నడివో వారె

[4-25

వేకువకామున వెడలి జామెక్కు

దాక మిక్కిలి యెండ దాకంగ నడిచి

[అ. చ. 331

జాబువడు

మాబుమోమిదేటికి మంకుడనమి దేటికి

జాబువాడ నే నవ్వి తే పంకవించ వలదా

[13-43

జాలిదీరు

అలించు పాలించు అదిమ పురుషక్షమ
జాలి దీర నీకే శరణు చొచ్చితమి

[11-43]

జాలిపాటు

పాటుపడి నిన్ను జేరి వట్టి కొలిచినవారి
జాలిపాటు తొలగించి జడను వాసి

[11-32]

జాలిఁబడు

జాలిఁబడే నేతలు సంసారభోగములెల్లా
జాలిలేనివి విష్ణుని సంకతపు పూజలు

[7-8]

యింకా శ్రీవెంకటేశుఁడితఁడేమాదేవుఁడని
సంకె లేకుండుముగాక జాలిఁబడఁగలమా

[9-260]

మేలెఱిగి జవరాలి మెచ్చవద్ద
జాలిఁబడి నీవేల జంకించేవయ్యా

[18-410]

జాలిఁబెట్టు

జాలిఁబెట్టి వెంకటేశ్వరుఁడు నన్నిదె రతి
నోలలాడించెను చూడరో పొందులు

[12-33]

చల్లగాలి నిన్నును జాలిఁబెట్టె నంట
వెల్లిగ నా కేలే లక్ష్మి విజితేషే

[12-208]

జాలి రొప్పు

జాలిరొప్పుతి వట్టి సటలనే యేపొద్దు
యేల మెచ్చ వింకాను యేమి నేకుమయ్యా

[9-267]

జాళె

కొందరి జాళెలు నిండు కొందరికి

సొమ్ములవు

కొందరి పుణ్యులఁ జేసుఁ గొందరి

పావులఁ జేసు

[5-283]

బి

జిగిమించు

వగయెల్ల నడచి జగము లేలుచును
జిగిమించిన నరసింహము

[10-75]

జిగిమించ నాలోన శ్రీ వెంకటేశుఁడే
ఒగివాయ దెన్నఁడును బడుకవో మనసా

[10-228]

జిగురుకంటె

వెగలైన విషయాల వేడుక పడకు మలి
జిగురుఁగంటెలు సుమీ చి త్రమ్మా

[16-1-12]

జిడ్డుపెట్టు

పుట్టుచు నతఁడు నేర్చునఁ దల్లి జిడ్డు
పెట్టరమ్మని యుగ్గు పెట్టఁ బోయినను

[ల. చ. 223]

జిబ్బిటియగు

వాచ్చిదైన వేదమార్గ మొలని
పుణ్యమంటేవు

జిబ్బిటాయ రవమేలె జీవుడు

[16-1-14]

జివ్యాదు

చన్నుగొండల వ్రేగు సైరింపలేక
చిన్నారికే దీగ జివ్యాదుచుండ

[వ. యా. వి. 4-596]

జీతనాశములు

పగిడిఁ జెల్లించు నప్పగిది రాహుల
నగరిబంటుల జీతనాశములేలు

[ప. యో. ఏ. 3-1081

జీతాలువెట్టు

యెన్నఁగ బంట్ల నేలే యేలిక జీతాలువెట్టి
మన్నించి కాచుకొని మనిషినయట్లు

[7-109

జీనువ

ముదిత యెఱుంగు వింటే మొక్కలాన
వాలునమ్మా

చెదరని పెంపుడు చికిలివలె
సురతివుండిన యింటిచుట్టాదిరుగునమ్మా
చెదరని మతితోడ జీనువ వలెను

[16-2-115

జీరలగు

అలరు చెనకులచే నంగములు జీరలాయ
మలసి యిందుకు నెఱక మంత్రమేదొకో

[9-67

జీరవారు

పుక్కుగోరిదాన నన్ను నొరసి చూడకురా
చెక్కులేడ సోఁకినాను జీరవారిని

[18-375

జీరుకు బండ

మేరమీరె కోరికల మిసిమిచూడకు మవి
జీరుకు బండలాయి చిత్తమా

[16-1-12

జీవకోట్టు

ఇతని మఱచితిమి యెదుటనె యుండఁగ
యన్నాళ్లును నేమెరఁగక

ప్రతి లే దితనికి జీవకోట్లకుఁ బ్రాణ
బంధుఁ డితఁడు

[9-17

జీర్ణవసతి

ఒక జీర్ణవసతిలో యోగనమాది

నకలంక గతి నున్న యయ్యోగి కడక

[ప. యో. ఏ. 8-460

జాంబీయోగ

వంతుకు నీ విట్టి జాంటి యోగవలె
వాడవాడనేల తిరిగేవయ్యా

[16-2-106

[జాంటిఁగ అనే రూపమే గాని విసంధిగా
ఈ రూపం నిమంటువుల కెక్కలేదు.]

జాంటిఁగ కత

యామేర శ్రీ వెంకటేశ్వరుని శరణనె
సోమరి కర్మ మంటితే జాంటిఁగ కతవును

[6-29

జాంజురించు

ముంజు గబ్బుల జుట్టుముడుక వెండ్రుకలు
జాంజురించఁగ విడువర్చుచు జాణు మనుచు

[ల. మ. క. 2090

జాట్టెడు యినుము

జాట్టెడు యినుము నమ్మి సొరిది

నొక్కఁడు భూమిఁ

గట్టిడి భయములెల్లఁ గడవఁగాను

[5-254

జానుగు

చట్టపు సంబంధాన సోఁకితే పరబాధలు

చుట్టుకోక లోనుగాక జానుగుచేబుద్ధి

[6-195

జానుగు

పెనఁగలు జానుగులుఁ బెట్టేవు పిలువఁగ

పనిమాలిన పని బలువమ్మా

[17-339

జూ

జూజము

సొగసి యెంత వరాకో జూజాలక్తే అడేని
[18-20]

జూజరి

శ్రీ వెంకటేశ నీవు చేరి కూడఁగానె కని
సోవలుగా మొరఁగితే జూజరి నేను
[15-3]

జూటరి

నీటున శ్రీ వెంకటేశ నినుఁగనియింతలోనె
జూటరినై యింతలోనె నుజ్జానినైతి
[5-226]

కోటి చదువగవచ్చు కోవము నిలువరాదు
జూటరై వాకఁడు దన్ను సోకనాడితేను
[7-240]

చూడవే యిప్పటి నేనే జూటరినట
జూడలు తాఁగట్టిన వచ్చాడమె యెరుఁగు
[17-246]

జూటుడనము

చాటిచెప్పి నింతే కాక సాదుఁ
గొయ్యతనమున
జూటుడనమున నిన్ను సూడువట్టవచ్చెనా
[14-213]

జూటుదనాలవాఁడు

జూటుదనాలవాఁడవు సుగ్రీవ నారసింహ
పాటించి నిన్ను నేము పంగించేవారమా
[10- 64]

జె

జెట్టిపోరు

జెట్టిపోరునఁ దన్నుఁ జెనకవచ్చిన వానిఁ
బట్టి చంపినవాడు పసిబిడ్డా
[16-1-11]

జెట్టిసాదన

సరిబేసి మాటలాడ జంటజూజాలా యవి
సిరులతోఁ జెనగఁగ జెట్టి సాదనా
[13-121]

జెడగట్టు

చిగురుఁబాదాల నిగ్గు జెడగట్టెనో అప్పుటి
తగియల్లదె తులసి దండవరె నున్నది
[13-218]

జెడలు

గడగడ వడఁకేటి గండస్థలములు
జెడలు గదరిచి శ్రీ నరసింహము
[9-278 :

జే

జేడవెట్టు

నినుపుగాఁ గావేరి నీరు గారెమునఁ
దనివారనైతి యంతట జేడవెట్టి
[ప. యో. వి. 4-76]

జేవులు ముద్ద

మోమెల్ల జేవులుముద్ద చందమున
సోమింపఁగజే కృష్ణఁజూచి యిట్లునియె
[ప. యో. వి. 2-1253]

జొ

జొత్తు

కొత్తగా శ్రీ వెంకటేశ కూడవింకకుముందు
జొత్తుల చెమట చెలిఁ జూతువు రావయ్యా
[14-144]

జో

జోక

మాకేమి బుద్ధి చెప్పేవు మాటిమాటికి
జోకంతో నీ వాపెకు చట్టమవే కావా

[14-116]

జోడుకోడెలు

వల్లనివాడు కృష్ణుడు తెల్లనివాడు
రాముడు

అల్లదివో జోడు కోడెలై వున్నారు

[8-4]

జోడు జోడు గూడు

జోడుజోడు గూడదాదు

చొక్కుడనము మానదాదు

యేడకేడ తలపోత యెంతసేపై దైవమా

[5-128]

జోడు దొడుగు

యేకటతో శ్రీవేంకటేశ్వరదేవతానమ్మగూడె

సోత చన్నమొనలకు జోడు దొడిగిని

[15-238]

జోతాలు

చిట్టి నీ బంగారు చేతుల హరికి

బెట్టమా జోతాలు ప్రియము రెట్టింప

[ప. యో. వి. 3-189]

జోలిదప్పు

ఏలోకమున లేడు యింతటిదైవము మరి

జోలిదప్పు తప్పి యెంత సోదించినాను

[8-102]

ప్రత్యక్షమే మాకుఁ బ్రమాణము

సత్యరూప దప్పి జాలిఁబడనోవము

[10-122]

డాగుమోయు

చేకొని నీ సాకారచింత యేడ నేనేడ

వైకొని నీ డాగుమోచి బ్రదికితిఁ జాలదా

[6-169]

జోలిఁబెట్టు

ఎంతకత నడిపితి వేమిజోలిఁబెట్టితివి

చింతించ లోకములు నీ చేతివే కావా

[7-81]

అదట దయదలంచి యాదరించినంతెవారు

సోదించి యాశనినంత జోలిఁబెట్టఁజాలను

[13-5]

జోలిఁబెట్టి పూరకై నా సొరిదిఁ బెనఁగరాదు

యీ లీల వొకరొకరు యెనయుచే తగును

[18-178]

ట

టమర

పునమగు కోరలు కరాళ వననము

చెనకుచు గొడనేటి జిహ్వయును

నినువుగ టమరలు (?) నిటలలోచనము

నొనరఁగ గొలువై యున్నాడు వాడే

[6-113]

టా

టా [కొను భాతువు-శత్రుకంలో వచ్చేది]

నిదురగఁటికిరాఁగా నీచేతలుదాచుకొంటా

వద్దఁగూచుండినదె వరుసా నాకు

[15-229]

టే

టేను

తనరుఁ గొండల తరతరము నా పురము

మినుకు పజ్జిపుటేను(?) మించు నామేను

[15-17]

డా

యేమిటాఁ జిక్కపు నీవు

యింత దేవుడవు గాన

కామించి నీ డాగుమోచి గతిగనేను

[9-166]

అరుతఁ గట్టిన తాళి యవె వనమారికలు
సరుస మోచినడాగు శంఖచక్రములు
[10-113]

డాగువెట్టు

నెట్టిన నైదుగురికి నేము డాగువెట్టెము
చుట్టెచుట్టె వీడుబట్టు చూపి వున్నది
[9-198]

డాగు వేసుకొను

వెనకటి సంసారము విడువక వుండఁగాను
వినయాన నీ డాగు వేసుకొంటిని
[11-189]

డాగులు మోచుకొను

కోరి మా భుజముల డాగులు
మోచుకున్నారము
దారుణిలోపల మమ్ము దయఁజూచుఁగాక
[6-101]

డాగులు మోయు

కొలిచిన పతి చేకొని రక్షించును అని
కొలిచితిని డాగులు మోసి

[2-8]

డ్రీ

డీలుపడు

ప్రకృతి వాసన డీలుపడుచు నజ్ఞాన
నికర వారిధుల మునిగి తేలుచును
[వ. యో. ౨. 421]

డ్రు

డుక్కలుదూరు

దొక్కలు చెరచారి డుక్కలు దూరి
గుక్కుమిక్కునుచు డగ్గుత్తికల్వడగ
[ఉ. క. 938]

త

తంగు

ఎవ్వఁడో పీఠేం తంగి వచ్చి
నవ్వీ నవ్వీ నాలోనే
[12-175]

తంగేటి జున్ను

ధనధాన్య సంగతి తంగేటి జున్ను
గొనబై న ప్రాయంబు కొంగువసిండి
[వ. యో. ౨. 3-712]

తండము తండమగు

దండము వెట్టెదన్ వలపు
తండము తండముగాఁ దొడంగెను
[శృం. పృ. వ. శ. 29]

తండుముండగు

కొండవంటి యాసతోడ కోరక తాను
నుండితేను
తండుముండై లంపటాలు తగిలినా తనకు
[16-1-30]

తండుముండు

కొండో నుయ్యో కుమకులాల
తండుముండు తట్టుముట్టు తాకై నగనుడి
[5-102]

తండుముండుపడు

కొండలపంటికరల్ల కోరిక లెందుచూచినా
తండుముండు పడేవారే దాటలేరెవ్వరును
[6-56]

తండోపతండములు

తండోపతండములై తలమోపులుపనులు
చండివెట్టి పనిగొను సంసారము
[8-111]

తంపర

తంపి నీ చుట్టరికము తామెరకంటె దంపర
[15-89]

తంపి

సొంపుల నీ యిచ్చకాలు చుక్కలకంటె
గనము
గుంపెన నీ గుణమె కొంచెముగాని
తంపి నీ చుట్టరికము తామెరకంటె దంపర
యింపు నీ వలపెయారడిన్నిటిలో గాని
[15-89]

తకపికలు

ప్రకృతికాతుమదాసు పరమాత్ముఁ డాతఁడు
తకపికలై మురియఁ దనకేల
[8-132]
ప్రకటించి రమ్మనుచు పాదాలువట్టునా ఆపె
తకపికలుగను ముందలవట్టఁజోలు
[15-267]

తక్కరి విద్య

తక్కరివిద్యలు యేమీఁదలఁచకుమీ అయ్య
చిక్కఁదా వలదిన చేతిలోని దానను
[14-145]

తక్కరీఁడు

తక్కరీఁ డంటిఁ గదవేదంట మీఁడంటి
గదవే
అక్కడి కతలే చెప్పినంటిఁగదవే
[17-266]

తక్కరించు

ఇంత బాఁతిపడేవానినేల మాకుఁ
దక్కరించ
చెంత నిదే వెన్న బిట్టఁ జిత్తైదేసి వలపు
[13-180]

తక్కించు

చిక్కక హిరణ్యకళిపు నాక్కలో నుండక
తక్కించి నీవెడనితే తానే పొలియఁదా
[7-81]

తకుమాటు సేయు

తనునొత్తి సేయనే తకుమాటు సేయు
ననువునఁ గొనగోళ్ళ నలగుబ్బ బొత్తి
[అ. మ. క. 2457]

తక్కు

వొక్క జంగ చాచినాఁడు వొగిఁ
దూర్పు పడమర
తక్కక భుజా లుబ్బించె దక్షిణోత్త
రాని నిండ
[7-116]

తక్కులబెట్టు

ఒక్కలాగు వాడవా యోరి యిట్టి
తక్కులం బెట్టితి నన్ను దగిలించి నీవు
[4-6]

ఎక్కడఁ గడచే రీ నరులు

తక్కులఁ బెట్టెరు తరుణులు భువిని
[9-6]

తగడుగొను

అగపడి జిగి. హళాహళిగాఁగ బిగిసి
తగడుగొన్నట్టి రత్నపులేవ నలరి
[అ. మ. క. 5283]

తగవరి

చెంతల నాతని మాటె చెల్లఁబెట్ట వచ్చేను
యెంత తగవరివే యేవే నీవు
[14-136]

తగవు

నిన్నుమీర నోపను నే నెటువలెనుండిన
అన్నిటానే నీకే లోనవుతే నా తగవు
[17-544]

తగవుకుఁ దీయు

తలచేటి నా మనసే నీకును దనముగాఁ
గప్పుము వెట్టితిని
పలుమరు నన్నును తగవుకుఁ దియ్యక
వరమాత్మా వనుఁ గావగదే
[7-68]

తగినపాటనే తనియు

అగపడి శ్రీ వెంకటాద్రిపు కృపచే
తగిన పాటనే తనిసేమయ్యా
[9-165]

తగు తగదను

తలచి యెవ్వరినేఁ దగుఁ దనలేను
కొలఁది జీవుఁడ నింతే కొనమొడలెఱుగ

[9-248]

తగుమానము

దాపరము లెట్లుండు తగుమాన మెట్లుండు
కోపము లెట్లుండు కొఱత లెట్లుండు

[4-27]

తగులనాడు

దగ్గరి నిన్నెవ్వరైనాఁ దగుల నాడిననూ
ఎగ్గెఱుంగ కెందుకైనా నేఁగకుండేవా

[4-39]

తగులమి

జిగిఁ గలయికలకు గుఱి సిగు
విడుచుటె చెలియ

తగులమికి గుఱి యేకతముల వునికే

[13-35]

తగులము

తలచిన యట్లనె తగులము
దలపులు నెఱకొన్నవారి కెల్లాను

[14-264]

తగులాటమగు

తలఁపుతోపలి రతుల దమకించఁబోయినను
తలఁపు వలపులకెల్లఁ దగులాటమాయ

[4-155]

తగులాయము

తగులాయ మైనందుకే తమకింతు
రెప్పుడును

నగవుల తేటలకే ననుపొడుగు

[13-105]

నేరిపె నన్నియుఁ దానెయ్యముననేఁగూడితి
తారుకాణించఁగఁబోతే తగులాయమె

[14-263]

తగులు

దరిచేరుటాలేదు తగులులేదు నానాఁడు
నరకమే కురిసినీ నా బ్రదుకు

[8-110]

ఆతఁడే యెరుఁగును అంతెనైన తగులు

చేతిలో వున్నదిది చెప్పరాని తగులు

[13-200]

తగులు చేయు

ప్రతిలేని దురితము పాలుసేయక

నన్నుఁ బాలించవైతివో కర్మమా

తతితోడ నాత్మ పరితాపంబు తోడు

తను తగులేల నేసితో కర్మమా

[5-187]

తగులువడు

యెందును దగులువడ కేకరూపని నిన్ను

కందువఁ గొలుచువాఁడె ఘనపుణ్యుఁడు

[9-255]

తగులువీఁడు

తనువుతో భోగాలు తగులు వీఁడగలేము

వెనక కర్మపాశాలు వీడించుకోఁ గలమా

[9-260]

తగులైయుండు

జన్మము లేలేటివాఁడు సంసారి జేసినవాఁడు

తగులైయుండినవాఁడు తానేకాఁడా

[7-243]

తగులైవుండు

నానావిధులను బొరలి యలపుతో

నలి నే నిద్రించేటప్పుడు

తానును ఆ పరిమాణంబులకు

తగులైవుండును యీతఁడు

[9-17]

తగ్గు ముగ్గులగు

తగ్గుముగ్గులైన వేళ తలచినవారెల్ల

సిగ్గుబాటెకాక తమ్ముఁ జేరవచ్చేరా

[11-3-81]

తగ్గు, మొగ్గు

తలవంచుకుండినాను తగ్గులేదు మొగ్గులేదు

పలుక వుండినాను భయములేదు

[17-15]

అగ్గమై శ్రీవేంకటేశ అన్నిటా
నిన్నపె గూడె
తగ్గుమొగ్గులేనిది దయనుండ నేర్పునూ
[18-159]

తగ్గుల మొగ్గుల సేతలు

సిగ్గులు దొలగని యానలఁ జిక్కి
కదా దుర్మానపు
సిగ్గుల మొగ్గులచేతను చిక్కువడిరి జనులు
సిగ్గులు దొలగెను యెన్నడు చిత్తము
లోనా చెన్నుడు
తగ్గుల మొగ్గులసేతలు తలఁగుట
తెన్నఁదొక్కో
[5-78]

తచ్చన

వచ్చిరాని పదమువంటివో వలపు
తచ్చన మాటలవంటి తమివలపు
[13-212]
తక్కుల సీ గుట్లకు తచ్చన నన్నలకు
వొక్కమాటే యీపనుల కోపుడు నేను
[14-202]

వచ్చి వచ్చి రమణుడు వాకిట నేల నిలిచె
తచ్చనలెల్లాఁ దెలిపె దగ్గరి రమ్యనవే
[14-57]

తచ్చన లెంచు

యొక్కడనైన నాఁ జేయి యొకనక్కాలు
తక్కిన వారితోడ తచ్చన లెంచకయ్యా
[18-1]

తచ్చన వినయము

మెచ్చిమెచ్చినాతో నమ్మిక మాటలాడేవు
తచ్చన వినయాల యాతఁడవు గాదా
[16-2-19]

తచ్చిచూచు

అమరఁ దట్టు పుణుగురు అపదరించఁగాను
తమితోఁ బోలితలెల్లా దచ్చి చూడఁగా
[8-166]

తచ్చి చూచేది తన్నుల దాసులమీదికరుణ
రచ్చకెక్కఁ గలకాపురము
హనుమంతుడు
[8-232]

వచ్చిగరికెకాలము ప్రపంచములో బ్రదుకు
తచ్చిచూచేటి సూత్రము తన జ్ఞానము
[10-24]

తచ్చిచూచితేఁ జాలుదై వమే కలఁడుగాక
హెచ్చిన మాయలఁ బడనెల మాకు నికను
[16-1-35]

తచ్చి తలఁచు

చెచ్చిర మనసిది శ్రీ వేంకటేశ్వరుఁ
దచ్చి కలవఁగా దరి చేరెడిని
[8-47]

తచ్చివేయు

ముచ్చటదీరదు తన మొగము చూచిన
దాకా
తచ్చివేసి నేనుండఁగ తనకేవె వెఱపు
[15-150]

తటతట నదరు

కుటిలదేహియై కుత్తికఁ బ్రాణము
తటతట నదరఁగ దలచినా
[5-207]

తటుకన

ఇటు నిను దెలియఁగ నెంతటివారము
తటుకన నానలఁ దగులుట గాకా
[7-71]

తట్టువడు

మనుడఁ శ్రీవేంకటేశ కమ్మర సీకృపచేతఁ
దనిని యే విధులనుఁ దట్టువడనైతి
[6-27]

ఏమిసేతుడై వమా యెన్నఁడుగరుణించేవో
దామెన సంసారములోఁ దట్టువడే మనసు
[6-105]

యెడగువ్వతలచూప నీకుండనుట్టె
వదు నెండవడి బెట్టువడిఁ దట్టు పడుచు
[ప. యో. ప. 7-268]

తట్టుపుణుగు

సొలసి సొలసి నీతో జోడై వుండేటివేళ
తవిరుదోడి చూపులే తట్టుపుణుగు
[13-129]

తాలిమితో జాలువారి తట్టుపుణుఁ గవిగోరే
పోలింపఁ బుణుంగుకపు పురుషోత్తమునికి
[14-153]

తట్టు ముట్టు

కొందో నుయ్యో కుమరులాల
తండుముందు తట్టుముట్టు తాత్రై నగనుడి
[5-102]

గట్టిగా శ్రీ వెంకటేశు కైంకర్యమే నేసి
తట్టుముట్టు లేనిదే తగ నిజభక్తి
[7-235]

తట్టుముట్టు పడు

దక్కనివి గోరనేల తట్టుముట్టు పడనేల
చిక్కనంతకే సంతసించరాదా
[11-131]

తట్టుముట్టు సేయు

యిట్టి శ్రీవెంకటేశ యంతర్ గూడితివీపెఁ
తట్టుముట్టు సేయకిట్టి దయఁజూడరాదా
[17-524]

తట్టువడు

తట్టువడ లోకమెల్లఁ దప్పుకొనినా లేదు
తెట్టదెరువున నోరు దెఱచినా లేదు
[5-55]

ముట్టుకొన్న యింద్రియాల ముదిసి
ముదిసి రాగా

తట్టువడి తనమేను తానె మరచె
[7-146]

తట్టువడ్డ జీవునికి దైవము శ్రీహరియని
యిట్టె మొరయిదిరి యింద్రాదులు
[9-280]

ఇట్టెసరి సారకేదియు లేదాయ
తట్టువడుచేకాని దరిచేరలేదు
[11-2-26]

తట్టువడ లోకమెల్లఁ దప్పుకొన్న లేదు
తెట్టదెరువున నోరు దెరచిన లేదు
[11-2-29]

తడతాకులు

అడవుల పెన్నెల లారడి బడుకలు
తడతాకుల పరితాపములు
[5-24]

తడగనుచే పౌఖ్యముగాక యీ
తడతాకుల నెందరు చనరిట్లా
[5-163]

వగగాని తిరిగేటి జన్మపు బాదలు
తనకే కాలము
తగు సుఖమెక్కడ నున్నది తడ
తాకులె కాక
[5-209]

అడియ నడియనయ్య యఖిలలోకైకనాథ
తడతాకుల తావత్రయము మానుపుటకు
[11-121]

జడిసివుండిన నీతో చనవు చెప్పటకంటే
తడతాకులఁ బొరవే తడవకు మమ్మును
[17-327]

తడవు

హరి నారాయణ యనియెడి నోరను
ధర నితరులపేళ్లు దడవుచెట్టు
[9-167]

తడిపాత మెడగోత

తడిపాత మెడగోత తలఁపు విషయానక్తి
గుడిమీఁది తరువు అలకులము
(అలుగులము ?) ప్రాణులకు
[11-3-38]

తడిసూర్లు

తెల్లని కప్పున కాపు తెలుపు నవ్వులగూడి
పొద్దుగాని పుప్పొక్క పొగలాయను
మెల్లది నీవు రూపుల మించుల రవలురేగి
వొల్లని తడిసూర్లు వొత్తులాయను

[13-137]

తడుము

ఆతని నడువో చిత్రగుప్త నాయందలి
యోగము లన్నియును
ఆతడే మీకు తరము చెప్పెడిని
యన్నిటికిని ముముఁ దడవకుమీ

[7-60]

తత్తరవరము

చి త్రవికారము జీవులపాపము
తత్తరవరచక తడయ దివి

[5-122]

తత్తరీడు

నొత్తి శ్రీవేంకటేశుడు వొడిదట్టి
నన్నుఁ గూడె
తత్తరీడు చూటచెప్పె దగ్గరి రమ్మనవే

[15-57]

తనకుదానె వచ్చు

అనుభవమునకుఁ బ్రాప్తియైనది
తనకుదానె వచ్చి తగిలి కాని పొడు

[5-6]

తని

చిలుకవే నవ్వులు నెలవుల నాది యేవే
బలిమిఁ జిలుక తని వంజరాన నున్నది

[13-208]

తనివి ఆరు

వొక్కమాచె నవ్వు నవ్వి వొడివట్టి
తీసి నన్ను

తక్కులఁ బెట్టినదె తనివారెనా

[15-229]

తనివెలుంగని యాన

తనివెలుంగని యాన తరుణి వేడుక గదా
నినుపులై రతులు పెన్నిధులాయెను

[4-135]

తనివోవు

తనివోని యాగతంత్రములు లక్షల సంఖ్య
అనముఁడై చేసిన యటమీఁద
జననము లన్నిట జనియించి పరము పా
వనుఁడై మణికదా వైష్ణవుఁడౌట

[5-86]

తనివోక మనసులో తన వెట్టిగానఁడు
మనుఁడు శ్రీవేంకటేశుఁ గానబోయ్యానా

[8-135]

నీవే యెరిగి నేయు నీ చిత్తమువచ్చినట్లు
తావులఁ గొనరేనన్నా తనివోదు నాకు

[8-188]

తనువువేచు

వనిమాతిన యీ పలు లంపటముల
తనువు వేచు చెంతవని యిట్లు

[5-167]

తన్నుదానె

నెలవై శ్రీవేంకటేశ నిన్నుఁ గూడె
తన్నుదానె

అలమి పైకొనవయ్య అప్పటికి నీవు

[17-298]

తన్నువడు

తగిలి భీష్ముడు శరతర్జుమందునుండఁడా
అగడై విభీషణుడు అన్నచేఁ

దన్ను వడఁడా

[8-245]

తప్పకన్ను

తప్పకన్నును బట్టతల గూని వీఁపు
పుప్పిగోళ్లును నీచవోయిన కాళ్ళు

[వ. యో. వి. 4-753]

తప్పఁ దెలియు

వేదార్థముదప్పఁదెలిసినవిద్వాంసునివంటిది
పాదుగఁ జదువక తక్కించఁజోవు
పాండిత్యము వంటిది

[7-86]

తప్పఁదోయు

తప్పఁదోయవే దైవశిఖామణి
యిప్పుడు నీకృప నెనసతి నేను

[5-272]

తప్పినేయు

బాలకిని నీ విపుడు ప్రాధనాయకుఁడతఁడు
తాలిమి నీయడకుఁ దప్పి వేనేనా

[17-448]

తప్పగాలి

కాయపువోడ తప్పగాలి వినసినవేళ
పోయినచే పోనిచ్చి పొనుఁగుటగాక

[11-79]

తప్పఁదెరువు

ఒక్కఁడే దైవం బున్నతుఁ డితఁడు
తక్కిన తలఁపులు తప్పఁ దెరువులు

[9-274]

తప్పఁదోపులు

తారుమారు తాకుసోకు తప్పఁ
దోపు లిన్నియు
వారపారులేనివెల్ల వొక్కఁడెకా నిజము

[5-91]

తమకి

పువ్వువంటి నా వయసు పూచి
నీపైఁ జల్లఁగానె
తవ్వేవు జాణతనాలు తమకి వాడువు

[15-225]

తమిపుట్టు

మెండుగాఁ జరకాంతల మీఁది
తమి పుట్టికేను
అండుకాచందుకు భ్రమయకుండుచే బుద్ధి

[6-195]

తమిరేఁచు

మలసియా చూపులు మనసునఁ దగిలించు
తలఁపు మాటలాడఁ దమి రేఁచును

[7-33]

తమ్మచిట్టము

జీమకొల్పుచుఁ దమ్మ చిట్టంబుగట్టి
గాఢకోరిందలఁ గడు దట్టమైన

[ప. యా. వి. 7-97]

తమ్మ పడిగము

పతి వదనము తమ్మ పడిగమాయె నీకు
మఱిఁ జలకుంకా నీకు మానదటకే

[15-106]

తరకాఁడు

తరుణకూటమి గంటే దప్పిదీర్చనే వలె
తరకాని వలెనుంచె తమియాడది

[13-227]

[వేఁటకాఁడు, మాసటీఁడుకోవలోని మాట
కాబోలు. 'వేటకానివలెనుంచె వేడుకేది'
'మాసటీని వలెనుంచె మచ్చి కేడది' అని
మిగతా చరణాలలో వుంది]

తరఁగుమొరఁగులు

హరిభక్తి వోడయెక్కినట్టి వారలేకాని
తరఁగు మొరఁగులను దాటలే రెవ్వరును

[6-56]

తరతరము

గరిహల శ్రీ వెంకటవతిఁ గొలిచితి
తరతర మిందే దక్కితిమయ్యా

[9-155]

తరమిడు

తరిత్రాడు తరువ తరమిడి
తిరుగుట తిరియుట యుదిరము
తెరలుట తెరవున్

[రేఫ. అ. 26]

తరవాటు

వారక యొక తరవాటు చేకొనుచు

సీరజోదరుల వర్ణించి వర్ణించి

[ప్ర. యో. వి. 3-460]

తరవాయిగొను

పురుష జంతువులెల్ల యాడు జంతువుల

తరవాయిగొని వెంటఁ దగులుఁ గాని

[10-134]

తరితేపు సేయు

తెరవనిదె కరుణించె దేవుఁడేనాయకుఁడు

తరితేపు సేయుఁగాని తలఁపుచో నుండు

[12-343]

తరవిడు

తరవిడి వెనక ముందరి ధనంబునకు

హరువుగైకొనుఁడు లేదనిన నా గడును

[ప్ర. యో. వి. 6-257]

తరపు

చవికె లోపలనుండి చదురంగమాడుతాను

వువిద కిచ్చితివి నీ వుంగరము

జవళినదే నిన్నుపారఁ దలపించునని

తవిలి సేకెచ్చరించఁ దరవిచ్చె నిపుడు

[13-112]

తానుమాచినంతె చాలు తరపులు వెట్టకురే

మేనులు సోఁకిని మీఁద మించిఁ గాని

[17-305]

తరపులు పెట్టు

సాహసభూతము ఘన హింసలకే

చూపించి జేయి

దాహపుటానలు వెనకముందరల

తరపులు వెట్టిని

[7-66]

తనువికారములు తరపులు వెట్టిన

కొనయెదుకై నా కొరతవడు

[11-106]

దండనున్నవతిఁ దరపులు వెట్టపు

నిండు రాజనము సిదమ్మా

[17-381]

తానే వచ్చిగాని తరపులు వెట్టకురే

మోనమునఁ జెలులాల మొక్కరే మీరు

[18-148]

తరితీపు

తరితీపువలనఁ జిత్తభ్రాంతి తగఁగలిగె

చిరహంబు వలనఁ బురవేదనలుఁ గలిగె

[5-71]

దవ్వలమాటలు వినే తరితీపు వేరుకే

యివ్వల నన్నుఁ గూడితి విడి వేడుకే

[18-244]

తెంచివేయని తరితీపుఁ గోరికలఁ

గలకొన విహరించఁ గాంతకై తగిలి

[ప్ర. క. మం. 62]

తరితీపులు

తరితీపు లెట్లుండు తాలుము లెట్లుండు

గరువంబు లెట్లుండు కనరు లెట్లుండు

[4-27]

చిఱునగవు మాటలకుఁ జిత్తగ్నించితిఁగాని

తరితీపులని లోను దలఁపలేనైతి

[5-30]

కలుగునే తనివి బహువదార్థములు

గక్కన నంగళ్లను జూచి

కొలఁదిమీఱఁ గడు తరితీపులతో

కోరుదు నోరూరం గాక

[6-190]

తరితీపులైయుండు

అరతఁ జేసే విన్నపా లదియాసలై

యుండు

తరితీపులై యుండు దవ్వలవిన్నపములూ

[18-125]

తరిత్రాడు

తరిత్రాడు తరువ తరమిడి

తిరుగుట తిరియుటయు దిరము

తెరలుట తెరువుక

[శఫ. అ. 26]

తరువులువెట్టు

వరుడవే యలవరాత్పరుడవే యనుచుఁ

దరుచుగా గోపికల తరువులువెట్టు

[అ. మ. క. 2333]

తఱచు టూరుపులు

మఱులు దేహియై మఱచి వున్నయడ

తఱచు టూరుపులఁ దలచినా

[5-207]

తఱవాయి

నెఱి నరకములో నానితివియుఁ గొన్నాళ్ళు

తఱవాయి దెలుసుకో దానికేమి

[9-42]

తలకిందగు

కోవిలవలకడు కొమ్మావి లతల

దైవిక మిదివో తలకిందాయ

[12-44]

తలకూడు

గుణములెల్ల నిరుణముగాక

తలకూడదు శాంతంబు

అనువున కనువై అంతయుఁ దాఁగక

అనందము లేదు

[5-276]

తలచిన తలపులు దలకూడె

వెలువలె లోపల వెరగిఁ కొనవే

[15-276]

తలకెత్తు

వనముగాని పనివడిఁ వలకెత్తుక

అసురునుగు గానిదది సుఖము

[9-256]

తలకెక్కు

తలకెక్కుఁగదె దీని తనువికారములు

బొందుపైన నెరులు కొప్పున జారెను

[4-13]

కానిమ్మనియాపెరాఁగా కాఁగిటనివుండఁగా

కానమ్మ నా వలపు తలకెక్కును

[17-568]

తలకెత్తుకొను

చక్కజ్ఞానియైనవాఁడు పారార్థము

వేదమందు

తక్కక చేకొనుఁగాక తలకెత్తుకొనునా

[6-186]

తలకొను

కలుషంపు దుర్మదము గడచినప్పుడు గదా

తలకొన్న మోక్షంబు తనకుఁ జేవడుట

[6-104]

తలకొను కాలత్రయ ధర్మంబును

అలరఁగ నారాయణుని మహిమలె

[7-111]

తలగుండు గండఁడు

మారీచసుబాహు మదమర్చన కాటకాహర

కూరేంద్రజిత్తు తలగుండు గండా (?)

[6-220]

సోదించు మారీచుని తలగుండు గండ

అదినారాయణ యనురభంజనా

[11-5]

కొలయై (?) బరుని తలగుండుగండరామా

చ్రమరి సమరపు జయరామ రామా

[11-62]

తలఁజుట్టుట

వలు లంపటములచేఁ బడుట దుఃఖంబులు

తలఁజుట్టుటేకాక తనకేమి కలదు

[5-92]

తల తడియార్చుచందము

తలతడియార్చుచందము దోష మౌని

కులశాస్త్రసోఁకంగఁ గ్రామ్మిడి విడిచి

[వ. యో. వి. 4-653]

తల తిక్క

వొక్కొక్కనాటి వద్దె వొదిగిగాని తల
తిక్క గొన్నిపాపములు దీరకపోయను

[16-1-6

తలను వేగు

నీ తలనే వేగెనా నిన్ను దూరఁ బనిలేదు
జాతిఁ బుల్లఁదీగెలకు సారె వలుగుదురు

[13-50

తలనె వేగు

నీ తలనె వేగినా నిండు భోగాలు
కాతరవుఁ దమకము కాదనఁగఁ గలవా

[15-170

తలపట్టు

తలపట్టుతోనుండాన దగ్గరకు రాకురా
తలపట్టి నీమీదఁ దగులామెనే

[15-48

తలపట్టు పెట్టుకొను

తలఁబట్టు పెట్టుకొంటే దతి గా దీ వేళను
పొలసి మాయ త్త నేడు పొరుగింట

నున్నది
[17-476

తలపులకొనవాడు

తలఁచుచుచినాను తనలోనే ముఱచిన(నా?)
తలఁపుల కొనవాడు దైవమొకఁడు

[9-91

తలపువాడు

తలపువాడని తరుణి నేను, నే
నలరుఁజివికలోని యాకెనే కదే

[4-105

తలఁపెట్టు

చిక్కని నీ మూలకే చెమరించె మే నెల్లా
తక్కిన చేతలు వింటే తలపెట్టానో

[14-192

తలపే కూకై తగులు

ఇల జాణకనము విన్నిటికిఁ గలదు
తలఁపే కూకై తగిలి కాని

[17-179

తలపోసుకొను

యిచ్చఁ గామక్రోధాలనే హిత
మంత్రులును దాను
తచ్చి తలపోసుకొనిఁ దగజీవుఁడు

[6-58

వరమయోగీశ్వరుల వదతి యిది
ధరణిలో వివేకులు దలపోసుకొనుట

[8-212

తాలిమితో మహిమలు దలపోసుకొనవలె
వేళవేళ ధ్యానించి వెదకఁగవలెను

[8-228

తలమరకాడు

సరిఁబాపపుణ్యముల సరకులు నించుకొని
దరిచేరె జీవుఁడనే తలమరకాడు

[9-99

తలమీద నిడుకొను

తలమీద నిడికొనఁ దలఁచిన నిన్నుఁ
దలమీద నిడుకొన్నదానిగాఁ జూడు
[వ. యా. ఎ. 5-1783

తలమొల

దైవమా నీ మాయ తలమొలఁజుగ నీదు
కావరపు విషయాల కట్లు వదలవు

[6-4

తలమోపులు

తందోవతందములై తలమోపుల వసులు
చండివెట్టి వనిగొను సంసారము

[8-111

తల రాయి యగు

తలరాయిగాఁగ నెందరికి మొక్కేడిని
తెలివిమాలినయట్టి దేహి

[11-3-72

తల రాయి సేయు

నిగ్గువిడిచి కూడెను శ్రీవెంకటేశుఁడు
వొగ్గి తల రాయిసేను కూరకై నాను

[17-596

తల రాయి సేసుకొను

చిఱుక నవ్వులేల సిగ్గులు వడఁగనేల
గుఱిఁ దలరాయి సేసుకొంద మిఁక

లేవయ్యా
[41-222]

తలరో

మెలఁగ పరశురాము మెల్లెసిన బాణము
కళతక మెరసీని తలరో యనురలు

[10-283]

తలకెత్తుకొను

లంపటాలునంపదలు లలింపరానులాదు
యింపుల ముంచి తలల కెత్తుకోరో

[8-170]

తలలేదు తోకలేదు

తలలేదు తోకలేదు దైవమా నీమాయలకు
తెలిసియుఁ దెలియక తిరిగేము నేము

[11-73]

తలవీడు

తలవీడి వుంటేనేమి తప్పక చూచిననేమి
నెలవునఁ గూడితివి నీకు మేలు

[14-44]

తలవెండ్రుకలందరు

తలచి వరము లిడిగీ వారలు

తల వెండ్రుకలందరు వారె

యిల సందడిలో నా కొలువు

యెటువలె నెక్కునో

[7-67]

తల్లాడ నిల్లాడ

అరిది నేతలే చేసి తల్లాడ నిల్లాడ
సరిలేక వుండితివి జలరాశికాడ

[5-197]

తవ్వించి తలకెత్తు

అవ్వల సంసారభ్రాంతి అనాది

నుండియు రోరోఁ

దవ్వించి తలకెత్తే యంతర్యామే కాక

[6-45]

తవ్వకట్టుకొను

జవ్వగము మోచేదియు సరి

ముదుసేదె కాని

తవ్వకట్టుకొనే దేది దాచే దేది

[7-37]

తవ్వ గట్టుకొను

నవ్వలేదు నడచేది నడవక మానరాదు

తవ్వగట్టుకొంటి(?) గాక తామానబొయ్యినా

[10-197]

తహతహదీరు

యిల నీ దాన్యం బిది యొకచే

సిలుగుల భవముల జిలుగు

మాన్యగదె చిత్తము కహదీర

[7-142]

తళివెట్టు

తల కక వడి నగడ్డలు పూడ్చుకొఱకు

దళముగా నందంద తళివెట్టువారు

[ప. యా. వి. 6-320]

తా

తా (శత్రుక క్రియా ప్రత్యయం)

నవ్వుతా నే నుండఁగానే నంటున

గిలిగించేవు

అవ్వల నీ కింకా నెంత అసోదమోయి

[15-225]

తాకు సోకు

తారుమారు తాకు సోకు తవ్వఁ

దోవు లిన్నియు

వోరపారు లేనివెల్ల వొక్కటెకా నిజము

[5-91]

తామ్రబాముఁవంటి.....

వంకరీరఁ దామ్రబామువంటి
దేవరమీఁద నానపెట్టితి
[16-2-106]

తామ

చేచేత నీ రేవులను శ్రీ వెంకటేశుఁడవు
తాచియున్నదాన దయదలఁపు నీచేతిది
[14-297]

నీచీ నకుల మనగా నీగు గదా
తాచి యిన్నియు నింగఁ దడవ నేమిటికి
[17-406]

యేచి కోపించక కొల్లె యింతిచే
నేవ చేయించి
శాచి నీ కాఁగిట నీవు తమిరేఁదవయ్యా
[17-486]

తాట కూటలు

తాటకూటలు నేల తావచ్చినట్టే వత్తము
పాటింది నవలపు పండి పొల్లవొయ్యానా
[13-20]

తాటిమాని నీడ

రకులలో మాటలు రావిమాని పువ్వులు
తతిఁ విరహపు కాఁత తాటిమాని నీడ
[7-34]

తాటకూటలు

ఏటికయ్య మాటలు యింకా
తాటకూటలు
యాటపెట్టుకొని నిన్ను నేమనేము నేము
[15-233]

తాటిండు

యాటతో శ్రీవెంకటేశుఁ డిటు ననుఁగలసి
తాటించి పొగడిని తనకు నే నెదురా
[13-15]

తాతోటుకాఁడు

తప్పురే కూడై నటి తాతోటుకాఁడవు నీతో
యిప్పుడునమ్మి నీపొందు వెట్టునేఁజేసితిరా
[13-10]

తాడువడు

యాడుగాని చెచి నన్ను నేమేమో ఆడగాను
వేడుకనోరాఁ గన్నుల వినేపు నీవు
తాడుపడి నేనందుకు తరిఁ జిన్నఁ

బోయొండఁగా

గూడెనా నీ కేమైనాఁ గోరి కట్టుకోవయ్యా
[17-409]

తాడువడ్డ మనసు

తాడువడ్డ మనసుకు దై వము విష్ణుఁడే యని
పాడి కొలిచిరి తొల్లి బ్రహ్మాదులు
[9-280]

తాడుపై తపసు

పాడూరిలో బ్రదుకు పాపకర్మపు బుద్ధి
తాడుపై తపసు తమ ధనము ప్రాణులకు
[11-3-38]

తాడువేడు

నారలు నాని వొలిచి నమ్మికల దాడువేడి
పొరచిని వల్లవేనే పొట్టివాఁడవు
[13-93]

తాదాను (తనకు తాను)

నేనేమీ ననఁ జుమ్మి నెలఁతలాల
తనకమై నిగువడి తాదానే
[14-36]

తావజ్వరము

తరుణుల కొఁగిలనే తావజ్వరాలు వట్టి
కరఁగి మేనెల్ల దిగఁ గారజొచ్చెను
[9-67]

తావలేక మేడలెక్కు

తావలేక మేడలెక్కుఁ దలచేము
యేవులేని చి త్తముతో యీహీహీ నేము
[11-3-28]

తాపి

చూపరాదు గాని నా చుట్టుకొన్న తమకము
ఆఁపరాని నిటూరుపులందుఁ జూడరా
తీపులమాటలెఁబోదు తేటల వెన్నెలఁబోదు
తాపియై నిన్ను బోదించే దానిగంచే గాని
[17-354]

తాపికాంధ్రు

తాపికాంధ్రు గోరు దర్మాననము వారు
చాపలమే పను లెట్లు జరగినయ్యా

[9-175]

తాయుమక్కళాలు

ఆయలేరే యేమిచెప్పి రాతనిమధులు నాకు
తాయ మక్కళాలె కాక దయగద్దా తనకు

[4-115]

తారి తారి దాగు

నేరమి నేసినవాడు నిక్కపు టేలికఁగని
తారి తారి యిందు నందు దాఁగినయట్లు

[8-107]

తారిశూరు

గోరనడి గడించేవి కోట్లు కొలఁదులు
తారిశూరి నోటికిఁ దగ్గంత గాదు

[9-249]

తారుకాణ

తారుకాణలై నవోట తమకించి కూడకున్న
చేరఁగ జాణఁదాగోడ చేరువుగాక

[13-11]

తారుకాణవై యుండగ దాచనేల

కూరిమెల్ల నీ మీఁద గుంపువైన రోట్ల

[13-62]

తారేడ వారేడ

తారేడ వారేడ దైవము శ్రీవెంకటేశు
దారయ నంతరాత్ముఁ డని తెలిసి

[6-126]

తావిగాలి

దొరసిమోముఁ దమ్మిపై తుమ్మెదలు
చెలరేగే

గరిమ ముక్కునఁ దావిగాలి వినరే

[18-307]

తావుకొను

మనసు నమ్మనేర్చితే మనుజుఁడే

దేవుఁడెను

తనలోనె వున్నవాఁడు తావుకొని దైవము

[7-118]

తావుకొని చేరువ నీ ధ్యాస మిచ్చువున్నది

భావించి నమ్మేటి వారి వని యింతే కాని

[8-284]

దైవమై మమ్మేలి దానుల రక్షించె

తావుకొనఁగ నిటు దయతోఁ జూచి

[9-218]

భావించినట్లు మఱిఁ బరమ యోగులకెల్ల

తావుకొని నిచ్చులుఁ బ్రత్యక్షమైతివి

[11-132]

తగు శ్రీవెంకటాద్రిఁ దావుకొని వరాలిప్పి

చక్కఁదనముల కెల్లాఁ జక్కని నరహరి

[11-197]

భావించి నీవు చూచిన భాగ్యమే యెక్కుదు

తావుకొన్న నీ రతులే ధనదాన్యాలు

[18-106]

తావులిచ్చు

ఎవ్వనికీఁ గలదయ్య యిటువంటి నేరువు

దవ్వలకుండఁగా నీవు తావు నిచ్చేవు

[14-198]

తావులుపేయు

కాఁకరేచవద్దు గాక కలయ వద్దంటినా

వేఁకపుఁ దావులు యీలో వేసేఁగాక

[15-238]

తాను

చేసి నంతే చేతగాక చెబులెల్లా నీ వట్టుకు

తానువలె మెలఁగితే తగ వెఱిగేవా

[17-20]

[కా]వఱి లేకుండా ప్రయోగం]

తాళికట్టు

నేరువరి వన్నిటాను నీకుఁ గట్టితేనే దాళి
చేరిమాటాడకున్న, జెచ్చెరఁ దిట్టెనా
కోరిన కోరిక నీవు గుంపించి నేనేదేమి
తాడుకాజైన దాఁకా నీ దండ నుండే

మయ్యా

[14-235]

కన్నుల నీ మొక్కులకు కరుణారసానాకు
కన్నెనయ్యే నీకు తాళి గట్టితిఁగాక

[14-202]

తాళిగోణము

విమలమై నిండాదు వెన్నెలసోగ
కొమరు మించిన తాళిగోణంబుతోడ
[ప. యా. వి. 3-1207]

తాళిమెడవాడు

చిగురుమోవివాడు శ్రీ వెంకటేశుడు
(వాడు)
తగు నలమేలుమంగ తాళిమెడవాడు
[13-116]

తాళుకొను

కాల మక్షయమునేయ కర్మము ఫలింపఁ
జేయ
తాళుకొని మరపించఁ దలపించ [7-85]

వి

తిక్కవట్టు

తిక్కవట్టినాకు నాకే దేవతలకెల్లామొక్క
వొక్కరివాడ గాకుండు వుప్పురను
కొంటాను
[8-98]

తిక్కుముతేలు

తిక్కుముతేల కుచ్చుల తిరుతేరు
తెక్కులఁ బ్రణాపించిఁ దిరుతేరు

[11-24]

తిట్టపెట్టు

పట్టినగురియించ పైరులు మొలపించ
తిట్టపెట్ట నొకానొక దేవుడు గలడు
[7-85]

గుట్టతోఁ జైతన్యమై గుణము లన్నిటికిని
తిట్టపెట్టి రచించిన దేవుఁ డింకే కాక

[6-45]

తిట్టములు

బెడిదవుఁ బెద్దలెల్లాఁ బెట్టిన తిట్టములంటా
యాడుకుఁజేసేఁగాక యిందేమి గలదు

[6-74]

తిట్టువడు

పరగ శ్రీవెంకటాద్రి పతయును నీకఁడె
తిరమై గొల్లెతలదేఁ దిట్టువడేఁగాని
[10-249]

తిట్టువాటు

కోపింతువట నీవు కోరి నేనోరువలేనా
దీపింద నన్నిటా నీకుఁ దిట్టువాటని కాక
[13-138]

తిట్టేటి మాటలును దీపించే మాటలు

తిట్టేటి మాటలును దీపించే మాటలును
అట్టే సరేని తలచి నాకడే సుఖి
[5-309]

తిత్తిదేహము

మత్తిలి యీతనికంటె మరిలే దితరములు
తిత్తిదేహపు బ్రదుకు తెలిసేటి వారికి
[5-327]

తిద్దుబడి

వొద్దికె నప్పటిఁ గొన్ని వుపచారాలువలెనా
తిద్దుబడి నోరుచుకో తిద్దితివి చాలదా
[14-117]

తిద్దుబడుగుఱ్ఱము

పొద్దొకబై రూపము పొదలేటి యీ వయసు
తిద్దుబడి గుఱ్ఱము హ త్తినగుణము

[10-24

తినుకు

యరుకుమాని నంది నేటికి జొరవరె
తిరుగలేక యేల తినుకవరె

[16-1-49

తిన్న వెల్లఁదీరు

నిన్న నిద్రించితిమి నేడే మేలుకొంటిమి
తిన్న వెల్లఁ దీరినచే తెలియమయ్యా

[10-136

తిప్పన తొప్పన

తిప్పన తొప్పనకేతు దేవన బావన గన్ను
పప్పన బొప్పనగారి బాడిపాడి

[11-3-77

తిప్పుతీరగు

దెప్పరపు భవములఁ దిప్పు దీరెత్తి మిదె
కప్పుకొని కాపఁగదో కర్మమా

[11-37

తిప్పుఁదీరులాడు

కప్పి రెండు దునుకలు గూడినవాని
తిప్పుఁదీరులాడే దేవుడు

[11-3-45

తిమిరి

తెమలి వానరులై యీ దేవకలే బండ్లైరి
తిమిరి శ్రీవేంకటపతికి నేడు నాడు

[5-302

తిమురు

జముళి నిద్దరూ నెంత నరులకుఁ బెనఁగేరు
తిమురనేటికి మీలో దిందు వడరాదా

[13-121

తిమ్మటలు

మలసి సంసారమే మరగిన మనసు
కలనేము తిమ్మటలు గైకొనేది యరుదా

[10-39

దెప్పరాన నీవు తోలోఁ దిరిగే తిమ్మటలకు
యిప్పటి మా యలుకలు యేడతెక్కును

[15-224

తనువునకుఁ గలిగె సంతకమైన తిమ్మటలు
మనువునకుఁ గలిగె నామసి వికారములు

[5-84

దెప్పరపు సంపదకుఁ దిమ్మటలే దక్కఁ
గాక

యెప్పుడు శ్రీ వేంకటేశుఁ డిక మానీనా

[5-214

దింపక తిరిగే తిమ్మట లన్నియు

అంచల వెఱ్ఱుల అలముటలు

[8-137

తిమ్మిరిపట్టు

మతిలేసి రతులఁ దిమ్మిరివట్టె దేహాలు
మతిమఱచె నిందుకు మందెదోక

[9-67

తిరిగాడి

ఇట్టునట్లుఁ దిరిగాడి యేమైనాఁ జెడనాడి
పెట్టరంటాఁ బోయరంటాఁ బెక్కులాడి

[5-59

తిరియబోవు

ధరఁదనయింటఁగోటిధనమక్రేవుండఁగాను
మరలి తిరియబోతే మట్టుపడేనా

[8-67

తిరుతేరు

రణములు గెలిచి మరలె నదె తిరుతేరు
గణుతితెక్కును శ్రీవేంకటగిరిదేవుడు

[8-145

అదెయెక్కె దిరుతేరు అసురలు బెదరఁగ
త్రిదళులు చెలఁగఁగ దేవదేవుడు

[10-178

తిరువగు

తిరుపై యవ్వలవ్వలఁ దిరుగు

చుండేటి వేళఁ

దిరిగినట్లు నుండు దిక్కురెల్లాను

[6-75

తిరువళచ్చి

వేకునఁ దిరువళచ్చి విష్ణునికిఁ జేయరో
అఁకటి కొదగినట్టి అరగింపులు

[9-9

తిరుమేను

దేవతలందరు నీ తిరుమేనై నమూర్తి
అవాలఁ బాదాన లోక మణఁచితివి

[10-194

తిరుపుగొను

తిరువీధులే గని తిరుతేరు
తిరుపు గొన్నట్లాను తిరుతేరు

[11-24

తిరువనందలము

తవివారఁ దిరువనందలము సేవనేడు
అనువుగా నేవించరో అమరులు ఋషులు

[15-189

తిరుమిక్కళ్లు

అలాగు వాడనేనని చిలుకజోడుల
వాలు తిరుమిక్కళ్ళకు వడినిల్పేవా

[13-181

తిరువాముడి

చదివేరు వైష్ణవులు సారఁ దిరువాముడిదె
కదిసి శ్రీ సతీ ముందే కాచుకున్నది

[9-195

ప్ర

తీగసాగు

ఈతీఁ దనలో విగురొత్తు కోర్కె
సారెసారకుఁ దీగ సాగు రంగేళు

[వ. యో. వి. 3-1895

తీగ సంసారమత్తులు

తీగ సంసారమత్తులు తెలియక వీరివర
వేగినంతా నయ్యేమంచే వెరవులఁ

బడవు (ః)
[8-119

తీగనవ్వు

తెల్లని మేనితోడ తీగనవ్వులతోడ
చల్లని గండముల వానలతోడ

[7-121

తీఁట తీగెలు

తీఁటతీగెలు పొమ్మంటా దేహము
నిండాఁ గట్టె
తీఁటకుఁగాక బాలులు తెగి వాపొగా

[6-167

తీగెమాటలు

తీగె మాటలాడుకొంటా తేరి
నన్న పేసుకొంటా
బాగుగా నెవ్వతో నీ పక్కనున్నది

[18-310

తీఁడుకొను

కోరలు దీఁడుకొంటాను
ఘోర నారసింహుఁడు
సారెసారె నెత్తురులు చల్లుకొంటాను

[11-210

తీగెలు సాగు

మగుడఁగ నేరపు జన్మజన్మముల
మనసు పీచికే సహాయము
తెగవెన్నటికిని యింద్రియ సంపద

తీగెలు సాగుచు నొకటొకటి

[8-88

తీఁడేటి మీసాలు

వాడివాడి కోరలతో వడినసురజక్కాడి
తీఁడేటి మీసాలతోడి దేవసింహము

[8-153

తీదీపు

దినదిన సుఖాలు తీదీపు దుఃఖములకు
యెనసి సరికిసరి యిందు కిందుకు

[9-74

సంచికపుఁ గర్మములు జనన లయములచి
ముంచిన తీర్థిపే కాక మోదమున్నదా
[10-129]

తీర్థచేయు

తిప్పితిప్పి నాయనలు తెగివైష్ణవధర్మానఁ
దెప్పులఁ దేలకుండాను తీర్థిపే నేసె
[8-80]

తీర్థపులు

రేపేపో రేసులెల్లా నీ
తీసే పో తీర్థపులా
[4-110]

వరుసము సోఁకియు బ్రదుకవద్దా
తిరిగి కర్మము లింక తీర్థపులా
[5-183]

చేపట్టి గురుబుద్ధి నేనేటిదే సుఖము తీ
దీపులఁ బడనియట్టి దీనమె సుఖము
[6-159]

భగవంతుడఁ నీ వదములు గనకే
తెగని పాపముల తీర్థపులై తీ
[8-182]

దినదిన తపములఁ దీర్థపు లవుకుంచే
తనిని శ్రీవెంకటేశు దాసులై బ్రదుకరో
[9-279]

దిక్కెవరు యీ తీర్థపులలో
దిక్కుముక్కులకు దేవుడె కాక
[11-3-15]

తీర్థపులు రేచు

చాపలగర్వము యెవ్వరినైనా
సాధింపించిని
తీపుల ధనములు మీఁది మీఁదనే
తీర్థపులు రేచిని
[7-66]

తీపునంజు

మోపులు మోవంగ నొల్లములుగఁగనే
నొల్ల
తీపు నంజునొల్ల చేదు దినగనొల్ల
[10-65]

తీపులకు దీపు
పూవయసునవండు వొడమించు నీవలపు
తీపులకుఁ గడుదీపు దినదినము వలపు
[9-111]

తీపుల పుట్టించు
తీపుల పుట్టించు దినదిన రుచులై
పూవల సంసార భోగములు
[9-207]

తీపులఁబెట్టు
అంచెలఁ గంచములోఁ బదార్థములై
పుండినవి
తెంచరాని పాశములై తీపులఁ బెట్టెవి
[6-199]

తీపుల యాసలు
తీపుల యాసలు దీరినపుడ వో
తావక్రయములు దలఁగేది
[7-177]

తీపులు పుట్టించు
తీపులు పుట్టించి యెవ్వరేమనినఁ
దెలిసి వాడకువ నేమిటికి
శ్రీవతిఁ గొలిచితి చేరె సంపదలు
జిగినికఁడే మా రక్షకుఁడు
[8-117]

తీపులు మఱపు
యేవున శ్రీ వెంకటేశ్వరు శరణమే
తీపులు మఱపేటి దివ్యానందము
[7-231]

తీపువిల్లు
విరహాన్ని వొడవె వేవేగ మన్నకుఁడు
విదితాపు తన తీపు వింపు సంధించి
[ఉ. క. 491]

తీరనివెట్టి

అనినక్కష్ట వాణిజ్యాంబులన్నియుఁ దీరనివెట్టి
మానని యాచార మాత్మీకుఁ బడ్డపాటు
[6-185]

తీరుగడ

జగడమునుఁబోలె నలనకలేని మమతదను
తెగివేచినే కాని తీరుగడలేదు

[5-210]

తీలు

మేలెల వొక్కచే మించు తీలూ నొకచే
తాలిమితో ఫలియించు కలఁపూ నొకచే

[10-37]

చెలువుఁడ నీవు మేలు చిత్తమె తీలుగాని
వలుకులఁ దానినీతి వాసవెట్లో గాని

[15-89]

తీలుపడు

నేలకు మింటికి మేనునిండఁ బెరిగి యజ్జని
తీలుపడఁగొట్టినట్టి దేవహనుమంతుఁడ

[7-16]

తు

తుంటునను

దొరలకె కాని లేదు తుంటునను

[14-287]

తుండించు

యెలమి జక్రాయుధున కెదురా దానవులు
తొలఁగకెందు చొచ్చినఁ దుండించుఁ గాక

[8-1]

తుంపెనలాడు

గుంపులై చీకటి గుమురుల మూల
దుంపలోదున జడల్ తుంపెనలాడు

[అ. మ. క. 749]

తుకతుకలు

వాకరు రక్షించఁగా వేరొకరిపాలైన నాక
తుకతుకలే కాక దూరఁగఁ జోటున్నదా

[7-176]

తుటుములువెట్టు

తుటుములువెట్టుచుఁ దుటుమ గట్టుచును
నటనిటరారె మీరనుచుఁ నొందొరుల

[అ. మ. క. 2959]

తుత్తుమురగు

తూపుచేతనంటితేనే తుత్తుమురై పారుదురు
రావు నీలికాక గంటే రజభీతి గొందురు

[8-186]

తుత్తుమురై విరుగు

పొరిరి దానవులెల్లా వంచబంకాళమైరి
తూరిరి గొందులెల్లాను తుత్తుమురై విరిగి

[10-21]

తుదకెక్కించు

వడునాల్లోకములుపన్నివున్నవిమోక్షము
తుదకెక్కించనవై నాఁ దోడుగావు

[8-205]

తుదకెక్కు

యెదుట శ్రీవేంకటేశయ్యులై నన్నుగాదితివి
తుదకెక్కితిమి యింక దొలగఁగ వలెనా

[7-285]

వదలక నా భోగవాంఛలే పెంచిపెంచి
తుదకెక్కు వెదకని దుష్టుఁడ నేను

[8-39]

తుదకెక్కు నీవే యితరములు దొరకని
మరేమి సేసినను

బదికిరిందునే పరమవైష్ణవులు

వలు చదువులలో విసరాదా

[8-101]

దోమటికర్కాయనేసితుదకెక్కివాఁడఁగాను
యేమిటికిఁ గాచితివో యది సోద్యమయ్యా

[8-181]

దురితమణఁగె నిటు తుదకెక్కు సుఖము
హరియొక్కఁడెగతి యన్నపుడే

[8-242]

గోవిందుఁ డితనిఁ గొలిచితి మిదివో
తోవయుఁగంటిమి తుదకెక్కితిమి

[9-265]

పూనిన శ్రీవెంకటేశ వొంటిపీకు శరణని
తోనే యా రెండుగడచి తుదకెక్కె గాక
[10-44]

ఈఁతి శ్రీవెంకటేశుడ నా మనసు
తోరపు విజ్ఞానము తుదకెక్కె మనసు
[11-40]

తుదగట్టు

వేటొక భావనయేల వీనితోఁ బెనఁగనేల
తూటినందే హరిఁ గూర్చి తుదగట్టుగాక
[6-123]

తుదగను

బంతినే నీనామములు ప్రతిధ్వనులై వున్నవి
దొంకులై న భవముల తుదగను మనుచు
[6-102]

తుదమీటు

చుట్టుఁ గన్నీటికికి చూపుఁ జాతకముల వె
కొట్టి యిఁకమీఁద నవి తుదమీటుఁగలవా
[13-1]

తుదముట్టు

అట్టె గరుడధ్వజ మటు మిన్నుముట్టితేను
కిట్టి దనుజుల కవకీర్తి తుదముట్టును
[8-92]

తుదిపదమగు

తిరువెంకటాద్రి పతిపై
దొరకని చెప్పంగఁ బదము
తుది పదమయ్యెన్
[నం. ల. 2]

తుదిపదము

చిక్కినాఁడు మతి శ్రీ వెంకటేశ్వరుఁ
డిక్కిడి తుదిపదమెఱుగరు గాని
[6-10]

తుదిపదమునకుఁ జేదోదై న విభవము
వదిలపు శ్రీ వెంకటపతియే యెఱుకా
[6-63]

పూహల శ్రీవెంకటేశ వున్నతి నన్నేలితివి
బాహుబలము తుది పదమయితి వానికి
[8-265]

చిక్కి నాలోనైనది శ్రీవైష్ణవధర్మము
తొక్కినది భావముల తుదిపదము
[10-40]

పొరిఁగర్మపుబుద్ధి పుట్టువుపై నునిచి
పెరవునఁ బాపముఁ బుణ్యము
విడుచుట వివేకమగు దుదిపదము
[10-90]

తుదిపదమెక్కు
ఇందునే తుదిపదమెక్కి రిందరును
మందర నీ మహి మిదివో
[9-259]

పుల్లము శ్రీవెంకటోత్తము శరణని
యెల్లందుఁదిపద మెక్కిరి గాన
[10-86]

తుప్పుడు

తొలఁగఁదోసి తుప్పుడుతోడనే లోహంబు
వెలయ బంగారు గావించిన గతి
[5-124]

తుర్గులూడు

మరదనుజుని పెద్దమొదలి యెముకఁ దీసి
తురులూదరే తుత్తు తుత్తు తుత్తు
[11-354]

తుఱిగోను

తుఱుము తుఱిగోనియె ననఁగాఁ
దఱిగె ననం దక్కు వనుట తలపోయంగా
[రేఫ. అ. 80]

తులఁదూఁగు

తొలుకారు మెఱుఁగులం దులఁ దూఁగు
వనిఁడి
గొసుసులతోడఁ గోల్కొని చెన్ను మిగిలి
[ప. యా. వి. 3-944]

తువ్వరవడు

పువ్వరనెత్తావిఁ బొదలు తేనియలు
తువ్వరవడు నెలదోఁటలో నిలిచి
[ప. యా. వి. 7-272]

తూ

తూంట్లబొంత

కాలము పారేటి దాడి కాయము

తూంట్ల బొంత

అలరి శ్రీవెంకటేశ యది నీ చేత

[11-102]

తూగుమంచము

చేరి తూగు మంచముచే చెలియ

చనుమొనలు

కారుచు బొటనవేలఁ దాకించవా

[13-123]

కొఁగిలించి నన్ను వెంకటరాయ నీవువోరి

తూగుమంచావకుడిసి దోపాలు గట్టకురా

[4-137]

తూచినట్టు

రేచి నీవు నన్నుఁ గడు రేసు లెంక

పుట్టిందినా

తూచినట్టు కళలెల్లా తుదముట్టినా

[17-573]

తూఁటరి

కూటమీ నాదిగాక గురుతులు సోకించేటి

తూఁటరిని నీవు గావా దొరసాని విపుడు

[14-101]

తూకొను

పైకొనిఁ నేజేసిన సావమె కావరె నొండె

తూకొని నా నామముచేఁ దుంచుట యుండె

[10-203]

వాకిలి నున్నాఁడు వాడె వనిక నీ

రమణుఁడు

తూకొని నీ వెదురువత్తువో యంటాను

[13-224]

యీ కడ నన్ను చున్నించి యింటి

కిరై వచ్చేవంటా

తూకొని నీ రాకల కెదురుమాకును

[17-480]

తూపొడుచు

తుమ్మెదదాఁటులఁ దొలఁగఁ దూపొడిచి

పైకాపుగాఁగ నంపంగలు ముడిచి

[శృం. మం. 138]

గోవుద్దు గోమూత్ర గోరోచనముల

తూపొడిచియు మీఁదఁదుడిచి బొట్టినుచు

[ల. మ. క. 683]

తూరనవ్వు

చెలువుఁ దెదుట వచ్చి చెయ్య వట్టు

కున్నవాఁడు

తొలఁగఁదోయఁగ రాక తూర నవ్వేనమ్మా

[13-13]

తూరిపారు

చెంత నీ సంసారము నేనేవాడ నేనంటా

దొంతుల కోరికలతోఁ దూరిపారేను

[8-189]

తొరలఁగ సొలసికే తూరిపారు (?)

మర్మములు

యిరవైన యాపెఁబాసి యెట్లోరువఁగలఁడె

[18-479]

తూరిపెట్టు

యిచ్చక మాడుదురుఁగాని యీసడించ

నెన్నఁడును

తుచ్చమాడకుండా నాన తూరిపెట్టేనే

[14-8]

తూరుపెత్తు

మొల్లమిగాలి యొకటి ముంచి

తూరుపెత్తువోట

పొల్లకట్టు కడఁబడె పోగువడె గట్టివెల్లా

[10-267]

దొంతినున్నవలపులు తూరుపెత్తే వేళలకు

అంతలో పొలివారిందె నది మెచ్చవలదా

[14-113]

పొంగుచుఁ దూరుపెత్తంగఁ బొలి
వారె నివ్వెరగు
పంగులఁ గోరువట్టు నీ భాగ్యము
కొలఁదయ్యా
[17-442]

దొంతినున్న నా వలపు తూరుపెత్తితిఁ గాక
పంశము చూపితినా వదరి నీకు
[18-386]

తూర్పు వీవలులు
ములముల వికసించు మొల్లి క్రొన్ననల
వలపులఁ దూర్పువీవలు లెచ్చరింప
[వ. యా. వి. 5-1686]

తూర్పుత్తు
తొడరిగా లప్పుడు తూర్పుత్త కవేను
విడిచి మఱచిన వెనక వెదికితేఁ గలదా
[5-274]

తొడుకు మేయఁగరాదు తూర్పుత్తితేఁ
బొల్లువోడు
బడినే శ్రీహరిభక్తి చెట్టుకట్టితేను
[8-230]

నుఱివీలి పాపములన్నియు నుగ్గుగ
నిటు తూర్పుత్తిరి
వెఱవము వెఱవము కర్మపు విధు
లిక మాకేదా
[9-79]

మెలఁగెడుజాడఁ బ్రామినుకు వజ్రములు
తులగింప జలజలఁ దూర్పుత్తిన్నట్టి
[వ. యా. వి. 3-531]

తృ

తృణము మేరువుచేయు
యెలమి నే నువకార మెవ్వరికిఁజేయలేను
మెలఁగి నీవే తృణము మేరువునేయుదువు
[8-45]

తృష్ట
కలిసిన కర్మపుఁ గలిమిచేతఁ దృష్ట
వెలితిగాక యిల్లువెడల దేమిసేతు
[5-110]

తె

తెంకి
ఇంకనేల వేగిరము యింకలోచివనికిఁగా
తెంకినే పానువుమీఁద దిద్దుకొనేఁ గాని
[15-63]

తెంకిఁ గూచుండు.....
తెంకిఁ గూచుండి కన్నులు తేలవేసి
నిన్ను జూచి
కొంకక నీ చెవిలోనఁ గొరిమేమోచెప్పెరా
[15-151]

తెందేపగా నొసఁగు
ఆ పూర్ణ సదనాంబరాదులతోడ
దీపించు నిరులఁ దెందేపగా నొసఁగి
[అ. మ. క. 3814]

తెందేపలు
కొలిచే మనే బంట్లు గోటానఁ గోట్లు
గలదు నిమ్మ
దెలిసే మనే జ్ఞానులు తెందేపలున్నారు
[7-67]

కోరినవి యెన్నిలేవు కోరఁగల పెన్నిలేవు
తీరని సంవదలతో తెందేపలు
[8-9]

ఎన్నుడు దీరిని తెందేపలు
వన్నిన జీవుల బంధములు
[8-50]

కోరికలై తేను కొండల పొడవులు
తీరని మోహాలు తెందేపలు
[11-11]

తెకతెర బుక్కాది దిను

సకలరాజ్యంబు నిశ్చలత నిన్నాళ్లు

తెకతెరబుక్కాది దినియుండు నీవు

[న. యా. వి. 6-514

తెక్కలికాడు

దిక్కందరికి నైన దేవుడు కడుఁ

దెక్కలికాడైన దేవుడు

[11-3-45

తెక్కు

గక్కన రావది యేమే ఘనుఁడు

నవ్వుతా నిన్ను

తెక్కులనె చేయివట్టి తియ్యఁగాను

[17-310

తెగక కన్నులు మూయు

తెగక కన్నులు మూసి దేహము

మఱచేవాడ

నిగిడి దేవుఁడని విన్నెరిగేనా

[8-108

తెగఁగొను

తిరువెంకటేశుం దెగఁగొంటి విక్టే

ఉరముపై దిగకుండంగ వద్దా

[4-122

తెగడు

పొగరు మూఁకులమీఁది పువ్వుల

వాగరే లేదా

తెగడిపెరఁబెట్టితే తేనెలయ్యేవి

[13-84

తెగని జీవనము

అగవడి శ్రీ వెంకటాదివ నీ కృపఁ

తెగని జీవనము దినదినమెల్లా

[8-29

తెగని బంధువుఁడు

తెగని బంధువుఁడు దేవుఁడు

బగివాయఁ డిహముఁ బరమునగు

[7-238

తెగిన కొలుచులు

తిలకింపఁగ నాహారంబునకును

తెగినకొలుచు లవి యెన్నెన్నో

యలపై నే బ్రదికిన కాలము యెంతని

వ్రాసెనో చిత్రగుప్తుఁడు

[6-189

తెగివిడుచు

కంటి మిదివో వేంకటగిరిపై మా

వెంటరాక తెగి విడువఁగదో

[5-141

తెగుదెంపు

లంపటము విరియించ లావుచాలక కుదిని

దింప నొకకొంతైన తెగుదెంపులేదు

[5-129

తెగుదెంపులేని బ్రాంతికఁ జిక్కి యాచార

మెగసి గొండులు దూరె నేటి బ్రదుకు

[5-98

తెగుదెంపులేమి

తెగుదెంపులేమికి దీనగతే దిక్కు

విగువుఁగూటికి వట్టి వీరమే తగవు

[6-63

తెగువడు

నగునంపదలచేత నన్ను నేనే మరచితి

తెగువడి వివేకింపఁ దీరదెప్పుడు

[9-258

తెట్టతెరువు

యిద్దె శ్రీ వెంకటేశ యిందుకె నిన్నుఁ

గూడితిఁ

దెట్టతెరువున నన్నుఁ దీవించే వేమిఁ

[17-323

తట్టువడ లోకమెల్లఁ దప్పుకొనినా లేదు

తెట్టఁదెరువున నోరు దెఱచినా లేదు

[5-55

తెట్టఁదెరువున దించు

పట్టుకొంటి మీదె పావపుణ్యములు

తెట్టఁదెరువుననె దించాలేము

[9-53]

తెట్టగట్టు

హుని శ్రీ వెంకటేశునై పొందె (దియః)

లమేలు మంగపై

[8-150]

తెప్పతిరుణాళ్లు

ఎందు నీకుఁ బ్రియమో యీ తెప్పతిరుణాళ్లు

దిందువదె నీరులతో తెప్పతిరుణాళ్లు

[6-143]

తెప్పదేలు

ఆ లక్కమాంబతో నా సూరివరుఁడు

మేలి సంపదల నర్మిలిఁ దెప్పదేలి

[అ. చ. 184]

తగువస్తువులఁ గన్ను దనియంగదోచి

తెగడుచుం గడుఁ దెప్పదేలి యామీఁద

[ప. యా. వి. 7-116]

తెప్పల కోనేటమ్మ

దేవునికి దేవికిని తెప్పల కోనేటమ్మ

వేవేలు ముక్కులు లోకపావని నీకమ్మా

[7-192]

తెప్పలదేలు

చిప్పిల నహోబలాన శ్రీవెంకటాద్రి మీఁద

తెప్పెల దేలేటి యట్టి దేవసింహుమా

[7-129]

తిప్పితిప్పి నాయానలు తెగి వైష్ణవధర్మానఁ

దెప్పలఁ దేలకుండాను తీదీపు సేనె

[8-80]

ఇయ్యెడ శ్రీవెంకటేశ ఇదే నీ దేవులనైతి

వయ్యడఁ గప్పి ఇచ్చె తెప్పలఁ దేలవలదా

[18-284]

తెమలించు

రాఠే యింకా నతని రవ్వసేతురా

దీరుఁడైన వానినంత తెమలించ వచ్చునా

[14-129]

తెమ్మ

తెమ్మలై న పిరుఁడు మరుతేరువలె

సుండగాను

నెమ్మది నీ కెదురుగా నిలుచుందునా

[14-281]

తెమ్మరదూది

నెరయఁ దెమ్మరదూది నించి చూపట్టు

వరపుపై నొసవరి బాగు లేర్పడగ

[ప. యా. వి. 2-1455]

తెమ్మలగు

యిమ్మల నీవావి యిద్దరి కొకతే

తెమ్మలాయ నీ తీరని చిక్కు

[9-276]

తెరచిరాజను

తిరముగ ద్రువునికి దివ్యపదంబిచ్చి

తెరచి రాజన్నట్టి దేవుఁడు

[12-243]

తెరచీర

వరిమళము లతఁడు పైపైఁ బూయగఁ

బూయగ

తెరచీరఁ దుడిచిని తీసి తీసి యదివో

[17-326]

తెరచీరమఱుగు

తెరచీరమఱుగింతే తెరువేల మూసేవు

గురుసేల దాఁచేవో గలియుగమా

[11-3-52]

తెరదీసినట్లు

వరమాత్ముఁ డేలుకొంచే బంధములు

గలవా

తెరదీసినట్లానె తెగుఁగాక

[9-134]

తెరదీసినట్టు

తెరదీసినట్టుండు తెలిసికే జ్ఞానము
మరుగక మఱచితే మరగై తోచు

[11-179]

తెరనాటకము

ఒక్కటి తరవాత వేరొకపై కాచుకుండు
చక్క దెరనాటకము సంగతి సంసారము

[8-111]

తెరమరఁగు

వేవేగ నాకడే నన్ను విచ్చావ విడిఁ
గూడెను
దేవరే మేలుననె తెరమరఁ గేలికే

[17-353]

తెరమరఁగులు

తెరమరఁగుల కర్మ దేహాలెల్ల వీరితోడ
పురుండు వెట్టుకోఁబోకే పోలికలు రావు

[8-119]

తెరమరఁగు వలలు

తెలియరాదు సీమాయ తెరమరఁగుపెక్కు
వలలఁ జిక్కక నిన్నే కొలువగవలయు

[7-101]

తెరమరుగుదినాలు

తెరమరుగు దినాలు దేవుడ నీ కల్పితమే
సొరిది యీ సుఖలెల్ల చుట్టాలె నాకు

[8-8]

తెర మఱుంగుకు మఱుంగు

పైరగు తనలో భక్తి వదలికే
కూరిమి తెరమఱుంగునకును మఱుంగు

[8-69]

తెరమఱుంగు మెకము

ఇరవైన యట్టుండు యెఱుగన దీ మాయ
తెరమఱుంగు మెకమువరె తిరుగు

నీ బ్రదుకు

[5-311]

తెరవేటి సింహము

దిట్టయై వేదాలలోని తెరవేటి సింహము
నెట్టుకొనిన దురిత నివారణ సింహము

[8-151]

తెరవేయు

తివిరి శ్రీ వెంకటేశ తెరవేసి నిన్నుఁ
గూడె

[13-71]

ఇద్దరుఁ దెలుసుకోరే యిన్నిటా జాణలు
మీరు

పొద్దునఁ దెరవేసేము పొలఁతుల మిప్పుడు

[14-24]

యింత సిగువడఁగాను యెరుకలునేయరాదు
వాతలునేయక తెరవేయవమ్మా

[14-135]

వనిత సీమోముచూచి వసినాడు వాడినదె
వెనుకొని పిచ్చ తెరవేయరాదా

[15-10]

తెరువాటుగొట్టు

వదలక మండలేక్కరునైనఁ గా
కొడుకక తెరువాటు గొట్టనోపుదము

[వ. యో. వి. 7-520]

తెరవేసి కలయు

మాటాడఁ దతివేదా మనసియ్యఁ దతిలేఖా
నాటముగ దెరవేసి కలయరాదా

[14-169]

తెల్లబారు

దీపములు దెల్లఁజారె తిమిర
మంతయు జారె

శ్రీపురుషోత్తమనిఁ జేయంటి రెమ్మవరే

[10-130]

తెల్లవారిండు

మల్లాడి తనదాసులమతిలోఁ దా నుదయించి
తెల్లవారిందే వాఁడు దేవుఁడు

[11-42]

తెవులుపడు

తెవులు పడినవాడు తినబోయి మధురము
చవిగాక పులుసులు చవిగోరినట్లు

[5-15]

తెవ్వనికాలము

చివ్వన నాలోకములు చేరి కాలము గడుపు
తెవ్వనికాలము నిద్రాఁ దెలివినై ముంచును

[7-112]

తె

తేటతెల్లమగు

యాటుతో శ్రీ వెంకటేశ యెనసె
నీవు రాగాను

తేటతెల్లమాయ మేలు తెలుసుకోవయ్యా
[15-265]

తేటతెల్లమి

తేటతెల్ల తెల్లమి మాటలఁ దెలియ
నాడు గదరా

మాటిమాటి కింత యేల మరఁగులాడేవు
[16-2-79]

తేటతెల్లమిగాజెప్పు

తెలిసినమాట తేటతెల్లమిగాజెప్పేను
[16-2-46]

తేటముత్తాలు

చేరి ముత్యపుఁజివుల చిమకులు నిలిచితే
మేరతేటముత్తాలై మించకుండేనా
[10-66]

తేనెచాడె

చిక్కనితేనెచాడె చివ్వనరాకవేసితే
అక్కడ జోరునఁగారె యుకోదమ్మా
[10-161]

తేమరేఁగి ఊటువట్టు

ప్రేమముతోఁ గేదారిపెరిగి వంటినపంట
తేమరేఁగి ఊటువట్టి తిమ్మనాయఁడా
[11-241]

తేమల పండించు

కామించి పవ్యములు గలిగించి
చంద్రుడనై

తేమలబండించేటి దేవుడనేను
[7-204]

తేరకతై

ఊరకుండుమనవే వొక్కజొక్కఁచే
రేచక

తేరకతైనేమి దిద్దుబడి కనరే
[14-295]

తేరకతైవెవ్వతెనోతెచ్చి యాచెచేనాకు
చేరికొనఁజెట్టి నేవ నేయించేవు
[17-358]

తేరకాను

సారెఁ జుట్టివట్టితివి జారివపయ్యదకొంగు
తేరకాననిది యేమో తెలిసేనా నేను
[17-272]

తేరసొమ్ము

దున్ననఁ జోళననాధుని యాన నీకు
నిన్నాళ్లు తేరసొమ్ములు తినందగునె
[వ. యా. వి. 7-754]

తేరిచూచు

తేరిచూచి యీవేళ తేనెమోవియానితేను
ఆరితేరి మారుమాటలాడించేనే
[14-260]

తేరిన నీకు

కారణాన నవ్వుటిసేఁగలిగెనా నది మఱి
తేరిననీళ్ళ వండుదేరినట్లువును
[6-29]

తేరుపడగెలు

కూరిమి మటములు గోవురంబులును
తేరుపడగెల్లె తెరువెల్లా
[11-3-53]

తేలగిలు

తేలగిలే నిన్నుజూచి తెలివొందె
నా మొగము
కోలుముందై ఆపె నిన్నుగూడగాను
[14-128]

తేలింపుగన్నులు

తేలింపుగన్నులయాపె తీపులమాటల
యాపె
లోలునిగాజేసె నిన్ను లోకమెరగ
[15-287]

తేవ

మోవి నీదికెంపులకు మోసమెమరగ
కావికన్నులకు నిద్రకడుమరగ
తేవలనిట్టార్పులకు తీగెనవ్వెమరగ
యావిధాదుగంటి నాలో నికనీలమరగ
[15-127]

మోవగ విషయంబులపై మోహము
కడుబుట్టు
శ్రీవెంకనాదా అని చెప్పగరావయ్య
అవలజూడగ జల్లినైవుండుగాని
తేవలగూఁకటవేళ్లు తెగబారునుమిగులా
[16-1-60]

[ఉత్సవ విశేషము అని నిఘంటువుల
అర్థం]

త్రె

త్రెలు

మొగమునేముమాచితే మోసులువార
నవ్వేవు
తగువనంతపునీట దైలువోనేవే
[13-206]

త్రెలువారు

కమిరేచగవలపు దైలువారగా నవ్వె
నమరతికిఁ బెనఁగి నమ్మతించవయ్యా.
[18-357]

జలకేళినలుపు కాంక్షలు దైలువార
తలికించి వసిడియందియలు మ్రోయంగ
[ఉ. క. 317]

తొ

తొంగిచూపులు

తొంగిచూపులమొక్కులు తుమ్మెద పిండు
రెక్కలు
పొంగేటి చనుఁగొనలు పూవమొనలు
[18-266]

అంగలించి మీరు రతినలయుచుండగాన
తొంగిచూపులవాకిట దొట్టుకున్నది
[18-482]

తొంటినంసారి

గొంటరై శ్రీవెంకటేశుఁ గొలువకుండిన
వాడు
తొంటినంసారపుగాక దొరయేటికొను
[5-301]

తొండివోపు

అసలచే వేగేది నీకింతవేడుకైతేజాలు
దోసమా నాపై వణకు దొండివోయీనా
[17-255]

[తొండి అంటే రంధ్రము. తూట అని
సూ. ని. ప్రయోగం ఇవ్వలేదు.]

తొక్కుమెట్టాడు

ఎక్కడఁదిరిగినా మాయొంటికేవత్తువు నీవు
తొక్కుమెట్టాడి నిన్ను దూరనేటికి
[13-197]

తొక్కులబడు

ఎక్కడనున్నారో సురలెవ్వరు భూమికి
దిక్కో
తొక్కులబడె జీవుఁడు దుండగీలచేకను
[8-64]

తొక్కులాడు

తక్కులమొన్న నా మఱందలితోడ
నీవు వోరి
తొక్కులాడితివి చాలు దోసాలు గట్టుకూర
[4-137]

తొట్టు

విరులుపై జలరెవెట్టఁ బొరలున్నవాడు
తొరలగప్పరమీరె కొట్టిదగ
[15-266]

తొడఁగుచ్చి కట్టుకొను

కలకాలముననుండి కాపురపులంపటరె
కలిమితో తొడఁగుచ్చి కట్టుకొనిన
[11-20]

తొడమె

తుంచి తమలపాకుల తొడమెలు నీమీఁద
ఇంచుకించుకవేసి నిందరుఁజూడ
[13-62]

తొడను

చెంతలనీకని నేవకులకుమరి
దొంతికర్మముల తొడనీకనేలా
[11-28]

గాలపుఁ జిక్కుల కర్మపుతొడనుల
యాలకరచే మేమొకో

[16-1-5]

తొడికితీయు

ధరణిపై జెలరేఁగి తనువువేసరినాను
దురితాలు నలువంకఁ దొడికితీసినను
[10-206]

తొడికిపట్టు

వగలఁ గోవము పాపమువలె నాలుక
చాచఁగ
వగటుతోడఁ దొడికిపట్టఁగ నేరుకునా
[8-208]

పక్కన నుక్కుఁగంభము పగిలించుక
వెడలి

తొక్కి హిరణ్యకసిపుఁ దొడికిపట్టి
[10-285]

తొడిమనూడి

వనివితొడిమనూడి పండుతీఁగెనంటదు
జనులకెల్లాఁ బ్రకృతినహజమింతే
[7-54]

తొడుకుమేయు

చిక్కినావు తొడుకుమేసినచ్చెనంట
గొల్లఁడు
దుక్కక కావక పోదోలవచ్చునా
[6-214]

తొత్తు

దొరవై పనులుగొన తొత్తులుబంటులేరా
[14-207]

తొప్పందోగు

అప్పశించిన జవ్వాది యంటినమేనులతోడ
తొప్పందోగు చెమటలం దొడుగు
చెన్నండురా
[4-147]

తొప్పదోగు

పిప్పిగాఁగఁ జప్పరించి పేగులు జందెలువేసి
తొప్పదోగుచు నెత్తురు దోసిటఁ జరై
[10-285]

కప్పకుర చెఱఁగు వేంకటరాయ చెమటలఁ
దొప్పదోఁగి యెవ్వతో పొందులకునేగితివి
[12-52]

కాగేటి కుచగిరులు కమ్ముఁ జెమటలఁ
దొప్పఁ
దోఁగగా తమకంటు తొలఁగ నాచేవే
[12-202]

వసంతములాడవచ్చిన పక్షిదానె
తొప్పదోఁగె
[17-462]

యిప్పుడే శ్రీవెంకటేశ యీకెనేలితివిగాక
తొప్పదోగినచెమట దొమ్మి నోలారృదా
[18-481]

బంతుల నరసంబు పెకొని యాడఁ
జెదిరిన పుప్పొక్కచే దొప్పదోఁగి
[శృం. మం. 92]

తొప్పదోడు
వెలది వేంకటగిరి విభుఁడు నాకొఁగిట
తొలఁగక చెమటలఁ దొప్పదోచినే
[4-22]

తొబుక కవిత్వాలు
తొబుక కవిత్వాల దోషాలఁ జొరలికే
దిబుకార నవ్వఁదా దేవుడైనను
[7-260]

తొరలఁగాను
తొరలఁ గాఁచినప్పుడు తోడంటు
వెటినప్పుడు
పెరుగుఁబాలును నొక్క పేరువునే కాదా
[15-222]

తొరలిండు
కరఁగినట్లే కరఁగి కరతలెల్లా మొరఁగి
సిరులఁ గూడదుఁగాక చింతలేవే
యిరపై శ్రీవేంకటేశుఁడెనపెదానేనన్న
తొరలిండు కొంచుఁగాక తోయనేరే
[14-3]

[ఈ దాతుపానికి నిఘంటువులలో
ప్రయోగాలు చూపలేదు.]

తొరలింపు వేడుకలు
ధరలో బిడ్డవొక్కటి కలిదండ్రు లిద్దరు
తొరలింపు వేడుకలై తోచుచుండ
[7-119]

తొరలు
యిరుదెసవీతోనేము యేకతములాడఁగాను
తొరలఁ గాఁగిలించేవు తోతో నీవు
[15-271]

నరుషకంబము మాఁటు నమరతి
తోడు చూపు
ఆరుదుగఁ జిమ్మిరేఁగె నమ్మఁగారికి
తొరల నాడినమాట తొడమీద నింటిఁజేటి
అరమరపులు నిండె నయ్యఁగారికి
[15-297]

తొక్కుఁ బాదము లకఁడు తొరలి
పెనఁగు నీకె
చెక్కులు నొక్కి బుద్ధులు చెప్పనే పద్దె
[15-293]

నిరతి శ్రీవేంకటాద్రి నిలయుఁడు నిన్నుఁ
గూడె
తొరలిన నీ రతుల దోడు చూపవలదా
[17-192]

తొరలువోవు
చూపరఁ జనురము తొరలువోయినను
సొమ్ముగలుగువాడే వరపంజాక
పైపైదానే వెరకితెచ్చి కాపాడఁగ
నతనికి భారము గాన
[9-108]

తొర్లుఁబూట
యేవును సంసారమున యిదిగాక
కమ్మటాను
దాపుగ తొర్లుఁబూట తగిలించుకొంటిని
[10-142]

తొట్టపెనలు
మిట్టవల్లములకఁ దెచ్చి మెఱిసి
భూతజాలములక
దొట్టపెనలు గొలిచినట్టి దోసమేల
పాయను
[5-113]

తొలరో
దోసము దోసము తొలరో శ్రీహరి
దాసాను దాసుల దగ్గఱకా
[5-144]

తొలి తొలుత
చేకొని తొలి తొలుతే చేసిన పన్నిరుకాపు
జోకఁ గాలువలై సొరిది జార
[6-50]

తొలిపల్కుకొన దఱి బండు పంట ?
గుఱిమీటు తొలిపల్కుకొన వేల్పుఁద్రానఁ
దఱి బండు పంట నా ద్రావిడభాష
[వ. యో. 2-1431]

తోకచిచ్చు

వేకపుఁ గోవము నేడే విడుచుంటే
నేలవిడు

తోక చిచ్చయిన యానఁ దుంచినఁగాక
[11-3-75]

తోఁగు

దాఁగిలి ముచ్చిములాడే దాయగాఁడ

వైన నిన్ను
తోఁగి చూడెట్టు నీరతిదొమ్మికిలోనైతి నా
[13-10]

తోడుదొక్కు

యిలఁ దోడు దొక్కితేను
యెండించకుండునా (?)
చెలలియింద్లకుఁబోతే చిక్కించకుండురా
[8-273]

తోడుఁబోతు

నమయగాండ్రకు మఱి చనవు చెల్లించక
తోడుఁబోతుల నిల్ల ద్రొక్కపీక
[నీతి. శ. 49]

తోకు

తొయ్యలి యెవ్వతె యైనఁ దోకినా
నవ్వేటి నీవు
యియ్యెడ నే మెక్కినాను యేవగించేవు
[16-2-5]

తోడంటు

ఉడికేటి పాకము బుగ్రవరకములు
కొడికేటి కర్మము తోడంటు
[8-50]

తోడంటువెట్టు

పోరచిమోవితేనెలు పొదిగి తోడంటు పెట్టి
సారెకు విందువెట్టేవు చతురుఁడవు
[14-148]

ముంగిటనే పాలుగాఁచి మూలఁ

తోడంటు వెట్టగా
సంగతి గానప్పుడే మంచము వంచేవు
[14-198]

తొరలఁ గాచినప్పుడు తోడంటు
వెట్టినప్పుడు
పెరుగుఁ బాలును నొక్క పేరువునేకాదా
[15-222]

తోడఁ దోడఁ దెలుపు
వీడక శ్రీ వెంకటేశ వెలయ నీ దాసులకు
తోడఁదోడఁ దెలుపుచు తోడయ రక్షింతువు
[6-196]

తోడనే

తోఁగిన చెమటలార తోడనే శ్రీ వెంకటేశు
రేఁగి నవ్వించుట గాక రిచ్చవదేదా
[14-61]

తోడఁబెండ్లికూఁతురు

చేపట్టి నిన్నిదేకూడె శ్రీ వెంకటేశు
దో యమ్మా
కోపులఁ దోడబెండ్లికూఁతురా నేను
[13-55]

వీడెము చేతికిఱువు వెరపులు వాపుదువు
తోడఁబెండ్లికూతుర రాల్చై తొక్కవేకాదు
[13-187]

తోడు నీడ

తోయరాక రెంటికిని తోడునీడైతి నింకే
బాదుటి కర్మములాల వట్టకురోమమ్మును
[5-289]

తోడునీడై వచ్చు మరిదొరతనమునేయించు
పాడికేఁ బించేంద్రియాలఁ బంపునేయించు
[8-140]

దోమటి నింద్రియాలేకా తోడు నీడయై
నన్ను
వేమరు బోగించఁజేసి వెనుబలమైనది
[8-288]

యీడనే శ్రీవెంకటేశుఁ డింతతో
దా నన్నునేలె
తోడునీడవలె నిచ్చి దొరసితే నేను
[18-274]

యేడనున్నులంపటాలు యెదుటనే పొలసీని
జోడువాయనీక తోడునీడలవలె
[7-97]

తోతొక్కులాడు
తోతొక్కులాడుచు ద్రోవ కిక్కిరిసి
[సు. క. 287]

తోతో
ఘాతల వరాంగనఁ గలసితివని నిన్ను
తోతో మునులకిక దూరఁ జోచెదయ్యా
[10-89]

తొడమీదవేయకుర తోతో యిందరు
నవ్వేరు
యెడ యిక దగ్గరితే నిదే పనా
[17-303]

నీ తెరువువచ్చితిమా నీకేమిగారణమె
తోతో నారాయణుని దూరుదుగాక
[17-313]

తోదోపు
దూవయునాఁకటికికా తోదోపు మాకిక
వద్దు
కావమ్మతమథనుఁడుగలడిచే కాన
[9-197]

తోదోపులాడు
దొంతులైన మోహములు తోదోపు
లాడఁగాను
పంకములాడవచ్చునా ప్రియురాండకు
[18-516]

తోదోపులు
మిన్నుచూచేయందుకుఁగా మిక్కిలి
తోదోపులేల
అన్నిటా నీవుండఁగాను అడుగనేల
[9-124]

తోదోపులాడుచుఁ దొలఁగకనంక
వేదశాఖలువోలె వెలయు శాఖలను
[వ. యో. వి. 3-450]

తోపుత్తిత్తి
తొలుతే మా కాపురాలు తోపుత్తిత్తి
దాపురాలు
[17-344]

తోపడు
పాపపుణ్యముల భవముల జీవిని
తోపడ కర్మము దొబ్బేనా
[10-69]

తోపుసూకుడు
వీపుగానరాగాదాఁగే విభమేటికే
తోపుసూకుడించునేది దొరపానివిపుడు
[14-101]

తోపుసూకుడువయసు
తీపుమేలములఁజిక్కి దిక్కులతనకు
మొక్కి
తోపుసూకుడువయసుదొబ్బఁగాను
[15-131]

తోపు సేయు
తోపు సేయఁగరాక దురితపుతరువుల
కాపదలకు లోనాయ బ్రదుకు
[5-153]

తోబుట్టు
ఎందరికిఁ గొడుకుగాఁ డీ జీవుఁడు వెనక
కెందరికిఁ దోబుట్టఁ డీ జీవుఁడు
[11-3-31]

తోయపుపేటె
చాయసేసుకొనివుండి స్వామి ద్రోహఁ
జెప్పనట్టి
తోయపుచేటిని మంచితోవనేపెట్టితివి (?)
[8-94]

తోలిబొమ్మ
పాలువోసిపెంచిన నాపాలిట వెంకటేశనే
తోలిబొమ్మఁ జామ్మికాతువుగాని దైవమా
[5-189]

తోలుదిత్తి

నేలాఁ దడియదు నీరూఁ దివియదు
తోలుదిత్తికే కొలఁది దొరకొన్నమాయ

[9-14]

తోలుదేహులు

నేమముతో నడచేటి నేరుపేది మావల్లి
దీముతో మోచిన తోలుదేహులము

[8-249]

తోలుబొంత

తోలుబొంతగట్టుకొన్నదొర నింతే
నన్ను నీవు
కూళసంసారమా యేల కొనరేవు

[9-45]

దంచనపురాయి

మాయనుగ్గులునేయ మాధవుని దంచనపు
రాయివో వైరాగ్యరచన జీవులకు

[5-74]

దంగుడు బియ్యము

తొంగలి రెప్పలు రాత్రులుఁ బగలును
నంగడి కనుఁగవ సరిదిప్పుచు
చెంగలించి వెనఁ జేతులు విసరుచు
దంగుడు బియ్యము దంచీమాయ

[5-72]

దంట

తొలుతనేఁ జెనకితే దొమ్ములయ్యాఁ
జేతలు

తలవంచుకుండితే దంటనందురు

[14-16]

దంట శ్రీ వెంకటేశుడు తానే వచ్చి

నన్నుఁ గూడె

యింటిలోన నన్ను మెచ్చి యింత

కోపఁగలనా

[14-49]

తోలుబొమ్మలు

తోడునీడ నతులెల్లా తోలుబొమ్మలె కాక
వేడుక కూటములకు వెలపెట్టెవా

[14-212]

త్రా

త్రాణ

విన్నపము లిఁక నేల వేగినంతాను

మన్నించ కిఁక నుంచే మఱి యేది త్రాణ

[14-62]

[వల్లవిలో మొదటి పాదంలో తప్ప—ఈ
సంకీర్తనంలో 13 సార్లు త్రాణ అనే పదం
పాదాంతంలో వాడారు.]

ద

దంటతనము

నేరుచుకోవే నీవు నిక్కము దంటతనము

[14-100]

దంటతనమునకటు తగులఁ జూచితేఁజాలు
యింటికి రాక దాయక యెందువోయినే

[15-256]

గొంటవై శ్రీవెంకటేశగూడితివినన్నునిట్టె
దంటతనమున నని తలఁచుకో నీవు

[17-11]

తనలోనె మోహించి దంటతనము నేరదు
ననువువేయాకె తోడ నడపవయ్యా

[17-178]

దండచేరు

భావములోవలఁ దన పాపబంధములఁ బాసి
తావుల నాతనికృప దండ చేరరాదా

[7-181]

దండదాపు

తన నిజభక్తియె దండయు దాపును

మనసు నిలుపుచే మరి శుభము

[10-173]

దండవెట్టు

చిగురుమోవి మాటచే కత్తుల వంతార
దగిలి నీపై నాచె దండవెట్టిని

[14-149]

దండి బారగు

అకులెల్ల దండిబారై మున్ను నడవ
చిలకలగమి వాని చెంకనే యరుగ

[ఉ. క. 522]

దండెకాయ

తనువే వోళవు తలయే దండెకాయ
మనమై పూర్పులు రెండు కట్టినతాళ్లు

[9-178]

దండె గూర్పు

చూడదు తలయెత్తి క్రుతి దండెగూర్పు
పొడదు చెలులెల్లఁ బైకొన్న నరన

[శృం. మం. 183]

దండెమీటు

అంకకముందే నారదుఁ డవి దండె
మీటి చెప్పె

యింకటా వేఁటాఁడి జీవహింసలు సేసినది
[6-162]

దండెవేయు

జీవునికి దండెవేసినవాడవు నీవు
వావాతిమాటలే నీపై వన్నెవదాలు

[9-178]

దంతపుటోవరి

దంకపు టోవరితోన తానే వనినుండగానో
కొంక నేఁ బిలిచితే నూకొనెగా తాను

[15-83]

దంతెనపుఁజేయి

చేరి విన్ను బూజించనిచేయి

దంతెనపుఁజేయి

తారి నీకు మొక్కనట్టి తలయే పెడతల

[7-216]

దందు

నందు నుడివలపుల నదమదమై వుండగా
దందు వనరమువలె తానేల వచ్చిని

[13-237]

యిందుకే శ్రీవెంకటేశ యిదే గోపక
యన్నారు
దందువంటి రాజసపుదాన నీకుఁబ్రయమా
[14-220]

దక్కఁగొను

దక్కఁగొంటేఁజాలు పెద్దతనమేమియరుదా
తక్కఁక శాంతముతోడి దయలోననున్నది
[6-7]

గత్తన వీపాదములు కౌగిలింపీ తనియను
దక్కఁగొని మోవియాసీ తనియను
[18-116]

దగదొట్టు

చిప్పిలనవ్వఁగఁబోతే సిగ్గులు రేఁగవా
దప్పికి మోవడిగితే దగదొట్టదా
[18-316]

దగ్గరి [= క్షార్వర్థంలో]

తప్పుక వొట్లువెట్టి దగ్గరి రమ్మనవేమె
[15-241]

దగ్గరి విన్నపాలు

దగ్గరి విన్నపాలకు తరుణి గాచుకుండగా
వొగ్గక వుంటివి తడవున్నదాఁకాను
[17-144]

దగ్గరు

తలఁపుటోవల నీవు దగ్గరితేనే చాలు
కలలోని కాపురముఁ గైవల్యమే
[10-128]

తప్పుక వొట్లువెట్టి దగ్గరి రమ్మనవేమె
వట్టి యాకతాయి చెప్పినదికి దగ్గరె నిదే
[15-242]

దగ్గరుమ

మేరలో దగ్గరుతానె మెచ్చె నిన్నిటా సీత
అరతి సీవెరుగడు వధికుడవు

[17-101]

దడి సుడులు

సరగున మంగళస్నాన మాడించి
తరుణికి జిలుగారు దడిసుడు లిచ్చి

[వ. యో. వి. 5-1570]

దట్టమైన పుట్టు

పుట్టితేఁ దనపాలికిఁ బుట్టె నీ ప్రపంచము
దట్టమైన పుట్టెల్లఁ దనతోడిదే

[9-163]

దట్టి కట్టుకొను

చెలియ మునుపు సింగారిండుకొన్న
చెంగాదివీర యిది నీవు

తలఁకక నేఁడు దట్టిగట్టుకొంటె
దానికేమి దోసమా

[16-2-57]

దప్పము చెడు

దప్పము చెడినవాని తరుణి కౌఁగిటఁ జేరి
అప్పటప్పటికి నుస్సురనినయట్లు

[5-143]

దప్పికిఁ బన్నిరిచ్చు

తడఁబడె పెదవుల దప్పికిఁ బన్నిరిచ్చి
అడియాలెల్లాఁ దన్ను నడుగనేలే

[18-338]

దప్పిదీరు

కప్పియట్లె కల్లలాడఁ గలిగిన నాలితె
దప్పిదీర శ్రీహరి దలఁచఁగ లేదా

[8-139]

దప్పిదేరు

ప్రేతపుటారుపులేలె వెచ్చని మేనిది యేలె
తాకియుఁ దలఁచవదేలే దప్పిదేరవదేలె

[4-53]

ఎప్పుడు వచ్చునోయంటా నెదురు

మాచిఁ బతికి

దప్పిదేరు మోముతోడ దాచలేదుప్రియము

[12-335]

యిప్పుడు వచ్చితివి మాయంటికి నీవు
దప్పిదీరె నావయి దయ దలఁచఁగవలదా

[18-281]

దప్పలుదేరు

తప్పకాకని మోచినే దప్పలుదేరిఁగాక
యిప్పు డింత వన్నీరు ఇచ్చిరే నాకు

[18-242]

దయాధర్మపువాడు

ధర్మపువారిలో నీదయాధర్మపువాడ
మర్మపువారిలో నీ మాయల మర్మము

వాడ [9-20]

దరి దరి

దరిదరిఁగాకనే దగరి కూడఁగఁబోతే
సరసమే విరసమో సకియలాల

[17-498]

దరిచేర్పు

పురుషోత్తముడ నీవే పుణ్యము
గట్టుక నన్ను

దరిచేర్పు రక్షించి దయఁజూడఁగదవే

[8-121]

నెఱవుగ శ్రీ వెంకటేశ్వర సీత నే

శరణాగతి వొచ్చితిని

కఠి దరిచేర్పుఁగఁ గూడు వెట్టఁగా
దైవమ నీకే భారము

[9-84]

దరిదాపు

దొరకె మాపాలికిఁ గండువ యర్థము
దరిదాపై యుండిన తత్సార్థము

[6-3]

తక్కక మాయలోఁబడి దరిదాపులేని

నన్ను

వెక్కసార రక్షించక విడిచేవా నీవు

[8-70]

దానవర్గములకెల్లా దరిదాపు మీరె కాన

వానికి నెక్కించరాదా వసుధలో మమ్మును

[8-267]

దరిదాపు యితడేకా తగ వెనుక వేసుకో
విరవిరణాపాలు నావెంటఁ బడినాను

[9-128]

దరియించు

ఎట్టు దరియించవచ్చును యిటువంటి

వెల్లఁ జూచి

బట్టబయలీ దించఁగా భ్రమనీ నట్టయ్యావి

[13-238]

దరిశనభక్తి

దరిశనభక్తిచేఁ దనరినవారికి

యిరవైనమోక్షము యెదిటిది

[9-106]

దఱికొలుపు

దఱికొలిపెఁ దేజీ కనుఁగొనఁ

దఱుమఱయనఁ బెద్దఱాలు తలకొనెఁగృష్టా

[రేఫ. అ. 80]

దవ్వు చుట్టఱికము

తలపోసి ఆదియును దవ్వు చుట్టఱికమని

యిలఁదేరి మీఁదనేఁగి నిందిరా విభుఁడు

[5-249]

దవ్వు చేరువ

ఎవ్వరి బాగ్యం బెట్టున్నదో

దవ్వు చేరువకు తానే గురుకు

[6-43]

దా

దాకాల మోఁకాల

దాకాల మోఁకాల దాటించెఁ గొందరి

ఆకాశవీధినుండి హనుమంతుఁడు

[9-13]

దాకొను

దాకొని జగములు వుట్టించు

బ్రహ్మక కంఠ్రివి వీవే

[10-104]

దవ్వులు తిరుగు

దినకర పోమగ్రహణ కాలముల

తీర్థాచరణలు సేసిన ఫలములు

తనుదానె నిద్రించును వూరకే

దవ్వులు దిరుగఁగ మఱియేలా

[7-2]

దవ్వులే చేరువలగు

యివ్వల నవ్వుదే వెంకటేశుం డిదె

నిన్నుఁ గూడె

దవ్వులే చేరువలాయె దక్కఁగా నీ పనులు

[4-145]

దవ్వువోవు

జీవములు దవ్వువోయ చీములునుఁ

బుట్ట చొచ్చె

వేవేలయిన నిది విడువనయ్యా

[10-79]

దళ్యావితనము

వెల్లివిరినింత యాల వెనక ముందరిపాటు

దళ్యావితనము మాని తలఁచుకో రాదా

[16-1-31]

దళ్లకొను

మురిపంబు నొయ్యారమును దళ్లకొనఁగ

నొరయు ముద్దులుగురియుచునొక్కనాఁడు

[వ. యో. ఎ. 5-741]

ధర్మపుణ్యం

నీవు ధర్మపుణ్యానకు నెలవై కూడితిగాక

దావతి నానలువెట్టి దగవున్నదా

[17-25]

దాకొని శ్రీవెంకటేశు దాసుడైన వానికిని

యేకముగఁ బంపునేను నేమి మాయో కాని

[10-134]

దాకొనియాకెముందరతనగుణులెరుఁగించి

ఆకార మటు చూపె హనుమంతుఁడు

[10-155]

దాగిలి ముచ్చిములాడు

దాగిలి ముచ్చిములాడే దాయగాఁడ

వై న నన్ను
తోఁగి చూచెట్టు నీరతిదొమ్మికి రోనైతిరా
[13-10]

దాగిలి ముచ్చిములు

చావులుఁ బుట్టుగు లాడెడి సరి

దాగిలి ముచ్చిములు
భావపు టారంభంబులు బాలలీలగతులు
[5-270]

దాగిలి ముచ్చులాడు

అక్కడ దాగిలి ముచ్చులాడి దానిఁ

గన్ను మూసి
దక్కినామోదాని నాకుఁదమ్మలమువెల్లెనే
[16-2-94]

దాగిలి ముచ్చులు

తగు విభాంధకునితో దాగిలి

ముచ్చలాడితి (వి ?)
అగడుగా బండివిరిచాటలాడితి
[8-179]

దాచబెట్టు

వెన్నుఁడ నన్ను నిట్టె విడెము దెమ్మనేవు
యెన్ని దాచబెట్టితివి యేరా నీవు
[16-2-99]

దాడి

కాలముపారేటిదాడి కాయముచూంఁటబొంత
అలరి శ్రీవెంకటేశ యది నీ చేత
[11-102]

దాడింబు

దాడింబపువ్వలవన్నె తకుకుఁ

బయ్యెడ కొంగు
వేడుకతో వల్లెవాలు వేళి
[4-42]

దాడిపోవు

చూడరో చూడరో నేడు సురలార

నరులార
దాడివోయి దనుజుల దండించి తావచ్చె
[9-223]

దాతపు దైవము

శ్రీ తరుణీశ శ్రీవేంకటపతి సేవారతి

నిను నే భజియించెద
దాతపు దైవమవై ననుఁ గావుము
తలఁచెద మిదియె తత్వంబు
[11-155]

దాదాత

దాదాత రోహిణి నక్షత్రము గూడినరేయి
సాదించ రోకులకెల్లా జయంతి యాయను
[8-161]

పొలఁతికి బాసయచ్చి బొమ్మచారిపై

పుండఁగ
చెలి వేరొకతెవచ్చి చేయివట్టిని
బలిమి యెవ్వరిదో వనులు దాదాత మోచె
నిలువు నూరువండిని నీమేని పులకలు
[14-66]

దాపిరము

మాసి దాపిరము వేల మోవి నున్నవి
కెంపులు
[14-105]

తగులనాడినవాడు దాపిరపు మాటలేకె

[13-74]

చేసుకొన్నయట్టివాఁడుచెప్పినట్టెనేనుగాఁక

మాసి దాపిరములేరె మొరగులేరె
[17-90]

దాపుదండ

చావలపు గుణములే సరిఁజొచ్చేయేరులు

దాపుదండ చేకొని దాఁటలే రెవ్వరును
[6-56]

నమరవిజయమైన శార్ఙ్గాది శరములు

తమితోడ మాకు దాపుదండై వుండుఁగాక
[6-101]

నెలవైన సుఖమియ్య నీ ద్యానమే చాలు

అల దాపుదండకు నీ యర్పనే చాలు
[7-248]

దామెన

ఏమని పూరడించేవో యింక నీ చిత్తము
కొద్ది

దామెన తిట్లతోడ తలవంచి నదివో

[14-102]

దామెన కట్టు

పామరపు టింద్రియాల బారిఁ

దోసితివి నన్ను

దామెన కట్టుగాఁ గట్టి తత్వమా నీవు

[6-59]

దామెన సంసారము

ఏమి నేకుదెవఁగా యెన్నఁడుగడుచిం చేవో

దామెన సంసారముతోఁ దట్టువడి మనసు

[6-105]

దాయక పాయక

ఆయమందుకును హరిదానెయై

దాయక పాయక తగిలున్నాఁడు

[7-270]

దప్పిదేర గూడితిమి దాయకపాయక మన

మెప్పుడు నిట్లానుండేదిచివో మాట

[13-205]

దాయగాఁడు

దాఁగిలి ముచ్చిములాడే దాయగాఁడ

వైన నిన్ను

[13-10]

దాయగాండ్లు

దాయగాండ్లెవ్వరినైనా దప్పించుకొనేవారే

బాయిట నున్నా నీపాన్న శరణ్యుడవు

[7-72]

దాయము

దాయలకె మాటలాడి నన్నలకె పాటపాడి

దాయముగా జూడరే సంతనపుఁ జూపు

[15-213]

దాయకొను

దాయకొని రమణుఁడు దగరఁ

గూచుండికేనే

పాయక అవ్వలి మోమై వవ్వళించేవు

[13-24]

దాయదండ

నేయఁగలకర్మమెల్లానేసి తొల్లి ఫలించెను

దాయదండగల హరిదాసులకును

[8-256]

తతి నెవ్వరికెవ్వరీ దాయదండయ్యెరయ్యె

అతివ పీకుఁగాఁగ నాయఁగాక

[14-284]

దాయదండయి నా తమకము లివియె కా

నేయరాని వినయాలు నేయించెను

[18-52]

దారక త్రిసాము

తరుణి కొనగోరనే దార క త్రిసాము సేసి

అరిది ముంజేయి కొర డందుకుఁ దోడు

[18-314]

దారద్రవ్యము

మేరతో శ్రీవెంకటేశ మీరె

దయ జూడఁగాను

దారిద్ర్యకృత్తి మీ దాసుడనైతి

[8-283]

దారద్రవ్య మగవాఁడు తనయివ్వఁ దిరిగాడి

యీరసాన నేమనిన యెగ్గులునుఁ బట్టడు

[17-477]

దారఁబెట్టు

తేనెదెచ్చి క త్తికి దారఁబెట్టి (న)

నానవిధముల నాఁకేరు

[11-2-4]

దారానుద్దపు మాఁటలు

దారానుద్దపుమాఁటలు తాఁకనాటి మదనుని

నారసాలు సేయకు నారసింహుడా

[16-2-18]

దారిద్ర్యము

నేరమెల్లా జీవునిది నేరుపెల్లా దేవునిది

దారిద్ర్య విజ్ఞప్తిఁగఁ దనకేల

[8-132]

దాలు (१?) వేడు

వాలిన కాలుని వసమైనప్పుడు

దాలు (१?) వేడఁగాఁ దలచినా

[5-207]

దావతి

జీవన్ముక్తుడనైతి శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ జేరి

దావతులిన్నియు మాని తన్మయుఁడనైతి

[5-290]

కావరించినట్టి కాపురములలో

నీవలావలయ్యే మేమొకో

దావతి సుఖమిల దారి దెలిసియు

నేవగించివే మేమొకో

[16-1-5]

భావించి నీదాసులనె భజించు మంటివిగాక

దావతి లంపటాలలోఁ దడఁచుదు మంటివా

[16-1-40]

నీవు ధర్మపుజ్ఞానకు నెలవై కూడితి గాక

దావతి నానలువెట్టఁ దగవున్నదా ?

[17-25]

నీ వేలివుంగరమిదె నేడు నాచేఱిక్కినది

దావతి యిఁక నేటికిఁ దగుపైతి నేను

[17-104]

దావతి పాట్లు

దావతి పాట్లుమానె తరవు బడిగెను మా

తోవ రాకుండితేఁ జాలు తొయ్యలు లాల

[17-334]

దావతు

దావతులఁ దానుగన్నతల్లి గొడ్డనివల్కు-

దేవతా నిందతుల దెలుపంగ వశమా

[16-1-58]

దాసానుదాసి

దంటనై యాతని దాసానుదాసిని

వాంటినుండెదనేమి నొల్లనోయయ్య

[5-138]

దాసోహము నొల్లరు

నీ ముద్రలూ నొల్లరు నీ దాసోహము

నొల్లరు

కామించి నీమీఁది భక్తి కడు నొల్లరు

[8-52]

దాస్య గరుఁడడు

కనలి మనసనెడి యాకాసమువ నున్ననాకు

కనుఁగొనఁగ నీ దాస్య గరుఁడఁడే దిక్కు

[6-146]

దాస్య బలవంతుఁడు

బలువులలో నీ దాస్య బలవంతుఁడ నేను

యెలమి మాకిఁకఁ జూడనేమి గడమయ్యా

[9-20]

ధా

ధావతి

భావించి చక్రమీతఁడు వట్టితే నసురలెల్ల

దావతి తోడుతను పాతాళము వట్టిరి

[13-220]

ది

దిందుపైఁడి చీరకాళతెక్కులవాఁడు

కొండగద్దెమీఁదివాఁడు గొప్పకిరీటము

వాఁడు

దిందుపైఁడి చీరకాళతెక్కులవాఁడు

[7-274]

దిందుపడ

దిందివదూరకుండక దీవమెగవనదొచ్చి

ముందు నేనే నవ్వివది మోసము నాపల్ల

[13-7]

దిందువడు

యందుకు నందుకుఁ బోనీ రిహలోకమందు
వారు

దిందువడని వశకు తీరుచవయ్యా
[9-41

కందువ శ్రీ వెంకటాద్రి ఘనవరము
లోనఁగె

దిందువద్దలోకులకు ద్రిష్టమిదేకాదా
[9-56

దిందుపడి దేవతల దేవునికి శరణు
అందిమిన్నునేల నేకమై నతనికి శరణు
[9-85

చెంది చేదుదిన్న నోరు చేదేయయి
వుండుఁగాక
దిందుపడి కొంతైనాఁ దియ్యనుండేనా
'[10-186

జమశి నిద్దరూ నెంతనరులకుఁ బెనఁగేరు
తిమరనేటికి మీలో దిందువడరాదా
[13-121

మందలోననున్న నేము మావటంతఁగాని
రాము
దిందుపడిఁ గొంగువట్టి తియ్యకువయ్య
[17-273

దిక్కుదెస

దిక్కుదెసవై నాకు దేశఁడవై యేలికవు
చొక్కి నా మనసింక పోదించవలెనా
[6-59

దేవ నీయాధీనము దిక్కుదెస నాకు నీవే
దేవనేయకుండిన రక్షించ నీకు భారము
[6-214

అక్కఱతోఁజేసిన పుణ్యమే కట్టివేసునట
దిక్కుదెస యెవ్వరు యీ దేహిఁ
గరుణించను
[7-25

దిక్కుదెసయి స్వతంత్రుఁడయి తేరిన
ఆదిమూలమై
అక్కజపుమహిమల యాతనికే శరణు
[7-48

మనిషికావగ దిరుమణి లాంఛనమే చాలు
యెననెను దిక్కుదెస యిఁకనేల వెదక
[7-248

దిక్కుదెసయగు
తెగనిమూయైయుండు దిక్కుదెసయై
యండు
నగుతా మాపాలనుండి నటియించు జనిఁడీ
[5-283

దిక్కుమొక్కులు
దిక్కెవరు యీ తీదీపులలో
దిక్కుమొక్కులకు దేవుఁడెకాక
[11-3-15

దిక్కులవారు
మిక్కిలి నీవు మెచ్చఁగా మేనికి వెంగయై
తోడి
దిక్కులవారు నవ్వేరంతేకాలయ్యా
[13-108

దిగవిడుచు
మహిమల నీవిది మరిదిగ విధువవు
వివారణజీవులు విడువఁగ గలరా
[7-162

దిగులుచొచ్చు
తెరలి దైత్యులగుండె దిగులుచొచ్చెనత్తరి
నిరులమించినయట్టి శ్రీజయంతినాఁడు
[8-258

దిగ్గుడుకు దిగ్గుడు
శ్రీ వెంకటేశ్వర నీ నేవే ద్రువవరము
దేవతాంతరమెల్లా దిగ్గుడుకు దిగ్గుడు
[8-201

దిచ్చరి
దిచ్చరి చెంచువారికి దేవరకు మీపని
ముచ్చకులాడఁగ చన్నుమొనలునాటివీ
[14-194

పచ్చని మోవి చిగురుపందిరివెట్టెమాటల
దిచ్చరి సిగ్గులు నింతి తెరగట్టెను
[14-259]

నిచ్చనిరులు విరులు నీకుఁ బాదపూజలాయె
దిచ్చరి నీయలుకింకాఁ దీరదాయనా
[15-106]

దిచ్చరిమనసు

చంచలపుఁ గనుదోయి నకుల బారికిఁ
జిక్కి
చంచలమందెను నా దిచ్చరిమనసు

దిచ్చరిఁడు

దిచ్చరిఁడై యిట్లు దిరువెంకఁచేశ్యరుండుఁ
నిచ్చనిచ్చలునుఁ గడుబెచ్చువెరిగీని
[4-62]

దిట్టతనము

అట్లునేయదాపె నిన్నాఁడీఁబెనఁగకున్న
దిట్టతనము నేరక దిగేవంటాను
[14-111]

దిడువగు

అడరి వైరాగ్యధనమర్పించనోపెనా,
దిడువై జితేంద్రియస్థిరుఁడాతఁడు
[7-218]

దినకొత్తలు

కోపములై తేను కోటానుకోట్లు
దీవనములై తేను దినకొత్తలు
[11-11]

దినదినకోరికలు

తీరె దీరె అన్నములు దినదినకోరికలు
కోరఁబోతే యాసలెల్ల కోటానఁగోటి
[10-221]

దినదినభోగాలు

యెననితి వీలాగున యిట్టే శ్రీవెంకఁచేశ
దినదినభోగాలఁ దీరవు సీరతులూ
[18-318]

దినదినము

కాయముపై మోచిపెట్టిఁ గట్టివేసిన
సొమ్ములు
మాయలై దినదినము మమకరేచిని
[9-63]

దినదినముదొబ్బు

మదినొక్కవేళఁ దనమాట దలపోతునే
కదిసి యొకవేళ దన్ను కలలోనఁ గందునే
వదములనె నొకవేళ యెదురునడకునేఁ
దనకు
తుదనిట్లు దినదినము దొబ్బుదునే నేను
[15-78]

దినదినరుచి

దినదినరుచిగోరేటి దేహమా
ఘనమోహపాశాలఁ గట్టెఁగదె దేహమా
[5-241]

దినదినరుచులు

దినదినరుచులివి దేహమువి
చెనకేటి కోరిక చిత్తముది
[10-81]

బాలలకు వృద్ధులకు పాయపు వివేకులకు
తేలిందే బంధములు దినరుచులు
[9-72]

తనువుమోచితిసంతా తరుణుల
పొందులంటా
దినదినరుచులంటాఁ దిరిగేము
[11-75]

దినబాధ

మనసున నెప్పుడు మానదిది
దినబాధెటువలెఁ దీక్షిసో
[5-122]

దినభోగాలు

తీరవి నా జన్మమిది దినభోగాలకుఁజర
యీ రీతి విడిపించ నిక నెవ్వరో
[10-202]

దినమత్తులు

ఘనసిద్ధగంధర్వులు కడగానలేరట
దినమత్తులయు మా తెలివేటిది

[8-124

దినములు దొబ్బు

వనిగొంచే జవ్వనము బంగారువంటిది పో
దినములు దొబ్బితే వన్నెచీనుఁగాని

[14-59

తుంచరాదు నీ మదము దొబ్బరావు

దినములు

[14-122

దినములె ఘనము

యిలయును జగమును యిదే యిదే
తెలిసిమాడఁగా దినములె ఘనము

[9-253

దినమొక్క వయసెక్కు

దినమొక్క వయసెక్కు దేహమాసారె
పెనుమదము గురిసే బెండుదేహమా

[5-241

దినలెక్కలు

దినలెక్కలూరుపులు తెచ్చితెచ్చి
వొప్పించఁగ

యెనలేని జన్మముల కెవ్వరు గురి

[11-6

దినవలపులు

కనుమాపులకొనరు గబ్బితనపులుసురు
దినవలపులకునె త్తిన యసరు

[17-526

దినవేడుక

తనదాసునికొరకు ధరియించె నీ మానము
దినవేడుకఁ గదికి నారసింహుఁడు

[16-1-37

దినసంతలెక్కు

కొనేవారుఁ దినేవారు కూడికూడి మూఁకలై
దినసంతలెక్కునిదే దేహలాలి రారో

[8-170

దినసంసారము

దినసంసారమే మాకు దేవుఁడని కొలుచుక
పెనుకొని ఘనము క్తి వెదకేము

[8-174

దిబుకారనవ్వు

తొబుక కవిత్వాల దోషాలఁ బొరలితే
దిబుకారనవ్వుఁడ దేవుఁడైనను

[7-260

దిబ్బలువెట్టు

దిబ్బలువెట్టుచుఁ దేలినదిదివో
ఉబ్బునీటిపై నొకహంసా

[5-16

దిబ్బాలు దొడుకులు

కలసితి నేను శ్రీవెంకటపతినిపుడని
తొలుత నీ చనుదిబ్బాలు దొడికేగాని

[13-181

దిబ్బెము

యంతలో నా పిరుఁదులు యనుకదిబ్బె
లంటూ

రంతులుగాఁ గడునేల రాపుసేనేరే

[15-210

దిమ్మరివిద్య

దేవరదానైన దిమ్మరివిద్యలకఁడు
యా వేళ నాకోరిక యాదేర్పలేఁడా

[14-13

దిమ్మరిమాట

నెమ్మొగమువాడెనంటా నిండుఁజెనుచేడ
దంటా

దిమ్మరిమాటల నిన్నుఁ దిట్టవచ్చునా

[17-411

దిమ్మరిమాయ

పుట్టమాలినబరుబోఁతిలి నన్నుఁ
దిట్టవదేమోసి దిమ్మరిమాయ

[11-3-41

దిమ్మరివాఁడు

నీయంత నీవే యెరిగి నిచ్చ నన్ను
గాతుగాక
మాయలతోఁ బొరలే దిమ్మరివాఁడ నేను
[7-258]

దిమ్మరేఁచు

తుమ్మఁగానే లేచేవు తొయ్యలి యెవ్వతె
యైనా
దిమ్మరేఁచి వాడుదీసి తిట్టకుండినా
[13-30]

కమ్మరఁ గమ్మర నీతో కందువ నవ్విన
నవ్వు
దిమ్మరేఁచి పి గుణము తేలించకుండినా
[15-200]

దివెపంజాలు

దీనునపువారివార దివెపంజాలు చేఁబట్టి
యేమరక మీలో మీరు యియ్యరోజవి
[10-116]

దివ్వార్డుఁబ్రువ్వలకోవి

ఇనుముఁ గన్నపుఁగత్తి యెద రట్టిలోనఁ
బొసఁగిన దివ్వార్డుఁబ్రువ్వలకోవి
[వ. యా. వి. 6-770]

దివ్వెత్తు ఫలము

ఏమియుఁ జేయఁగపడ్డు యింతలోనె
మోక్షము
దీమపు విజ్ఞానమే దివ్వెత్తు ఫలము
[5-255]

దివ్వెత్తుఁ బొద్దు

దివ్వెత్తుఁబొద్దుదాఁక తిరిగివచ్చియింటిలో
పువ్విఁజూరుచు నసురుమరై పున్నాఁడు
[14-189]

దివ్వెన

నవ్వులనె నొకమాట నటనల నొకమాట
దివ్వెనల నొకమాట తిట్టేనేమే
[14-73]

దిష్ట దిబ్బములు

వడఁతికి నీవు నమ్ముమని బాసలు
చేయించు నున్నవేళ న
క్కడ నొకలేమ మీ నటన కాంక్షలఁ
జూడఁగ దిష్టదిబ్బముల్
[శృం. వృ. ప. శ. 86]

దిష్టదైవము

దేవశిఖామణివి దిష్టదైవమవు నీవు
యావల నీబంటు నాకు నెదురింక నేది
[9-129]

దిష్టపు జన్మము

ఆవల నాకర్మమున కాచార్యుఁడే గురి
దేవ నీ శరణు గురిదిష్టపు జన్మానకు
[10-224]

దిష్టపు నాలిక

సరమవదమె గురిపట్టినవ్రతమునకు
తిరుమంత్రగురి దిష్టపు నాలికకు
[10-224]

దిష్టపు మన్నన

తేటఁగ కళలుచెప్పి దిష్టపు మన్నన లిచ్చి
యాటునఁ గోపము దీర్చె నిదివో విడుఁడు
[17-500]

దిష్టము

తెలిసితివి బుద్ధులు దిష్టముగాఁ గూడితివి
[14-277]

గుంపెన శ్రీ వెంకటేశ గూడితిమయ్యా
నిమ్మ
దింపక నా పురమున దిష్టము మోచితినే
[15-59]

నేనేల తనునాడె నేఁడు గొత్తలా నాకు
తేనెగారె తనమోవికి దిష్టమున్నదనవే
[15-262]

కలరుగా యిటువంటి గడుసరి భూమిమీద
తెలిసితి మిన్నాళ్ళకు దిష్టముగ పీనివి
[17-198]

తుచనుదాచగరాదు తోడ దిష్టమైవుండగ
మదిమది యిత్తైతి మగఁ డూరలేడూ

[17-258]

దిష్టించి చూచు

తేరకొన నాపె నున్నది దిష్టించి చూచినది

కోరి నీ చేయివేసిన గుణమయ్యా

[17-496]

దిష్టించు

అగడుఁ దావపు రవికినారనే రాహువదె
తెగి యందుమీఁద నది దిష్టించగలదా

[13-1]

చూపులు నీపైనిలిసి నుద్దులు నేఁజెప్పఁగాను
తీవలేమి పెదకేపు దిష్టించి నన్ను

[14-183]

చిగురాకు నామోవి చిత్తజ్ఞ నాడిదమట
తెగుఁజేసు నీ వంత దిష్టించకురా

[15-86]

ద్రి

దీకొను

దేవతల మొరాలించి దీకొంటి వింతపనికి
చేప నభయము లిచ్చి చేయె త్తితివి

[7-127]

వైకుంఠ మెరుఁగుదుమా వర్తించి
యింతక తొల్లి

దీకొని శ్రీవెంకటాద్రిఁ దిరిగి కాక

[10-111]

దీకొనుచుఁ జేసేరు దేవపూజాది యజ్ఞాలు
యేకాత్మవాదులాల యికవా యీమాట

[10-269]

దీనకులు

పెట్టించె అనలను పెడకొడమలఁ దన్ను
తిట్టించె నిజద్రవ్య దీనకులచేత

[5-127]

దీపంబు లెత్తు

అలచోటి చెంచెతలకి శిరోమణుల
బలు పొదరిండ్ల దీపంబు లెత్తెదరు

[వ. యా. ఎ. 5-1840]

దీపనము

పుడివోని దీపనమున కోరిచిననె మరికదా
జడిపట్టి నా జిహ్వాచావల్యము మానుటా

[16-1-4]

దీపనాగ్ని

దీపనాగ్నితోఁ దిరిగేటి దేహము
పైపై విరతికిఁ బట్టెది

[2-284]

దీపమగు

దీపమైవ హరిభక్తి దెలిసి యింతటనైనఁ
గాపాడి వరమివో కర్మమా

[11-37]

దీపమిడు

కలయఁ జీకటియైతేఁగాని దీపమిడుకోఁడు
యిలనజ్ఞుఁడైనఁగాని యెరుక పెదకఁడు

[10-37]

దీపమెత్తు

యిల సంధకారపు టింటిలో నొక

దీపమెత్తి మెఱుసినట్లు

వొలసి శ్రీ వెంకటవతి శరణాగతి

వాకచే నాకు

[10-77]

దీపాశిషండుగ

తివిరివేగుదాఁకా దీపాశిషండుగ నేనె
జవకట్టి నినుఁజాసి జాగరాలను

[17-184]

దీమసము

కోమలులు మీదమీద కోవగించినాఁజవి
దీమసానఁ దెదవుల దిట్టినాఁ జవి

[13-65]

దీము

భూమికి దిక్కెనవారు పొడమాపికావవద్దా
దీముగా నిలువలెరు తెలిసేమంతును

[8-115]

దీము భోగములు

వెట్టిదెలిసి రోఁకలివెనఁ జుట్టుకొన్నట్టు
యిట్టి దీము భోగములు నెనసేము

[8-174]

దీవెత్తు పొద్దు

యారీతి నింత గలిగితె యింటికి నా
దోడికేవే

తీరవు మీముచ్చటలు దీవెత్తుఁ బొద్దాయెను

[17-190]

దొ

దొంగల ధర్మాసనము

ధీరకచెడి తను జీవుఁడు తెలియఁగ
నేరకయుండిన
ధారుణిలోపల దొంగల ధర్మాసనమాయ

[11-3-6]

దొండెము

కుత్తుమురై కోరితెల దొండెము
రేఁగఁగఁ జొచ్చె

జోత్తుల వెరగుపడి చూచీఁ బుట్టుగులు
దొండ్లు వొడుచు

చక్కలాల కుండలెల్లా చలాన దొండ్లు
వొడిచి

దిక్కన దోటి కోలలఁ దీసేనమ్మ

[10-161]

దొంతరకొండ

అగ్గమె శ్రీవెంకటేశుఁ డలమేలు
మంగఁ గూడె

తగ్గులేని మొత్తపు దొంతరకొండ వలెను

[10-55]

దొంతర కొడుకు

నంతుకు యశోదకు నవ్వల నందగోవునికి
దొంతరకొడుకైనాఁడుతొల్లి వీరేపుణ్యులో

[7-275]

దొంతినుండు

అంతట మాటలెయాడి హరిశరణనకుంటె
దొంతినున్న భవములుతొలఁగునా వివేకికి

[10-196]

దొంతిపెట్టిన కుండలు

ఇంతయు నీ మాయామయమేగతిఁ
దెలియఁగ వచ్చును

దొంతిపెట్టిన కుండలు తొడరినజన్నములు

[6-133]

దొంతి విషయములు

దొంతి విషయములాల దొరలాల

చెంతమీదటి బుద్ధి చెప్పరో మాకు

[7-173]

దొంతులకు ఉరుకు

సంతసాన నిన్నుఁ జూచి సరసమాడి
నంతతో

దొంతుల కురుకఁడుగా దొరకనిమనుఁడు

[15-7]

దొంతులకు నెక్కు

అలమె శ్రీవెంకటేశుఁ డంటిన మా
వొడఁబాటు

తొలుత మీ నవ్వులెల్లా దొంతులకు

నెక్కువా

[13-41]

దొడ్డవిండి పండుగ

తూటి నీతపెండ్లి హరు దొడ్డ విండి
పండుగాయ

పాటిపాటి నమ్మ నేటువలె వచ్చు వీరిని

[6-8]

దొడ్డివారు

తెలన వెన్నారగించి గోవిందుడు
తొలగ దోసేరు దొడ్డివారు

[8-162]

దొడ్డు

కోటిపూజ లిల లేవా కుమతులు నేనేవి
పాటలప్రపన్నుని భక్తి దొడ్డుగాక

[9-123]

దొడ్డు ఎంచు

తొరలిశ్రీమెంకచేక దొడ్డుగొంచయెంచనేల
యరవై లోకహితాన కేదైన నేమి

[7-203]

దొప్పదోగు

మంచికస్తూరి యుమ్మవి దొప్పదోగి
యించికంటైన కంఠాంబుజాతంబు

[వ. యో. ఎ. 333]

దొబ్బు

పూరకే దినదినాల యుగాలు దొబ్బితిఁగాని
నేరిచి వివేకము నిలువనైతి

[8-283]

దొబ్బుకొను

నిబ్బరమైలోకమెల్లా నిండుకవుండురువట
దొబ్బుకొంటాఁ దిరిగేము తోవల నిన్ను

[8-231]

దొబ్బుఁ దెడ్డు

పాపపుణ్యములురెండు వక్కనున్నచీలలు
తోపుల యన్నపానాలు దొబ్బుఁ దెడ్డు

[6-152]

దొమ్మిచేయు

పంచేంద్రియములాల పంచభూతములాల
అంచెలఁ దొమ్మి నేయకురో మీరు

[9-208]

దొమ్మిపూజ

దొరకనానకుఁ రాగా దొమ్మిపూజలాయెఁగా
[17-600]

దొమ్మి పాఁజు

చిడిముడి జంకింతుము చెక్కులదై
నొక్కుదుము
తొడసోకిన జీతాలఁ దొమ్మిపాఁజువారము

[14-182]

దొమ్మి నేయు

జలకమాదెటివేళ సంగడికి వచ్చేవు
తొలమంటే కాఁగిలించి దొమ్మి నేనేవు

[17-262]

గుట్టుతోఁ గాఁగిలించఁగఁ గొప్పవీడె
నింటే కాక

తొట్టిన రతులలోన దొమ్మి నేయవచ్చెనా
[17-316]

దొమ్ములఁ బెట్టు

చెల్లనంటా వచ్చి వచ్చి చెట్టవట్టేవు
తొల్లియునెందరినిచ్చే దొమ్ములఁ బెట్టితివో
[12-29]

దొమ్ముల మేయు

దొమ్ముల మేనువారికి దొడ్డవరి కేటిఁమాట
[14-194]

దొమ్ములు

నమలెడి నా వాచపులకు నానవిధ
భక్షణములు
కమలిన దుర్గంధపు కాకమ్ములు
దొమ్ములును
[11-3-129]

దొరకాలువ నెత్తురు

కాంచన దైత్యుఁడు దొరకాలువ
నెత్తురువార
చించెను గోళ్ళ నరసింహదేవుఁడు
[6-228]

దొరకోలు

తొలఁగక నన్నుఁగూడి దొరకోలు
నేనుకొని
చెలఁగి శ్రీ వెంకటాద్రి చిన్నబావగారు
[17-355]

దోగిపోవు

పున్నతి దోలంగ వని వొక్కెల్లా

దోగిపోయ

కన్నెలార యాకృష్ణుఁ గంటిరంటరమ్మ

[6-165

దోటు

వేడుకనీమోవినాపె విందుగా మోవంటితివి

అదానిదా దోటిగా నేడందెగా మీ వలపు

[14-141

దోమటి

దొడ్డ మేకపాల గూడు దోమటి

దొడికినాడు

గడ్డు వయసగు బిడ్డ గన్నవాడు

[4-43

దోమటి నామతిలోనఁ దోడునీడపై యుండి

పామెచె నుఖములనే భ్రమయించ వలెనా

[6-59

యేమాయ నీపాదములిటు నేము విసికితే

దోమటి నాపె కాలు దొక్కఁగాఁ గాక

[13-9

కొడఁదొడ మోచిన మేలము

దోమటి వీడెవుఁ బుడులులు

జడిగాను చూపుల ననువులు సతికిని

నీ కమరె

[13-131

కామినికెఘోవికాంతి కట్టుకొనే చంద్రగావి

అముకొన్న మోహకళ లాభరజాలు

దోమటిమాటలవిందు ధూపదీపనై వేద్యాలు

కామించినటువలె కలిగి నీ కిప్పుడు

[13-168

దొంతుల వెరిగి గొల్ల దోమటాయ వలపు

యెంతటిదాన నయ్యేనో యిందరితో నేడు

[14-121

ప్రేమపు మోవికేనెలు పెదవిమీఁదనే

పుండు

చే ముట్టి వడ్డించఁజొతె చిరునవ్వులు

గామిడి శ్రీవెంకటేశ కలసితివిటు నన్ను

దోమటి దొడికిమంటె దొడ్డమాకు

[14-267

మఱియేటి సుద్దులు మ మ్మేమడిగేవు నీవు

మెఱసి మీయిక్కవలు మించెను దోమటై

[14-174

కూడిన నీ నతులనుఁ గూచుండఁ

బెట్టుకోఁగా

తోడులు నీడలు నొక్క దోమటాయను

[14-273

ప్రేమమునఁ బిలువఁగా బెట్టి వూఁకొంటిఁ

గాన

దోమటిఁ దడవకుంటె చొమ్మి సేతునా

[15-132

ఏమిసేతు నీ సుద్దుల కేమందును

దోమటిఁ గొంగువట్టఁగ తొలఁగి పోరాడు

[15-271

చూమరలఁ జూడఁ జూడ జుట్టాల

వలనె వుండి

దోమటి వంచేంద్రియాలు దోడుగాక

పోయను

[16-1-6

దోమటి చెనకులనె దుండగాలు నేసేని

దీమనము తోవ నన్నతి వెంగళప్పుడు

[16-2-29

ఏమి బాఁతినే నీకు యిటు నాకె దక్కితివి

దోమటి నిందుకె పోనీ తొత్తనైతి నేను

[17-2

యేమాడిన నాట దాని కెగులేదు తప్పలేదు
నేమాన నూరకుండిన నేరమిలేదు
దోమటిగా జూచినాను దొరతనమై తోచు
వేమారు నవ్వి నవ వేడుకలై నిలుచు

[17-15]

కామించి శ్రీ వెంకటేశ గక్కన గూడితి
నన్ను
దోమటి దొడికించికే దూరను నే నాపెను

[17-68]

నీ మేలులోనిదాన నీవు మన్నించేటిదాన
దోమటి నన్నియు నీ చేతుల నున్నవికను

[17-138]

యేమనె చెన్నుడూ యేకతాన నన్నునూ
దోమటి వాపులు నాపై దొరలించిని

[17-162]

కామించి నగవచ్చేవు కాగిటి బిగించేవు
యేమి నననివారితో యేతులా నీకు
దోమటి దొడికితిని దొడ్ల చుట్టమువలెనె
వేమపు శ్రీవేంకటేశ నీవె నేనైతిరా

[17-223]

కామరవేసె నకడు కట్టితివి చేక నీవు
దోమటి దొడికివేక దోనమా యేమి

[17-382]

దోమటి కర్మాలు

దోమటికర్మాలు వేసి తుదకేక్కివాడగాను
యేమిటికీ గాచెతివో యిది పోద్యమయ్యా

[8-181]

దోమటి కుడుచు

శ్రీమంతుడ నీచేత దేహమిది
దోమటి గుడువక తోయగ వశమా

[9-119]

దోమటి దొడికినట్లు

తొల్లియు రేపల్లె గోల్ల దోమటి దొడికినట్లు
తల్లి అనసూయ పాలఁ దనినట్లు

[6-60]

దోమటి దొడుకు

దొంతి వెట్టిగొల్లెతలు దోమటిదొడుకగాను
బంతిచిక్కినట్టి మోవివండునే దాచితినే

[14-79]

దోమతెర

విన్నపాలు వినవలె వింతవింతలు
నన్నగవు దోమతెర పైకెత్తవేరియ్యా

[4-25]

దోమతెరవేయించి తొంగిచూచే విందరికి
వోముచూ నీ వేసాల కోపునా ఆపె

[13-251]

కామిని నీవురాగానె గక్కన లేచి నిలిచి
దోమతెరమాటు కేగి తొంగిచూచిని

[17-300]

దోనకారి

యీసుద్దులకె నే నీ యింటికిరాను వెఱకు
దోనకారి చెలికత్తై తోడితెచ్చెగాని

[13-2]

దోసాలు గట్టు

వావిగాదు నీకు నాకు వద్దువద్దు నీ
తోవ రా వెలుతుమన్నా దోసాలుగట్టుకరా

[4-137]

దోసిలింను

కూలేటి నెరుంతో దోసిలించి మొక్కగాను

[14-292]

దోసిల్లాగు

అనలనియెడి వెట్టి యంగడివెంటా దిప్పె
దోసిల్లాగ్గించె దైన్యము దొరలెదుట

[8-64]

ద్వా

ద్వాపరమునాటి ముసలి

తగ నలవడఁజేరి తను జూచువారు
మొగి ద్వాపరమునాటి ముసలి వీడనగ

[వ. యా. ఏ. 7-298]

ది

ద్రిమ్మరి దిప్పకాయ

శలపోయ వీ తుమ్మెదలు గూడ గొట్టు
మలయమారుతము ద్రిమ్మరి దిప్పకాయ
[వ. యో. వి. 5-1388]

ద్రిష్టి మంత్రము

ఘాతగరుణాకరుడై కరుణదృష్టివాడే
మా శరతరము ద్రిష్టిమంత్రపు రక్ష
[10-54]

దు

దుంకదూరు

ఏలవచ్చి యేలపోయా నెందుండీ ప్రాణి
తోయతి త్తిలోనఁ జొచ్చి దుంకదూరనా
[5-202]

దుత్త

అలదొడ్డివారము నే మంకేసి యెఱుగము
పాలదుత్త దుత్తైదేసి పట్టవయ్య వలపు
[13-180]

దుప్పటి

అప్పటిఁ బోదువుగాని అందాకా
విచ్చేయుమంటా
దుప్పటికొంగువట్టేవు దొడ్డదానవే
[13-4]

దుబ్బ

తోడనె వెన్నదుబ్బలు తోడుక నేలవచ్చిని
వేడుకకాఁడు శ్రీ వెంకటేశుడు
[13-134]

గొల్లెతలమెఱుగము గొప్ప జాణతనములు
చల్లదుబ్బ దుబ్బైదేసి చల్లమువలపు
[13-180]

దుమ్ము దూరుపెత్తు

ఇంతే మఱేమిలేదు యిందుమీదను
దొంతుల కర్మాలు దుమ్ము దూరుపెత్తుటా
[5-223]

దుమ్ములు

దుమ్ములుగా సాల్పనిపై దొడ్డగాఁ
దోలిన తేరు
దొమ్మి రుక్మిణిపెండ్లికిఁ దోలినట్టి తేరు
[10-35]

దురదుర

మరుని కార్ముకబాణము మహిమ
గరు నెఱుంగించె
దురదురనఁ జేతులనె తుడిచేరు నతులు
[4-173]

దువ్వటము

చివ్వనమై చెమరించి చిత్తడి చెమటతోడ
దువ్వటపుఁ బయ్యెదెల్లాఁ దొప్పదోగను
[13-144]

దూ

దూఁటి [దౌపవిభక్తికం]

పీఠమీద గూడుండీ ప్రియములు
చెప్పి చెప్పి
దూఁటి చన్నుల నొత్తెను తొలుతాతని
[14-140]

దూతికె

కాకరాన పీ గుణాలు కడుఁగదు గొనరీని
దూతికెవలెనే మాట దొమ్మి నేసినో
[14-92]

దూపిల్లు

దూపిలేవు నీచేతకు దొరలకుందాననంటూ
చావలాన నీ వాపెను సమృద్ధింపించరాదా

[14-197

దూఱుముట్టు

పాముతో నటుపొడదు పాటింపఁగా రాదు
దుర్జననంగతి దూఱుముట్టు

[నీ. శ. 36

దూరిపాఱు

రూపువో సౌఖ్యంబుడిచి చేసినది పువ్వుఁ
దూపువో హృదయంబు దూకి పాటినది

[4-159

దూఱులు వల్కు

దొరకొన్న యపుడె చెంతకు

దొరకొల్పుట మేలనంగ దూఱులువల్కున్

[రేఫ. 31

దూరి మాఁటలు

అడకు దూరిమాఁటలిక నాడకు

వత్తువుగాని పూరకే

[శృం. శ. 31

దూఱు లెక్కించు

దూఱులెక్కించెదో తోయజాక్షునకు

[ను. క. 625

దూరుకెక్కు

దూరుకెక్కురి నీచేత తొల్లేగొల్లెతలెల్లా
యారీతి విద్యలు నీకు నింకా నెన్ని గలవో

[18-226

దూవు

నీవుగుఱ్ఱముదోలంగ నెలకచిక్కుదీయుచు

తావులమేదపైనుండి తప్పక చూచె

కావించి నీ సమకట్లలో నల్లజల్లి

దూవిన నేడువుల కెదురువలచెనయ్యా

[16-2-102

దూరుచేయు

నేరకుంటె నరకము నేరిచితే స్వర్గమంటూ
దూరుచేసే లింతేకాక దోషమెవ్వరిదయ్యా

[5-234

దూఱుగా జెప్ప

అయ్య మీ వసులన్ని అగదాలాయె

తొయ్యలి నాతోన దూఱుగా జెప్పె

[ను. క. 416

దూకికాళ్లు

చెడ్డచెడ్డ మనసుల చెంచువారము ఆల

దొడ్డివాడ పోవయ్య దూకికాళ్ళరాక

[12-58

దృ

దృష్టంబురచే నుండ

అకటా దృష్టంబురచే నుండఁగ

సకలము నువదేశము లింక నేచి

[8-120

దృష్టి తీయించు

దృష్టి తీయించుమే తెలివిన నీకు

[ను. క. 775

దృష్టించి చూచు

కష్టపు విధిగాక కడవట దీని

దృష్టించి చూచిన దృష్టి దాఁకెడిని

[వ. యో. ఎ. 4-1426

దృష్టి దాఁకు

కష్టపు విధిగాక కడవట దీని

దృష్టించి చూచిన దృష్టి దాఁకెడిని

[వ. యో. ఎ. 4-1426

దె

దెత్తి
తత్తరించి తలచక దవ్వుపోయి పరులకు
దెత్తివై యేలనోళ్లు దెరచేవో మనసా
[8-196]

దెత్తిగొను
నెత్తికన్ను మానినవాని పెండ్లికి
దెత్తిగొన్నయట్టి దేవుడు
[11-3-45]

దెసలఁ దిరుగు
తిరువెంకటాచలాధిపుని మాయలచేత
దెసలఁ దిరిగినయట్టి కర్మమా
[9-148]

తారిదాసులగువారి నాదరింతువు గాక
అంత నొప్పింతువా కర్మమా
[5-187]

దెసల దేవుడు
పసులగాచేవాని బ్రహ్మ నుతించె నంచేను
దెసలదేవుడే యని తెలియవద్దు
[5-328]

దెసలు వెదకు
పసుర మడవిఁబడ్డ బసురము గలవాఁడు
దెసలు వెదకింటికిఁ దెచ్చుకొన్నట్లు
[9-148]

దే

దేవకాంతరాలు
తప్పఁదెరువుల దేవకాంతరాలు
దడవకు వోవోయ జీవుడు
[16-1-3]

దేవపిండము
యిల దేవపిండమ వయ్యన నీ యాటలయ్య
బలు సముద్రాల మీఁది పొటవరుపు
[15-9]

దేవరలేని పూజ
వట్టితోలితో నూరక దేవరలేని
పూజవంటిది
వొట్టుక ఫలములులేని చంబలకు
వొడిగట్టే యటవంటిది
[7-86]

దేవాసనము
శ్రీ వెంకటేశుఁడు వాఁడె చేరి
యలమేలుమంగ
సావధానమున సరసములాడఁగ
దేవాసనం బెక్కి తేకువ నారగింపులు
వానివిరిఁ జేకొని వాఁడె వాడవాడలను
[17-304]

దేవులమ్మ
దేవులమ్మ యిందిర మా దిక్కె-
విన్నవించరాదా
శ్రీ వెంకటవతికి చిత్తమందను
[8-267]

దేవులసాని
దండికోడ నూడిగపుదాన నయ్యేనంచేనేల
చండిపోరి నీ దేవులసానిఁ జేసేవయ్యా
[17-504]

దేవులు [దేవికి గౌరవసూచక బహువచనం]
దేవరవైతి విన్నిటా దేవులాయ నాపెనీకు
[13-3]

దేవుళ్లు [దేవికి బహువచనం]
నీవు నే నొక్కటిగాఁగ నిజము నిన్ను
జించితి

దేవుళ్ళు నీ కెందరు తెలుపవయ్యా
శ్రీవెంకటేశ నేను జిగి నలమేల్కొంగను
తావుగాను రమించితి తగు వింతగలదా
[15-166]

వదియారువేలు నూటయెనమండు
దేవుళ్ళకు నన్నిరూపులై
వినోదించిన నెరజాణుండవని

[వై. ప. 40]

దేశాంతులు

తగ నూటయిరువై యెనిమిది తిరువతుం
గల స్థానికులును చక్రవర్తి పీఠములును
అగణితంబైన దేశాంతులు మతంబులును
నదికమై చెలువొందఁగాను

[5-130]

దేహపుటూరు

దేవ నీ విచ్చినయట్టి దేహపుటూరితోన
చేవమీరఁ గాఁపురము నేనేమయ్యా

దేహమెత్తి కను

సరిమూఁడులోకములఁ జూటి నర్థము
గరిమ నీదేహమెత్తి కంటిమి మేమిదివో

[10-137]

ధే

ధేయను

వాగియవిగువెంత వదలి దాఁటించి
రాగేలు విగియించి రవళి ధేయనుచు

[ప. యో. వి. 2-674]

దాఁటించి ధేయని తరులు గావించి
యాబోవకోపంబు లడకఁ దోడ్తున

[ప. యో. వి. 3-1726]

ధృ

ధృవపట్టము

శ్రీవేంకటేశుదాసులు చేసినదెల్లా సృష్టి
యేవంకా ధృవపట్టమే యిటు వారికి

[8-119]

దై

దైలువారు

కలవంచే నిన్నుఁజూచి దైలువారే

నా చెమట

[14-128]

యినుమడించెఁ జెమటల వేఁటికె

యంతిఁ రతిఁ

దీనివోని కళరెల్ల దైలువారెలా

[16-2-42]

దైవారు

కలఁపు లీదేరెను తమకము దైవారెను
చలపట్టితే నింక చప్పుఁగాదా

[15-289]

చిప్పిల నెలవులను చెలియఁజై నవ్వఁగాను
తప్పక చూచే వక్కదె దైవారుకా

[17-54]

దైవిక మెరుగు

దీమసాన నీ దాసుల ద్రిష్టమెరుఁగుటగాని
యీమేర నీదైవిక మెరిఁగే వారెవ్వరు

[7-69]

న

నంజువంటి పాము

నల్లని నాయారు యిది నంజువంటిపాముట

[15-86]

నంటు

పీతోనె ఆనతీవయ నంటున నంకసిం చేసు
చేతికి లోనైతి విఁక జేరె నాకు మేలు

[17-115]

సంతుచేయు

అంటి మేనుదాకించి ఆకుమడచి నీ కిచ్చి
సంతునేనె నీతోను నా యెదుటనె

[17-11]

సంతు తమకము

జంటపైశ్రీవెంకటేశ సరినన్నుఁ గూడితివి
సంతుతమకము లింత నానవేకురా

[17-152]

నచ్చికములేకుండు

కమ్మటి నీ భక్తియనే కామదాను
పున్నవారు

పుమ్మడి నచ్చికము లేకుండురయ్యా

[7-75]

నచ్చు

మచ్చరము నాకుఁ చీరె మననెల్ల
నొక్కటాయ

నచ్చులనావె నీతో నవ్వఁగాను

[13-255]

యిచ్చకమైయుండేవాఁడ వెగులేల వచ్చేవు
నచ్చుల నే తిట్టినాను నవ్వవలెఁబో

[17-49]

నటనలుసేయు

నవ్వి నవ్వి నీతో నటనలు నేసేనంటే
యెవ్వరినో జాజమాదే వేమివేతును

[14-28]

నత్తెటి వరద

నత్తెటివరదవలె నానాటి నీ మాయ
కొట్టకపారఁగఁజొచ్చె కూడెన విజానము

[8-32]

నడ

వడియుఁ జెమటలతోడ వత్తివంటి
మోవితోడ

నడ మురిపెముతోఁ(డ) నవ్వేవేమే

[13-42]

నడగొండ

నానావర్ణముల నడగొండవలెను
దానవారి తేరదె తగ తిడువీడుం

[10-55]

నడపు

నడపుల హంసలనయన చాకకములు
వడతి శ్రీవెంకటవతి పొదిగె

[14-7]

గుంపెన మానడపు కొవ్వు గడు నిడుపు

[15-114]

నడివీది పెసర

గడిరాజు బదుకాయ కడలేని మనసు
నడివీది పెసరాయ నయమైన మనసు

[11-3-125]

నడుమంతరాలు

నామమాత్రజీవులము నడుమంతరాలవచ్చి
నేము గర్తల మనుచు నిక్కేము గాక

[8-61]

నడుమగు

ఉడివోని సంసారాన నున్నారము
నడుమాయ నవ్వలకు నా బ్రతుకు

[8-110]

నడుమ రుచులు

నడుమ రుచులకే నాకు అమ్ముడువోయ
యెడయేది నిన్ను నుతియించే అందుకును

[8-176]

నడుముచొచ్చు చుట్టాలు

పుడిగినా గామాదు లొక్కొక్క-
వ్యాజానవచ్చి
సుడిసి నడుముచొచ్చు చుట్టాలవలె

[7-97]

ననచు

యెనలేక శ్రీవెంకటేశ నన్నుగూడితివి
ననిచితి నిది నీకు నయమే కాదా

[17-197]

ననువుచేయు

చనవులెల్ల నెరపి పరిగెం బొరలుచు
ననువు నీ కావె నేనీ నా యెదుటనే

[17-11]

ననువులు నడుపు

పెనగక నాతో ప్రియములు చూపేవు
ననువు విందుననె నడపేవా

[17-8

నన్ను దగ్గరకు వచ్చు

తగుమాటలేమి గల్లా దవ్వలఁ

జెప్పుదురు గాని

అగడయ్యా నీవు నన్ను నంక దగరకుదా

[15-130

నమ్మిక

నవ్వునవ్వు వేళలేదా నమ్మికకు వేళలేదా

[14-169

నమ్మిక బొంకులు

[3-72

నమ్మినవారి నిధానము

నెట్టిన నమ్మినవారి నిధానమై వున్నవాడు

పట్టపు శ్రీ వెంకటాద్రి పతియైన దేవుడు

[8-125

నయగారము

నయగారి నీ సుద్దులు నాకుఁ గొత్తలా

ప్రియములన్నియు దాచిపెట్టిచెట్టవయ్యా

[13-108

నయగారి

నయగారి మాటలెల నమ్మితిఁగనక యిట్టే

భయము విడిచి నీతోఁ బలికే నేను

[14-126

నవ్వుల జాణకనాలు నయగారి వినయాలు

యెవ్వతె నేరిపెరా యేరా నీకు

[17-231

నయగారి మాటలు

నయగారి మాటలాడి నవ్వులు మాతో

నవ్వేడి

నియతము నీకుఁ దొల్లె నేడు గొత్తలా

[15-253

నయగారి మాటలు నటన చూపులను

ప్రియము నయముల జెలించి పొంచి

[అ. మ. క. 3352

నరకమే కురియు

దరిచేరుటా లేదు తగులు లేదు నానాడు

నరకమే కురిసిన నా బ్రదుకు

[8-110

నరమిగిను

అరగునా దుర్బలున కరుదైన యన్నంబు

కురుచ బుద్ధులను నరమి గొనుఁగాక

[5-145

నలఁకువ

ఇలదురుణముల కీ జన్మంబున

నలఁకువ నేనెఁదో నా వ్రాత

[5-136

నలినలిసేయు

నలుగడఁ జూచి చూచి నరహరి మోవి

నలినలి నేతురా నరహరి

[13-229

నలిరేగు

పిలిచి యిప్పటివేనే ప్రియములు

చెప్పఁగాను

నలిరేగి మెచ్చేది నా భాగ్యము

[13-133

సొలసి సొలసి నిన్నుఁ జూచిన

యా చెలిమావు

నలిరేగి నీ మతిలో నాటకుండేనా

[15-200

నలుగుల పాత్రల

కాంతలు నవ్వుచునై నాఁ గన్నులఁ

జూచిన చూపు

వంతమున నలుగుల పాత్రల సుండి

[6-26

నలుదిక్కుల కడగను

కలయ నలుదిక్కుల కడఁగానఁగ రాదట

జలజాత నీ రూపు కలపోయగలనా

[7-28

నల్లతిండి

నల్లతిండిమరి మీఁద మరగితేరోతలా(౧)

పుల్లమిచ్చే వెంకటేశ వొడ్డి కిటువంటిది

[11-3-60

నల్లనిచేత

చెలఁబో తనకుఁ దెచ్చెడు నంత లేదె
నల్లనిచేత మానక పోయి తెపుడు
[ప. యో. ఏ. 6-518]

నల్లువెద

వెట్టి విన్నవములాయ వేగుదాకా
మా కతలు
జట్టిగా మా విరహము వెదలాయను
[17-413]

నల్లెటనాడు

పొదలుచు మృత్యువు వందివోచె
నల్లెటనాడఁగ
వదిలముగాఁ గింకరులును చొప్పురుల
ఐర విడిచి
[5-201]

నల్లెడంత నాలికె

నడుమనె నల్లెడంత నాలికెవాడ నింతే
వుడివోని సుద్దులెల్లా సుగ్గడించేను
[7-193]

నవకము

తివిరి శ్రీవెంకటేశ తెరవేసి నిన్నుఁగూడె
నవకానఁ బట్టు మీ కొన్నది కోలువలపు
[13-71]

నవరేత్రి

శ్రావణ బహుళాష్టమి నవరేత్రి కాడను
శ్రీవిభుఁడుదయించె జెలులాల వినరె
[10-287]

నవ్వులకై నా

నవ్వులకై నను నా మాట మీరని నిన్ను
యెవ్వతెరా నిన్ను నింతగ జేసినది
[16-2-97]

నవ్వులుచేయు...

ఎవ్వరికై నను యీ వ్రాత నను
నవ్వులు సేసెఁబో నా వ్రాత
[5-136]

నస

కొనరే మా మాటలు కూరిములో తేటలు
నసలు నేడింపొనా నాఁడే కాక
[17-154]

నసచేయు

వసతో శ్రీ వెంకటపతి నన్ను నిటు గూడె
నసచేసి నాతో నె నవ్వినటా
[17-183]

నా

నాకు నాకే.....

అన్నేసి నాకు నాకే అడుకోరాదు
యెన్నుకొమ్మి నా మాట లితవైన యపుడు
[14-93]

నాగువారు

చేగదేర గూడితివి శ్రీవెంకటేశ నేఁడు
నాగువార మీఁదమీఁద నవ్వనచ్చుగా
[14-254]

చేగదేరఁగూడెనిన్ను శ్రీవెంకటేశు
దతఁడు
నాగువారె సరసాలు నవ్వకుండఁ గలవా
[15-170]

నాగువార శ్రీ వెంకటనాథ నన్ను
గూడితివి
యేఁగివచ్చి యిట్టై మా యింట నుండ
వయ్యా
[16-2-23]

యేఁగివచ్చి శ్రీవెంకటేశ నన్నుఁగూడితివి
నాగువారె వలపులు నమ్మి కియ్యవలెనా
[17-558]

నాగేటిగీత

బాతిలేని దారవోత పావము
చూడని చేత
నాతిమీది తలపోత నాగేటిగీత
[12-274]

నాగవల్లి సోదనము

పండుకోడి సరపాదు నాగవల్లి సోదనాదు
పెంట్లైన నమరతి పెట్టినదేటి

[15-199

[నాగవల్లి నిఘారం ఆన్నది ప్రసిద్ధమే.
అన్నమయ్య కాలంలో నాగవల్లి నాడు
సోదనమేగాని నిఘారం లేదా?]

నాగవల్లి

పానుపుమీడికిఁ దీపె పాణిగ్రహణమున
నానరతులఁ జేపె నాగవల్లి

[14-259

నాగవల్లి కట్నాబు

చందకావులు వీకు సరిగట్ట నంపెనమ్మ
యిందు నాగవల్లి కట్నా లింతలోనె

వచ్చెనా

[13-55

నాగేటి వేగిలి

రానికెక్కే మునులకు రత్నై న్న పొలము
పేనరక నాగేటి వేగిలైన పొలము

[10-52

నాటకపుది

యేటికయ్య నీవు మాతో యేలాట
లాడేవు

నాటకపుదాననా నవ్వేదానఁ గాకా

[18-278

నాటకుడు

గాటపు కమలజఁ గంచిన యీ
నాటకుడే మా నమ్మిన విడుడు

[11-3-17

యేటికి బొంకేవు నాతో యెవ్వతెఁ
దెచ్చితి వోరి

నాటకుడ నా మనసు మన్నింపరా

[17-217

నాటికి నాడే

ననిదిన వాపులెల్ల నాటికి నాడే కాక
కొనవేసి మమ్మునేల కూరిమి గొనరేవు

[17-457

నాటకీఁడు

ననిచి శ్రీవెంకటేశ నాటకీఁడ వపుత నిన్ను
యెనసిన వేళనేమీ నెంగమైతిమిరా

[17-18

ఆసల శ్రీవెంకటేశ అలమేలుమంగ నేను
నాసరి నాకె గూడితి నాటకీఁడా

[17-589

నాణెపుముద్ర

ధరణీకునాజ్జల తమదేశములందు
నిరుల నాణెపుముద్ర చెల్ల నట

[5-215

నాదించు

వేదాఁకొడయడట వెన్నలు దొంగవె నట
నాదించి విన్నవారికి నమ్మికా యిది

[17-415

నాదు దీయు

తెగరాఁచోట వాడుదీసి యెంత మాటాడిన
పగలేదు చనువులు బలిమె కాని

[15-223

నాదుపుట్టు

దట్టమై యీతని భేరిఁ దగనాడు వుట్టితేను
పుట్టి నుత్పాతాలు వైరిపురములందు

[8-92

నానుడి బాసలు

మానకురా యిటు మాటాడిని
నానుడి బాసలు నమ్మితిని

[18-57

నానుడిమాట

సరిగాఁడు వీఁ డనవలదు జగమున
రాజుఁ వలసినది దేవులు.

యిరవుగ నందరు లోకము లోపల

యిది నానుడిమాట

[7-64

నా భాగ్యము నీ చిత్తము

యెఱుగను శ్రీవెంకటేశ్వర యెంతో

ఇత నాలోపలి దుర్గ(ర్గు)ణములు

మెఱుగు చొచ్చితిని నే విఘ్నకు మరి

నా భాగ్యము నీ చి తము

[8-88

నాము

మోమునఁ గళలుముంచె మోవిపై
చేతరురఁగె

నాముతో శ్రీవెంకటేశ నన్నుఁగూడితి
[14-196]

నాము మేయు

మింగుడుఁ గర్మపు నాముమేసిన నంపారికి
అంగడి కర్మమే బ్రహ్మమై తోచును
[9-78]

నాము రేచు

రవ్వలైన వెన్నెలల రాసాయమోహము
నవ్వినవ్వి వాచూపు నామురేచేనే
[16-2-44]

నాములెక్కు

యేమిటికే బిగువు యింకానా తగవు
మోముచూచి నవ్వికేనె మోపుగట్టెవా
నాములెక్కుఁ బంతములు నానిసేయ
విక నేల
తైమీకినందు కతనిఁ గాఁగిలిందుకొనవే
[15-237]

నామువారఁ గల్లలాడు

నామువారఁగల్లలాడి నారికఁగొంతపాపము
గోమునఁబాపముమేనఁ గుప్పలాయనివిగో
[9-38]

నామువారు

నామువార నెలవినె నవ్వులు రోరోనడాచీ
[14-248]

నాయఁడు

రోమ్మునఁ బూసగల పురుటు నాయఁడ
నంటావే
బమ్మరపోవుచు మాపై నారగేవు
[14-194]

నాయిటిగాలి

అంగన విరహవేళ నాయిటిగలై పూర్పు
వెంగలితనన నల్తై వినరఁజొచ్చె
[17-442]

నాయిటివోవు

వేవేగ నాయిటివోతె వినరదు బెట్టుగాలి
[16-2-104]

నారవలె నారటిలు

చీరినఁ దునుఁగక చేసిన దురితము
నారవలెనే కడు నారచీలి
[8-224]

నారుకొను

పూరకే వరాకై నట్టుండును దేవుడు
నారుకొన మతిలోఁ దనపై నే చింత
[7-110]

నారుకొన్న వంటలు నీ నై వేద్యాలుగాఁ
దలకు

వీరెల్లా నీ తీర్థమని నెమ్మిదలఁకు
[7-90]

నారుకొనె సంపదలు నానూపములై
తీరదేమిటా నీ చిక్కు దేవుడు వెట్టినది
[7-256]

తగిలి శ్రీ వెంకటేశ తతివీకఁ గూడితివి
నగవులు నెలవుల నారుకొనఁ జొచ్చెను
[13-139]

నారుకొన్న నెన్నికంకజాలుదాఁగట్టుకొనినా
పూరివారి కేమిటికే పుష్పతింపను
[13-152]

నారువోసుండు

లావుగా నీ ప్రసాద కులసి నారువోసున్నది
వేవేలు పాతకాలెల్ల విదళించుమనచు
[6-102]

లావుగా నీ ప్రసాదకులసి నారువోసున్నది
వేవేలు పాతకాలెల్లా విదళించు మనచు
[8-285]

నాలి

నవ్వులు నవ్వగరాదు నాలిమారకుండరాదు.
యివ్వల వీతో నరనమెటుఁ జోరాదు
[17-404]

నాళిక తై

నాళిక తైలు నీమాట నవ్వుదు రింతెకాని
వాలాయంచి మంత్రముగా వ్రాయవచ్చును
[13-140]

నాళిక తై దానిమాట నమ్మితివా నీవప్పుడె
మూలం మురిగేమేలు ముందరనె వున్నది
[18-62]

నాళికాఁడు

నాళికాఁడు మొదలనే నవ్వులనె పొద్దువుచ్చి
యేలినవ్వుడేవీ గాక యంతకోవఁగలనా
[14-49]

నవ్వు నవ్వునోవనా నాళికాఁడు రమణుఁడు
[14-189]

నాళికాఁడు శ్రీవేంకటనాథుడు నన్ను నిద్దె
వోలివెట్లకే కూడ నోయమ్మ వీఁడు
[16-2-6]

నాళికాళలు

మాయలు నేర్పినవారు మహిమలోన
జాబలు
నా యాలు నడచేవారే నాళికాళలు
[17-86]

నాళికఁ గడచు

మేలు దెలుసుకొని మెచ్చెదమంటే
నాళిక గడచితే నరకములు
[8-137]

నాళిక కొన నిలుచు

అడిగొని వెదకితే నాళిక కొన
వేదమై నిలిచినాడు వీడివో హరి
[8-57]

నాళి ఘోరములు

నానాజీవులువడే నాళి ఘోరములు చూచు
దీనికెంత వగతువో దేవనిచిత్తానను
[8-246]

నాళిచేయు

ఏల వొడఁబరచేవు యంతలోనె నన్ను
నాళిసేసి వీతోను నవ్వేదాననా
[17-65]

నాళితోడ నన్ను చేయు

తాలిమితో మీఁద మీఁద దరవయ్యాఁ
గర్భము
నాళితోడ నన్ను సేసె నవ్వునవ్వి మర్కము
[9-168]

నాళిమింటి విత్తుపెట్టు

గాలిముడియగఁగట్టి కలుగుడి గట్టుయోగి
నాళిమింటి ఎత్తువెట్టి నగు నొకయోగి
[6-125]

నాళిసంసారము

నాళిసంసారము బ్రహ్మాటనుండిఁ
తేనేగాని
మేలిమి మోక్షముతోవ మెలఁగఁగ నైతిని
[8-283]

నాళిసేయు

నవ్వులు నవ్వునే వట్టె నాళిసేయనే వట్టె
ఇవ్వల నన్నుంగూడేది యెన్నఁదే తాను
[4-115]

నాళి వెన్నెల

క్రొవ్వెల కావరె కోమలి మనము
నవ్విసట్ల నె యుండు నాళి వెన్నెలలు
[ల. మ. క. 4591]

నాళిసేయు

నాములెక్కఁ జింతములు నాళిసేయకు
నికనీల
తైమీరినందు కతనిఁ గఁగిలియకొనవే
[15-237]

ఏల మాతోఁ జెల్లఁజెట్టె వెమ్ములు నీవు
నాళిసేయ కిఁక నవ్వు వచ్చి మాకు
[17-110]

నాళిక తెక్కు

పాలుపొంగినటువలెఁ బాయముమోచితిమి
నాళికతెక్కినవెల్లా నమలితిమి
[9-267]

నాళిక కొనల నాను

నాళిక కొనలనె నానుచునున్నది
గాలపు నిజమును గల్గయును
[9-105]

నింగిమోచిన చేతలు

చెంగట మొఱుగి కలసితివి వేంకటరాయ
నింగిమోచిన చేతలు నే నెఱుంగనా

[12-26]

నింగిమోయు

నిక్కిన కర్ణములు నింగిని మోచిన

టొమ్ములు

చక్క- శిరసుపై దారఁజూచిన తోఁక

[10-85]

నించాఁ బెంచా

నేరమి నేరుపు నించాఁ బెంచా

నేరీతినైనా నితఁడే

[11-2-12]

నించు

నించేపు కాఁగిటను నిన్నుఁజూచినవ్విశేసు
మంచముపైకిఁ దీసి తా మన్నించేపు

[14-41]

నిండిన సంపదవలె....

నిండిన సంపదవలె నెలఁత నిన్నంటితేను
అండ నోరత్తవేపైతి వదేమయ్యా

[15-23]

నిండు కుండ

వేగినంతా నిన్ను నేల వేనరించగు

నీ గతి దప్పుకు చాలు నిండుకుండే నేను

[18-22]

నిండు గర్వి

నీటున నే నూరకున్న నిండుగర్వి నేననేపు
యేటికిఁ గొనర నీ మే లిటువంటిదయ్యా

[18-14]

నిండు జాగరము

బొండుమర్లి పానుపుపై -నుండి వస్తుఁ

బాడి పాడి

నిండు జాగరము యింటిరా-వెంకటేశ

యెండలాయ పెన్నెలయరా

[13-223]

నిండు నిధానము

అండనే శ్రీవెంకటేశు నలమేల్మంగనుఁ
గార్చి

నిండునిధానములై నిల్పినారయ్యా

[7-32]

నేర్పినవారికిం వలపు నిండు నిధానము

వేంకటేశ్వరా

[శృం. శ. 82]

నిండుబండికిఁ జేట

వేనరకు వీడేల యనకుము విడువ

విన్నింక శరణుచొచ్చితి

నీ సరెవ్వరులేరు వెదకిన నిండు

బండికిఁ జేటవేఁగా

[6-35]

నిండు మేఘవర్షుఁడు

మేకొని నీవే నిండు మేఘవర్షుఁడవ గాన

నీకు మేఘపు పుష్పాలే వన్నీరు కావు

[

నిండు దానాలు

నేనే స్వతంత్రుఁడ నంటా

నిండు దానాలెల్ల మాని

పూనియిశఁజేయఁబోతే పొంచి యవివగవా

[8-74]

నిండె నిండదను

నిండె నిండదనరాదు నిచ్చనిచ్చఁబ్రకృతికి

కొండవంటిహరిమాయ గురియైన లోకము

[10-193]

నిండు నిధానము

దండితోడ నీ మాయదాఁచె యండు

కుపాయము

నిండు నిధానమైన నీపై భక్తే

[7-100]

నెటనఁ దలఁచేవారి నిండు నిధానమువు

పట్టినవారి చేతి బంగారమువు

[9-219]

విందవాయు

అందుకు హరికథ యను తీర్థంబున
నింజవానె నీక నిర్మలమైతి

[10-187

నిచ్చ కల్పాణాలు

పున్నతి శ్రీవెంకటాద్రినుండి లక్ష్మీ
దేవి తోడ

వన్ని నిచ్చ కల్పాణాలఁ బరగినమ్మా

[8-193

ఇంతటి నీ నోము పలమేమి చెప్పేదా
కాంతలో యిదె నిచ్చకల్పాణము గాదా

[18-147

నిచ్చ కొత్త పంటలు

సకలధాన్యం నిచ్చ కొత్త పంటలై
రాసులపురున్నవి

[వై. గీ. 12

నిచ్చకొత్తలు

వీరుబుగ్గకంటిది నిచ్చకొత్తలైనది
బోరచి పంచటూకాల పొరుగైనది

[9-60

యింటనింట శ్రీవెంకటేశ పంకమిచ్చి

నన్ను

నంటియంటి నిచ్చకొత్తలాయెఁబోనా

మనువు

[15-73

నిచ్చన

నిచ్చనలమంటివి నా విందుఁగోరికలు నీకు
హెచ్చినవలపు కలకెక్కెఁజేసే యిందుకు

[17-414

నిచ్చనిచ్చ

చెచ్చెరవామలెక్కించ చెప్పినవనులునేయి
నిచ్చనిచ్చ నాపెకు నీవు గలిగితివిగా

[17-530

నిచ్చపంట

యెన్నఁడుఁ గలఁగవట్టి హితుఁడవు నీవె
వన్నివర్తెఱుండె నిచ్చపంట నీవె

[16-1-46

నిచ్చ పండుగలు

నిచ్చ పండుగలునేనె నీకోడి మాటలనె

[17-184

నిచ్చ పెండ్లికూతురు

నిచ్చ పెండ్లికూతురనై నేనె నీవై

యందగ

నచ్చుల నీ మోవికమ్మె నామకు నేనేవు

[15-264

నిచ్చ బెండ్లి

కొచ్చి శ్రీ వెంకటేశుఁడ కూడితివి

అందుకేమి

నిచ్చఁ బెండ్లాయను లోనికి నేఁగరాదా

[14-165

నిచ్చ సంపదలు

నీ దేవియైన లక్ష్మి నిచ్చ సంపదలు నిండె

అదిమై శ్రీవెంకటేశ ఆకె నీవురాన నిండె

[9-127

నిచ్చళించు

బలిమిగూడఁగా నీవు పైకొంటి విపుడెకాక

తెలుసుకొందమనెంచే లేటవడేవా

నెలవై శ్రీవెంకటేశ నిచ్చళించ నెట్టువచ్చు

కులికెటి నీ వలపు కొలఁదే కాక

[17-140

నిజబాస

నెమ్మదిఁగూడినదాన నిజ బాసడుగనైతిని

[17-528

నిజమరి

అయ్యెడ నిజమరి అటై వుండక

కయ్యానఁ దానెల కలెఁగినే

[15-254

అనలు నీ కేమిటికి నంత నిజమరివైతే

కేనాన నీవే బదికేవు గాక

[17-323

నిజము గల్లలు

నీ శరణాగతి యొక్కటి గలిగిన

నిజము గలలకు వెఱవేలా

అళల నీ పంకర్యామివి గొన అందిన

దేహమె వైకుంఠము

[10-76

విజయ నిష్ఠారము

నీతో నే మాటాడితే విజయ నిష్ఠారము
నీ తెరిగి మాటలెల్ల నీ వాడనయ్యా

[14-85]

నిటలపు వ్రాత

కలకటా యేమిటాను కడవరగానఁ దిదే
నిటలపువ్రాత యెట్తో విజయ దెలియదు

[8-79]

నిట్టచరులు

సర్వదేవతలు మృగజాతులై చరించేకొండ
నిర్వహించి జలదులే నిట్టచరులై నకొండ

[9-182]

నిట్టచూపు

నిద్దిరించు మంచేను నిట్టచూపు చూచిని

[17-361]

నిట్టచూపు గుడ్డు

నిక్కిన కర్ణములతో నిట్టచూపు గుడ్డతో
మిక్కుటమైన పెద్ద మీసాలతోడ

[9-229]

నిట్టతాడు

పెట్టగా రావణరొమ్మువిరుగఁ జేకనే గుద్దె
నిట్టతాడువంటిది వాడు నీ బంటు

[11-3-3]

నిడిగూతలు

నిలువుఁ గాగతో నిడిగూతలతో
కొలకొలమని గోవిందుడు

[8-142]

నిడుద మొక్కులు

అడరిశ్రీవెంకటేశ అన్నిటా గెలుకువు యీ
నిడుద మొక్కులు దొర్లె నేడు గొతలా

[15-253]

నిడువ పగ్గాలు

నిరతితో పట్టునూరి నిడువ పగ్గాలతోడ
యరవై శ్రీవతి తేరు యేగి వీధులను

[9-221]

నిడువ మీసాలు

నిడువ మీసాలతోడ నిట్టూరుపులతోడ
మిడిగుడ్లతోఁ దెల్లని మేనితోడ

[7-44]

నిడువుల గూడు

నడవుల హంసల నయన చాతకములు
పడఁతి శ్రీ వెంకటవతి పొదిగె
నిడువులఁ గూడుచు నిన్ను స్తోత్రంచెనని
జడియకుమీ నీ చనవులె మెరసే

[14-7]

నిడుసాగు

తరవులనే పెట్టిని తతిలేని యానలివి
నిరతంపు జన్మములు నిడుసాగాఁగా

[9-194]

నిత్యకొత్తలు

ఆకుమ దొల్లిటిదే అంతరాశ్య దొల్లిటిదే
నీతితో యీ దేహములే నిత్యకొత్తలు

[8-104]

నిద్దరమడలు

పిన్నవాఁడుకృష్ణుఁడు పెద్దవాఁడురాముఁడు
వన్నె నిద్దరమడలవలె నున్నారు

[8-4]

నిద్దిరించు

కడుగడ్డు సీవల్ల కడమలేమీ లేవు
నిద్దిరించు సీగుణము నిన్ననె పో వింటిని

[17-348]

నిద్దిరించువాని చేతి నిమ్మపండు

నిద్దిరించువానిచేతి నిమ్మపంటినెనే
చదికర్మములు తానే జారితే జారె

[5-256]

నిదులు

నిదుల శేషాచలము నిక్కి పైపైఁ
బొడచూపె
యిదివో కొలువున్నాఁడు హృదయాంక
రాక్కుడు

'6-111

విద్వరగంఠఁ బెట్టు

అద్దమరాతిరివోయ నమ్మలాలా అయ్యో
విద్వరఁ గంటఁబెట్టదు విన్నటినుండి

[12-32]

విద్వర చిత్తము

వొద్దిక భూమెత్తిన యా యెద్దుకు
నే ముద్దుగాక
విద్వరచిత్తముతోడి నీకు నే ముద్దా

[11-3-20]

నిధి నిధానము

వంచుక శ్రీవెంకటేశ వారివారి బ్రదుకులు
నించి నీవేయైతివి నిధి నిధానమవై

[7-124]

నీ నామమె మాకు నిధియు నిధానము
నీ నామమె యాత్మ నిధానంజనము

[11-130]

నిద్రామందము

కరవరజాదులు గల చైతన్యము
గక్కున బాసుపుపై నుండి
సరుగన సడలిన నిద్రామందము
నమకూడీ నరుల కటువలెనే

[11-22]

నినుచు

బచ్చెనయాపులు పెక్కు-వడెచ్చుల వేసినట్లు
నిచ్చుల నినుచున్నది నీ మాయ

[6-180]

నిన్న నేటివారు

మున్నె నీ కొవ్వగించితి ముంచిన
నా దేహమెల్ల
నిన్న నేటివారి మాటనే విసేనా

[17-445]

నిన్న మొన్న

కాకలింప నిన్న మొన్న కాఁగిలింపఁ
గలమా
[15-155]

నిప్పు లేజైపారు

గోరపు వెన్నెల వెల్లిగొని మీఁద
మీఁద నిప్పు
లేజైపారఁగఁ జొచ్చెనెందు చొత్తమే

[4-16]

నిప్పువంటి....

మనసార నీవె నిప్పువంటి బాస
మగువగు నిచ్చివచ్చితి
[16-2-106]

నిబ్బరికము

తెఱవక చనుద్రోవఁ దివురిని బిడ్డఁ
బరికించి యింక నిబ్బరికంబు లేదు
[వ. యా. వి. 3-223]

నిమిషమేడగు

భ్రమయించే విధే పదిమారులు
నిమిషమేడాయె నీచేత నాకు
[4-103]

నిమ్మకుఁ బులును

కలదిగలట్లే కర్మఫలంబులు
నిలిపితిమా నేము నిమ్మకుఁ బులును
[5-275]

నిమ్మపంట గొనివేయు

రమ్మని చేరఁబిలిచి రాకున్నాఁ దనచేతి
నిమ్మపంటఁ గొనివేసేనె నన్నును
[17-468]

నిమ్మపంటఁ గొను

అమ్మరో పాసుపుమీఁద నాకె నీవు
నున్నారంటా
నిమ్మపంటఁ గొని నేము నిన్ను
నేయవచ్చునా
[17-411]

నిమ్మపంట వేయు

నిమ్మపంట వేయగాను నిక్కముగా వచ్చేనవి
సమ్మితిగా యాదవ నారాయణ
[16-2-22]

ఉమ్మగిలుఁ జిత్తముతో నుడుకుతా
నుండే నన్ను
యెమ్మెలకుఁ జెనకేపు యేరా నీవు
తమ్మిమ్మెగ్గ వాల్లకె తల్లడించేనా మేను
నిమ్మపంట వేసేవు నే నోవఁగలవా
[17-384]

పువ్వులనే వేయఁగాను పూచి నిమ్మ
పంట వేసి
[17-470]

నిమ్మపండు అందుకొను
సమ్మతించనఁగను సందఱిమాటాడరాదు
నిమ్మపండుకొంచే నీవే నే నమ్మ
[14-135]

నిరత పుణ్యములు
ధరపైఁ దవనుల తవముల చెరచెను
నిరత పుణ్యముల నీరు నేనె నదె
[10-36]

నిరుహేతుక దయానిధి
నిరుహేతుక దయానిధివి నీవు
కరుణించు నీకు నొక్కటి విన్నవము
[6-106]

నిజిగొను
నిజిగొనియె ననఁగ నిండుట
[రేఫ. 85]

నిలగు
చలము నీకు గలిగితే సాదించవలెఁ గాక
నిలిగి మునుగిడుచే నిష్ఠారము గాదా
[17-195]

నిలిచిన నిలువున
విలిచినంబుల నడ్డపెట్టి యీ సొమ్ము
నిలిచిన నిలువున నేఁడు గైకొనుఁడు
[వ. యా. ఏ. 4-1220]

నిలువ నీడ
మలసి యికఁ దొకఁడు వొడమఁగఁ
గదా యిందరికి
నిలువ నీడలు గలిగె నిధి నిదానములై
[11-3-50]

నిలువుకు నిలువున
నిలువుకు నిలువున నీ మోహము
చూచి నేను
బలిమినేసి పెనఁగితేఁ బనురువేయదా
[15-31]

నిలువుగన్నులు విల్లు
అలవడ నంగజం దరుదెంచి పొంచి
నిలువగన్నుల వెల్లు నెరినెక్కు ద్రోచి
[వ. యా. ఏ. 5-1364]

నిలువుఁ గొలుపు
వలపుల చెమటల వసంతము చల్లని
నిలువు గొలుపులను నెయ్యము నింపిని
[18-299]

నిలువున బొంకు
కలదిగలచే మాకు కల్లలాడరాదు గాక
నిలువున బొంకు బొంక నీకుఁ జెల్లదా
[17-545]

నిలువున నూరు పండు
చెలరేఁగే ముంజేతి చిలుకవో వలపు
నిలువున నూరుపందేటి మొలకవో వలపు
[13-212]

నిలువు నూరు
నీ రచనల నీవును నిలువు నూరు నిండు
[14-267]

నిలువు నూరు పండు
నెలఁత నిన్నుఁ జూచితే నిలువు నూరు
పందేని
యెలమి నీ పుణ్యమిఁక నెంతనఁగ
వచ్చునే
[18-424]

నిలువెంత నీచెంత
నిలువెంత నీచెంత నీ మాయ లివి భువి
బలిమిఁ దెలియువాఁడె పరతత్వ వేది
[11-68]

నిలువెల్లఁ బులికించు
అలమోహనాంగి చేయంటుటవలన
నిలువెల్లఁ బులికించ నెనరామతింప
[వ. యో. వి. 4-692]

నిలువెల్లాఁ జేడు
నిలువెల్లాఁజేదే నెరిఁ గొన్ని వృక్షములు
కలదెల్లాఁ దీపే కమ్మరఁ గొన్ని
[9-261]

నిపురుగాయ
కులధనములతోఁ జిగురుఁగండె నీ మాయ
నిలుపు నిపురుగాయ (?) నీ మాయ
[9-58]

నివ్వరి ముల్లంత
నిలువెల్లా నెంచుకొంటే నివ్వరి
ముల్లంతలేను
బలుపుఁడ నీపై శే బ్రహ్మాండము
[8-45]

నిష్ఠారపరుఁడు
వనిలేదు నిష్ఠారపరుఁడు దానైవుండు
తనకుఁదానే కర్త తనమౌటఁ గాన
[5-49]

నిష్ఠారి
తలవయ్య మమ్మునేల తడవేనయ్య
నెలవైన నిజమాడి నిష్ఠారినింతే
[17-167]

రవ్వగా నీవు ముద్దలాలవౌట యెఱుగరు
నివ్వటిల్ల నాకనినే నిష్ఠారి యనరా
[13-70]

నిష్ఠారులు
యిచ్చకమాడేటివారు యిన్నిటానితవరులు
నిచ్చ బుద్ధి చెప్పేవారి నిష్ఠారులు
[17-86]

నీ

నీకు నీకె
నీకు నీకె తెలుసుకో నీ నుద్దులు
నాకుఁ బొద్దునేసి నవ్వు నవ్వఁదగునా
[15-63]

నీఁగు
నీఁగని నామరులిదె నీవు చుట్టుకొనవేల
అఁగి నేనే పొట్టువొర లయ్యెఁగాని
[15-152]

కాఁగిట నేనించగాను కన్నులు మూసు
కొనేవు
మాఁగఁబెట్టేవు వలపు మతిలో మేలే
సాఁగిన శ్రీవెంకటవతి నన్నుఁ గూడితివి
నీఁగనిరతులు నేఁడు నేరుచుకొంటివా
[17-360]

నీ చిత్తము నా భాగ్యము
నీ కెటువలనె నటునేయ నీ చిత్తము
నా భాగ్యము
యేకడనై నా లక్ష్మీకాంతుఁడ యిదియెవో
నా విన్నవము [9-84]

నీతోడి వారమా నిను దూరేమా నీ
చేతిలోనివారము నీ చిత్తము నా భాగ్యము
[15-268]

నీటముంచు పాలముంచు
నీటముంచు పాలముంచు నీ చిత్తమిఁకను
చాటితి నీ కృప గురి సంసారమునకు
[10-224]

నీటమునిగి వేచుట
ఇలనేఁగ వటినని యీపూపుఁడేనె నీటను
నెలకొని నీవు మనిగి వేచేవా
[13-18]

నీటిపై వ్రాత
లలనల జవ్వనాలు లక్కపూసక పురులు
నెలకొని నేనే బత్తి నీటిపై వ్రాత
[7-34]

నీటిపై వ్రాతలా నీరజాసమవ్రాత
రెఱుఁగినా తత్త్వంబు నింతలోన
[నీ. శ. 40]

నీటిలోన బుగ్గ.

నీటిలోన పొకబుగ్గ నిమిషములోనఁ బుట్టి
కోటివేసి నట్లుండఁ గొంతవడి

[7-126

నీటుగర్వాలు

యెన్నగ శ్రీవేంకటేశ యందరినేలేవు నీవే
నిన్నే కొంచుటగాక నిటు గర్వాలేరి

[9-124

నీటుల మిత్తి

నీటుల మిత్తి వన్నెల వేటువిత్తు
పాటించి చూడ రూపము పాలిమరి

[వ. యా. ఏ. 2-1093

నీడకన్ను యెండకన్ను

యిదె నీడకన్ను యెండకన్ను మఱి
కదిసి నీయందే కలిగెనటా

[5-240

నీడ దిరుగని చింతాడు

బడిబడి నొసఁగుచు (ను?) బ్రాచారలకు
కడిమి నీడ దిరుగని చింతాడు

[11-3-108

నీడమాను

మంతన మేమాడుదువు మాఁటిమాఁటికి
నాతోను

మంతుకెక్కిన నీడమానివంటివాఁడు

[14-78

నీడయిపోలే వళమగు

నీడయిపోలే నన్నిట వళం డగుచు
నాడుమన్నటువలె నాడుచునుండు

[వ. యా. ఏ. 3-876

నీడలేని యెండ

నిద్దురలో తెలివంటా నీడలోని యెండంటా
పుద్దుపుద్దులై లేని వొద్దిక నున్నారము

[11-3-7

నీడలోపల యెండ

నీడలోపల యెండ నెలకొన్న బంధంబు
గోడపై నున్నంబు కొదలేని యెఱుక

[11-3-38

నీడవంటివాఁడు

యీడనే శ్రీవేంకటేశుఁ డిట్టె నన్నుఁ
గాచెఁగా

నీడవంటివాఁడ నేను నేరుపింక నేదో

[9-65

నీడవెట్టు

దట్టపుఁ దమకపు మైదావానలానకు

నిట్టారుపులె పో నీడవెట్టిని

[12-280

నీదెసఁ జుట్టుమా

ఏదిర నాడుకంటనరి యిప్పుడు

నీ చెలిమీనఁ బెట్టితిన్

నీదెసఁ జుట్టుమా యదియు నెట్లన

నీవలె నుండఁగానె పో

[శ్లోం. ౪. 90

నీరగు

మనసులో పాపబుద్ధి మరి యెంతదలఁచినా

నినుఁ దలఁచినంతనే నీరాసు

[9-88

నీరాటే రేవు

నీరాటి రేవుల బొంపినమ్మా

నిక్కినిక్కి తానె చూచినమ్మ

వేరులేక యెట్లు దగ్గు నుదుము

గోవింద కృష్ణరాయని

[16-2-111

నీరాడు వచ్చి ముంత చొచ్చు

వాడాలేదు నీడాలేదు వచ్చేవంటా నీరాకకు

తోడనే యెదురుచూచె తొలఁగ కిదే

యేడగా నాకు నిట్టె యిచ్చకొలాడేవు నీ

రాడువచ్చి ముంతవోచ్చె రారాదలోనికి

[14-214

నీరార్పు

దావతిఁ దలిదండ్రులు తమబిడ్డల

తనువులఁ బంకములంటినను

యే విధముల నీరార్పి పెంతురటు

యిన్నిట నీవేగతి నాకు

[9-103

నీరాళ్ళ గొంది

నెఱయ మించులతోడ నీరాళ్ళ గొంది

మెఱచెం దకుక్కున మేముంబుల చెంత

[ప. యో. వి. 4-579

నీరుకొలఁది తామెర

నీరుకొలఁదితామెర నేరిచితేను వలపు

యారీతి విన్నవించరే యింతులాల పతికి

[18-228

నీరుచందమున నిలువన గరఁగు

నలిసకుండున ననుఁ జూచెనేని

నిలుపునఁ గరఁగడే నీరు చందమున

[ప. యో. వి. 4-410

నీరుచేయు

ధరపై దవనుల తవములు చెరిచెను

నిరతపుణ్యముల నీరు నేనెనదె

[10-36

నీరుబుగ్గ

నీరుబుగ్గవంటిది నిచ్చుకొత్తలెనది

పోరచి వంచభూతాల పొరుగైనది

[9-60 |

నీరువంక తుంగ

కదిసి చేహరితేను మనమై హరించు

వెద నీరువంక తుంగ విధమాయే మనసు

[11-122

కోరికలు మించినట్టి కొలని నకులచేత

నీరువంక తుంగై నవి నీ గుణాలు

[14-151

మేరమరినవ్వరాదు మెలుఁతనుదూరరాదు

నీరువంక తుంగవలె నీ వున్నాఁడవు

[14-179

నీరువంక పొలము

నిండినట్టి మడుగుల నీరువంక పొలము

కొండలు మోచిన పెద్ద గొబ్బరపుఁ

బొలము

[10-52

నీళ్ళనములు

నీళ్ళే నమలేవు నీ లోనె నన్నల

వేళ్ళే చూపేవు వెలువలికి

[4-58

నీవు నీళ్ళ నమలితే నిందెను వేదములు

యీవలఁ దలె త్తితేనె యింద్ర పదవులు

మించె

[6-156

ను

నుగ్గాడు

వక్కన జరాసంధు బలమెల్ల నుగ్గాడి

నిక్కము మధురము నిల్పె నీచే గద

[9-145

నుగ్గు నూచము సేయు

ఎగసి రాక్షసబలం బిట్టట్టుగాగ

నొగల కేతువు నుగ్గునూచంబు సేసి

[ఉ. క. 957

నుగ్గు నూచంబుగు

నుగ్గు నూచంబులై నుఱుములై జడిసి

కగ్గులేముగ్గులై కకవిక లగుచు

[అ. మ. క. 4217

నుడుగులు దప్పినాను నోము ఫలము

దవ్వురు

అడిగిరావె విభు డందు కేమనీనో

యెడయని దాన నీ కిచ్చినాడు

నుడుగులు దప్పినాను నోము ఫలము

దవ్వురు

కడవి యింతటినైన దగ్గరి రమ్మనవే

[15-22

నుగ్గునూచంబు

డిగ్గనంజొచ్చి యేదైర వీరవరులు

నుగ్గునూచంబుగా నురుమాడఁ దలఁచి

[ప. యో. వి. 6-346

మధ్యము

నెట్టన నుద్దలుమెట్టె నిలుచుండి తమకము
మెట్టుక నెరపిగాని మీదుకిం దెరంగదే
[17-240]

నున్నని సుద్దులు

పేరు నారాయణుడవు బెంబడిచేతలు నీవి
నోరు మానుకొన్న జోడు నున్నని
నీ సుద్దులు
[6-162]

నున్నని మాటలు

అన్నియుఁ జదివితఱగా ఆహా నేను
నున్నని మాటల నోరు నుడిగెదదేదో
[9-65]

నుయ్యో కొండో

నిక్కము నాకనికింక నేనేలె నీవు
నొక్కకువే నా చెక్కు నుయ్యో కొండో
[12-340]

నులుపు

నుటిపిరి పావములన్నియు నుగ్గుగ
నిటు తూర్పుతిరి
వెఱవము వెఱవము కర్మపు విధులిక
మాకేలా [9-79]

నులిపచ్చి వయ్యెదకొంగు

వనుపడ నులిపచ్చి వయ్యెద కొంగు
మొనల నానిన కుచముల నొప్పుదాని
[వ. యో. ఏ. 4-633]

నులివెచ్చ సూర్పు

నులివెచ్చసూర్పు కన్నులకెంపు నెఱయఁ
దలఁపున నెలకొన్న తాల్మివో విడిచి
[వ. యో. ఏ. 529]

నులివెచ్చమాటలు

నులివెచ్చమాటల నొవ్వనామనముసోఁకఁ
బలికేవదేర బట్టబాయిటను
[4-96]

నులివేడి

బలునైన పొట్టమీడి పాల బాఱితోడ
నులివేడి పెన్నుదిన్న నోరితోడ
[4-1]

నూ

నూఁగురులు

నున్నని గోరుదీసి నూఁగురుల కొప్పు దీసి
యిన్నినే రట్టు నేనితే నేమిసేసేవే
[14-73]

నూఁటికి నెలపు

నూఁటికి నెలపు గాఁగ నూలిపోగే
యందురు
యేఁటికి మాఱులెల్లా నిందులోనే వున్నవి
[17-435]

నూరార్పు

ఓర్పి ప్రియంబు వల్కుటకు నొద్దిక
తోడఁ గరంగిమాట నూ
రార్పి పెనంగు నవ్వీభువి నక్కున
జేర్తురు గారవంబునన్
[శృం. శ. 82]

నూరిపోయు

పామరులఁ దనమీడి పాటలెల్లా
బాడుమంటా
భూమికెల్లా నోర నూరి పోసినవాడు
[11-3-55]

నూరునిండు

నోవితోడఁ గంసునికి నూరునిండెఁ
జూడఁగానె
చేవలు మీరినయట్టి శ్రీజయంతినాడు
[8-258]

నూరు పండు

బలిమి యెవ్వరిదో వసులు దాదాత మోచె
నిలుపు నూరుపండిని నీమేని పులకలు
[14-66]

నూరు వండు

నిలువు నూరు వండేని (ః) నిప్పులు
నీ దేహమైతే
వాలనీ దుఃఖములకు నోరువలేదు

[8-248

నూరూఁ బండు

వెలయ నాకడె నిన్ను వెలి విడిగాఁ గూడె
నిలువు నూరూఁబండె నీకేరె వెరవు

[17-335

నూరేండ్ల బ్రతుకు

వరగ నూరేండ్ల బ్రతుకునకే కా
ధర నన్నియును గూర్చి దాచుకొనేది

[9-271

నూఱు బండు

మీఱు జవ్వనము క్రొమ్మిసిమితో నిల్చు
నూఱుబండెడివి గన్నులఁ దన్నుజూడ

[ప. యో. వి. 4-406

నె

నెంజరివి

వాలుకరెప్పులువంచి వడిఁదప్పక చూచేవు
వోరినిండాక నేడనుంటివంచెను
తాలిమి లేనప్పటిని తగఁ గనచుకొనేవు
యేలని నెంజరివింక నెంతటాఁ దీరదురా

[17-345

నెక్కొను

చెక్కులఁ జెమటవ్వుచి చింతతోడనిగులను
నెక్కొని రానికొపాన నిట్టూర్చు పుటె

[14-15

నెటికలుదీయు

నిగులు వదుతా నీ చేతి నెటికలు దీనె
అగ్గమె నీ లోని యాయలు ముద్దెనా

[18-359

నెటుకలు విఱచు

నివురుచు సొగసుగా నెటుకలు విఱచి
నవరగాఁజే వరుసన మించకుండ

[ప. యో. వి. 3-1216

నెత్తి మాసారు

నెత్తిమాసారని నెత్తురుకందు
తిక్తతి నను నాతి నీలింక మనుచు

[అ. మ. క. 3085

నెత్తిమీఁది చిచ్చు

మిత్తివలెఁ జెల్ల రేఁగి మీఁడఁ
గానే యెండకంచె
నెత్తిమీఁది చిచ్చుగదా నీడలోని యెండ

[12-198

నెత్తురు గుండాలు

పైపై నితఁ డడుగిడ్డపాతాళానఁ
గుండుదురు
కొపించినంక నెత్తురుగుండాలు పాల్తుదురు

[8-186

నెత్తురు నీరు

వారి నెత్తురునీటను వాఁడి వదనిచ్చినమ్ము
కూలిచె నొక్కమాటునఁ గుంభకరుని

[8-133

నెత్తు పట్టము

అనవడి వరదాన మడిగిన పొలము
బొసలతోఁ గడునెత్తు వట్టమైన పొలము

[10-52

నెప్పున చేయు

యిప్పుడే శ్రీవెంకటేశ యిటు
నిన్నుఁ గొలువగా
నెప్పున నేఁ జేసినట్టి నేరములెల్లా నడఁగె

[6-61

నెప్పు

తప్పక చూచినవాఁడు తలవంచుకొనవేవే
నెప్పుడాఁక గురువేసి నేఁ గానసీనా

[14-2

అప్పటి నన్నె కొపరీవది వో అపె
నెప్పున నన్నివనులు నీకె తెలుసును

[15-223

నెవ్వన దాచగనేల నిన్నుఁ జాయలేనంటి
యిప్పుడిట్టె విచ్చేసితి వియ్యకోలా నీకు

[17-115

నెవ్వన నీ మహిమకు నేనె తారుకాణ
చెప్పెనేల నికవేరె చేసి చూపగాను

[7-116

కప్పురపు బాగాలు కట్టివేసితి నీపై
నెవ్వన నందుకొంటివి నిచ్చెనెక్క నీవు

[17-137

నెమరువెట్టు

నీరాని నెమ్మది నెమరు వెలుచును
జేరువ గుమురుగాఁజేరి దేనువులు

[అ. మ. క. 3210

నెమలి చుంగులు

నెలఁతల కనుదిద్ది నెమలి చుంగులై
యొంటె

వలఁబెట్టి చలపట్టు వద్దనవే

[15-97

నెమలి నడపు

నెమలి చుంగులవాడ నిలునిలరా ఆ
నెమలి నడపులెల్లా నీకు లేదచే

[15-108

నెమ్మెలు ఆడు

నీవే జాణవైతే నిన్ను మెచ్చెను
ఆవల నెమ్మె లూరక ఆడుకోకువే

[13-125

నెయ్యము దియ్యము

తన భక్తవరుఁ బరాంతకుఁ గేలఁజూపి
యనియె నెయ్యమునుదియ్యమును రెట్టించ

[వ. యో. వి. 7-18

నెరజాణఁడు

చూచిన మోహపుఁ జూపులఁ
జూరుచూడ్డ తెడమియ్యని

రాచఱికపు నెరజాణఁడు రసీకుం

దాతఁడెవో

[5-132

నెరపరికలు

పొరపొచ్చెమెట్లుండు పొలయలుక
లెట్లుండు

నెరపరికలెట్లుండు నెఱుకలెట్లుండు

[4-27

నెరవాది

ఇయ్యకొంటిగానీవే యిందుకేమి

నెయ్యపు మాటలకెల్లా నెరవాది తాను

[13-72

నెరవాదితనము

పైకొని కొంగువట్టికే బలిమి నుసురనేవు
నీకు నీకే తెలుసునే నెరవాదితనము

[15-2

నెరసులెంచు

నిర్మితము నీదింతే నెరసు లెంచగనేల

ధర్మమందు నింక గజదంత వరీజేటికే

[5-322

నెరివిరి

నిదురమోముతో నెరివిరి గుండఁగ

గుదిగొనిఁ బైకొనఁ దగవా

[17-156

నెఱజాణఁడు

అంగనలాల మనచే నాడించుకొనెఁగాని

సంగతెఱిగిన నెఱజాణఁ డితఁడే

[5-279

నెఱమంటల పిల్లలు కత్తి

మానిసిదింద మొక్తు నెఱమంటల

పిల్లలకత్తి వేయి పెన్

బోనపుముద్ద నిద్దముల పొయ్య

దొలంకెడు సంగుఁ గలు

[శ్రీ. 16

నెఱిగుజ్జు మెడ

నిడువెడఁదగు వెన్ను నెఱిగుజ్జు

మెడయుఁ

గడుదొడ్డ పిఱుండు చక్కని ముద్దు నడలు

[వ. యో. వి. 2-539

నెలకట్టు

నిగనిగం దళకొత్తు నెలకట్టు క్రింద
జిగివిభూతి ద్వియచిత్రితంజగుచు

[ప. యో. వి. 269]

నెలవరి

వాసుదేవ నీవు నెలవరివి మగుడనేల
యీసరి నీవద్ద నుండే యె(నె?)దైవఁ
జేయవయ్యా

[10-143]

నేమస్తుఁడు

యిద్దైవదిలితేను యెందైనాఁబారు మనసు
కట్టుకనేమస్తుఁడైతే కైవసమై యుండును

[

చెంతల నేఁబిలిచితే చేరి పూరకున్నాఁడవు
పంకముదప్పేనా పలికితేను

యింతలో నేమస్తునిగా నెవ్వతె నేనెనో
నిన్ను

నంతోసింపేగాని ఆ సతిఁ జూపరాదా

[13-104]

నేరాలెంచు

నిర్మించి శ్రీవెంకటేశ నేరాలు నన్ను
నెంచక

ధర్మము దలంచి నీవే ధయఁజూడవే

[8-177]

నేల దలకిందు చేయు

మూల నిధానముగని ముందుగానఁ

దొకయోగి

నేల దలకించునేని నిక్కు నొకయోగి

[6-125]

నేల మిన్ను నొకటగు

నేల మిన్ను నొకటై నిలుచున్నరూపుతోడ
పాలువడి మెరసేని వ్రక్కక్షదైవము

[11-64]

నెలవుకొను

యాతల శ్రీ వెంకటాద్రి విటు విజనగరాన
నీతితో నెలవుకొని నెగడితివి

[10-274]

నెవ్వదీరు

నెవ్వదీర నిదె నిను విశ్వరూపుఁ
దెవ్వల నని శ్రుతు లెంచీఁగాక

[11-123]

నెకనెకన విరచు

నెకనెకన విరిచె నిక్కి వాని యెముకలు
పెకపెకనారిచి పెచ్చుపెరిగి హరి

[11-218]

నే

నేస్తముసేయు

ననిచి నేరమా నా నేరమింతే కాక

నిను దొరవని నమ్మి నేస్తము సేవినది

[16-2-69]

నొ

నొచ్చుమను

అన్నిటా నేనే మఱి యప్పటిమాఁచేయంచ

నన్నల నన్నందుకు నొచ్చుమని దూరకుమీ

[6-177]

నొప్పులుసేయు

పొడవుఁ జంపరుఁడు నొప్పులు

సేయు విరహాలను

పెడమొకము చేసి నొప్పించేవు

[4-111]

నొసలివ్రాత

మొగి సురలకు మేలు ముంచి

దైత్యులకుఁ గీడు

తగిలి నొసలివ్రాత తప్పదిది తొల్లి

[10-5]

నో

నోటి చదువు

అదికాలపు వైష్ణులందరి నోటిచదువు

గాదిలి నారాయణాష్టాక్షర మిదియే

[10-33]

నోటి విన్నపములు

కోటులైన వేదములు కోనాడి

నిన్నుండులోన

నోటి విన్నవము లొక్క నువ్వుగింజంతె

[8-42]

నోరఁ జిక్కించి నుడుగు

జిగి నీనామము నోరఁ జిక్కించి

నుడిగేదేమి

మగుడి శబ్దాక్షర మంత్రరూపుడవు

[7-222]

నోరారఁ గన్నుల విను

యీడుగాని చెలినన్ను నేమేమో అడఁగాను

వేడుక నోరారఁ గన్నుల వినేవు నీవు

[17-409]

నోరు నిండా నుతియించు

ఆరసి పెద్దలనన్ను నడుగుచుండఁగవలె

నోరునిండా నుతియించవలెను

[8-228]

నోరు మూసుక మొక్కు

జీరకే మూసుక వొంటి నీకు

మొక్కేమయ్యా

చేరి నారాయణ నీవు చేసినట్లు నేయవే

[10-230]

నోరుబారు

తెరిలి తరువఁగ నరుదుమీఁగ

సురల దొరలకు నోరులూరఁగ

[11-3]

నోరూరు

నొక్కుచు మోవియ్యగానె నో రూరెను

[14-159]

నోళ్లు దెరచు

యొకడ నచ్యుత మరఁగు చొచ్చితిమి

యెన్నటికిని నాశములేదు

యేకొఱఁబనియింక నానవడుచు

నే మెవ్వరికి నోళ్లు దెరచెదము

[9-82]

ప

పంగించి చెప్ప

కొంగువట్టి తీసికేసె గొట్టున లోనోడువు

పంగించి చెప్ప నీ కొక్కపాటి వున్నదా

[15-175]

పంగించు

జూటుఁదనాలవాఁడవు సుగ్రీవ నారసింహ

పాటించి నిన్ను నేము పంగించే వారమా

[10-164]

యెంగిలి మోవితోడ నేమి మాటలాడినాను

పంగించె యెంతైనా నంబు

పాయదంటాఁ జూమ్మి

[14-249]

ఏల వేగిరించేవు యిట్టె నిన్నుఁబంగించి

మేలిమి చేఁతలుచూపి మెప్పించెఁ జూమ్మి

[15-253]

చెలిమి నీతో నింకాఁ జేయవచ్చితేఁ గనక

వలుమారు నీ వప్పుడు పంగించరాదా

[17-234]

అనుక శ్రీ వెంకటేశుఁ డలమేలు మంగఁ

గూడె

పానివట్టి యింతలోనె పంగితిమిపుడు

[17-301]

నిన్ను నేఁగూడినరతి నేరుచునా యెవ్వతైన
వన్ని నిన్ను నేనిచ్చి వంగించఁగాక
[17-368]

పంగు

అంగన విరహవేళ నాయితీగారై పూర్వు
వెంగలితనాన నత్తై విసరఁజొచ్చె
పొంగుచుఁ దూరుపెత్తంగఁ
జొరివారె నివ్వెరగు
పంగులఁ గోరువట్టు నీ భాగ్యము
కొలరయ్యా
[17-442]

పంగెనలవారు

యెంచుకొంచే నిన్ను నన్ను నెంతకెంత
పంచబాణుని బలము పంగెనల వారము
[18-291]

పంగెమగు

కాలమునదపి పూర్వుగాలిఁబుచ్చేబిడుకు
పాలుమాలే యింద్రియాల
పంగెమాయ బిడుకు
[17-163]

పంగెము

అవల నిశ్చలబుద్ధి అదియేడ నేనేడ
భవము చంచల మనసు పంగెమే యెప్పుడు
[7-174]

జక్కవలె చన్నులై జంట వాయుకుండఁ
గాను
వక్కనఁ గొండలతోడి పంగెమేటికే
[13-166]

పంగెమైన వాఁడు

పాయపు మదములకు పంగెమైన
వాఁడను (?)
యీయెడ నీ వాఁడనని యెట్లుగొలిచేనయ్యా
[7-246]

పంచగాల వేలములు

అంచెలశ్రీవెంకటేశుడనే బోయనాయఁడు
పంచగాల వేలముల బిలుబోయనాయఁడు
[5-285]

పంచదారిడినఁ జేదు
చేరి పంచదారిడినఁ జేదు దెచ్చి పెట్టినాను
ఆరగించి కనివొందే యకఁడే సుఖి
[5-309]

పంచబంగాళము

పారిరి దానపులెలా పంచబంగాళమెరి
తూరిరి గొండులెల్లాను తుక్తుమురై విరిగి
[10-21]

పంచబేరములు

వరగి నీముందరను పంచబేరములుండఁగా
గరిమఁ జక్రము నీకుఁ గాపై వుండగా
[7-130]

పంచబేరములకుఁ బ్రణామిగావించి
పంచి పాత్రములఁ దప్పక విలోకించి
[వ. యా. వి. 4-1169]

పంచలఁదోయు

బహుసంసారములెల్లఁ బంచలఁ
దోసినవాఁడ
సహజసింద్రియముల జారివవాఁడ
[9-22]

పంచల నిధానము

హరికృపాధనముచేనల్పిన
మహాత్ములకు
సరకుగాకుండు పంచల నిధానములు
[6-114]

పంచలవేయు

యెంచగా నాపె నీకు హితవరుగాలు గాని
పంచలవేయఁగ నీకుఁ బగవారమా
[17-515]

పంచినపాళ్లు

యెంచగ శ్రీవెంకటేశు దాసులకు
బంచినపాళ్ళుఁ బరగిన దొకటే
[10-16]

పంచేంద్రియ పదిలిములు

కడుపునిండితే మనమై నిండును
బడిఁ బంచేంద్రియ పదిలిములు (?)
[10-213]

వంజ

పుదయచందురుఁజూచి - అదె నీ
వంజని నవి
యెదురుకోనే వచ్చితిరా - వెంకటేశ
బెదరి మారుమోమైతిరా

[13-223]

పంటముద్ర

పండువంటి మోవికేరే వచ్చి లక్క
ముద్రలివి
పండిన పంటకే కావా బలుముద్రలు
[13-38]

పండఁబడు

యిలనేఁ బండఁబడేవి యీశ్వర
నీకు మొక్కురే
తలఁచే నా తలఁపెల్లా దామోదర
నీ ధ్యానమే
[6-201]

పండితనాయం

బడిబడి నీవు చెప్పే పండితనాయనకు
తొడిఁబడు నెవ్వతైనా
తుచ్చమాదకుండునా
[16-2-77]

పండిన వసీఁడి

అండనున్న హరి నాత్మ దలఁచిన
పండిన వసీఁడే బ్రతుకరో ప్రజలు
[11-3-85]

పండిన మనసు

అండ నిన్నిటాఁ దనిసి యానలెలాఁ
దెగఁగోసి
పండిన మనసువారు ప్రవన్నులు
[5-287]

పండి పొల్లవోవు

తల్లడించి పడనేల దైవము దూరనేల
చెల్లఁటో నేఁడే పండిపొల్ల వోయెనా
[11-2-50]

పండి రాసులగు

నిండెను లోకములెల్ల నెరి నితని కరుణ
పండిరాసులాయఁ గీర్తిప్రతాపము లెల్లను
[11-3]

పండుగమొక్కు

నీడనుండె అలసీని నిలుచుండె కలసీని
పాడితోడనె మొక్కురే పండుగమొక్కు
[15-213]

పండు గాయసేయు

ఎండలోని నీడ యీ మనసు
పండుగాయసేయఁ బనిలేదు మనసు
[11-3-125]

పండ్లగొల

బెట్టుగానొకచేతఁ జూపెడి తన ప్రతాపము
వట్టుకున్నాఁ దొకచేతఁ బండ్లగొల
[8-232]

పెక్కుపండ్లగొలలు విడికిలించినవాడు
మిక్కిలి లంకసాధించి మించినవాడు
[9-230]

యెడమచేతఁబెట్టె నిదివో పండ్లగొల
కుడిచేత రాకానీ గుంపులఁ గొట్టె
[10-167]

పండ్లఁ బెట్టుకొను

పాని నీపై మచ్చరము పండ్ల బెట్టు
కూడితేను
మోనాన వాండెక్కి నీమోవిమీఁదనిండెను
[14-221]

పంతపు వుబ్బు

పంతపు వుబ్బు మానితే పరమాత్ముడు
తోదాసు
పంతలు దలఁకొంటే విశ్వరూపమే
[8-152]

పంతనము

వవ్వళించేవేమే నీ పంతనాలో పొంతనాలో
యివ్వల శ్రీవెంకటేశఁడు దెడమియ్యగాఁ
[17-341]

పంత మిచ్చు

పెన్నుడించి సూడువట్టే విష్ణుమాయ
నీకు నేము
యిన్నిటా పంతమిచ్చేము యింకఁగావరో
[6-40]

సవతి ముచ్చరమున సకులదూరితి నేను
పవళించనేల నీకుఁ బంతమిచ్చేమయ్యా
[24-216]

పంతము చెరచు

పంతము చెరచి వాడు పానుపువీదికివచ్చి
యింక నేయలేని వలపేటికమ్మా
[4-21]

పంతియ

అంత రెండవయోగి యకనిపైఁ బ్రేమ
పంతియ మితిలేని భక్తియే చమురు
[ప. యా. వి. 882]

పందెమేయు పసురము

బట్టబయటఁ దోలితేను పందెమేయుఁ
బసురము
పట్టిమేపితేను తన పనులునేయు
[7-107]

పంపుచేయు

కొచ్చిన శ్రీవేంకటేశు కొలుపుడు
బంటు నింతే
వచ్చియింద్రియాలకెల్లాఁ బంపునేనేను
[7-193]

యింపుల శ్రీవేంకటేశ యిది నీ దాసులవి
పంపునేనీ బ్రదికించె వ్రవన్నసుగతి
[8-32]

తగు శ్రీవేంకటేశ్వరు దానుఁడై గెలిచితేనే
వగటున నివియెల్లాఁ బంపు నేయకుండునా
[8-273]

దాకొని శ్రీవేంకటేశు దానుఁడైన వానికిని
యేకముగఁ బంపునేను నేమి మాయాకాని
[10-134]

తొరలిన యింద్రియాలఁ దోసిపోవ
నెట్లు వచ్చు
నిరుల నేలిక పంపు నేయు టింతేకాక
[10-248]

శ్రీపతి పంపిటు నేసితి మింతే
తాపి మమ్ముఁ దగులఁ దగవేది
[10-254]

సూటిసీపు దలచితే సురలు పంపునేసిరి
చాటితేనే నీపేరు జవమాయను
[10-280]

పంపుఁజేయు

పంపు నాకుఁ జేయదు భవమది నాదైనా
తెంపున కర్మవీధులఁ దిప్పేఁగాని
[10-58]

పంపుడు దయ్యము

పంపుడు దయ్యమై బాధఁబెట్టెడు యాన
కొంపతోన నుండనిఁ గోరినా
[5-129]

పంపువెట్టు

కాకాసురు వేసిన కనవే రావణమీఁద
నాకడఁ బంపువెట్టితే నప్పుడే నమయఁదా
[7-81]

పంచేంద్రియములు నాపైఁ బంపు
వెట్టితివి నీవు
యెంచి వానినే దండించే దిది
నేరమాఁ గాదో
[8-20]

పంపువెట్టి దండంపిన బలు నీవుద్యోగాల
గుంపు గూర్చి ముక్తి చూరగొనరాదా
[8-217]

పంపి

అంబరాననున్న ద్రువునజ్ఞానమెల్లఁదాపె
పంపి నీచేతనుండిన పాంచజన్యము
[9-145]

పకపక నవ్వు

మొక మొకమెదుటనె ముంగోవ మిఁకనేల
పకపక నగుతానె వంకమిచ్చె నాతఁడు

[17-385

యాయెడ శ్రీవెంకటేశ యిట్టై నిన్నంగన
గూడి

పాయపు మదముతోడ పకపక నవ్వెను
[17-395

పక్కన జన్మాలు

పక్కన జన్మలనెల్లాఁ బాటువడేదెల్లాను
యెక్కడో సంసారాన కిందుకింతే కా

[6-69

పక్కనఁ బొడచూపు

చెక్కుమీటిపాలువోయ చేరినోరుదెరచితే
పక్కనను బొడచూపే బ్రహ్మాండాలు

[10-237

పక్కన నొంకుకు

పక్కన మొక్కెరా నీవయిడి

కాళ్ళకు వోరి

అక్కతోఁ జెప్పెఁగాని అండుకొనే రారా

[6-14

పగ గెల్పు

యేలికకు ధనమిచ్చి హితభోగా లందేరట
కేలఁగ త్తి పూని పగ గెల్పేరట

[7-30

పగటు

పలుమారుఁ జెనఁగక వదవే నీవు
నిలుచున్నాఁ దెడుటనే నీకెంత పగఁజే

[17-171

పగటుఁ గోవెల

పగటుఁ గోవెలమించి పాఱడా సతివలుకు
జగదమునఁ బతిఁబాసి నన్నగిలెఁగాక

[4-7

పగటుమేలము

పగటుమేలము చాలు వదవోయి నీకేమి
తగులువీరికాఁడవు దక్కినవత్తే వుండుపూ

[17-465

పగ చేసుకొను

పగనేసుకొన్నవాఁడుఁ బలుమందనము
లోన

వెగటు జాగరముల వేగించినట్లు
[8-107

పగపాడు

పగపాడే చూచుచుండ భాగవతులను
హరి(?)

తగిన పుణ్యులనిండు తప్పలెంచవచ్చునా
[8-245

పగలగు

ఎడయక తిరువెంకటేశుఁ డలఁపని వాని
అడరుబుద్ధులు పగలేఁజో లోలోననె

[5-143

పగ్గాలు పట్టితీయు

వరగు వేదరాసులే వగ్గాలువట్టి తియ్యఁగ
సరుగ దుష్టులఁగొట్టి జయము చేకొనేను

[8-122

పచారము

సరి సంసారము సంకల కూటమి

సొరిదిఁ బచారము చూపే దిది

[11-21

పచారాలు

పచారిండుకోరో యిది వివేకులాల మెండు

పచారాలు చూచి మీరు భ్రమయకురో
[8-241

పచారిండు

పచారిండుకొనేవారి వివేకాల కొలఁదులు

పచారించి వున్నవెల్ల భావన మాత్రములు
[10-30

అడరి యెవ్వతో యింటి కరిగేవేళ విభుని

వడిఁ జేపట్టి తీసికే వచ్చినచే

బడి నేరురిగి యాకెఁ బచారించియానవెట్టి

కడు బలిమిఁగూడిఁనఁగాకనీఁడబ్బువచ్చే

[13-165

చెలివంక మేమాడినా చెల్లింపగ వలదా
బలిమి నీ వింకలోనే వచారించవలెనా

[14-98

అలరి నిన్నా పెచూచు నా వెనుక

నేనుజూతు

బలిమిదెలియక నేబచారించగాని

[14-115

చెంతలనే నిన్నుగూడె శ్రీ వెంక

చేతులు లోలో

బలిమే మోవి తీపులు వచారించవచ్చు

[14-135

బాసలు వీ విచ్చినవి వచారించ వచ్చెనా

[14-213

.పచ్చగండు

పచ్చగందని పడుచుబడతి నేను నే

డ(ప్ర)చ్చి వేసినట్టి వనికనె కదనె

[4-105

క్రమము తప్పక పచ్చగండక తెచ్చి

యమ్మతోవమానంబులై న శాకముల

[త. మ. క. 6293

.పచ్చలకొలపులు

బచ్చనరూపెలు పచ్చల కొలపులు

విచ్చల నిచ్చల నెయ్యములు

[5-24

.పచ్చార్చు

యిచ్చగించి యేపొద్దుయీపె చన్నుగవకే

వచ్చారేడి యెఱుగ మా వంకగాదా

[13-141

వలుమారుడన్నుజూచి పచ్చార్చకంజేను

తలవంతుక తనముందర నుండుచే మేలు

[18-109

పచ్చికపట్టు

పనివడి గొల్లవాడు పచ్చికపట్టునఁబనుల

కవియగ నిల్పినిల్పి తానే మేసినట్లు

[7-109

పచ్చిగచ్చు మేను

యెచ్చరికతోడ వేంకటేశు డాసులఁగూడి

పచ్చిగచ్చుమేనితోడ భయమెల్ల వాయుఁడు

[5-102

పచ్చిగరితె కాలము

పచ్చిగరితె కాలముప్రపంచములో బ్రదుకు

తచ్చిచూచెటి సూత్రము తన జ్ఞానము

[10-24

పచ్చిచేయు

మెచ్చితి బిలిరా వోరి మేటి జాణ నిన్నుఁ

బచ్చి చేసేదింక నీకుఁబంకమా లోకానను

[12-62

పచ్చితనానఁ దిరుగు

పచ్చితనానఁ దిరిగి వందవద్దా చిత్తము

గచ్చులఁ దాఁ గనుఁగాయే కలకాలము

[9-147

పచ్చితిట్టు

వయ్యదపై జెయివేసి పచ్చితిట్టు దిట్టితేను

నెయ్యమునఁ గరఁగితి నిదేమో గాని

[15-147

పచ్చిదీరు

బచ్చెన చేతల నిన్ను క్రమయించే

దానఁగాను

పచ్చిదీర నాకిచ్చిన బాసలు సీచేతివి

[18-10

పచ్చిదేర నవ్వు

విచ్చన విడిసి శ్రీవేంకట నారసింహుఁడు

పచ్చిదేరనట్టి వకపక నవ్వి

[11-210

పచ్చిదేరు

పచ్చిదేరుచు నుట్ల వండుగాయను

గచ్చులకు గొల్లెకలు కౌఁగిలించి పట్టగా

[8-150

అలిమేలుమంగ పీయక్కుమీఁదనియవగా

బలిమి శ్రీ వెంకటేశ పచ్చిదేరేవు

[18-136

పచ్చి నవ్వు

పయ్యెదమఱుగుననే పచ్చినవ్వు నవ్వుసేల
చయ్యనఁగూడి మోవి చవిచూపవే

[18-382

పచ్చినెత్తురు

పగఁగొని మానక పచ్చి నెత్తు రెప్పుడును
తెగికొనుఁ దానె తిత్తి తిత్తి తిత్తి

[11-3-54

పచ్చి పాపాలు

పచ్చిపాపాలెడ నీ ప్రసాదమే చాలు
యెచ్చుకొందు పుపాయలు యింకనేల

వెదక

[7-243

పచ్చిపాలలోని వెన్న

పచ్చిపాలలోని వెన్న పరమాత్ముఁడు
బచ్చన వాసినదాపు పరమాత్ముఁడు

[5-235

పచ్చిపోక

అది సోక నొక కాంతయదరంటి కాఁక
యెదసోకఁ గోసి జయ్యెన పచ్చిపోక

[ఉ. క. 267

పచ్చిమీద పచ్చి

కలయునీవతివచ్చె గక్కన నిన్నిదెమెచ్చె
పలికిని చిలుకలు వచ్చిమీదఁ బచ్చి

[15-16

సోకనన్నమానదు నాసోగయే నేమొకాని
పైకొని నీ పచ్చిమీదఁ బచ్చిదగనా

[15-64

పచ్చి యింద్రియాలు

కొచ్చిన శ్రీ వెంకటేశు కొలుపుడు
బంబ నింతే

పచ్చియింద్రియాలకెల్లాఁ బంపు నేనేను

[7-193

పచ్చి వడఁగండ్ల గుళ్లు

వడఁకుల పేడుకలు పచ్చివడఁగండ్ల గుళ్లు
కడుమోవితీపు చింతకాయ కజ్జము

[7-34

పచ్చి వెచ్చి

మచ్చిక నాకఁడు నేఁడు మా యింటికి

వచ్చెనంటా

పచ్చిగొంతా వెచ్చిగొంతాఁ బలికేవేమే

నిచ్చనేఁ గాఁగానె కాక నీచేక మరొకతె

పచ్చివెచ్చి రోఁతల బడఁబోయినా

[17-215

పఁకుఁ బంకాలలోని పచ్చివెచ్చి పెంగేలు

వెలయించి నీక చేక వింకెరచే చెలులు

[18-328

పచ్చివెచ్చి చదువులు

నిచ్చలుఁగోరిన యంతే నిజమైనలోకము

పచ్చివెచ్చి చదువుల భ్రమయఁగ నేలా

[10-220

పచ్చివేడి

నగవులోపలి యలపునంపైన పొలయలుక

పగలు లోపలి వెరగు పచ్చివేడి

[4-70

పచ్చివొళ్లు

పచ్చివొళ్లు మోచితిమి పాపమెల్లాఁ

జేసితిమి

మోచ్చినమీద సుద్దులేటివో కాని

[9-243

పచ్చినతుల వలపు

తచ్చి విషము మింగితే తలకెక్క

కుండునా

పచ్చినతుల వలపు భ్రమయింపకుండునా

[8-273

పచ్చిసేతలు

పయ్యెద చెరఁగుజారఁ బచ్చిసేక

లిన్నియును

ముయ్యఁజూచి నిటువంటి మోహ

మెందుఁ గలదా

[12-327

పచ్చిసేయు

భజనమెరయ నన్నుఁ బచ్చి సేసేవు ఇంత

గజరుఁజేతల కోపఁగలనా యింకను

[12-242

అకటా నావంటి మంకులైన చెయలై తే
నిన్ను
వకవకనవ్వి నిన్నుఁ బచ్చినేయకుండరు
[18-20]

పచ్చిపెచ్చి
పగలారాతిరీగాని పటుసంధ్యాకాలమందు
మొగిఁ బచ్చిపెచ్చిగాని మొనగోళ్ళచే
[11-212]

పటవాఁ బీర
కుటిలంపుఁ జేతలు కుచ్చలుగాఁ గట్టి
పటవాఁ బీరలమ్మే బలు జేహారి
[5-178]

పట్టపగలై వుండు
పట్టపగలై వున్నాఁడు బాయట నెండు
చూచిన
గట్టిగాఁ గాననివారి కల్లయింతే సుండి
[10-244]

పట్టపు చేవుళ్లు
పట్టపు దేవుళ్లుఁ దాను బంతి సాగి
పున్నవాఁడు
అట్టినేయరో పులుగ మారగింపులు
[9-9]

పట్టపు నెమలి చుంగు
బొట్టల మెకమునేనే బోయనాయఁడు
పట్టపు నెమలిచుంగు బలుబోయనాయఁడు
[5-285]

పట్టమెక్కు
యెక్కును ద్రువుఁడు పట్టము యిదివో
నిన్నుఁ గొలిచి
చిక్కును నీ శరణాగతి నేఁడు
శ్రీవైష్ణవులచేకను
[10-217]

పట్టమేలిండు
నమ్మితే నికఁడే మన్ననఁ గాచు
ఇమ్ముల ద్రువునిఁ బట్టమేలింపట్లు
[11-41]

పట్టరాని జవ్వనము
పట్టరాని జవ్వనము వరసిపోవే ముదిమి
నెట్టుకొల్పి పుబ్బడఁచి నీ మాయ
[6-180]

పట్టితే పసిఁడి రాలు
పట్టితే పసిఁడిరాల్ బిచ్చన సంపారము
గుట్టుదెలియఁ బ్రాణము కూటి చేతిది
[8-248]

పట్టినందుకెల్లాఁ దీసు
పట్టినందుకెల్లాఁదీసు పాపమే చవులునేసు
నిట్టి విడిఁ బోనీదు నీ మాయ
[9-251]

పట్టినదెల్లా నీదేరు
బాగవతులైన వారు పట్టినదెల్లా నీదేరు
చేగదేర వారలు నేననదే చేఁక
[8-119]

పట్టి పినుకు
పట్టి పినుక నిఁక బనిలేదు
గుట్టు దెలిసితే గులగులలు
[8-137]

పట్టుఁగొమ్మ
అదై శ్రీవెంకటేశ అంతరంగాన నీవెకా
పట్టుగొమ్మవై యుండఁగ బదికేది నేను
[8-288]

పట్టుపెట్టు
మెఱసి పెండ్లికివలె మేలు కట్టు గట్టించి
పిటిగొన ముత్యాలపేట పట్టుపెట్టను
[18-406]

పత్తెడ
నయమే కలిగితేను నమ్మించవలెగాక
భయము లేకింతవది పత్తెడఁ జెల్లనా
[16-2-72]

పట్టువెట్టుకొను

పాయలేక నన్నుఁబాసి పట్టువెట్టు
కొంటి వంటా
మాయలు నేనేవదేర మాటి మాటికి

[4-107]

పడగెత్తు

గండరగండఁడై పసిఁడి కంఠమునఁ
బడగెత్తి యల్ల న
త్కండలి మండలాధిపతి గోత్ర
విచిత్ర నివాస సౌఖ్యమున

[శ్రీ. 13]

పడచు మాట

పడచు మాటనకా ప్రహ్లాదునకు
పొడచూపె నాదిపురుషుడు

[5-219]

పడని పాట్లు

కడుపెంత తాఁగుదుచు కుడుపెంతదీనికై
పడనిపాట్ల నెల్లఁ బడి పొరలనేలా

[5-205]

పడిగాలు పడు

పడిగాలు పడియున్న ప్రాజాపతరముల
పడఁతుల ధనములఁ బాలించితి

[5-183]

పడి తళించు

పాయని చుట్టరికాలు పడితళించఁగ వచ్చు
చాయల నీ గురుతులు సరివచ్చి వున్నవి

[13-216]

పడిబొమ్మ తెట్టు

పరునతో జోడించి వాడిమి మెరసె
భావజానకు మారు పడిబొమ్మ తెట్టు

[శ్రీ. క. 232]

పడుచులాట

తహతహలఁ గర్మబంధములఁ
దగిలిన యపుడే
అహహ దేహికిఁ బడుచులాటవా బదుకు

[5-297]

పడెచ్చులు

బచ్చెనరూపులు పెక్కు పడెచ్చుల వేసినట్లు
నిచ్చల నినుచున్నది నీ మాయ

[6-180]

పడె డన్నము

మిగిలినదేమిఁక మీఁదట దేహికి
అగవకు నొక పడె డన్నము

[9-268]

పడ్డవోడ మెక్కు

యెఱఁగనా యీ లోక మిది
మాయమయమని
యెఱిగినాఁ బడ్డవోడ మెక్కురాదు

[9-73]

పతికి పతి

కూరిమిఁ గాలుచాచేవు కొనుకొంటివా
వోరి

పూరకె పతికిఁ బతి వోవనా నేను

[17-237]

పతివాది

యెదుట మాకల్లా నిజమేరుపరచఁగ వచ్చి
అదె పతివాది పయ్యే వప్పటి నీవు

[17-287]

పతివెట్టు

ఇంత నీవు మన్నించుట యిందుకా నన్ను
వింతవారిఁ బతివెట్ట వేడుకా నీకు

[17-250]

పత్రసాలము

మొలచు జననలోకమునకు నుడుట వ్రాసే
బలుఁడ నీచే నేఁ బత్రసాల మందుకొంటి

[11-126]

మనసురానివాడవు మాతో నవ్వఁగనేల
అనువు గాదని విడనాడఁగరాదా
చనవున నిన్ను నాఁగ సరి పత్రసాలమాః
యెనయుచు నేకరాజ్య మేలవయ్య నీవే

[17-305]

పదను దీయు

ఇచ్చకము లాడరే యింతులాల
వచ్చిజవ్వన మింతలో పదను దీనేనా

[13-20]

పదము

మువరు సిగ్గురె మోనాన నుండిన
వన నీ పదమురె పాడించిని

[14-219]

పదవి మీరు

మొదల నంతర్యామి మూర్తివయిన పీకు
పదవిమీర నదియే ప్రాణప్రతిష్ఠ

[10-46]

పదారంగుళాల ప్రాణము

లచ్చనఁ బదారంగుళాల ప్రాణమింతే
కుచ్చికాలపు దినాలు గొలిపిని

[7-193]

పదిఁ బది

ఇదిగాదదిగా దిన్నియు నింతే
పదిఁబది హరి నీ పదమే నిజము

[9-23]

యిదివో నా నోమువల మీఁక వెరపులేదు
పదిఁబది యానలు నాపై దనకున్నవి

[18-270]

పదిలించు

విదళించె భవములను వేంకటేశ్వరుఁ
గొలిచి
పదిలించె నతని కృప వరమ సౌఖ్యములు

[5-127]

పదివేల తెఱఁగుల భావించు

పదివేల తెఱఁగుల భావించి యేము
వెదకెడు లాగుల వెదకి చూచితిమి

[వ. యా. ఏ. 3-1314]

పదివేలను

ఉదిరి మా యక్కఁ జూటోపక మీరు
పదివేలు వననేలఁ బందలా రనుచు

[వ. యా. ఏ. 4-1300]

పదివేలు

యిచ్చకాన పీకు నాకు నేటి
మొగమోట మింక

పచ్చినదే పదివేలు వాడులాచే చాలును

[17-579]

పదివేలు చెప్పు

వినుఁడు మీ రిటు పదివేలు చెప్పినను
వినఁగూడునే నాకు వివరించి చూడ

[వ. యా. ఏ. 3-1116]

పెణవారలవి కనుపెట్టి కైకొనఁగ

పెణతురు తుదిఁ బదివేలు చెప్పినను

[వ. యా. ఏ. 3-1397]

పదివేలు పనులు

పాయరాని పదివేలు పనులు పీకు యీ

కాయము నీ వివృతైన కాఁగలిండుమీ

[4-179]

పదివేలు పలుకు

పదివేలు మీకోడఁ బలుకంగనేలఁ

ద్రుతు లచ్చెరువంద దివి భువి క్రింద

[వ. యా. ఏ. 3-1444]

పదివేలు భోగములు

మదన జనకనికి మజ్జనవేళ

పదివేలు భోగములు వరగీనదె

[8-163]

పదివేలు వచ్చు

ఎట్టియినఁ జేయరా పీవీక నేలా నన్నుఁ

బట్టకుర వలుమారు పదివేలు వచ్చెను

[12-47]

పనికి వచ్చు

అనుమాన మైనందుకు అన్ని యావలు

పెట్టిన

పనికివచ్చువో రాదో భావించరాదు

[17-394]

వనిగొను

పెనగొన్న జంతువులు పెక్కులెన్నేగలవు
వనిగొన్న నీ దాన వరికరములే

[9-255

వనిగొను

వనిగొంటే భువిలోనే బదియే అక్షరములు
కొనాడితే నీ గుణాలు కోటానఁగోటి

[7-80

వనిగొను వారల భాగ్యమిది
పెనక ముందరికి వివేక మొకటే

[10-7

అతిభక్తిఁ బనిసేసి అధికుడాయ నొకఁడు
నకతముఁ బనిగొని నఖుడాయె నొకఁడు

[10-8

తలచినట్లుండదు తలఁపు నాదైనను
కులికి నన్నే వనిగాసేఁ గాని

[10-58

పని పాటలగు

ముంచి యందరికై నాను మోపురై
పుండి కర్మము
వంచు కందరికిఁ దను పనిపాటరై

[7-124

పనిపాటలు

చిమ్ముచు నాకఁడు నేమించిన పని
పాటలలో
పుమ్మడిఁ జేసేటి పట్టి పూడిగాలే కాక

[7-250

పనిపూను

పని పూని కరముతో పాంచజన్యము పట్టి
అనికముఁ గరుణించి నది నారాయణుడు

[9-234

పనిపూనివుంటివటు భక్తవరతంఁఁడవై
తనిసి నీ పథికమో దాసులే యధికమో

[7-215

పనిమాలు

పనిమాలిన యీ వలు లింపటముల
తనువు వేఁచు తెంకటి వనియిటా

[5-163

వనుఁ జూచి హరి నీవు నవ్వకుండేవా
పనిమాలెంక బయలుపాఁకి నా మనసు

[6-187

పనిలేని పని

పగటున నీవేళఁ బనిలేని పనికి
నగనేల చెవును పన్నగరాజశయన

[ప. యా. ౪. 4-885

పనిలేని పనులు

కొనరేరు మునరేరు కోరిక దీర్చు మనేరు
పనలేని పనులకు బడల నే నోపను

[8-220

పనిలేని పాట

పట్టి యాసలనె యిటువలెనె పో యిన్నాళ్లు
బద్ధిబయ లీఁదితిమి పనిలేని పాట

[11-3-89

పనివడు

తన నీడ యద్రములోఁ దానే యటు చూచి
పనివడి పూరకే భ్రమయవలెనటయ్యా

[7-210

పనివడి భక్తపరిపాలకుఁడవట నీవు
తను భోగాలు భోగించఁ దగవోను నీకు

[7-78

చనవై శ్రీవేంకటేశు కరణము బొక్కఁచే
పనివడి చెఱకునఁ బండు పండినటు

[10-80

పనివడి యొక్కఁచె ప్రపంచమార్గము
కొన నొకటే వైకుంఠమార్గము

[10-218

పనివనిగా

అప్పుడే బలిమిసేసే వండుకేమి
చిప్పిల పనివనిగాఁ జెప్పర నాతోను

[17-155

పనివాడు

యెలమి వన్నేలితివి యియ్యకొంటినేనట్టె
పలుకుఁ బంకము చెల్లె పనివాడ వాడువు
[15-225]

పనివి

పనివి నిన్నుఁ దలచి పాటలు పాడేవేళ
అనుఁగు గాంధర్వ కాంక యనవచ్చును
[15-56]

పనిపూను

పొనిగి భయదుఃఖములఁ బొరలి
నప్పటి వేళ
పనిపూని మీమీఁది భక్తి గలుగు
[17-182]

పనువడి

పెనఁగులాడేటివేళ బెరసిన చెమటల
పనువడి నీ కమికఁ బదనాయను
[13-132]

పనుపడు

పాయక యిందే పనువడి పనువడి
చాయలు మరచిరి జంతువులు
[8-118]

పనులు అంగడిఁబెట్టు

వెంగలికనాన నిన్ను వెల్లవిరి సేయరాదు
అంగడిఁ బెట్టకు పనులరై వుండ
వీయవచ్చు
[15-168]

పన్నార దొంతులు

పన్నార దొంతుల పాలుఁ బెరుగులు
యన్ని నారగించె యీకఁగు గదవె
[10-288]

పన్నివుండు

పదునాల్గు లోకములు పన్ని వున్నవి
మోక్షము
కుదకెక్కించనవైనాఁ దోడుగావు
[8-205]

పన్నీటి పొట్లము

పొక్కెడి చెలిఁ బన్నీటిపొటానఁ దాఁకవేసి
తక్కరి నవ్వులతోడఁ దలవంచేవు
[12-37]

పన్నీరు

పెదవికిఁ బదనురాఁ బిలిచి పన్నీ రీవే
కదసి యెవ్వతెకో కతలు చెప్పె
[14-234]

పన్నీరుకాపు

మేకొని నీవే నిండు మేఘవర్షఁడవు గాన
నీకు మేఘవు వుప్పాలే పన్నీరుకాపు
[7-46]

పన్నుకొని

వన్నెల నీ వచ్చడాన వ్రాసిన కోలాటవు
అన్నువ పతిమలను అటుచూచి
మున్ను పురకామినుల మోహము
ముఱవలేక

పన్నుక వున్నాడవని పకపక నవ్వెను
[15-74]

పన్నుకొను

పన్నుకొంటి సంపదలు పంచభూతాలతో
యన్నిటా నీ పంపుననే యిఁకనో బుద్ధి
[8-270]

వన్నెల నిష్ఠానిష్ఠ పన్నుభేదములెల్లాను
పన్నుకొన్న యటువంటి భావన మాత్ర
ములు
[10-30]

పన్నుగడై వచ్చు

వెన్నెలు దొంగిలుదురు వీడు వాఁడు
నొక్కఁజే
పన్నుగడై వచ్చినారు పట్టరే యీ బాలలు
[8-4]

పమ్ము

పచ్చిదేరెఁ బనులు పమ్ము జూఁపు మొనలు
హెచ్చెనిదె నా మాట లియ్యకొనరాదా
[15-249]

పయిడి కాళ్లు

వక్కున మొక్కెరా నీ పయిడి కాళ్ళకు
వోరి

అక్కతో జెప్పెగాని అందుకొనే రారా
[6-14]

పయిరు సేయు

అరిరి శ్రీవెంకటేశ ఆప్పటి నన్నుగూడితి
బలిమి బయిరుసేయగ పంటవందె

వలపు
[13-83]

పయ్యాడు

పయ్యాడినవారి చేతి బాగాలందుకొనేవే
యియ్యకోలై ఆకుమడిచిచ్చే గాని
[17-147]

పరకటనుండు

పాపము బుణ్యము పరకట నున్నది
చేపట్టుము నీ చేతిది ప్రాణి

[9-105]

పరకళ్లు

గొంది బంటసేయువాడు కొలుచులు
పరకళ్ళు
జిందకుండా గాదెబోసి చేరి కాచిని
[9-148]

పరచగు

చేతలు యీ గుణమైన సిగ్గువడవలదా
బాతపడి విషయాల బరచయ్యా గాక
[9-147]

పరచు

కాంతుడ యిటు గాకున్న కన్నవారి
వెంట నెల్లా
వంతపు నీ మనసిది పరచై తిరుగుగా
[15-167]

పరచుదనము

మరలి వర్షాని మనుమనినైన జంపే
పరచు దనమున పృథ పాలుమాలినే
[4-22]

పరచు

నరహరి కరుణే నమ్మిన వారికి
పరచున నీక భయపడఁ జోరేది
[11-85]

పరచుకొను

యెంతని పరచుకొనే విందిరానాథుడా
అంతరంగముల నుండె అందరిలోన
[16-1-41]

పరపు

మేనికి నీ కాగిలి మెత్తని పరపు నాకు
[15-197]

పరబ్రహ్మ

యీ యపరాధము యెంచకుమీ నను
యిందునెపో నీ శరణంటి
పాయను నిన్నిక శ్రీ వెంకటవతి
పరబ్రహ్మవు అటుగాన
[10-103]

పరవంజుక

చూపర బసురము తొరలు వోయినను
సొమ్ము గలుగువాడే పరవంజుక
పైపైదానే వెదకి తెచ్చి కాపాడగ
నతనికి భారముగాన
[9-103]

పరవంజుకొను

బారల స్థంసారము పరవంజుకొని తొల్లి
యేదినమ్మి పాటువడె నీ జీవుడు
[8-79]

పరవిడచు

పొదలుచు మృత్యువు వంది వోరై
నల్లెట నాడగ
వదిలముగా గింకరులను
చొప్పురుల బరవిడిచి
[5-201]

పరసిపోవు

పరగి నాలుకసొంపు పరసిపోయ
పరులనే సుతించి పలుమారు
[6-61]

వట్టరాని జన్మనము పరసిపోతే ముదిమి
నెట్టుకొల్పి వుట్టడచీ నీ మాయ
[6-180]

పావపుణ్యాలంచె నంటఁ బాయవు
సుఖదుఃఖాలు
పైపై ననుభవించఁ బరసిపోవు
[9-270]

పరాకు సేయు
యిది నీవు సేయు నుద్యోగంబునకు
బరాకు సేయుట గాదు గదా
[వై. ప. 14]

పరాకై యుండు
పరమాత్మ నీవెందో పరాకై యున్నాను
పరగ నన్నింద్రియాలు పరచినాను
[10-206]

పరాకై వుండు
తలచితే నీ రూపము కానే యెదుటనుండు
యిలఁబరాకై వుండితే నెచ్చోటఁజిక్కదు
[8-201]

పరి అరికట్టుకొను
పలు జన్మములే నన్ను పరి అరికట్టుకోఁగా
తొలగఁదోసి నాకుఁ దోడై తివి
[5-300]

పరిగలేరు
పరిగలేరేటి వానిఁ బట్టపురాజుఁగా
నిరతభోగము లిచ్చి నిలిసినట్లు
[5-185]

పరిణము
కురులు నె న్నుడుటికిని గుఱుకు
లధరంబునకు
మరిపెంపు జిఱునగవు ముద్దుమోమునకుఁ
దిరమైన వేడుకలు తిరువేంకటేశునకుఁ
బరిణపు మాటలివి వడఁకు లిందఱికి
[4-23]

పరిపాటి మార్గము
జితకాములకు గాని చేతికిని లోనయి
చిక్కవే కాలంబు కర్మమా
మతిహీనులై నట్టి మాకు నొక పరిపాటి
మార్గంబు చూపవో కర్మమా
[5-187]

పరియ విడచు
దేవా మీరు పంచేంద్రియంబులం
బరియ విడిచి
ప్రాణుల నజ్ఞానంబున ముంచి
యెత్తి బ్రమయింపంగా నీతో
నెదిరించి వాటి నడంప క క్తులమే
[వై. ప. 13]

పరివోవు
పరివోని దురిత కూపములఁ బడకుమని
వెరవు చెప్పెడివారు వేరే
[5-70]

పరివోని సురక సంపదల నింపులచేత
పరవధూతతికి పరవశమైన దితఁడు
[5-112]

పరుజు
వాడి వో కంటిరటవే వన్నెలవాడు
పైడిమోలము కటారు పరుజులవాడు
[13-116]

పరువతము
అఱుత లింగముగట్టి యది నమ్మఁజాలక
పరువకమేగిన బిత్తుఁడనైతి
[5-19]

పరువుదోలు
చేపట్టి యాపె చేతులఁ బిగ్గెఁబట్టుక
పైపై వీధులవెంటఁ బరువుదోలీని
[13-58]

పరుషవచ్చేకత
కోపరమై యేటనేఁటఁ గోరి
వరములకుఁ గా
కాచింది పరుష వచ్చేకత చూచుకోరయ్యా
[8-134]

పరుసమంటు

మమ్ముఁ జూడనేల నీ మహిమె
చూతువు గాక
పుమ్మడిఁ బరుసమంటే దొక్కమాఁచే
కాదా
[10-232]

పరుసము దాఁకు

పక్కన లోహము పరుసము దాఁకిన
యెక్కువనంతా హేమమె కాదా
[9-250]

పఱుడు

వనిమాలినట్టి వట్టి పఱుడుగాక మాకు
ననిచి యిదియు నొక్క నగుఁబాటా
[5-214]

పఱుచగు

వలుకాత్ములుమాచి బలుదేవతలఁ
గొలిచి పఱుచైన యీ దేహము
వలు సందేహములను వచ్చిన తెరువునను
పాపుకోనేఁ గలనా
[10-77]

పఱుఁ దలఁపులు

తటి విరహపేదనకు తలఁపొకచే బాధ
పఱుఁ దలఁపులకుఁ దావముల బాధ
[4-36]

పఱివోవు

పఱివోని యాన దనుఁబట్టుకొను భూతమని
పెఱచినది యదిగదా విజ్ఞాన మహిమ
[5-123]
పెఱుమాకలు పెఱచేతను
బఱివఱియలు సేయు టనఁగఁ
బఱివోయె ననన్
[శే. 92]

పలకెక్కు

ఉలి వచ్చియై యుండ నొకయింత యూరి
వలకెక్కి గుగ్గిరి పడును గానిచ్చి
[వ. య. వి. 4-78]

పలగొను

వావిరి ముమ్మారు పలగొని వచ్చితి
నీ వారమైతిమి నిలిచితి మిపుడు
[7-88]

పలవి

పలలింపటాలఁ బడి బడలివగాని నాకు
పలవి నెన్నుఁ దలచే భక్తిలేదు
[10-106]

పలికి తప్ప నడచు

యిల నీ దేహముమోచి యింతఁ
గలలనుచు
పలికి తప్ప నడచే భావమే పాషండము
[5-256]

పలుకఁబాటు

వలకఁబాటెను గనువచ్చె నంతటను
వల నొప్పు నల్ల గల్పలిబంతి యూరు
[వ. య. వి. 719]

పలుకు వంతం

సిలిచి శ్రీవెంకటేశ పెనగి నన్నుఁ
గూడిసి
పలుకుఁబంతాన నీ నా బలువెంటే కాకా
[17-253]

యెలమి నన్నేలితివి యియ్యకొంటి నేనఁచె
వలుకుఁ బంతము చెల్లె పనివాడవొడువు
[15-225]

పలుకుల కొనవాఁడు

పలికి చూచినాను పలుకక మానినాను
పలుకుల కొనవాఁడు పరమాత్ముఁడే
[9-91]

పలుపేగుల జంద్యాల పంతాలవాఁడు

పెలవి నవ్వలవాఁడు చేకత్తి గోళ్ళవాఁడు
పలుపేగుల జంద్యాల పంతాలవాఁడు
[7-274]

పల్లకట్టు

పలపు చప్పుజేపెటి వగకాఁడ నీ
బలిమి నా మనసుకుఁ బల్లకట్టవలెనా
[17-159]

వల్లభీడు

పంకమాడనేర నా వల్లభీడు నాయకుడు
[14-189]

వల్లదము

చెల్లెడో నాకె ముద్దులు చెప్పకువయ్య
వల్లదాన నీవు నీవే బదుకవయ్య
[17-167]

చెల్లెడో నే నెంత దనచేతి కలవత్తినే
వల్లదము దననోరఁ బైపైనున్నది
[17-248]

వొల్లన శ్రీ వెంకటేశుఁ డొడ్డికతో
నిన్నుఁ గూడె
వల్లదాన నవ్వేడో పాసియుండె దానిని
[17-318]

వల్లదీడు

బాదడటవే సాదటమే పీడు
వల్లదీడు గాక
[16-2-111]

వల్లపు పాతాళము

తెల్లరేగి నిక్కి హరికి ర్తి భుజములవె
వల్లపు పాతాళానఁ బడరో దనుజులు
[6-79]

వల్లాండు వల్లాండే

గుడ్డనఁ గోరికలెల్లఁ గొల్లవట్టినే
వల్లపు దేవికి నీకుఁ బల్లాండు వల్లాండే
[12-187]

వల్లించు

వల్లించిన నీ పసిడి గరుడనిని
తెల్లన నీ వెక్కిన యవుడు
[11-3-26]

వల్లసోకించు

పస నీ మోపిపైఁ బల్ల సోకించి
పసిడికల బాగులా

[16-2-81]

వశుబంధము

చటుల కరంబులఁ గుటిల దానవుని
బటుగతిఁ బెట్టెను బశుబంధముగా
[10-175]

వసలు పుట్టించు

పజీరాజ ముఖులకుఁ బసలు పుట్టించు
పజీరాజ గోత్ర సౌభాగ్యంబు మరఁగి
[శృం. మం. 63]

అనఘ యశంపాన్వితంబు దోదయము
వసలు పుట్టించు నవ్వనము నచ్చటను
[వ. యో. ఏ. 3-28]

వసిగొను

వసిగొని రుజానుబంధము కొలఁదే
వసులునుఁ బడతులు బహునుతులు
[7-188]

వరమపదంబును చేనికి పసిగొను
నర మృగములకును
తరమిడి సంసారపు తోడములనె

యాఁగించి

[5-201]

వసిగొని యింద్రియాల బంధై
పుండు నొకవేళ
మునిపితోడై వానకు మొక్కు నొక్కవేళ
[6-97]

వసిగొని తనుబాపములు క్రమించిన
కసరి నృప్తి చీకటి వడు నవుడే

[8-69]

వసిడితము

వసని గద్దయి పీటపై నుంచి మంచి
వసిడితంబుగ నీటఁ బాదము ల్గడిగి
[వ. యో. ఏ. 4-1070]

వసిడి మొల్లాము

వసిడి మొల్లాము గుబ్బల కవాటములుఁ
బొనఁగి చూపట్టు గోపుర మంటవములు
[వ. యో. ఏ. 3-66]

పసిడి యక్షంతలు

పసిడి యక్షంతలివె వట్టర్ వేగమే రారో
దెనఁ జేరంటాండ్లు దేవుని పెండ్లికిని

[8-194

పసిబాల

పుసురన నిక నేలె వొగి

డలపంచ నేలె

పసిబాలవా యేమె వడతి నీవు

[15-291

పసిబాల వయసు

పసిబాల వయసున బండి దన్ని విరిచితి
వెనగె నే మాయెల్లా యివె వికలేశ్వరా

[10-171

పసివట్టు

పైకొని మై గారిఁ బసివట్టి తిరుగు
మెలఁగు మయూర గమినురొట యెఱిగి

[శృం. మం. 114

పసుబాలు

పాఱకున్న పసుబాలై బడఁదు మనసు
పాటితే జవ్వనమునఁ బట్టరాదు

[6-157

పసురు వేయు

నిలువుకు నిలువున నీమోహముచూచి నేను
బలిమినేసి పెనఁగితేఁ బసురు వేయదా

[15-31

బలిమిఁ బినుకఁబోతే పసురువేయు విరులు
యెల జవ్వనిని నేఁడు యింత నేకురా

[17-226

పసురెక్కు

కొనరియప్పురునిన్నుఁ గోపించినదియల్లా
పసురెక్కుఁగాక యిఁకఁ బంతమిచ్చేనా

[17-234

పసుల పాడి

గోపాలకృష్ణుని చూపే కోరిన

పసుల పాడి

గోపికావల్లభు కృపే కూర్మి వనిత

[10-51

పల్లెపు మోవి

పచ్చని చిగురువంటి పళ్ళెపుమోవి చెలి
కుచ్చి తేనె మాటలు కురిసీ నది

[17-64

పల్లెము కూటివారు

పరమమైన యాతని పల్లెము కూటి వారికి
ధరలో నేమిటి వంకాఁ దవ్వలేలేవు

[9-277

పక్షి నకినగాఁడు

భవరోగ వైద్యుడైన బలువెళ్ళ
నవరని వైడి పక్షి నకినగాఁడు

[16-1-22

పా

పాంగెములో వాఁడు

బచ్చెనల నకదు నీ పాంగెములో వాఁడె
నెచ్చెలి నీకుఁ గొంకితేనే నీకు వెరకునా

[17-194

పాక్కపాక్కను

పాక్క పాక్కని తమ భాషఁ జెప్పుచును
గ్రక్కున నటకు దగ్గఱ నేగుదెంచి

[ప. యో. ఏ. 2-34

పాగు

యింతగాల మింద్రియముల నిద్దై
పాఁగిన తలఁపు యిఁక
వంతగాలము చిత్తమాఁగినే నది
దివ్యకోఁ గలనా

[10-77

లోఁగుచునే విను లోనికిఁ బలువఁగ
కాఁగిట తానేల కదిమినే
వీఁగక కూడె శ్రీ వెంకటేశ్వరుఁడు
పాఁగి తా నేటికి భ్రమనీనే

[15-254

దాగవీ పనులు నేడు దక్కితి
శ్రీ వెంకటేశ
పాఁగిన జాణఁడ నాతోఁ బలికి మెప్పించరా
[17-217]

పాఁగని శ్రీవెంకటవతి నన్నుఁ గూడితివి
నీఁగని రతులు నేడు నేరుచు కొంటివా
[17-360]

పాగకాడు
వంతాన నామోము కప్పకమాచే వదియేమీ
వంతుకుఁ బాగకాఁడ నీవల నీవే కావా
[13-151]

పాటమగు
కొంచక శ్రీవెంకటేశ కూడితివి నన్నునిచ్చె
వంచల నీ మన్ననలు పాటమాయెఁ గదరా
[14-122]

పాటి చెడు
ఒప్పువుఁ బాపాలకెల్లా నొడిగట్టె మనసు
బప్పున చంచలములఁ బాటిచెడె మనసు
[11-40]

పాటిపట్టు
వెల్లవిరిగా దొంగిలి వెన్నలు దిన్న నోట
వల్లదారేమాడినాను పాటివట్టెమా
[13-92]

పాటిమీటు
పాటిమీటిన భక్తి వరక నీ కట్టు
కోటలెన్నిన రాతి కోటలేవయ్య
[వ. యా. ఎ. 7-1299]

పాడి నడపు
పంకములాడవదేమే వలుమారును నీవు
అంతేనీ పాడినడపే వండుమీఁడ గలదా
[13-75]

పాడిపంతాలు
యింకులెల్లఁ గూడితిరి యియ్యకొలు
నేనితిరి
యింతలోన పాడిబంతా లెన్నికాయనే
[15-243]

వేడుకగలవారికి వెంగెములే హితవాను
పాడివంతా లిందునేల వచారించేవయ్య
[18-390]

పాడిఁ బంటా
బల్లిదపు హరిభక్తి పాడిఁబంటా నాకు
వొల్లము కర్మఫలము లొకటి నేము
[8-63]

హరివరములే మాకు నన్నపానభోగములు
వరమాత్మపాదములే పాడిఁబంటా మాకు
[10-149]

పాతరఁబెట్టు
అలయకువే నీవు అప్పటి సౌలయకువే
కలఁపులో రతులు పాతరఁబెట్టెవా
[15-237]

పాతు మాకు
చేతలు దవ్వెటివాఁడు సిగ్గువడ నేరుచునా
పాతు మాకై వుండేవాఁడు వైకొనినా
[17-475]

పాతక క్రొట్టు
పాతకక్రొట్టు భవములు భస్మీ
భూతము సేయఁగఁ దొడవొకటే
[5-188]

పాతాళముల నిధానములు
వరమాత్మునికిఁ గాని కవంబులు
పాతాళముల నిధానములు
మరు గురునికిఁగాని పూవుల పూడించి
మగఁడులేని సింగరములు
[7-1]

పాతురలాడు
వట్టుగుకెల్ల సుఖము పొల్లలేని నీ భక్తి
కొట్టి కాళ్ళ సుఖము పాతురలాడుట
[10-78]

పాతురాడించు
బలిమి నరంట్లను పక్కనఁజెఁదోయనేలే
అలమి యంచులఁ బాతు రాడించురా
[13-182]

పాద

యీదెన శ్రీ వెంకటేశ యితె నన్ను
గూడితివి
పాదగు జాణపు నే నీ పలుకులో దానను
[15-268]

పాదపుఁబరము

పంకజపుఁజేయిచాచి పాదపుఁబరమిచ్చిన
వెంకటేశ కృపతోడ వెలయఁదానే
[5-104]

పాదితెత్తు

పాదితెత్తు మెరుఁగారు బంగారుగుండు
నేడదేర మెడఁగట్ట చిత్తగించితి
[12-218]

పాదుకొని కూచుండు

భవనానియేటి దండఁబాదుకొని కూచుండి
జనః దైత్యు పేగులు జందేలు వేసి
[10-162]

పాదుకొన్న

పాదుగా శ్రీ వెంకటాద్రిపై మహిమ
వెదచల్లె
పాదుకొన్న యీతని శ్రీపాదములే సాక్షి
[8-271]

వేదమందు శాస్త్రమందు వేవేలు

పాదములందు
పాదుకొని జోధించిఁ బరమాత్ముడు
[9-283]

వేదవేదాంతములందు విజ్ఞానశాస్త్రములందు
పాదుకొనఁ బలికేడి పరమార్థము
[10-169]

పాదుగఁ బుట్టు

అదికి నాది హరి యొకఁడే
పాదుగఁబుట్టెడి భవములె వేరు
[9-253]

పాదు పడు

పాదుపడక నడుమను దిరిగాడెడి
ప్రపంచముదే నేరమి
యేదెన నొకటో నిజమేరుపడక
యలువలఁ దిరిగాడెడిఁ గాన
[9-107]

పాదై యుండు

యీదెన శ్రీవెంకటేశ నీవు నాలో
పాదై యుండి నన్ను బ్రదికించే
న (వ?) య్యా
[10-107]

పాని

నేనున్నదెనయెంత నేఁడుదన వేడుకెంత
పానివట్టి యంతలో నే బాఁ తైతివా
[17-275]

ఆసుక శ్రీవెంకటేశుఁ డలమేలు
మంగఁ గూడె
పానివట్టి యంతలోనె పంగింత మిప్పుడు
[17-301]

పాని కుచములు

కాసుకలందే వాడవు గక్కన
నన్నుంటరాదా
పానికుచముల నిమ్మవండ్లదానను
[17-105]

పానిన

ధ్యానమే మా ధనము దయే మా ధనము
పానిన శ్రీవెంకటాద్రి పతియే మా ధనము
[7-223]

పాని పట్టు

మానని కాముకులకు మగువలే దైవము
పానివట్టి వారివారి భ్రమ మాన్పు పశమా
[5-323]

పానివట్టి శ్రీ వెంకటపతి యింతకు
మూలము
ఆసుక యీతని శరణనే వారి నేరువు
[6-90]

పానివట్టి హరియది వరిహరించని వాఁడా
ఆనుక హరిదాసుల కంతటనే భంగమా
[8-245]

కానను ముందరవచ్చే మనకర్మపాశములు
పానివట్టి (?) యించుకంతా భయము లేదు
[9-258]

నానాదేవతలకు నరసింహుఁ గంభములో
పానివట్టి చూసినట్టి ప్రహ్లాదుఁడా
[11-135]

పానివట్టి నర్మవిధ బంధుఁడు
విష్ణుఁ డుండఁగా
మానిసి చుట్టరికాదు మరుగఁగఁ జెలునా
[16-1-55]

ఆనవెట్టినా మానరు అప్పటి మీరు
పానివట్టి చెఱలాల వగరాన నటరే
[17-555]

కానేల నిలుచున్నాఁడు తడవుల నుండిని
పానివట్టి చెఱలాల వదమనరే
[17-166]

పాను

పాని నీపై మచ్చరము వండ్లఁబెట్టు
కుండితేను
మోనాన వాండ్లెక్కి నీమోవిమీఁదనిందెను
[14-221]

కానకమాయె నిదిగో తగుదివ్వెల వండుక
పాని నీ కరుణఁజూచే వచ్చి చూపులు
[15-87]

పానుకొను

పానుకొని దనుజుల బలు కిరీటమణుల
పానలఁడిరివ వో చక్రమా
[5-125]

పామరి
పామరివై దుర్వ్యాపారమునకు
వలుమారునుఁ బొయ్యేవు
వేసురు దుర్జన నంగాతంబులు
విశ్రామ మనుచు నుండేవు
[5-126]

పామణితనము
పామణితనమున బహు వేదనలను
నామన సెనసెఁబో నావ్రాత
[5-136]

పాముతోడి పొత్తు
బలునంసారపు పొందు పాముతోడి
పొత్తు నుండి
వెలలేని వలపులు విషము నుండి
[5-319]

పామునోరి కడి
పామునోరి కడి మీప్రాణపు బూరుపుగాలి
జాముజాము మేలుఁ గడు చక్కఁజేయఁ
గనుఁడు
[5-102]

పాము పరపు
పాము పరపుపైఁ బండిన సిద్ధుఁడు
పాము పాశముల పరిహారము
[5-263]

పాము పుట్ట గొంటు
పాముపుట్టగొంటి మీఁది వరుమటి తెరువు
చీమక దొంతరలోని చిన్న తెరువు
[5-147]

పాములవాకట్టు
పాముపైఁ బండిటివాఁడే పాముల
వాకట్టు రక్ష
నేమపు నర్వ జీవాత్మ జీవరక్ష
[10-54]

పామెటి సుఖములు
దోమటి నా మతిలోనఁ దోడు నీడవై
యుండి
పామెటి సుఖములనే భ్రమయించవలెనా
[6-59]

పాయము పిడికిటఁ బట్టు

పాయము పిడికిటఁబట్టుచు నుండేటి
కాయదారులకుఁ గలదా విరతి

[5-257

పాయవట్టము

వచ్చుట దాచినయట్టి పాడుకలు మెట్టినది
లచ్చన మొగపుల మొలనూక ది
అచ్చపు టుంగరముల అందెలుఁ

బాయవట్టాలు

గచ్చుల ముంజేతుల కంకణ నూడిగేలది

[15-79

పారఁగొలుచు

కొలుచు ముంచుట పారఁ

గొలుచుటయొందు

దెలియఁ గారక యెంతే చిత్రగతుల

[వ. యా. ఏ. 6-663

పారఁదోసు

దంట మమకార మ్మిట్ట తన్ను నేల

సాగ నిచ్చు

బంటుజేసి అసలనే పారఁదోసుఁగాక

[5-119

పారఁ బట్టించు

ఇంత హమ్మిట్టా నెలయించకురా నీ

పంకములన్నియుఁ బారఁబట్టించు నోరి

[12-10

పారణ చేయు

వాక నీ నామము వోగిఁ దలంచిన

అకలంకం బగు నా పాపంబులు

అన్నియుఁ బారణేసే

[7-142

పారవెళ్లు

పారితేంచి యెత్తివేసి పారవెళ్లితిని (వి).

నీరనపు పెద్దలైన నీకు నే ముద్దా

[11-3-21

పారాడించు

పంచల నరులవెంటఁ బారాడించే మనసు

కొందక శ్రీ వెంకటేశుఁ గొలిపించలేదా

[8-139

పారాడు

చప్పుడుతో నింద్రియ విషయ పరివారము

అప్పుడు పారాడుదురు ఆహా మేలు

[6-124

పారిటాకులు

వట్టుటిరేఁటికి నాకు పారిటాకులె చాలు

దట్టిగట్టు కొమ్మనవే తన మొలనే

[4-108

పారితేంచు

పాటించి యీ సుద్దివిని పారితేంచి

చూచితేను

కోటికోటి సౌములాయ కొత్తోయమ్మా

[6-167

పారితేంచి నిన్ను బలిమిఁ గూడేనంటే

నేరుకు రందుకుఁ దగు నెవమలెలా

[13-22

పారివారు

దీమనపు పారివార దివె పంజలు చేఁబట్టి

యేమరక మీరోమీరు యియ్యో తాలి

[10-166

పారుపత్యము

బహుముఖంబులఁ బాడు పత్రైంబై కాని

యహరహంబొక ముఖమై యుండఁ

దెవుడు

[వ. యా. ఏ. 3-746

పారుపత్యము

బత్తితోఁ బంచేంద్రియపు పరివారము

గొలుప

చిత్తజ్ఞ పారుపత్యము నేనే నిదివో

[9-97

పారుపత్యములు ఇచ్చు

కైపుగాక నన్ను శ్రీ వెంకటనాథ

కూడితిని

పైపై నాపెకుఁ బారుపత్యము లిచ్చితివా

[16-2-52

పారుబడి వడ్డి

ముందటి జన్మములెల్లా ముంచెఁ
బారుబడి వడ్డి
యెందుచొచ్చినానుఁ బోనియ్యదీ రుణము
[5-294]

పాణబట్టు

వట్టి శతాంగము పైఁ బెట్టికొనుచుఁ
జుట్టియున్నట్టి రాజులఁ బాణబట్టి
[అ. మ. క. 6526]

పాతెతెంచు

పాతెతెంచి దశకంతు వది శిరసులమీఁద
అతికి(?) నమ్మువేనె నాదిదేవుఁడు
[9-183]

పాలకూళ్లు

బంతి మోపుల యీపుల పాలకూళ్లువంటివి
మంతనాన నుండి నీవు మన్నించేవేళను
[7-58]

ఆనగల వానికిఁగా అందరితో వినయాలు
బానగల వానికిఁగా పాలకూళ్లు
[14-129]

పాలలెక్కు

నంటుమీటి నెలపుల నవ్వులేల వుమినేవే
గంటులేని కన్నులనుకెంపు లెక్కిని
యింటిలోనే శ్రీవెంకటేశుఁడ గూడితినేను
వండులై పులకపైరు పాలలెక్కిని
[13-44]

పాలకొండ మల

మందల పాలకొండ మలకు నట్టనడుచు
విందగు దాసులతోడ వి(ర)హరించి
దేవుఁడు
[11-80]

పాల చాడె (?)

చెక్కుయనొక్కితే నీనెలపులఁ బాలుచింద
చక్కుని రేవల్లె పాలా చాడె (?) దొంగవా
[18-447]

పాలతోడఁ బోయు

ఎంతవని కెంతవని యిది యేటిదే
వంతమె నతులకిది పాలతోడఁబోసిరో
[17-306]

పాలతో పోయు

చెల్లలేవే యాతఁడు వీచేతఁ జిక్కనే
వల్లదమే తల్లి నీకుఁ బాలతోనే పోనెనే
[17-522]

పాలనే పెరుగు

పాలనే పెరిగిన వనీడి పెంకాయ
పాకెల నెడవీరు వట్టి పెట్టినను
[అ. చ. 53]

పాలముచ్చిమి

వేసులు మాకుఁ జెప్పె విన భారకముగాఁగ
మోవని పాలముచ్చిమి మొదలుగాను
[6-162]

పాలపుట్ల పండుగ

పాలజలది యెల్లందె (దై ?)
పాయకుండే యాకనికి
పాలపుట్ల పండుగ బాఁతే (తా) యనఁజే
[8-17]

పాలనుఁడు

కాలిమితో నాలో నిన్ను ద్యానము
సేసేనంతే
పాలనుఁడ నేను నీపాటి వాఁడనా
[7-102]

పాలార్పు

యితవై వనిసేసేటి యింటి వసురమునకు
వెళదీరఁ బాలార్పి పెద్దపెద్దఁ దగదా
[5-237]

యితవై వనిసేసేటి యింటి వసురమునకు
వెళదీరఁ బాలార్పి లెద్దపెద్దఁ దగదా
[10-207]

పాలార్పి కొఁజ్జెలలోఁ బండఁబెట్టి యుకోవ
నీలవర్ణుఁ దొంగిచూచె నిద్దురొయని
[10-258]

రీతిగా నింగరించి రేయిబగలు బాలార్పు
మాతల సింగర బొమ్మ గలిగెగా నీకు
[17-482]

పాలికిచ్చిన రాసి

వండిన కర్మఫలము పాలికిచ్చిన రాసి
అందనే శ్రీ వెంకటేశుడైన లోక

బంధుడు
[8-281]

పాలిమాలు

నీలుల మిత్తి వన్నెల వేలు విత్తు
పాటించి చూడ రూపము పాలుమాలి
[వ. యా. వి. 2-1040]

పాలు

నెలకల మర్మము నీ కొక్కనికె పాలు
అలరిన నీ రతులు ఆమె పాలు
[13-69]

పాలుకొను

పాలుకొనె బులకలు వమ్మె
నీగు మొలకలు
గోలదానవా యేమే గుట్టు దాచేవే
[14-76]

పాలుపు

సోలి నే వీరి గొలిచే మాత్రపు
బొమ్మ నింతే
పాలుపు గర్మములాల పట్టుకురో
మమ్మును [5-289]

పాలుమాలు

పాలుమాలే మంకునైన వనిసేయిండు
నీ మాయ
రేయి బగళొకరు ప్రేరేపుమండ వలెనా
[8-237]

పాలుపట్టు

పాయపు వలపు తొల్లే పాలుపట్టె
వార మింతే
నాయములు చెప్పి మిమ్ము నవ్వేటి
వారమా [14-134]

పాలు వెన్నగాలు

తేటి కన్నానఁ జెక్కు దెనబాట వెన్న
గాతెడు యీ ముడ్డుగాతెడి వారి
[ల. మ. క. 3690]

పావ

ఇందాక రాకుండితే నిది పావ గావలెనా
చందాలు చెప్పవచ్చేవు సాదించవచ్చెమా
[17-513]

పావాలు

దంతపుబావాలు మెట్ట
వంతాన నేను లాగాను
యితలో బలిమి బట్టెవు వెంకటేశ
అంత నీకు బ్రయమెతినా
[13-223]

పానీక

అంతలోనే వగడ పాలాడుమనే వాతను
యంతి యలసె బానిక రెత్తియ్యరాదా
[13-151]

పాసుండు

ప్రాణితై దేహము పావపుణ్యము నేయు
ప్రాణి వెంటనె బొంది పాసుండడు
[11-3-93]

పాసెములూఁ జక్కెరపెట్టు

చనవున వేంకటస్వామి తొగిటఁ గూడి
కినిసి పాసెములూఁ జక్కెరపెట్టెఁ దరుణి
[4-163]

పాశెలపట్టు

పాశెలపట్టుకు బోరో బ్రహ్మ
రుద్రాడు లింబడు
పాలసముద్రాన హరి పవ్వళించెను
[9-236]

పిండిలి వండు

శరనిధి మందర శైలంబు గలఁచు
కరణిఁ బిండితి వండుగానేనఁ గలఁచు
[అ. మ. క. 6730]

పిగె

చేపట్టి యాపె చేతులఁ బిగ్గెఁబొట్టుక
పైపై పీదులవెంటఁ బరువు దోవసి
[13-58]

పిడికిట తృపులు

పిడికిట తృపులు పితరు లెవ్వనిని
దడవిన మనుఁడతనిఁ గనుఁడి
[5-5]

పిడికిటి మొలచేయి

పెట్టిన జంగదండ పిడికిటి మొలచేయి
అట్టె వలచేయె త్తిన యాయితము
[10-85]

పిడికిలిండు

పెక్కు వండ్ల గొలలు పిడికిలించినవాడు
మిక్కిలి లంకసాధించి మించినవాడు
[9-230]

పిడిగుండ్లు

పువ్విద చన్నులనొత్తి పూరదించఁ
జూచితేను
యివె పిడిగుండ్లయితే నేమి నేనును
[14-293]

పిడిఁబోవు

వట్టినందుకెల్లాఁ దీసు పాపమే
చవులు నేను
నిట్టి పిడిఁ బోవీదు ఏ మాయ
[9-251]

పిడుగు వ్రాలిన మాడ్కి

పిడుగు వ్రాలిన మాడ్కి పెళపెళ నార్చి
పొడు పొడు పొడుఁడంచు పోవీకుఁడచును
[వ. యా. ఎ. 7-103]

పిడుచ గట్టు

పిడుచ గట్టిన యటు పెడచేత నడచి
వడసీక పురములోపలఁ జొరఁబొడచి
[11-3-82]

పితాళ్ళు

యిచ్చ నెవ్వనిఁ దలచి యిత్తురు
పితాళ్ళకు
ముచ్చట నెవ్వని నామములనే సంకల్పము
[9-69]

పినుఁగు దాసరి

బినుఁగుదాసరి నొక పెద్దగాఁ జేసి
కొనివచ్చి పొడవునం గూర్చుండఁ బెట్టి
[వ. యా. ఎ. 5-239]

పిన్నవి

మున్నుగా మొలనున్న ముమ్మూలకావి
పిన్నవి వడిమెడం బెనచి తగిల్చి
కడువాడి యేకాంగి కత్తి దెమల్చి
యెడయుచు మెడబూను సంకలోపలనె
నంచులు నచటి స్థానంబులవారు
బంచిన భీతి జేబట్టి గొట్టునను
బిన్నలి దప్పించి.....
[4-321]

పిప్పిగట్టు

పువ్వుతించి దూరఁగానె వొడ్డఁ
గూచుండినాకఁడు
పిప్పిగట్టె సిగ్గులతోఁ బెనఁగేవే
[15-1]

కప్పుర మలపినవాడు కౌఁగిటికి

వచ్చునే కా
పిప్పిగట్ట మరినవ్వి పెనఁగేఁ గాక
[18-164]

వగటునఁ దనతోను వంతమాడే దానవచే

బిగువుఁ గొగిట మోవి పిప్పిగట్టె నిపుడు
[18-432]

పిలిచి పడమియ్యరే పిప్పిగఱై బెడవులు
చెలులకుఁ గకరెంత చెప్పినాఁడో

[18-462

పిప్పి చవి యడుగు

పిప్పిచవి యడుగుట పెక్కు
దైవాలఁ గొలిచి

కప్పిన శ్రీ వెంకటేశ కరుణ సాధించుట
[6-49

పిప్పి మీఁగడ

కప్పిదొడ్డివారమైతే కన్నుల
మొక్కినంతలో

పిప్పిమీఁగడున్నదంటూ పెడవు లానేవు
[13-156

పిప్పివంటివాఁడు

ముప్పిరిఁ బెక్కుగాలము ముదిసిఁ
దనియలేఁగా

పిప్పివంటివాఁడ నేను పెనఁగేటి దేదో
[9-65

పిమ్మటి

కమ్మరనంతటఁ బోకక కాఁగుల
పాలంటఁ బోఁగాఁ

బిమ్మటిగాఁ గిందుమీదై పెనగితేనే
[15-87

పిరితియ్యక

బింకమునఁ జూడరో పిరితియ్యక నేఁడు
అంకపు దనుజ సంహార సింహము

[5-13

పిరితియ్యు

వేమర నవ్వఁగవచ్చు విరహము పట్టరాదు
ప్రేమము చల్లితే నాన పిరితియ్యదు

[18-476

పిరితీయు

అగ్గలపుఁద్రేమ పల్లి అంకలోఁ బిరితీనేవు
నిగులు సిడలు గొన్ని నేరుచుకొంటివా

[17-360

పిరిదూరు

సారెసారెఁ బిరిదూరి సాకిమలు చెప్పగాను
కురిచేటి చెలులెల్ల దీపించకందురో

[16-2-50

పిరివీకగు

వొక్కటివాఁడు దానైతే వున్నచో
నే మేలు చేరు

పెక్కుబుద్ధులఁ బోతేను పిరివీకాను
[6-94

పిరివీకు

దీకొనిజగములోని ద్రిష్టములే చూచుగాని
బీకరపు జన్మముల పిరివీకు చూడఁడు

[10-284

పిరివీకులు

చనవు తా నిచ్చినది చలముతో మాటాడితి
పెనఁగఁబోయితే మరి పిరివీకురె

[14-263

నెట్టుకొని వీరు గడు నిజమనుచు
హరి నాత్మఁ

బెట్టనేరక వృథా పిరివీకు రైతి
[5-121

ఎవ్వరివాఁడఁగాను యిదె పిరివీకురై
నవ్వుచు నీ శరణంటి నన్నుఁ గావవయ్యా

[9-41

చనవులేనిచోటి జగదాలు
పెనఁగఁబోతే వట్టి పిరివీకులు

[14-265

పిరివీకు సేయు

యెక్కడచొచ్చి జీవుడే కర్మపురుణములు
పెక్కు విధములఁ బిరివీకు సేయఁగా

[16-1-6

పిటివోవు

పఱవఁగ నోవక తోడిఁబరఁ
బిటివోయెననంగ తానెనెనెనె గృష్ణా

[రేఫ. 92

పిలిచి బిడ్డ నిచ్చుట

వలరాయని గరిడివంటిదివో వలపు
పిలిచి బిడ్డ నిచ్చిన ప్రియ మిది వలపు

[13-212]

పిలుచులు

వలకల చిలుకల పాటల కోవిలల
పిలుచులుగా చెలి పెంచెనదే

[14-7]

పిలిపిలి నడలు

కలకల రవణింవఁ గారుమెఱుంగు
పిలువనా నింటిలోఁ బిలిపిలి నడల

[వ. యా. వి. 5-576]

పిలువని పేరంటము

ప్రియముతో మంచమెక్కి పిలువని
పేరంటము
లయకాదు గదవే తొలఁగు బావగారు

[17-355]

పిలువని పేరంటము

పిలువని పేరంటము ప్రియుని వదికి వచ్చి
చలముకొనేటి దాని చలమేటి చలమే

[17-297]

పిలువని పేరంటము పెండలకాదే వచ్చి
కొలుపులు నేసిన గుఱుకెఱిగించిని

[18-431]

పిల్లదీపులు

పిన్నవై గోపాలుతోఁ బిల్లదీపు లాడితిని
యెన్నికమాడుపూడిలో విట్లాడేవా

[8-179]

తెగడి పీతోఁ బిల్లదీపులాడఁ బిలిచేవు

[13-201]

పినరు

వనమైన వారిమాట వలచి వచ్చినవారు
పినరుమందె మేళాల పెంచకుండరు

[13-19]

పిసిడితనము

పిసిడితనంబిది పిమ్మటఁ దిట్టించు
గడు నహంకారంబు కష్టవఱుచు

[సీ. శ. 43]

ప్రి

పీరుచు

మచ్చిక దోగెడు తాను ముద్దులు
పిరిచినాడు
పిచ్చిలఁ బూతకి చన్ను పీరిచినాడు

[8-235]

పీలిచుంగు

పేలరి మాటలాడేవు పెద్దతనమా యిది
పీలిచుంగుతోడి చెల్లి పిల్లలామాదా

[6-2-80]

పీలిచుంగులు

వచ్చని చీరగట్టిన బలు దొరనంటావే
కుచ్చుల పీలిచుంగుల కొంగువచ్చేవు

[14-194]

పీలిపించపు పాగ

వమ్మిన పీలిపించపు పాగ చూచి
పీ వసుచు
డిమ్ము విడిచి వాయ్యనె తెప్పిరెవె నిపుడు

[16-2-105]

పు

పుంగడుగు

మృదువైన తరుణుల మెఱుగు
బాహులకల

పొదల్లెఁదూరితూరిపుంగడుగయ్యెరయ్యా

[5-137]

పుంటి నొప్పులు

అంటుకొని మరుఁజొంటి అతివ
నేఁపుట కుంటె
పుంటి నొప్పుల విరులపోఁజై మేలు

[12-42]

పుండ్లు బూచులు

పురుషోత్తమా యంచే బుండ్లు
బూచులు మాను
పరమావధ మీకఁదే పాటింప మాకు
[5-286]

పుక్కట

దక్కి శ్రీవెంకటదైవముఁ గొలిచితి
పుక్కట గర్వము పోదెంతాను
[10-187]

నిక్కవందురుఁ జేమొమై నిండు
గళలు దేవఁగ
పుక్కట నద్దముతోడి పురుఁదేటికే
[13-166]

తక్కక వయ్యెదలోన దాచిన
నీ కుచములు
పుక్కటైన జక్కవల పొరుగాయెనే
[17-94]

పుక్కట నకులు నాతో పురుఁడుకురాగాను
దక్కనా నీ పంకమెదె తగఁజూచేవు
[17-409]

పుక్కిటఁ బెట్టు

చుక్కలుమోపఁ బెరికి సుకు
(సూర్య) వద్ద వేదాలు
పుక్కిటఁబెట్టెఁ గలకాపురహనుమంతుఁడు
[10-167]

పుక్కిటి పురాణము

ఇక్కడి సుఖము నా కక్కడ సుఖంబని
ఎక్కడివైనా సూరకేఁగి యేఁగి
గ్రక్కన శ్రీ తిరువేంకటవతిఁ గానక
పుక్కిటి పురాణమయిపోయెఁ గాలము
[5-48]

పుక్కిలి బంటి

పుక్కిలి బంటియ నీతో పొందుల
మాటలు నాకు
ఏక్కిటిల్లె వలపులు పెక్కులేఁ చారురా
[18-8]

పుచ్చకాయలఁ బరసిపోవు
పరగఁ బుచ్చకాయలఁ బరసిపోదు
మంత్రము
గరిమ ముట్టంటు లేని ఘనమంత్రిము
[6-153]

పుచ్చకాయ లోర్పుట

పొంచి యేమి నేని నాకు పుచ్చకాయ
లోర్పుగాక
యెంచి వేలఁ జూపితేను యకరము
లోర్పున్
[14-131]

పుచ్చిన పోక

తెచ్చుకోఁత తాలిమల దిటతనము చీచి
పుచ్చినపోకరా చీచి పోయెఁగా మీకాలము
[11-3-66]

పుటమెక్కు

పొలఁతులకాఁకనే పుటమెక్కు మనసు
చలివెఁడి జవ్వనము నందిఁ జిక్కు
మనసు
[11-40]

పుటమెగయు

కుటిల బహు దైత్యాంతకుఁడవు
వెంకటరాయ
పుటమెగనీతి జగంబుల యింటికాద
[5-197]

వడిగొని మనసిజ వాయువిసరఁగ
పొడవగు నెఱుకలు పుటమెగనె

[8-19]

పుట్టఁగఁ బుట్టినవి

మునువనె మొక్కులు మోచివచ్చితె
తెక్కులు
పొనిగినపు పుట్టఁగఁ బుట్టినవే కదరా
[15-215]

పుట్టఁగోచి

కొనల వెల్వడు పుట్టగోచియు నెరులు
బెనఁగొన్న మనుడబ్బి పేఁడు ఠాకేల
[వ. యా. వి. 2-327]

పుట్టచెందు చేయు

యాతడా వసుదేవుని యింటిలో నిధానము
చేతనే కంసునిఁ బుట్టచెందు నేసినాఁడు

[10-6]

పుట్టచెందులు

తెల్లరేఁగి వీధులనుఁ గేరి పుట్టచెందులాడి
బల్లిదుఁడు గదవమ్మ బాలకృష్ణుఁడు

[10-172]

పుట్టుభోగి

పుట్టుభోగి జవరాలు పొలిఁతి యిది
వట్టెమంచముమీఁదఁటఁ బవళించే దేవుఁడు

[14-208]

పుట్టెడు నీళ్లు

వేగఁగొని లోన నప్పటినుండి పొంపు
డిగి కంటకంట పుట్టెడునీళ్లు కార

[వ. యో. వి. 4-1010]

పుడిసిక్కఁ జల్లు

పొడవులకుఁ బొడలైన పురుషోత్తమా

విరుదు

పుడిసిక్కఁ జల్లితివి పురుషోత్తమా

[7-49]

పుణుఁగు కాపు

నేఁడె ముక్కురారము నెలఁతలాల
పొడిమి నేవనేయరే పుణుఁగుకాపు

[14-153]

పుణ్యవాజన

పురుఁడువెళ్ళెను మరి పుణ్యవాజన నేసిరి
మురిపేన గొల్లెకలు ముద్దాడిరి

[9-220]

పుత్తెంచు

నీవెఱ్ఱితనమెంతునో నిన్నుఁ బుత్తెంచితటి
ఆ వెఱ్ఱితన మెంతునో అమ్మరో నేడు

[13-4]

పునుకతల

పరగ పునుకతల పావనము నేనెమంటా
నిరతితోడ దినము నీట ముంచేము

[8-174]

పురపు

వెరవెఱుంగని పురపు వింతలాగుల

యొరపు

మిరుమిట్లుగొను మేని మెరుపు

[4-20]

పురవేదనలు

తరితీపువలనఁ జిత్తక్రాంతి తగఁగలిగె

విరహంబువలనఁ బురవేదనలుఁ గలిగె

[5-71]

పురిగొను

వరులకై తే నిదే పావముగాదా

పురిగొని నీవంకఁ పుణ్యమాయఁగాకా

[7-82]

పురిగొని యిందుమీఁద పొంచి

విశ్వాసములేక

పెరుగఁగఁ బెరుగఁగ పెచ్చురేఁగఁగాని

[10-211]

పాఁగిన శ్రీ వెంకటాద్రిపతి నన్నుఁ

గూడితివి

పొఁగువోఁగు బొందినట్లు పురిగొంట గాక

[17-369]

పురుఁటి యింటి రక్ష

నేనువు శ్రీవెంకటాద్రి నిలయుఁడై

యున్నవాఁడే

యేమిటాను మా పురుఁటి యింటిరక్ష

[10-54]

పురుఁడు

పుక్కంట వతులు నాతో పురుఁడుకు

రాఁగాను

దక్కెనా నీ వంకమదె తగఁజూచేవు

[17-409]

పురుషామృగము

మిన్నక పురుషామృగముల వేఱలు

వన్నుక యాదేరు వడఁతులు భువిని

[9-6]

పులకబియ్యము

పులకబియ్యాలఁ బొంగలిపెట్టి
బాలి వలపుల చన్నులను

[14-10]

పులిగాయ

వినుకలి చడువుల నదలో వేమరు
మాఁగఁగఁ బెట్టిన
ఘనకర్మపు తొగరుడుగదు కమ్మర

పులిగాయె
[5-307]

పులిగూడు దిను

పులిగూడు దిన్నవాని పొందొక్కటే
సేనెఁగాని
నలువంక లక్ష్మీనాథుఁ దిరఁడే

[5-279]

పులిజూజము

వొలిసి పులిజూజము వొడిఁగట్టు
కొని రాఁగా
అరి నన్నాడించేపు అందఁగాఁదా

[13-167]

పులిబోతు పొందిక

తిని పులిబోతు పొందిక నున్న రెక్క
గానవంటిలోవల గుండ్రించు కొనుచు

[ప. యో. ఏ. 4-777]

పులిమిపుచ్చు

త్రోయంగ మఱియు నందులకువిందులకుఁ
బోయెఁబొమ్మవి వారిఁ బులిమిపుచ్చుటయు

[ప. యో. ఏ. 6-280]

అలవరి వారల నణకించినట్లు
పులిమిపుచ్చిన నిన్నుఁ బోనము నేఁడు

[ప. యో. ఏ. 7-1006]

పులి మేలుకొన్న చందము

కుపికుఁడై పులి మేలుకొన్న చందమున
నపుడు వారలఁజూచి యందంద కినిసి

[ప. యో. ఏ. 6-283]

పులు కడిగిన ముత్యము

మున్నే పులుకడిగిన ముత్యమువంటి వాని
చన్నులపై కస్తూరేరి సారె నంటించేవే

[18-525]

పులు కడిగిన ముత్యము

ముంగిటఁ బులుకడిగిన ముత్యమువలె
నున్నాఁడు
కుంగని రాజనముతో కొండవంటిదేవుడు

[8-125]

పులుగు దోషము

పులుగునెక్కినవాఁడే పులుగుదోషపురక్ష
బలు బాలుఁడైన వాఁడే బలగ్రహ రక్ష

[10-54]

పులు మానిసి

చిత్రములో నిన్నుఁ జింతించ నేరక
మత్తుడనై పులుమానిసినైతి

[5-19]

పులు మేపు

చెలఁగి యధర్మము పుట్టింప నీకేల
సృష్టింపఁగ మరిపీకేల
పులులను లేళ్ళ నొక్క కదుపుగా
పులు మేపుదురట మాధవుడా

[9-180]

పువ్వుక పూచు

అవ్వరి మాటలాడఁగ నందుకె తా
మాటాడితె
పువ్వుక పూచినట్లు పుల్ల బారును

[17-28]

పువ్వుక పూచె నను

నవ్వకుండఁగానె వట్టి నవ్వు నవ్వే
రెవ్వరైన
పువ్వుక పూచె ననేరు పోవయ్య రాక

[12-58]

పువ్వు కంకటి

ఠింకించి యవ్వు ధయ్యెనవరి పువ్వు
కంకటి మీఁదు దిగన దిగనుఱికి

[ప. యో. ఏ. 3-1010]

పువ్వున పుట్టిన పూవ

ఎవ్వరి నేమనలేవు యింకే నేని నోవము

పువ్వునఁబుట్టిన యట్టి పూవవంటివాడవు

[15-5

పువ్వువంటిది వలపు

యెవ్వ కానయిచ్చినదో యింతకు

నేరఁడు తొలి పువ్వువంటిది వలపు పోనియ్యక గదరే

[17-154

పూ

పూచి నట్టగు

హత్తి శ్రీవెంకటేశ దాస్య మధీనము

జన్మము పొత్తులనందుకు నది పూచినట్టయ్యాని

[9-95

పూచిన తంగేడు

పూచిన తంగేడువలె బొలఁతినిలుచున్నది

కూచుండు మనరాదా కోరి నీవర్త

[18-177

పూచి పెంచు

పుట్టించినవాడవ పూచినన్నుఁ జెంచలేవా
కట్టగడ నమ్మని నాకడమే కాక

[8-6

పూచినతంగేడువలె పొలఁతిదండనుండఁగ

యేచి కూచుండు మనవిదేమయ్యా

[15-23

పూచి వాఁగు

పొదలుఁ బూదండలవే పూచి వాఁగే

మంటలవే యెదుటఁ దిరువీధుల నేనీ నేపించరో

[9-212

పూచినదేహము

పూచిన యీ దేహము పువ్వుగాని

చేచేక నెవ్వరికిఁ జెప్పనోవఁ త్రియము

[8-7

పూచు

నీ వోజగాదిరి నిన్నెఱగనా

బూవపు సరసాలేల పూచ వచ్చేపూ

[9-209

పూజ కుండలు

దొంతిఁబెట్ట వలపులు తోరపు బూజ

కుండలా

వంతాలు సంగడిఁ బారబండికండ్లా

[13-121

పూచుకొను

కొంకి తిట్టేదేకాని గురియైన రతిదాతా

పొంకపు బూతుమాటలఁ బూచుకున్నది

[14-210

పూజఫలము

వాటి వాహనములకు వాడిలేదట తొంటి

పూజఫలమిది వెలిక భోగమౌఁగాదో

[5-150

పూచికొలుచు

సర్వేశ్వరా నీతో సరియెవ్వరు

పూర్వపువారు చెప్పగా బూచికొలిచేఁగాని

[7-69

పూజ్యము

కొలిచి మాడలుకట్టు గుండలుఁ దూచి

నిలువ పూజ్యముగ నన్నియును జెల్లించి

[వ. యా. ఎ. 6-608

పూచినట్టి సంపెంగ

పున్నతివలమేల్మంగ నురముననుంచుచేక

పెన్నిదై పూచినట్టి సంపెంగవలెనుండెను

[8-165

పూట కావు

ఎట్టు గడియించెనమ్మ యీ వలపు
పుట్టించినటువంటి పూటకావు మరుండు

[4-23]

నుదుటవ్రాసిన వ్రాలు నూరేండ్ల వక్రము
పొదలు నా కర్మమే పూట కావు

[5-294]

పూట పూట

కలదింతె మాట కంకునియాట
తెలుసుకో నీలో నిదియే పూటపూట

[15-16]

పూట పూట వరాలు

మేటిశ్రీవెంకటము మీద నొనగే విదివో
పూట పూట వరాలు పురుషోక్తమా

[7-47]

పూటలు వడు

వలుమాటు శవతముల్ పలికెడు నాకండు
పూటలు వడునటి పోటుకాడు

[నీ. శ. 13]

పూటవెట్టి

తోడికఁ దప్పించునిదె తోడి
కళావతిఁ బూట వెట్టియే
[శృం. శ. 44]

పూటవెట్టు

కోపుల రాజులనెల్ల కొలిచి కొన్నాళ్లు మేను
చూపుడుఁ బూటవెట్టితి సొగసి నేను

[10-142]

ముంచి చిగురుమోవి నీమోవి మోచె

నని చెప్పి

పొంచి వసంతుని నీకు బూట వెట్టినట్లు
[13-62]

కాకరివై దూరేవు గక్కన విడెమీసంజా
పోతులఁబోక నీ వాపె బూటవెట్టరాదా

[14-1-97]

పూత కోకలు

వొకటిఁ గోరరు వొరులఁ గొలువరు
వొల్లరు బ్రహ్మాది పట్టములు
అకటా వీరల పరియవఁ బావం
బాటు మతంబుల పూతకోకలక
[5-239]

పూత మాటలు

పూతమాటల పొలపు బొంకులనె దూరేవు
యీతలేని చల్లలాట యేమి నేనేనే
[12-195]

పూదియలు గాదియలు

చుట్టుప్రోవులఁ గొలుచులుఁ గూడఁబెట్టి
దిట్టకూశలకఁ బూదియలు గాదియలు
[అ. మ. శ. 170]

పూనీటి యెసరు

పూనిక నొక కల్వ ప్రోయి యమర్పి
పూనీటి యెసరునం బొలుపారుచున్న
[వ. యో. ఏ. 5-606]

పూచలుఁ బిందెలగు

పూచల నవ్వులతోడి పొలకులఁ జూచి
చూచి
పూచలుఁ బిందెలనై పొల్లువోయఁదనము
[5-226]

పూచలుఁ బిందెలు పుట్టు

వరమయోగములఁ బూచమలుఁ
బిందెలు పుట్టి
వరగె సురలనే వందిటయందు
[6-222]

పూప కొడుకు

నీ పాదశీర్షమునె తి మోచె నొకఁడు
పూపకొడుకై యొకఁడు బొడ్డున బుట్టి
[8-76]

పూవతలపోతలు

పూవ తలపోతలకు పుట్టినయిలని యేదో
పైపై నూర్పులు నిలువఁగఁ జోరేదో
[7-184]

పూప సంసారము

పూప సంసారము నమ్మి పుంగుడై
యన్నాళ్ళదాకా
దాపులేక బ్రతికితి దానికేము

[9-42

పూప సుఖము

పూపసుఖమూ నొల్లము పొంది
దుఃఖమూ నొల్లము
చేపట్టి బ్రహ్మానందము శ్రీ వెంక

చేకుఁ దీచ్చెను

[9-197

పూపిందగు

వెదవడి పుత్తులు ప్రోక్తులే విత్తులు
లోలో వెలులచిము
పొదిఁ గర్మపు పూమారదు పూపిం
దయన దిదే

[5-307

పూరిఁ గరచు

పోడిమితో ఫీతివాయ పూరి నోళ్ళఁ
గరవరో
అడువార మనుకోరో అడఁడు దడవఁడు

[7-11

పూరి కరచు

శరణుచొరఁగ నీకు సారెనెజ్జ వెట్టరాదు
సరిఁ బూరిగరవఁగ చంపరాదు

[5-326

పూరి గఱచు

వీధని కర్మము నీకు వెఱచి పూరిగఱచే
మీదనే దర్మధార మాకింకనైనా బట్టవో

[6-40

పూరిఁ గఱవఁజేయు

తఱచుగా రిపుల నుద్ధతి వింజ వింజ
గఱవనేయుచుఁ బూరి గఱవఁ జేయుచును

[అ. మ. శ. 7117

పూరిజీవులు

ఊరకై తే నిన్నుఁగాన మొక కారణనగాని
పూరిజీవులము నీవు పురుషోత్తముఁడవు

[6-161

పూరి మేపు

పుట్టించిన హరి పూరిమేపునా
గట్టిగా రక్షించుగా కళఁడు

[5-320

పుట్టించిన దైవము పూరిమేపునా మమ్ముఁ
బట్టిన పూర్వకర్మపు పాసిపొయ్యానా

[8-7

పూర్ణాహుతిఁ జేయు

యెడయక కౌశకుని యజ్ఞము గాచినమ్ము
అడరి రావణుని పూర్ణాహుతిగఁ జేసెను

[8-133

పూవక పూచు కావక కాచు

కతలు పూవకపూచె కావకకాచె

[14-214

పూవు

వలసే పూవఁగాను వాసనలు మానునా

[14-152

పూవు పింధెవలె

పూవు పింధెవలెఁ బొడమి వున్నది
యేవల యీ రెండు నేకమే

[8-105

పూవుఁ బరపు

తిరువేంకటాచలాదీశ్వరుని కనుగిడువు
తిరుణి కీటుపంటి మెత్తని పూవుఁ బరపు

[4-20

పూవెంత ఫలమెంత

పూవెంత ఫలమెంత పురుషోత్తముఁడు నీ
భావమెరుఁగువాడె వరకత్వవేది

[11-68

పూసగుచ్చినట్టు

వానితో నుండుచే మేలు వనితకు
పూసగుచ్చినట్టు తన్నుఁజొగడేదే మంచిది
[18-391]

పూసగుచ్చినట్టు చెప్ప

పూసగుచ్చినట్టు నీకు బుద్ధులు నేఁజెప్పితేను
ఆనతో నామోవి మోచినందుకోనేవు
[17-564]

పూసగుచ్చిన దారము

పూసగుచ్చినదారము పోవీఁడు తానన్నును
వానితో వీరివారి వెనువెంట వలలఁ
దిరుగుట చాలదా
[17-449]

పూసగుచ్చు

వానికెక్కించి వీతో వాదులెల్లా మానెఁగాక
పూసగుచ్చి నీ గుణాలు పొగడరాదా
[13-46]

పూసగొండి

వానితోడి సిగులు వన్నెకెక్కు నన్నిటామ
పూసగొండి(గి) సిగులై తేఁ బోదినేయరాదు
[18-445]

పూసగొండి మాటలు

వాగరుదీపుగా నీవు వోరగండ్లఁజూచినా
మగటిమిఁ బూసగొండి మాటలెల్లా
నొడుదూ
[18-34]

పూసవలెఁ గట్టుకొను

వేసవెట్టిన సతులు చేరి కొలిచే రింతే
పూసవలెఁ గట్టుకొని భోగించేరచే
[18-532]

పూనుకొను వానుకొను

పూనుక వానుక వచ్చి పొందులు
వీతోఁ జెప్పి
వేసరించే కాఁగిటిలో వేడుకున్నదా
[17-506]

పె

పెంకులలో వాన

కోరి ముత్యపుఁజిప్పలఁ గురిసిన వానయు
సారె బెంకులలో వాన సరియోనా
[6-44]

పెంచువలె నలినలయగు

ఇల నిందటి నుతియించి పెంచువలె
నలినలి యైనది నా జిహ్వ
[5-56]

పెంచెము

నించి శ్రీవెంకటేశుఁడు వీ కాఁగిటఁ
గూడినాను
పెంచె పుటురాన విన్నుఁ బెట్టుకొనెఁగా
[13-130]

పెంజమాటలు

అంగపుఁ జిటుఁజెమట లర్హస్వాద్యా
చమనాలు
సంగతిఁ బెంజమాటలె జలకములు
[18-273]

పెంట

యిరవై శ్రీ వెంకటేశ యిదె నన్ను
గూడితివి
పెరరేఁగిన రతులు పెంటలుగఁ జొచ్చును
[13-19]

ఇంటికివచ్చినదాన నెగనక్కము పేసేనా
పెంటలుగఁ గాఁగిటిలోఁ బెనఁగేఁగాక
[13-99]

నంబుతోడి సరసాలు నాగవల్లి పోవనాలు
పెంటలైన సమరతి పెట్టినపేట
[15-199]

జంటల నీచన్నులు జవ్వనపు తెన్నులు
అంటఁగఁ బయ్యద నేల అట్టెమునేనేవే
పెంటనే కూడితివి శ్రీవెంకటేశుఁడనునేను
పెంటలుగ నిట్లానె పెనఁగఁగరాదా
[15-249]

పెంట పట్టు సరసాలు

వొంటి నేనుండగాను వొడివట్టిపెనఁగేవు
కంటిఁగంటి గుడుమ కకలేల
వుంటిమి నీ వన్నిటాను వొరవరి వొడువు
పెంటపట్టు సరసాలఁ జెనఁగనేల

[15-231

పెంటలగు

బెరపెనంపదరెల్ల పెంటలై శ్రీవెంకటాద్రి
తిరమైమించిన దేవదేవుని పెండ్లికిని

[8-21

మారుమో మయ్యెవదేమి మగువ
నీ మోము కళలు
పేరదై వొక్కచోటనె పెంటలయ్యి

జమ్మి
[15-26

పెంట వెట్టుకొను

ఇంటివాన నేనుండగా యెరవునకమానీకు
పెంటవెట్టుక నావద్దఁ బ్రయాలు చరేవు

[15-269

పెండ్లి కట్టుము

జొడఁగో వాయించరె వంచమహా
వాయద్యాలు

యీదనె పెండ్లి కట్టాలియ్యరె యిద్దరికి
[15-55

పెండ్లికూతురు

పెచ్చువలపులఁ దానె పెండ్లి కూతురై
పున్నది

[14-259

పెండ్లి విడెము

కట్టి యక్కిణీదేవిఁ గృపఁడు పెండ్లాడినచ్చె
పెట్టాడిందరికి నేడు పెండ్లివిడెడు

[15-55

పెండ్లి వీడెలు

మంతనపు మాటవాడు మరి
గుట్టుకోడి వాడు

వింతరేక తగఁ జెండ్లి వీడె రెట్టవెడెనే
[18-367

పెంపుడుఁ జేయ

పెలువఁ గోవెలయన్నఁ బెంపుడుఁ జేయ
కెలయుగీరంబు మిక్కిలి వాతరట్టు

[వ. యో. వి. 5-1385

పెంపు సొంపు

సంపద మెరయుచు సంజీవి దెచ్చితి
పెంపును సొంపునుఁ జేర్కొన వకమా
[9-132

పెచ్చు

పెచ్చువలపులదానే పెండ్లికూతురై పున్నది
రచ్చునేనే పెండాఁక రావయ్య రోనికి
[14-259

పెచ్చుపెరుగు

లచ్చిగొండి వీవంటి నెలఁతనా నేను,
యింత
పెచ్చుపెరిగేవదేమి పిన్నదానవా
[4-105

యరవై శ్రీవెంకటేశు హితుఁడై

యెప్పుడు బెచ్చు
పెరుగుచు నున్నవాఁడు పెద్ద
హనుమంతుఁడు
[10-158

పెచ్చురేగు

పురిగొని యందుమీద పొంచి
విశ్వానము లేక
పెరుగఁగఁ బెరుగఁగ పెచ్చురేగీ గాని
[10-211

పెట్టనికోట

పెట్టనికోటిందరికిఁ బెండ్లికొడుకు బొమ్మఁ
బెట్టిన సురలత్తెల్లఁ బెండ్లికొడుకు
[12-185

ఇంత వాసిగలదానివేల నవ్వితివే ముందు
చెంతఁ బెట్టనికోటవై చెలఁగవద్దా
[13-239

పొలసి యాదెడిమాట నుమాళము మీది
పాట

పెలుచుఁ గామినులకుఁ జెట్టనికొట
[17-526]

చుట్టును విలసిలుచుం దనుదానె
పెట్టనికొట్టయై పెంపొందుచుండ
[ప్ర. యా. వి. 596]

పెట్టుజెట్టు
వలపులు చవియంటా వంతులకుఁగొనరేవు
చెలి యీ విభుఁడు పెట్టుఁ జెట్టా నీకు
[13-97]

నివ్వబిల్లి నీయంత నీ వెఱుఁగ వింటేసి
చివ్వన నొకరి పెట్టుజెట్టవే యెవుడును
[

పెడకొడములు
పెట్టించె ఆనలను పెడకొడములఁ దన్ను
తిట్టించె నిజద్రవ్య దీనకులచేత
[5-127]

పెడగంతలు దీయు
పెద్ద తెరువుండఁగాను పెడగంతులు దీనుక
పొద్దువోక యడవులఁ బుంగుడయ్యెరు
[9-94]

పెడచెవుల మంత్రము
పెనఁగిపెడకఱోతే పెడచెవుల మంత్రమై
వినవచ్చి మాటలలో విడిచివోహరి
[8-57]

పెడచేతలో చేత
పెడచేతలో చేత బెరసికొందరిఁ గొట్టె
అడరి దానవుల హనుమంతుఁడు
[9-13]

పెడతటి గండఁడు
కాయపుఁ బెడతటి గండడు విధి
దనుఁగదతెప్పిన తన కడ కర్మములు
పోయి నంచితంబులఁ గలనినవి
పొదలుచుఁ గొండలపొదవై పెరుగు
[5-199]

పెడతల
చేరి నిన్ను బూజించని చేయి
దంతెనపుఁ జేయి
తారి నీకు మొక్కనట్టి తలమే పెడతల
[7-216]

పెడతలఁ బట్టించు
వడి నహంకృత విప్రవరుల నాటకలు
పెడతలఁ బట్టించి భీతులై వారు
[ప్ర. యా. వి. 2-1824]

పెడఁబావు
చలవట్టి కరిరాజు శరణుఁజే విచ్చేసి
కలుషముఁ బెడఁబావి కాచినట్టు
[6-85]
దురితము లఱఁగించ దుఃఖములు
పెడఁబావ
గరిమఁ గేశవ నీవే కలవు నాకు
[9-162]

పెడఁబాయు
నీగ్గులెల్లాఁ బెడఁబావె చేరియెవ్వరునవ్వినా
యెగ్గువట్టదు మనసు యెఱుకతోనే
[6-4]
వంశ నావల్లవచ్చిన వగపెల్లాఁ బెడఁబాయు
చింతదీర్చు కొంటగాక నీగ్గువడేదా
[14-61]
చింతలెల్లాఁ బెడఁబావె చెక్కుచెయి
దియ్యవమ్మ
కాంకు డింటికి విచ్చేసె కడమరిరి
[17-113]

పెడమర
పెడమరలుండఁగాను పేరునఁ బిలువకురా
వడిమురిపెముల గర్వపువారమా
[17-155]

పెడమరలిండు
నిలిచిన నిలువుకు నిచ్చుల మొకటే
మలయని వతిఁ బెడమరలించెఁ గనక
[15-119]

పెడమరలు

పెడమరలి అటుమాచి పెడవులనె
నినుఁ దిట్టి
వడఁతి మరలెను నీవు పైకొనినను
[15-124]

పెడరేఁచు

దీవన మనియెడి తీరని యాన
రేపుమాపుఁ బెడరేఁచఁగా
తోపు సేయఁగరాక దురితపు తరువుల
కావదలకు లోనాయ బ్రదుకు
[5-153]

పుట్టుచునే కన్నవారిఁ బుట్టినవారి నానలఁ
బెట్టిపెట్టి దుఃఖములఁ బెడరేఁచనా
[5-202]

అమని పంచేంద్రియాల నటు
పెడరేఁచు వాఁడు
నేమిపుఁ బుత్రదారలై నిండుకుండుఁగాక
[7-245]

బడఁబడఁగదవో వో మనసా
పెడరేఁచి యకఁడే పెనఁగీఁ గాక
[8-126]

పెడవాడఁ బెట్టు

పెట్ట నంసారమిది వెంకటేశుఁగొలువని
వట్టి మనుజుల పెడవాడఁ బెట్టుఁగాక
[5-119]

పెడవుల పుడుకఱుచు

తోరంపుఁ బెనుచేతుల మల్లచఱుచి
దారుణలీలఁ బెడవుల పుడుకఱుచి
[11-3-82]

పెడవులెత్తి చదువు

కుడ సూర్యమండలముతోడ
మోము దిప్పుకొంటా
పెడవులెత్తి చదివె పెద్ద హనుమంతుఁడు
[11-175]

పెడవెత్తు

చదివియు ఫలమేది శాంతముగలుగుదాకా
పెడవెత్తి ఫలమేది ప్రియమాడు దాఁకును
[5-262]

పెద్ద కొలుపు

మొక్కకు వె నిన్నుకఁడు మొగము
మాచిన దాఁక
గుక్కుఁచు నింతుల పెద్ద కొలుపులోన
[15-260]

పెద్దరికెము

పొద్దువోదా వలపులు పోగులు
వోసి వున్నదా
పెద్దరికేలకు నేల పిలిపించేనే
[14-69]

వద్దనా విడువపు వాకిటఁ గూచుండీ నీ
పెద్దరికెల్లా నాకో పెంచి చెప్పేవు
[17-348]

పెనకువ

చనపుగలిగిన యడల సరస మింతయ
నమరు
పెనకువలుగల యడల ప్రియములును
నమరు
[13-34]

పెనగొను

పెనగొని భటులకుఁ బెట్టిన కొలఁదియు
వసులును గుర్తులు వంకములు
[7-188]

పెనగొని వారల పేరులు మరచిరె
మనుజు కీటముల మరెవ్వఁ డెరుఁగు
[8-255]

పెనగొన్న జంతువులుపెక్కులెన్నేగలవు
పనిగొన్న నీ దాన పరికరములే
[9-255]

పెనగొన నాకవిపేరు నుడిగినను
తనకు మహానందము లేమరుదు
[10-174]

పెనవరి

పెనవరి మాటలెల్లా పెదవిపై నూరి పూరి
కనివోని యధరామృతముపై నిలిచెను
[13-139]

పెనవులఁ బెట్టు

యెననె శ్రీవెంకటేశ యిటు నీ
వాదరించఁగా

పెనవులఁ బెట్టవుగా ప్రేమపు వలపులు
[15-7]

పెరరేచు

నేరఁగలదొక్కటే నిశ్చల బ్రహ్మవిద్య
వారివారి యంతర్యామె వచ్చి పెరరేచినీ
[6-184]

చేకొని వీవు పెరరేచిన యీ చైతన్యము
పైకొని ఆకర్మముల పాలుసేయఁదగునా
[8-55]

అరుదుగ నంతర్యామగు దేవుడు
పొరిఁ బెరరేచుటె పొందేఁగాక
[8-75]

తీరుగాఁ దమలో నుండే దేవుడు
పెర రేచఁగా
మేరతోనే జీవులెల్లా మెరసేరు వీరెవో
[8-243]

కడుఁదమకము నీకు గమ్మి పెరరేచితేను
అడరి నాతో మాటలాడకుండువ
[17-563]

పెరరేపకుడు

నిరతి నింద్రియాలకు నే వెఱవ నీ వాత్మఁ
బెరరేపకుడవై పెరిగితేఁజాలు
[5-228]

జీవునికే కాలము శ్రీహరి చేరువ
బంధువుఁ డీకడు
భావము లోవలి పెరరేపకుడై భక్తి
చేకొనును యీకడు
[7-158]

పెరరేఁపణ

దైవమా నీ పెరరేఁపణ లివి
తప్పక వున్నవి జీవులకు
భావించి కాదని దొబ్బి దీకొనఁగ
బ్రహ్మాదులకైనను వసమా
[6-190]

సాదింప రెండును జగత్తు మూలము
భేదించి యివి నీ పెరరేఁపణలు
[7-255]

పెరరేఁపు

రతిఁ బెరరేఁపుల రంతుల యేఁపుల
గతిమాలితి విఁక గావఁగదో
[5-141]

నిలిచి శ్రీవెంకటేశ నీవే నాయెదలోనుండి
మలసి పెరరేఁపుచు మన్నించేపు గాక
[6-38]

పెరరేఁపులు

నిండిన మా కోరికలు నీ పెరరేఁపులే
వుండఁ జోటు నీకు నా వల్లములోనే
[8-11]

పెలుచ

నలుగడ నిందరు నవ్వేరు
పెలుచై తానేల బెదరినే
[15-254]

పెలచ మాటలు

పెలలేని సోయగపు విభుని చల్లనిరూపు
పెలచమాటలనే మరపించేరు సతులు
[4-173]

పెలుచమాటల రాసిఁ బెట్టినేకాని
తెలియునే మీకు నదృష్టకారణము
[వ. యా. వి. 5-177]

పెలుచు

వలచిన నతిగాఁగా వడిగిందు వడెఁగాక
పెలుచు వేరొక్క తయితే పెను
అట్లు నేయదా
[14-127]

పెలుచుదనము

చలము మానినఁ గాక నమ్మతింపించ
వచ్చునే
పెలుచుదనపు నీకుఁ బెనఁగె గాక
[15-241]

పెల్లరేఁగు

పెల్లరేఁగి తాజేనే పెనుఁ గర్మబంధములే
మెల్లనే నానాటికి మేను గొప్పచేసును
[9-52]

పెల్లెనగు

యెత్తబోయిన నిందిరేకుని యాజ్ఞ
నే త్రరాకున్నఁ బెల్లెనఁగు కోవమున
[వ. యా. ఎ. 7-134]

పే

పేట్లురాలు

గండానఁబూసినపూత కడగి లప్పులుగట్టి
యిందుమాఁగెల మేల్కొంగ కింపులాయను
కందుప శ్రీవెంకటేశ కౌఁగిటఁ బేట్లు రాలి
సందడి రకులలోన సంగతాయను
[13-144]

పెనగొనె హారములు పేట్లురాలె గండము
చెనకి యప్పటిసేల సిగ్గురేచేవయ్యా
[18-362]

పేట్లెగయు

అటమరి పెటపెటమని పేట్లెగసి
చిటచిట రవములఁ జిరుక పొగలెగసి
[8-239]

పేడు

పేడుచు మాటలఁ బెరతేనే నీపైఁ
బోడి మాపె బూయగానె
పేడి నిట్టూర్పుల పెనఁగారముల
మాడనేల నీకు మంకుగడ్డా
[17-383]

వాడివో పీరమఱుఁడు వలనినట్లు పేయ వీ
పేడుకొని మాకు నింక పెనఁగ నేమిటికి
[17-404]

పేడుకొను

పేడిగో నిలుచున్నాడు విజనగరములోన
పేడుకొన్న ప్రతాపానఁ బెద్ద
హనుమంతుడు
[9-230]

పేడుకొనే మాచలము భేదమా తనకునాకు
పోడిమి తనకు నింక బుద్ధివచ్చిన దెవ్వతె
[13-246]

వాడి మాటలాడేనా వచ్చి నన్నేల పొదిగీ
పేడుకొని వలపు రేపించెఁజూడ నీవే
[18-277]

పేనిపట్టు

నేనూ వీ దేవులనె నిండక వుండుట మేలు
పేనిపట్టి యిందుకేల పిలిచేవు నీవు
[13-128]

మోనాననే గొసరినా మోహపుగ ధాకనికి
పేనిపట్టి వచ్చిగాని పిల్వరే వాని
[17-188]

పేయ

పేయబొరగా యిల్లు బెంబడిఁ జొచ్చితిఁ
గాక
అయెడ నన్నేల తిట్టేవదే మోపె
[13-12]

పేరడి

క్రూరత్వమునకు తుడువ యీ బ్రదుకు
పేరడి నేమిటి పెద్దలమయ్యా

[5-308]

పేరడి మదమురెల్ల పెనగొనగా నొరుల
పీరనింప కీదేహి యేల మానును

[16-1-8]

కారుకాణ వేటికి శప్పులేని వాడవైతే
పేరడి నాచారములు పెంచేవు గాక

[17-323]

ఆరయరాజనపు వాడనాలెన్ని వెట్టినాను
పేరడి నుండుటె కాని పెనగరాదు

[17-342]

అనుమానము లేదని ఆననీపె బెట్టగాను
పెనచి నీ వామాట పేరడిఁబెట్టేవు

[17-423]

పేరడి యగు

మారుమోమయ్యేవదేమె మగువ
నీ మోముశళలు

పేరడై వొక్కచోటనె పెంటలయ్యాఁ
జమ్మీ

[15-26]

పేరనిపాలఁ దోడంటు.....

సారెఁబ్రియముచెప్పినా సవతులనమ్ముదురా
పేరనిపాలఁదోడంటు బెట్టితేను పేరునా

[13-254]

పేరఁబెట్టు

యీ రీతి నన్ను నేరె యింకాఁ గొనరితేను
పేరఁబెట్టితే పాలు పెరుగే కాదా

[13-241]

పేరఁబెట్టితే వలపు పెరుగువంటిది పో
కేరికాఁచఁదోతే విరిగిపోవుగాని

[14-59]

పేరించు

పెనఁగఁగా మర్దాలు ప్రేమనెంతగరఁగెనో
తనిపి పేరింతునచే తరితీపుసిగ్గులా

[18-353]

పేరిన తేనె

యీ రీతి పెదురుబియ్యమేరనోపేవా

పేరిన తేనెలు తెచ్చిపెట్టనోపేవా

[12-224]

పేరు

సారెఁ బ్రియముచెప్పినా సవతులు

పేరనిపాలఁ దోడంటుపెట్టితేను పేరునా

[13-254]

పేరుకొను

యీ రీతి శ్రీవెంకటేశ యిద్దె నన్నుఁ

పేరుకొని యిగ విన్ను ప్రియాస

మెప్పింతును

[13-26]

పేరుపడు

నారదాది సనకసనందనాదులవలె

పేరువడి నిన్నుఁబాడి పెద్దలై నట్టి

[6-24]

పేరుపు

తొరలఁగాఁచినప్పుడు తోడంటుపెట్టి

పెరుగుఁ బాలును నొక్కపేరుపునేగాదా

[15-222]

పేరుపెంపు

ఊరులేని పొలమేర పేరుపెంపులేని

గరవంబులేని ప్రియము కదియనేటికే

[12-55]

పేరుమాల్పు

బింకపురాకాసుల పేరుమాల్పినవాఁడు

వంకలవంకలమేన వన్నెపెట్టువాఁడు

[4-156]

పేరులువారు

ఆరూఢగతులనయ్యా కృష్ణయనుచు
పేరులువారి గంభీరవిక్రమములు
[అ. పు. క. 4188]

పేరువాడు

చేరి కర్మములు నన్ను చెఱవట్టుకుండఁ
గాను
పేరువాడివచ్చి విడిపించుకొంటివి
[5-300]

బలవంతుడైనవాఁడు భయములిన్నిటిబాసి
గెలిచి పేరువాడుఁడగు గెరలినఁబా
[8-34]

పెక్కుదేవతలు పేరువాడె దరు
తక్కక పునలము తామే యనుచు
[9-59]

పేరు వీఁపున వ్రాయు

పెనఁగకవుండవయ్య పేరు వీ వీఁపున
వ్రాసే
[13-216]

పేరెమువాటు

తగఁబచ్చవదకంబు తగుకుల మెఱుగు
చిగి చన్నుగవచుట్టుఁ బేరెంబువాఱ
[ప. యా. వి. 2-194]

పేరెలువారు

పెలుచులంకముంగిట పేరెలువారెను తేరు
చెలఁగె దిగ్విజయపు శ్రీహరితేరు
[6-227]

పేలరి

ఆలరి శ్రీవెంకటాద్రి నాటలాడనే మరగి
పేలరియై కడుపెచ్చువెరిగీనమ్మా
[8-17]

యాలాగుల శ్రీవెంకటేశ ఆకెఁగూడితివి
పేలరియై జాజరాడఁ బిలిపిఁ బోవయ్యా
[17-172]

పేలరిమాఁటలు

పేలరిమాఁటలాడిన ప్రియములై తోఁచును
[16-2-66]

పై

పైడికత

ఒక్కరికిఁ జెప్పురాదు పూతొనరాదు
వక్కననేమనినాను పైడికతవంటిరే
[13-235]

పైడిగాదెలు

కానుక పైడిగాదెలకాడఁ దన నిజరూపు
అనుక వాడమాపేని అఖిలేఁడు
[9-222]

పైడిబొడ్డులు

ముద్దులప్రేళ్ళతోడ మొరవంక
యంగరాల
నిద్దపుంజేతులపైడి బొడ్దులతోడ
[4-1]

పైడియము

కన్నునన్నులు నాకేగాదెఁ బోసుకుండితివా
వన్నిపైడియమ్ములిప్పిఁ చారవేసితివా
[17-499]

పైడి వెండి యనుసులు

పావపుణ్యా లిరువంక పైడి వెండి
యనుసులు
పైపెగుత్తిక మేటిపై చనిగె
[9-178]

పైకొనరు

అడరి శ్రీవెంకటేశ అపై నన్ను నేలితివి
బడిబడి నే మేలు పైకొనరాయను
[13-132]

యియ్యెడ శ్రీవెంకటేశ యేలితి పదారుపేల
నెయ్యన నన్నుఁగూడితి నిలిచెఁ బైకొనరు
[15-9]

పైతరవగు

మనసూ రోసితి మరులూ బాసితి
తనువేరో పైతరవాయ
[9-155]

బాగుల నిన్నద్రలించబరవా బొమ్మలను
పాఁగిన యింతి కుచారె పైతరపుగాక
[15-112]

పైతరపు
దండినె బైతరవా తగునా నీతెరవా
నిండుకొనిపుండితేనే నీకు నగవా
[15-155]

పైతరపుబత్తి
అతుమఁదలఁచేవారు అయకలు చూపుదురా
పైతరపుబత్తి నేని బదుకుటకాగా
[18-128]

పైతరపుబదుకు
వాడిలితోలెనెమ్మల వాడిగల్గేబదుకు
బడిఁ బుణ్యపాపాల పైతరపుబదుకు
[7-163]

పైతరపువెట్టు
మోతఁ గాఁకలతోనే మోమువంచితి
నింతెపో
పైతరపువెట్టి కన్ను బలిమి నేసితిని
[15-96]

వోరి నీవు నేనినందు కొల్ల కవుంఁచేనంచే
భారపు నా జవ్వనము పైతరపువెట్టురా
[17-200]

ప్రేవచారాలు
సుడిసిపైవచారాలేమాచి సురతసుఖాన
వడఁతులఁ బొంది పొంది వరిణామించేను
[8-37]

పైపై చవులు
నడిఁ బైపై వింకవింకచవులే పెదకుఁగాని
విడువని యాత్మకు వెగటించులేదు
[11-20]

పైపైఁ దోయ
మీ పాదాలేకొల్పి మీ యనుజ్ఞగాని దాని
పైపైఁ దోయటగాక బలిమారాచాక్షతో
[7-209]

పైరులుచేయు
వంచేంద్రియములకే పైరులునేసితిమి
అంచెలఁ బ్రాణులకిక నానాజ్ఞలేయ్యా
[9-198]

పైరువిత్తు
పావపుపైరువిత్తిన వండిన వంటలలోన
రూపింపఁగ నిండు రుచియేమిగలదు
[5-49]

పైరొప్పు
ఈ యింతితో విభుఁ డింపొందుననుచు
నేవునఁ గీరంబులేచి పైరొప్పు
[శృం. మం. 173]

ప్రేవచ్చు ఐవచ్చు
బయలలతోడి పొందు ప్రేవచ్చు నైవచ్చు
[17-536]

ప్రా

ప్రాంగణము
మచ్చికఁ బన్నిటను మారెనరుగాఁబోసి
కచ్చుపెట్టి మల్లెమొగ్గఁ గలయఁబెట్టి
పెచ్చుల మరువమున మించినటి
ప్రాంగణచి
ముచ్చట చిచ్చాకొనమూఁకుదుమాసి
[16-2-101]

ప్రాందికఁ గల్గు
తెఱవ నీతోడి ప్రాందికగల్గువాఁడు
మఱియేల దేవసామ్రాజ్యంబు పెదకు
[వ. మౌ. వి. 2-59]

పొందు అంటుకొను

అమరదో పీపు నేనూ నంటుకొన్న
పొందులు
తమితో నా గర్వమింత తగదంటావా
[17-124]

పొందులపని

చేకొలదిదాన నేను చిత్తము నొప్పించేనా
ప్రేక్షాన్నవారి పొందుల పనిదీర్చుచునవే
[17-561]

పొక్కులు

ఈ మాపులు నీ తీపులు నీ నగపులు
నీ తగపులు
నీ చొక్కులు నీ పొక్కులు నీ వెడ
యలుకలును [5-65]

పొగర్చు మగతనము

పొగరు మగతనానఁ బురుషోత్తముఁ
డికఁడు
వెగలై యీతనిపాటి వెదకినలేరు
[8-102]

పొగరుముంపు

మొగముచూచి నాకు ముందట
నిలుచుండఁగా
పొగరు ముంపున నిన్నుఁ బొమ్మందునా
[17-590]

పొగరుమూపుదనము

వెగలైన విషయాల వేడుకపడకుమవి
జిగురుఁ గందెలునుమ్మి చిత్తమా
పొగరు మూపుదనాలఁ బొరలకు
మవియెల్ల
తగులు విరివందేలదారివంటివి
[16-1-12]

పొగులు

ఎన్నఁడూ నెరగమయ్య యిటువంటి
వసులు
నిన్ను నాపె గంటిమయ్య నేర్పుల
పొగల [14-92]

పొజ్జ

చిత్తమనే దళవాయి చింతలనే పొజ్జవెట్టి
యిత్తవిషయములు యెన్నికిచ్చిరి
[5-313]

పొట్ట పొంకఁబు

బుద్ధిమానిన చింత పోనియూరికిఁ దెరువు
పొట్టవోవని వలపు పొట్ట పొంకఁబు
[11-3-30]

పొట్టపొరుగు

చుట్టమైనయట్టివాడు సులభుడైనట్టివాఁడు
దట్టమై నా కిన్నిటాను తానేకదే
పొట్టఁ బొరుగుననుండి పొరచివెట్టంపి
నేఁడు
గట్టిగా నింత తరుణ గలదుగా నాకు
[17-149]

పొట్టఁ బొరుగు చుట్టాలు భోజనసహాయులే
నెట్లన నీవైతే నిర్వాహకుఁడవు
[7-72]

పొట్టఁ బొరుగువారితో పురుఁడు
నా కది యేల
యిట్టె నీవు నాకుఁ జనవిచ్చియుండగా
[17-539]

చుట్టరికమైనచోట చుట్టుకొను మొగమోట
పొట్టఁ బొరుగై తేను పొందుగదాగు
[18-255]

పొట్టు పొరులగు

నీఁగని నామరులిదె నీవు చుట్టుకొననేల
ఆఁగి నేనే పొట్టపొరలయ్యోఁగాని
[15-152]

తడయక దేశమంతయుఁ ద్రవ్వకొనుచుఁ
బొడివోసికొని పొట్టుపొరతానువేఁగి
[ప. యా. ఎ. 2-736]

పొడకమ్మ

గడ్డపార మింగితే నాకలి దీరనా యీ
వొడ్డివముదన్ను వొడకమ్మఁగాక
[5-119]

పొడలువెట్టు

పొడలువెట్టెడి పొగులు పొందువాసి
వాసిన దిగులు
వడఁడికి నిది యెల బరికించఁ బగలు

[4-20

పొడలువెట్టుచునున్న పొలతిభావముచెప్ప
తడఁబడె నాలిక తమకాన

[4-106

పొడవుకు పొడవు

పొనుఁగనిమహిమల పొడవుకుఁ బొడవైన
దినకరకోటితేజమవు నీవు

[7-98

పొడవకుఁ బొడవగు పురుషోత్తముడిదె
బుడిబుడి మాచేకఁ బూజగొనె

[8-10

పొడవుకుఁ బొడవైన పురుషోత్తముఁడు
నేడు
అడరి తొరైలవాలుఁడాయనమ్మ

[8-17

పొడవులకుఁ బొడవు

పొడవులకుఁ బొడవైన పురుషోత్తమా
బిరుదు
పుడిసిళ్ళఁ జల్లితివి పురుషోత్తమా

[7-49

పొడవెక్కించు

పుట్టించఁ బెంచఁగ పొడవెక్కించ
దేహుల
గట్టిగా మాఁటలాడించఁగదలించ

[7-85

పొడిఁబడి

అదె పొడిఁబడి పతి యసురుసురనఁగా
వదరి నేఁ బిలుచుట పాడియేనా

[17-156

పొడిఁబడు

పొడలోముకొనకుంచే వుపేంద్రుఁడు
రక్షించు
పొడిఁబడకుంచేనే పూర్ణభావమలరు

[8-152

పొడిఁబడు

పొలమెల్లాఁ దిరిగాడి పొడిఁబడనెవద్దు
తలఁకక గడ్డపార తవ్వవద్దు

[16-1-54

పొడిఁబడుకొను

అడియూనఁ దలిదండ్రులదె యిదే
యనుచుఁ
బొడిఁబడుకొనుచు నవ్వరు ట్లెఁగ గడసి
[ప. యో. వి. 3-141

పొడుపుడుకతలు

కానివేరా పొడుపుడుఁగతలు వొడుపుమని
అనవెట్టి నన్నెల అడ్డగించేవు

[16-2-88

పొత్తర

పొడల పువ్వులుగోసి పొత్తరగట్టు
కుండఁగా
వెదచల్లుదురా నాపై పేసాలవాఁడ

[13-167

పొత్తుమీఁద సిసుపు

పొనఁగఁ బొత్తులమీఁదఁ బురుఁడింటి
లోపల
సిసువై మహిమచూపె శ్రీకృష్ణుఁడు

[10-1

పొత్తులకాపు

యింతకు విడిచేవా నన్నింద్రియాలఁ
గట్టివేసి
పొంతఁజూచేవిటు నాకుఁ బొత్తులకాఁవెవుగా

[9-169

పొత్తులకూడు

ఉట్టిపై చెరలాట మూరఁబొత్తులకూడు
వట్టుచాలనికొమ్ము (మ్ము ?) బహు

నాయకము

[11-3-5

పొత్తులబదుకు

ఇందుకా కోరిపుటై యిట్టిబదుకు
పొందుల శ్రీహరితోడి పొత్తుల మా బదుకు

[7-163

పొత్తులనుండు

బుద్ధెరంగక బాబుడై పొత్తులలో
నున్నపుడు
కొద్దిలేక తానెవ్వరిగురు తెడుగు
[8-268]

పొత్తులమగఁడు

కొత్తల వీచేతలు గోవిందరాజు
పొత్తులమగఁడవై భోగించేపుడు
[13-183]

పొత్తులమగఁడవట పొరచికాపురమట
యిత్తల నాపై భక్తి యింకా పితుఁ గలదా
[15-166]

పొత్తులమగువ

పొత్తుల మగువలకుఁ బోవునా యింక
యిత్తలఁ గూడుండుదము యాడ కిచ్చే
రావే
[13-249]

పొత్తుల సూత్రము

హత్తిన రేపల్లెలోని అంగనామణులకెల్ల
పొత్తుల సూత్రము మా బుద్ధులహరి
[17-343]

పొదచాటుమృగము

ఎదురుమాచిమాచి మెలయించి
వెలయించి
పొదచాటుమృగమైపోయెఁ గాలము
[5-48]

పొదపెట్టు

పోయిన ప్రాణంబు పొదపెట్టి తేరాదు
గతజలంబున నడ్డకట్టరాదు
[సీ. శ. 18]

పొదరులాడు

పొదిగి మమ్మురేవక పొపొ నీవు
పొదరులాడక నీవు పొపొ నీవు
[17-291]

పొదిగొను

పొదిగొని సంసారపుత్రదారలల
వదలని నీ దానవర్గములే
[7-283]

పొదిగొని యడవుల వెదకి చూచితే
భూవరాహమని కంటిమి
చెదఱక కొండల గుహల వెదకితే
శ్రీనరసింహంబున్నాఁడు
[9-81]

అదనను శ్రీగురుయానతిగలుగఁగ
పొదిగొని యిది తలపోయఁగవలసె
[10-96]

అదిగో శ్రావణ బహుళాష్టమి నేడు
పొదిగొన్న రోహిణి సంపూర్ణము నేడు
[10-179]

పొదివిచ్చుజేయు

పొదివి గొల్లలమూఁక పొదివిచ్చుజేయుఁ
డిదెవత్తు మీవెంటనే నింతనంత
[అ. మ. క. 2127]

పొదుగుడువలపు

కదిసి నేనుండఁగానె కాఁగిటఁ గూడితివి
పొదుగుడు వలపుల పొదువేల
[15-231]

పొద్దగు

కావిరింతయువిరిసె కండుసంధ్యకుఁ
బొద్దాయ
శ్రీవెంకటేశుని విచ్చేయుమనరే
[10-130]

ఇందిరమణుఁ దెచ్చియియ్యరో
మాకిటువరె
పొంది యీతనిఁ బూజింపఁ బొద్దాయ
నిపుడు
[11-135]

పొద్దుగాని పొద్దు

అద్దో నాతో నీవు అలిగి యందుచేరిన
పొద్దుగాని పొద్దనక పొందురునేనేరా
[13-30]

పొద్దుపొడవుఁ గుంకు

భోగించవేగగద్దు పొద్దుపొడవుఁ గుంకును
వేగమే హరిదలచ వేగలేదు

[5-292

పొద్దుపొద్దు

అద్దముతోఁ దననీడ అంతటా మెరసినట్లు
పొద్దుపొద్దు తనతోనే భోగిలెల్లా

[9-252

బొమ్మల జంకించఁగాని పొద్దుపొద్దు

గచుకుండి

నమ్మతించ నీ మనసు జట్టిగొంతును

[13-26

పొద్దుపోవు

కొలుపువరినె నిదె గోవిందుఁడు

పొద్దువోయ

వెలుపట నుక్కలు వేగుదాఁకానుండో

[9-2-36

పొద్దుసేయు

నీకు నీకే తెలుసుకో నీ సుద్దులు

నీకుఁ బొద్దుసేసి నవ్వు నవ్వఁదగునా

[15-64

పొద్దొకవిధమయితోచు

పొద్దొకవిధమయితోచును భువిన్జ్ఞా

నాంబుదిలో

నద్దినదిది దెలియఁగరా దంబుదముల

మెఱుగు

[6-133

పొనిగిపోవు

యెన సెను శ్రీవెంకటేశు డింతసేసినన్ను

పొనిగిపోయిన సుద్ది పోనియ్యఁగదరే

[17-154

చనవరులమానేము సంగడి సీతో గూచుండ

పొనిగిపోయిన సుద్ది పోనియ్యవు

[17-457

పొనుఁగువడు

మనసుతో మర్మమై మరలఁ వారును

నుండు

పొనుఁగువద్ద మదము పోవఁగనేడు

[7-4

పొరచి కాపురము

పొత్తులమగఁడవట పొరచి కాపురమట

యిత్తల నాపై భక్తి యింకా నీకుఁగలదా

[15-166

పొరచి చేతలు

చెక్కు నొక్కు నొక్కి యిట్టి

శ్రీవెంకటేశ్వర నిన్ను

చెక్కు చేతితోడనె తాసిగవద్దది

పుక్కిటివిడేలఁ గొంత పొరచి చేతలఁ

గొంత

గక్కన నీకందియిచ్చి కడమదొడమలు

[17-128

పొరచు

పొట్టఁబొరుగుననుండి పొరచివెట్టింపి

నేడు

గట్టిగా నింత గరుణ గలదు నాకు

పొరఁటు

నుడిగొను నప్పాలు సుకినప్పాలును

పొడిబెల్లముతోఁ బొరఁటుచును

[4-4

పొరపొచ్చెము

పొరపొచ్చెమెట్లుండు పొలయలుక

లెట్లుండు

నెరవరికలెట్లుండు నెఱుకలెట్లుండు

[4-27

యీదెన నలమేల్మంగ వెనసితి వికవి

పోడితో నిలుగాకున్న పొరపొచ్చె

మెంచదా

[14-243

పొరయించు

కరఁగించి కరఁగించి కాఁగిట నిన్నుఁ
గూడఁగా

పొరయించవలదా పొందుల నేఁడు
[14-150]

పొరయు

కరకమలమును కందువ గోపికలెల్లా
పొరసి నినుఁజూపుచే పుష్పయాగము
[13-60]

పొరి

సరసపుమాట వేసారె నాది తమనవ్వు
పొరి నీపై జల్లుచే పుష్పయాగము
[13-60]

పొరుగగు

యేచిన బంధమిది మోక్షమిదియన
లేమయ్య
పూచిన వంచేంద్రియాల పొరుగై తిమిదివో
[10-253]

పొర్చిగురుగులవారు

హరిమాయ కంసు మదమడఁచె నేఁడు
పొరుగిరుగులవా రుప్పొంగిరి నేఁడు
[10-179]

పొరుగుపొరచు

వరిగి యాపె నీకు బనులునేయరాఁగాను
సరి నాకుజేయుమంటా సన్న వేనేవు
పొరుగు పొరచిగా నీ పొలకులకుఁ
జేయించు
యిరవు నాతో మాయలేలనేనేవిఁకను
[17-88]

పొరుగుపొరచులు

తరుణి అప్పటిగొని తమకించి నాతోడ
యెరవుల నవ్వులు నీవేల నవ్వేవు
వరుసవంతులవారి వామలగొంతరేఁచుక
పొరుగు పొరచులేల పుయ్యవచ్చేవు
[17-3]

పొరుగుపొరచి

పొద్దన నీ యింటికి నీ పొందులునేయ
వచ్చితే
సుద్దులు చెప్పఁగవచ్చిఁ జూడకా తాను
బుద్ధులెఱుఁగుదునంటా పొరుగుపొరచి
యింటా
ఉద్దండనఁ జిన్నులంటివో యక్కరో
వీఁడు
[13-96]

పొరెవొడుచు

పావనమతిఁ బొరెవొడిచి పరమానందముఁ
బొందుచు
శ్రీవేంకటవతి మనమునఁ జింతించి
నరమృగము
[5-210]

పొలగూడు

దొడ్డమేకపొలగూడు దోమటి దొడికి
నాఁడు
గడ్డవయసగు బిడ్డగన్నవాఁడు
[4-43]

దేవరొజ్జ లొకవంక దిక్కులతోఁ
బొలగూడు
దీవెనతో నారగించి తీపుమరగి
[6-70]

పొలమురాజు

పొలమురాజై తిరిగి బోయనాయఁడు
వెలయ మోటుననుండే వేఁట బోయ
నాయఁడు
[5-285]

పొలమురాజువు నీవు పురుషోత్తమా
పొలఁకువదే కంబమునఁ బురుషోత్తమా
[7-49]

పొలమురాజులు

అండనే పొలమురాజులుండేటి పొలము
చెండివేసి మాకులెల్లా నెలగిన పొలము
[10-52]

పొలయలుక

వరుస మోహపుఁ జనల వలలఁ

జిక్కిరిగిని
గరువంపుఁ బొలయలుక గానలేనైతి

[5-30

తెలివి కాంతలు నేనుఁగినిసినను

బొలయలుక

విటిచి కలుపుదువు గాలి విషయబుద్ధి

[11-3-10

పొలయలుక కూటముల భోగి దానటుగాన
మలసి యొక్కొకవేళ మారుమొగమాయ

[11-3-39

పొలయలుకలు

అందమధికమునేయు నైక్యములు

పొందులధికమునేయుఁ బొలయలుకలు

[5-88

పొలయాట

చిందుల పాటల శిరి పొలయాటల

అందెల మోతల నాడె నదే [12-24

పొలసిపోవు

బలిమినేయకురే పట్టి పెనఁగకురే

పొలసి పోవచ్చినాడు పొనియ్యగదరే

[17-154

పొలసులాడు

పొలసులాడకు నీవు పురుషోత్తమా

బులిసిలోఁగఁగనేల పురుషోత్తమా

[7-49

పొలియు

ఏ గతి నన్నుద్ధరించేవో యింతటిమీఁదట

మమ్ము

భోగపుఁ గోరికలచేఁ బొలిపెఁబోవనులు

[6-61

పొలివారిండు

దొంతినున్న వలపులు తూరుపెత్తేవేళలకు

అంతలో పొలివారింఁచె నది మెచ్చవలదా

[14-113

పొలివారు

వెలిధాన్యంబులు విషయపురాసులు

పొలివారేటిపూరుపుగములు (:)

[11-3-113

పొంగుచుఁ దూరుపెత్తంగఁ బొలివారె

నివ్వెరగు

[17-442

పొలివోవు

పాపపు వసురము బందెలుమేయఁగ

పోవుల పుణ్యము పొలివోయ

[8-19

పొలిసిపోవు

అంది నిన్ను నొకమాటు హరి యని

నుడిగితే

పొందిన పాతకమెల్లాఁ బొలిసిపోయ

[6-51

పొల్ల

పువ్వులతోవలి పొల్ల పూచి చెప్పగలవా

[14-290

తెల్లనాయఁ గన్నులు తేనెగారె గెమ్మోవి

వల్లెవాటుతో నున్నాఁడు వాడె చూడరే

పొల్ల వద్దనుంటిరి పూనుకవచ్చితిరి

కల్లులు విజమునందె కానవచ్చెనే

[15-243

బల్లిదుఁడవైతివి బతుకవయ్యా

పొల్లలేకుండా నిన్నుఁ బొగడెమయ్యా

[14-284

పొలకట్టు

బల్లిదుఁ డాతని మాని పరులపేఁడేదెల్లా

పొల్లకట్టు దంతి దంచి పోగునేనుకొనుటా

[5-223

మొల్లమి గాలియొక తెముంచి తూరుపెత్తు

చోట

పొల్లకట్టు కడఁబడె పోగువడెగట్టివెల్లా

[10-267

పొల్లకట్టదందు

పులములో నెంచ నెంచ నుద్యోగములే
పెక్కు

పొల్లకట్ట దంచ దంచఁ బోగెత్తెనట్లు
[10-80]

పొల్లవోవు

పొల్లవోకే మేను నేడు భోగించకుండ
లేదు

తల్లికడుపులోనుండి తానేమి భోగించెనో
[9-139]

పొల్లసేయు

పురసకుల మానములు పొల్ల సేసినచేయి
తురగంబుఁ బరవేడి దొడ్డచేయి

[11-3-122]

పొల్లకట్టదందు

యెల్లదాన్యములు మా యింటిలో
నుండఁగాను

పొల్లకట్టదంచేమని బుద్ధి మాకేలా
[8-190]

పొల్లవోవు

పూచలనవ్వలతోడి పొలఁతులఁ జూచి
చూచి

పూపలుఁ బిందెలునై పొల్లవోదుఁ
దవము
[5-226]

కెల్లరేగె దేహమంటే కిమ్ముల
చుట్టరికాలు

పొల్లవోదెన్నఁడు భూమి పుట్టఁగాఁ
బుట్టినది
[7-256]

తాట తూటలూ నెలకవచ్చినట్లే వత్తము
పాటించిన నావలపు వండి పొల్లి

వొయ్యానా
[13-120]

పొత్తైపోవు

నాటకమింతా నవ్వలకే
పూటకుఁ బూటకుఁ బొత్తైపోవు

[11-44]

స్తో

పోకవెట్టు

యేరా వొరన్నమాన విల్లరికి నాతోను
మీరినవ్వేవు కోమటి మేనరికమా

వారమా వజ్రమనక వాకిట నన్ను నాగేవు
పోరచి మావారు పీకుఁ బోకవెట్టిరా

[16-2-38]

పోక అందుకొను

మేటియైన విభునితో మేకులు చూపకువే
తేటవయసుల పూవుఁ దీగెవు నీవు

మాటువేసిమందులనూరి మగఁడు
నవ్వలనే

చాటుకుఁ బోకందుకొని సమ్మతించవే
[13-103]

పోకుమని యాచరాదు పొమ్మని

చెప్పఁగరాదు

పోకుమని యాచరాదు పొమ్మని

చెప్పఁగరాదు

మీకు మీకే చూచుకొందు మీరే కనుండు

[5-102]

పోగు పోగు పొందినట్లు

పాగిన శ్రీవెంకటాద్రివతి నన్నుగూడితివి

పోగు వోగుఁ బొందనట్లు పరిగొంటగాక
[17-369]

పోగెత్తు

చేవలఁబత్తిముడుగు చేనిముడుగూలేదు

వావిరిఁ బోగెత్తేటి వారివారి నేరుపు
[6-90]

పోగులైన బ్రహ్మలు

పోగులైన బ్రహ్మలను బొడ్డునఁ గన్న
దైవము
శ్రీగలిగి భూవలైన శ్రీవెంకటదైవము
[7-137]

పోగువోయు

పొద్దువోదా వలపులు పోగువోసివున్నావా
పెద్దరీతలకు నేల పిలిపించినే
[14-69]

పోచిళ్లు

ఆరయ నీమనసుకు ననుమానమైతేను
పోరచి నీ పొరుగునఁ బోచిళ్లు చలరా
[17-212]

పోటిగుఱపుఱన

బూటకపు బుద్ధిగల పురుషోత్తమా
పోటిగుఱపుఱనల పురుషోత్తమా
[7-49]

పోటిఁగోల

కూటమిదియంతగల్గగుట్టుననుండువు
గాని
పోటిఁ గోలనాటితేనెపోకురా నీవు
[15-141]

పోటిదొర

తీవు నీకామాఁటలైతె తిట్టించుకొందుగాని
పోపోనే నందుకోవ పోటిదొరవోదువు
[17-287]

పోటుగంటులు

పోరిఁ గర్మముఁ బొడిచి పోటుగంటులఁ
దూరి
యెరగాని తరిగేరు యేకాంగపీరులు
[6-25]

పోటుపాటు

నెలవై వుబ్బి సగ్గులే విచ్చలుఁ బోటునుఁ
బాటు
బయలైన యాసే బడబాగ్ని
[6-56]

పోడునఱకు

పొత్తులపాపమనేటి పోడునఱకివేసి
చిత్తమనియెడు చేను చేనుగాదున్ని
[9-70]

పోతఁ జల్లాలు

నలువదియేండ్లపై నరసిన వనితలు
పోతఁజల్లాటిన భోజనంబు
[నీ. శ. 54]

పోతరించి కాతరించి పొరలు

యేతులనందుఁ గొన్నాళ్లు యిందుఁ
గొన్నాళ్లు దేహికి
పోతరించి కాతరించి పొరలనే వట్టెను
[8-106]

పోది

యా దెనఁ గూడితివి నీవింతలో
శ్రీవెంకటేశ
పోదిగా నాపెఁగూడె పొనఁగె నీపొందులు
[14-223]

పోదినేయు

తిమ్మిరెడ్డి మాకునిచ్చె దిష్టమైన పొలము
బొమ్మిరెడ్డి కప్పగించి పోదినేనె
బొలము
[10-52]

పోదెక్కు-

ఆహారము పెట్టితేను అట్టే విడుచు
భూతము
ఆహారానకుఁ బోదెక్కునట్టే ప్రాయము
[7-4]

పోదొబ్బు

కనకముపై యానకాదని పోదొబ్బితేనే
కనకు వేవేలు మోరతవముల ఫలము
[5-255]

కొట్టిన పాపపుణ్యాలు తొల్లె నీ వంపులే

పుట్టిన మీ మాయల్లాఁ బోదొబ్బేమా
[8-246]

పోవుల పుణ్యము
పాపపు వసురము బండెలుమేయఁగ
పోవుల పుణ్యము పొలివోయ

[8-19

పోయినదెల్లా పొల్లు
పోయినదెల్లా పొల్లుఘాచినదొక్కచేకాక
కాయజతేకి నింకఁ గదియరమ్మననే

[15-22

పోయినదే పోక
దాయలగాఁ జూడఁదలఁతురు తాము
పోయినదే పోక పొనఁగనే ననరు
[వ. యో. వి. 3-239

పోరచి
ధారుణి శ్రీవెంకటేశు దాసుల సంగతి
నుంచే
పోరచి నే జీవులైనఁ బుణ్యాలు గాకుండురా
[10-66

పోరచి నా మనసిది పుణ్యపాపాలకుఁ జర
మారుకొని విడిపించ మరియెవ్వరో
[10-202

కోరి నీమోహపునతిగుబ్బలవలె నున్నవి
పోరచి నీ పెండ్లిలోని బాజకుండలు
[13-164

పొదుగఁగ నూరకున్న పోరచి కాఁకలు
రేఁగు
అదన నీ వతిమతి అన యీదేరించవే
[13-225

పారెపారె నేనెంక పంపదలు గోరినాను
పోరచి నీ దేహమెకా భోగించేది
[16-1-35

పూరకే మా యింటిదాక నొంటి
వచ్చినవాడవు
పోరచివైయత్తై మళ్ళిపోదురా నీవు
[17-224

పోరచిగా మాఁటలాడి పులకలఁ జిగిరించి
అరితేరి జామువోయ నంపుమన్నా నంపదే
[17-240

పోరచు
పోరచి వనిత మారుపొదిగేవు నన్ను నిట్టే
చేరి యాపె నిన్నుఁగూడి చెలఁగుదాకా
[7-57

నీరు బుగ్గవంటిది నిచ్చుకొ తలై నది
పోరచి పంచభూతాల పొరుగై నది
[9-60

పోరుకాడింపు
జగములఁ బొడమించు జలజసంభవుల
నగజేతంబుగ బోరుకాడింపుమన్నా
[వ. యో. వి. 5-538

పోరులుపెట్టు
పుట్టించేవాడవు నీవే పోరులుపెట్టెవు నీవే
యెట్లు నేరుచుకొంటివిని నీ వినోదమా
[8-43

పోలిండు
యేలినవాడవు నీవు యిటు నేఁ
గొలిచినవాడ
పోలింపఁగఁ నీవే దేవుడవు భువి
నే నొక జీవుడను
[7-280

పోలింప వివేకులకు పుణ్యమునుఁ
బాపమును
వేలవేలనే వున్నవి వెడకరో జనులు
[8-104

మూలమని నుడిగితే ముంచి యెవ్వఁడు
గాంచెను
పోలింప నెవ్వని నాఖి బుట్టై లోకాలు
[8-241

నాలిక వొక్కచే నీ నామము లనంకము
పోలించి నే నిన్నెటు పొగదేదయ్యా
[9-166

మేలురాయి నీ గుణము మెచ్చవచ్చును
పోలించ నీచేత పూట పూట కొత్తే
కాదా

[16-2-5

చాలు చాలునంత మాలో నత్యాలేల
పోలించి వింటే గల్లలు పుట్టెదేని
రాలవా

[17-407

పోసపోవు

పోసపోనివారయితే మయికి మయినేతురు
వాని మానావతులనె వంచుకొంటే జెల్లనా

[14-270

పోసరించు

పోసరించి యిందరు నీ పొందుల
క్రమలఁబడి

పోసివున్నారదే కమ పతియైన హరిని
[8-160'

అనవడి నే నిందులో అన్నియు నావనుచు
పోసరించి మాయలలోఁ బొరలెదనయ్యో

[8-260

పోసరించి పూరివారి పొందులు నేయించి
నీచే

బానలు నేయించనేల వరచనేల
[13-128

పోసరించి నీ మోవి తీపులేకావా గొల్లెతల
వాసుల నోరూరించి వలలఁ బెట్టినవి

[13-173

యానురేచుక దొడ్డహితవరివలెనే
పోసరించి నాకేల బుద్ధిచెప్పేవే

[14-87

నేనకును నేనచలఁ జేయికిఁ జేయిగలరు
పోసరించి నీ కాఁగిలఁ బొందెదే మేలు

[14-97

పోసరించివుంటే నన్ను పొందుగా
యంతనేనె
పాసితే విరహపేదనపాలునేనెను

[17-191

పోశమి

పోశమిఁ దండ్రీగల పుత్రుని కంగదలేడు
మేలుగాఁ బండిన భూమికిఁ గరవులేడు

[7-20

పోశిమి

నాలి నాయెదుట నీవు నవ్వు నవ్వే వేమే
నిమ్ముఁ

బోశిమితోఁ బొంది నమ్ముఁ బొందెనంటాను
[15-99

మూలనున్నవారి మమ్ము ముంగిటవేసితివి.

పోశిమినాఁడు వారు నీ పొరుగవుకే
దోసమా

[17-175

పా

పాఁజు

పొడవు మీనుచెక్కము పూవుల
యమ్ములపొడి

వెడలె మరుఁడు దండు విరహాలపై
యెడయని వెన్నెలలు వెగయుఁ

బాఁజులధూళి
యదుమఁ జింతతో లోన నేమి నేనేవే

[17-349

బలిమి నీకుఁ గలిగితే పాఁజులమీద
సురికి

వలసినట్లు మెరయవద్దనేనా నేను
[17-461

ఫ

ఫలాధరుడు

వరుఁడు నీతకు ఫలాధరుఁడు మహోగ్రహ
శరుఁడు రాక్షస సంహరుఁడు వాఁడే

[6-219

ప్ర

ప్రతిపెట్టుకొను
నీవే కావగ గర్తవు నేనే శరణగతుడను
కైవసమగు నను ప్రతిపెట్టుక నా కథలు
యెంచనేలా అయ్యా
[7-280]

ప్రత్యక్షమే ప్రమాణము
ప్రత్యక్షమే మాకుఁ బ్రమాణము
సత్యరూపజోలిదవ్వి జాలిఁబడనోపము
[10-122]

ప్రయాసాలు
ఎందు వెదకనేల యే ప్రయాసాలు నేల
యిందే వున్నది బ్రదు కిహవరములకు
[9-161]

ప్రహరి దిరుగు
వట్టమ్ములో వారు ప్రహరి దిరిగెదరు
[ను. క. 1098]

ప్రా

ప్రాణాచారులు
గరుడగంభముకాడ కడుఁ బ్రాణాచారులకు
వరములొసంగిని శ్రీవల్లభుడు
[9-222]

ప్రాణాచారులుపడు
వరులఁ గొలిచివచ్చి ప్రాణాచారులుపడితే
సిరుల వరాలిచ్చేవు శ్రీవెంకటేశా
[8-128]

ప్రాణుడు
తనువుఁ బ్రాణుడు రెండు తగిలి
గర్భమునందు
ఓనర నేకమై యుదయించి
[11-3-93]

ప్రామినుకు తెక్కలతేజీ
కలికి ప్రామినుకు తెక్కలు తేజినెక్కి
సలిక శశింబి సహిత ప్రామాద్రీ
[వ. యా. వి. 3-387]

ప్రి

ప్రియపడు
క్రియఁగూడె శ్రీవెంకటగిరివతిమెచ్చితి
ప్రియపడేవిదెసీవు భద్రమేమిగంటివే
[15-241]

ప్రే

ప్రేరేమ
అలిగి శ్రీవెంకటేశుఁ డంతలో విచ్చేసి
కూడె
తలఁపు ప్రేరేదినట్టి దైవము నేమందమే
[15-136]

ప్రు

ప్రుంగుడు
మెలుతదిగాదీ మేనిటు కాతల
కలవఱచిన నీయదేకాక
పులకజ్ఞాంపములఁ బ్రుంగుడగుచు నీ
యలుకల చెవటలు కమ్ముడువోయె
[4-11]

ప్రొ

ప్రొద్దువంగడము
ప్రొద్దువంగడమునఁ బొడమినయట్టి
ముద్దుల రామాలి మురుపు దీపింప
[వ. యా. వి. 3-2008]

బంగారము కరఁగక వన్నెలేదు

కచ్చుపెట్టి బంగారము కరఁగక

వన్నెలేదు

అచ్చముగ వోరి నీవు అటువంటివాడవు

[13-8

బంగారుపంటి

బంగారుపంటిదాన పచ్చివిటుడవు నీవు

యెంగిలి నీమాటవింటి నేమి నేతురా

[14-163

బంగింను

సంగడిఁ గూడుండి నీవు నజఁగులేల

రాల్సేవు

బంగించి యీతనిఁ దప్పవట్టవే నీవు

[13-252

బంటివారు

యీవల వానగురిసి యేరెంత బంటివారి నా

కావరపు జీవునకు గతు గతుకే

[6-33

బంటు

నా మర్మ మిట్టిది యిఁక నీ మర్మమాన

తీరా

యీ మేరఁ జూచినవారి కెంత బంతో

యిఁకను

[14-190

బంటుజీవుఁడు

యిట్టె యలమేలుమంగ నేరె

శ్రీవెంకటేశుఁడు

నెట్లన నీ బంటు జీవునికి మితిలేదయ్యా

[7-115

బంటుపంతము

బంటు బంటు పంతమేడ బానలెప్పరించ

నేల

వొంటిఁ జీఁకటి మొఁగువుండునా

యెందైనను

[15-38

బంటుబంటుగు

పాయని యర్థములకు బంటు బంటై

తిరుగక

ఆయతమై మోసపోనిదది యెటుక

[11-3-164

బండగు

కొండదప్పుట యెటుకగోరివట్టుట దీన

బండాయ నంసారబండము

[11-3-109

బండయి తిరుగు

పండిన పంటలు వరమాత్మ విడిచి

బండయి తిరిగిన బడలికలు

[5-24

బండవెనసాయము

పలుకంతల చేను బండవెనసాయము

బలిమిఁ దొక్కిఁ గుంటి పసురము

[9-175

బండారమునంబడు

బండారమునంబడిన లెక్కకు

పరుల చాడి చెప్పం జోటులేదు

[వై. ప. 5

బండారుముద్ర

మతిందిన కౌస్తుభమణి నిలుపుటద్దము

మితిలేని శ్రీపత్నముమించు బండారు

ముద్ర [15-299

బండికండ్లు

సరిపిఱుఁదే రెండు జంట బండికండ్లు

సరవితోఁ బాదలు చాఁపునొగలు

[6-152

పన్నిద్దరు సూరియుల బండికండలేరు

సన్నుతి శేషాద్రిదేవాననవుఁడేరు

[7-5

బలు కులవర్మతాలె బండికండైనతేరు

నలుదిక్కులంచుల వున్నతవుఁడేరు

[7-132

బండికండ్ల రవమదే బంగారుమెఱుగులవే
కొండవంటి రథమదే గొడుగులవే

[8-164

గరుడవృజముతోడ కనకపుగుఱ్ఱాలతోడ
వరపై యవ్విదిక్కుల బండికండ్లతో

[9-221

బండికన్ను
బుద్ధిలేని బుద్ధితోడ పొందుసేసుకొని వట్టి
యెద్దుబండికంటి నీగేము

[11-3-7

బండికళ్లు
దొంతిబెట్టవలపులు తోరపుబూజకుండలా
వంతాలు సంగాడి బారబండికండ్లా

[13-121

బండిబంటు
యందరి పాలిటికి యాశ్వరుడ వేలికపు
వందలై యర్జును బండి బంటవైతివి

[5-298

బంధుబండగు
దండి శ్రీవేంకటవతి దాడిమ్ముపై నదెయిది
బంధుబండై జజ్జరించి పారరో దైతేయులు

[6-79

మెండుగ దేవుడు వీడి మెరసి యేతెంచి
వాడే

బంధుబండై యసురలు పారరో
దిక్కులకు

[8-164

ఎండచేత నీడచేత నెల్లనాడు నిట్లానే
బంధుబండై యెండు గడవల గానక

[11-3-24

బంధు బంధుసేయు
ఉండలేక నీవద్దనే వుసురంటిగాక యంత
బంధుబంధుసేసిన యా ప్రాణమేలరా

[12-29

బంధు బండై
బంధుబండై పూరగల వసులెల్లా
జేసేము
యోదా(దో)తా నీదోతా నెఱుగము

[10-126

బండి బాటకగు
చెలై జెలై నీవుసేసే చేతలెలాను నీ
వల్లదాల్చిన్నియు బండిబాటాయెడగవు

[15-73

బండి బాటచేయు
దండిగా శ్రీవేంకటేశుదాసులై పరముతోవ
బండిబాటచేసినారు ప్రవన్నులు

[5-287

బండి బోయిడు
బండి విజించినట్టి పాతకమునఁ బెడ
బండి బోయిడవై వనిసేయవలసే

[5-180

వసులగావట యెట్లు బండిబోయిడవో
చెట్లు
వెననిన్నుదలచితే వెరగయ్యా నాకు

[7-98

వని బండిబోయిడేడ బాణుని నరకురేడ
వినఁ గత నీ మహిమ విష్ణుజగన్నాథా

[7-195

బంధుజన్మములు
నిండిన జగములెల్లా నీ యాధీనము
బంధుజన్మములవాడ భయమేమీ నెఱుగ

[9-248

బంధుసేయు
బంధుసేయఁగ హరికిఁ బంతమా
యెటు గాదు
యెండ దాఁకక నీడ హితవెఱుగరాదు

[5-11

నిండు నా వడవుచూచి నెమలిదగరివచ్చె
బంధుసేసినారు నూచి పాయదు పాము

[12-172

బంతికూటివేళ

మంతనాననుండి తమకింతు నీ రాకకు

బంతికూటివేళ నీకు వారమిత్తును

[18-281

బంతికూడు

బట్టబయటి భోగాలు బంతికూటి భోజనాలు

పట్టికమవని యేరువరద నేమున్నది

[7-76

బంతికూటి సత్తులెల్లాఁ బలుమారు నేవగా

చింతతోఁ బ్రశ్నముమీద జెయి చాచ

దాయెను

[12-41

బంతిగట్టి నురిపెడి పసురము

అంతటను సర్వసరకాదిలోకాలుమెట్టితి

బంతిగట్టి నురిపెడి పసురమునై

[9-49

బంతిగట్టు

బంతిగట్టి నురిపేటి పసురము లెడనెడఁ

బొంత నొక్కొక్క గవుకవుచ్చుకొన్నట్టు

[10-201

యింతిని వద్దఁ బెట్టుక యేల విలిచినె

నన్ను

బంతిగట్ట రత్తులేమి పనులదొడ్డే

[17-505

బంతిపెట్టు

నంతమాది నీకు చెలి వగటులు చూపఁగాను

యెంతకైనా నీ వాపెతో నియ్యకోఁగాను

నంతలో సానివర సమృద్ధిచేవారమింతే

బంతిఁబెట్టి మిమ్ము నొడఁబరచేవారమా

[14-134

యెంతలేదు నీ సజఁగు యేల వాడుకు

వచ్చేవు

బంతిఁబెట్టి వలపు పంచిపెట్టవచ్చునా

[15-193

బందమ(ము?) వెట్టించుకొను

వంచల నాసలచేత బందమ(ము?)

వెట్టించుకొంటి

ముంచిన గుఱ్ఱమువంటి మూఁడుఁడఁ

గావవే

[10-227

బందెదీరు

అందరికి నీ సేవలు హస్తగతాలై వున్నవి

బందెదీర నీకు మొక్క- బ్రదుకుమని

[8-285

బందెమాన్యము

సరుస శ్రీవెంకటేశు శరణాగతులకును

వరగ మాయలదొడ్డి బందెమాన్యము

[7-217

బందెయెడ్డుమోరు

జంగిలి కాంతలనెల్లా నంగతులెంచక నీవు

యెంగిలిసేనేవు మోవి యేకముగాను

వంగించ నీ నోరు బందెయెడ్డుమోరాయ

[13-185

బందెలుతెచ్చు

పసురమువంటివాఁడ పాపపుబందెలుదెత్తు

శినుపువంటివాఁడ నిగ్గు నెగ్గు నెరగ

బందెలుమేయు

పాపము పసురము బందెలుమేయఁగ

పోవుల పుణ్యము పొలివోయ

[8-19

పసిమిఁ జాపమనేటి బందెలు మేసితిని

కసరి దేహము కట్టుగాడినుంటిని

[10-227

బందెలువేయు

వేరె తన గురుతు లెప్పుగా నెఱుఁగుదునా

వేళగదన్నా బందెలు వేయవచ్చిని

[15-138

బగివాయు

నగధరు శరణము నమ్మి యాచార్యుని
బగివాయునిదే పరమ వైష్ణవము

[7-83

తెగని బంధువుడు దేవుడు
బగివాయుఁ డిహముఁ బరమునను

[7-238

తగిలేటి పురుషులు తమకపు కాంతలు
బగివాయుని(డి?)ది బదుతెల్లా

[8-29

నిగిడి శ్రీవెంకటనిలయుఁ డీతఁడు
బగివాయుని శ్రీవతి యితఁడు

[10-271

జిగిమించ నాలోన శ్రీవెంకటేశుఁడే
బగివాయుఁ డెన్నఁడును బదుకవో మనసా

[10-228

వెగటుగ నేమునేనే విన్నవమెందు
తెక్కును

బగివాయకుండేవారి భాగ్యమింతేకాక

[15-175

మగవారికేటి మేలు మరతరు వేగిరమే
బగివాయకుండఁగానె పరాతెచ్చెతివిరా

[17-249

బగివానిపున్నవేళ పగవాటుదుము నిన్ను
మొగముచూచితేనె మొక్కుదుము

[17-595

తగిలి వీ కౌఁగిలి తనిసిన మాటను
బగివాయుఁగ నిఁకఁ బనిలేదు

[18-28

నిగిడి శ్రీవెంకటేశ నే నలమేలుమంగను
బగివాయు కేలితివి బదుకుటగాక

[18-128

జిగి నిట్టిది మా కన్నె శ్రీవెంకటేశ
బగివాయుడు జోలి చూపకువయ్య

యాపెకు

[18-257

బగ్గన నవ్వు
సిగ్గులు ముదిరితే సెలవికి నవ్వువచ్చు
బగ్గన నవ్వికేఁ గోపమువచ్చును

[17-438

బగ్గనఁ బగులు
ఇటు గరుడని నీవెక్కినను
పటపట దిక్కులు బగ్గనఁ బగిలె

[11-3-26

బగ్గు
దగ్గరనె వున్నవారు తరుణులందరు నదే
బగ్గనఁ దాఁ బైకొంటే పకపక నగరా

[17-283

బచ్చన
యిచ్చకము నాకుఁజేసి యెంత నేనలిగి
నాను
బచ్చనల నావద్దఁ బాయఁదే వీఁడు

[17-367

బచ్చన కవితలు
పుచ్చినట్టి వండు బూఁజిలోననేవుండు
బచ్చన కవితలు బాఁటిగావు యెండు

[7-260

బచ్చన బంధాలు
పొచ్చముల నల్లనాఁటి పూఁట దీరదని
కొన్ని
బచ్చనబంధాలువచ్చెఁ బాఁపగదవయ్య

[11-65

బచ్చన రూపులు
బచ్చన రూపులు పచ్చల కొలపులు
నిచ్చల నిచ్చల నెయ్యములు

[5-24

బచ్చన మాటలు

రచ్చరావికింద రంతులె చేసేవు

బచ్చన మాటల పవకాడ

[4-103

బచ్చనవాసినరూపు

పచ్చిపాలలోని వెన్న పరమాత్ముడు

బచ్చనవాసినరూపు పరమాత్ముడు

[5-235

బచ్చించు

ముచ్చట నేమడిగితే మెఱుగు మాట

లాడేవు

బచ్చించి యాలనేరెడుఁబండులమ్మే

]13-206

బచ్చుచేతి వొరగల్లు

బచ్చుచేతి వొరగల్లు పరమాత్ముడు

యిచ్చకొలది వాడు వోయీ

పరమాత్ముడు

[5-235

బచ్చుబేరాలు

భారపు పైడికొండలో బచ్చుబేర

లమరునా

[5-156

బచ్చెన

బచ్చెన మంచముదాకి పైఁబడితి

సీవుండేది

యచ్చట నెవ్వఁడెఱుగు నదే మోపె

[13-12

బచ్చెనదేహము

బచ్చెనదేహపు పైపొర సుఖమే

యిచ్చఁ బ్రవంచంబీనెడివి

[8-47

బచ్చెనరూపులు

బచ్చెనరూపులు పెక్కు వదెచ్చుల

వేసినట్లు

నిచ్చుల నినుచున్నది సీమాయ

[6-180

బటువుబిల్ల పెట్టు

మొనపాదముదాచెతి మొక్కేడి తగవు

కాక

పెనఁగి అట్టె బటువుబిల్ల పెట్టనేల

[13-178

బట్టగు తగు

బట్టగు తెనాపె నేడు పాయకపద్దమండగా

యిట్టె శ్రీవెంకటనాథుఁ డిటు సేసినే

[16-2-94

బట్టబయట

నెట్టిన గర్జధారుఁడులేని జలనిధి నడిమి

యొడవంటిది

బట్టబయటనే పరమేశ్వర సిపై భక్తిలేని

వాని బతుకు

[7-86

బట్టబయటి ధనము

వట్టినవారి చేబిడ్డ పరమాత్ముడు

బట్టబయటి ధనము పరమాత్ముడు

[5-235

బట్టబయటి భోగాలు

బట్టబయటి భోగాలు బంతికుంటి భోజనాలు

వట్టితమవని యేరుపరచ నేమున్నది

[7-76

బట్టబయలగు

వరున నేనుగమీడవాని నున్నంబడుగ

వచ్చునా నీకిట్లఁ గర్మమా

పరమపురుషోక్తముని శ్రమకఁబడి నీవిట్ల

బట్టబయలైతిగా కర్మమా

[5-187

బట్టబయల్లేదు

వెట్టికి వింటేఁ జాలు వేగుదాఁకఁ జెప్పి

దాసు

బట్టబయల్లేదనోవఁ బదవే మా యింటికి

[17-161

బట్టబయలు

వరుశ్రుతులు గర్తలై వరగితే మేరలేదు
అల బట్టబయలు గర్తలై నాధారములేదు
[5-310]

పట్టిజాలిఁ దమకమవారలంటఁ దలఁచక
బట్టబయలే నానాభావాలఁ బొందుదురు
[8-227]

కన్నదేటిదో విన్నదేటిదో కాఁగం
దికఁ నేదో
వన్నుంగానను విన్నుంగానను నడుము
బట్టబయలు
[9-29]

బట్టబయలు తగుళ్లు
వరుచుట్టరికములు బట్టబయలు తగుళ్లు
చెలఁగు నాచార్యనేవ జీవన్ముక్తి
[6-185]

బట్టబయలు పందిలివెట్టు
బట్టబయలు పందిలివెట్టెడుగాని చే
పట్టచు శ్రీవెంకటాద్రిపైనున్న హరిని
[8-160]

బట్టబయలు సేయు
మట్టు మరి కమకవుమాటలనె నీవలపు
బట్టబయలే నేనేపు పండరంగివికలా
[16-2-27]

బట్టబాయిట
పట్టి కాళింగునిఁ దోలి పాముకొం
దీర్చినాడు
బట్టబాయిటనే రేవల్లెవారికి
[6-57]

వరగ యోనులు రోసి బట్టబాయిటవేసె
పొరిది యోనుల రోసి చొరక నేమానఁ
గాని
[7-242]

ఇట్టై మమ్ము రక్షించుట యేమి దొడ్డ
నీకు నేఁడు
బట్టబాయిటనే నీవు పదిరూపులైతివి
[7-269]

బట్టిబయలు
పట్టిన వ్రతము నీవే పరిపాలింతువుగాక
బట్టిబయలింతే నేను బలిమున్నదా
[11-158]

బట్టువలె పొగడు
యిరవుగాదా నీ పంకము యిప్పుడు
నన్నుఁగూడి నందె
పొరసి నిమ్ము బట్టువలెఁ బొగడఁగాక
[15-31]

బడకరము
జతనము జతనము సర్వేశునగరిది
బతుకుఁదోవ యిదె బడకరము
[7-84]

బడి
అడరి యెవ్వతో యింటికిరిగేవేళ విభుని
వడిఁ జేపట్టి తీసితే వచ్చేనచే
బడి నే యరిగి యాతఁ బిచ్చరించి
యానవెట్టి
కడు బలిమిఁ గూడినఁగాక వీఁ డబ్బునచే
[13-165]

బడిగండ్లు
బంతులనెదుటనున్న పడఁతుల చన్నులివి
కంతల నొడ్డిన బడిగండ్లు నుండి
[6-26]

బడిఁగాచు
యెడయక శ్రీవెంకటేశ్వర నీవే
బడిఁగాచితిమిదె బ్రదికితి నేను
[5-258]

బడిదగులు
కోరిన నా కోరికలు కొనసాగకపోవు
బారిఁబడుచు కాలము దాబడిఁ దగులక
పోదు
[9-206]

బడిదప్పితిరుగు

బడిదప్పి తిరిగేటి వడుచుల తమవారు
తడయక తెచ్చుక ఆదరించినట్లు

[6-5

బడిదప్ప

బడిదప్పెగదె దీని వలుకుఁ దేనియలు
తడఁబాటుతోడ చిత్తము దాచె నిపుడు

[4-13

బడిదప్పితే బంట్లు వరదేసులొదురు
యడయక కూడుకుంచె హితులొదురు

[7-107

బడిదప్ప

యీదులేక శ్రీహరి నీ వుండెడి
యీ దేహపు నీ పరికరమూ
బడిగఁ బంచేంద్రియములు వట్టుక
బడిఁ దిప్పెడి నీకే నెలవు

[9-103

బడినాడు

మేలుకొను నాయన్న మెల్లనే నీతోడి
బాలులదె నీలిచేరు బడినాడను

[9-254

బడినుండు

కడివోని జవ్వనము కలిమిలేమెఱుగునా
బడినుండి మిగుల రుణపఱచుగాక

[6-11

బడిపెట్టు

కోలగగ్గరఁద్రోసి గుంజిళ్ళబెట్టి
పైలావుదురుంగం బడిపెట్టుపెట్టి

[అ. చ. 116

బడిబడి

కడునంపదలును కాలముకొలఁదే
బడిబడిఁ జవులై ఫలియించు

[7-188

బడియు శ్రీవెంకటేశ్వరు దాసుఁడాయనా
బడిబడిఁ దుడఁ బరబ్రహ్మమే యతఁడు

[7-218

అడుగులు మూఁటనే యఖిలము గొలిచితి
బడిబడి నే రాచపగ నీఁగితి

[7-269

వుడిబడి కోర్కెల నొకనంసారము
బడిబడి యానలఁ బరగీని

[7-270

విడువక సూక్ష్మపు నీనులు యివిగో
బడిబడి నాదబ్రహ్మము మోచె

[8-47

అడుగులు మూఁటలోకాలటు గొలిచిన
వాడు

బడిబడి రేపల్లెఁ బాదీని

[8-113

తడవి శ్రీవెంకటేశుదాసులు మమ్ముఁ
గొచిరి

బడిబడి నిత్యకర్మఫలము లెన్నటికో
[9-54

బడిబడిఁ గర్మముల పాఁజులు దీర్చు
వెడమాయ వట్టెఱపువీడులు నేఁగీని

[9-97

యెడమీక శ్రీవెంకటేశ నేఁడు నన్ను
గాచె

బడిబడి నీ నామవతన (నేఁడి) దిగో
[9-145

బడిబడి నానాటి బతుకు చెప్పుకోలేము
పొడలేటి యితరుల బోధించఁగలమా

[9-260

బడిబడి దిరుగు

ఒడలొసగిన హరినొల్లక యితరుల
బడిబడిఁ దిరిగిన బంధములు

[5-24

ఎవ్వరి దూరఁగఁ జోబులేదు
మరి యేమనఁగల దిడివోతగవు

యివ్వల నందరి బడిబడిఁ దిరిగే
యీ కర్మముదే నేరమి

[9-107

బడిబడి దిరుగు

బడిబడి దిరిగా డీ బాలకృష్ణుడూ
యెడయని జాణగదె యీ బాలకృష్ణుడూ
[17-141]

బడిబడిఁ బట్టు

వడినడవుల చింకవంటిది నా మనసు
బడిబడిఁ బట్టఁ బట్టఁ బాకీగాన
[7-161]

బడిబడి మొక్కు-

బడిబడి మొక్కినాను వరాకై వున్నాడవు
[17-509]

బడిబడివచ్చు

వక్కన మాయమైపోవు బడిబడినేవచ్చు
నెక్కొని కల్లందమో నిజమందమో
[9-270]

బడివనివాడు

పాయని సంసారానకు బడివ(వ) ని
వాడను
కాయపు భోగాల పూడిగవువాడను
[7-246]

బడివాయడు

విడువకిది వో శ్రీవెంకటేశ్వరుడు
బడివాయడు మా పాలిట నిలిచి
[8-10]

బడివాయు

అడరి బాఁతినడి యవని దేవతలు
బడివాయధు యజ్ఞభాగాలకు
[6-10]

యెడయక శ్రీవెంకటేశ నీకు బంటనై
బడివాయ కిట్లా నే బ్రదుకుచే కలది
[6-197]

శ్రీవెంకటేశుఁ డాత్మఁ జేకొనివుండినది
భావించకున్న నాకఁడు బడివాసీనా
[8-263]

వనివలమ్మే గొల్లవడుచా సేవ
వనివడి తిరిగేవు బడివాయక
[12-196]

బడివాయకుండితేను పాయమే
కామదేనువు
యెడయని వతులకు నింతులకును
[13-148]

అడుగరే చెలులాల అంతేనీ నే నెరఁగ
బడివాయఁ డాసలకో పంఠాలకునో
[14-132]

తొడపై శ్రీవతిఁబెట్టి దొడ్డకొలుపున్న నీకు
తడవినా పొందులింకాఁ దలవయ్యానా
యెడయక శ్రీవెంకటేశ కూడినదాననై
బడివాయక సీయొద్ద బతికితిఁగాగ
[17-263]

చిడిముడి జంకింతురు చేతికి రోనై నవ్వుడు
బడివాయక పొందులు వరగేటి చోటను
[18-327]

విడమిచ్చి యింకరో శ్రీవెంకటేశ
కూడితివి
బడివానివుండితేను బత్తివెలికయ్యానా
[18-366]

బతిమి

ప్రతిసై న యత్నిసై న వలరిమాటలఁబెట్టి
బతిమి చెరుతుడగా బంధువులాల
[16-1-28]

అతివచాచి కల్లలాడుమన్నా నాదేవు
బతిమిఁ బొందుమన్నాఁ బొందేవు
[16-2-75]

బతిమివట్టు

సతమై యాపెతోఁగాని జట్టిగా నాతోఁగాని
బతిమివట్టినట్లాఁ బాయకుంచే జాణను
[16-2-61]

కతకారి శ్రీవెంకటనాథ నన్నుఁగూడి
బతిమివట్టుకుండఁగా బానకుఁజెలునా
[16-2-69]

బత్తిచేయు

మగనిపై బత్తివేసి మంచిరోకారెక్కేరట
తగుదండకొలవట్టి తత్వగతిగనేరట
[7-30]

చిత్తజ గురుడవో శ్రీ నరసింహా
బత్తినేనేరు మునులు పరికించవయ్యా

[10-292

బత్తినేనవారికి భవరోగవెద్యుడవు
హత్తి సుతించినవారి యానందమీవు

[9-219

బత్తెలు

పుంగిటిగాఁ గోవగింతు మొకమారు
నవ్వుదుము
యెంగిలిమోవి బత్తెల నేలుకొన్నవారము
[12-182

బద్దితాడు

మనసే నీ బద్దితాడు మరి గుజారె జీవా?
మొనసిన పుట్టుగే మూలమైన కరడి
[9-178.

బద్దు

యిద్దరి మొక్కటిగాఁగ నిన్నియు
నమరెగాక
పొద్దువోనిచోట చవిపుట్టినా నీకు
గద్దరి శ్రీవెంకటేశ కఱగిల నమ్ము
గూడితి
బద్దుగాదు మెచ్చితి నా బాగ్యమింతేగాక
[17-337

బద్దులమాటలు

బద్దులమాటలాడి భ్రమయించి రేవల్లెలో
ముద్దులుచూపి వెన్నెలు ముచ్చిలినట్లు
[9-25

బమ్మచారి

బగ్గన నంటివి నీవు బమ్మచారి నంటాను
వెగ్గళించి వదారువేలు సతులుండగా
[14-229

బమ్మర

కమ్మి యక్రూరుడు దేగా కంసునిపై
నెక్కె దేరు
బమ్మర పోదంతవక్త్రులై దోలె దేరు
[10-35

బమ్మె

యమ్ముల శ్రీవెంకటేశ యింతలోనె
కూడితిమి
బమ్మెగా జాణకనాలోవోయి
[13-250

బయకాడు

చల్లచాడెలంటుకొని జాణకనలాడిని
పల్లదపు గద్దరిడు బయకాడు
[13-134

బయకారాలు

నయముననే గొంత నవ్వులు నవ్వగఁ
జోతే
బయకారాలని వారే పచ్చినేకురు
[17-534

బయకారిండు

నయమున నా వతిని నా యింటికిరాకుండా
బయకారిందితివిగా పదవమ్మా
[16-2-9

నయముచాలనిచోట నవ్వులు నవ్వగఁ
జోతే
బయకారించెననవా పక్కన నీవె
[17-553

బయలగు

కళగానట్టి మహిమ గానలేక వుండఁగాను
బతిమాలఁగానె యింత బయలాయఁగాని
[10-211

బయల్దొంగ

ప్రియముతో వాపులేల పెనచీనే చెలులతో
బయల్దొంగ నగవుల బచ్చెనకాడు
[13-149

బయల్దొంగ

నీ చెయ్యే మీదాయె నీకుఁ జెల్లారా నిన్ను
యేచి వలపుల బయల్దొంగచనైతిరా
[17-331

బయల్దొంగ

బయల్దొంగచకురే పలుమారు యీ
ప్రియునిపేర నిందరిని బిలిచిఁ జెలియా
[4-177

బయలీడించనదివో ప్రాణులను
హరిమాయ
క్రియ తెలుసుకొనేటి కీలింకేతాని

[9-4

బయలుచిమ్ము
పాదమున నేనెట్టి బయలుచిమ్మిన నీవు
వాదుకువచ్చేవేమే వనితా

[15-43

బయలుతత్వము
పాదగు విష్ణుఁడుండఁగ బయలుతత్వ
మనేరు
లేదు జీవత్వమంతటా లేమలఁ
జొందుదురు

[8-33

బయలువందిలిపెట్టు
నయమున నాయెదుట నన్నుఁ జేరుకొని
పాడి

బయలు వందిలివేట్టి బావఁగారు
[17-355

బయలుపన్నిన పురులు
జిగి నిందుకుఁగాఁ బుట్టి చిత్తవికారములు
నిగుడుచు బయలుపన్నినయట్టి పురులు
[6-203

బయలు ముడివేయు
యెగనక్కేనకు బయలేల ముడివేసేవే
[13-182

బయలు మొరంగు
బయలు మొరంగు వరమమాయ యిది
నయమున లోనై వడకురుగాని
[7-2-67

బయలు వందిలిపెట్టు
బయలువందిలిపెట్టు వంకజోదరుని
నయమున నట్లు మన్నననెమిసమ్మి
[అ. మ. క. 4013

బయలువందిలి
వట్టరానిది మనసు బయలువందిలిచేత
చుట్టుకొన్నది కర్మము వట్టిదిగుట్టు
[7-115

బయలువందిలి కర్మబంధములు సీమాయ
నియమపుఁ బెనుగాలి నీ మాయ
[9-58

బయలు వందిలిపెట్టు
బయలు వందిలిపెట్టి వరగఁ జిత్తము
గలిగె
దయమాలి తిరుగ నాత్మజుఁ దొక్కఁడుఁ
గలిగె
[5-71

బయలు వందిలిపెట్టు (తై ?)
బయలు వందిలిపెట్టు (తై ?)
వనిలేని లంపటము
దయవిడువఁదొడఁగె

చిత్తములోని కాంత
[11-3-103

బయలువాఁకు
భావించలే రెవ్వరును బయలువాఁకేరుగాని
సీవే గుఱుకు మాకు సీరజనాథా
[6-200

అన్నిటికి మూలమని హరినెంచరు
పన్నిన మాయలో వారు బయలువాఁకేరు
[7-27

బయలే వెలుఁగై తోఁచు
వలుమరు వీఁకటి చూడగ
బయలే వెలుఁగై తోచినయట్లు
అలయక తనలో చూపు చూచినను
అంతరంగమున హరిఁగనును
[6-137

బయలైపోవు
కేటల నాఁకలి దీరిన విమ్మట
పాటుకుఁ బాఁచే బయలైపోవు
[11-44

బయిరూపము
కగ్గుదేర సీవు మున్ను కట్టుకొన్న
బయిరూపము
వొగ్గి ఆడకపోవునా వోరుచుకో యిఁకను
[14-128

బరుబోకు

పుట్టుమాలిన బరుబోకువి నన్నుఁ
దిట్టినదే మోసి దిమ్మరిమాయ

[11-3-41]

బలుదూరు

ముచ్చట కెవ్వరులేరు మోహమిది

బలుదూరు

యెచ్చట నెవ్వరులేరు యేటికే నాపేరు

[12-266]

బలుము

పైకొని కాగిలిందితే బలుములై తోచిని

[17-284]

బలుపుడు

నీవే బలవంతుడవో నీకంటే గర్జము
బలువో

తైచనముగ నేనెంచి చూచితే

కర్మముకంటే బలుపుడువు

[6-179]

తక్కక మానితివట్టి దాసుని యాదీనమై
నిక్కి నీకింకరుడే నీకంటే బలుపుడు

[7-215]

ఎవ్వరి నేమనఁగల నెంత బలుపుడ నేను
నవ్వచు నీవే యింక నన్ను మన్నించ
వయ్యా

[7-246]

బలుపుడవందు మీఁద పనిగొననోపుదువు
వలినాసి మమ్మేరి నోకిరివెట్టెవు

[15-223]

వట్టి శ్రీవెంకటేశుడు బలుపుడు
నన్నుఁగూడె

[15-256]

బలుసుకొను

పదరక పురమున బలుసుకుండిగా

ముదముల పైపై ముంచేఁగాకా

[14-255]

బహుదైవికము మించు

బాల లీలలు నటించి బహుదైవికము

మించె

పాలు వెన్నలు దొంగిలెఁ బరమమూర్తి

[8-112]

బా

బాజు

సాజపు శ్రీవెంకటేశు శరణమొక్కటేగతి

బాజుఁ గర్మమందొకటి బంధమోక్షములు

[6-78]

బాడిగెమోయు

పంచేంద్రియములనే బాడిగె మోచితిని

లంపపు సంసారమనే లాడిఁబడితి

[10-227]

బాఁతి

ఏమి బాఁతి నే నీకు యిటు నాకె దక్కితివి

దోమటి నిందుకె పోనీ కొత్తనైతి నేను

[17-2]

బాఁతిపడు

ఇంత బాఁతిపడేవానినేల మాకుఁ

దక్కరించ

చెంత నిదే వెన్న చిట్టఁ జిట్టఁదేడి వలపు

[13-180]

బాయట

కాయము కొట్టఁగొననే పునవైకుంఠ

మున్నది

బాయట శ్రీవెంకటవతి పున్నాడు

[9-19]

బాయట సూరక పారెటి గారే

కాయములోవలఁ గలిగేది

[10-184]

పట్టవగల్గెవున్నాడు బాయట నెందు
చూచిన
గట్టిగాఁ గాననివారికల్ల యింతే సుండి
[10-244

బాయటి

పాయదే జంతువులైనాఁ బతునక్షలకు
నైనా
బాయటి గీముల గట్టుఁ బాటుబంధము
యేయెడ శ్రీవెంకటేశ యింక నీదాసుల
తైతే
[9-72

బాయిట

హేయ మిందే దుపాదేయ మిందేది
బాయిటనే హరి పర్యవరెపూర్ణుడు
[6-136

దాయ గాండెవ్వరినైనా దప్పించుకొనే
వారే
బాయిటనున్నా నీ వాపన్నశరణ్యుడవు
[7-72

చేయిపట్టితియ్యనే చేసన్న నీవు నేయ
బాయిట మమ్మెప్పుడూనుఁ బట్టవద్దు
[15-183

బాయిటనాడుతా నెంత పరువులు వెట్టితివో
యీయెడ బుసకొట్టేవు యిటువలెఁ గలదా
[17-332

బారలుపాఁచు

కోరికలూరక కొనలు సాగఁగా
బారలుదాఁచిఁ బ్రపంచము
[8-118

బారిఁబడు

కోరిన నా కోరికలు కొనసాగక పోవు
బారిఁబడుచు కాలము దాదిఁ
దగులకపోదు
[9-206

బారివిద్య

చెల్లబడి నొక్కకొండ చేకఁబట్టి
యెత్తినాడు
బల్లెదుడు వాడెవో బారివిద్యవాడు
[61-1-22

బారివిద్యలు

పాపపుణ్యములు రెండు బారివిద్య
యందఁగాను
కోపుల నాటలవారిఁగోరి చూచేము
[10-190

బాలకి

యీ లీల శ్రీవెంకటేశ యిటునమ్ముఁ
గూడితివి
బాలకి నన్నిచ్చే చేపట్టుదువుగాక
[14-17

బాలనాగాలు

శీలముతో పీఠల చెట్లలు వట్టుటలెల్లా
బాలనాగాలఁ దొడికివట్టుట సుండి
[6-26

బావఁగారు

బాపుబాపు జాణగదే బావఁగారు
కోవగించే నోవనంఠేగోల బావఁగారు
[

బాసికము ఇచ్చు

నేనలువెట్టితేనేమి చేతులుముట్టితేనేమి
వాసల నామోము చూడవలెఁగా తానూ
వేసాలు నెరపనివె వీడెపు మదమో
యేమో
బాసికము నీకిచ్చిన పని నాకేదా
[14-252

బాహిరపుబయట

దేహపుటాకాశపు నిట్టూర్పులు
బాహిరపు బయట నడఁగినయట్లు
అహ జీవుని జనన మరణములు అందే
పొడముచు నందడఁగ
[6-137

బిందీచుట్టు

తీవిమై బింది చుట్టినయట్టి మరుని
మావుచాయల చక్క మావుక్కళాయి

[అ. మ. క. 4945

బిందెలనించు

పెక్కు నీ వినయములు బిందెలనించే
నాపెకు

యిక్కడనే వుండవయ్య యేలనవ్వే
పికను

[17-389

బిగువుకూడు

తెగుదెంపులేమికి దీనగతే దిక్కు
బిగువుగూటికి వట్టి వీరమే తగవు

[6-63

బిగ్గె

బిగ్గె నే గాగిలించితే బెగడవేమిటా నీవు
యెగ్గలెంతెంచనివాడ వేమిటిచెప్పేది

[14-175

బిడారిండు

కులుకుతావుల తమ్మికొలని భావమున
బొలుచు హంసక నాడములు బిడారిండు

[అ. చ. 16

బిత్తరపుటాసలు

దాచిన నీచిత్తపు బిత్తరపుటాసలు నాపై
చాచి చాచి వలుమారు

చంపంజూచే వేలరా

[4-8

బిత్తరికాడు

వేగుదాతా జాగరాల వేసారితిమి
వాగవు బిత్తరికాడ వచ్చేనో రావో

[15-84

బిత్తలు

బొలఁతులనెడి మహా భూతాలు సోకిన
తలమొలలు విడి బిత్తలైయున్నారు

[9-67

బిమ్మటిపొద్దు

నమ్మతించు జీవుడా సంసార మొక
జాడగాదు

బిమ్మిటి పొద్దొకజాడ పెనచునితే

[5-325

బిరుదుతెక్కు

ప్రియములింపులు బిరుదుతెక్కిన
నయము మీలో నాటినను

[12-30

బిరుదుతెక్కుము

బిరుదు తెక్కుములుగా బెక్కు
సంకీర్తనములు

హరిమీడ విన్నవించె నన్నమయ్యా

[16-1-23

బిరుదుబంటు

ముట్టిన ప్రతాపపు రాముని సేనలలోన
అట్టి బిరుదుబంటు శ్రీహనుమంతుడు

[8-138

బిల్లగోట్లు

బిల్లగల్లు మనగాను గజ్జెలు నందెలతోడ
బిల్లగోట్లాడిని పిన్న కృష్ణుడు

[10-172

బీ

బీగంబుచేయి

బీగంబు చేయిచే బీగముల్ దెలిచి
లాగుగా గుంచె కోలనులోన నిడిన

[వ. యో. వి. 4-1165

బీరకాయచిక్కు

ఎక్కడఁదీరని యీ బీరకాయ
చిక్కురా వికనిచే దీరుటయెల్లు

[వ. యో. వి. 5-255

బీరగాడు

తనను వలచినట్టి తరుణి సూర్యనకను
పెనుముక్కుగోసిన బీరగాడే

[15-134

బుగ్గ
నిగ్గగల ముక్కలు నెలతలు చల్లగాను
యిగ్గలతో వారాఁ జోలితివి
[13-169]

బుజ
చెలి చెమటలనాని చిత్తములో వలపులు
పులకరై మొలచెను బుజకలిగే
[17-442]

బుజమెక్కించు
నీ వలమేలుమంగవు నిన్నుర
మెక్కించుకొంచే
భూవనితఁడెచ్చి బుజమెక్కించేవే
[13-193]

బుడిబుడి
పొడవుకుఁ బొడవగు పురుషోత్తముఁడిదె
బుడిబుడి మాచేతఁ బూజగొనె
[8-10]

బుడిబుడిమాయలు
బుడిబుడిమాయలఁ బొరలేటి దేహికి
కడవరాని బంధము కాంతలు
[9-72]

బుడిబుడియేడ్పులు
ఇప్పుడు బుడిబుడియేడ్పు లేద్దినను
దప్పనే యిది పెద్ద దయ్యంబువట్టు
[వ. యా. వి. 3-234]

బుడిబుడి సంగాతాలు
తడవేరు తగిలేరు తామే శ్రీవెంకటేశ
బుడిబుడి వంగాళాలఁ బొరల నే నోవను
[8-220]

బుట్టుకొమ్ములు
చెక్కు చెమటగోరులఁ బిందుకుండా
మీటుచు
చక్కబుట్టుకొమ్ములు సాదించిన
[14-149]

బులిసిలోఁగు
పొలసులాడకు నీవు పురుషోత్తమా
బులిసిలోఁగఁగ నేల పురుషోత్తమా
[7-49]

బులుపు
తనివిమాలిన తలఁపు తడవోరువనిబులుపు
అనువెలుంగని కెలపు అడియాసమెలపు
[4-20]
యెదుటనే వలపు యింటికాడ బులుపు
[15-215]

బులుపుఁగోవము
నలువొందఁ జంద్రకిరణములు
మయివడిఁబొక్కె
బులుపుఁగోవము తోడఁబట్టుఁ బగచేసె
[12-160]

బువ్వానపెట్టు
అవ్వలిమోమైన మిమ్ము నాఁకలి
గొంటిరంటా
బువ్వానఁ బెట్టగనేల పొదుగనేల
[13-128]

బువ్వాలబంతి
వలుకుల బువ్వాలబంతికి వచ్చేఁగాక
అలకలుమీద మాటలాడెదాననా
[14-167]

బువ్వాలు
కరజపు వినయాలు కాఁగిటిరతిబువ్వాలు
[14-166]

బునకొట్టులు
తొట్టిన పెంజెమటలుతోడనే బునకొట్టులు
పుట్టివడఁ జూడరమ్మ పుగ్గ
మానుమంతుడు
[10-85]

బూతాలపొంగలి

బూతాల పొంగటికే పొడమిన వంటలెల్లా
కోతవేత చూచుకొని కోరుకొటారు
[9-175]

బూతుజన్మము

భూతమై యడవిలోఁ బొక్కుచుఁ దా
నుండక యీ
బూతుజన్మమేల మోచె బుచ్చినప్రాణి
[5-202]

బూతుమాట

కొంతిత్తిపేరే కాని గురియైన రతిదాకా
పొంకపు బూతుమాటలఁ బాచుకొన్నది
[14-210]

బూతులసంసారము

పొరలే గర్వమింతె బూతుల సంసారము
మరలి నే మూరకుంటె మానఁబొయ్యినా
[10-197]

బూతో బండో

పుట్టినదే నగ్నత్వము బూతో బండో
యెరఁగము
చిల్లంబు వాచవులగు జీవుల మ్రింగెదము
[9-51]

బూములదొక్కు

బుద్ధులు చెప్పఁగనోప బూములు
దొక్కుఁగనోప
వాదనె పాయక నీతో నుండుచేగాని
[17-370]

బూవపు సరసాలు

నీ వోజగాదిది నిన్నెఱగన
బూవపు సరసారేల పూచవచ్చేవా
[17-3]

బూవము

ఆవటించి పెండ్లాడి నలమేల్కొంగను నేను
బూవాన నిద్దరి నెంక పొగడేరే మీరు
[18-145]

బె

బెండుపడు

పెక్కుమకములుచూచి బెండుపడ్డవారు
లేరా
పక్కన నన్నివిద్యలఁ బడగినవారు లేరా
[7-261]

బెండుపంటివారు

కొండలరాయఁడ మమ్ముఁగోరి
పుట్టింపఁగా నీవు
బెండుపంటివారము మా విగువేటిది బిగువు
[10-126]

బెందడివేయు

నందడి బొక్కలో నందు నందులను
దందడిగానఁగ బెందడివేయువారు
[వ. యా. ఎ. 7-454]

బెంబడి

తావులఁ జూడఁగ తగిలివ కోర్కూరి
బావరతుల బెంబడి మననందు (?)
[11-19]

పేయ చొరఁగానె యిల్లు బెంబడిఁ
జొచ్చితిఁగాక
ఆయెడ నన్నేల తిట్టెవదేమోపె
[13-12]

చలము నీతో నేల సారె సారె నాపెకు
వలుకు బెంబడినే వచ్చినేనీని
[14-165]

కోవగించ నీతో నేల కొనరుచు నాపెను
తీవుల బెంబడి నే దిమ్మురేచీని
[14-165]

బెంబాడిచేతలు

పేరు నారాయణుడవు బెంబాడిచేతలు నీవి
నోరు మూసుకొన్నఁ బోదు నున్నవి
నీ సుద్దులు
[6-162]

పెక్కులునేర్చి నతఁడు బెంబాడిచేత
లతఁడు
దిక్కులఁ దన నేరాలు దిద్దుకోలేఁడా
[14-13]

బెట్టిమాటలు

బెట్టిమాటలాఁడఁగాను ప్రియమేనో కాదో
యంటా
గుట్టన నూరకున్నదానఁ గోవమా ఇది
[18-9]

పెనఁగినా నీతోను బెట్టిమాటలాడేనా
తనినితి మాటలనే తమి యింకా రేచేవు
[18-19]

బెడయు

బెడసి కూడు వేఁదైతే పెడవు లోరుచునా
జడిసీ దగుపాటైతేఁ జవివుట్టుగాక
[13-81]

బెరయు

పెనఁగులాడినవేళ బెరసిన చెమటల
పనువడి నీ తమికిఁ బదనాయను
[13-132]

బెల్లపుమాటలు

బెల్లపుమాటల చెల్లనిళ్ళరాయఁడా నీకు
జెల్లనయ్య యేమైన చెల్లనిళ్ళరాయఁడా
[16-2-80]

బెల్లించు

కల్లులు పవరించి కడపట మనల
బెల్లించి యిది దక్కఁ బెనఁగఁజూచెదరు
[ప. యా. వి. 4-1190]

యెల్లకాంతలుండినాను యేల నీవు
మెచ్చేవు
బెల్లించకవయ్య రేని ప్రియాలేల చెప్పేవు
[14-228]

బెళకు

యిరవయిన శ్రీవెంకటేశ నినుఁ
గొలువఁగా
పెరిగి నానందంబు బెళకులికలేవు
[9-33]

పలుకనేరదుగాని భావములోనిచేత
బెళకకుండా నర్తపెట్టుకొన్నది
[14-210]

బెళకు నాలుక

బెళకు నాలుకకు నీపేరువచ్చితేఁజాలు
పలికినవన్నియు పరమపేదములే
[10-128]

బే

బేటాడు

వాటమై మిగుల విద్వత్కదంబముల
బేటాడు నారాజు పేరోలగంబు
[ప. యా. వి. 5-220]

బేరి జోకొట్టు

తలఁచుక తలఁచుక తా నేఁ దెవ్వరితోను
బెళకుప్రియాలుచెప్పి బేరిజోకొట్టినే
[17-244]

బేడలుగాఁజేయు

వోడక విడికిలించి వుగ్రదైత్యుల తలలు
బేడలుగాఁ జేసినాడు పెద్దహనుమంతుడు
[7-116]

బేలుచేయు

యేలితివి శ్రీవెంకటేశ యిన్నిటా నీకెను
బేలుఁజేయవద్దుగాని ప్రేమనించవచ్చును
[13-142]

బేలుడు

నాలిక కారు రుచులు నలినలఁ దెలుపు
నీ మాయ

బేలుడై విరక్తుడై బిక్షమె త్తించు
నీ మాయ

[8-237

బేలుదనము

యా లీల శ్రీవెంకటాద్రిమీఁదనే

యందరికిని పొడచూపితివి

బేలుదనంబులనెంచిమాడ వసిబిడ్డలు

నేనేటి పనులివియా

[8-277

బేసబెల్లి

ఆనలేల మానుఁ దన ఆశలిలో నుండఁ

గాను

బేసబెల్లి దేహముతోఁ బెరుగుఁగాక

[10-61

బేసబెల్లి యెంగిలైన పెదవినంజుడునోరఁ
దీసితిని సారెసారెఁ దిన్నవారము

[11-2-19

ననువున నీ వింటేసి నవ్వులు నవ్వినదాఁక
అనవుగా మాడలాడె నాపె సాదించి
పెనఁగేటి యిటువంటి బేసబెల్లివారికేకా
వెనకముందరికెల్లా వెలవెట్టువలపు

[14-52

యాసురేచనేటికి యందరిలోపలనిన్ను
వాసిదెచ్చుకొని యెంత వంచఁజూతురో
రాసికెక్కితివి తొల్లె రచ్చకూ నెక్కితివి
బేసబెల్లి నాకోవము పెంచ నిక వొడ్డురా

[17-58

బేసబెల్లి కాఁగిటి బిగువుకు నే నోప

రేసులతో నవ్వు నవ్వే వాసులే మెచ్చు

[17-333

సేనలువెచ్చేవేళ చేతనెంత పెనఁగినా

బేసబెల్లి పంకాల వీరమాడఁజెల్లదూ

[18-222

ఆనలుగలిగితేనే అంటుకొను వేడుకలు

బేసబెల్లి (:) వేడుకలఁ బ్రియములేదు

[18-445

బేసబెల్లితనము

బేసబెల్లితనమున ప్రియాన నిచ్చకమాడి

మాసి దైన్యపుఁజేతుల మొక్కులింతే

కాక

[7-250

ఆనలుచూపి మాటాడి ఆనవెట్టి నన్ను సేసి

బేసబెల్లితనమునఁ బెనఁగేవపునే

[13-4

బేసబెల్లితనమున పెనగులాడగ మిమ్ము

తోసుకవచ్చి యద్దము తూర నాకేలా

[13-128

బొ

బొట్టులమెకము

బొట్టులమెకమునేనే బోయనాయఁడు

పట్టుపునెమలిచుంగు బలుబోయనాయఁడు

[5-285

బొడుకలు

లెక్కించ నితనికైన లెంకలకు బొడుకల

కొక్కట విధినిషేధా లూహించలేవు

[7-277

బొడ్డుతామెర

దనుజాంతకు బొడ్డుతామెరకాదా

జననకారణము సర్వమునకు

[10-133

బొద్దు

ముద్దులప్రేళ్ళతోడ మొరవంకయుంగరాల

నిద్రవుం జేతుల పైఁడి బొద్దులతోడ

[4-1

బొమ్మముడివెట్టుకొను

జగతాగయైకాడ నందిటనిటికి

మొగము జొత్తిల బొమ్మముడి

వెట్టుకొనుచు

[వ. యో. ఎ. 4-1250

బొమ్మముళ్లు

నగవుల సుడివడె నభోంతరంబుల

పొగలెగనెను పెనుబొమ్మముళ్లు

[8-239

బొమ్మంచుమోవి

పులకజొంపాలతోడ బొమ్మంచు

మోవితోడ

కొలచి నందె కొలచి కొంకనేటికే

[15-117

బొమ్మచారి

బొలఁతికి బాసయిచ్చి బొమ్మచారివై

పుండఁగ

చెలి పేరొకతెవచ్చి చేయివట్టిని

[14-66

బాల బొమ్మచారైయుండె వగలెల్లా

సాధించె

నీ లీలలు దలఁచి నీకుగానే

[15-300

బొమ్మజంతెనలు

యమ్ముల శ్రీవేంకటేశుఁ డిరవుగా

విన్ను నేలే

బొమ్మ జంతెనల నెంత పొందుచూపేవే

[18-522

బొమ్మఁబెట్టు

మహి నా పుట్టుగులకే మరి బొమ్మఁ

బెట్టినాఁడ

విహికమిందుకు నేది విధి చెప్పువయ్యా

[9-22

బొమ్మముడిజంతెన

పూచిన యొకపుల బొమ్మముడిజంతెనల

లోఁచకువే మనసు చిల్లుతావోయాని

[4-8

బొమ్మముడిఁబెట్టు

పువ్వువంటియాన మురుపుగఁ

గట్టుకొంటిగఁ

నివ్వటిల్లు బొమ్మముడిసీపైఁ బెట్టితినా

[18-386

బొమ్మరపోవు

బొమ్మరపోవఁడు పూతఁకిఁ బొరిగొన

అమ్మరో గయ్యాళి శిశువు

[4-151

బొమ్మరవోవు

బొమ్మరవోయి వేల్పుల మూఁకవేల్పుఁ

గమ్మరిఁబిలిచి యక్క జము చూచితివె

[వ. యో. ఎ. 519

బొమ్మరిండ్లాట

తనయీడు చెలులును దాను బ్రేమమున

నెనసి యొక్కెడ బొమ్మరిండ్లాటలనుచు

[వ. యో. ఎ. 5-598

బొమ్మల జంకించు

పొడ్డఁ బొరుగుననుండి

బొమ్మల జంకింతురు

గుట్టతోడ నూరకైనాఁ గొనరుదురు

[18-405

పచ్చి నీగుణములకు పరిణామించుటగాక

తెచ్చురేఁగి బొమ్మల జంకించవచ్చునా

[15-15

దేవులనై యుండిన మందెమేఘాన నూరకే

పూవుల సేపువేసికే బొమ్మల జంకింతునా

[18-276

బొమ్మల జంకించనోవ పొరిఁజెక్కు

నొక్కనోవ

యెమ్మె నీరతులఁజొక్కి యిట్లుండేనేను

[17-396

బొమ్మల పెండెము

మగువపాదమున బొమ్మల పెండెమున్నది

నిగనిగ మసినదే నీ విచ్చినదా

[18-436

బొమ్మలు ముడివెట్టు

మొక్కలాన బొమ్మలు ముడివెట్టుకోకువే

చక్కని సీమోమునకు సాజమేమేలు

[18-493]

బొమ్మవెట్టు

అగణితాయుష్మంతుడై యతుకలిమి

నగుచుండ మృత్యువునకు బొమ్మవెట్టు

[ప. యో. వి. 2-748]

భ

భంగపెట్టు

కుంగకలమేలుమంగగూడి

శ్రీవెంకటేశుడు

భంగపెట్టి దైతేయులు పారరో

దిక్కులకు

[8-164]

పరకామినులను భంగపెట్టినదె

హిరణ్యకశిపుఁడిదివో దేవా

[10-36]

భవనాని పొంతవాఁడు

భవనాని పొంతవాఁడు భావించఁ

దెలినివాఁడు

యవల శ్రీవెంకటాద్రి నిరవైనాఁడు

[7-274]

భవనాశియేరు

నడుమఁజెమట భవనాశియేరు మీకునచ్చె

అడియాలముగ లోలోనందెఁగా మీవలపు

[14-141]

భా

భారకుఁడు

దైవమే భారకుఁడు భరణి రక్షించుటకు

భావించ నరులచేత పనిలేదు

[9-164]

భారపెట్టు

భారపెట్టి దేహమెల్లా బడిలించినయాన

పారిమమ్మేచితి వింతబదుకవోయాసా

[11-161]

భావరతి

శ్రీవెంకటేశుడ నన్నుచేకొని కూడితివిత్తె

భావరతి నాపెనుఁ జెప్పకు మంటిఁగాకా

[17-473]

భు

భుజవేయు

కోపులఁ బుణ్యములెల్ల గోవిందుని

కిచ్చితిమి

పూవల స్వర్గముత్రోవ భుజవేయరో

[6-145]

భుజములు మూఁడగు

పూచి భుజములు మూఁడై

పొరలి వుండుటగాని

చాచిన కరము మీకే నన్ను నేసిన

[17-575]

భే

భేళాన

బలువైన గడియలువాసి భేళాన

తలుపులు దెబిది యత్తటిలోనికరిగి

[ప. యో. వి. 4-1167]

భో
భోనేయు
యింటనె భోనేనేవేళ యెంగిలి
ముట్టవచ్చేవు [17-268]

వ్రళయకాలమునాడు బ్రహ్మాండకోట్లు
సొలవక నీ కుక్షి చొచ్చినట్లు
[11-83]

బ్రహ్మాండకోట్లు
పెక్కు బ్రహ్మాండకోట్లు పెక్కు-
బ్రహ్మాకోట్లు
పెక్కు రుద్రకోట్లును పెక్కు- యంద్రులు
[7-265]

భ్ర
భ్రమఁబడు
వచ్చవి కనకముపై భ్రమఁబడెమనసు
చిచ్చునంటి విషయాల శివమె తైమనసు
[11-40]

మంక
చెల్లఁబోనాహారముల చిక్కువడితేనేమి
మల్లాడి దిద్దవచ్చేవు మంకవానివు
[17-158]

మ
మంచముకింద నూయి
మఱివిచారించఁబోతే మంచము
కిందే నూయి
మెఱుఁగుగ హరిఁగొల్పి మించరో జనులు
[10-135]

మంకుఁ గామక్రోధాలు
మనసునఁబుట్టిన మంకుఁ గామక్రోధాలు
వనిలేవు కనకంచేఁ బావమంటదు
[7-54]

వుండివుండి కిందుమీదు వుపమఁ
జింతించుకొంటి
వుండుఁబో మంచముకింద నొక నూయి
[5-242]

మంకులు తీరు
ఇంతనేలగుట్లు యిన్నియు బయటఁబడె
మంకులెల్లఁదీరెనిక మానరాదు పొందులు
[14-53]

మంచముపై జాగరాలు
ముంచుకొంచే వలపులు మొగచాటవుగ
మంచముపై జాగరాలు మరి మేలయ్య
[17-64]

మంకు విడిపించు
చనవులిచ్చినను సమకునేనియిటు
పెనగి మంకు విడిపించితివి
[15-180]

మంచము వంచు
ముంగిటనేపాలుఁగాలి మూలఁబోడంటు
వెట్టగా
సంగతిగానప్పుడే మంచము వంచేవు
[14-198]

మంగలాన జాజులువేచు
సంగతెఱగవు నీ జాజునందువు
మంగలాన జాజులు వేమారువేచేవు
[12-4]

మంచమెక్కు-
సుద్దులెల్లఁ జెప్పివెప్పి చొక్క-లఁ
బెట్టుచునాతో
పొద్దున మంచమెక్కితే పొందుకొయనా
[15-229]

నేడన్నగైకొని నేరమిందేదే
యీదెనఁ దనమంచ మెక్కునైతి నా
[15-32]

మంచముకింద నుయ్య
మరల విచారింపితే మంచము
కింద నుయ్య
శిరుల హరివారైరి శివాదులు
[9-280]

మంచముకిందె నూయి
మఱి నా నుద్దులు యెంచఁగ నెంచఁగ
మంచముకిందె నూయి
గుఱి నీ కథలివి వినఁబోతే నీవే
కొండలుఁ గోటానఁగోట్లు
[9-84]

మంచానకువచ్చు
మనసు వట్టఁగలేక మరియేల పారలేవు
చనవునేనుక నా మంచమునకు రారాదా
[14-206]

మంచిమణఁగు
పుదటుమీది నణఁగు వొడ్డికతోడి
గొణఁగు
మదరాగమీపతికి మంచిమణఁగు
[17-526]

మంచు విచ్చినట్లు
మనుఁడు శ్రీవేంకటేశుఁగని
శరణన్న జాలు
వెనకపాపాలు మంచు విచ్చినట్లు విచ్చురే
[6-140]

మంటఁగలసిపోవు
కలుషబుద్ధులఁ బ్రజ్ఞగలదింతయును
మంటఁ
గలసిపోవుట పూర్వకర్మ విశేషం
[11-3-47]

మంటఁజేసినబొమ్మ
మంటఁజేసినబొమ్మ మనికి పంసారంబు
రెంటికినిగాని వీరిడికొలుపు బ్రదుకు
[11-3-38]

మంటమూరితనము
బంటువలెఁ దా వాకిటఁ బవళించి
పుండఁగాను
మంటమూరితనమున మాటలాడనైతి
[17-582]

మంటికి
అందిన శ్రీవేంకటేశుఁ డంతరాత్ముఁ
దొక్కఁడింతే
మందలించి కొలువనరు మంటికొ
మీ జ్ఞానము
[8-65]

మంటివంకబతుకు
మంటివంకబతుకు తా మదియించి
మురిసేను
యింటి ముంగిటనేవుండి యిహ నేను
[7-279]

మండాటము
నెలవినవ్వులతోడఁ జింతలేరయ్యా
చెలఁగి మా మండాటాలు చేకొనరాదా
[18-309]
వట్టి మండాటములేల వద్దననేరా
[17-537]

మండాటాలు
కోమలిమన్నన నీది కోరికలెల్లా నీవి
వేమరు మండాటాల లింకలేరయ్యా
[17-96]

మండాడుకొను
యిప్పుడే నా కరములు వేన చెప్పకొని
మండాడుకొనియెద నది యెట్లంటేని
[వై. ప. 11]

మందెమురాయడు
మానక శ్రీవేంకటేశ మందెము
రాయఁడవై
పూని నన్ను మన్నించి పొందేవు నరహరి
[13-229]

మంతనాననుండు

చింతలెల్లా నుడిగితే శ్రీవతియందే వుండు
మంతనాన నుండితేను మరి నాకడే

[8-152

మంతనానవిల్పు

నంకకజ్జానాన నీ సాకార మున్నదందుడు
మంతనానఁబిల్ల నొకమాట వినఁబడదు

[8-210

మంతుకునెక్కు-

మంతుకు నెక్కినమతి నమ న్నమును
యంతయు శ్రీవెంకటేశు మహిమలే

[7-111

నంకము రిప్పించేది భావము గరఁగించేది
మంతుకునెక్కిన తన మంచుగుణమే

[18-240

మంతుకుఁ బుట్టించు

చింతలఁ నేలా శ్రీవతిగలుగఁగాను
మంతుకుఁ బుట్టించి తానె మనువుఁగాక

[10-226

మంతుకెక్కు-

మంతుకెక్కిన ద్రావరీ మాన
రక్షకుఁడీతఁడు
చెంతనే వృద్ధపుపాలి చింతామణి యీతఁడు

[11-231

చింతించ రక్షించిన శ్రీవెంకటేశుఁడు
మంతుకెక్కినాక మతకములేల

[9-273

మందటారు

మందానిలుఁడు యెంత మందటాడినా నేమి
అందరిలోఁ దనపొందు లభ్యు నాకు

[18-270

మందడిసాని

మందడిసానుల కమ్మనిమోముఁ
దమ్ములకు
చెందిన కుమ్మిదవో మా శ్రీకృష్ణుఁడు

[17-343

మందపిలిపుండు

నట్టరాని విషముల పాముఁడెచ్చి కలకిందఁ
బెట్టుకొన్నా నది మందపిలి పుండేనా

[5-119

మందపురాక్షసులు

యందుదో శ్రీవెంకటేశ యిట్టే
నీ దాసులుగాక
మందపు రాక్షసులదే మతము నడతురు

[8-33

మందమిరియాలు

మందమిరియాలువో నీ మాటలు
సిందలకుగునివో నీ నీటులు

[15-116

మందలిండు

మందలించినకాఁగిట మర్కములెల్లా
యిన్నవి
యెందునైనా నీ నీరులే యేమి గొరకయ్యా

[14-34

కందునవనులునేయఁగలవు నీవేమైనా
అందాఁ నేనుకరాను అపెగలదు
పొందులుచూచి మిమ్ము పొగడనేము
గలము

మందలించినగవయ్య మఱియాలకడదు

[13-69

మందలో గొంగ

వెంటరాకుమని కృష్ణు వెరపించి యశోద
వాంటిమందలో గొంగపున్నాడనె

[10-258

మందునూరు

నేరుపుగలిగితేఁ జాలు నీవేనేను
దూరి మాటాడనోవ మందులిట్టినూరకోరా

[17-365

మందెమేలములు

మానవెన్నటికిని మందెమేలములు

[శ. క. 951

మందెమేలము

మన్నించి యెంతగూడినా మందెమేలము
చెల్లనా
మున్నిటినుద్దులు నేడు మొననేకురా
[18-27]

మేలిమిచ్చినమందె మేంబుమాని
తాలిమితోడ నాకని చిత్తమెఱఁగి
[ప. యో. వి. 5-1777]

కొమరుప్రాయము దొరఁకొనికూడిమాడి
మమతఁబాయకయున్న మందెమేలమున
[ప. యో. వి. 4-990]

మందెమేళము

మంచముపైఁ దలపోతు మందెమేళ
మనియన
కంచముకూడర్పింతుఁ గాదననేర
[7-89]

ఇందుకుఁగా నెవ్వరూ మరేమిసేసేరు
మందె మేళమోవకున్న మరియాల
మెక్కిను
[14-211]

మందెమేళము నీతో మాటలాడిమిగాక
కందున మన్నన చాలు కలకాలమెల్లను
[12-1]

మాపుదాఁకా నినుఁగొల్పి మందెమేళమే
కంటే
దావగు నీ దాసుల శేషత్వమొక్కుడు
[7-249]

మంతనములాడినట్టి మందెమేళముననె
పంతములే నీయడకు బరంచితి
[17-17]

యేలికపని వెఱవక మందెమేళమున
వేవే లవరాధంబులుఁ
జేసితి నోచున్కొనవె శ్రీవెంకటేశ్వరా
[వై. ప. 36]

నీ కొలువునేని నీ పాదములకుఁమొక్కగా
మందెమేళ
మయ్యెడునో యంతట నింతటనుండి
నేవింపుదును
[వై. ప. 16]

నీకుమొక్కిన మందెమేళము నేనొక
కొండనేనుక
లోకముల దేవతలకెల్లను లోను
వెలిగానైతి
[6-35]

మందెమేళాలు

పొందుల శ్రీవెంకటేశ భోగించితివినన్న
మందెమేళాలాడే నింతె మరియేమిసేసేరా
[17-1]

మక్కళించు

పక్కన నిన్నుదగ్గరివంతపుమాటలెల్ల
మక్కళించియాడ నీతో మరచితిని
[17-18]

మక్కువేయు

గుక్కక నా దీమనము గోడవంటిది
యెంతని
మక్కువేసే తానేచూచి మమ్ముఁగాచీఁ
గాకా
[18-261]

మగఁడులేని మనువు

మక్కువ మగఁడులేని మనువు గలుగునా
లెక్కించి యంతర్యామివిలేని
నే నున్నాఁడనా
[6-130]

మగఁడులేని సింగారములు

వరమాత్మునికిఁగాని తపంబులు
పాతాళముల విధానములు
మరుగురునికిఁగాని పూవుల పూజలు
మగఁడులేని సింగారములు
[7-1]

మగటిమి

నగి శ్రీవెంకటేశుడు నన్నుగూడె

నింతలో

మగటిమినింక మన్నించుమనవె

[15-262]

మగపాడియగు

ఓఱపులు నంత మా కుదుటులుం గఱపి

మఱియు నెంచుట యెల్ల మగపాడి

యగునె

[అ. మ. క. 2653]

మగుడి మగుడి

జగదాలన్నియుఁ దేరె పతి వీతో

నంతమాయ

మగుడి మగుడి వీతో మాటలింకనా

[14-300]

మచ్చముపట్టు [=గుర్తించు]

అలరులు ముడిచేనంటేఁ దాలోగీని

మలసి వాడుఁజూపుల మచ్చమువట్టినా

[17-361]

మచ్చిత

మచ్చిత విన్నుఁజూచితే మంచానకుఁ

డీసేవు

[17-536]

మచ్చుమేపులనిరులు

వచ్చేటి దొకమాయ నరిఁబుట్టే దొక

మాయ

మచ్చుమేపులనిరులు మాయలో మాయ

[7-224]

మచ్చుమేపులు

మెఱయించే చన్నరే మించుఁబెట్టు

గుండుసుండి

మెఱుగుమోపురే మచ్చుమేపులుసుండి

[5-319]

మజ్జాత

మాకో నింకానా మజ్జాతాయను మాకు

చేతికి లోనైన మీద జెవునలెనా

[14-151]

మజ్జాతి

నవమై శ్రీవెంకటేశ నాకె మజ్జాతిగాక

వివిరి వేరొక్కతె నీతోఁ బొందువేసునా

[17-347]

యెననీతివి శ్రీవెంకటేశ నన్నింటేసిగాను

చనవరులకును మజ్జాతియాయ నిపుడు

[14-197]

మటమాయము

కటకటా కర్మమా కాలములో మర్మమా

మాట మాయైపోతివంటూ మదిసమ్మి

పుంటిఁగా

[6-155]

మటమాయములు

మటమాయములఁ దనమగువనఁడిసిరు

చిటిపొడి యలుకలఁ జిరికించఁగా

[5-178]

మటమాయపుచలి

నటించు చవలపు నాలుకగలనే

మటమాయపు చవి మానేనా

[10-69]

మటమాయలబండి

మంకుడిమ్మరియట మాయలబండి

దొంకువోయిన టకటొంకుపంకటము

[వ. యా. వి. 4-745]

మట్టినచోటె మట్టు

నెట్టిన శ్రీవెంకటేశ్వర వీతో గూడఁగ

జగములు

మట్టినచోటె మటె మనుజులమిదెనేము

[9-51]

మట్టుపడు

వొఱలి బంధించవద్దు పున్నతి

శ్రీవెంకటేశు

మఱుగుచొచ్చి మఱి మట్టుపడవలెఁ

గాన(కః)

[10-72]

మట్టుపడకిటు నూరుమారులై నా నారగించు
ఇట్టె యిందరితోన నిన్నాళ్లును
[11-3-56]

మట్టువడి యొకచోట మ(నః) నెండు
నిలువదు
యిట్టి చెంచలుడ నాకు నెన్నఁడో
నిశ్చయమే
[11-66]

ఒరసి దుర్గణముల మానిన నా చిత్తము
మరలి మించిగుఱాన మట్టువడినా
[71-50]

వనివడి యెట్లా నీ భక్తి యిచ్చేవో నా
మనసు చంచలమెట్టు మట్టువడివో
[7-93]

మగవాడవంచు మీద మట్టువడనోపుదువు
తగవులు మమ్మేల యిత్తరి నడిగేవు
[15-223]

మట్టుపెట్టు
నూటికైన నీ నామము నుడుగఁగ వశమా
మాటలు నీ నెలవుగా మట్టుపెట్టుటెంతే
[7-29]

వోగి నీ వెందైనఁబోతే వోరుచుకుండఁగ
లేను
మగఁడవు నీ గుఱాలు మట్టుపెట్టలేను
[17-399]

మట్టుమీరు
గుట్టతో శ్రీవెంకటేశుఁ గొలువఁగా
నన్నతఁడు
మట్టుమీరఁ బదవిచ్చి మన్నించఁగాను
[10-53]

మట్టుమీఱు
అట్టియితే నా యంతర్యామి వేరై తివర్యా
మట్టుమీటి ముక్తియాన మానవటవర్యా
[7-220]

మట్టుమీఱు పుష్పమయతోరణములు
కట్టకట్టినగతి నొప్పుచుండు
[ప. యా. ఎ. 5-15]

మట్టుమీఱక లోకనమ్మతముగాఁగ
గుట్టతోడుత మెలఁగినఁ గోటిసేయ
[నీ. శ. 16]

మట్టుమేర
ఎదురులేక చరింతురెట్టైనా శ్రీవైష్ణవులు
మదించి నేనుగులకు మట్టుమేరవున్నారా
[9-112]

మట్టులేదు
కొట్టఁగొనకెక్కించుఁ గోరి మొదలికి
దిండు
మట్టులేదింతింతిని మరియు నీ మాయ
[9-251]

మట్టులేని మంత్రము
పుట్టిన జన్మము పావనమైతే
మట్టులేని తిరుమంత్రము దొరకు
[9-21]

మట్టులేని వయసు
చుట్టాలఁజేరి చూచి సుద్దులవావులుగంటి
మట్టులేని వయసుతో మదముగంటి
[7-22]

మట్టువడు
ఏమిసేసినఁ గవటికి హితవుగాదు
మాటుమరిసినఁ బనులెల్ల మట్టువడును
[నీ. శ. 76]

మత్తుఁడై యున్నఁ గార్యంబు మట్టువడదు
వలసి యొల్లమి సేయంగవలదు పతికి
[నీ. శ. 51]

మట్టె
మంచి నడపులకును మట్టెలేమాట
[13-242]

మడవగప్పు

నిడుదవాఁగఁజేసి నీరునిండార

మడవగప్పుచు దండ మడవ విప్పుచును

[వ. యో. వి. 4-546]

మడిదున్నుకొని బ్రదుకు

పైపై నె దేహంపుఁ బల్లెటొనఁగిన నరక

కూపముం మడిదున్నుకొని బ్రదుకవలపె

[11-2-27]

మడుగులు గలంచు

అడుగరానిదడిగే వానలు నేనేవు

మడుగులు గలంచేటి మాటలాడేవు

[4-128]

మడుగులుబ్బు

కలవే శ్రీవేంకటేశ కూడితివి వయోమద

మెంమి మడుగులుబ్బె నెంత బంటు

యైకను

[14-190]

మతకరి

యికవై శ్రీవేంకటేశ యింతి నిట్టె

కూడితివి

మతకరి కరితీపు మరియేలయ్య

[14-157]

మతిచింత

అతను సంవదకంచెన సదా చెలిరూపు

మతిచింతచేత వేమరు నలఁగెఁగాక

[4-7]

మతివారు

ఇతరుల దూరనేల యెవ్వరూ నేమి నేతురు

మతివారుఁ దమవంటి మనుజులేకాక

[6-174]

మత్తాయిగొను

యొక్కడిని నానాటికి మదమెంతైనా

నజ్జానమున

యొక్కెడి నీవంసారమె హరి యెదుటనే

మత్తాయిగొన్నట్లు

[8-88]

మదనమె త్రించు

బత్తిగలవానివలె వట్టి యాకు మడిచిచ్చి

యిత్తల మదనమె త్రించి యెమ్మెచూపేవు

[17-228]

మదనమెత్తు

నన్నుఁ జెమట నొసలఁ బొడమ

గన్నులు దేలగిలగఁ జొక్కుచు

మిన్నక మదనమె తైననుచు మెలుఁక

తమ్ముల ముమియున

[4-50]

మదరసము

కన్నుల తేటల కప్పురమాకుల

నన్నుఁ నిట్టూర్పు సంపెంగల

చిన్ని నెరిఁగురుల చీకటిమాకుల

వన్నె మదరసము వడిసే జెలియా

[15-230]

మదరాగము

కాతరపు మాటలాడి కన్నుల

కెంపెక్కించేవు

యీ తరుణి మదరాగమిది యెమ్మెలనరా

[17-447]

మద్యాన్నము

యిచ్చట శ్రీవేంకటేశుఁ డింత నేసికూడె

నింకా

మచ్చితో రమ్మనవే మద్యాన్న

మెక్కను

[14-64]

మనవార్తి

మనవార్తి నానాటిమాయ చూపెట్టు

కుండితే

జనించి తనకు విజ్ఞాన సిద్ధియగుట

[7-272]

మనవి చనవులు

అనుక భావ్యకారులు అట్టెమీరుఁ

జేయరాదా

మానక విన్నవము మా మనవి చనవులు

[8-267]

మనవి సనపులు

మునుకొని ధ్యానించువారు మును
లెందరై నాఁ గలరట
వినయపు నా మనవి సనపులకు
వేళలెప్పుడు గలిగీనో
[7-67]

మనసరి

అంక మనసరివని అడెనా నిన్ను
చింతించే వీయాలననే సిగ్గు కింతేకాక
[16-2-60]

మనసుకొట్టఁగొన

మనసు కొట్టఁగొననే ఘరిదైనమున్నాఁడు
చెనకి యిఁకనెన్నడు నేయరు పుణ్యములు
[9-19]

మనసుదప్పి తనుఁగొను

సూటిగా గురుఁడు మాకుఁజూపె కర్మము
గాటపుమనసు దప్పితనుఁగొంటి మిదివో
[10-137]

మనసునఁదాగినపాలు

మనసునఁ దాగినపాలివి మదిఁగల
కోరికలిన్నియు
యినుమున విగిరినవీళ్లు యిల నాహారములు
[6-133]

మనసు పెట్టు

అందాకె మనసు పెట్టినటువంటి కౌఁగిలి
కిందటనేవాడి మిగిలినదె గాకా
[7-51]

మనసు పేద

అవతియఁగదవే అండుకే
కాచుకున్నాఁడను
పూనుక నీవెంత నేర్పడివైనా భువి
మనసు పేదను నేను
[7-67]

మనసు, మర్మము (జంటమాటలు)

చెనకే వీమాటలకు చేయిదాచ కేలమాను
మనసు మర్మముగొన్న మదిరాక్షి
[17-19]

మనసువచ్చు

జాడ నీ మనసువచ్చే సరుగఁ గరుణించువు,
వోడక శ్రీవెంకటేశ పున్నుడులేటికి
[9-174]

మనికితము

మగువకు నేడుగా మనికితమెల్లఁబాసె
వెగటువోనిమిటికి విచ్చేయగాను
[17-129]

మనికితపడు

వెంగన నిమ్మవంటను వేసేలవేసితిసంటా
కంగి మనికితవడి కరఁగీఁజెలి
[13-221]

మనికొలుచు

తిరువెంకటాచలాదిపునిఁగని మనికొలుచు
వెరపుచేతనెకాని విడవదీదాద
[5-142]

మునుఁగాపు

వినవయ్య యిదివో శ్రీవెంకటేశ నా మనవి
మునుఁగాపుజేసితివి మన్నించవయ్య
[10-208]

మనుపు

తనువునకుఁగలిగె వంతతమైన తిమ్మటలు
మనువునకుఁ గలిగె నామని వికారములు
[5-84]

మనోవ్యతిచారము

యెక్కడనిద్దించు బ్రహ్మచర్యము
యెదుటనే కాంకలఁ జూచినవేళను
చక్కఁగా మనోవ్యతిచారంబునఁ
జలియించుంగాక
[6-190]

మన్నమగఁడు

సన్నపుఁ జల్లనిగాలి జాలిరేచఁ
బగవాఁడ
మన్నమగఁడు నేసిన మతకముగాక
[16-2-49]

మమతరేచు

కాయముపై మోచి పెట్టెఁ గట్టివేసిన
పొమ్ములు
మాయలై దినదినము మమతరేచివి
[9-63]

మయిలలు మణిగులు

మదిలో చింతలు మయిలలు మణిగులు
వదలవు నీ పవి వద్దనకా

[7-241]

మరఁగు

చేరి శ్రీవేంకటేశు నేవింతుకుండఁగవలె
గరవాన సదా మరుఁగవలెను

[8-228]

భేదాభేదములేడు పెక్కు మరఁగులలేవు
ఆదినంత్యములును ముక్తాత్మలొక్కటే
[10-43]

మరఁగుచొచ్చు

నిరతి శ్రీవేంకటేశ నీ మరఁగు
చొచ్చి నేఁడు
గురునియానతిచేతఁ గొంకులెల్లదాసె
[8-8]

ఏమిసేయఁగలవాడ విదివో నేను

నీమరఁగుచొచ్చితిగా నీ చిత్తమిశను
[8-200]

యిప్పుల శ్రీవేంకటేశ యిహవరమెల్లా
నీవు

చొచ్చితిమి నీమరఁగు నూదివెంట దారమై
[9-32]

నిక్క శ్రీవేంకటేశ్వర నీ మరఁగు నే

జొచ్చితి
యెక్కువఁ దానిటమీద నెందుకు
దాగినో
[9-139]

మరఁగులు

మనుజులారకే తాము మరఁగులంటా
నుండురు
యెనని దేవుఁడు నేనె నిందరికీమాయ
[8-238]

మరఁగులుసేయు

అంతరాత్మవై నీవు అటుమరఁగులుసేయ
నింతనె నినుఁదెలిసేయంతవాడనా
[11-158]

మరఁగువారు

కలిగిన శరణాగత వజ్రవంజర
వలనగు నీ మరఁగువారమయ్యా
[9-146]

మరగాళ్లు

పున్నతి నీకడకు రాకున్న కాళ్లు మరగాళ్లు
నన్నుతిసేయనిజిహ్వ ననినుపజిహ్వ
[7-216]

మరగించుకొను

సరసనైదులక్షలిండ్ల జవ్వనపు గొల్లెతల
మరగించుకొన్నవాఁడు మఱి
యీ విట్లుఁడు
[6-217]

మరణదెసలు

యెందరకో మరణదెసలచే నిల
నయోగ దుఃఖితులు
యెందరకో జన్మరోగముల నెక్కువ
భయమందేటివారు
[6-138]

మరవగు

వలరాజుతావు పంజావదీనెక్కె మవను
మలని రతిసుఖం మరపాయ మనను
[11-40]

మరపు

గరిమెల శ్రీవేంకటవతి మాకును
మరిపెను వైష్ణవమార్గమదే
[11-139]

మరవఁడా పుట్టువులు మరణములుఁ

బ్రాణులకు

వఱవఁడా గంగఁ దన పాదకమలమున

[5-68

మరలుచ

యిరవుగ శ్రీవెంకటేశుఁడ నీ మాయ

మరలుచ నీవే నమర్థుడవు

[7-162

మరిగెంతైనా

జ్ఞానము నేనెఱుగ నజ్ఞానము నే నెఱుగను

మానసు విషయములు మరిగెంతైనా

[6-2

మరుచిలుకులు

దిట్టెనయది యెవ్వతర నీ యధరమందు

కొట్టగొన మరు చిలుకలొత్తినది

[12-158

మరుతేరు

యింతుల మనోవీధినేగి మరుతేరి మీఁద

నంతటా రత్తిప్రియుఁ డటుగాన

[5-249

మరునాటి చవులు

నందడించి మరునాటి చవులకే

కూడపెట్టు

పొంది మింగిన కళ్ళ పులుసరమెంచఁడు

[8-206

మరుపాయాలు

తడుఁ జోరా దీతఁడే కారణమందరికి

తడవి మరుపాయలఁ దగులఁ

జోఁడేదయ్యా

[8-264

మరువు

పాయమనియెడి మహాపాతకుఁడు

తనుఁడెచ్చి

మాయంపుసుఖమునకు మరువఁగాను

[5-211

మరుపెట్టు

తరుచయ్యిన పాతక మరుపెట్టక

నరకము చూపెఁటో నా వ్రాత

[5-136

మరుసాము

పుదుటుఁదమకమున నోపిక కలిగితేను

పెండుటి మరుసామున కియ్యకొనరాదా

[14-125

మర్యాదసేయు

ఐన మున్నొకటి మర్యాదసేసితికి

నీనగంబులఁబోలు నేడు కోడియల

[అ. మ. క. 6621

మఱిగచొచ్చు

యే పుపాయమునులేక యీతని మఱిగ

చొచ్చి

దేవుఁ డంతర్యామియని తేజముఁ

బొందితిమి

[8-30

చిక్క నింద్రియములకు చిక్కను

బంధములకు

చొక్కిహరి నీ మఱిగచొచ్చితిఁజాలు

[9-171

వొఱలి బంధించవద్దు పున్నతి

శ్రీవెంకటేశు

మఱిగచొచ్చి మఱచి మట్టువడవలెను

గాన(క ?)

[10-72

నిరుల వేదాదు నిన్నుఁ జెప్పుగా వినివి

మరగి మఱిగచొచ్చే మమ్ముఁగావవే

[6-73

మఱిగనున బదుకు

ధరలోన నీవు దయదలంచి నన్నేఱుకోగా

వరగు నీ మఱిగనున బదుకుడుగాక

[7-250

మఱచుంటు

ఆకట నానేలమాను అన్నిటాను
యందరికి
మాకువడి తత్తరము మఱచుంటెగాక
[11-3-75]

మఱపు

సోదించి చూడఁబోతే చూచి మఱపు
వో దేవదేవ మించెనోహో నీ మాయ
[7-119]

మఱపుట

అతిశయముగఁ గర్పిస్తైతిని నీ
మతము నా కొకయింత మఱవవా
[5-17]

మఱపేమాట

యెదురులేమికిఁ దనకేదైనఁ దలపిది
మదమత్తునకుఁ దనమఱపేమాట
[6-63]

మఱఁగుఁజొచ్చు

విఠిగి భూస్థలి నుండ వెఱచి దేవతల
మఱఁగుఁజొచ్చెనో దాని మహిమ
యెట్టిదియో
[వ. యా. ఎ. 3-723]

మట్టిమానిపంట

కలిమి కామినితోడ కారుకమ్మిన పంట
మలయుచుఁ దమలోన మట్టిమానిపంట
[11-47]

మలకలమాటలు

నెలక నీకు నటు నేర్పిన నేర్పుల
మలకలమాటలు మఱచితివా

మలకల సొమ్ములు

కలకలమను పాదకమలముల
మలకలసొమ్ములుమ్మడి నొప్పుమిగుల
[వ. యా. ఎ. 5-1476]

మలఁగు

పరుస చెమటలు మేనజావఁగాను
నిరతపు నిట్టూరుపు నిగుడగాను
వరిఁగరఁగి జవ్వాది జాతగాను
చొరసి మలఁగు మీదనున్నాడు దేవుడు
[15-93]

అనవడి చూడఁగాను అట్టై మలఁగు
పైబండి
నీ నుద్దులే చెప్పేవు నీకేడ వలపు
[13-227]

మలగువేయు

నెలపు నీ కాపెనేసి చేతులు నీమీఁదఁ
జాచి
అలసి వండున్నదాపె అది యేటిదో
మలఁగు నీకువేసి మరి తానూ నందొరగి
యెలమి నూరకే వున్నదిది యేటిదో
[15-186]

మలగు

పానువుపై నాకె వెలుపలమలుగుపై నీవు
పూనివున్న మీకు నేము బుద్ధిచెప్పఁ
గలమా
[15-65]

యెదురునున్నదిగాక యెడనినదిగాక
వాదిగి మలగుపై నొరిగినదివో
[17-245]

మందముపైనుండి యాపె మలగుపై
నొరుగుతా
యించుకంతగోర నూడె నేటికొగిని
[17-205]

మలయగొళ్లు

కలితవజ్రములు ముక్కలునేయజాలి
మలయగొళ్ళకుమారు మలయచన్దయ
[ఉ. క. 8254]

మలసి సొలసి మన్నించు

యెలమి శ్రీవెంకటేశ యటు నిన్నుఁ
గొలువఁగా
మలసి సొలసి నన్ను మన్నించె నీమాయ
[9-251]

మలసుకొను

మాటలు నీ వాడేవంటా మలసుకొన్నాఁ
డతఁడు
[14-101]

మల్లడు

తొల్లిటిదాననె తొడమీదఁ బండుండఁగ
మల్లడియంతదప్పు నీ మననెట్లువారెరా
[17-249]

మల్లాడు

మల్లాడి తనదాసుల మతిలోఁ
దా సుదయించి
తెల్లవారిం చేవాఁడు దేవుఁడు
[11-42]

తగుమోహసలిలంబు దాట మతిలేదుగన
మగుడఁబడి భవముతో మల్లాడువలసె
[11-3-92]

మళ్ళవేసుకొను

మతిలోని నాయంకే మళ్ళవేసికొని కొంత
వెతదీర్చుకొంటగాక వేగిరించేదా
[14-61]

మా

మాఁకు

కాఁకలుచల్లేటివాఁడు కందువదీర్చఁడు
సుమ్మీ
మాఁకువలె మేనెల్లా మఱిపింతును
[13-6]

మాఁకుపడు

యేఁకట శ్రీవెంకటేశ యితవాయఁగదరా
మాఁకుపడ మరుడింతమరపెనోకాక
[17-222]

మాఁగు

దాఁగక శ్రీవెంకటేశ దగ్గరె న దవ్వయిన
మాఁగి నిన్ను దలపోసే మనసే గుఱుతు
[10-8]

మాఁట

మాఁట నీతో నాడితిని మనసు దెలిసితిని
యేటికి నన్నుఁ బిలిచేవేరా నీవు
[17-377]

మాఁటచెప్పెద జీవుడా మారుమాఁట
లేటికి జీవుడా
నాటకంబుల వంచేంద్రియముల
నమ్మకువో వో జీవుడా
[16-3]

మాఁటపట్టు

నెలను విల్లువితీచి నీకఁ బెండ్లియాడునాడు
వలికి బొంకని మాఁటపట్టు నాకు నిమ్మీ
[15-21]

మాకుపడు

మానిసుల పొందులేల మాకుపడివుండనేల
[15-159]

మాగఁబెట్టు

కొఁగిటిలోవలి మేలుకడఁగి భోగించక
మాఁగబెట్టి పూరకుంటే మంకుదీరదు
[18-317]

మాచరపు

అదనాయ శ్రీవెంకటాధిప మాచరపదా
యెదుట నిన్నటి మాపే యయ్యకొంటి
వయ్యా
[9-195]

మాటుమందు

మరఁగి నాపొందె నీకు మాటుమందు
నరున విద్ధరమును సకులమె కామా
[13-146]

చే ముట్టిచ్చే మాటుమందు చెనకుల నాతో
పొందు
[14-196]

మాలుగలుపు
చాలనొవ్వి నేయునట్టి జన్మమేమి
మరణమే జ
మాలుగలిపి దొరతనంబుమాన్పి
టింతచాలదా
[5-200]

మాటపట్టు
మనుజాధినాథుఁడు మాటపట్టుడిగి
తనసీమయంతయుఁ దానెకై కొనియె
[ప. యా. ఏ. 6-731]

మగువకు నీవిచ్చిన మాటపట్టు దలఁచుకో
తగిన చుట్టరికము దలఁచుకో
[18-72]

మాటమాట జగదాలు
మలసేయప్పటివేళ మాటమాట జగదాలు
అలిగి లేచిపోయితే నందుకేమి
[14-206]

మాటయిచ్చుకొను
మఱి యెవ్వతె కీ పొద్దుమాట
యిచ్చుకున్నాడవో
యెఱుంగక నీకు వీదెమియ్యవచ్చునా
[18-352]

మాటలతో మూఁటలు
చేనివంటల కొల్లులు చెప్పరాని చెడ్డలు
మానమాననిచింతలు మాటలతో మూఁటలు
[4-33]

మాటు
అతివ వీ యంగములె అతను
ఏపుమాటు
తతి నొకటి కొకటికిని దైవమేసేసె
[13-1]

మాటుమందు
అటువంటి సతిఁగాని యాదరించవు
మటుమాయముల మాటుమందులే నీకు
[13-82]

మాడమాడ పంతములు
యాడ కేతించి శ్రీవేంకటేశ సన్నుఁ
గూడితివి
మాడమాడ పంతములు మరియు రారాదా
[14-206]

మాడుపు బీళ్లు
మా మాటవినక నీవు మాడుపుటింటిలో
చొచ్చి
కామించి శ్రీవేంకటేశుఁగనికూడితి
[17-581]

మాడలుకట్టు గుండ్లులు
కొలిచి మాడలుకట్టు గుండులఁ దూచి
నిలువ పూజ్యముగ నన్నియును జెల్లించి
[ప. యా. ఏ. 607]

మానడవల్ల
వానరెడి దినభోగములు పూరేటి
చనుఁదాని
మానుకొను మానడవళ్ళి ముద్దులు
మీ కివివో [5-270]

మానము
చేవట్టి మానాలుచూడ చెఱ్ఱెక్కించివేళలు
కాపించే గొల్లెతలఁగాని నీవు లోగవు
[14-209]

మానాపతి
ఎఱిఁగివుందువుగాని యందరివలెఁ జూడక
మరువరానియట్టి మానాపతినుమ్మి
[15-248]

కాఁగిటఁగూడేవారి కనురెప్పలే మరఁగు
వీఁగకు వేకూడెను శ్రీవేంకటేశుఁడు
మాఁగిన మోవి నీవంటి మానపకులేకదా
రాఁగవై యీతనిఁ బొంది రవ్వకెక్కిన
వారు [14-186]

మానాపతి ఆయ నా మనసు పోడింతురా
ఆనుకొని మెచ్చదగవేగాక

[14-106]

పోసపోనివారయితే మయికి మయి
నేతురు
వాని మానాపతులనే వంచుకొంటే జెల్లనా

[14-270]

పూరక మానాపతిని వోజదప్పకుండగాని
దేరితి చేసినదిది యియ్యకొంటగాక

[17-506]

మానాపతులు

ఉమ్మడి మానాపతులు వోరుచుకుందురు
గాక

దిమ్మరి మగవారితో దీకొనగల జెల్లనా
[17-398]

పూరివారినిల్లా నంకా వోరి కలయఁ
గొంటివో

వారిచి మానాపతులు వాడనుంటే నేరమా
[17-175]

మానిబొమ్మ

తేనెపూసి నీవిట్లాఁ దిప్పగానే తిరిగేటి
మానిబొమ్మఁ జూమ్మి నా మతివోని

దైవమా

[5-189]

మానిమీఁది తపసి

నానూర్గముల నాఁటుకొను నొక యోగి
మానిమీఁది తపసి సామాన్యఁడా యోగి

[6-125]

మానిమొదలఁ బోసిన నీరు

మోదముతో నొకమాని మొదలఁబోసిన
నీరు

పాడుకొని కొనకెక్కి పలించుగాక
[10-59]

మానివోడ

మానివోడనమ్మి వొక్క మనుజుఁడు
వార్దిదాటి

నానార్థములుగూర్చి నటింపఁగాను
[5-254]

మానివోడనమ్ము

మానివోడనమ్ముకఁడు మహాజలదిదాటి
నానార్థములుగూర్చి నటియించిన

[10-124]

మానిసిదిండ్లమొత్తు

మానిసిదిండ్లమొత్తు నెఱమంటల
నిల్లలకత్తి వేల్పుపెన్

బోసపుముద్ద నిర్దముల పొల్పు దొలంతెడు
సంకుఁగల్లు

[17-16]

మానుపడు

మానుపడి తనపొందు మానితినా తొల్లిటత్తె
కానుకియ్యనా నేఁడు కడనుండి నేను

[15-125]

మానుపంటివారు

శ్రీనాథ నీవు మాకు జీవమయివుండఁగాను
మానుపంటివారము మా మనసేటి మనసు

[10-126]

మాపటిచేతలు

ఆ వనికి జెట్టుగానన్న దీపించేవు
మాపటి చేతలకె మచ్చిక చల్లేవు

[4-128]

మాపుదాకా

యేపున శ్రీవెంకటేశునిటులఁ
బూజించినట్లు

మాపుదాకా నితరుల మనసురాదు
[10-250]

మాపుదాకా నలిగెలు మహిమలు లేవా
శ్రీవతిదాసులై యంత చెల్లదుగాక

[8-134]

పాపము నెరుగుదు బంధము నెరుగుదు
మాపుదాకా నివి నేను మానలే గాని

[10-195]

మాపుదాకా మాను

కోపగించుకొనుటంతె కొంతక లోకాలు
నేము

మాపుదాకా మానుమంటే మానఁ

బొయ్యానా

[10-197]

మాపుదాకా వెదకు

లోపల తా నూరకుంటే లోకమెల్లాఁ

జరియించుట

మాపుదాకా వెదకినా మతిలేదు తెలుగు

[7-7]

మాపునిద్దర

తైపుగ నింతటఁ గామవికారము

మాపు నిద్దరల మంపులై కలది

[10-70]

మాపురేవు

ఓపితే దానే తగిలి వోపకున్నఁ దానే

మాని

మాపు రేవు నలయించే మాయ మాకేలా

[8-190]

మాపురేవుముంచు

జేపలేని సముద్రము తెలుగున

కర్మమెల్లా

మాపు రేవు ముంచఁజొచ్చె మతిలోని

రైత్యము

[8-32]

మాయదారి మాటలు

మాయదారి మాటలేల మరుగున నున్న

యాపె

చాయల నీ మోహపుగతిగదా

[15-284]

మాయను

వేదములు చదువుతా విశ్వమెల్లాఁ

గల్గినేరు

ఆ దెస తాము పుట్టుండి అదియును

మాయనేరు

[8-33]

మారిమనంగు

మేరలు దప్పిన శత్రుల

మారి మనంగుటలు మొరడు

మరియాద యగున్

[శేఫ. 43]

మారుఁబేరు

నా మగని కౌగిటిలో ననిచేజక్క-పలవి

ప్రేమమున మారుఁబేరు పెట్టుదురచే

[13-56]

మారుకు మారాడు

మారుకు మారాడేటి మందవారము మేము

కోరికినాచేటి చల్లకోరో చల్లా

[4-109]

మారుకు మారు

పరమున నిహమున వెంట వెంటనే

పాయని బంధువుఁ డీతఁడు

ధరఁ దనుఁ దలఁచిన మారుకు మారై

తారక్షించును యీతఁడు

[7-158]

తప్పక చూచివాఁడె తరుణి వీ మోము

దిక్కు

చొప్పుగా మారుకుమారు చూతువంటాను

[13-224]

కాఁగె నిట్టూర్పులై గాలి మారుకుమారు

ఈఁగి చేసినదై వమెఱుంగఁగా చేత

[4-141]

మారుకొను

పొరచి నా మనసిది పుణ్యపాపాలకుఁ జర

మారుకొని విడిపించ మరియెవ్వరో

[10-202]

మారు త్రరము

మంతు కెక్కివద్దముడి మారు త్రరా
లియ్యవిదే
[14-243]

మారు దైవములు

మారు దైవములు లేరు మరి నన్ను
గవ నిన్ను
బేరుకొని శరణంటి బెడబాపుమాయ
[7-213]

మారుమలయు

తతి వలమేలుమంగవతి శ్రీవెంకటేశ్వర
మతకాన నువ్వువారు మాటుమలసేరు
[7-27]

నుదతి సింగారాలు చూడరమ్మ చెలులాల
మదనుబలాల మారుమలయవలసెను
[13-166]

చేనన్న సేసినందుకు నెలవియ్యవలెగాక
మానటీనివలె మారుమలయ నేల
[14-96]

వేసినట్టే వేసి నీతో వేడుకపడుదుగాక
మానచేలవలె నీతో మారుమలపేనా
[14-105]

మారుముద్ర

మారుముద్రగాని మంచిమాడకు
వాట్టములేల
కారుకాణగో హరి లానె రక్షించుగాక
[6-1-25]

మారు మొగమగు

అలుగుచు గాంత మారుమొగమై
యటుచూచిన దర్పణంబునన్
[శృం. ౪. 64]

పొలయలుక కూటముల భోగి దానలుగాన
మలసియొక్కవేళ మారుమొగమాయ
[11-3-39]

మారుమోము

మతకాన మీరెంత మారుమోములై
యండిన
రతిగూడకుంటే రాగలోచనలకోడను
[14-1]

మార్పులాడు

అంగలించి శ్రీవెంకటాధిప నీవుగూడితివి
పుంగరములాకెవేళ్ళ నొగిమార్పులాడెను
[14-174]

మాలతనము

మాలతనమువంటిది మతి దగులు
గానుము
అలరి ముట్టవంటిది అంటు గ్రోదము
[6-211]

మాలుగలపు

మనసొకటి కోరికలు మాలగలపుచు (r)
నుండు
తవినీకే నదియ పరకత్వమై నిలుచు
[9-137]

మాలుగలయు

మాయపుటాపల మాలుగలనె మది
యేయెడ శుద్ధిలో యెరగమిఁక
[10-187]

మాలుగొను

కేలింపు గన్నుల యాపె తీపులమాటల
యాపె
లోలునిగా జేసె నిన్ను లోకమెరుగ
మాలగొనివున్నాడవు మదమె త్తి
పున్నాడవు
అలరి మా విన్నవము లాలకించేవా
[15-287]

మాలెమీద పరువు

మేలుదెలియ కతికాముకుండవై
మీదెఱుగక తిరిగేవు
మాలెమీద పరుపెందాకా నీమచ్చిక
విడువగలేవు
[5-126]

మానటీడు

చేనన్న వేసినందుకు వెలవియ్యవలెగాక
మానటీనివలె మారు మలయనేల

[14-96]

మాను

పొంచి గర్భమున మాను పొదిగివుండిన
నాడు
యెంచుకొని ముచ్చటాడ నెవ్వరున్నార
[8-268]

మి

మింగినకళ్ళపులుసరము

నందడించి మరునాటి చవులకే కూడపెట్టు
పొంది మింగినకళ్ళపులుసరమెంచడు

[8-206]

మించులెట్లు గుండ్లు

మెఱుంగుచే చన్నులే ముంచులెట్లు
గుట్టునుండి

మెఱుగు మోపులే చుచ్చుమేపులునుండి
[5-319]

మింటికట్టు

మింటికట్టు దెగనేని యంటివగసాదించి
దంబ రాకుమారుడు తా నీ భూరుడా

[6-226]

మింటితాపలుతుంచు

కొడికి మింటితాపలు తుంచి దూప (ః)
దాకినమ్మ

జడధి మరుదేశాల జలమింకించె

[8-133]

మింటిపొడవు

మింటిపొడవైనట్టి మించు గిరిటంబదె
జంబలవెలుగు శంఖచక్రాలవె [5-75]

మిండతుమ్మెద

కమ్మిచ్చాపు గొలనిలో కరుణలుం
దాము మిండ

కుమ్మెద లీడులాడంగ దొంగిచూచి

[4-2]

మిటమిట నెండగాయు

మఱిచూడ మిటాడు మానినీలేక
మెఱయు వేడిమి మిటమిట నెండగాయు

[వ. యా. ఏ. 7-276]

మిటిమిటిపడు

మెలిగొన్న శిఖలంక మిటిమిటిపడంగ
విడుసాగిలగ మెడల్ నిక్కించి దిగువు
[వ. యా. ఏ. 2-1542]

వెడజాఱు జాట్లు చెర్చిన శిఖాశం

మెడలపై నొకయింక మిటిమిటిపడంగ
[అ. య. క. 4766]

మిట్టిపడు

అట్టెకాదా కనమోహమందరు నెరంగవద్దా
మిట్టిపడి యందుకే మెచ్చితిగా నేను
[17-375]

ఇట్లునట్లు మిట్టిపడ నించుకంటేలేదు

—వీఁపు

వట్టగట్టమోపు మోచిపాటువడ్డలేదు
[11-2-29]

ఇట్లునట్లు మిట్టిపడ యంచుకంతలేదు

—వీఁపు

బట్టగట్ట మోపుమోచి పాటువడ్డలేదు
[5-55]

మిడిగుడ్లు

నిడువమీసారితోడా నిట్టారుపులతోడ
మిడిగుడ్లతోఁ దెల్లని మేనితోడ
[7-44]

మిడిమూలము

మిడిమూలపు నీ మెచ్చు మేలు
మేలు తెల్లకొంటి
వడినోవ నన్నుబోవునచ్చి కాఁగిలించేవు
[14-192]

మితి, మేర

మించి కాగిటగూడిన మితిలేదు
మేరలేదు
యంచుక గుట్టుననున్న యెరవెలేదు
[7-15]

మితిలేని విత్తులు

మితిలేని విత్తులెన్ని మేదినిపైఁ జల్లి నాను
తతితో విత్తివే తగఁబండును
[7-26]

మితివెట్టు

యేకొని భూరేణువులు మితివెట్టఁగరాదట
శ్రీకాంతుడ నీ మహిమచెప్పిమావవశమా
[7-28]

మినుకంత

చను నోటఁబెట్టండు చను గ్రోలకున్న
మినుకంతయుగైన మ్రొంగఁడేడువఁడు
[వ. యా. వి. 2-386]

మినుకారునెరులు

కనినర్వగీర్వాణ కామిసీమణులు
మినుకారునెరుల తుమ్మెదల వేడించు
[వ. యా. వి. 5-558]

మినుకుల దినములు

తనిసితి మిన్నిటి తగులేలో
మినుకుల దినముల మెచ్చేమయ్యా
[9-155]

మినుకు విజ్ఞానము

తనయంతరంగపుటద్దము మాసికే నది
మినుకు విజ్ఞానాన మెరుఁగిచ్చుటగాక
[11-79]

మిన్నుజలము

అడుగుకింద లోకమెల్ల నడఁచ దలంచి
గుణకుమీర
పొడవులెరిగి మిన్నుజలము పొడిచితెచ్చె
నీకఁడు
[11-3-112]

మిన్నునూయి చేతాటఁ జేదు

మిన్నునూయి చేతాట జేది
మెచ్చు మింగు నొక యోగి
వెన్ననన్నముగనూరి వీఁగు నొక యోగి
[6-125]

మిన్నునేలఁగూడు

కన్నుల వేంకటవతిఁగన్న తెరువు
మిన్నునేలఁగూడిన మీఁదితెరువు
[5-147]

మిన్నునేల నేకముగు

దిందుపడి దేవతల దేవునికి శరణు
అంది మిన్నునేల నేకమై నతనికి శరణు
[9-85]

మిన్నునేల నేకము

మిన్నునేల నేకముగా మించిన వాలయెత్తి
నన్నుతిగా వలకేలుచాచినవాడు
[10-158]

మిన్నునేలా నొక్కటగు

మిన్నునేలా నొక్కఁడైన మేటితేలు
కన్నులపండువయిన శ్రీకాంతునితేరు
[6-227]

మిన్నుముట్టఁ బెరుగు

మొలచి పిన్నై మిన్నుముట్టఁబెరిగిన
వఁడే
కొలఁగఁదోనేటి ముట్టు దోషపురక
[10-54]

మిన్నుముట్టు

అట్టె గరుడధ్వజములు మిన్నుముట్టితేను
కిట్టి దనుజుల కవకీర్తి తుదముదైను
[8-92]

ఇలనుండి మిన్నుముట్టె యంద్రశాలముల
వాడు
తలద్రుంచి బ్రదికించు తుక్కులవాడు
[11-57]

మిన్ను మోయు

కదరె కదరె నదె గరుడధ్వజాని తేరు
అదె మిన్ను మోచిన పీలాద్రవలెను

[10-55]

మిన్నులఁబారు

చించుక మిన్నులఁబారే చింకలను

ఇండిగట్టి

వంచుకొనే మన్న నవి వనమయ్యాన

[5-119]

మిన్నులితోడరాయు

దూరంబు చనక శాహులంబు దీగ్గి

కోరమై మిన్నులితోడ రాయుచును

[వ. యో. వి. 2-766]

మిన్నులపొడవు

మించిన కోరికలివి మిన్నుల పొడవులు

కొంచవు దేహము దనకొలదిగాదు

[9-249]

మిన్నులమీదికిఁబోవు

మన్నున బుట్టిన కాయము మన్నున

నజఁగెటి దింతే

మిన్నులమీదికిఁబోవదు మెరయుచు

నెంతైనా

[9-115]

మిన్నులుముట్టు

ధరణీవంపెట్టఁ బ్రతిధ్వనులు మిన్నులు

ముట్ట

నిరనెత్తె నలి నరసింహదేవుడు

[6-228]

అదరె నదేవుని కోపాగ్నులు బెడిదవు

మిడుగురులతోడుక మిన్నులుముట్టె

[11-218]

కను నిమిషంతలు కన్నుల చూపులు

ముసఁగక మిన్నులు ముట్టెడివి

[8-47]

మిన్నులుమోయు

దట్టముగఁ బాదవశములు మిన్నులు

మోవ

కొట్టఁగొనకెక్కవా కూడికూడి

[11-3-89]

తూరుపునం బొడిచె జందురుఁడు

మిన్నులమోవ

పాటులెంచె విరహాల బండికాఁడు

[శృం. సం. 4-16]

మించులదురగము మిన్నులుమోవఁగ

నుంచలఁ గురుచలనాదఁగను

[11-2-30]

మిన్నులుమోవ

వంచెను శిరసుమీద వాలుగాఁ దనతోక

పెంచెను మిన్నులుమోవ పెనుదేహము

[9-12]

మిన్నులుమోవచూచు

నులిచి తావలము మిన్నులుమోవఁ

జాచినాఁడు

జరిధి దాఁటఁగ జంగవాచినాఁడు

[9-230]

మిఱ్ఱుఁజూపులు

మిఱ్ఱుఁజూపులు మాతేయఁగ

మఱ్ఱదలనం బెద్దజాలు మహిలోఁ గృష్ణా

[శేఫ. అ. 103]

మిఱ్ఱుపల్లములు

మిఱ్ఱుపల్లములకుఁదెచ్చి మెఱసి

భూతజాలములకుఁ

దొడ్డఁ వెనలు గొలిచినట్టి దోనమేల

పాయమ

[5-113]

మీ

మీజేయి

వీడెమియ్యరాగాను వెలెదిని నన్నచేసి
కూడగూడ మీజేతులు గోరనెత్తవా
[13-123]

సుదతి నీకు నొనగే సోదనవక్షంతలు
అదన నీవు మీజేత నందుకొంటివి
[14-19]

మీదట

పుట్టబోగి జవరాలు పొలితి యిది
వల్లెనుంచముమీదటఁ జవళించే దెవుడు
[14-208]

మీదెత్తు

యెమ్మెలు నెరవఁగాను యియ్యకేలు
నేయరాదు
పువ్వుడిమీద తెత్తులు పూహించవమ్మా
[14-135]

మీదనుండు దొడ్డలెల్ల సన్నములెల్లా
నందులుగారు
మించిన జల్లియొకటి మీదనుండు
దొడ్డలెల్ల
చంచుల సన్నములెల్లా నందులుగారు
[10-267]

మీదమిక్కిలి

రానికి మీదమిక్కిలి రాకాసినకులున్నారు
మోసమోక యేలుకో నీ మోహమునను
[14-262]

మీదమీదఁ జవులు

మేటి వెంకటేశుఁ బాసి మీద మీదఁ
జవులంటా
నాటకపు తెరువుల నడిచేము
[11-3-28]

మీదమీదవుండు

తాలిమి చక్కనగాని తమక మెంతైనా
గద్ద
మేలమాడవయ్యా చెలి మీద మీద
నున్నది
[17-298]

మీదుదెలియు

మించు సంసారము చొచ్చి మీదు
దెలియనివాడ
నంచ నీవంతర్యామివని మొక్కేనా
[8-108]

మీదుయెత్తు

యెత్తినది మీదు దనకె మేనుఁ
బ్రాయమును
మొత్తమి నా కికమీద మోసమె మేలు
[15-61]

మీదెత్తు

పాటించి నీ భావము పట్టవశమా తలఁచి
మేటి నా మనసు నీకు మీదెత్తుటంతే
[7-29]

గుట్టన నా చన్నులు నీకు మీదెత్తినవే
కావా
బెట్టుగాఁ బెనఁగి చేకబట్టెవుగాక
[18-364]

దేహము భోగించి దించిన విషయము
లీహలమీదెత్తి నివి గొన్ని
[9-93]

తనువు లంపటానకు తగమీదెత్తితి మిదె
వానరి నీ పూడిగాన కొదిగేదెట్టు
[8-176]

తెరమఱుగున నొక్కెకకు మీదెత్తిన
మోవి
యరవుగ నీ కది యెంగిలికాదా
[7-51]

ఉత్తలపు విరహాన నడుకుచు వయసు మీ
దెత్తినదిసతి నీకు విందుకొరకా
[12-53]

కొండలవంటి చప్పులు కొనసాగి
పెరుగఁగా
మెండగు వయసు నీకు మీదెత్తుకున్నది
[18-286]

మీదెఱగు

మేలు దెలియ కతికాముకుండవై
మీదెఱఁగక తిరిగేవు
మాలెమీద వరువెందాకా నీ మచ్చిక
విడువఁగ లేవు [5-126]

మీగడగట్టు

పోగలై మొనజూపు చూపుల వలపు
మీగడ గట్టించు మెఱుగు తెక్కులును
[ఉ. క. ద్వి. 385]

మీనుమీనము

మీనమీనమును మీను మీనంబుఁ దెగదు
వనిడివన్నియ ముంజి వచ్చని గోచి
[వ. యా. వి. 4-939]

మీసలపై తేనె

ఘ్రుగు వెట్టిన పిండి మొనవియట్లకురాదు
మీసలపై తేనె మ్రింగరాదు
[నీ. క. 71]

మీసలు దీఁబుకొను
కరముల మీసలొక్కటఁ దీటికొనుచు
జెరయంగఁ గరజాలఁ బిలుపుఁడటన్న
[వ. యా. వి. 6-211]

మీసలు దిద్దికొను
కాలవర్జములతోఁ గాలకూటంబు
జ్వాలలఁజోలు మీసలు దిద్దికొనుచు
[అ. మ. క. ద్వి. 3620]

మీసలు దిద్దికొను
కాలువ మీసలు దిద్దికొనుచు నేత్రముల
జలజల నిప్పుల జడియువృత్తిలఁగ
[అ. మ. క. ద్వి. 3073]

మీసాలమీది తేనె
తీవువలెనే వుండు దిష్టపుఁ బదార్థాలు
మేపుగొంచే మీసాలమీది తేనెను
[7-6]

మీసాలు నిపురు
మీసాలు నిపురుచు మిడిగ్రుడ్లుద్రిప్పి
నానయాడిరి కర్ణములు నిక్కించీ
[ఉ. క. ద్వి. 1467]

మీసాలు వడివెట్టు
ఉలుకుహూర్పులుమించి హంకరింపుచును
వలకేల మీసాలు వడివెట్టుకొనుచు
[ఉ. క. ద్వి. 385]

ము

ముంగారుముంపు

మునిమునీనవృత్తల ముంగారుముంపులు
వసేనాదుఁ జెనుట వానలు
[15-230]

ముంగిట నిధానము

దొంగిలివెన్నలుఁ బాలుదొటికేటి పీచేయి
ముంగిట నిధానమున్న మోసపోయినా
[4-39]

ముంగిట నిధానములు

ముంగిట నిధానములు ములుగంగ
పొమ్ములతో
పంగడి గొల్లెకల్లెల్ల జరియఁగాను
[4-38]

ముంగిటనుండు

యెన్నిటి కు త్తరమిచ్చే యేపనిసేసి
మెప్పించే
మున్నిటి కర్మములకు ముంగిట
సూన్నాడను [7-258]

ముంగిటవేయు

చిత్తమెల్లా దక్కఁగొనె నిగ్గులు
ముంగిటవేసె
వత్తివలె దేహమెల్లా వాడఁబారెను
[12-28]

బంగారు పతిమవంటి పడఁతిని మైఁదీగ
ముంగిటవేయక యిట్టై ముయ్యివేతరుణి
[4-123]

ముంగిటి నిధానము

ముంగిటి నిధానమై ముచితవో కొనగానె
అంగలించి మాటలాడవదేమయ్యా
[15-23]

ఇంగితమెఱిగి వెంకటేశుడిదే
కన్నులకు
ముంగిటి నిధానమైన మూలభూతమదే
[5-75]

ముంగిటి పసిడికుంభములు

అంగడికెత్తినట్టి దెవ్వెలంగన
ముఖాంబుజములు
ముంగిటి పసిడికుంభములు ముద్దుల
కుచయుగంబు
[5-1]

ముంగిటి ముత్యము

ముద్దుగారే యశోద ముంగిటి
ముత్యము వీడు
తిద్దరాని మహిమల దేవికి సుతుడు
[9-288]

ముంగై మురాలు

ముంగై మురాలును నవే మొలకతారును
నదె
బంగారు నిగ్గులవన్నె వచ్చుబట్టదే
[5-75]

ముంచారము

ముందరనె యెననెటి శిరముల
ముంచారము ముగడవఁగ వసమా
[16-2-112]

ముంచిగాచు

మూలమని నుడిగితే ముంచి యెవ్వఁడు
గాచెను
పోలించ వెవ్వని నాభిబుట్టై లోకాలు
[8-241]

ముంచిన

ముంచిన నారాయణమూర్తులే యీ
జగమెల్లి
అంచిత నామములే యీ యక్షరాల్లె
[5-327]

ముంచిన మాటలు

ముంచినమాటలే మోహఘంటలు
మంచి యధరములే మచ్చులవి
[9-6]

ముంచిన మాయ

యెంచిమాచితే గల వీ పంచమహా
భూతాలే
ముంచిన సీమాయ తుద మొదలే లేదు
[7-80]

ముంచిన వేడుక

ముంచిన వేడుకతోడ మొక్కుటగాక
కంచములోపలికూడ కాలదన్నేటికే
[5-322]

ముంచి నవ్వు

మొగమునేఁ జూచితేను ముంచి నీవు
నవ్వితివి
[15-157]

ముంచి వుండు

వాడివో వ్రతావ సుగ్రీవ నరసింహుడట్టి
మూఁడుమూర్తు లొకరూపై ముంచి
వున్నాడు
[8-234]

ముంచివెట్టిచేయు

ముంగిటి కేత్రాలంటి ముంచి వెట్టి
సేయఁగంటి
అంగపు నన్నేచూచి అంతరాత్మఁగంటి
[7-22]

ముంచి సిరులందు

దిక్కుల యజ్ఞాలుచేసి దివిజాలయ్యెరట
మొక్కి విప్రుల వర్పించి ముంచి
సిరులందేరట
[7-30]

ముంచు

ముంచివొత్తిన చన్నుల ముద్రలు
వొత్తినాడింకే
అందల శ్రీవెంకటేశు ననకునీవు
[14-5]

వంచల పీతాంబరు శరణాగతి
ముంచిన యజ్ఞానమునకు దీవము
[9-275]

ముంచిన నీచేతలకు మోహించినదాననై
పొంచి వుడిగేలునేని పొలనెనన్ను
[14-126]

నిగ్గులు నెలవినంటే శ్రీవెంకటేశు
ముంచవే
[14-119]

మొగముచూచిన దానముంచి నే రావించేనా
జిగిఁ దాను చెప్పినట్లు నేనేగాక
[13-99]

చిగురందిచ్చితిగాక చేగోరు దాఁచితిని
మొగమోటనుంటిగాక ముంచికైకునా
[14-80]

ముంచు

తానువంటిది మనసు తప్పులు నీకా లేవు
మూసిన ముత్యాలవలె ముంచీని నవ్వులు
[14-66]

మంచివాడవవుదువు మమ్ముఁ దడవకు
చాలు
ముంచి పీకు నేపొద్దు మొక్కేము నేము
[17-371]

ముంచుకొను

కొండలవంటి వసులు కోరి ముంచుకొంటే
నూర
కుండి కైకొననివాడే యోగింద్రుడు
[6-117]

ముంగిటి దేహికఁ గర్మములు
ముంచుకొనుగాక
రంగుగ శ్రీవతిఁ గొలిచి రతికైక్కినా
[10-186]

ముంజు

గొల్లముంజు రావణధుకోరి బుద్ధుడైన సిగ్గు,
బొల్లగుట్టు నూఁగురొచ్చులుమానునా
[13-198]

ముంజీతము

చుట్టరికమెంచేవారిచోటికి వలి దండివి
ముట్టి కొలిచినవారి ముంజీతమవు
[9-219]

ముంజేతి కంకణము

వద్యనాథా నీకై మ్రొక్కునెత్తిన కేలి
నమస్కారంబు ముంజేతికంకణంబు
[వై. ప. మా. గీ. 10]

చొప్పుగా నీ పాదాలు సోకినవారికెల్లా
కప్పుమైన ముంజేతికంకణమవె కావా
[15-201]

ముంజేతి చిలుక

చెలిరేగే ముంజేతి చిలుకవో వలపు
నిలువున నూరువందేటి మొలకవో వలపు
[13-212]

ముంటికొనవాడులడిచేనా

నేఁడు గొత్తలా తననేరువులివి
వాడివెట్టి ముంటికొనవాడులడిచేనా
[14-298]

ముంటివాడి

అంటిముట్టినే పరనమాడఁగానా కొనగోరి
ముంటివాడి సోకకుండా మొక్కవచ్చి
నికఁడు [17-535]

ముందర వెనుకలగు

వలది తిరువెంకచేశ్వరునిం బొంది

నమరుని

తలఁపులన్నియును ముందర వెనుకలాయె

[4-49]

ముందరివీడెము

యెందరు సతులు నీ కెల్లెనా నుందురుగాక

ముందరి వీడెము నది మోహము నది

[13-27]

ముందువెనక అగు

పొదిగి కలనెఁ దానె పూచి నీవు నవ్వేవు

ముదమునఁ బనులెల్లా ముందు వెనకాయెనె

[15-2]

ముందు వెనకలు

ఎందరు గలిగిన నికనిలోనే

ముందు వెనకలను ముఖ్యం బిడఁడే

[9-265]

ముందు వెనకెంచు

అందెనంటె మోక్షము హరిదాసులవలెను

ముందు వెనకెంచితేను మూలమే హరి

[10-221]

ముందు వెనకలెంచు

ముందు వెనుకలెంచని మొక్కపీఠా తాను

[14-159]

ముకెము

ముకెమై పుభయకర్మములు

బంధహేతువని

ప్రకటించి వేదాంతవశనమే యెక్కడు

[10-188]

ముక్కుపోవు

తక్కక వరశ్రీలఁ దలచి మనసుబుద్ధి

మొక్కుపోయె మాకు నేటి ముందటి

పుణ్యము

[11-16]

చక్కని నీవదనము చందురికంటే మేలు

ముక్కుపోయినది నీ మోవి యింతెపో

[15-92]

తక్కక వరశ్రీలఁ దలచి మనసుబుద్ధి

ముక్కుపోయె మాకు నేటి ముందరి

పుణ్యములు

[6-61]

ముక్కువోవు

నిక్కి నా విరహము నీకు మేలై తేఁ జాలు

మొక్కువోయి నా మోహములోన

వొక్కరికైన నెలపు వున్నదిగా

యీ బతుకు

[17-255]

ముక్కునకొపము

అయ్యో యేమే తనకు నేనంటె నెంత

నదదమే

కొయ్యగదే ముక్కుననే కొవమున్నది

[17-248]

దూరబోతే గోవము దొరకు ముక్కున

నుండు

[17-168]

ముక్కున నూరుపుమోయు

ముక్కున నూరుపుమోచి ముంచి

పుణ్యపాపాల

కక్కసానఁ జిక్కి తమ్ముఁ గానఁ దింటే

కాక

[8-78]

ముక్కునూర్పుగాలి

మునుకొని వెదకితే ముక్కునూర్పు

గలికొన

వెనవెనకఁ దిరిగి వీడిపో హరి.

[8-57]

ముక్కున నూర్పులు

కానఁగల యీ వ్రవంచమెల్లా కలయో

యిది నిజమో

కానరాని యీ ముక్కువ నూర్పుల

కాలముఁ గొలిచేటి కుంచములు

[9-29]

ముక్కునబంటి

నెక్కొన్నగతి చిన్నలు వీరలనే వేగినచే
ముక్కునబంటి భోగించే మగుడువా నీవు
[14-201]

ముక్కుమీద పేలు

ముక్కుమీద పేలిడుక మోనమున
నేనుండితే
దక్కి సిగ్గుల మునిగి తాదానే
[14-36]

ముక్కుమోమెలుగు

ముక్కుమోమెలుగుగక మోమోటనదక
మొక్కరీదను వందమున విడనాడ
[అ. మ. క. ద్వి. 2351]

ముక్కుమోప మొక్కులు

గక్కనఁ దా గూడగాను కాదు కూడ
దంటినా
ముక్కుమోపసాగి లేలమొక్కెనె తాను
[17-208]

ముక్కువాతనుండు

యెనసి ప్రాణవాయువు లివి సొమ్మని
నమ్మితి
మొనసిలోను వెలిసై ముక్కువాతనున్నవి
[8-41]

ముగుడు

నెక్కొన్న రతిచిన్నలు వీరలనే వేగినచే
ముక్కున్నబంటి భోగించే ముగుడువా
పీవు
[14-201]

ముగురుపేల్పులదండ

నగుఁబాటులైన జననమరణములేల
ముగురు పేల్పులదండ మొనచూపరాదా
[7-181]

ముగ్గులుపెట్టు

ఏక్కడోల్ల నవ్వులవేపెట్టె ముగ్గులు
యెక్కడ వరాకునీకు యీకెఁజాడరాదా
[18-484]

ముచ్చిమిగూడు

తీరని వేడుకతో తిరుమంగయాళువారి
ఆరడి ముచ్చిమిగూటి కానపడ్డవాఁడు
[11-3-55]

ముచ్చిమీదరు

అచ్చపు క్రీవెంకచేళ అట్టె నన్నుఁ
గూడితివి
ముచ్చిమిదీరినమీద మొక్కులేల
యీకను
[17-551]

ముచ్చిమినుతులు

ముచ్చుగన్నతల్లి మూలకొడిగినట్లు
ముచ్చిమినుతులేల మొక్కరో హరికి
[7-260]

ముచ్చిమిపొద్దు

చెలిచుక్కలన్ని కోరికలతోడ చిత్తము
నీ కిచ్చుకుండఁగా
పొలిసి ముచ్చిమి పొద్దన నెడ వూఁబోడిఁ
బలిచేవయ్యా
[16-2-106]

ముచ్చో చిచ్చో

రచ్చమాని చింతకిందురాఁపుల
కూటమిపొందు
ముచ్చోచిచ్చో మూడులాల
[5-102]

ముట్టంటు

యిదె దైవమిదె గురుఁడెట్లని
యెరిగేమయ్య
మొదల నానయోని ముట్టంటువారము
[10-253]

వరగఁ బుచ్చకాయలఁ బరసిపోదు

మంత్రము
గరిమ ముట్టంటులేని మనమంత్రము
[6-153]

కంతుని ముట్టంటుగలనె మదిలో

యెంతటి కుద్దివో యెరఁగమిఁక
[10-187]

ముట్టుంటుపడు

కాంచనము అంటువడినఁగలదా

అందు నింద్యము

పెంచు ముట్టుంటువడినఁ బెక్కువ

దూష్యముగాక

[7-211]

ముట్టిచేత మొక్కు-

ముట్టిచేతమొక్కులేదు ముందటనే

పుండఁగాను

బట్టబయలుపాఁకేరు బహుకర్మపిదుల

[6-23]

ముట్టుకోలుగొను

పన్నికాళియల సంపద ముట్టుకోలు

గొన్న నిగ్గులసోనఁ గురియులేదొడలు

[వ. యో. వి. 291]

ముట్టుదోషము

మొలచి వీన్నై మిన్ను ముట్టఁ

బెరిగినవాడే

తొలఁగఁదోనేటి ముట్టుదోషపురక్ష

[10-54]

ముట్టుపడు

పట్టియుఁ బట్టఁగరాని పాయములో

మర్కము

ముట్టుపడ్డ వతిమీది మోహమిదిగో

[15-126]

ముట్టుపడు

అచ్యుతుఁడు జనించె నద్దమరేతిరికాడ

ముచ్చిమి రాకాసుల ముట్టువడిరి

[10-20]

ముట్టుపాఁత

ముట్టుపాఁతవలె మురిగినదేహము

గుట్టనదాఁదితిఁ గొన్నాళ్లు

[11-2-17]

ముట్టుపెంచు

కంచుఁబెంచు నొక్కగతి నదికేతేముట్టు

పెంచువలెనే చూచు పెరుమాళ్లు వాని

[7-260]

ముట్టువారి ముట్టుకొను

గోడనిక్కిచూచేవు గొబ్బునదగ్గరిపు

ఆడనుండె యెడమాట లాడించేవు

వీడెవు నీమోఁదూపి వికవికనవ్వేవు

కూడిముట్టువారి ముట్టుకొన్నవానివలెను

[15-19]

ముట్టుసేయు

ముట్టుసేయచోటనే మూలమూల

సారెసారెఁ

బుట్టి పుట్టి యాబదలఁ బొందువారము

[11-2-19]

ముడికాఁడు

వొక్కమాట నిన్నుంటె పూరివారిపైఁ

జ్ఞాపేవు

మిక్కిలి ముడికాఁడవు మేలరా నీవు

[17-187]

ముడికారి

ముడికారి నటలేరెముదితా

ముడి నీ నీరసునఁ గొమ్ముడి యిదెకదరా

[15-72]

ముడిగిన మంత్రము

మునికాని వేదముల ముడిగినమంత్రము

కొననాలికలలోఁ గుదురై నిలిచె

[8-10]

ముడిచివేయు

పుదివోక వనములో పుప్పైన విరులు నే

ముడిచివేసినంతనే ముట్టరా దాయను

[6-80]

అన్నియు నాయందేకంటి నిన్నటివాఁడా

నే

మున్నె నా భావములతో ముడిచివేసినది

[9-90]

ముడిదీరు

కడుగుట్టు నేఁజేసితే కాఁగిలించుకొంటి

విద్దె

ముడిదీరె నిటమీద మొక్కేనిదే

[17-63]

ముడియ

అడచి దాచివున్నది అందే

[బహ్మనందము

విడువరో యీ ముడియ వెలయఁ

జేవట్టరో

[11-180

ముడుపు కొంగునఁగట్టు

ముడుపుకొంగునఁగట్టి మూలమూలం

వదకే

వెడమతి నై నేవెత్తుండనైతి

[5-19

ముడుపుగట్టు

పువ్వుపంటియాన ముడుపుగఁ

గట్టుకొంటిఁగాక

నివ్వటిల్లు బొమ్మముడి నీపైఁబెట్టితి నా

[18-868

మునుఁగుడువడు

ముందిన బంధములలో మునుఁ

గుడువదక తా

నంచల విడదన్నుట యొక

[11-3-164

ముత్తెపుఁజిప్పల నీరు

ముత్తెపుఁ జిప్పల నీరు మున్నిటివలె

నుండునా

ముత్తెములై బలిసి లోమొనపుఁగాక

[6-139

ముత్యాలకుచ్చులు

గరుడధ్వజమదే పుంటారము లవే

సొరిదిముత్యాల కుచ్చులనవే

[8-164

ముడిమాటలు

ముందర నీరీతి ముదమాటలాడితి

యెందఱఁ జెఱపెనో యీకొంపచెఱపు

[వ. యా. ఏ. 4-1397

ముడిసితే

దవికుండై ఫలమేది దర్శము నేయుదాఁకా

వనిమాలిముదిసితే పాసేనా భవము

[5-262

ముదుర వుంగరము

కడువేగ ముదుర వుంగరమెయంపి మరూ

కడివోనిబాగాలఁ గాచనేల

[16-2-47

ముదుల

వట్టి యాకతాచెప్పి వదికిదగ్గరేవిదె

అట్టై వుండరాద అన్నీనయ్యఁగాని

తట్టి ఆతని ముదలకచ్చాన గాఁబోలు నిది

నట్టినకుమనె యేటినాటకమె నీవు

[15-242

ముదలకించు

నేరమెల్లఁడిర నేడు నిన్ను ముదల

కిందితి

పోరనోవ నీతోను పోవయ్య చాలును

[17-516

మున్నిటి తనమాటలు ముదులకించిరావే

[13-215

ముద్దులదెచ్చు

అనతి మరఁగువాడ వన్నిటానీవు

మోసపోక నానాపె ముద్దులదేరాదా

[14-197

ముదును

మోహంబెన్నడు ముదునునయ్యా

దాహంబెన్నడు తలఁగునయ్యా

[16-1-18

ముదునేది

జవ్వనము మోచేదియునతి

ముదునేనెకాని

తవ్వికట్టుకొనేదేది దాచేదేది

[7-87

ముద్దరాలు

వొద్దనే శ్రీవేంకటేశుఁ డొగిఁ గూడు

ఁజెఱగమే

ముద్దరాలనేడు నీమోహమెంచరాదే

[13-42

మాసిన ముత్యాలవంటి ముద్దరాండ్రము
యీసరిబేసిక్కినీతో నెదురాడగలమా
[14-207]

ముద్దుగారు
పన్నెల నీ కోవమింతవద్దు నీకు నీయాన
కన్నుల నవ్వుల ముద్దుగారిని బాలుడు
[5-57]

ముద్దుగునియు
తల్లిదండ్రుగలవాడు తప్పలేమనజేసి
తల్లితో ముద్దుగునిని తప్పించినట్లు
[9-160]

అడుతాబాడుతా నీతో నత్తె
ముద్దు గునుసుతా
వోడక నీదండచేరి పున్నారమయ్య
[9-101]

ముద్దుగునిసాడు
మున్ను యశోదవద్దను ముద్దుగొని
సాడితివి
నన్ని రేవల్లెవీధులఁ బారాడితివి
[8-179]

ముద్దుచేయు
మూలఁబడనీకతెచ్చి ముద్దునేసి కావఁగాను
మేలెరుఁగు బుధులెల్ల మెత్తురువో
నిన్నును [11-32]

ముద్దులాడు
రారా చిన్నన్నా రారోరి చిన్నవాడ
రార ముద్దులాడ రారోరి బాలకృష్ణ
[16-2-82]

ముద్రకర్తలు
పంచేంద్రియములనేఁ బారదోలే వాడనా
ముంచి నీవుపెట్టినట్టి ముద్రకర్తలు
[8-26]

ముద్రమానుసులు
మునుపని విషయముల ముద్ర,
మానుసులగా
నునుతిచివి నామీద నొకటొకటినే
[6-62]

ముద్రమోయు
నేలనే నీముద్రమోచి నేనేటి వాడనైనా
పేరి జగముతోనఁ బెద్దనైతి నిదివో
[9-160]

ముద్రలుమోయు
పారవేసిన పుల్లకుబండికలె మించినట్లు
కోరి నీముద్రలుమోచి కొండగొంటినిదివో
[9-177]

ముద్రవెట్టు
పొంచి నీవేడ నేనేడ బుజములముద్రవెట్టి
సంచితమై నేనినట్టి సంబంధమేకాక
[10-185]

మావంటివారితోడ నూటాడువలదని
మోవిమీద నెవ్వతైనా ముద్రవెట్టెను
[16-2-32]

మునిమూపె
మునిమూపె పఱతెంచి ముంగిటువలువ
వనులకు మమునొడఁ బఱుచు నీవరుచు
[అ. మ. క. ద్వి. 808]

మునివాడు
అనుక శ్రీవేంకటేశ ఆతుమ
నీ వుండఁగాను
మోనాన నీకు మొక్కేటి మునివాడనేను
[7-108]

మునుకొను
మునుకొని ధ్యానించువారు మును
రెండరై నాఁ గలరట
వినయపు నామనవి పనపులకు
వేశలపుడు గలిగినో
[7-67]

మునుకొన్న చూపులకు మొదలైనపునికె
అవికము కతలెల్ల నాలకించేవునికె
[10-25]

మునుకొన్న గామములై మందర
నుండేవాడు
కొననాలుక మీదటి గోవిందుడే పో
[10-11

మునుకొన్న ముదములు మోపుల
కొలఁడులు
పెనఁగిన లోటాలు పెనువాములు
[11-11

మునుకొని మనోవేగమునవచ్చె హరి
తేరు
తనరాకుకోటి చంద్రప్రభలతో
[9-223

మునుపు వెనక
దాసునిగా శ్రీవెంకటేశుడు
దయఁజూచెను నను నీ వేళ
మోసములన్నియును దేరెను మునుపు
వెనక యేదో
[8-254

మునుపు వెనుకలు
యెనసినకలలోని దిదియొక్కలోకము
చునుపు వెనక లివే మూఁడులోకములు
[10-47

మునుమిడు
మూడుదామంబుల మొనసినిల్చుచును
మూడుగుండంబుల మునుమిడిదాటి
[వ. యో. ఎ. 390

మునుము
యొక్కడఁ బిల (చి?) నా నేమని వలికి
మొక్కన మన్నంచు మునుముగను
[8-141

మున్నిటి
మున్నించి శ్రీవెంకటేశ మరిగి
నన్నే నేరితి
మున్నిటి నీకోరికలు ముంచి నిజమాయెను
[17-67

మున్నిటి తనమాటలు ముదలకించిరావే
అన్నిటా తనసన్నలు అడిగిరావే
[13-215

మున్నిటి జన్మము
పున్నతపు సంపదల నోలలాడేయట్టివాడు
మున్నిటి జన్మాన నీకుమొక్క నవాడు
హరి
[5-236

మున్నిటి వెనకలు
యిన్నిటా శ్రీవెంకటేశ యిటు
నన్నుఁగూడితివి
మున్నిటి వెనకల యీ ముచ్చటలే
యికను
[17-368

మున్ను పిన్నెఱుఁగు
మున్నుపిన్నెఱుఁగక ముదితతోఁగూడి
కన్నుగానని రీతిఁ కప్పెను బోరలు
[వ. యో. ఎ. 2-1133

ముప్పదిరెండువేళలు
పాడేము నేము పరమాత్మ నిన్నును
వేడుక ముప్పదిరెండు వేళల రాగాలను
[9-178

ముప్పిరి
ముప్పిరిపువ్వులు నీకు ముడుచుకో
నంపెనమ్మ
చెప్పవే యాపెయ్యఁ దానుఁ జేకొని
మిగిలెనా
[13-55

విప్పియైన నీ మేని పెక్కులాగు
బటుచూచి
ముప్పిరి గళలంటితే మోసమా యిది
[13-43

ముప్పిరిగొను
తప్పక బంధములను తగిలించే కోరిక
ముప్పిరి గొనేటి మోక్షమునకు లేదా
[8-139

ముప్పిరిగొను

అప్పుడు కొంకణుఁ దంతరంగమున
ముప్పిరిగొను మోదమున వెఱగంది

[ప. యో. వి. 2-776]

ముప్పిరివడ్డి

అప్పుదనమీదమోచి అదె

యెన్నాళ్లువుండే

ముప్పిరివడ్డి వారక మూలనుండినాఁ డోడు

[5-330]

ముమ్మఱుఁబలుకు

మాఱుగకు చేకొను ము

మ్మఱుఁబలికినను తాలుమానుగ గృష్టా

[శే.ప. అ. 101]

ముయి

పోనపోనివారయితే ముయికిమయినేకురు
వానిమానావతులనే వంచుకొంటే జెల్లునా

[14-270]

మొక్కలాన ముయికిని ముయివంటిది

వలపు

యిక్కడనే కానవచ్చె నేమి నేకురా

[14-163]

ముయికిము

వుంచపు గోరితాఁకులె వుంకువ పొమ్ములు

ముంచిన వలుపోఁకులె ముయికిముయి

యెంచగ శ్రీవెంకటేశ యందీర

కూటములు

కంచపుఁ బెండ్లిమాకు కలిగెఁగా నేడు

[15-129]

ముయిముచ్చట

ముట్టితేనే ముయిముచ్చటలా

ఱుట్టునేయనా నాఱడిదాననా

[15-208]

ముయ్యంతు చంచలము

అయ్యో నా నేరమికే అట్టె యేమనివగకు

ముయ్యంతు చంచలాన మోసపోతిఁగాక

[8-39]

ముయ్యంతు మనసు

అయ్యోపోయం బ్రాయముఁ గాలము

ముయ్యంతు మనసున నే మోహమత్తిన్నెతి

[5-121]

ముయ్యఁజూచు

వయ్యెదచెరఁగు జారఁ బచ్చి

నేతలిన్నియును

ముయ్యఁజూచి నిటువంటి

మోహమెందుగలదా

[12-327]

ముయ్యక మూయు

తొయ్యవి భారపుఁ దురు మమరె

ముయ్యకమూసిన మురివమున

[4-148]

ముయ్యఁడువాకు

ముప్పిరిగొన్ననకులు ముయ్యఁడు

వారున్నాడు

కప్పులు నిన్నుఁ బట్టేటిదానను నే

బ్రియమా

[14-220]

మురికిడొక్కు

యెంచి నూరేండ్లమీద యెప్పుడో

మరణము

ముంచి యిట్టే మోచినదె మురికిడొక్కు

[8-86]

మురిపేనఁగాచు

మరిపేనకరిఁగాచి మొసలి దుంచినవాడు

అరుదైన వ్రతావపు అదినారాయణుడు

[9-234]

మురియఁగొట్టు

మూడువర్తంబుల ముదమారనొనఁగి

మూడు తాపంబుల మురియఁగొట్టుచును

[ప. యో. వి. 392]

ముఱ్ఱుఁబాలమంకు

వెట్టివారిఁ తెలుపుట వేవేలు సుకృతము

ముఱ్ఱుఁ బాలమంకేకాని ముందుగాన

దైవమా [8-37]

వెట్టిదెలిసి మరియు వేఁదురు
దవ్వేము నేము
ముఱ్ఱుఁబాలమంకువాఁడ మూలమా శరణు
[8-177]

మలములమూఁగు
ముఁముల మూఁగుచు మొనయ
కొక్కెరలఁ
గెరలంగఁ జేయుచుఁ గ్రీడఁగరంగు
[చక్ర. పం. 31]

ములుచు
చేయి నాపైవేయబోకే శ్రీవెంకటవతికి
యాయెడ గైదండ యిచ్చేవిది మేలే
పాయక శ్రీవెంకటవతియే నన్నునుఁగూడె
చాయ యెఱుగనియట్టి సతియెపో ములుచు
[17-174]

ములుచేఁగ
కలికి నీ కన్నులు కడుసోఁగలు
మొలక. చన్నులె ములుచేఁగలు
[13-155]

మువ్వంక
మువ్వంక వేదములను ముద్దు
మాఁబలాడనేర్చె
యెవ్వరుఁ గొంకనేర్ప నేటికే వీనికి
[7-153]

నవ్వుచు నీ శరణాగతి నమ్మిన
మువ్వంక శుకాదిమునులే కాక
[9-264]

మువ్వంకఁ గర్మాలు
అన్వలి దేహభోగములక్ష్మి కర్మములొను
మువ్వంకఁ గర్మాలు లోకములై
చెందును
[7-112]

మువ్వంక వలపులు
నివ్వెరదై వున్నాడవు నే మెంకపిలిచినా
మువ్వంకవలపులు ముంచకుండినా
[15-200]

మువ్వరజాము
అగవద్దందుకు మేని అడియాలములు గురి
మొగమేది రమ్మనవే మువ్వర
జామెక్కెను [14-64]

మునగనలు
కొనరకు యాకఁడె గొబ్బునఁగూడినదాక
మునగనల యాకతముల మీలోన
[15-260]

ముసిపితోడగు
వసిగొని యింద్రియాల బిందెపుండు
నొకవేళ
ముసిపితోడై వానకు మొక్కువేళ
[6-97]

ముసిపి నరుఁడు
పొసఁగ మానుగ నన్ను బుట్టించితేఁ
బొగడేనా
ముసిపినరుఁ జేయఁగా మొరయాదేఁగాక
[6-135]

ముసిపు
కుండెనలు వినుపై కోరికలు ముసిపై
అంఘఁగాక వున్నదాననా వెట్టినేటికే
[15-109]

ముసిమిచెప్ప
కనరి నవతులు మొగాలు ముడుచు
కొన్నాను
ముసిమిచెప్పి నవ్వించి మొక్కుదునేను
[18-377]

ముసిముసినవ్వులు
కొసరి నివ్వింతలోనె కోవగించేనా
ముసిముసి నవ్వులెల్లా ముచ్చటరి కావా
[17-529]

మునుఁగుపాలుసేయు
వారి తిరుగునట్టి దైత్యవరుల
మోహపకులనెల్ల
మూలమూలఁ ద్రోసె మునుఁగుపాలు
నేనె నీకఁడు [11-3-112]

మూ

మూతగట్టు

నతులల్లా మూతగట్టి సంగడి

నిలుచుండగా

నతమై కరగవద్దా సారెకు నీవు

[16-2-85]

మూతగమికాడు

మూతగమికాడ నేను మొక్కెద

శ్రీవేంకటేశ

యేతటార గడపేవా నెంచుకో

మాపాఁజ

[6-64]

మూతలు మూతలుగట్టు

ముసరికోనేటిదండ మూతలు

మూతలుగట్టి

విసిగి ప్రాణులు విన్నవించేరు గానవే

[11-83]

మూకొను

వొప్పగా నందరి వూర్పు లొక్క

తైనందుకు గురి

కప్పురమదే కాక కస్తూరిగా మూకొనరా

[7-233]

మూడేమాటలు

మూడేమాటలు మూడుమాండ్లు

తొమ్మిది

వేరుకొని చదువరో వేదాంతరహస్యము

[6-233]

మూఁతిగిరువు

మోఁజమూఁతి గిరిపితే మూడు

లోకాలు నిలిచె

మోవిఁబార నవ్వితేనే ముగినే రసురలు

[6-156]

మూపులు మూడగు

బాదలుచువచ్చి మూపులు మూడగాఁగ

నదె పిల్వదళ మాటలాడవే కంఠి

[వ. యో. ఎ. 3-202]

మూకొను

సారెకుఁ బువ్వులబంతి సరసుఁడు

మూకొనఁగ

చేరి నతియాలమెచ్చెఁ జెప్పరమ్మ

[18-529]

మూపునఁ గట్టినచద్ది

యేపున నానవిడిచి యేరువడి వుంచెను

మూపునఁ గట్టిన చద్ది మోపించును

[7-6]

మూపులు మూఁడు అగు

యెవ్వరై నాపెను నేఁడిటు పేరుకొంటె

జాలు

అవ్వల మూపులు మూఁడు అవుదువు నీవు

[17-417]

మూరట బారట

లోరణములేదో వెల్లా

మూరట బారట ముంచిన లకల

[11-3-53]

మూరుకొను

తొలుత నే వలచిన తొయ్యలినేని

మలసి నిన్నుఁగాదని మూరుకొనవచ్చునా

[13-178]

మూలనిధానము

మూల నిధానముగని ముందుగానఁ

దొకయోగి

నేల దలకిందుసేసి నిక్కు నొకయోగి

[6-125]

మూలమూలచొచ్చు

యైలమి శ్రీవేంకటేశఁ డేపుమీర

జొచ్చితేను

మరిగి దైత్యనకులు మూలమూల

చొచ్చిరి

[8-92]

మూవంకఁ దమకము

కావరిలో నీవెంకకఁ శదేరఁజూచినాను
మూవంకఁ దమకమే ముంచినాను

[17-573]

మూవంకలు

శ్రీవెంకటాద్రిమీదఁ జెలఁగి
నాకఁడికఁడే
మూవంకల మముఁగాచె మొక్కితి
మాకనికి

[10-47]

మూవంకలుమెట్లు

కై వనముగాఁగాని కరగి మెచ్చితిఁగాని
మూవంకలు మెట్టితేనె మొక్కలినేను

[15-3]

మూవంకవీఁగు

నీ వింక యలుగుదురా నివ్వెరగుతో
నుండురా
మూవంక వీఁగీవాడె మొక్కుదువో
యంటాను

[13-224]

మూవరుస

మూవరుస నిత్యులును ముక్తులును
గొలుపఁగా
యీవలనేఁగివచ్చి నిందిరానాధుఁడు

[10-31]

మూశినముత్రము

కేశవ నారాయణ కృష్ణా గోవింద
ముకుంద
మూశిన ముత్రమువలె మొక్కేము నీకు

[7-131]

మూసినగర్భము

అనలి వెఱుఁగము అలమట లెఱుఁగము
మూసినగర్భమే మును సుఖము

[17-231]

మూసినదే కీలు

వేసరితేనేలేదు విచారింపితే గడ్డు
మూసినదే కీలు ముంచి వివేకులకు

[9-239]

మూసిన ముత్రము

దానితోఁ బెండ్లాడేవాఁడు వట్టి తరితీపులేల
మూసిన ముత్రమైవా మోముమాచుఁగాక

[18-455]

మూసిన ముత్రమువలె ముంగిట
నిలుచున్నదీ
ఆనవడ్డచెలితో మాటాడవయ్యా

[18-258]

మూసిన ముత్యము

మూసిన ముత్యమువలె ముంగిటికి
వచ్చితివి
యీసులు నీతోనేల యింకానేడ నుద్దులు

[17-75]

మూసినమేను

వృద్ధినచోటంటినా ఆది భూతములనెలపు
నెట్టిన మూసినమేను నిఖిల హేయ
మయమా

[10-41]

మె

మెంగ

ఏల పురఁడువెట్టుక యింకనే నేవు నన్ను
మేలిమివాడవు నీవు మెంగ దాననేను

[13-93]

మెంగతనము

అంగళ్ళముంగిళ్ళ వల్లారు ముద్దుమాపేవు
మెంగతనాలు నీసొమ్ము మేలుగా నీవు

[14-162]

మెచ్చ మెచ్చకుంటే మాను

మెచ్చ మెచ్చకుంటే మాను మించి నే
నాడకమాన

అచ్చపు నీ సూక్రధారి నవధారుదే
[6-150]

మెట్టిన సంసారము

మెట్టి పంసారము మెడిగినపాతే చాలు
తొట్టి కన్నవారినెల్ల దూర నోపమిందుకు
[8-7]

మెట్టిపట్టుకొను

యెట్టుండినా నీవే నన్ను నీదేరించు
కొంట గాక
మెట్టి పట్టుకొని విన్ను మెప్పించగలనా
[18-30]

మెట్టుకొను

మెట్టుకొని నీవు నా మెఱుంగు
బయ్యెద చెఱుగు
పట్టెపు నీక నీ పరిచాయమా
[4-38]

మెట్టేయు

మెరిగి వరకురాము మెట్టేనిన బాణము
తళతళ మెరసేవి తలలోయి నురలు
[10-283]

మెడగట్టు

మేనవాడ వటుగాన మెడ గొనివించె
తానె అలమేలుమంగ తమక మేలా
[13-202]

మెడగుదియ

కొనని కర్కృపు మెడగుదియ మోచితిని
పమరమువంటివాడె బాలించవే
[40-227]

మెడచుట్టు

మేరతో పంచేంద్రియములు మెడచుట్టక
పోవు
యేరితుల సంసారము గెలువగ నెదురు
బడిని బలిమి (ని) కనేదయ్యా
[9-206]

మెకదేవళ్లయెత్తు

హత్తి తన్నొలకపోగా నంచరియెక
దేవళ్ళ
యెత్తి పాదాలందుఁ జూపె నికలె
విటఁగు
[6-217]

మెకఁబూను

వేళతో నిద్దిరింపుచు విరక్తునవలె నుండు
మేలుకొన్న వేళ నన్నిమెడఁ బూనును
[8-77]

మెకఁబెట్టు

కనకాంబరముగట్టి కొస్తుభము మెడఁబెట్టి
మెనుమెంటు శ్రీవతి వేవించుచుండగా
[9-234]

మెడలఁ బాగలువేయు

గోవిందుడు దాడివచ్చె గునుకుచుఁ
బారరో
కాపుచువి మెడలఁ బాగలువేయరో
[7-11]

మెడవట్టినూకు

ఉడుగనియ్యని మోహముబ్బి
పరమార్థముల
మెడవట్టినూక నేమిటికింక నెఱుక
[11-3-115]

మెణకు

మెరమీర దాని నీతో మెణకేలఁ నిన్ను
గారవింపగా యాదోకకరేం
[17-60]

మెత్తులువేయు

అందపు నీమోవి తేనెలానియనియెవ్వతో
అందుపైఁ గొంపులు నించెనదె చూచుమా
పొందులన దెవ్వరికి సొరసి నీవయ్యకుండా
కందుపమెత్తులుదేయగతి ముప్పీ విభుదా
[15-135]

మెరమెరలు

రేకపో రిచ్చలెలా నీ
మేలే మేలేపో మెరమెరలు
[4-110]

మెరయు

చనవే మెరతుగాని పాదించనోవ

[14-8]

మెరుగుపెట్టు

అధము మెరుగు పెట్టెనని గోర

నంటిశేను

గద్దించేవిది యేమే కలికి

[15-43]

మెఱమెచ్చులు

కటి నామాపు ఏగుండె తమిఁగరఁగిండు

జమ్మి

మెఱమెచ్చులకు మితిమీరక వున్న

దానను [18-11]

మెలుపు

వెలయుఁగ విరహపువేళ వాఁడెక్కుఁ

గాక

మెలుపువఁగదినీతే మెత్తవేకాదా

[7-56]

మెలుపులేని చిచ్చు

మెలుపులేని చిచ్చు మీద మిక్కిలిగొంత

నిలుపులేదు వట్టి నిలువఁగరాదు

[11-3-40]

మెస్తినీ

మేలే జాణవొడుపు మెస్తినే నిన్ను

[13-207]

మే

మేకు

ఏల బుద్ధులు చెప్పేరె యింతలో వాకు

మేలిమి విడువితోడ మేకులేరే

[14-3]

మగువల మేకులకు మట్టవడే వారెకాక

జగములోఁ గదనేటి జాణలెవ్వరు

[17-16]

నేనెటి నీ మేకులకు నెలపుల నవ్వులకు

అనవద్దవారము మా కయికేటికి

[17-43]

జక్కవపులుగులు నీ చన్నులకు నోడినను

పెక్కు దేశములనెల్లాఁ బేడవడెఁగా

నిక్కి తుమ్మిదలు నీ నెరుల కెవరాకున్నా

మిక్కిలి మొరసెన నేమేకులైనా గల్గెఁగా

[18-130]

మేటియైన విడువితో మేకులుచూపకువే

కేటవయసుల పూవుఁ దీగవు నీవు

[13-103]

మేకులుజేయు

మెండు తుమ్మెదలతో మేకులుజేయు

పుండరీకములన పూఁబోణలైవో

[ల. మ. క. 6237]

మేకులుసేయు

మెచ్చినట్టివాడవు మేకులు సేసినేసి

యిచ్చగించి కలయగ నింతనేరవా

[17-111]

యీమేర శ్రీవెంకటేశ యిద్దరి మమ్ముఁ

గూడితి

కామించి మేకులుసేయఁ గలిగెఁగా నీకు

[17-482]

మేకుసేయు

మేసవారి వన్నదాని మేకువేసి

యింటిలోను

వోనుకొంటి వెఱగవా దుండగీఁడ

[12-284]

వెన్నెలలు వేడనుచు వినీరిండుకొనె నాపై

కన్నుల నవ్వులు చల్లికాఁకరేచేను

పట్నపురిసిన యందుపై నుడుకు చల్లినట్లు

యెన్నమాతో మేకువేసే విఁక నేలనయ్య

[15-33]

అచ్చపు శ్రీవేంకటేశ అన్నిటాను
నిన్నుగూడి
మెచ్చినదె మేలాయ మేకునేయవలెనా
[17-159]

మేకొను

సాకిరి చంకదుడ్డు శరణార్థి రెండునేల
మేకొని యామాటపించె పెత్తరా
నిన్నును
[10-203]

మెఱసి కూచుండగానె మేకొనుకూటములు
[14-211]

మేఘపు పుష్పాలు

మేకొని నివే నిందు మేఘవర్షుడవు గాన
నీకు మేఘపు పుష్పాలే వన్నీరుకావు
[7-46]

మేఘముల వికారములు

భావించి మాధవుపై రేనితలఁపులు
మేఘముల వికారములు
శ్రీవేంకటపతి కరుణకలిగితే జీవుల
కివియే వినోదములు
[7-1]

మేటాన మేట్లు

మాటలేవి మాటదెచ్చి మరఁగు
వెట్టుకవట్టె
మేటాన మేట్లవలె మెరవేము
[11-3-7]

మేడలకు మాడుగులు

మిగుల సున్నతములగు మేడలును
మాడుగులు
మితిలేని దివ్యతవసులున్న గృహములును
వొగినారఁగు బెరుమాళ్ళ వునికిపట్లయి
వెలయు
దిగువ తిరువతి గడవఁగాను
[5-130]

మేడెపు వలపు - మెత్తని పరపు
మేడెపు వలపిదివో మెత్తని పరపిదివో
వాదిక నీమేలు నాపై వంచవయ్యా
[17-136]

మేడెపు వరములు

యీడనె మాటోంట్లకు నిరవై కోనేటిదండ
మేడెపు వరములెల్ల మెచ్చి యిచ్చినట్లు
[11-41]

మేడెపు సంసారము

మేడెపు సంసారములో మించిన
నిద్ర తెలుపు
వేళక బంధువుఁడు శ్రీ వేంకటేశుఁడే
[8-140]

మేడెము

తగులనాడినవాఁడు తప్పు దిద్దుకొననేరే
నిగిడి మేడెము చొచ్చి నే గానవినా
[14-2]

మేడకపు కొయ్య

వాడు వీతోబెట్టుకొంటే వాడవారిపై
బెక్కివు
మేడకపు కొయ్యవవుదు మేలరా నీవు.
[17-187]

మేడరింటి లంజ

మేడరింటి లంజవోయి మేడిపీకు
దగులఁగ
గోదిలికు లిదిలెల్లఁ గుల్లిపయట్లు
[11-2-31]

మేనవడుచు

నయావఁ బందెమువేసి నడుచు
మేనవడుచు
ప్రియవది నిన్ను విరై పెండ్లాడెను
[13-177]

మేనవాడు

మన్నించి నన్నునిట్టి మరఁదల రమ్మనేవు
యెన్నటి మేనవాడవేరా నీవు
[16-2-99]

పూని విజవగ నొల్లక పోయిన
మేనవాడ ననీ మేలే

[16-2-113

మేనవాడ వటుగాన వెండగట్టు కొనిపించె
కానె అలమేలుమంగ తమక మేల

[13-202

మేనవారి పడుచు

సోయగమై తనమోము చూచినట్టె
మోహించి

పాయకుండ మేనవారి పడుచనా నేను

[16-2-89

మేనవావి

నారాయణుడు భువివరుడు దాఁ గాఁగానే
మేరఁ బొడవు తెచ్చిరి మేనవావిని

[8-258

మేలుమేలు యిదిమేమి మేనవానిబలువా
యీలీల నన్నుఁగూడె నింతేచాలు

[15-105

మేటి నన్నుమెచ్చఁదోయి మేనవావి

చట్టకొంటే

మేటవెట్టి దమకము యేమిసేకురా

[17-455

మేనిపచ్చి

యెవ్వతో కాఁగిలి నీ యీ మేనిపచ్చి
చూచి

యివ్వలి నీకాఁగిలి ఏకెక్కె నిపుడు

[15-77

మేనువత్తివలె అగు

వారు మోనివంచుకొనె వత్తివలె

నాయమేను

చూడరాదా అపె చిక్కు యుజనెనునను

[13-106

మేయికొను

పాపకర్మనిఁదెచ్చి పరమియ్యఁదలచిన
మేపులకేపోక మేయికొనినా

[5-194

మేరమీరు

చేరి బ్రహ్మాదులెల్లను సేవలుసేయఁగాను
మేరమీరిన శిరుల మేడిలోనున్నాఁడు

[7-121

మేఁములాడు

మేఁములాడి వద్దంటే మిక్కిలి

గొల్లెకలతో

అలకించి వినవమ్మ యిశోదమ్మా

[10-161

మేలుకట్టు

మించు నానామేఘముల మేలుకట్లకేద
యంచుల నక్షత్రాల కుచ్చులకేద

[7-5

మేలుకుమేలు

చేకొని శ్రీవెంకటేశ జిగినన్నుఁ గూడివి
యీకడ మేలుకుమేలు వెంటేసి కాఁగలదో

[14-32

మేలుబంతి

నేరుచుకొంటివే మేలు నేఁదే యింతేసి
మేరమీరి నేనినదే మేలు బంతిగాదా

[13-191

మేలులేదు తీలులేదు

మేలులేదు తీలులేదు మించినదే

హరిమాయ

కాలమందే హరిఁగింటి కైవల్యమొకటే

[6-78

మేలొకటి తీలొకటి

చుట్టి పరిగురుతుతో జన్నగింజ

నరిమాగు

తెచ్చైలై మేలొకటికి తీలొకటికాయ

[8-14

మేనులు

మేనుల శ్రీవెంకటేశ మీదవ్వమే

పుండగా

వానిఁ బరులఁ గొలువనే వడిఁగోరి జీవుడు

[6-103

మేనుల నీ లాంఛనాలు మించి నన్ను

దూషించె

సానించి శత్రువును సంహరింపవే

[11-159

మై

మైలనంత

మచ్చిక కర్మమనేటి మైల సంతలలోన

వెచ్చపు కర్మమము విలువచేసి

[5-178

మొ

మొకదాకిరి

విన్నకన్న నుద్దులెల్లా వెల్లఁగినేనేనంచే

కన్నుల జంకించి చూచి కాలాశించేవు

ఆన్నీ సీమొకదాకిరి నాకుమలో పెట్టుకొంచే

చిన్ని పెంపుల నాకు చిరునవ్వుయి ముంచెను

[111-21

కవట మెఱుగనా కతలు చెప్పితిఁగాక

నెలమున వాపులు నే నీకుఁ తెప్పినా

కపురు యొకదాకిరి గడించ నీకువచ్చునా

యిప్పుడిట్టే నీకు దాయెన పెట్టినా

[17-577

మొకబంగము

వక్కన మీ లోన మొకబంగలు

వానినదాకా

వెక్కనపు నీ నజఁగు వినవలగా

[17-483

మొకమజ్జనము

కనుదెరపు నాకండ్రి కమలాప్తుఁ

దుదయించె

వనిక మొకమజ్జనము వడిఁ దెచ్చెను

[9-254

మొకమాయకాఁడు

మొచ్చల నీ విలువంటి మొకమాయ

కాఁడనేక

యచ్చలోన నేము తొల్లె యెరగిమైతిమిరా

[17-18

మొకమిచ్చలు

వాఁకొకటికే నీవు వారపెటి దానవు

మొకమిచ్చలాడనే మొరలె యాతనివి

[17-5

మొకమోడించు

గద్దరి శ్రీవెంకటేశ గబ్బినై న నన్నుఁ

జూడు

మద్దుమోము యచ్చి కూడి మొక

మోడిచితివి

[17-338

మొకమోడు

నాకు మొకమోడి యాతెననుపేరి

దాచేవు

జోకతోడ మాటలాడి సోదించరాదా

[18-373

వాకపనివాడనై పూని ముద్రధారివైతి

మొకమోడి యందుకే గోముననేలు

నన్నును [6-2

మొక్కపోవు

తెగి మునురుజాడ తెలియఁద

వరకుఁడు

మొగిసి బోలుకుఁబోయి మొక్కతోయినా

[7-74

మొక్కలము

మొక్కలము విడిచి నే ముచ్చట

లాడుకోఁగాను

వెక్కవపు వెంగెమని వేరెతలఁచేవు

[17-423

మునుపుఁ జెప్పంపకున్నా మొక్కలాన

విచ్చేవచ్చి

చమపు చేకొనుచే చాలదా మాకు

[17-197

దక్కె నీకుఁ బంకము తగిలినప్పుడె నేము

మొక్కోటి మిట్టి నీతో మొక్కలము

లొల్లము

[13-61

మొక్కలాన నీకుదక్కి మోసపోయి

వున్న నన్ను

తొక్కేవు నాకాలు వట్టి దూరవృటి వలెనా

[17-384

మొక్కలాడు

మున్నాది మొక్కలొక్కరు మొక్కలాడే

రప్పటిని

కన్నచో గోళ్లదాఁకినే కడువాడి పొద్దు

[14-176

మొక్కవీడు

మాండు వెనక లెందని మొక్కవీడొకను

[14-159

మొక్కఁగిడు

మోవిమాపే గమ్మటి మొక్కఁగిడువీడు

దేవుడుగదవే వీడు తీవులురేచిని

[17-162

మొగచాటు

ముంచుకొంటే వలపులు మొగచాటువును

మంచముపై జాగరాలు మరి యేరియ్య

[17-64

విరువక వచ్చితేను మొగచాటుగును

[13-31

చిగురు చిత్తముతోనె విన్ను సంఘఁగాను

మొగచాటైరతులెల్ల మొనమాడెగా

[17-48

వొక్కమాఁటె సారెసారె నొట్టుకొని

చవిగొంటే

మొక్కలానఁ బంచరాద మొగచాటుగాదా

[13-241

చక్కెర యేడుగనైతే చవి మొగచాటు

గాదా

వొక్కమారే యింతగడ్డా పూరకుండ

వయ్య

[13-108

మొగచాటు లేదాయె ముచ్చటలెల్లఁ దీరె

సొగసి నీవు మొగము చూడఁగాను

[17-129

దగ్గరితె దవ్వులనుంచెఁ జవి

[15-1

మొగదాకిరి

మేలములాడఁగఁబోతే మీదఁ జెయి

వేయవలె

నాని మొగదాకిరైతే నాయంత

నే మండవలె

[13-5

మొగమాయకాడు

ఎంత మొగమాయకాడవే ముందు నిన్ను

వంతము నెరవబోయి పైకొంటె నేను

[17-63

ఎంత మొగమాయకాడో యేమోకాని

యింకులార వెరగైతి మిఁకనేమోకాని

[15-147

మొగమిచ్చు

విగుపుఁ గొనగోళ్ళను బిరుదులే

కొలఁకిని

మొగమిచ్చకుఁ జేతులు మొక్కిఁగాని

[13-88]

మొగమిచ్చలాఁడి

మొగమిచ్చలాఁడిగాన మోహములు

చల్లని

జగి నిన్నెంత మీతనఁ జెల్లనయ్య

ఆపెకు [18-487]

మొగమిచ్చలు

మొగమిచ్చలు నెరవ మునిముసి

నవ్వులు నవ్వు

తగవులఁ బెట్ట నీకు తతివచ్చేనే

[17-522]

మొగమొగాలు

తగవేరి నీ మంచికనానకే మెచ్చుకొంటా

మొగమొగాలెదుట నే మొక్కుకొంటఁగాక

[17-369]

మొగమెఱుక

అందులో మొగమెఱుకై యున్నవాని

మందర నిలిచి నెమ్మొము వీక్షించి

[వ. యా. ఏ. 4-1271]

మొగమాటకాఁడు

మొగమాటకాఁడు మోనాన నుండిక

చెగితి ఆ వేటికి బెట్టిన

[15-254]

మొగమోటలు

తిగిలేరు పొగిలేరు దైన్యమే చూపేరు

మొగమోటలను నేను మోసపోవ నోవను

[8-220]

మొగమోడు

కమ్మటి నిచ్చకమ్మలు నెరపుదు

కై వనము గావలె ననుచు

పువ్వుడి నీ గుఱలు వొగడుదు పూరక

మొగమోడుదు వనుచు

[7-62]

దక్కఁగొన మాలోని తన భోగములం

మొక్కితిమి మాకుఁ గొంత మొగమోడలో

[6-40]

మొగసాల వాకిలి

మొవెట్టెదము మీకు మొగసాల వాకిలను

మఱుగు చొచ్చితి మీకు మము గావలో

[5-331]

మొగనిరిరక్ష

నిరుగఁదే మొగనిరి రక్ష

మరుగురుఁదే మా మర్మపు రక్ష

[10-54]

మొగుడ

తరుణి కువములను తామర మొగుడలు

విరివేనోయని వెరవునను

[4-17]

మొత్తమి

యెత్తిన మీఁదను దనకే మేనుఁ

క్రాయమును

మొత్తమి నా కిఁకమీఁద మోసమెచలు

[15-61]

మొత్తిమోఁడు

కుత్తుమురుగ దైక్యుల దనుజుల నవి

మొత్తిమీఁది చలమునఁ జెలఁగి

[11-3-78]

మొదలవెనక మొక్కు

పొదలి శ్రీవెంకటేశ పొంది నీ కరుణచేక

మొదల వెనక నీకే మొక్కిమయ్య

[9-257]

మొదలారి

నీవెతా చెప్పఁ జూప నీవె నీవెతా

శ్రీవిదు వ్రతినిదివి నేన మొదలారి

[5-158]

మొదలివేల్పు

మొదలివేల్పు మా మొఱ యాలించవె

యెదుటఁగావు మము నిదివో దేవా

[10-36]

మొదలెంచు

పట్టి మొదలెంచి తేను బ్రహ్మఁ గన్పు
తఁడ్రితఁడు
మట్టున వింతటివారు మరి పేరి

[8-102]

మొనగోరివారత

మోత నీటిలోని యార
మూపునఁ బుట్టిన మేత
మూతిమీఁది క త్తికోత మొనగోరివారత

[12-274]

మొనగోరు

గునిసి మమ్మిద్దరినిఁ గూరించి వాపె నీపై
మొనగోరు మోపినదె మొదలాయెనా

[15-268]

మొనగోరూఁడు

అక్కున శ్రీవేంకటేశు అలమేల్కొంగను
నేను

మొక్కిఁగొక రకుల మొనగోరూఁడితినా

[18-386]

మొనచూపు

మొనచూపవలసితే ముంచి నీకు నెడిరించి
చెనకెటి వారిపై నే చేతనేయరాదా

[17-461]

మోహాంధకారముపై మొనచూపేనని

పోయి

పాహసములేకనే జడిసితిని

[8-265]

వగుటాటులైన జనన మరణములేల
ముగురు వేల్పులందండ మొనచూపరాదా

[7-181]

మొనచేసుకొను

యింత నేవే దయగలవాడవు
యెప్పుడు నే నిర్ణయఁడను
చెంతల వన్నక మొనచేసుక నాచేత

లెంచనేలా అయ్యా

[7-280]

మొనపు

మొనసి నిగ్గులను ముగ్గులు వెట్టి
చెనకెటి చెక్కు చేతలను

[14-10]

మొనయు

చనవులకు గుఱి మిగుల నవిగెలు
మొరయుటలు

మొనయ పొండులకు గుఱి మొగమోటలే

[13-35]

మొనవాడి

కొలచిన వాడికి కొంగు పైడి
మురిగినవారికి మొనవాడి

[7-197]

మొప్పెఁజేయు

వడినెవ్వతోనెన్ను వాకట్టుగట్టుక యింత
ముడిపెట్టి విడిచి ముప్పెఁ జేసెఁగాక

[17-563]

మొయిలచ్చన

మెచ్చితే వెంకటేశ మొయిలచ్చన
చూపె నాపె

మెచ్చి లోలోనే కూడితి రిద్దరూను జాణవే

[13-109]

మొయిలులేని వానజ్జళ్లు

లలిమీరి యన్నోన్య విలాసములు
భోగములు

వలవని మొయిలులేని వానజ్జళ్లు

[6-203]

మొరఁగులాడు

అక్కరతో నాకఁడె అదరించి నన్నుఁ
గూడె

మొక్కనైతి నంటా నేల మొరఁగులాడేరే

[17-314]

మొరపెట్టు

కాలమును వీటిఁజోయె కర్మమును
దెగదాయ

మూలసుండి యెవ్వరికి మొరపెట్టెను

[9-34]

మొరవంక

చుద్దుల ప్రేళ్ళతోడ మొరవంక

యంగరాల

నిద్దిపుం జేతుల పైడి బొద్దులతోడ

[4-1

మొఱపెట్టు

యా రోతి శ్రీవేంకటేశ యెకటో

నీ వుండఁగాను

వీరాన నీకే మొఱపెట్టు నొకవేళ

[6-97

మొలచు

మొలచి నాలుగు యుగముల రాజులు

మనుచు

కలకాలము గొని కడగన్న మందు

[5-140

మొలపూసలు

చుక్కలు మొలపూసలు నూన్య

చంద్రులు కన్నులు

దిక్కులు చేతు లెండలు దివ్యాయుధాలు

[7-9

చుక్కలు మొలపూసలు సుద్దులవాడి

రోహులు

పుక్కుమీరె జూడరమ్మ వుగ్ర

హనుమంతుడు

[10-85

మొలవఁగఁబెట్టు

మునుపేయజగమెల్లా నీవు

మొలవఁగఁ బెట్టినవి

వెనుకొని నేను నీవాడనే యిది

విన్నవించనేల

[10-105

మొల్లపూచినరీతి

సేవించి మొల్లపూచినరీతి మేని

తీవలు గరుపార ధృతిభీతు లగుచు

[వ. యా. ఎ. 2-1747

మొల్లమి

మొల్లమి నీ విటిబుద్ధి మునుపనే కలిగితె

వొల్లనే దొంతనాన నుండవచ్చుగా

[14-251

మో

మోచు

పున్నతి తోడుక నిన్ను మోచుటకు

పున్నారు గడఁగఁగొ శేపుఁడు నీకు

అన్నిటాను నీ కొఁగిటి లోవల నలరీ

నలమేల్కొంగ

[7-67

మోపుల కొలఁది

మునుల జడలవిగో మోపుల కొలఁదులు

యిన చంద్రాదుల నెక్కువ గెలిచెను

[10-36

మోచివచ్చు

రేచిన జనన మరణములు రెంటికిదీనేని

మోచి వచ్చితే జ్ఞానమెరఁగఁగ

మొదలికిఁ గొనకును

యెడయేదయ్యా [9-206

మోకదాకు

మంతువాననేడుఁగాని మనసు

మోకదాకిరి (౧)

కొంకక యేమి నేనినాఁ గోవగించనమ్మా

[18-312

మోటు

ఏటికి దగ్గరేవయ్యా యిదేమిసీపు

మోటునందానఁ జన్ను మొనలుదాకినె

[14-194

మోకాలు ఇచ్చలజాచు

చరి వేడుకొంటా నే నీ చెక్కునొక్కగాఁ

జాచి

సారెడమ మోకాలిచ్చల జాచేడు

[17-124

వట్టి మోనాలిక నేల వాడె సరసములాడి
వట్టిన చలముమాని వలుకవమ్మా
[17-133]

శానె నీ వేదనున్న వెదకి తోడికెమ్మనఁగ
మోనాన వచ్చితినింతె ముందెరుఁగుదునా
[17-180]

శానె యెరఁగదా తనలాగు
మోనాన నే నొక్కమారు మొక్కిలేనె
చాలునే [17-99]

మోనాన నేఁ గొసరి నా మోహము
గడ్డాతనికి
పేవివట్టి వచ్చిఁగాది పిల్వరే వాని
[17-188]

మోనాన శ్రీవెంకటేశ మొక్కి నీ
దాసుడఁగగా
ఆవిన విన్నియుఁ బరిహర మయ్యాఁగాక
[9-147]

ఆనుక శ్రీవెంకటేశ ఆత్మమ నీవుండఁగాను
మోనాన నీకు మొక్కిటి మునివాడనేను
[7-108]

మోనాన నుండు
మోనాననుండత గాక మోహపు నీ
మాటలకు
దానికె నేమారాడితేఁ దమకించేవా
[17-123]

మోనానమొక్కు
మోనాన నూరకె నీకు మొక్కిఁగాన
కాచికలు సారెవేమి కవుమంపే నీకును
[17-108]

మోపు
యాయెడ శ్రీవెంకటేశ యేలితివి నన్నువీవు
మోయరాని నేను నీకు మోవని నీఁగేను
[5-316]

మోపుగట్టు
యేమిటికే బిగుపు యింకానా తగవు
మోముచూచి నవ్విలేనే మోపుగట్టేవా
[15-237]

జానినైతి ననే గర్వాచారపు వాడఁగాను
కానక నీపై మోపుగట్టినోవను
[7-108]

మోపుచు
యేపున నింతటివారి కెక్కుదైన దైవమవు
మోపుచు ధర్మరాజుకు మొక్కు బెట్టయ్యా
[8-76]

మోపుమోచి ములుగు
దీపనాగ్నిగల దివ్యము యీ మేను
మోపుమోచి నేము మురిగేది యరుదా
[10-39]

మోపులుగట్టు
మోవరాని దూరులెల్లా మోపులుగట్టగాను
వేవేగ విన్నియు మన విధుడు మోచినా
[16-2-70]

మోపెట్టు
తీపురి విలునారితిండి మోపెట్టి
పూవుఁ దూపురి యంక పొవ్వెట్టఁగటి
[శృం. మం. 171]

మోయని మోపు
ఆయము రెంటికి నన్నపానములు
మోయని మోచిది ములుగఁగనేలా
[6-147]

మోరతోపు
కోరికఁ దనబ్రదుకు గురువాక్కాధీనమైతే
మోరతోపులేని నిక్కముత్తుఁడు దానే
[7-226]

మోరతోపుఁ దనము
దూరలేను పోరలేను దొమ్మి దన్నుఁ
జేయలేను
మోరతోపుఁ దనముల మోనమే చాలు
[15-61]

మోరతోపుఁ దనములు మొగముతో
నుండఁగాను
యీశి సాకిరడుగ నితనేలా
[17-517]

మోరతోపై వుండు
చేయ నాశనిముద్ర చెల్లుబడి నుండఁగా
మోరతోపై వున్నవాడే ముందు
వెట్టివాడు
[5-238]

మోరతోపులు
తలనెత్తుకొన నీకుఁ దరమె యింతే
తొలఁగరా యీ మోరతోపు లేమిటికి
[ప. యో. వి. 4-958]

మోరుఁడు
అబుగన తాఁ బట్టిన ప్రకముండఁగ
నన్యమకము చేపట్టెనను
నటనల నెందుననుఁ దొందక జీవుఁడు
నడుమనే మోరుఁడైనట్లు
[6-22]

మోలంచు సేయు
జిగిమోపులని చేత చిగురులనాని
మొగరైనఁ గావని మోలంచుచేసి
[అ. మ. క. 2446]

మోలము
వాడివో కంటిరటరే వన్నెలవాడు
పైడిమోలము కటారు వరుజాలవాడు
[13-116]

మోపరాచిమోపు
మోపరాచి మోపయ ములుగనియ్యగీ
మమ్ము
చేప సంసారముపైఁ జిమ్మిరేచిని
[9-63]

మోపచెంచు
ముద్దుముద్దునేసి విన్ను మోపఁబెంచె
మీకలి
[15-73]

మోపనాడు
మోపనాడి యిందరూను మొక్కగాన
వింటిఁగాక
చేవచేరి నాటదైతే చిమ్మి రేదకుండునా
[17-420]
దేవుఁడంటాఁ దనమీఁద తెగి పొలపు
మాటల
మోపనాడలేక యింత మొక్కితఁగని
[12-144]

మోవిగిరుపు
నీ విన్నిటా నేర్పురివి నే నింతేరి నేరను
మోవిగిరిపేనింతే ముంది యేమిసేసేరా
[17-1]

మోవిరసము
తతితో శ్రీవెంకటేశ దగ్గరి బాడితివాతె
రతిసలసెను మోవిరస మెయ్యవమ్ము
[17-157]

మోనలేనిది
మోనలేనిది నీ సకల్వికము మొక్కే
మిఁడులకు శ్రీవెంకటేశ
ఆనవననీతరుల నాకు దీపి యానయని
నీ రాసులమై యున్నారమమ్ము
[7-105]

య

యవ్వనము
యవ్వన మదమున నెతయను కోరిక
కొవ్వన నణఁగదు కొంతైనా
[5-179]

యో

యోగపద్ధతు
చిలుకు గోళ్ళతోడ నెలవి నవ్వులతోడ
బలు జిహ్వతోడ యోగపద్ధతుతోడ
[7-44]

రంటుడు

రంట దెప్పుడింద్రియాల రవ్వైతిఁ
గవవేవో
అంటిన శ్రీవేంకటాద్రి అడమూలమా
[6-66]

రంట దెప్పురపు రచన

రంట దెప్పురపు రచన మా బదుకు
జంటల శ్రీవతి శరణమె నిజము
[10-184]

రంటకి పచ్చుట

ఎవ్వరికిఁ దెలుసు నీ యిట్టి మాయలు
రవ్వలుగాఁ జూడఁబోతే రంటికిని వత్తువూ
[17-465]

రంటు

పతిదాసి వున్నదాన బలు విరహపువేళ
యికివంటా విరులు నాకేల యిచ్చేరే
రతిరాజు నమ్ములివి రంటదెప్పురపువేళ
కతుకున నాఁజుఁజేసుగడికన నాదరే
[17-221]

రండు

రండా నేరుకువే రమణి సివు
వెండిపైఁడి వుంగరాలు వేలనే పెట్టితివే
[14-26]

వుండేది వొక్కతె యింట

నండేది వొక్కతెవద్ద
రండును నడపేవు వీ రాజనమున
[14-38]

ఎవ్వరి కెవ్వరి చుట్టలేకు

బామెలు సేసేవు
రవ్వలనాఁడు బుద్ధులు రండా రెండే
[14-273]

బీరమాడి బెళకేవు పెనఁగి తలవంచేవు

బౌరా నీపొందు రెండుకై నా వచ్చును
మారుమఁ నే నప్పటిమరిరండా నడపేవు
నేరుకు వన్నిపనులు నే నెఱుగఁగాని
[15-268]

రంతు తెక్కు

మంతగాఁను మిక్కిలి నీ పవనజాఁడు
రంతుతెక్కు మతంగ పర్వత పవనజాఁడు
[10-273]

రంతుచేయు

మింతగాఁగ నొకబండి విడిచె నప్పుటివంటా
రంతుసేసే రదివో రచ్చలు నిండి
[6-65]

రంపపు

రంపపు వేంకటరమణుని కథవిన
నింపగు వారికి నిదె ధనము
[5-42]

రంభారూఢుసేయు

మమ్ము నిందాక రంభారూఢుసేసి
తెమ్మన్న లేవక లీల నాకింక
[వ. యో. ౪-1011]

రక్తగుండాలు

జగముతో రాక్షసుల సంహారముగ నేనె
నిగిడి రక్తగుండాలు నిండనేను
[6-107]

రచన

మతకాన మీరెంత మారుమోములై
యొందిన
రతిఁ గూడకుండేరా రచనలతోడను
[14-1]

రచనల నిన్నిట రసికుఁడవు

యచట విన్నపందిదె సేసెదను
[14-7]

యీ రతి శ్రీవేంకటేశ యెననీతివిటునన్ను
నీ రచనకు నవ్వికే నీకేల కలఁగా
[14-45]

ఎచటనుండి వచ్చితి వెదురుమాచితి నీకు
రచన మన్నించి నన్ను రవ్వగాఁ జేసితివి
[14-217]

రచనకాండ

దుబలైన పీ మాటలె రూఢి
 కెక్కించెను మమ్ము
 రచనకాండవో వందరంగినాథా [17-127]

రచ్చకెక్కు

తిచ్చి మాచేది కన్నుల దాసుల మీదికరుణ
 రచ్చకెక్కుఁ గలకాపురము
 హనుమంతుడు [8-232]

అచ్చపు శ్రీవెంకటేశుఁ డన్నిటాను
 నన్నునేలె
 రచ్చకెక్కు విఁకతాను రాకుండీనా
 [14-2]

రచ్చకొట్టము

యిట్లె కైకొనబోవుచే రితిరచ్చ
 కొట్టమె నా యున్న కొలువునాటంబు
 [వ. యా. వి. 3-1340]

రచ్చలబడు

రాఁగా రాఁగా వలపు రచ్చబడివి
 [14-27]

రచ్చలబడ వలపులు రమణ నణఁగునా
 తచ్చి కస్తూరిఘానితే దాఁగునా వాసనా
 [18-80]

రచ్చలబడి వలపులు రాఁపాదు
 మీతలఁపులు
 వచ్చినేనీ ఇఁక నవ్వఁ బాటిగాదు మీరు
 [18-45]

రచ్చరావి

రచ్చరావికింద రంతులె చేసేపు
 బచ్చన మాటల పవకాడ
 [4-103]

రచ్చలబడు

రచ్చలబడె మాగుట్ట రమణాల
 చేతబెట్టు
 అచ్చమై యిందుకుఁ బరిహరమేదో కాసి
 [9-243]

రచ్చలసుద్దులు

నమ్మతించె నామతిఁ జవియై నా(పి)కతలె
 నమ్మతించ నెక్కడో రచ్చలసుద్దులు
 [5-220]

రచ్చవేయు

చేఁగదేరఁ గూడితివి శ్రీవెంకటేశ నన్ను
 రాఁగిన పీ పొందులెల్ల రచ్చవేసేదానా
 [17-276]

రట్టుకెక్కు

రట్టుకెక్కు దొరనోచే నెట్టన
 మూఁదోకవ్వు
 యిట్టె కాపు కావకుండు మిది వోకవ్వు
 [10-208]

రతికెక్కు

ఆవలఁ గొందలు కర్మమది
 బ్రహ్మమందురు
 రావణాదు లవివేసి రతికెక్కురా
 [6-67]

ఇతరమేదియు లేదు యెఱుఁగమింతేకాని
 రతికెక్కు వనులెల్లా రామచంద్రుడే పో
 [10-11]

ఇతఁడు కారక బ్రహ్మమీతఁడు
 నర్వేశ్వరుఁడు
 రతికెక్కుఁ గొలిచిన రక్షించు నికఁడు
 [10-159]

ముంగిటి దేహికిఁ గర్మములు
 ముంచుకొనుఁగాక
 రంగుగ శ్రీవతిఁగొలిచి రతికెక్కునా
 [10-186]

రతికెక్కుఁ గొలిచితే రచనలెల్లా వీడెడు
 అతి రాజసాన నుంచే నంటినవ్వేనా
 [18-365]

రవము

పువరతి నమరతి నుండు నొక్కవలపు
యెపుడూనుఁ దలపోతలేక వలపు
రపమై శ్రీవెంకటేశ రతి నన్నుగూడితివి
పునమించుచుడ నింతా నొక్కచేవలపు

[71-7

రవమున నన్నిట రమ్మని పిలువఁగ
అపుడే నేనోవ నననా

[71-418

రవ్యచేయు

ఎవ్వరి నేర్పుటఁ జెప్పనిండు నేది
రవ్యపేయక జీవుల రక్షించవయ్యా

[7-53

రవ్యపడు

రాతిరొక్క రోకము రవ్యపడెఁ గలరోవ
మాతలఁ బగలొక్క రోకము వేగితే

[6-163

రవ్యలకెక్కు

రాతిరి వసులాతఁడు రవ్యల కెక్కినతఁడు
భీతిలేక అనలెల్లాఁ బెట్టుకోలేదా

[14-13

రవ్వెన

రవ్వెనవాడవుగాదా రాజువుగాదా మున్నే
అవ్వల నెంచిమాచితే నందుకునుఁ దగవా

[14-244

రా

రాఁగ

కతగా శ్రీవెంకటేశుఁ గలసి
మెప్పించితేను
రతులలో విదెంతటి రాఁగ యందురు
[17-534

రాఁగఁజేయు

రంకుల వేనేమన్నా రాఁగఁజేసి దూరపడ్డు
[13-22

రాఁగతనము

రవ్వగాదా దూరఁగాను రాఁగతనానఁ
దిట్టక
అవ్వల సిగ్గువడితె అనలవునచె
[16-4-39

రాఁగినమూర్ఖులు

రతి వరవశములు రాఁగిన మూర్ఖులు
నుండి
మతిలోఁ దప్పించుక మనుదురుగాని
[5-319

రాఁగు

చేఁగదేరఁగూడితివి శ్రీవెంకటేశ నన్ను
రాఁగిన పీ పొందులెల్లా రచ్చవేపేదానవా
[17-276

పుమ్మచెమటలఁ దోఁగెను విదకాఁతల

రాఁగె

యిమ్ముల నన్నీడకంపె నెఱఁగమరి
[17-312

రాఁపువారు

ఎవ్వరితోనైనాఁ జేయుమీ మాయలు
రవ్వలఁబెట్టగనేము రాఁపువారమా
[15-204

రాఁపుసేయు

పివచుకులెల్లా వింటి పిపు వేఁడుకొనినేల
రాఁపుసేయ కిపు దీర్చె రావయ్య లోపకి
[14-41

రాకపోక

తోరమైన ఆనలుబ్బి తోవగావిపించదాయ
కోరి రాకపోకచేక కొల్లఁబోయఁ గలము
[5-128

రాకాః బోకా

రాకాః బోకా నాతో నింటేసి రంకులేరా
నీకు పీకె చుట్టరికములు నెరపేవు

[16-2-14

రాకొట్టు

పైకొన్నవాడవుగాన వడతి రాకొట్టు
 కైకొని నీ మాటల వంకలు దిద్దనేలా
 [13-202]

రాగాను

కన్నులు దిప్పుడు కర్ణములు గదల
 నన్నుల రాగాను చొకళింపును

[6-93]

రాగిదేటంచు

సాగిన పబిలలోన నన్ను నేనెంకలో
 రాగి దేలించేవు వండరంగివికలా

[16-2-27]

రాచబలిమి

కొంక గొంక కోపించిన కొంగువట్టి
 నాతోను
 చంతులు నేనేవు నీకు రాచబలిమా

రాచబలుపు

అగి వెట్టెటోలేను అప్పుడే తాగడెట్టె
 రాగతవాన సున్నాడు రాచబలువమ్మా
 [6-165]

రాచయ్యావి

దీప నీ విచ్చిన మేను తెగి రోయ
 వెంకవాడ
 కావించి రాచయ్యావికిఁ గదమున్నదా
 [10-243]

రాచపెట్టి

శ్రీపతి యీ వంసారము నేయకుండ
 వెంకవాడ
 మాపుడాకా రాచపెట్టి మానవచ్చునా
 [10-248]

రాచసలిగెలవారు

బలిమి చూపగరాదు వంకపు మగవారికి
 వలరాచసలిగెలవారు సుమ్మి వీరు
 [17-526]

రాచాజ్ఞ

నీకడ విన్నే కొలిచి నీ యవ్వణదెచ్చి
 వావి
 బైకొని చోవుటగాక బలిమా రాచాజ్ఞతో
 [7-209]

రాచాజ్ఞ మరలించ రాజే కర గాన
 యేని నీకు కరణంటి విడి మానుచువే

[7-213]

హరి నీ మాయలకు నే నద్దమువెప్పే
 వాడనా
 అరిదైన దదిము రాచాజ్ఞ గనక
 [8-26]

రాట్నపుగుండ్ర

రవణపు టవములు రాట్నపు గుండ్రలు
 చవలపు బుద్ధులు జలనిధులు
 [8-50]

ధరలోనఁ బుట్టి షట్టి తగవచ్చి సందేవచ్చి
 వరుస రాట్నపు గుండ్రవలె నైతిని
 [9-49]

రాట్నపుగుండ్రలు

కోటానఁ గోటాయ కోరికలు జన్మములు
 కూటువగూడి రాట్నపుగుండ్రలైనారయ్యా
 [7-32]

గానకొన్న రాట్నపు గుండ్రల కరణిఁ
 బని బాని ఘనకర్మపరకంఠులగుచు
 [వ. యో. వి. 465]

రాట్నపుఁ జెవులు

నిన్నుజూడని కన్నులు నీచులవలకన్నులు
 చిన్ని నీ కథలు వినని చెవులు రాట్నపుఁ
 జెవులు
 [7-216]

రాడకాడే పొడచూపు

ఏడనుండురో తాము యెన్నికపొఁజాలు
 దాటి
 రాడకాడే పొడచూపేహాహ మేలు
 [6-124]

రాణివాసమగు

మన్నన సంవదరాశి మదనుని వృద్ధినిల్లు
వన్నెతో పీకు రాణివాసమాయెను

[13-3]

రాణివాసము

ధర శ్రీవెంకటేశ పి తావెల్లా రాణివాసాలే
యరవై మమ్మునేలితి వేడుగాను సతుల

[13-95]

రాణివాసాలు

రాని పోని మూలలను రాణివాసాలున్నారు
తానకమై మారుకొనేదాన పీకుఁ బ్రియమా

[14-220]

రాతనార ఒలచు

అనపక పివె తాను అంబుదులు పేరఁబెట్టు
కోసి రాత వారొలిచి కూరిము లింకేటికే

[14-298]

రాతపేయు

చిక్కని తేనె చాడె చివ్వన రాతపేనికే
అక్కడ జోరునఁ గారె యశోదమ్మా

[10-161]

రాతికిఁ బ్రాణంబుఁ దెచ్చు

వేడుకునిడి చేసి పిసనిజోలఁ
బాడుచు రాతికిఁ బ్రాణంబుఁ దెచ్చి

[వ. యా. ఏ. 3-1845]

రాతిగుండె

అతిఁడు భక్తనులభుఁ దచ్చుకుఁడు
రాతిగుండెవాఁడుగాఁడు రంకుమానుఁ

డిఁకను

[8-99]

కాంతుఁడ నే నెంతాతినా గక్కదలవు నీవు
యెంత రాతిగుండెవాఁడ కేమిదెప్పిది

[14-175]

రాతిరివనులు

రాతిఁవనులాకఁడు రవ్వలకెక్కినకఁడు
వీరితక అనరెల్లాఁ బెట్టుకోలేదా

[14-13]

రాపువీరము

రాఁగవవే యిఁకనేల రాపువీరాఁ
మాఁగిన మోవితేనెకు మరిగిన దానపు

[13-120]

రాపువీరికాళగను

తూపువేక నంటితేనే తుత్తుమురై
పావురుడు

రాపువీరికాళగంటే రణవీతి గొందురు

[8-186]

రామరాజ్యము

మచ్చరము లేకున్నను మనసే
రామరాజ్యము

వచ్చినట్టి వచ్చితేమి వలసే చని

[7-128]

రాయడించు

రాయడించే చోటుగాదు
రతికెక్కినప్పుడైనా

చాయకుఁ దెచ్చుకో మాట చవులై న
యవుడు

[14-93]

రాకలఁ బోకలనట్టిగా రాయడించి

కావరాఁగ

మైకొని బోఁగకున్న మగకవమేది

[15-172]

రారాపు

సారె వెంగమాడేవు చలమున విడియేమే

రారాపై పికడకు రాకుంటేను

[15-99]

రాలరు

పాలనముద్రము బలిమిఁ దచ్చివొని

రాలరి దేవక లమ్మకమును

[6-10]

రావలయుట

అవల మురతభోగ మనుభవంపఁబోయి

రావలయుటగాక రవనేమి గలదు

[5-92]

రావిమానిచేని పొలము

మంచి గురుత్వేన రావిమానిచేని పొలము
వందిన గుఱ్ఱముఁదోలే వయ్యాశిపొలము

[10-52]

రావిమానిజిగురు

యే వేళగుణమో యెడతెగని కర్మాదు
రావిమానిజిగురై పూరక యంటిని

[6-105]

రావిమానిపువ్వులు

రతులలో మాటలు రావిమానిపువ్వులు
తతి విరహపుకాక తాటిమానినీడ

[7-34]

రాసికినెక్కు

రాసికినెక్కిన శ్రీవెంకటగిరి రమణుఁడ
నీ పువడిశమిది
యాళ వరాత్సర తనినితిమిందే యింక
నొకటి గోర నెడమేదయ్య

[10-76]

రాసికినెక్కుఁగ శ్రీవెంకటేశ రక్షించితి
విప్పుడు నన్ను
వాసికోడనే నిన్ను దగులుదును వసంక
వాపాలఁ గలవనుచు

[7-62]

రాసికెక్కు

రాసికెక్కు నీ వింతటి రాజనపు దైవమపు
దానుల మాతల్లి దక్కితివయ్యా

[8-76]

రాసికెక్కు (క్కు) కోదండ రచన

విద్యాగరువ
వాసికో మరలు నిను వడి మెచ్చెరయ్యా

[9-15]

రాసికెక్కు మునులకు రచ్చైన పొలము
వేసరక వాగేటి వేగిలైన పొలము

[10-52]

వేసపెట్టిరాజు వలచినదే దేవులందురు
రాసికెక్కు నీ పొమ్ము రక్షించుకోవయ్య

[14-155]

వేసరక నన్నును శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు

గూడె

రాసికెక్కు నీ వలపు రవ్వ మానుమనవే

[17-561]

వేసపెట్టి ఇప్పుడెంత సిగ్గుతో

నే నుండినాపు

రాసికెక్కు నీ కౌగిలే రవ్వ నేనును

[18-117]

రాసికెక్కు నన్నుఁగూడె రతి

శ్రీవెంకటేశుఁడు

యీ వరపుల మేలుయెంచ వనమటవే

[18-247]

రాసిచేయు

ఆనపడి వచ్చినట్టి అతిథి బిరుదాజుకు
రాసినేని యేమిచ్చిన రతికెక్కుని

[7-250]

రాసియెత్తుదీయు

వన్నెకుఁ బెట్టినపొమ్ము వడిరాపి
యెత్తుదీపె
మున్నిటివె వెనకాయ ముచ్చటా
దొంగడు

[6-4]

రాసివడు

వలపెల్లా రాసివడే ఘనత వేరుకొనివి
చలమేల సాదించేవు చనవియ్యవయ్యా

[18-324]

రి

రిత్రకురిత్ర

రిత్రకురిత్రయి యీ రెంటి నడుమనుజిక్కి
కత్తరపు రొంపిలోని కంబమైతిఁ గాక

[10-44]

రివ్వ

జవ్వనపువాడ వానలు నే వెరఁగవా
రివ్వలుగ నెందాక రేచేము నిన్నును

[17-102]

రు

రుణవఱుచు

కడివోసి జవ్వనము కలిమిలేమెఱుగునా
బడినుండి మిగుల రుణవఱుచుగాక

[6-11

రుత్తయధరము

వొత్తి నారాయణ నామ ముచ్చరించే
నోరను

రుత్త యధరవుదోలు రుచిగొనేదా

[6-115

రుత్తవారు

యీదేరించి నా గురుడు యీ దిరేఖ
జాపెగాక

యీదనె రిత్తవారి మీ రెంతెంత నేయరు

[16-53

రుత్తవోవు

చిత్తమి చిమ్మిరేగితే సిగ్గెమి యెగ్గెమి

రుత్తవోసి వేరుకల రుచిగన్నవారికి

[16-2-66

రూ

రూకెత్తు పుత్తడి

యోగులదాసి నీ యొకలి పొమ్మెల్ల

బ్రోగుగా రూకెత్తు పుత్తడి లేదు

[వ. యో. వి. 4-1290

రె

రెంటదెప్పరలు

ఏమని వొడఁబరచే వింకా నన్ను

అముక రెంటదెప్పరలాయఁజో వలపులు

[13-213

రెంటము

రేఁగాము పేరిటి రెంటముగట్టి

బోగిపేరి లీగాకు పొనగఱుట్టుచును

[16-2-117

రెండుచేయు

వెన్నడిని కొండాపాము వెన రెండు

పేసినాడు

వన్నికంసుని మదము భంజించినాడు

[8-235

రెక్కల గుఱ్ఱము

దిక్కులు సాదించి కవదేవుల వండఁ

బెట్టుక

రెక్కల గుఱ్ఱముపై పేరెము దోలిన

[15-160

రెట్టి

వట్టి ప్రహ్లాదుబారలు పావిన దేవుఁ

డికఁడు

రెట్టిగా వేదము అద్దరించె వికఁడు

[8-195

రెప్పుల మరఁగు

రెప్పుల మరఁగదే రేపును మాపును

యప్పుడె తోచినదివో కీలు

[9-89

రెప్పార్పక

అ వేల్పువేల్పు రెప్పార్పక మఱియు

వేవించి యందునం జిక్కి చొక్కుచును

[వ. యో. వి. 2-1523

రెప్పార్పక చూచు

అనుచు నంకంక రెప్పార్పకచూచి

యనియె నా వైద్యుతో నా వరాంకకుఁడు

[వ. యో. వి. 6-138

రేకల నెలయేరు

నైకపు పీఠాద్రినుండి జరిజరి బారేటి
రేకల నెలయేరులరీతి నున్నదిదీవో

[6-50]

రేఖరేఖ పందెము

ఒత్తి విన్నవించలేము ఓడిలేను
నీకు నాకు
రిక్తమాటవద్దు రేఖరేఖ పందెమా

[4-165]

రేపటిచేత

విన్నటిదినము కక నిమిషమై తోచిని
కన్నుల రేపటిచేత కానగెరాదు

[7-154]

రేపుమాపు

అపె యెరుగును నీ వన్నియూ
నెరుగుదువు
రేపుమాపు నే నెవ్వరించే నా విభుడ

[16-2-47]

గడును లేమియు నెఱుంగని రాజు చెవుల
బురుకలు విజచి రేపును మాపువచ్చి

[వ. యో. ఎ. 3-1247]

రేపుమాపువలె

రేపుమాపువలె రెట్టించి వున్నది
యేపొద్దు నీ రెండు నేకమే

[8-105]

రేయిఁజగలుగఁ జేయు

రేయిఁజగలుగఁజేసి రేపల్లెఁ బెరుగఁ
జొచ్చె
ఆయెడ నావులగాడె నాడిమూలము

[8-112]

రేవగలు

నీవునేసిన బాసలు నీ వెరఁగవా
రేవగలు నెట్లు వేసరించేము విన్నును

[17-102]

రేసు

అనల నిద్దరికిని అక్కడే గురుకగాక
రేసులు పెట్టింది యారేచేవే మమ్మును

[17-148]

రేసు తిమ్మటలు

రెక్కలుగల పక్షి రేసు తిమ్మటలేకాని
చక్క వైకుంఠాన కెగయు నక్షవలేదు

[6-89]

రేసులు

రేసులొక కొన్ని మీరిన రుచులు నొక
కొన్ని
యీసునఁ గడించితిమి యిముడఁ
జోపెనో

[7-173]

రేసువడు

చొప్పుగా నీ తెదురులుచూచిచూచి వాకిటను
రెప్పుల ముయ్యగలేక రేసువడితి

[14-25]

రేసువెన్నెల

రేసు వెన్నెలయెండ కోరిచెఁగా నాకమవు
అనల పాప్రాణవిభుఁ డాకఁజిబాసి

[16-52]

రేసె

రెప్పలెత్తి చూడనేరె రేసెఁ జంఘ్రనందు
వగలు
గొప్ప మార్కునందు నింకఁ గొత్త నేర్పు
నేటికే

[7-153]

రొ

రొంపికంబము

నిన్ను గైకొనరాదు నెంతకఁ బొమ్మనరాదు
అన్నిటారొంపికంబముమై నీవున్నాడవు
[14-179]

రొప్పు

ఓనుజాంతకుని సేన దగ్గరి వకవఁజొచ్చె
చొప్పి రొప్పువో తేరు సుమంతుఁడా
[10-2]

రొమ్మునఁ గుంపబీ

మగివాడు చెనకఁగా మాటలాడ
కుడితేను
ముగుడా అది రొమ్మునఁ గుంపబేగాక
[18-393]

రొమ్మువసులు

కరిములు వల్లవ కంఠపాకములు
గురుచంబులు కాముకుల రొమ్మువసులు
[వ. యో. ఎ. 4-198]

రొయ్యకొప్పు

వొల్ల నె స సారములో సూరకెగర్వించేవు
చెల్లఁబో రొయ్య కొవ్వేరె తవుడా
[16-1-14]

రొ

రొకటపాడు

రొక్కమైన నా పొందులు
రొకటబాదిరిగా
[16-2-33]

రొకలివంటి వాడు

రొకలివంటివాడ రోటిరోనిపొటకు
యేకట నన్నెటువలె నేలితివి దైవమా
[10-23]

రొకల పీడుబట్టు

కొప్పుల రొక రొకల పీడుబట్టు
పొలుపొందు నిజభోగముల పీడికొలు
[వ. యో. ఎ. 2-1041]

అ

అట్టడి

అట్టడివి నిన్నాపె యాఱిసేయ నోవునా
వట్టిర వ్రతముతోడి బలిమేకాక
[14-146]

అట్టడిది

చెంతల నీ చెక్కునొక్కి సేవలు నేఁ
జేయఁబోతే
ఏంత అట్టడిపియని యెట్టుండునో
[13-14]

అట్టు

నెట్టిన మూఁడు గన్నుల నిలిచిన చక్రమా
అట్టుగా మన్నించవే మెఱయుచు చక్రమా
[8-282]

అట్టుకెక్కు

అట్టుకెక్కి దాసుల మరవక రక్షించే నీవు
గుట్టుతో మమ్ము వహించుకొనకుండేవా
[8-269]

అట్టుపెట్టు

బాదినాతిజేసి వాని
అట్టు పెట్టువానిచేత
[అ. 8]

అ

అట్టించు

చెప్పకచెప్పిన చెలి విన్నవములు
తెప్పల కుదలనె తెట్టించె
[17-100]

లంకెపాటు

ఇంతినేటి విచారా యెందాకారా
లంకెపాటు తమకాలు లావు నేనెగదరా

[14-122

లంకెబెట్టు

యెంచరాని తిరువేంకటేశుగూడి యీరని
లంచవుఁ గొఁగిటితావి లంకె బెట్టెనిపుడు

[12-204

వలపు పై కొనరై తే వడి మొగచాటుగాదా
లలవల సిగులేల లంకె బెట్టెనయ్య

[18-480

లంకెలవిన

వెంకటగిరిపై విభుని పుణ్యకథ
లంకెల వినని యన్యులము

[5-144

లంచవంచంబులు

లంచవంచంబులు లావుగావంది
వంచనచేసి విశ్వానంబునక్కి

[ప. యా. ఏ. 6-229

లంజకాడు

లంపుగుచ్చి గొల్లెకల లంజకాడ నీ
యంపులే వెదకంబట్టి నెట్లరావోరి

[4-127

లంజవారు

కోరి వేవేగఁ గైకొనురెల్ల లంజ
వారికిఁ దగవె యేవఁనఁ జూచినను

[ప. యా. ఏ. 4-1560

లక్కపూత కప్పురులు

వెక్కనపు ప్రియమది విరిగితే రోతరా
లక్కపూత కప్పురు లీలాగు టిటువంటివి

[11-3-60

లక్కపూస కప్పురులు

లలనల జవ్వనాలు లక్కపూస కప్పురులు
నెలకొని వేవేదితి నీటిపై వ్రాత

[7-34

లక్కముద

వండువంటి మోవికేరే వచ్చిలక్క

ముద్రలివి

వండిన పంటకే కావా వలుముద్రలు

[13-38

లక్కవరె గరగను

లక్కవరె గర గొక్కలాగుల

మాటలాడేవు

నెక్కొన్నవి భావములు నే నెరఁగనా

[17-335

లక్కడ నెవ్వతెనెన ఆనయిచ్చి

వచ్చితివో

లక్కవరె గరఁగిన లాగు రతి జూపేవో

[17-388

లకిమి

లకిమమ్మకేమైన లంచములిమ్మనదో

కుకవాణి తలుపు మూసుక తియ్యదు

[12-8

లగ్గస్థుడు

దీమనపు టానలకు తీరని లగ్గస్థుడను

యీమరఁగువాడ విన్ను నెట్లు

గొలిచేరయ్య

[7-246

లచ్చన

వచ్చిగా నీ మోవిమీదఁ బలుమోసఁగలకాక

లచ్చన గుఱుకు మాన్పలాగుల నావకమా

[15-60

లచ్చనలు

మచ్చరమురెల్ల మానె మనసొక్కటాయ

నాకు

లచ్చనలు నీ మోవిపై లలిమదగా

[14-113

కందువగు వీమెను కాఁగిలింపఁగానె నామై

చందముగ వీమెని లచ్చనలంటెను

[14-163

అచ్చిగొండి

అచ్చిగొండి నీ వంటి నెలకనా నేను యింక
పెచ్చుపెరిగే వదేమి విన్నదానవా

[4-105

అచ్చెనవెట్టు

చక్కిని నీ దేహమంటి సారెసారె నెవ్వతో
అక్కడ రేకలుంచి నది యెవ్వతో
గక్కన వేరొకతెకు గాగిలి

నీ వియ్యకుండా

రెక్కన అచ్చెనవెట్టే లీలనుమ్మి విడుచు

[15-735

జాతిగా మాతోడుకను పరవమాడకు మని
చేతుల నెవ్వతై నా అచ్చెన వెట్టెరో

[16-232

అజ్జబండ

పాలుమాలిలి అజ్జబండనిజేసి
గేలిఁ బెట్టుచు గేరికేరి నవ్వుచును

[అ. మ. క. 5290

అప్పు

ఇప్పుడే యేల పెనగే వీరతో నీవు
అప్పుల కప్రమిచ్చి యలవుదీర్చవయ్యా

[13-143

అప్పలుకట్టు

గంధానఁబూనిన పూతకడిగి అప్పులుకట్టి
యందుముఖెలమేల్కొంగ కింపులాయను

[13-144

అయకాఁడు

స్రియముతో మంచమెక్కి విలువని
పేరంటము

అయకాఁడుగదవే తొలఁగు బావఁగారు

[17-355

అక్షోవలక్ష

చేతులివియు రెండే చేష్టలు అక్షోవలక్ష
యీతల హరిఁ బూజించ నిచ్చలేదు

[7-227

లా

లాగుల బంధుఁడు

బాఁడై ముద్దుమాపు ప్రాణమై
లోననుండు

యీలాగుల బంధుఁడికదే పో విష్ణుఁడు

[7-183

లాచి

లరిఁగొప్పె గొప్పెగాని లాచి మోము
చిన్నఁబోయె

బలిమి చూపఁగ నీతోఁ బంకగత్తె

[17-118

లాచు

చేచేత శ్రీవెంకటేశ చెలి యలమేరమంగ
లాఁనట్లనెమించె లావణ్యులు

[14-264

లక్కవంటిమదితోడ లాచుకవుండిననాతో
మక్కువలు చల్లచల్ల మంకన చూడితిని

[17-109

లాడిఁబడు

వంచేంద్రియములనే బాడిగె మోచితిని
లంచపు సంసారమనే లాడిఁబడితి

[10-227

లాతు

లాతుగాఁ బదారుమే లాయాలు నీ నరెల్లా
యీతల వింకఁగూర్పు మేరుగాను సతుల

[13-95

లాయపు పాఠా

యాయెడ శ్రీవెంకటేశ యిలు నన్నుఁ
గూడితిని

లాయపుటింకుల పాఠాఁలనుఁ

గూర్చవయ్యా [14-276

లాయ

లానిన శ్రీవెంకటేశు లాగులెల్లఁ గనుగొని
యీనడముదీర వురమెక్కనైతి నా

[15-32]

లావరి

ఇంకాఁ జదువవయ్య యిటువంటివి
లంకెలాయ నీ విద్య లావరినైతివి

[14-275]

కలసి నే నుండఁగానె కమ్మి రతికిఁదీసేవు
లలి శ్రీవెంకటేశుడ లావరివోయి

[15-225]

లావుదిగు

ఈవల నావల నేచేటి యానల
లావుదిగుచె పో లాభము [11-3-68]

లాసి

చేసేనఁదేఁ గలవు నేనాసేనవనులు
లాసి తగిలించుకొంటే లంపటారంటు
[11-186]

ల్రి

లీలారవిందము

వీవు మన్నించేటి యట్టి నెలఁతలకెల్లాను
తావుల లీలారవిందమువె కానా
[15-201]

లూ

లూటిబెట్టు

లోఁములోపల లూటిబెట్టు-ఇది
తైకొని హరి యెరఁగవుగా నీవు

[11-2-22]

లూటిసేయు

రమణఁ గంసాది యనురలు లూటి
సేయఁగా
తమిఁ గృష్ణావతార మిందరి తైతివి
[16-160]

దక్కె నీకుఁ జాలదా తగు దుకుమిణి నీవు
వెక్కిసాన లూటిసేసి వేసుకొన్నది

[15-25]

లె

లెంకతనము

ఏక్కము నేఁ జొచ్చినది నీ లెంకతనము
చక్క నా జీవనము నీ శరణాగతి

[10-113]

లెక్కపొక్కలు

టొక్కన భండారములు వాని లెక్క
పొక్కలు మఱియ మున్నుగ నగరికిని

[వ. యా. ఎ. 3-1074]

లెక్కలేని యప్పు

ఏక్కువడపనికిఁ జేసినదే చేత
లెక్కలేని యప్పునకు లేమే కలిమి
[6-63]

లెక్కలేని వరములు

లెక్కలేని వరములు లీలతో మా కిచ్చితివి
యిక్కడ నేపొద్దు మాయంట నుండవయ్య
[10-46]

లే

లేత

లీలఁ జిన్నీటికిని లేతా చెలిచెమట
లోలిఁ బూఁబాసువున నుడికె గాక
[4-7]

లేత నవ్వు

ఎంత వలనితివయ్యా యింతికి
చెంతనుంటే లేతనవ్వే సేసపాదానా
[7-56]

లేసుపెదవులు

అనందనతితో మాటాడితే దోసముగాదు
లేసుపెదవులు గదలించవయ్యా
[18-309]

లో

లోగోను

నా తప్ప లోగోనవే నన్ను గావవే దేవ
చేరినిజేసి నెన్నుజేరి శరణంటిని
[5-252]

ఎదురుమాటలాడితి నీకు యీ తప్పులు
లోగోను నీవు
వదరగదగదు నీకు పంపిముచ్చితి
గవగదే
[7-65]

దండముపెట్టుట నాది తప్ప లోగోనుట
నీవు
నిండి నీవెప్పుడు దయానిదివిగాన
[7-199]

రామా దయావరసీమా ఆయోద్యపుర
ధామా మావంటివారి తప్పులు లోగోనవే
[8-94]

లోచు

యెఁమి శ్రీవేంకటేశ్వర దీక్ష నేల లోచిని
చెలగి తనిబాసలు చెల్లించేగాక
[

పూచిన యెఱపుల బొమ్మను దీక్ష తెనల
లోచకువే మనసు చిలుచువోయాని
[4-8]

వాలుకరెప్పుడు నీవైవం నేనెంతలోచినా
తారిమె చూపుదు క త్తరించేవా
[17-45]

లోకదిమ్మరి

తీరువర్ది పెరులోకదిమ్మరివి నీకు నేను
అరి తేరి నేడు నీకు నా నెత్తెరిరా
[13-10]

లోకబండరు

యోనిగంతుడనై పుట్టి యోనికి మగ్నుండ
నైతి
పూని లోకబండరనే బుడ్రెరిగినా
[2-19]

లోకశరీరి

యెందులేని యశ్చేవుండు నెంచిచూచితే
దేవుడు
చెంది లోకశరీరియై చెలరేగిని
[7-110]

లోకాలకు పొరపు

పొరించి లోకాలకెల్ల పొరపైన దేవుడవు
బాలుడవై దేవల్లతో బాదానీలయ్య
[8-90]

లోకలోడిమాట

లోకలోడిమాటగాదు లోను వెలి నొక్కటె
అకె నీడకే తేవయ్య నవ్వగాములెంచను
[17-68]

లోచూపు వెలిచూపు

లోకమంతా నందె లోచూపు వెలిచూపు
శ్రీకాంతడైతోచె చిక్కినవి యేలా
[10-228]

లోన

చేచేక వేడికొమ్మని చెక్క నాకు
నొక్కుమని
యే చదువులోనుందెనో యీ వోజులు
[13-33]

లోనా వెలిని

లోకవరిపూడ్డుడవై లోనా వెలి
నుండగాను
చేకొని పూపులు బండ్లు జిదిమితని
[5-252]

లోనిల్లు

లోనై నీకు నుండగాను లోనింటికే
బలిచేవు
[14-220]

లోనుచూచు

పోహలను వెలిజూచే చూపులోను
చూచుచే
అహా దేవతలనందే తాగనుట
[10-68]

లోనునుచు

వెలె దోచిన బుద్ధి వేగమె లోనునిచి
చలమున చంచలముడిగియుండుచే
సమాధిలక్షణము
[10-90]

లోమొనపు

ముత్తెపుణిపుల నీరు మున్నిటివలె
నుండునా
ముత్తెములై బలిసి లోమొనపుగాక
[6-139]

లోవారు

అందు నీవు నొక్కటైతే నొడుగుగాక
యేకున హమ్మంటకు నేమెవ్వరిలోవారము
[13-22]

లోవెలుతులు

లోవెలుతులన్నియును లోగొన్న
యందాక
వేవేగ బంధములు వీరునందాకా
[5-152]

వ

పంకగాలము

కుత్తికె మరు శంఖము కురులు
పంకగాలాలు
కొత్త నీకు నాకు బొందుగూడునటవే
[15-81]

పంకదిద్దు

మలయుచు పసిడి తిమ్మవగ్రోవిపట్టి
పలకెల గణికలో పంక దిద్దుచును
[ఉ. క. 302]

పంకలుదిద్దు

తలగొత్తిటి తలెదిలివేసి
గలయంగ నేటి పంకలు దిద్దగలవు
[అ. మ. క. 2396]

పంకలోత్తు

కలె నడుమంత్రాన గతిఃపురదచిన
నెలకొని పంకలోత్త నీవే నేనుకువు
[8-18]

నరువులపంకలోత్త నడమనేమున్నారము
చినికేవు తరికిపు చెల్లు నీకు నింకను
[14-27]

పంక పంక తెరువులు

కింకపు కిరుచేత క్షిప్తన దేహము
పంక పంక తెరువు వడినీసి
[5-208]

పంగి మొక్కగు

జడిగొన్న అపెగోడి జగదపువేళ నిన్ను
వడి నా కాల దాకినా పంగి మొక్క
నైతిని [18-42]

పంగులిచ్చు

రంగగు శ్రీవెంకటాద్రిముని
దేవికిచ్చితి
పంగులియ్యక మొక్కంక హనుమంత
[7-15]

పంచు

వెలయ శ్రీవెంకటేశ వేహుకు నమ్మ
గూడితి
వలపుజడి యెంత పంచితోవో అయ్య
[13-31]

మంచివాడె నా విభుడు మగువలాల
పంచుకోవలసి తానె వలసించెగాక
[14-225]

పంచుకొను

కలసిలే నీవితని గర్దించే వెవ్వకవే
వలసినప్పుడు నీవూ పంచుకోరాదా

[14-199

పండదరగు

కొండలంతలై కుప్పలు వడియెను
పండదరగు రావణుకలలయి (బి)

[10-17

పండపండనట్లు

అందనే శ్రీవెంకటేశుఁ డంతర్యమైవుండి
పండపండనట్లుగ(7) పన్నెక్కెచ్చిరది

[7-256

పంతఁబడు

వట్టియాసఁ బొరలేది పంతఁబడి తిరిగేసి
యెట్లు వేగించగవచ్చునేమందను న్నూ

[10-247

పంతుకుఁజెప్పు

చింతించి చింతించి శ్రీవెంకటేశ్వరు
పంతుకుఁజెప్పిన హరివాక్యమే యెక్కుడు

[10-188

పంతులు వాసులు

ఇంతి జవ్వన వనన నిన్నియునెలకొనెను
పంతుల వాసులతోడ వలరాజ పాఞ్జలు

[7-52

పంతువాఁడు

బయలైన నీ పరమపదము గోరేనంతే
పంతున నీ తోడి పంతువాడినా

[7-102

పంతు వాసి

అంతటనెవచ్చికాచు నా పచ్చుండుఁడు హరి
పంతుకు వాసికి నతినివాడినంతజ్ఞాన

[10-201

పంపెట్టు

ధరణి పంపెట్టఁ బ్రతిధ్వనులు మిన్నులు
మిన్నులు

వీరనైతై నలి నరసింహ దేవుఁడు

[6-228

పంబు

వనంతకాలము దప్పిపంబుగావఁగానేమి
కనిగాఁతై యెలయించి కలయఁగానేమి

[15-66

బింబాధరుఁడొకఁడు పికవాణినినేను

యింబడర నిదరికి నేటిసొంపులే

పంబులేక అందుకెవో వైపుగ మాద

వైడనే

పందినపేరు ధరించెఁ బక్కన నీవిభుఁడు

[15-281

వకవకలగు

వకవకలై యింత స్రవము దక్కినను

సుకము దక్కకపోయెఁ జూచితేయనుచు

[ప. యో. వి. 4-829

వక్కణించు

నిక్కి యెవ్వరిని బేర్కొని పిలిచిన

నీ నామములైతోచి

వక్కణించఁగా పకలకట్టముల వాచ్చుఁడ

పబుగా [10-103

మొక్కలపుజేకలేల మొగమోట

మదియేల

వక్కణించి నీవేమన్నా వద్దనేనా నేను

[17-454

వగరించు

అని తమవారితో నవి యెల్లాఁజెప్పు

కొంటా

దరినుండే వగరించి తమకింపుచుండురు

[8-227

వచ్చినట్టై వచ్చు

మచ్చరము లేకున్నను మరసే రామ

రాజ్యము

వచ్చినట్టై వచ్చితేను వసే చవి

[7-128

పజ్జుంటో వారంటో

పజ్జుంటో వారంటో వారి పాఞ్జంటో

పెజ్జుఁజూపించరు వేయిలకిరరు

[ప. యో. వి. 3-232

వజ్రపంజరాలు

అంచనకని తైదుపులమరిన హస్తములు
పంచల మాకికే వజ్ర పంజరాలపుగాక

[6-101

వజ్రగట్టు

భృతిహీనులకు నెల్లిదిక్కులు కాతువుగాక
వ్రతము చెల్లిన నింక వజ్రగట్టు

[5-183

వట్టిజోలి

చెంపి నీతో సిగ్గువడి చేడవ నిలుచున్నది
యెందాకా వట్టిజోలి యింక నానీవయ్యా

[14-29

వట్టివాపులుసేయు

వాకు వీరనుచు వట్టివాపులు నేనుకలేని
పేరు వెట్టుకొని లోలో బిరువీకులయ్యేము

[11-3-7

వట్టువోపు

గుట్టునజడియరు కొంక చుమెరయరు
వట్టువోరు తమ పులకు

[15-214

వడగు

దగ్గరి రాదంటాను తరణినేతికేపు
సిగ్గులు వడగవద్దా చిన్నదానికి

[13-91

వడచల్లు చూపుకాడు

కడుముత్యపుబేరులెకట్టబెట్టె మెడనింద
వడచల్లుచూపుకాడ వచ్చేనో రానో

[4-106

వడచల్లుమేను

వడచల్లుమేనితో పనివాడజూపుల
నిడువాయ గను సొంపు నీకే తెలుసును

[4-164

వడదాకు

గదనకొజుకుడిక్కి కాముకపద్యంబిక్కి
నిడివినేమైనాగల నిక్కినిక్కి

ఒకరి గుణముతోడ నుడులు విద్యలజాల
వడదాకి బడలనివాడువో వైష్ణవుడు

[5-59

సూరిజ్ఞానంక చొరచివోట్టువొచ్చి
వారబియ్యమెత్తి యెత్తివడదాకి

[6-70

వడదీరు

దోసాగావుగద మాతోటిపొందులివి శ్రీని
వాసుడా మా చేతలను వడదీరునా

[12-264

వడదేర్చు

పొడకట్టి తన కరంబుల మేనునిమిరి
వడదేర్చి లాలించి వరదుడై పలికె

[ప. యా. ఏ. 2-922

వడబెడు

ముడివడి యింద్రియముల కింకరడై
వడబెడనిదిపో వైష్ణవము

[5-230

వడబెడి పరులింద వాకిలిగాచే నేను
వడినలో హరియున్న వాకిలి గాచేను

[7-206

వడమ రెంటికిని నా మేను

వడబెడె యెందలి వాడనో నేను

[9-53

వడవడ వడకు

వడవడ వడకుచు వాలెఱ మిగుల
దరువుచు మాటలు దడబాటు గొనగ

[ప. యా. ఏ. 4-1309

వడినెక్కు

వలరాజు తూపునంజ వడినెక్కు మనసు
మలసి రతిసుఖం మరపాయ మనసు

[11-40

వడిబెట్టు

నీ మోట మీరేనా నీవే నేగానా
వాములాయవలపులు వడిబెట్టకింకను

[18-19

వడియగట్టు

యీదనె శ్రీవేంకటేశ యెనసితి మీద్దరము
వాడిక వలపులింక వడియగట్టడినా

[14-281

వడియు

వనిత చెక్కలవెంట వడినే జవ్వాదినే
మినుకై పి మేనెల్లా మెఱుగయను

[13-132]

వడుగు

సంగడి కూచున్నాడు చవవెల్లా నిచ్చినాడు
యెంగిలెమో వడిగివి యేమిందున

[17-232]

వడ్డికిఁబారు

వనితల తలపులు వడ్డికిఁబారి నీమీద
యెనయుమెక్కడనైనా యేడగాను నతుల

[13-95]

వలచిన వలపులు వడ్డికిఁబారి
తలపు తెరవవే తరుణి యింక

[15-276]

వడ్డిరెచ్చుకొను

వలనైన చిరునవ్వు వడ్డిరెచ్చుకొనేవతే
వెలయ నీవెంత వచ్చించివా నగవు

[18-361]

వత్తికి నూనెఁగొల్దె

హత్తిన పుణ్యము బాపము నవ్వుటి
ముఖములకొఱకే

వత్తికి నూనెకుఁ గొల్దె వడిజనె

దివనములు

[5-118]

వత్తిలోపలి నూనె

వత్తిలోపలి నూనెవంటిది జీవనము

విత్తు మీదటిపొల్లు విధము దేహంబు

[11-3-116]

వత్తివలె పైఁబడు

బత్తినాకుఁ గలనంటాఁ బాయపు నీ వాపెకు

హత్తిన చెలిచేఁజెప్పి యింపవామాటా

వత్తివలెఁ బైఁబడేవు వట్టిచనపు నేనుక

ఉత్తరమీరా యిందువారకుండేఁగాని

[17-379]

వదనముచేర్చు

యెదుటను శ్రీ వెంకటేశ్వరు నామము
వదనము చేర్చుట వైష్ణవము

వదరుఁడనము

వదురులాది యాడఁడు సారెకు నేరుతు

నంటా

వదరుఁడనములనె వాదించెనే

[14-260]

వదరు మాటలు

• అదనఁ బార్వతీదేవి కళఁదే నీ మంత్రి

మిచ్చె

వదరు మాటల మాయా వచనా లేమిటికి

[9-204]

వన్నెకుఁదెచ్చు

అన్నిటా శ్రీ వెంకటేశ ఆంమేల్

మంగను నేను

వన్నెకుఁదెచ్చుకోమాట వహితెక్కినపుడు

[14-93]

వన్నెచెడు

ఆసలవియెడితాళ్ల నంజుంగట్టు విధికి

వచ్చుగించితివిగదె కర్మమా

వాని విడిచితిమి నీ వారమైతిమి మమ్ము

వన్నెచెడవీకు వో కర్మమా

[5-187]

వయ్యాళి

నీటున వయ్యాళివోయి నీవురాగా నదెచెలి

కోదికొమ్మవొరగుండి గొబ్బునఁజూచి

[15-277]

నతికి నీ మెడ రతిసామునేనే కంచము

ప్రతిలేని వయ్యాళి బయలు నీవు

[15-299]

వయ్యాళి పొలము

మంచిగురులైన రావిమాని చేనిపొలము

వంచిన గుఱ్ఱముఁడోలే వయ్యాళి పొలము

[10-52]

వరతఁగలపు చింతవండు

వాఱిగేళవు నొల్లనిబడకులు

వరతఁగలపు చింతవండు

గోవిందుని కలు మొక్కుని మొక్కులు

గోడలేని పెనుచిత్తములు

[7-1

వరతఁగొట్టు

కరుఁ గోవపుభూతము కాయమెల్లా

మఱిసించె

వడిన జ్ఞానపుచేరు వరతఁగొట్టె

[8-6]

వరతఁబోవు

వరతఁబోవుట్టి వడినంసారపు

తెండ్రుకలి శఁకుగునాడు

[11-2-49

వరతవచ్చు

వాటమై వరతవచ్చె వనికకోరికలు

యాటపెట్టకొని నేమి యెవ్వరిఁబోయెను

[14-121

వరతిపాలు

వరతి రామునిచేత నిమిషములోననే

వరముఁబ్బియు వెందో వరతిపాలాయ

[9-75

వరములకొటారగు

వరములు కొటారుగా వక్కజించి

పెంచేకొండ

వరగు లక్ష్మీకాంతు పోనిపుఁగొండ

[9-182

వరనలవద్ది

పొరుగుపెప్పై వంపు పూసేపు నామీర

వరువఁవద్ది కాపె వచ్చుదాకాను

[7-57

వలగొనఁదిరుగు

వలగొనఁ దిరుగుచు వలము వినరుచు

విరిచి గుఱ్ఱములు నేర్చుచు చూవఁగ

[6-93

వలగొను

మలభావఁగలరు పొరిది దేవకలు

వలగొను పావము వారింపలేరు

[10-215

వలవ

యాకడశ్రీవేంకటేశ యేకమైతి మిద్దరము

వాకు దోసములేదని వలవలీవయ్య

[

వలపుఁదేనె

వలెనను వారిదే వైష్ణవము ఇది

వలపుఁదేనె వో వైష్ణవము

[5-230

వలపుపూయు

పొరుగుపెప్పై వలపుపూసేపు నామీర

వరునలవద్ది కాపె వచ్చుదాకాను

[7-57

వలఁబెట్టు

వాసుల సంసారమున వలఁబెట్టి నీమాయ

గానిఁబడి యిఁకనెట్లు గడచే నీమాయ

[10-67

కొడరిన హృదయమే తోడిదొంగయై

వడిగొని తన్ను వలఁబెట్టగాను

[11-3-96

అనమాపి నీవు నాకు నప్పటి నన్నునేసేవు

వానితోనుండిన వారి వలఁబెట్టవలెనా

[17-587

యాడ వీకుఁ జెవిలోన నేకాంకము

చెప్పితిమి

వాడు మోవి చవిగొని వలఁబెట్టెవా

[18-398

వలయపుఁగత్తి

వలమురి నెఱాఁడి వలయపుఁగత్తి

బలసి చూవకైదు పాటి యుగ్మమును

[వ. యా. వి. 2-901

వలలఁబెట్టు

వలలన వారినింక వలలఁ బెట్టగఁజోలే
అలరి యెంతవకీర్తి యనరా రోజులు

[17-481

వలవనిజోలి

వలవనిజోలే యితాను వడినిదిగాక
యేమివేసినను
సులభమిందునే కొల్లొటి వారలు
చూరలు గొనిరదే మోక్షంబు

[8-101

వలనగంపలమోపు

వలన గంపల మోపువల్ల లంపటము
మోచి

తలఁచుచు బారలేక దాగినయల్లు
[5-137

వలసినొల్లములు

అద్దమరాతిరిదాకా నందునిందు
నుండివచ్చి

వద్దవోరా నీకువింత వలసినొల్ల ములు
[12-1

వలిపిరిగాలి

వలిపిరిగాలితో వలి మీటిమీటి
బిలువిడి వానయంపాజాలమైన
[వ. యా. వి. 4-609

వలెనను

తలఁచినచోటను తానే వున్నాడు
వలెననువారి కైవసమెప్పుడు [8-141

వలెవలెనను

బలిమి నిన్నుఁబట్టగ పాపట చెకరెగాక
వలెవలెనని నీతో వాడులకు వచ్చెనా
[17-316

వల్ల

ఇంక నెంతగాఁగలదో యింతివల నీకు
[14-203

వల్లడివలపుకాదు

చొల్లెపుఁ జూచే నీకుఁ జూడఁబడి నింతవడి
వల్లడి వలపుకొడ వచ్చేవో రావో

[4-106

వల్లెగావేసుకొను

వల్లని వలలనీడ పాగుడఁ గొండలోన
వల్లెగా వేసుకొన్న వాలముతోడ

[8-144

వల్లెతాడు

వల్లలమ్మ నేరిచిన జాణ గొల్లెకలకెల్ల
వల్లెతాడు మా చిన్న వానుదేవుడు

[17-343

వల్లెతాళ్లు

తెంచఁగరాని వల్లెతాళ్లు తెలివితడని
లేక నవ్వులు
మంచితనములోని నొవ్వులు చూడఁబోని
మాటలు
[5-1

అలంకనుండి తన కందరాని తెంకాయలు
వల్లెతాళ్లువేసి పంచినమ్మా

[10-161

వల్లెవాట్లు

వల్లెవాట్లతోడ వడిఁ బెద్దకన్నుల
చల్లుఁజూపులబోయ జవరాలు
[4-118

వల్లెవేయు

వల్లెవేసి కోడెంను పంచుకొనేయట్టి నీకు
చెల్లనెంత నీవు చేఁచేసినా మమ్మ
[13-92

నారలు నాలివొలిచి నమ్మికలందాడు వేడి
పోరచని వల్లెవేసే పొట్టివాఁడవు
[13-93

జాలకృష్ణ బోయిందా వసుల వల్లెవేయరా
వాలుఁజూపుల మమ్మేల వల్లెవేసెవు
[17-346

వసంతమాధు

నిక్క దేవుళ్లు ముత్యాలు నీపై
వసంతమాధఁగా
చుక్కలలో చంద్రుడవై చూసబడివి
[3-169

వనయగు

వనగని పెక్కు దేవతలఁ గొలుచుకంటే
సునరాన హరివారై సుఖియించు

[9-279]

వెనఁగర్క మొకవంక విజ్ఞాన మొకవంక
వనగావు రెంటి బలమంతములను

[9-281]

యెత్తుకొన్న వేఁకమై యెప్పరికి

హత్తిచూడ వెరకు మీ యారకి బాలునికి

[10-237]

వనిదప్పు

వావా నీవనెటి వనిదప్పు కైకొంటి
భూవిభుఁడు నీ వనెటి పురుషార్థము

[10-200]

వసులమూఁట

వసులమూఁట మోవఁగఁ బడవేయఁగ
వసముగాని దెలువలె నొన

[5-122]

వశకాడు

శ్రీవెంకటేశుఁడే చిత్తగించి నన్నేలఁగా
వావాక వింద్రియాలు వశకాడినా

[9-128]

వశకు

పైకొని శ్రీవెంకటేశు బంబుకు వశకులేదు
పైకమైన హరిభక్తి వహజమింటే

[7-54]

వశకులాడు

ఏటి మాటలాడేవే యెందాకా నీవు వోరి
వాఁటముగ యిచ్చే వట్టి వశకులాడకురా

[13-230]

వశకువేయు

కొందరు నరకచుందు కొంత వశకువేనేరు
కొందరు స్వర్గము వారు కొంత వశకు
వేనేరు

[9-41]

వశచుకొను

వలుమూరు వచ్చిఁదానే వనిలేనివరాకు
వశచుకొన్నది తానే వట్టిభీతి

[8-223]

వళావళి

ఎంత చనివిచ్చితివి యీపెకు నీవు
వంతులకు వట్టివళావళ్లు వేనేనిపుడు

[13-174]

వళుకు

వళుకు కోవనివాడు వచ్చి పూటవడనేరి
వొలిసినంత తవంత మందరాదా

[16-1-30]

వళుకువేయు

వట్టిభక్తి నీ మీఁద వళుకువేసి నిన్ను
బట్టితెచ్చి మతిలోనఁ బెట్టుకొంటిని

[8-49]

యంత వీతో నవ్వెటి యంతి

నీ కొకతె యేది
వంతగా నీపై వళుకువేయఁగాక

[17-368]

వా

వాండ్రెక్కు

హాని నీపై మచ్చరము వందఁ
బెట్టుకుండితేను

మోవాన వాండ్రెక్కు నీ మోవిమీఁద

విందెను [14-221]

వాఁకసేయు

యెంతవదై నాఁగూడ వేమినేరుచుకొంటివి
వంతవంటి సిగ్గేటికి వాఁకవేవేవు

[14-81]

వాఁటమగు

తలచినతలపులు దైవారి లోలోన
వలచిన వలపులు వాఁటమాయను

[18-329]

వాఁటము

ఏటిదో నీచి తము నే మెఱుంగమయ్య
వాటమైన వెల్లవిరి వారమయ్య

[14-154]

మాఁటలు దేవించ నేర్పుమగువా

పీకు విప్పుడు
యేటికె నా విభునితో నేకాంతము
వాటమై నా పతి పొందువద్దన్నా మానవు
గాఁటాన నీ కింతయేలె గామిడితనాలు

[16-3]

వాటమైన వలపులే వానిరేఁచెఁగాక నన్ను
వేఁటపెట్టి నిన్నునింక వేసరింతునా

[17-460]

వాఁటాలుసేయు

పాయక కూడె నికఁడు పంతముగొనుటే
మేలు
వాయఁదోకే కొనగోరు వాఁటలు సేసేని

[14-137]

వాఁడిమీదవాఁడి

చెలువుఁడు వీఁడె చేకొను నేఁడె
వలరాజు తూవులివి వాఁడిమీదవాఁడి

[15-16]

వాకట్టు

కడుముక వచ్చేటి బలురోగవుఁ
గుక్కల నునిగొలిపి
వదలక ముదిసిన ముదిమే వాకట్టుగఁగట్టి

[5-201]

బూ(పూ)తకిఁ జంపినవాఁడే బూతకి
వాకట్టురక్ష

పాతాళానఁ గూర్కమైన పతిగుంక దోషరక్ష

[10-54]

వాకట్టుకట్టుకొను

వడినెవ్వతో విన్ను వాకట్టుగట్టుక యింక
ముడిపెట్టివిడిచి తా మొప్పెఁజేసెఁగాక

[17-563]

వాకము

యాకట శ్రీవెంకటేశ అలమేల్మంగను
నేను
వాకముగాఁగూడితివి వడి విడనేర్పు

[18-133]

వాకిటగొల్ల

వామనమూ రికి వాకిటగొల్లను
సోమార్కనైక్రుని పొరిది లెంకను

[5-271]

వాకిట తంగెటిజున్ను

వన్నెల మాటల వాకిటి తంగెటి
జున్నుకు వడగాలి సోకినది

[12-353]

వాకుచ్చి ఆడు

వాకుగా వేదొకరు విన్నవము సేసేరా పీకు
వాకుచ్చి నేనే అడవలెఁగాక

[8-167]

వాకుచ్చు

తైకొన్నకొంది కర్మము వాకుచ్చి
తనతోనే వగవగనేలా

[10-220]

పైకొని యే పొద్దు నే పానువుపై
మండగాను

వాకుచ్చి పేరునాఁ బిలవకుమీ నీవు
[13-211]

వాకుచ్చి నీతో నేను వక్కజగా
మాటాడగా

పీకు దేవులై నవారు నిన్నేమందురో
[18-302]

వాకుఁదెరపులు

వాకుఁ దెరపులు వన్నెలు లోకాలఁ
గూతులు పక్షులు నో గోవిందా

[5-8]

వాకుదోసము

యాకడ శ్రీవెంకటేశ యేకమైతి మిద్దరము
వాకుదోసము లేదని వలవలవయ్య

[17-543]

వాకుననాడు

వాకున నాడినయట్టి వట్టి వల్లదాలనెల్ల
దాకొని పొరయనంచే తప్పలేలేవు

[7-54]

వాకున వెళ్లనాడుట

వాకున వెళ్ళనాడైనా వడిఁ
దీర్చుకొనేనంచే
యాకడ నా మొగమోట మింటేవేసె

నిన్నును
[17-200]

వాకునిష్ఠూరము

యేకతాన నాపెతోనె యేమన్నా
వందువుగానె
వాకునిష్ఠూరములేల వద్దువద్దు యాడను

[17-392]

వాకునిష్ఠూరాలు

వీతె తెలుసు నాపెకు వీకంచేఁ దెలుసు
వాకు నిష్ఠూరాల మీలో వంతువెట్టేవారమా

[14-134]

వాకులుపోకులు

యేగతాలు సమకూడె నియ్యకోశ్లేమనకు
వాకులు పోకులుపోక వావిగూడెను

[14-32]

వాకులేనివరము

రాకపోకలచేత రాగిన పెనుఁబుండు
వాకులేనివరము వలవనితలవు

[11-3-5]

వాకొలుపు

కాకిజాన్ను జాన్నులంటా గంపెఁదేసి
తనిపించి
వాకొలిపి బాలులెల్ల వాపోవగా

[6-167]

వాతైవమ్ము

అకసపుఁ జుండునికి నానవడఁగానేమి
వాతైరాని పతికి వలవఁగానేమి

[15-66]

వాగము

పోగల శ్రీవెంకటేశు సురరి సింగారము
వాగమై యమరెఁగాన వన్నె తెల్లవమరె

[15-90]

వాగియ

వాగియ విగువంతవవలి దాటించి
రాగేలు దిగియించి రవళిదేయనుచు
[వ. యో. పి. 2-674]

వాగేలు

అన్నిటదేటి యాడఁగ దేవుడు
తిన్నఁగ వాగేలు దిప్పేవారే

[6-93]

వాచకపుమాటలు

అందమై వాచకపు మాటలాడేవు
సారె నాపె
పొందులం జదివించు నా పుస్తకములు
నిన్ను [3-65]

వాచవిచవులు

వాచవిచవులు చూచే వంటకాల చోచేదో
ఆచాయనేవుండు నాదిమూలము

[7-184]

వాటుఁబరువు

వాటు బరువునవచ్చె వనిక వీకడకును
అటదాని యగ్గలిక అటు గూడవయ్య

[18-379]

వాడఁబారు

వొద్ద వీ తెవుడాకఁ దుండవతె నాకనికి
వద్దనఁగ రావనుచు వాడఁబారేవు

[12-202]

వాడమగువల విందు

వోడఁ దెందరికినై నా పుత్రువె చెప్పేని
వాడ మగువలవిందు వానకేమి

[16-2-31]

వాడిక

యేదో వున్న శ్రీవెంకటేశుడే
యింటికివచ్చె
అడికో వాడికో అంగన నీకు
[14-1]

వాడికగు

వేడుకక తెయైనది వెక్కసాన నవ్వుగొక
వాడికైన యిల్లాలికి వరుసా యిది
[18-323]

వాడికచేయు

యేడతవము నాకేడతవము నే
వాడికజేయగ నీకు వచ్చినదేమి
[6-74]

వాడికె

వాడికె నొందొరులము వలచిన వలపులే
కోడి యెరుకలు పేసికొనవచ్చేరు
[14-14]

వాడుదేరు

యేదో (?) బాయిటబారే యీగ
నయితమును
వాడుదేర నడవుల వాలివారి
[9-179]

వాడుదేరఁ బూజించవలె గమ్ముఁ
బువ్వులివె
నీదెమిదె కొలువుకు విచ్చేయవయ్యా
[9-195]

వట్టి వెతలఁబడి వాడుదేరేము
ఎట్టు నేసినను జేయు మిందిరారముజా
[11-2-55]

బలిమినేఁ జేయఁగాని వంతమాడి
నిన్నునిట్టె
వలపించి నీమోము వాడుదేర్తును
[13-26]

ఏడ దాచుకుండెనోయి విందాకాను
వాడుదేర నీవు తనవద్ద నుండఁగాను
[17-91]

వాతరట్టు

పెంచఁగోవెల యన్నఁ జెంపుడుజేయ
కెలయు గీరంబు మిక్కిలి వాతరట్టు
[ప. యా. వి. 5-1386]

వాతులుమోయు

వాతులు మోవఁగవలెనని వెడకిన
పూతల విన్నియు భోగములే
[9-192]

చేతులు చాచితివి చెలియపై నీవప్పుడు
కాతరాలు దేచితి నా కాయములోన
యీతలఁ జెక్కునొక్కగా యియ్యకొంటి
నే నన్నియు
వాతులు మోవఁగఁబొంగె వాసులెల్ల
నాకుమ
[17-81]

వాదడచు

వేడుక వదేముగాక వెంగమాదేమానిన్ను
వాదలో నావెతో నేము వాదడిచేమా
[13-18]

వాదడు

వాదడుతుఁ జెలులతో పడి నీవు బొంకవని
నాదెన చూడకుండిలే నమ్మకుండుడు
[18-37]

వాదడువు

తీపులుపుట్టించి యెవ్వరేమనినఁ దెలిసి
వాదడువ నేమిటికి
శ్రీవతిఁ గొలిచితి చేర సంపదలు
జిగివతఁడే మా రక్షకుఁడు
[8-117]

అపె నన్నునాడఁగా నే నావెతో
వాదడువఁగ
యేవున వినేవు నీకు యేమిగూడెరా
[17-250]

అక్కడ పూరకుండువా అనలు
పెట్టేవుగాక
యక్కడ వాదడువ మాతెవ్వరు ఇంక
[17-503]

వాడుదేర్పు

దేవరవిని వాడు దేర్పుంగవలయు
నావుడు విని మోని నాయకోత్తముడు
[వ. యా. ఏ. 8-149]

వానగుంటలు

వడి పరసాన నాకో వానగుంటరాదగాను
బెడిదమై చెయివట్టి పెనగుడుము
[13-201]

పైపై దొరలతోడి వంశాలకు సేమివని
అవరాత్త వానగుంట లాడుకొనేగాక
[13-247]

వానచేతకములు

వాన చేతకములవలె నాయ మనసు
గోనెబట్టిన బింక గుణమాయ మనసు
[11-3-125]

వానపదను

మత్తిలి కొంతమనే మంచి వాన వదనున
విత్తుదురు హరిభక్తి వివేకులు
[9-70]

వాబలిమి

ఏ బానకియ్యకొనేవే యిప్పుడు నీవు
వాబలిమిమాటల వాడుకోవగాని
[13-181]

వాము (క్రి)

ఏమిచెప్పేది నీనేర్పు యెంతవాడవ
వామి వలబొక్కమాటే వారవచ్చేవా
[13-91]

వాములకొలది

అడుకులు చక్కిరాని అనవాని నురుగులు
వదవప్పు మొదలుగా వాములు కొలదులు
[10-27]

వాములగు

వాములాయ నిరువదియొక వావులు
యేమని తెలిసెనో యీ దేహ
[5-244]

వాములువెట్టు

వాదుల యీ నుద్దులెల్ల వాములువెట్టగాను
కాదని మన విభుడు గాదెలబోసినా
[16-2-70]

వాయకవాను

కాయజకేలికి కాలి సన్నగోర
వాయక వానేవు వగకాడ
[17-424]

వాయబోవు

పాయక కూడె నికలు వంకముగొనుటే
మేలు
వాయబోతే కొనగోరు వాటాయినేనని
[14-137]

వాయిదకాండ్రు

కరమర్తి వాయిదకాండ్ర ముంగలిని
బీరుడు కాళియల చేతెల్లు నాదింప
[వ. యా. ఏ. 7-1141]

వాయిదము

వాయిదాలు వాయిచేరు వాకిటికిరాబోలు
యీ యింతిజేపట్టినా దింతిలోనట
[17-403]

వాయు

చేసినదెల్లా నేపై చెలి చేసినది చేత
వాసినది కొనగోరి వాతలునివి
[14-53]

వాయెత్తియేడ్పు

కోయిల జవరాని క్రొల్పినరీతి
వాయెత్తి యీ కీరవాణి యేడ్పుటయు
[వ. యా. ఏ. 3-363]

వారకము

వారిధివంటిది యీవలపే కాదా
వారకము నీకు నాకు వలపే కాదా
[13-199]

వారపట్టు

పీరువట్టుగొని భూమి నీశెల్లావారపట్టి
కేరికేరి వగవయ్య కృష్ణభట్లా
[6-70]

ఏమిచెప్పేది నీనేర్పు యెంతవాడవు
వామి వలపొక్కమాటే వారవద్దేవా
[13-91]

వారవిద్యము
సూరిభట్లకవంక చొరవిచోట్లు చొచ్చి
వారవిద్య మెత్తియెత్తి వడదాకి
[6-70]

వారముచేయు
వారము నేనేమనుచు వడినింటివారమెల్లా
హారలు పాశాలు దొంతిఁ గూడఁబెట్టితే
[6-165]

వారము వజ్రమనక
వారము వజ్రమనక వాకిట నన్నునాడేవు
పోరది మావారు నీకుఁ బోకవెట్టిరా
[16-2-38]

వారలువట్టు
వలసినపాలు వారలు వట్టుచు
కులికి నవ్వీ గోవిందుడు
[8-142]

భారపు పుట్ల పాలుఁ బెరుగులు
వారలు వట్టినవాఁడో పీఁడు
[10-289]

కారేటిజన్నులు గడ్డపెరుగులు
వారలు వట్టేటి కైపులును
[14-51]

వారవట్టు
అక్కలాల చూడుఁడందరును
నిక్కి వారవట్టి నేఁడు గృహ్టుఁడు
[8-149]

వారవట్టిఁ బాలువంచి గోవిందుడు
గోరగిరేరదే గొల్లెకలు
[8-162]

కడఁగి శ్రీవెంకటేశ కలసితి వికనేము
వడియని మోపితేనే వారవట్టు వారము
[14-131]

వాలాయిండు
ఏల నాతో బొంకవచ్చే వెఱుగనాలొల్లి
వాలాయించి మాకు మంచివాడవే
యెప్పుడును
[13-33]

మేలేమి కీదేమి మించిన రూపమె
వాలాయించి తెలిసినవానికి
[16-1-48]

వాలుకరెప్పలు
వాలుక రెప్పలువంచి వడి నేఁ గొనరితిని
తాలిమిలేక పీపైఁ దమకించితి

వాలుఁగొప్పు
వంచిన శిరసుకు వాలుఁగొప్పే మాటు
[13-242]

వాలుమగఁటిమి
అలికై విల్లువిలిచి వాలికై యమ్మువేసిన
వాలు మగఁటిమిగలవాఁడో పీఁడు
[6-226]

వాలు మిక్కిళ్లకు నిలుచుట
అలాగు వాడనేనని చిలుక జోదుల
వాలు తిరుమిక్కిళ్ళకు వడివిచ్చేవా
[13-181]

వావత
వావత మీగురుఁడదే వాక్యము
నీ యాధీనము
పాపనమైన నీ వలుకెల్లా సత్యము
[8-147]

వావత శ్రీవెంకటాద్రి వరములిచ్చిఁ గనక
యేవల దాతలలోన నికఁడేదొడ్డ
[9-122]

శ్రీవెంకటేశుడే చిత్తగించి నన్నేలెఁగా
వావత నిండ్రియాల వశకాదిన
[9-128]

శ్రీవల్లభుఁ డతఁడు నేనివట్టానపును
వావాత ననుభవించినవార మింతేనేము

[9-164

వావాత నింతటివాఁడు వరములీలేఁ
వోవఁగఁ గొలగొనేదే వోటికింతేకాక (१)

[10-123

వావాత నీ వనెటి వనిదవ్వి కైకొంటి
భూవిభుఁడు నీ వనెటి పురుషార్థము

[10-200

శ్రీవెంకటేశ కృపచేత నింతేకాని
వావాత నివి గైవళములుగావు

[11-29

భావించి శ్రీవెంకటేశ వడఁతుల కెల్లాను
వావాత నమ్మితివిగా వయసులునీవు

[13-107

వావాతనూకొనుట

నీవే యెరుఁగుదువు నిన్నారకు వియవగ
వావాత నూకొనవు వద్దు చలమమ్మా

[17-176

వావాతిమాటలు

జీవునికిని రందెవేసినవాఁడవు నీవు
వావాతి మాటలే నీవై వన్నెవదాలు

[9-178

వావాదము

వట్టివృకంఠ మిందులేదు వావాద
మిందులేదు
గుట్టుదేలియక లోలో గునిసేరు వీరివో

[8-243

వలుమంచి మాటలనె ట్రమఁదిక నోవ
నాకు
అలర నీకో వావాదమయినా మేలు

[19-333

వావాదు

నీ వేమిసేతువు నన్ను నీవు మోహించు
మంటివా
వావాదు నెంచేది నా వలసినంతేకాక

[18-193

వావిగాదను

వలపించి పిమ్ముట వావి గాదనుట
పొలుచునే నీయట్టి పురుషోత్తమునకు
[ల. మ. క. 2365

వావిరినిండానవ్వు

నీవెంత గోవగించి నేరుపుతోఁదిట్టినాను
వావిరినిండా నవ్వు వచ్చిన నాకు
[17-573

వావివర్తన

ఆవల వొరులఁ జెడనాడఁగు వినివిని
చేవఁగఁగి యెవ్వరిని జెడనాడక
కోవిదు శ్రీవెంకటేశుఁ గొలిచి పెద్దలక్కన
వావివర్తన గలవాఁడు వోవైష్ణవుఁడు
[5-59

తఱితోడ వావివర్తన దలంచిన
వెఱపు దెలుపుదువుగా విషయబుద్ధి
[11-3-10

వావివర్తనలు

అన్నిటాదై వముఁ దమ్ము నందురు
నెరుఁగుదురు
యెన్నుక వావివర్తన లెరుఁగుదురు
[8-214

చుట్టపు సంబంధాలు జోలి వావివర్తనలు
దిట్టతనములెల్ల యీ దేహముతోడివే
[10-235

వాపులెంచు

వడినెన్నైనాఁగలవు వాపు లెంచి
చూచుకొంటే
గడియించే వదార్థాలు కలవెన్నైనా
[8-227

గానిక తె

మిక్కిలి వానిక తెవు మించి

వోరుచునాతడు

వాక్కైతిరిక నీపై నోలవేసినా

[17-448

వానికి నెక్కించు

దానవరములకెల్లా దరిదాపుమీరె కాన

వానికి నెక్కించరాదా వసుధతోమమ్మును

[8-267

వానిదప్పు

చేసేటిసేతకు గురి శ్రీవిభుడేకాని

వానిదప్పి హీనుల సేవలు సేయనోవము

[10-13

వానివట్టు

తనకైతే నవ్వులు తగ మాకైతే రేసులు

వనితలకెల్లా నివి వానివట్టుగాని

[18-251

వానిరేచు

పున్నతి శ్రీవెంకటేశ వాదికైతి మిద్దరము

వన్నుకొనె వానిరేచే వంతములేమిటికే

[15-234

చేరి నన్నుత్రమించి నా చిత్తము

చూడవలసి

వాసివీరి జూపి నాకు వానిరేచేవు

[17-281

వాసివంతు

వాసివంతు విడిచినవాడే యోగి యీ

అసలెల్లా విడిచిన అతడేయోగి

[5-109

వాసివట్టుము

వాసి వట్టుముకొరకు వదలి దినములచేత

వాసిపోయినవెనక వరమేడవరము

[11-2-25

వాసివంతు

చేసినట్లే సేసుగాక చింత మాకేలా

వాసివంతు నాకనిదే వట్టి జాలియెల్లా

[8-91

వాసును

ఏమిసేసినా నీ రుణమెట్లు వాసును

కామిక ఫలద వో కరుణానిధి

[5-300

వాసులుచూచు

వలచినదాన సేను మరి వాసులు

చూడగనేల యొడకున్

బిలిచినఁ బిల్వకుండిననుఁ బెంపున

గొల్వలు సేయుచుండినన్

[శృం. శ. 94

వాసులు నెరపు

వసముగానితతో వాసులేల నెరపేవే

కసుగాలువలపుల కాయపు నీవు

[13-103

వాసులేల నెరపేవు వచ్చివచ్చి నాముందర

నీ నుద్దులు మాకెల్ల నేడుగొత్తలా

[17-110

వాసులు వంతులు

వాసులు నెఱుగము వంతులు నెఱుగము

వేసటవృత్తిని విధమే నుభము

[17-231

వాసులును వంతులును వనికలవి

వేనరని వోరువులు విభునివి

[18-458

వ్రా

వ్రాలాకు

తాను వచ్చేననునో యీతరి నన్ను

రమ్యమనో

పూని తన వ్రాలాకు పుత్తెంచెనా

[15-54

వ్రాలువెట్టు

వసువడగా 'శివాత్మర తరంనా నీ'

యని వ్రాలు వెట్టుండయనుచుఁ బెట్టింప

[వ. యో. ఎ. 8-1447

విందులకుడుపు

విందుల కుడుపులు విడుక్తి రనము
చందపు పైకుంత సంబళము

[9-275]

విందులుపెట్టు

విరివిగ నిండ్రియ విషయభోగముల
విందులు పెట్టును యీతఁడు
పురుగులఁ జిత్రపు రూపుల దేహపు
బుడుగరలిచ్చును యీతఁడు

[7-158]

వికవికనవ్యు

పదెపు నే మోపిచూపి వికవిక నవ్యేపు

[15-19]

శాలిమితో నూరకున్నఁ దలవంచ

కొందువని

వేలు చుక్కునై మోపి వికవికనవ్యేను

[17-395]

విచువట్టు

విడిచినఁ గడతెంచి వేవేఁగొల
విడివట్టు నడునందు విజువట్టుపొచ్చి

[అ. మ. క. 498]

విచ్చనవిడి

విడువరాని ధర్మవిదుల పురుషులను
విడిచి గోపికలు విచ్చనవిడి

[5-218]

ప్రేవతి దిక్కయి కావగ మరియునుఁ

జేరని సంపద లిఁకనేవి

చావల బుద్ధుల నది నమ్మక విచ్చనవిడి

నోములు చెప్పుదురు

[8-117]

అచ్చటగనక దైత్యు డాహారపుమొగము

విచ్చనవిడిఁ జెలఁగు విజయ నారసింహ

[8-154]

విచ్చనవిడినలు కౌరవు లెడుటను

విశ్వరూపు చూపినయపుడు
యిచ్చల నిను నమ్మఁగలేకేకా

యింద్రజాల మవిరి

[9-37]

విచ్చనవిడినె యాడీపీఁదె కృష్ణుఁడు

వొచ్చములేనివాఁడు వుద్దగిరి కృష్ణుఁడు

[10-172]

వేవేగ నాతఁడు నమ్ము విచ్చనవిడిఁ

గూడెను

[17-353]

విచ్చనవిట్లు

కుచ్చి కాఁగిలిండుకోఁగా కుచములు

నాటెనంటే

మచ్చటాడే యింటులకు మొదలేవి

యిచ్చకుడ శ్రీవెంకటేశ నమ్ముఁ గూడితివి

విచ్చనవిళ్లలోన విన్నపించనేది

[17-97]

విచ్చనవిట్లెన వేడుక చేతలు చవి

కొచ్చికొచ్చి కొనరేటి కూరిమి చవి

[18-475]

విచ్చనవిడు

నిచ్చలు రతివేళల నేరుపు మరకురా

విచ్చనవిడైనచోట వేఁగుదురా

[18-110]

విచ్చనవిట్లు

ఇచ్చిన కాఁగిళ్లగురి యిద్దరి తమకములు

విచ్చనవిళ్ళకు గురి వింతరతులు

[14-64]

విచ్చిచెప్పు

విచ్చి చెప్పఁగాని ఉనవంత చక్కఁ

దనమెల్ల

వచ్చి నా చూపులోనే వదరనేరె

[14-79]

విచ్చిచెప్పె నిది నీకు వివరముగా నేడు
నెచ్చెలి విన్నటికిని నేనే గురినుమ్మి
[14-249]

విజనగరము

వెలసి శ్రీవెంకటాద్రి విజనగరములోన
తలకొనె బుణ్యపాదతలుడు వాడే
[6-219]

నిరతి శ్రీవెంకటాద్రిని విజనగరములో
నరిది పెరములిచ్చి నందరికి నితఁడా
[6-223]

వీడిగో నిలుచున్నాడు విజనగరములోన
పేడుకొన్న ప్రతాపాన పెద్ద
హనుమంతుడు
[9-230]

విజయపట్టము

వేవేగమరలి రామవా వచ్చి
విజయపట్టమేలి రామవా
[16-1-1]

విటతనము

చెలి నిన్ను బుజ్జగించి చెనకి నవ్వఁగాఁగా
యిలపై నీ విటతన మెన్నికెక్కె
[15-167]

విడిదల

యెదురుచూచితి నీకు వింతులచే
జెప్పంపితి
వెదకితి నీ వుండేటి విడిదలను
[14-17]

వడతి వయ్యదలోని పాలిండ్లు నీకు నిచ్చె
విడిదలసేనె నిందు విచ్చేయవయ్య
[14-21]

విడిదిండ్లు

వెలఁడల కొఁగిళ్లు విడిదిండ్ల వంటివి
చలముల నీ రతులు పరిపేవే
[7-58]

విడుగరయగు

వడిన మీ బాధలెల్ల ప్రజలాయిప్పుడిట్టె
విడుగరాయె మీరు వెరవకుడిఁకను
[16-1-32]

విడుజోడువాడు

విన్నవించేవాడనా విడుజోడువాడనా
అన్నిటా శరణు చొచ్చినట్టి జీవికి
[7-258]

విడువముడువఁబట్టు

వేవేలు బంధములు విడువముడువఁబట్టె
దైవమా నిన్నెట్లు తగిలేమయ్యా
[8-46]

విడెమొక్కటగు

అందపు శ్రీవెంకటేశ అలమేలు
మంగ వేను
యంద విడెమొక్కటైతి మిత్రనేరి అయక
[13-210]

విత

యితరులేమీ నెఱుంగ రిద్దరును నవ్వుకోగా
వికగాని మీ వనులు వెల్లవిరులాయను
[14-19]

విత్తుమీదటి పొల్లు

వత్తిలోపలి నూనెవంటిదీ జీవనము
విత్తుమీదటి పొల్లువిధము దేహంబు
[11-3-116]

వినికి

విన్నవినికెల్లానేడు వేడుకలే కదవే
[14-191(?)]

[ఈ సంకీర్తన సంఖ్య తప్పుగా అచ్చు
వేశారు—ఇది —14-187]

వినుకులకొన

విని యాలకించినాను వినకట్టె మావినాను
వినుకుల కొననెల్లా విష్ణు దొక్కడే
[9-91]

వినుకలిమర్కము

చూచేటి చూపులకును నూటియైన మొదలేదో
యేచి వినుకలి మర్కమెందు దాకినో
[7-184]

వినుకులు

కొఱమాలెను విజమంతయు
కొండలకేగెను నత్తము
మఱుగయిపోయెను వినుకులు
మతిమాలెను తెలివి
[5-63]

కన్నుల నేఁ జూచేదెల్లా కమలాక్ష
నీ పాదలే
విన్న వినుకులెల్లా విష్ణుఁడ నీ కథలే
[6-201]

వినోదకాఁడు

వినోదకాఁడవొడుపు విరలేళ్ళరా
వినుతించ నెట్టువచ్చు విరలేళ్ళరా
[10-171]

విన్నవినుకు

మన్నన నకులు మీరు మాటలిచ్చె
యాడఁగాను
విన్న వినుకులమెచ్చి విఱవీఁగినదివో
[17-575]

వియ్యపువిందు

యింతలో శ్రీవెంకటేశుఁ డితఁ డిదె
నన్నుఁగూడె
వెంతగా విందుచెప్పరే వియ్యపు విందు
[15-213]

విరజవోడ

తిరముగ నల్లదివిందెచ్చిన యర్థమిదివో
విరజవోడరేవున వెళ్లివర్తము
[6-3]

విరవిరవీఁగు

విరవుల తవముల నెంతైనా
విరవిరవీఁగుట వృథావృథా
[11-3-18]

విరవిర వెంటఁబడు

దరిదాపు యితఁడేకాతగా వెనుకవేసుకో
విరవిరఁ దాపాలు నావెంటఁ బడినాను
[9-128]

విరనపుజాలి

వరమాతృ విన్నుగొల్పి బడికేము
విరనపు జాలిఁజిక్కి వెళ్లిఁబడనోపము
[8-220]

విరికాడు

వగల శ్రీవెంకటేశ్వరు మాయలీవలపు
తగులు విరికాని (?) వలెఁ దగిలించు
వలపు [9-111]

విరివికాఁడు

విరులు నాపైజెల్లి విటలేకుఁడు కడు
విరివికాఁడు గదవే విటలేకుఁడు
[17-70]

విరివిగొను

మోహుర్జునుగు తుంగభద్రా తటమునందు
విరివిగొన్నాఁడు శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు
[10-165]

విరివోటు

జ్వరమననులు నేకమైనగా
కొద్దిక విరివోటాఁరినా
[17-156]

విరుద్వాసుపర్ణ

వింటిన యీ జీవులు నీవేయన వెఱకును
దండనే బద్ధులు విరుద్వాసుపర్ణ వున్నదిగాన
[6-121]

విరులైనా కోయకరావు

చెట్టుమీది విరులైనా చేతులఁ
గోయకరావు
అట్టె వోరివీవు అటువంటివాడవు
[13-8]

విఱవీఁగు

విండెను నా కోరికలు నినువు వాడిదులై
వెండి బంగారాలతోడ విఱవీఁగవయ్యా
[10-241]

విష్ణువీగు

వంతపు శ్రీవెంకటేశ భావములనేచొక్కి
వింత సంతసాల విష్ణువీగు కొంటగాకా

[17-554

విశ్వకుటుంబి

యెనగ శ్రీవెంకటేశుడికడే

విశ్వకుటుంబి

వనగా వరములిచ్చి భావించినట్లు

[7-109

విసుగు

గరగరక లన్నియును కలసినదాకా

విరవంబు లన్నియును విసుగునదాకా

[5-152

వీకకువచ్చు

కాకలఁ బొందిననే గాఁగిలింతుగాక మా

వీకకు రాఁదనకేలే వేడుకకాఁడు

[17-508

వీటిబుచ్చు

బోటుమీరిన యసురపురము

లన్నియుఁజొచ్చి

వీటిబుచ్చి దుమ్ములుగా వేసినవాఁడు

[4-43

వీటిఁబోవు

తిన్ననై యెవ్వరిచేతి తిట్టదాకినా విధమో

విన్ననై విజ్ఞానమెల్లా వీటిఁబోయఁ దుదిని

[6-105

ఏటినేను యేటిబుద్ధి యెక్కడిమాయ

వీటిబోయ్యే వెట్టిగాను వివేకిగాను

[8-98

కాలమును వీటిఁబోయె

కర్మమును దెగదాయ

మూలనుండి యెవ్వరికి మొరవెట్టెను

[9-34

యిన్నియు నమభవించి యింక

నొల్లనంటేఁబోదు

విన్నపాలునేసి నాతో విసుగఁ జోచేది

[7-285

వినువు (క్రి)

రసములు చిందినదె రమణుఁడు మాటలనే

వినువక ఆదరించి వినఁగదవే

[13-103

వినువు

మరిసి తనతోను మాటలాడకుండునా

వెలసిన విరహపు వినుపింతెకక

[15-76

వి

వీడనిగంట

యెగ్గుపట్టేటిదానవు యేలరమ్మంటివే

ముందు

వాగ్ని వీడనిగంటలై యుండఁగరాదా

[13-239

వీడుకూళ్లు

వియ్యాలది వీడుకూళ్లు వేమాఁబఁ

గురున నీవే

వాయ్యనె తనకులోనై పుండేగాని

[17-147

వీడుజోడాడు

తెలివొందు నొంటిముత్తయపు వెన్నెలలు

వెలది నవ్వులతోడ వీడుజోడాడ

[వ. యా. ఏ. 3-971

వెఱుగును గోవంబు వీడుజోడాడ

మతయు వారలఁజూచి మనుజేఁకుడనియె

[వ. యా. ఏ. 3-1296

వీడుదోడాడు

వెడవెడని తమ్ములము వీడు దోడాడ మన

నదరిని తలఁప వెఱుపయ్యుని

[4-98

వీడుదోడులాడుకొను

వేమరుఁ దొడలెక్కఁక వీడుదోడు
లాడుకొంటా
ప్రేమమునఁ గొఁగిళ్ళు బెనగుకొంటా
[11-216]

వీడుదోడ్లాడు

వెల్లివిరి నవ్వఁగాను వీడుదోడ్లాడుకున్న
చల్లెటి వలపులేవి నడలింతేకాక
[13-11]

వీడువడు

ఆడినదెలా నీవట అందులోఁ
దవ్వలున్నవా
వీడువట్టకలపుతో వెరచేగాక
[8-6]

వీడుఁబట్టు

చూడఁజూడఁ గొల్తలాయ
చుట్టమొకఁడు లేదాయ
వీడుఁబట్టు అలచాయ వేడుక
బిడివోయను
[5-128]

వెనక మునుపులకు వీడుఁబట్టు జననము
కొన మొదలునుఁ దానే గురియాయనాత్మ
[7-152]

నెట్టిన నైదుగురికి నేము దాగు వెట్టేము
చుట్టిచుట్టి వీడుఁబట్టు చూసివున్నది
[9-198]

వీడువడు

కూడిమాడి పొందునేసి
కొనరఁగ వచ్చుఁగాని
వీడువడ్డ విరహాన వేగరాదు
[18-440]

వీడువెట్టు

కాయకపు గాడిదెకు కవణమువెట్టి మరి
వీయపు చుట్టాలెల్ల వీడువెట్టో
[9-172]

వీడెపుటారి

మచ్చిక నావె నీతోను మారుమాట
లాడఁగాను
తచ్చన వీడెపుటారి దాఁకెననీగాక
[16-2-60]

వీడివీడి మెఱయు

నేడదేర నివుడును శ్రీవెంకటాద్రిమీఁద
వీడివీడి మెరనేటి విష్ణుని నెఱఁగరా
[9-246]

వీడులేగించు

పాడరె సోబనాలు పైపైనే పేరఁటాండ్లు
యీరాడనక వీడులేగించారే
[15-55]

వీనులపండుగ

వింటిమి నీ నామములను వీనుల
పండుగగాను
అంటిన మోక్షముతోవ అడుగనేమిటికి
[10-243]
వేమరు నాలకించఁగా వీనుల
పండుగలాయ
[15-87]

వీనులవిందు

అంటున నయ్యోగి నాకు గానంబు
వింటివె వీనుల విందులయ్యెడిని
[వ. యా. వి. 3-2195]

వీనులు చల్లఁగా విను

పూని నీ భావము పొందుగాఁ జెప్పఁగా
వీనులు చల్లఁగా వినుచేకాకా
[7-71]

వీనులుమెట్టు

కన్నులు మిన్నులుదాకి కాయమీద
పునఁ (ందః) గానే
తిన్నని వీనులుమెట్టి దిక్కులనెల్ల
[10-118]

వీనులొగ్గివిను

వీనులొగ్గి వినఁజోతే విశ్వమెల్లా దగులు
అనుక సహవాసాన నంటుకొనుఁ దగులు
[6-204]

వీపుపట్టగట్టు

ఇట్టునట్టు మిట్టిపడ్డ నించుకంతాలేదు వీపు
పట్టగట్ట మోపుమోచి పాటుపడ్డలేదు
[11-2-29]

వీపుబట్టగట్టు

ఇట్టునట్టు మిట్టిపడ్డ యించుకంతాలేదు వీపు
బట్టగట్ట మోపుమోచి పాటుపడ్డలేదు
[5-55]

వీయపుచుట్టాలు

కాయకపు గాడిదెకు కవణములెట్టి మరి
వీయపుచుట్టాలెల్ల వీడులెట్టెరో
[9-172]

వీరిడి

నెప్పున శ్రీవెంకటేశ నేనూ వీవు
నొక్కచే
యిప్పుడే వీరిడి మరుడింత నేనేగాని
[13-2]

నీవే మంచివాడవయ్య నేనే వీరిడిగాని

వీరిడిజేయు

అవురయ్యా దొరకాదు వన్నిటావీపు
వివరముతోడి నన్ను వీరిడిజేసేవు
[14-81]

వీటిడితనము

మీటివచ్చినపనికి మీరెసాక్షి
వీటిడితనము నాకు వీనమంతానున్నదా
[13-74]

వీనమంతముఱచు

గానిలకచూచితేఁ జీఁకరైనా వెలుగొఁగాని
వీనమంత మఱచినా వెలుగై నాఁ జీఁకరే
[8-201]

వీనమంతాఁజోటు

అనలకుఁ జోటుగద్దు అంతరంగాన
నెంతైనా
వీనమంతాఁ జోటులేదు విరతికిని
[5-292]

వీనరపోవు

అనలనానల హరినెఱగక చెడి
వీనరపోయిన వెఱ్ఱులను
[5-144]

వె

వెంగము

పొదిగి నీచేతలెల్ల పొగడుతా నుండఁగాను
వెదకివెదకి యాదే వెంగమనేవు
[14-108]

వెంగమాడు

ఇంతి నీ సొమ్ముగాదా యెరవున్నదా
వంతవారివలె నేము వెంగమాడేమా
[14-300]

వెంగమాడఁ బనిలేదు వేవేలై నా నాకని
నంగడిఁ గూచుండితేనే సాధించుటా
[17-89]

వెంచు

పాయమెంత వెంచినాను ప్రాణము
నీ కొప్పుగించి
కాయముతో బదికేడి ఘవక నీదేకదా
[17-198]

వెకలి

వెకలి శ్రీవెంకటాద్రి విభుఁడిట్టె
కూడఁగాను
యెకనక్కేలేలాదేవె యేమే నీవు
[17-5]

వెకలిసంసారము

సకల పుణ్యపాపాల సంధిజన్మములవారు
వెకలి సంసారాలకే వేడుకపడేరు

[7-27]

వెక్కసి

మొక్కలాన గాఁగిలించి మోవి
ముద్రలువెట్టేవు
వెక్కసా శ్రీవెంకటగోవిందుడు నీకు

[14-97]

వెక్కసీడు

చెక్కలు వారగోళ్ళఁ జించి చెండాడిన
యట్టి
వెక్కసీడు వీడివో వీర నారసింహుడు

[10-162]

వెగట్లాడు

మగవారి చేలలకు మానినులైనవారు
వెగట్లాడకుండరు వేయైనను

[13-19]

వెగ్గంబులాడు

ఒకతోడలో నితఁడున్న మాయక్క
వెకలియై తనుఁజూచి వెగ్గంబులాడి

[వ. యో. వి. 4-1496]

వెగ్గళింపు

దగ్గరనున్నానకు తానె యెరుఁగును
వెగ్గళించకురెమీరు విచారించెనన్నియు

[17-145]

నిగుల రాజనమో నీవొళ్ళిగుణమో
వెగ్గళించి పిలువఁగ వినియును వినవు

[17-169]

వెచ్చఁజేయు

ఒకపువో పెడిఁజానీవుండనియ్యనిది తమ
వెఱపువో దేహంబు వెచ్చఁజేసినది

[4-159]

వెచ్చనిండ్లు

వచ్చడా లెక్కదాడెత్తు వట్టుచీర
లేదాడెత్తు
వెచ్చనిండ్లేదాడెత్తు వెంటవెంటను

[11-30]

వెచ్చనూర్పు

వెచ్చనూర్పు నీకేలే వెరపులింకానేకే
కుచ్చినేనూఁ గాఁగిలింతుకొనేఁగాని రావే

[13-249]

వెచ్చపువలపు

వలదువోరి వెచ్చపువలపు నీదెల్లాను
వలుమారునిట్లు నాపైఁ బూయవలఁ(లె)నా

[12-277]

వెచ్చపెట్టు

ఇప్పుడేలే బ్రహ్మదేవుడిట్టే వుండఁగ
మీదటి
వొప్పుగు బ్రహ్మవట్టము వొకరికి

వెచ్చపెట్టి

అప్పటి మూఁడుమూర్తులయందులో
నీతని నరి
చెప్పఁబొయ్యేరీమాట చెల్లనా లోకులకు

[6-18]

కలపుట్టుగు బదుకు కాంతలకు వెచ్చపెట్టి
వలసి నేఁడెట్లు వీ వారమయ్యేము

[10-2]

వెచ్చములు

అన్నియు నొకమాటే యనుభవించఁగఁ
జేసి

కొన్ని వెచ్చము లొనఁగూడించి

[5-110]

వెచ్చనచ్చములు

వెచ్చనచ్చములకు వెడవెడయైన
నచ్చనలాక్షిలో యనుఁగువోవిడిచి

[వ. యో. వి. 4-73]

వెచ్చిచేతలు

బద్ధులో నిజమోకాని వచ్చి వెచ్చిచేతల
వొద్దికతో బండుబంధై వున్నాడట

[17-183]

వెచ్చివేపు

బలిమినే వలపులవదను చల్లఁగానే
వజ్రమారు నీమేను పచ్చియాయను
యెలమి నీతో నాపె యిచ్చకము రాదఁగాను
వెలయ నీమాట వెచ్చివేవదాయను

[13-801

వెచ్చివేవని

వద్దు నాతో వెచ్చివేవని మాయలు

[16-2-23

వెట్ట

వట్టరావి కమకాన పానువునుండి చెలి
వెట్టనుండఁగా జల్లేవు వెడనవ్వులు

[14-50

వట్టిసిగు లీకనేల వనికల యెదుటను
వెట్టదీర నేము తెరవేకు మా యిద్దరికి

[14-58

కలికిచూపులు నీకుఁ గలువరేకురెకాక
వెలినుండి యింతలోనే వెట్టలయ్యానా

[14-158

యీ కడ చంద్రుఁడు వెట్టా యేలితివి

వన్నిచ్చే

[14-280

నామోవి యడుగకుర నానలేదు కడునెందె
వేమరు నీవల్లనైన వెట్టలివి

[15-152

విరులపైఁ జల్లరె వెట్టఁబొరయన్నవాఁడు

[15-266

వెట్టకాయము

దట్టపుటానల నేఁ దాల్చితివటనా
వెట్టకాయము మోవ వెఱచేనా

[5-111

వెట్టఁగాఁగు

వట్టకురా నీవు మమ్ము బయమారు
నీ చేతుల

వెట్టఁగాఁగినది మేను విరహానను

[17-593

వెట్టతావి

వెట్టతావులులేవు విరిదరిపెంబొ
దిట్టగుబ్బెకనాన తెరగే తెరంగు

[ఉ. క. 850

వెట్టదీరు

వెట్టదీరఁగ సురటి విసరితి నాకనికి
చిట్టకాన కింకానేమి సేయుచునేరే

[17-314

వెట్టసంసారము

వెట్టసంసారమిది వెంకటేశుఁ గొలువని
వట్టి మనుజుల పెడవాడఁబెట్టుగాక

[5-119

వెట్టి

కట్టుకవున్నాఁడదె కాసెగా యెవ్వతో పీర
వెట్టికి నాపైఁగొంగు వేయవచ్చిని

[13-48

వాట్టువెట్టుకొనఁగాన పూరకున్నది చెలియ
వెట్టికి మాటలాడక వేఁడుకోవయ్య

[17-391

వెట్టికిఁజేయు

వాదమేల సారెసారె వడి ము కిలేదంటా
వేదాంత శ్రవణము వెట్టికిఁజేసేరా

[6-120

ఏదెస మోక్షములేదు యెవ్వరికి వనేరుమీ
వేదాంత శ్రవణము వెట్టికిఁజేసేరా

[8-65

వెట్టికూటమి

వెట్టికూటములుదాలు వెంకటేశ

యిదె విన్ను

బెట్టుగాఁగా నలుకలఁ బెట్టుఁగదా యిఁకను

[12-50

వెట్టికొలుచు

యిద్దె యీకని యిందరితోసరి

వెట్టికొలుచుటే పెనువెట్టి

[9-269

వెట్టిగొను

కానిలేనిబంట్ల దేరకాంక్షు వెట్టిగొనఁగ
దానికి నీ కూరకుండ ధర్మమా పర్యేక్షరా
[6-36]

నన్నుల వెట్టిగొనేటి సంసారబంధము నీకు
మున్నే కిందువడితిమి ముంచి
దయఁజూడవో
[6-40]

వెట్టిచేయుచు

ఏల వెట్టిసేయించే విందున ఏకేమివచ్చె
కాలముఁ గర్మముచేతఁ గప్పేవు లోకులను
[9-25]

వెట్టిచేయు

వేయివేలై వేగుదాఁక వెట్టివేసి యలసితి
వోయయ్య కొంతైన పూరదించవలదా
[10-207]

వెట్టిజేయు

వెదకి యాసలకెల్లా వెట్టియుఁ
జేమిమయ్యా
మదిమది నే నీ మాయకులోనయ్యా
[9-16]

వెట్టిదినము

చేరువ నీ సేవ నాచేతులపై నుండఁగాను
తీరవి కర్మపు వెట్టిదినమూలేదు
[9-242]

వెట్టిదేహాలు

పుట్టెటివెన్నిలేవు పోయేటివెన్నిలేవు
వెట్టి దేహాలు మోచిన వెడజీవులు
[8-9]

వెట్టిబంట్లు

పుట్టుగందరికొకటే భూమిలో యేలికలును
వెట్టిబంట్లుఁ గొందరై వీఁగుదురికే
[8-14]

వెట్టిమాన్యము

శ్రీరమణుని నిత్యసేవకులకుఁ దొలై
వేరులేని కర్మముల వెట్టిమాన్యము
[7-277]

వెట్టివానిచేతిరాయి

వీలిన యీ యాసా వెట్టివాని చేతిరాయి
చాచింక హరినిట్టే శరణను జీవుడా
[6-157]

వెట్టివేములు

పట్టి జాలింకేల దేవతలాల మునులాల
వెట్టివేములు మానెను వెరవకుఁ దికును
[16-1-32]

వెట్టిసంసారబంధాలు

వెట్టి సంసారబంధాలు వెంటవెంట
నేలవన్నీ
యిట్టై యెవ్వరివాడ నిందులోన నేను
[9-209]

వెడకర్మములు

వెఱవఁగ నేటికి వెడకర్మములకు
కఱకుల హరి నీ కల్పితమివియే
[10-265]

వెడకర్మాలు

వెడకర్మాలు వోసిలే విష్ణుని
సాన్నిధ్యమట్లు
కడునాన లొల్లకుంటే కలఁదాతఁడు
[8-152]

వెడచింత

జిగి నీ వ్యానము చింతలు మాన్పుఁగ
వెగటున మాకిఁక వెడచింతేటికి
[9-152]

వెడచీకటి

వెలుపలివెలుంగే చూడఁగ లోపలి
వెడచీకటి గాననియట్లు
అలరి ప్రపంచజ్ఞానికిఁ దనలో నాత్మ
జ్ఞానము గనరాదు
[6-137]

వెడచేత

వేగిలేచి నేజేసే వెడచేత నీచేత
ఆగడపు మాటాడిన నది నీమాటే
[9-282]

వెడఁజారు

విరుల పానుపుమీడ వెడఁజారుఁ

బయ్యదతో

పరుసఁ బండిన పతి చందము దెలియదు

[15-149]

వెడఁజీవులు

పుట్టటి వెన్నిలేవు పోయేటి వెన్నిలేవు

పెట్టి దేహాలు మోచిన వెడఁజీవులు

[8-9]

వెడదేహము

వెడదేహము మోచి విరతిఁ జొందెనంటే

అడియానలేకావి యగవదరు

[10-120]

వెడబుద్ధి

వెడబుద్ధిఁ దిరిగేను వెట్టిని శ్రీవెంకటేశ

విడువక అజ్ఞాని నన్ను విడిపించుకొనవే

[6-5]

విరసాన వెరవను విపురిమాయను నీ

గొరజైన వెడబుద్ధి గొలువదు వార

[10-110]

చీకటి వాసినమీడ చీకడర గొనగనేల

మాత్రవంటి వెడబుద్ధి మాన దిదేమయ్యా

[11-27]

వెడమతి

ముడుపు కొంగునఁగట్టి మూలమూలం

వెడకే

వెడమతిని నే వెర్తుండనైతి

[5-19]

వెడమనను

మరలని యాశామయ మీ చిత్తము

విరతి యెన్నఁడిక వెడమనసా

[11-26]

వెడమాయ

పెంపును విడువదు వెడమాయలఁబడి

కొఱతయూఁ దీరదు కొంతైనా

[5-179]

చెదని నైకుంకమిచ్చుఁ జేబులేని

వరమిచ్చు

వెడమాయఁ చెడఁజాపు విష్ణుఁడికఁడే

[6-9]

బడిబడిఁ గర్మముల పాజాలఁ దీర్చురో

వెడమాయ వట్టణపు వీరులనేఁగిని

[9-97]

అంతరంగమే యాత్మజ్ఞానము

వింతగు వెలువల వెడమాయ

[9-273]

వెడమాయపునరకు

కడుఁ జంపలములనే గలిచావ రె తినఁడ

వెడమాయపు నరకు వెంకియ్యారో

[9-35]

వెడమోముకూటమి

కడునొవ్వనాడి వెంకట విభునికి నీవే

వెడమోము కూటముల వెఱపించుకొనేవు

[4-139]

వెడయలుక

ఈ చూపులు నీ తీపులు నీ వగవులు

నీ తగవులు

నీ బొక్కులు నీ పొక్కులు

నీ వెడ యలుకలును

[5-65]

అడియానంనె వక్యమైన సోయగపు

వెడయలుకల మంచి వేడివేడి రుచులు

[12-25]

వెడయానలు

ఈ కాంతలు నీ ద్రవ్యము రీ కన్నులు

వెడయానలు

యీ కోరిక రీ శలఁపులు యీలే వుండెనా

[11-3-13]

వెడయెండ

వెన్నెల చంద్రునందు వెడయెండ

మారునందు

కన్నుల లోకమునాడు గన్నదేకొలి

[10-5]

వెదలంపటము

వెన వెనక దిగురు వెదలంపటమై
కనకపు టావల కర్మములు

[9-207

వెదవెంట్రుక

వెదవెంట్రుక దూరేటి వీరులవాడ నింతే
కడలేనికట్టము లొక్కట వినేను

[7-193

వెడ్డువెట్టు

యికలై వనిసేనేటి యింటి వసురమునకు
వెకదీరఁ బాలార్చి వెడ్డువెట్టఁ దగదా

[5-237

వొడ్డిన కైలాసమేలే వుమావడి గడుపులో
వెడ్డువెట్టి పెంచేవాడు వీరితోవాడ

[9-56

యికలై వనిసేనేటి యింటి వసురమునకు
వెకదీరఁ బాలార్చి వెడ్డువెట్టఁ దగదా

[10-207

చీమగుడ్డెనని తనకెక్కిటఁ గన్నీరుజార
వేమరు వాపోయేవాని వెడ్డువెట్టరే

[11-2-20

అర్ధపుఁ దెరువుల నటునిటు చుట్టాలు
వెడ్డువెట్టుచు నిన్ను వేచేరు

[11-3-23

వెడ్డువెట్టి కూడెనిదె వేంకటేశుఁ డింకలను
గొడ్డువోని వరముల గోవిందరాజా

[12-141

వెడ్డువెట్టి నాటలకు విచ్చేసేనని నన్ను
వర్ధములాడకురే యమ్మలార

[12-344

వెడ్డువెట్టి వే నిన్ను వేడుకోఁ

గొనరగా

అడ్డాలవచ్చి నాకంటే వంకరుట్టమా

[16-2-52

గడ్డము పట్టకురా కాఁగిట నింపకురా
యెడ్డనై నీ మాటకు నే నెదురాదేనా
వెడ్డువెట్టి యిట శ్రీవెంకటేశ కూడికివి
దొడ్డదొంగవైన నిన్ను దూరుకెక్కించినా

[17-241

వెడ్డువెట్టి మమ్ము నేడు వేరుకొన
నిటువచ్చి

అర్ధము లాపెకు వచ్చేవచ్చటి నీవు

[17-287

వెడ్డువెట్టి చెక్కునొక్కి వేరుకోఁగా
నీతోను

వొడ్డించుకోరాదుగా వువిదకును

[18-18

వెతఁబడు

వరమాకృ నిన్నుఁగొల్చి బ్రదికేము
విరసపుఁ జాఁఁజిక్కి వెతఁబడనోవము

[8-220

వెద

వెదవీదని తుడము విడవ ముడవఁబట్టి
హృదయమేమోనో వతికెంతకపుడె

[15-34

వెదవడు

వెదవడి పుక్కులు పొక్కులే విత్తులు
లోలో మొలచియు

బొడిఁగర్మపు పూమారదు పూసిందయిన

దిదే

[5-307

వెదవెట్టు

వెదవెట్టి లోకములో వేదములన్నియు
మంచి

వదములు సేసి పాడి పావనము వేసెను

[8-183

వెనక ముందు తలపోయ

మగువలు వద్దనుంచె ముత్యవన్నివములు
కగిలి వెనకముందు తలపోసేవా

[15-175

వెనకముందెఱుగు

మోహంబుచే వెనక ముందెఱుగలేక

శమ

దేహనుబంబులు మరిగి తిరిగేయగక

[5-151]

వెనకవేసుకొను

గారవాన నన్ను వెనకవేసుకొన్న ఫలము

చేరి నన్ను బుట్టునిగాఁ జేయవలసె

[8-59]

దరిద్రపు యికదే కాతగ వెనుకవేసుకో

విరవిరఁ బాపాలు నా వెంటఁబడినాను

[9-128]

వెనవెనక

మునుకొని వెదకితే ముక్కునూర్పు

గారికొన

వెనవెనకఁ దిరిగి వీడిపో హరి

[8-57]

వెనవెనకఁదిరుగు

వెనవెనకఁ దిరుగు వెదలంపటమై

కనకపుటానం కర్మములు

[9-207]

వెనుకొను

వెనుకొని యద్దమురావే శ్రీవేంకటేశ్వర

అనుభవించే కర్మముల వేమున్నవో

[7-78]

ఘనకర్మంబులు గడచినపుడువో

వెనుకొను భవములు విడిచేది

[7-177]

శను భోగంబులఁ దనిపిన విమ్మట

వెనుకొని హరిఁ భద్రవేనంచే

[11-26]

వెనుబలము

వెనుబలమైననుఁ గావగవేరే విష్ణుఁ

దొకఁడెకాక

అనుమానములన్నియు నుడిగితిని

అలసితి నికవేను

[8-254]

దోమటి నిండియారేకా తోడువీడమై

నన్ను

వేమరు భోగించఁజేసి వెనుబలమైనది

[8-288]

అనయము శ్రీవేంకటాద్రి దేవునిబంటు

వెనుబలమై యున్నాఁడు విఠలములోనను

[9-12]

వెన్నగరికట్టు

గడలిమీఁగడల నల్గడలను బాల

కడలితాకులవెన్న గరికట్టుదాని

[అ. మ. క. 267]

వెన్నడించు

వెన్నడించి నూరువచ్చే విష్ణుమాయవీకు

వేము

యిన్నిటాఁ బంకమిచ్చేము యింకఁ

గవరో [6-40]

గానిబంధమేం మానుఁ గాముఁడు

లోనుండఁగాను

వేసట సంపారమై వెన్నడించుఁగాక

[10-61]

వెన్నతినెన్నె

ముప్పీరు శరుమగఁమొగిలైనవెన్నె

తినెన్నెయొయననొప్పు తెలివీరినడుమ

[అ. మ. క. 276]

వెన్నతోకలుగు

అన్నిమంత్రములు నిందే యావహించెను

వెన్నతో నాకుఁగలిగె వేంకటేశ

మంత్రము [11-143]

వెన్నతోడఁబెట్టు

తోయఁదోయఁ దలి వెన్నతోడఁబెట్టె

ముచ్చిములు [15-73]

వెన్నతోనిడు

ముమ్ముగా జనని యీ మ్రుచ్చిలు విద్య

వెన్నతో నిడినదే వివరించిభూక

[వ. యా. వి. 5-1386]

వెన్నుతోపెంచు

వెన్నుతోఁజెంచే దేవుడు వివేకమిచ్చే
దేవుడు

యెన్నెని పొగడవచ్చు యీశఁడే మా
దేవుడు

[11-201]

వెన్నుతోఁజెట్టు

వెన్నుతోఁజెట్టినో వివరింపననుచు

[అ. మ. క. 5233]

వెన్నుదీసినచల్ల

విన్నవంటి చేతలు నేడు మాకునున్నవా

వెన్నుదీసినట్టిచల్ల వేఁడ నెట్టివారము

[14-131]

వెన్నునూరు

మిన్నునూరు చేఁతఁడఁజేడి మెచ్చు

మింగునొకయోగి

వెన్ను నన్నముగనూరి వీఁగునొకయోగి

[6-125]

వెన్నుబువ్వలు

మంచి వెన్నుబువ్వ లిప్పుడు మఱసి

యారగించనేర్చె

వంచితముగ శ్రీవెంకటాద్రిమీఁదను

[7-153]

వెన్నుముచ్చిమి

జనవేషమేద పారిజాతము దెచ్చినదేద

తవి వెన్నుముచ్చిమేద దైవికమేద

[7-195]

వెన్నుతరణు

ఒఱపైన జడవిరహంబు వెన్నుతరణు

కొఱవవ్వ వరకుంబగుం గుండెదిగుం

[వ. యా. వి. 4-195]

వెన్నెలనవ్వలు

వేయి చేతులతోడ వెన్నెల నవ్వలతోడ

వాయుదేరేటి కంఠచక్రాలతోడ

[10-157]

వెన్నెలమాయలు

యన్నిట శ్రీవెంకటేశు దాసునికి

వెన్నెల మాయలు విడివడిపోవు

[11-44]

వెన్నెలమొలక

అలరి కప్పురకాపు అవధరించేవేళ

మొలచిన వెన్నెల మొలకయై యుండెను

[8-163]

వెన్నెలరసము

బలసిన చిలుపాట పంచదార గుప్పఁగాను

అలరు వెన్నెల రసమందించి నట్లుండెను

[9-10]

వెన్నెలరేకు

కన్నుల నొకతెనిన్ను కాఁతాఁచి తిట్టికేను

వెన్నెలరేకు నవ్వులు వెనవల్చేవు

[14-131]

వెన్నెలరేణువు

కన్నులు దెఱవక కమల బాంధవుడు

వెన్నెలరేణువు వెంయదిదే

[5-81]

వెన్నెలలో అల్లు నేరేళ్లు

అవం వెన్నెలలో అల్లు నేరేళ్ళింకే

నివిరి విన్నటి వునికి నేటికిఁగలదా

[5-274]

వెన్నెల వేనంగిమొగ్గ

కన్నె కలువలజాతి కనుమోడ్చినదిమీఁద

వెన్నెల వేనంగిమొగ్గ వికపించెఁగద వె

[4-149]

వెరఁజాడు

రోంఁ గట్టవద్దవాఁడు రోఁకలి వట్టనవాఁడు.

వేళలేదు వెన్నులెల్ల వెరఁజాడరు.

[8-178]

వెరఁజా

వలపించి వెరఁజాకోవలయునుగాలి

గలనాదె తూర్పు త్రఁగాఁ దగుఁగాక

[వ. యా. వి. 4-783]

పెరబొమ్మలు

వసుదతోఁ బురుషుల వనితల రూపులు
వెనమాయ యంత్రపు పెరబొమ్మలు

[6-203]

పెరపులఁబడు

తీగ సంసారమత్తులు తెలియక వీరివలె
వేగినంతా నయ్యేమంటే వెలవులఁ

బదపు (1)

[8-119]

పెద్దండు

ముడుపు కొంగునఁగటి మూలమూలం

వెదకే

వెదమతిన్నెనే పెద్దండనైతి

[5-19]

వెఱచీని

విడువ మనవో రోలు విడువమనవో వేగ
విడువమనవోతల్లి వెఱచీని బాఁడు

[5-57]

వెఱఁజుండు

ఎన్నఁడు గొల్లెతలయిండు వేమాఁడఁ

జొచ్చి

వెన్నఁఁ బాలును వెఱఁజుండు

[5-57]

వెఱఁజు

మెఱని యట్టుగమీది చక్కఁలాఁ

వెఱఁజి కైకొనె వీఁదెకది

[10-288]

వెఱివెఱాటాడు

వెంగలి యభినిదింటే

వెఱివెఱాటాడుఁగాని

అంగవిండునా వివేకమప్పుడే లోకులకు

[11-94]

వెఱ్ఱితనము

నీ వెఱ్ఱితనమెంతునో నిన్నుఁ

బుత్తెంచినట్టి

ఆ వెఱ్ఱితనమెంతునో అమ్మరోనేఁడు

[13-4]

వెఱ్ఱిదవ్విండు

ఇంకానోదె వమా యేల వెఱ్ఱిదవ్వించేవు
కొంకితెంచి ముడిగొంటే కలువేకాదా

[8-175]

వెఱ్ఱిదవ్వు

దేహ మేమిసేయును దేహము

రోవలనున్న

దాహపుటాసల వెఱ్ఱిదవ్వుఁగాను

[10-53]

వెఱ్ఱిదవ్వుట

ఈసా శ్రీహరిఁగంటే యింతలేదుగా వట్టి

దాహపుటాసల వెఱ్ఱిదవ్వు టింతేకాక

[6-69]

వెలివరచు

యెంమి శ్రీవెంకటేశుఁ దేదనుండె

నన్నుఁగూడె

వెలివరచఁగరాదు వేకుకరే నిందెను

[14-296]

వెలివెట్టు

కోడునీడ సకులెల్లా కోలుబొమ్మలెకాక

వేకుక కూటములకు వెలివెట్టేరా

[14-212]

వెలివెట్టు

పెనుకొన్న చవులెల్లా వెలివెట్టేవునికి

గునివీ పేదకనుటకు గురియైనపునికి

[10-25]

వెలిసేయు

చెంగి యేలబొంకేవు నిగ్గులేలపెంచేవు

వెలినుండే రకులెల్లా వెలిసేవేనా

[14-30]

వెలితెర

కన్నుల చూపులు గాలపు చిలుకులు

వెన్నెలనవ్వులే వెలితెరలు

[9-6]

వెలిఁబడు

వెలిఁబడ్డ యంద్రియాల వెలియ

కోనికఁబిల్చి

కొలుపులు సేయించుకొనరాదా

[8-217]

వెలుఁగువెట్టు

కానుక్రోధాదులనే కలుపు దవ్వివేసి

వేమరు వైరాగ్యమనే వెలుఁగువెట్టి

[9-70]

వెలుచు

జంకలఁ జెల్లించుకొన్న నరనపుచనపులే
వెంకవెంక వచ్చివచ్చి వెలుచుకొనేరు

[14-14]

మాటలు వెలుచుక ఆచుర్మాలై తేనాననా

తాటించి కప్పక పచ్చేదానఁగాక

[15-264]

వెలుపుల

ఏల వేగించేవు యంటివనిగద్దు నాకు

గోలవై వెలుపుల అరఁగుపై సుండవయ్య

[17-273]

వెలుఁచు

వేగునంతానేల జాలి వెలుచుజోలి

పోగకన్నుల నాకవిఁ జూడఁగరాదా

[13-101]

వెలువకువచ్చు

కనకము కనకమే కడునిను మినుమే

వెనక సరిఁచుగితే వెలువకురారు

[8-119]

వెల్లవిరి

వెల్లవిరినది యెంకవిదారింప నిదియెంక

యల్లు ముంగిటొక్కరిది యెరవు

వొక్కరిది

[6-92]

వెల్లుగా నారదాదులు పేరుకొని నుతింపఁగా

వెల్లవిరిఁ గొలువై వేరుకనున్నాఁడు

[7-121]

వెల్లవిరై హరినీవు విషయాం జిక్కించితే

యల్లిదే నిన్నుదలంచి యటు దూరేనేను

[7-221]

అల్లుకొనఁ గర్మములు అక్కడికి

నిక్కడికి

వెల్లవిరాయను మాయ వెనకాముందు

[7-256]

వెల్లవిరై తిరిగేరు వేరులేదదరికిని

వెల్లుగ యశోదవద్దఁ బెట్టరే యీ బాలలు

[8-4]

కల్లియునికఁడే శండ్రియు నికఁడే

వెల్లవిరై యెఱక విడువకురో

[8-28]

వెల్లవిరై యెదుట శ్రీవెంకటేశఁ

కుండఁగాను

బల్లిదుఁ డికనిఁబాసే భ్రమ మాకేలా

[8-190]

యెల్లగా నీకు మోహించు పెక్కుడు

తగవునేసి

వెల్లవిరి నాపె నీవు వీధుంనేఁగితివి

[8-198]

యల్లిదే నేటి పెద్దలు యెవ్వరో

రైశములంటా

వెల్లవిరివిగానింకా వెనకేరు

[9-94]

యెల్లగాఁ గైలాస యాత్రకేఁగి కమ్మర

మరలి

వెల్లవిరి ద్వారకకు విచ్చేసినట్లు

[9-144]

కలియై పెంచేవాఁడు శండ్రియై

పుట్టించేవాఁడు

వెల్లవిరిఁ దాఁ గొలిచే విష్ణుమూర్తి

[10-11]

వల్లకిల నందలాలు వడివాగేజీలు
వెల్లవిరి మహాలక్ష్మి విలాసములు

[10-94]

వెల్లవిరి అగు

యెగురెల్లా నేడెజారె యెదుటఁ

బ్రియములారె

వెగ్గించె నానరెల్ల విరులుగారాదా

[13-101]

వెల్లవిరిచేయు

మును 'నేమికాశప్రముద్రాం ధారయే' తని
వెనువెంట క్రుతియిదె వెల్లవిరినేనీని

[7-251]

వెల్లవిరియగు

అడరమ్మ పాడరమ్మ అడర మీరు

వేడుక సంకసములు వెల్లవిరియాయను

[8-112]

గొర్రెకలు చల్లలు గొనకొని చిలుకఁగ

వెల్లవిరియాయ విష్ణుకథ

[9-66]

వెల్లవిరినేయు

అన్నిట రోకమువారు ఆడుకొందురింటే

కాక

విన్న పినుద్దులు నేను వెల్లవిరినేనేనా

[17-241]

వెల్లవోవు

వల్లరై చక్కనై నవరనై పెరిగి

వెల్లవోవనిపండు పెరుకులుచూచి

[న. యో. వి. 2-340]

వెల్లిగొలుపు

యల్లిదె శ్రీవెంకటేశ్వరు నామము

వెల్లిగొలిపె నీ విష్ణుకథ

[9-66]

వెల్లిచింతపండు

పుల్లమురోవలి హరికొనగని పూజరెల్లా

వెల్లిఁ జింతపంటివరె వృథావృథా

[10-59]

వెల్లిఁబోవు

రోకమెల్ల వెల్లిఁబోగా రోసనే

మరఁగఁబ

అకుమీడఁ దేనినయకని కృప

[5-104]

దట్టమై మేనసొమ్ములు కగులుకొంటేం

గనక

కొట్టి వెల్లిఁబోయినాన తొలఁగనిదు

[7-4]

అల్లనాడు నిరాకారమనెడి మాటలచేక

వెల్లిఁబోయ రోకమురో విజ్ఞానమెల్లా

[8-68]

వెల్లివిరియు

వేడుకలు వీరెపుడు వెల్లివిరిసివున్నవి

[17-597]

వెనగు

వనిదాం వయసున బిండిదన్ని విరిచితి

వెనగె నీ మాయరెల్లా యివె విరలేశ్వరా

[10-171]

వెనురు

చెలువపు నీమోము చెక్కిరినెం మోపేచే

వలపు వెనురుదాడి వాడబాదీని

[13-44]

వెళ్ళడోయ

వట్టి దుష్టులతో నహవానమైకే దాసులను

దిట్టమై వెళ్ళడోని రొ దిత్తై కాఘంగాక

[8-195]

వెళ్ళడోయ

కావరములేమాను కంకల

మేనుండఁగాను

తోవచేసుకొని వెళ్ళడోయదుండుగాక

[10-61]

వెళ్లబడు

సొరిసి నిర్మహమజ్జోడు దొడిగినగాని
వెరవుడిగి మమకచే వెళ్లబడరాదు

[5-206]

వెళ్లబడు

అపుల వెళ్లబడిచెనని నేఁ దొలి కేఁజోకే
వీవల దూడలఁదెచ్చి యింటిలోఁగట్టె

[6-166]

వెళ్లవేయు

వెఁది నీ చెమటరె వెళ్ళవేయగా
తఁగి నేఁ జెప్పకుంటే దాఁగఁబోయ్యానా

[16-2-45]

వెళ్లు

వదఁతి లోలోసిగ్గు వచ్చినవ్వే వెళ్లుఁగాక
[14-173]

వే

వేండ్లు

వేరికిని లోనికి విడిసెటి ప్రాణము
చయవలు వేండ్లు చల్లెడిది

[10-294]

వేఁకపునీరులు

తేఁజలైన హరిత క్తి తెరువుగాననివాని
వేఁకపునీరులు కొంప వెళ్లుఁజో లోలోనె

[5-143]

వేఁకము

వేఁకపు శ్రీవెంకటాద్రి విభుఁడిట్టె
నన్నుఁగూడె
మాఁకువరె నన్ను మేను మరవించనేరే

[17-308]

వేగినంతా

విన్నపాలవృటి వీతో వేగినంతాఁ జేసినాను
నన్నల నీ చిత్తమే నమ్మతించేది

[14-23]

వేగి మిగిలిన వీఁకటి

వేగి మిగిలిన వీఁకటి వీఁడేల తడివీమమ్ము
అగడము రాతిరెల్లా నకుల అడఁ

జేయుటచాలరా

[17-449]

వేగునేయు

రాఁగతనముదాన నారాని తెక్కిన్నాల్లాయ
వేగువేసి మోచిదింప వింతవేసేఁగాక

[14-225]

వేఁగెములారు

వెఁది వెన్నెలసోఁగ వేఁగెంబులాడ
దుకకించు బొమ్మంచు దుప్పటిఁగిప్పి
[వ. యా. ఎ. 4-1079]

వేచినవీనులు

వేచిన వీనుల నేమీ వినకుండవచ్చునా
కాచియివే హరికథగా వింటిగాక
[6-123]

వేఁటము

వీఁటుక తె యెవ్వతైనా వీతోను
మాటాడితే
వేఁటమేకమాఁగాక వేరె పాసేనా
[14-178]

వేఁటపుచ్చు

వోపినవారికి వయసోడ జేరమువంటిది
వోపనివారికి వేఁట పుచ్చు వంటిది
[13-204]

వేడియెండ

యిరుమకట్టున వేడియెండలో మిగుల
జదియ వీఁపులమీఁదఁ జావరారె త్తి
[వ. యా. ఎ. 4-1263]

వేడివేడ్లు

కలయికరే చల్లన కలలో కలలోపం
వెలరేని రతురెల్లా వేడివేడ్లు
[14-133]

వేదే

కన్నవారివెల్లావేదే కష్టమే దక్కుటగాక
వన్ని దైవమియ్యవిది పడవిచ్చేరా
[5-214]

వేదురు

మతిలో నీ పుండఁగను మాయలఁ
బొరలనేలా
వెతకి తెలియని నా వేదురుగాక
[11-27]

వేటులాడుకొను

విరుల చెండలఁగొని వేటులాడుకొంటాను
నిరితోడ విహరించి శ్రీనరసింహుడు
[11-216]

వేడుకకు వెలలేదు

వోడక శ్రీవెంకటేశుడురమునబెట్టెనిన్ను
వేడుకకు వెలలేదు వెరపేనమ్మా
[17-10]

వేద

నీ దాసులున్నచోట నిక్కదైవంతమిదె
వేదతో వేరొకచోట వెరకనేలా
[8-180]

వేదదీరు

వేదదీర నిను శ్రీవెంకటేశ కూడితివి
అదరించి వింతది నీ వాడినట్లాడినా
[17-215]

అదరించి శ్రీవెంకటాధిప నన్నుఁగూడితివి
వేదదీర నే మొక్కితే పిదగ నాదేవా
[17-243]

వేదపట్టు

వేదపట్టి యికనేమి వెరకేరు చదివేరు
వేదాంతవేద్యుడైన పిమ్మని నెఱుగరా
[9-246]

వేదలు

నిరక రతిసుఖము నిమిషములోనిదె
విరహపువేదలు వేవేయి
[9-40]

వేదువిడువనికూడు

గాదెఁబోసిన కొలుచు కర్మిసంసారంబు
వేదువిడువనికూడు వెడమాయబడుకు
[11-3-116]

వేనామాల వేన్నుడు

వేనామాల వెన్నుఁదా వినుకించ
నెంకవాఁడు
కానిమ్మని నాకాపుణ్యము గట్టితి
వింతేయయ్య
[7-104]

వేనీళ్లు

నితైము వేనీళ్లు గడిగినాను
మత్తిలి పుట్టు మానదేయ్య
[5-160]

వేనూలులుజెప్పు

తీటు నమంబులెల్లి నిఁడదీర్థము
వచ్చినయంక నంవదర
మీటు నుఖంబు గూరు మతి మిక్కుటమై
క్రతి వీడిఁదూలువే
నూలులు జెప్పనేర నుమనోవిభుచే
దిరుమేకచేకుచే
జూలులుగా వరంబు లిలఁబొప్పురఁ
గొందము రందు మానవుర్
[7-7]

వేయిసోళ్లభోగి

వేయిసోళ్లు భోగి నీవు విన్నవము
నేయరాదా
వేయేని మా విన్నపాలు విష్ణునికిని
[8-267]

వేయివేలగు

వేయివేలై వేగుదాఁక వెట్టిసేసి యలసితి
వోయయ్య కొంతైన పూరించవలదా
[5-237]

వేయివేలై వేగుదాఁక వెట్టిసేసి యలసితి
వోయయ్య కొంతైన పూరించవలదా
[10-207]

వేరటాలు

నీ మగఁడు బావంటానే వద్దఁ
గూరుచుండితేను
కామించి కాఁగలించెను కానీవే కాను
నేనుము వట్టితనఁటా నేనే వేరటాలనంటా
ప్రేమమున మోవి తేనెపెద్దెగదే వీఁడు
[13-96]

వేరిచు

దొంతులు వేరిచేనంటే తోదోపులు
వలపులు
కాంక్షఁడు మన్నించిన కనుఁగొనేఁగాక
[14-71]

వేరుపురువగు

వెలయుఁ జిత్తంబునకు వేరుపురువై బుద్ధిఁ
గఁగించె మోహవికారము
[11-3-109]

వేరువిత్తులు

చివురు జోఁడులు తపశ్శీల వృత్తులకు
వివరింపఁగా వేరువిత్తులుగాఁరేః
[వ. యా. వి. 2-242]

వేరువెల్లంకి

వేదమంత్ర మింకనేల వేరువెల్లంకులునేల
పుడమిదఁగఁడుమాకు భువనోపభము
[5-286]

వేలువిత్తు

నీలుల మిత్తివన్నెల వేలువిత్తు
పాటించిమాడ దూనము పాడుమాలి
[వ. యా. వి. 2-1039]

వేలఁజూపు

పొంచి యేమిసేసినాను పుచ్చకాయ
లోర్పుఁగాక
యెంచి వేలఁజూపితేను యికరము
లోర్పునా
[14-131]

వేలవేలు

పోలింప వివేకులకు పుణ్యమును
బావమును
వేలవేలనే పున్నవి వెదకరో జనులు
[8-104]

వేలుకాదు

కుచ్చిన కర్మములతో గుడియై వేలుకాదము
హెచ్చి మా బ్రదుకుదోప యాశ్చర్యఁడే
యెఱుఁగు
[10-34]

వేలుకాడే సూదిరాయి

అరసి నే నంజుకొంటి అంగనం
పొందులను
చారఁబారి వేలుకాడే సూదిరాశివలెను
[9-49]

వేలఁడుదీపము

వేలఁడు దీపమునమ్మి వెదఁగుఁ
జీకటిబాసి
పోలిమి నొక్క నరుఁడు పొదలఁగాను
[5-254]

వేల్పుగమ్మరి

హరపార్వతీ వివాహము జూడగగోరి
నురలు మునింగ్రు లచ్చోటి కేతేర
నాధారమున నుత్తరాశావకాశ
భూదాగమెదల నొప్పున గ్రుంగనప్పుడ
బొమ్మరవోయి వేల్పుల మాకవేల్పుఁ
గమ్మరిబిల్చి యక్కఱము చూచితివే
[వ. - పు. 27]

వేల్పు పెన్ బోనపు ముద్ద

మానిసి దిండ్ల మొత్తు నెఱుమంటం
పిల్లల కత్తివేల్పుపెన్
బోనపు ముద్ద నిద్దములపొల్పు
దొలంకెడు నంకుఁగడ్డు
[16-16]

వేవేలకు

పావనముగావో జిహ్వబ్రదుకవో జీవుడా
వేవేల కితనినిక వేమారునుఁ బాడి

[7-125]

విన్నవ మొక్కచే నీకు వేవేలకు

[17-566]

వేవేలగు

భావింప నారదునికి బ్రహ్మవర్ణమరుదా
వేవేలైనఁ గొంచెమని విడిచెగాక

[8-241]

వేవేలు

విరువని యానలు వేవేలు చింతలు
జరులకు నందును సహజములు

[6-205]

వేవేలు గలవు నీ విహారమాములు
యేవిధమున నెందెందని తిరుగుట

[7-71]

వేవేలునవ్వులు

భావింప నెట్లనెడుట ప్రహ్లాదుఁడుండఁగాను
వేవేలు నవ్వులునప్పీ విజయసింహము

[10-146]

వేవేలునామములు

గోవిందనామమొక్కచే కూడపోనే
బుద్ధియులు
వేవేలు నామములకు వెలలున్నవా

[9-8]

వేవేలువేదములు

దేశఁడికఁడు నర్వదేవతల కొడయఁడు
వేవేలు వేదములచే వేద్యుఁడికఁడు

[7-275]

వేవేలుసంపదలు

భావింపఁ దనప్రకృతి వర్ణపు సింహాసనము
వేవేలు సంపదలతో వెలసి నేఁడిదివో

[8-146]

వేవేలునీరులు

వేవేలునీరులు వేరెయ్యెనఁగిరని
భావించువారికిఁ బట్టదువెట్టి

[9-269]

వేసరించు

వేగరించి వెరఁచి వేసరించీఁజనులు
సాగి ముందరఁజొలసి చలవట్టి నీరులు

[9-168]

వేసరు

ఆనల నర్వపు బార్దన యలపుం
వేసరుఁడుఁగాని పిరతి నిలువను

[10-92]

వేసరుకొను

మొగిఁజావుకు వెరకు ముందరగా నేను
వెగలు లంపటమైతే వేసరుకొందు

[8-171]

వెంగెమాడ నాకేల వెనకకొనఁగనేం
సంగతిగా నీవే నాతో సారెనవ్వఁగా

[17-445]

వేసులు

వేసులు మాకుఁజెప్పె నిన భారతముగాఁగ
మోసని పాలముచ్చిమి మొదలుగాను

[6-162]

వేళకానివేళ

వేళకానివేళ వచ్చి వెదకేవు

[17-581]

వేళగాచు

మూలనున్నాఁ బోవీదు మున్నిటనే వేవేది
వేళగాచిన బంధము విద్యాగర్వము

[9-72]

వేళము

నారి నెరవకుండితే నవ్వులు వేళవేవచ్చు
యీలీలనే వుండరాదా యిదివో నీఁడుఁడు

[14-86]

వేరుక యారీతి నీవె వేళమె ముందుఁ
గరఁగి
కోడనె నిగ్గులఁబొంది దూరకొనేవు
[14-206]

వేళావేళ

నాచకనున్నవి నానాచులును
వేళావేళకు వెరవేడి
[10-131]
వేళావేళఁగక వేసరించిని నిన్ను
యారీల వీచిత్రమెట్టో యెరఁగుజమ్మి
అయ్య
[17-103]

వేళవేళ ధ్యానించు

తామిత్ మహిమలు దలపోసుకొనవలె
వేళవేళ ధ్యానించి వెదకఁగవలెను
[5-228]

వేళావేళలు

వేళావేళలలేవా వినోదములకై నాను
యేలా రమకించవస్తే యిది నీవెఁకఁగవా
[16-2-114]

వేళ్లనీదు

వీరులేనియేలు దాఁటనేరదెంతే రోఁతాయ
మేర వేళ్ళనీఁడదాయ మేఁడఁ జేందాయను
[5-128]

వై

వైకుంఠసంబళము

విందుల కుడుపులు విష్ణుకీర్తనము
చందపు వైకుంఠ సంబళము
[9-275]

వైతాళం

వీడియు విదనికొప్పు వేగనముడుచుచు
అడెడి చిత్తలి మాటలరుగగా
చూడనొప్పి నీమంచి నుద్దులు చెప్పంగా
నెంత
వాడక వాడుదులే వైతాళమేలే
[3-76]

వైతాళపునీడ

అశుమరో వేరరి అరిసి పూరకుండితే
వైతాళపు నీడవలెవచ్చు వెంటవెంటను
[7-6]

వైఫగు

చఁమా నిన్ను సాదించాను నీవు
చెలిమిఁ గూడఁగా జేకొంటగాకా
అందు శ్రీవెంకటాచీఁడ నీ
వలపు గాఁగెరి వైపాయఁగాక
[15-128]

వైపరి

యెంతవడియు నీ వెరఁగక తిట్టిన
చంతుకు మొక్కువె వైపరియకఁడు
[17-456]

వైపు

వాని వికిచినఁగాని వైవగు విరతిలేదు
వాసుడేవ భక్తిఁగాని షరము క్రిలేదు
[11-113]

వైపు అగు

పోపో నీపొందు చాలు పొసగదీక
వైపు కాదనుచు నీతో వడిపోరాడేనా
[17-579]

వైపులి

వలసినవారికి వైపు లివి
చఁమున మానుటె జయమర్థం
[11-156]

వైపులుగా నమ్మించు

చేకొని నీ కంఠము చేకఁజిక్కి
పుండఁగాను
యాక దాకడిమాటకు నిగులేవి
వాకున నిందుకుఁగానె వైపులుగా
నమ్మించేవు
నీకుగల సంతోసమే నేఁడు వాకుఁగాదా
[17-529]

వైపులు చేసుకొను

పైపై నిన్నుఁగొనరితే వసురేకాదా
వైపులు వేసుక నేనే వద్దనుండేఁగాక
[15-190]

వైపెరుగు

చేపట్టఁ గుంపము శ్రీవిభుఁడు

వైపెరిగి పొగడవలెగాక

[10-174]

వైష్ణవ సంభాషలు

కొంగుపైఁదీరుగు గురుమంత్రంబులు

సంగతి వైష్ణవ సంభాషలు

[8-247]

శ్చ

శంకనినాదము

శంకనినాద మృదంగుని చక్రాయుధ

వేదీపుని

వేంకటగిరి నిజవాసుని విభవ పదాయుని

[5-83]

శఘనస్థితి

వన్నునుఁగూడి తాను శఘనస్థితి

మంచిది నీవు వచ్చుచో

[శ్లోం. శ. 89]

శలవు

కొందలరాయుఁడు వన్నుగోరి

వలపించితివి

నిండు నా కలపోకలు నీకే శలవు

[14-217]

శాకపాకాలు

వారిని తీవహింస వద్దని చైతన్యములే

తేరించి శాకపాకాల దిగమింగేము

[8-177]

శాలు

మిక్కిలి నీవు మెచ్చఁగా మేనికి

వెంగమైకోటి

దిక్కులవాడు నవ్వేరంతే శాలయ్యా

[13-108]

శాశ్వతహరి

విశ్వమెల్ల నీ విరాడ్రూపము

శాశ్వతహరి నీ శరణులము

[9-241]

శ్చి

శిగ్గెగ్గెఱుగు

మించి శిగ్గెగ్గెఱుగని బోయనాయఁడు

మించి రాంమీద దాచే మెండు

బోయనాయఁడు

[5-285]

శిరసుముడుచు

శిరసు ముడువఁబడఁ జిక్కు

దియ్యఁగఁబెట్టి

గరిమలఁ గవటాలఁ గలకాలము

[5-11]

శిన్నెక

చెలువపునేకం శిన్నెక్కా పెద్ద

వలపుం వేదనం వాడినయ్యె

[12-260]

శిరోమాణికం

కప్పురపుఁ బళ్ళందిన కాంకలకెల్లాను

కప్పిన శిరోమాణికమయెకవ

[15-201]

శిన్నెకలేవే చెలువునితా

వెన్నులు నవిగును వెన్నునికో

[12-167]

శిలుగుఁకోరిక

మరిగే వారిజూచి ములుగవోడుడుగాన

శిలుగుఁ గోరికల గోపితిగాని

[16-1-45]

(నిడుదరేకు 10 లో నిన్నెక్కా అనే
పాఠాంతరంపల్ల)

శివమూర్తు

బొమ్మలాట విజయంబూఁ బూచి చూచి
మెచ్చినట్లు
తెమ్మగా శివమాది తా దేవరై నట్లు
[6-37]

శివమొత్తు

వచ్చని కనకముపై భ్రమఁబడె మనసు
చిచ్చువంటి విషయాల శివమొత్తుమనసు
[11-40]

శం

శుంకకాయ

అరాజు చేసిన యదికొంతకాక
యీదీతి నేమిటి కిశుంకకాయ
[వ. యా. ఎ. 5-246]

శ్చ

శేషముఁజేయు

హరిసమర్పణమున కమరించువన్ను
సరములు నీకు శేషముఁ జేయఁదగునె
[వ. యా. ఎ. 5-676]

స

సంకిర్తనవంతులు

ఏంతగా శ్రీవెంకటవిభుని సంకిర్తన
వంతులకు మోక్షము వదనముతోనిది
[9-106]

సంకెదీరఁబులియు

ఇంక నా దైన్యముచూచి యెట్లు
రక్షించేవోకాని
సంకెదీరఁ బులిసితి సర్వేశ్వరా
[8-265]

సంకు

మతిలోని ముదములు మాటలసోన గురినె
చతురక నీ పాలాయె సంకెల నీకును
[17-113]

సంకెదీరు

ఇంక నేటివెరపు యిన్నియు
మందివేకాక
సంకెదీర బొమ్మల సాధించేనా
[14-105]

సంకెదేరు

సంకింపనెవ్వతె నిన్ను బమ్మచారిఁజేసెనో
సంకెదేరిచేగాని అసతిఁ జూవరచా
[13-104]

సంకెదేరు

ఇంకా నేల కడదేవు యేరా నీవు
సంకెదేరె నాకు నీ చలమూఁ జెలైన
[17-377]

సంకెదీరు

సంకెదీర నికనికి శరణుబొచ్చి వరాదు
పొంకముగాఁ జేకొనేరు భూజనులు
నేఁడును
[8-130]

సంకెదేర్పు

సంకుఁజక్షములతోడ చాయల మేనితోడ
సంకెదేర్చే యభయహస్తముతోడ
[10-163]

సంకెదీరఁగాచు

అంకించు నేవారివాఁడనని దుష్టుడనైన నా
సంకెదీరఁ గావవయ్య వర్వేశ్వరా
[8-127]

సంకెలు

అంతెం శ్రీవేంకటేశ అద్దె వన్ను
గుడిశిని
సంకెఁ దీరెనిక జాగురేలవోయి
[17-112]

పంకెలుదీరు

ఇంక నేమి నేసేము యిన్నిటాఁ

దనినీతిమి

పంకెల్లాఁదీరె చాఁజాఁజాఁ గర్మము

[10-252

పంకెళ

పంకెళబెట్టినవేళ చంపఁబిలిచినవేళ

అంకిలిగా నవ్వులవా రాగినవేళ

[5-100

పంకెవాయు

వెంకటవతి దీని వెడకి కావలేము

పంకెవాయఁ దేర్చవుగా నీవు

[11-2-22

పంగదాలు

చలవట్టి యాపె చనుసంగదాలె త్తఁగరాదా

చెరిగి యిద్దరి సరిసేసేముగాని

[18-314

పంగదాలె త్తినచేయి

పంగదాలె త్తిన చేయి చాచేవు మా

పురముపై

పంగవంము మా చన్ను లంకకోపునా

[17-600

పంగడి

పంగీత కాళవాద్య చతురకయ మెరయ

పంగడిఁ దేలేటి మీకు సానముఖా

[7-237

పంగడిబూపము

ముంగిటనే కొంకనేలే మునిముసి

నవ్వులేలే

పంగడిబూవా మీకు చలివానిరాలే

[13-249

పంగతగు

నవిచి బ్రహ్మాదుల నాఖిగన్న దేవుఁడు

జనించెఁ బాదాలంగంగ పంగతైన దేవుఁడు

[11-1

చెంగటికి తానేవచ్చి శ్రేష్ఠంకఁజేతుఁడు

గూడె

పంగతాయనని మెచ్చి పరపకురావే

[13-215

సంగతము

ఎప్పుడును దొరంతో యేలాటములై నా

మేలు

చప్పనైన నీడులతో పంగతాం కంచెను

[13-130

సంబము

అక్కపైనిలిచి కూడె నలమేలుమంగ

నిన్ను

చక్కఁదనమెల్ల నీకు సంపమాయనో

[14-92

మంచముపై నిద్దరూ నెమ్మది

మండగాఁజూచి

మంచమై నా మేనెల్ల చల్లనాయను

[14-103

సంతకూటములు

అంతరాక్షుండు వెంకటాద్రికుఁ

గొలువకిటు

సంతకూటముల యలజడికి రోస్తైతి

[5-121

సంతకూటాలు

వంతాన శ్రీవేంకటేశవట్టి నీకే శరణుండి

సంతకూటాల ధర్మపుసంగతి నాకేలా

[5-29

సంతముద్రకోలు

చందమైన నీపాదము. సంతముద్ర

కోలాయ

యిందుకు నేనూ రోనయి యిరువుకోవలెనా

[13-185

సంతలోని జాణ

పంకలోని జాణపు జాణరలోవాఁడవు

వింతలేదు నాకు మీకు విన్నవమిదయ్యా

[13-209

వంతకూటపుబ్రతుకు

దొంతులగుఁ గర్మములు తోడనే తిరిగిని

వంతకూటపుబ్రతుకు పటలబెట్టిని

[9-194

వంతకూటములు

యింతలోని పనియని యెరఁగని చేతులెల్ల

వంతకూటముల యీ సంపారానకా

[11-49

దొంతకగులుచుక పొరలఁగఁ బొరలఁగ

వంతకూటములె సరసములాయ

[11-2-59

వంతకూటములే చవులయిన బ్రతుకు

దొంతిభయములతోడి బ్రదుకు

[11-3-136

వంతసేయ బుద్ధిగాదు వేక్కలో

సతిఁగనక

వంతకూటములను వేసాడువేసేనా

[18-322

వంతకెక్కు

దొంతులై యిల్లెల్లనిందె దొమ్మి

నీ యానలు నాకు

వంతకెక్కి విరిసాడు పరసాడు చాచరా

[18-8

వంతనసేయు

అడుకులేకుండ వేకాండంబుగాఁగ

నొదవ వంతవసేనియున్న యా గుడికి

[వ. యా. ఏ. 7-554

వంతవరచు

వినయపు దెన్యము విడువని కర్మము

చనదది నీవిటు వంతవరచకే

[7-241

వంతపాకలంజ

ఎంతసేనెదో దైవ మింతలోన నయ్యో

వంతపాక లంజవలె చల్లుఁజూపులేటికి

[4-30

ఇంతసేనెఁదో దైవమింతలోననే అయ్యో

వంతపాకలంజదెచ్చి పన్యాసించేసే

[5-185

వంతబనివి

వరగృహవానిని వరనిండకోడదు

బడి వంతబనివి యెవ్వరిదిగాదు

[నీ. శ. 20

వంతము

చింతయావెకనకు నేఁ జెక్కిటఁ

జేయిదుకొంతే

వంతముగానిదోట పరసములా

[15-139

వంతువానికెక్కఁగా నావగపొకచోటనైన

వంతమైన నాయకుడఁ చాలదా నా జన్మము

[17-255

వంతలోనివని

వంతమాడి నీకు చెరి వగలులుమావగాను

యెంతకైనా నీవాపెలో నియ్యకోఁగాను

వంతలోని వనివలె వమ్మతించేవారమింతే

బంతిపెట్టి మిమ్ము నొడవరచేవారమా

[14-134

వంతవలపుబేరాలు

ఇంతఁగాఁజేసితి నన్ను నింతలోవనె చోడి

వంతవలపుబేరాల జట్టికాఁడరారా

[12-145

వందడి

యెందరెందరుండివాను యాతఁడు గలఁడు

మాకు

వందడి వాకఁదే అన్ని చక్కఁబెట్టె

బిసులు

[9-2

వందడిబంటు

కందువ శ్రీవేంకటేశ కడు నీబంటు

బంటుకు

వందడిబంటవవుచె చాలదా నీకు

[8-23

నందడిలో కొలువు

అంది నీ యానాజ్జలోన నజాగివుండేగాని
నందడిలో కొలువు చాలరా నాకు

[17-214

నందికంతలత్రోవ

నందిగట్టినతాడు సంసారముచూడ
నందికంతలత్రోవ సంసారము

[11-3-70

నందిగట్టినతాడు

నందిగట్టినతాడు సంసారముచూడ
నందికంతలత్రోవ సంసారము

[11-3-70

నందివిడెము

నదికి నీకుఁ జోవులపరిపొంకనాడుగూడె
చతురశమాటలనె నందివిడెలు

[15-199

నందు

కాంత నీ నందిమోహము గానవచ్చెను
చింతడిర బుజ్జగించి చిత్తగించరాదా

[14-20

నంచుకొను

జంకెన నే నీ వచ్చటి నంచుకొనేవాడేవేక
పొంకావ నొచ్చేదా కాదా పొద్దునొద్దుకు

[14-157

నంచుకొను

నంటన నీతో నగగానె నంచుకొని
అంటముట్టి వరసములాడేవుగాక

[15-221

నందుగొందులు

అనుడు కట్టిక వారల నయంబు బెగడి
చని పీటమీద నా నందుగొందులను

[వ. యా. ౨. 3-1365

నందునుడిక తెలు

ముందు వెనక దెలిసి మోహము

చేకొనవద్దా

నందు నుడిక తెలకు చనవురీదగునా

[18-135

నందునుడికోరిక

కందువైన శ్రీవేంకటనాథుడు గావగా
నందునుడికోరికల పటబెడజెల్లునా

[16-6-55

నందునుడిదొంతులుదొబ్బు

వంకపు జీవుడు భ్రమని నందునుడి
దొంతులు దొబ్బుచుఁ దూరిగాకా

[5-320

నందునుడివలపులు

నందునుడివలపుల జాజరకాండ

యందరిపై నదీయాసలేల చూపేవయ్యా

[13-161

నందునుడినన్నలు

నందునుడినన్నలలో జంకెనలే వేడుక
పొందువై వందులో పిలుపులే వేడుక

[18-205

సంబళము

వరసువదవికి సంబళమైన రసము
యిరవై భక్తులకెల్లా వింటిదనము

[8-97

నగటు

మొగమువఁ గళదేరి మోవిపైకి వచ్చు
వచ్చె

మగువ నీతో నేమిది మాటచెప్పేవో
నగటున పలు విటు నరాకులేలనేపేవు
కగువిన్నవముల నవదరించరావా

[14-20

నగము చూపులు

నగముచూపులఁ జూచి జాజకనారాధేవు
కగు నా చేతకు నీ చేతలకో విభుడా

[16-2-62

సగినము

సగినములుమాచుచు నేజరపుదు నేవోక
గడియ
వగల దనుదూరి కేకలు వ్రాకు గొంకదవు
[15-78]

వగ్గుడుముగ్గుడు

చంచలపువిషయాల వగ్గుడుముగ్గుడుగాక
యెంచి హరిఁ దలఁపొయ్యుటిదియే యెఱుక
[11-3-164]

పట

చలివేడి సిగ్గుతోడ పటలకు విగియఁగా
విరిమివేసి పైకొన్న పరియఁబో జాల
[17-220]

పటకాఁడు

ఇచ్చకము నేయవచ్చే నేమందును
ఐచ్చెన పటకాఁడవు భకరా మెచ్చితిని
[17-41]

యెక్కువైన పటకాఁడ వెవ్వరిచ్చిరి
విగువు
మొక్కలవు వలపులు మొనలాయె నాకు
[17-237]

పన్నలువేసేసేవాడె పటకాఁడు నాతో
పొన్నటికెన్నటిపొందు యిప్పుడే లేచిని
[17-162]

పటలుడు

అటు శ్రీవేంకటేశు ధావ్యములేక విగినికే
పటలుడుగొనెడి రాక్షసమకమవును
[6-120]

పటవిడు

కందువైన శ్రీవేంకటనాథుఁడు గావఁగా
నందునుడికొరికం నటఁబడజెలునా
[16-1-55]

పటరోలు

పటగతి విలీంగ్రువి బంధించినట్టి నీవు
పటరోలు గట్టువత్తుచంధాన కేమందును
[6-31]

పటలఁబొరలు

చాలు జాలు నీ పటలఁ బొరలితిమి
వారి కొంత వెరవకు మనలేమ
[10-215]

పటలఁబెట్టు

దొంతులగుఁ గర్మములు తోడనే తిరిగిని
సంకకూటపుఁబ్రతుకు పటలఁబెట్టిని
[9-194]

పటలు

తప్పులు దారులు వావ తగవారఁడే
యెఱుఁగు
చప్పనాయ మానవే నీ పటలెల్ల వికను
[17-148]

పటలుదొంతివెట్టుట

మంతనలాడితివట మరీకొన్నిగలవట
యింతి నాకు మొక్కినది యీ నుద్దికె
అంత నిన్ను ఐచ్చినేయ నమకట్టె
అణఁచుకొంటే
దొంతివెట్టెవు పటలె దొరవు నీవొదువు
[17-130]

పటపట

పటన దినదినము నాటకమైయుండగాను
పటపట నాటకాలు సారె జాకము
[10-190]

అందియు వందవి చోటియావలు
వందడిఁ బెనఁగఁబోతే పటపటలు
[14-265]

పటపటలు

కటకటా కేవుఁడా కాలము దోయకరాగ
పటపటలనే పొద్దుజరిపేవుగా
[11-3-138]

ఎటువంటి చుట్టరిక మెటువంటి పొందులు
పటపటలకు నేం సాధించేసే
[15-212]

నడిదీరు

చలివానె భవములునడిదీరె గర్భములు
యెంమి పిచుహములు యేమి చెప్పే
మింకను
[7-23]

నడిఁబడు

నడిఁబడ్డ నా కలఁపు చక్కఁగాక
వుండినాను
వాడయఁడవు నీ కృప వాగిఁ జక్కనే
[7-273]

నడిఁబెట్టు

ఆవదలుఁబ్రాకె అందరికినిఁ దమ
చావలపు సంపదలు నడిఁబెట్టఁగా
[5-41]

వవతి తమ్ముఁడు గోవుఁ జంపఁబట్టక
పోయి

వవతి తమ్మువియింట నడిఁబెట్టఁగా
[11-28]

నడిబెట్టి వేంకటస్వామిక్ష్మవచే విన్ను
విడిపించవలసెఁగా విషయబుద్ధి
[11-3-10]

అడరి వుత్తరమురాలి నగిబావగొన్న
వాడు

నడిఁబెట్ట మేనమామఁ జంపినవాడు
[17-235]

నడిబెట్టి సారెసారె సరసమారుటకంటె
పుడివోని ఐత్తికోడ నుమ్మగిలుచే మేలు
[18-109]

నడివేయు

ఎవ్వరినేల తడవేవీడ వారేమిసేకురు
జవ్వన సాయముమీద నడివేయవే
[13-252]

యెంచిమాడ నేరువరి యిదె మా చెలి
అంచెలవట్టి నడివేయకువయ్యా యీసెకు
[18-257]

నడివైచు

తొడిఁబడనిదియ నందుగవారిమీద
నడివైచఁజూతురు చవలమానసులు
[వ. యా. ఏ. 3-1427]

సడ్దగావించు

స్వారాజా గిరిరాజా సడ్దగావించ
పీఠసాన్ధిమర్త్యదే నాకు నెదుర
[అ. మ. క. 3075]

సడ్దఁగొను

వసుధేశునకు వైష్ణవభ్రాంతివట్టి
వసుధరాజ్యంబు నెవ్వరి సడ్దఁగొనఁడు
[వ. యా. ఏ. 3-1243]

తమ చతురాననక్ష్వముఁబోలదనుచుఁ
దమిఁ జతురాననక్ష్వము సడ్దఁగొనరు
[వ. యా. ఏ. 4-26]

సడ్దలాడు

వొడ్డిన గర్వాన నాకో వారగోసుకొన్నవి
సడ్దలాడి పివింక చవపు విచ్చితివా
[16-2-52]

సడ్డు

తైవనమాయసు తైవల్యనదమునుఁ
జావు ముదిమితో సడ్డలేదు
[5-233]

నణఁగరాలు

చెలరేగి యందరితోఁ జెప్పకొనే మద్దులు
చలివాని చల్లేటి నణఁగరాలు
[18-328]

నణఁగుజల్లు

వన్నలసారెకు మెచ్చ నణఁగు పిన్నఁ జల్లు
కన్నులేదుట ఏ కానె గలిగెగా
[17-530]

నణఁగులు చల్లు

చాయలు చూచి చూచి నణఁగులు చల్లి చల్లి
ఆ యెడనే విలుచున్నదప్పటినుండి
[17-487]

పత్త

నకలము శాతండు పత్తామాక్రము దాను
మాకటిగోరక పూరకుండుచే ముఖము

[8-132]

పత్తము

మట్టుమీరిన చేతల మగవాడవు
వట్టి సత్తెల నెరవవరెనా పితు

[17-511]

సత్యమునెరపు

సారెకు దేవుళ్ళవౌద్ధ సత్యము నెరవుగాక
పూరకైనా వన్ను ముట్టినుండఁబట్టరా :

[17-239]

సత్యచూచు

సాదాంటి మొక్కుదును పరిశుద్ధి
దలఁచను

సాధించి కొలవవత్తు సత్యచూడను

[7-89]

నదచేయు

మొదలి నా ముంగిలిది మెట్టిన తప్పవకుమ
నదచేసి జగదాలు చల్లెడిఁటో యిఁకను

[12-50]

నదమదము

కుదలనైన చెమటగముల

తొప్పఁదోఁగి మోహరకుల

నదమదముగఁ దనువలేని చనువు లేటికే

[4-180]

ఏగరి పెండ్లికొడుకుఁ జేరిమాకము

వొగ్గి నదమదములై వున్నాఁడటా

[17-103]

పొదిగొన్నయావరోఁ బుంగుదై పకతంబు

నదమదందై నదయు చవులు దనకేలా

[5-205]

నదరపు నరులు

నదరపు నరులకు జనన మరణములు
యెదురినే కలుగుటకేమరుదు

[5-204]

నదరమగు

అదన శ్రీవేంకటాద్రి నందరికి వరాలిచ్చి
నదరమైననాఁడు వీఁడె కాంత

నరసింహుఁడు

[10-162]

పెదవులపైమాట విగువులలోకేట

నదరమై నీకెపుడు సాజమేకదరా

[15-215]

నదరము

నదుల్లొపు నా స్నానము కడు

నదరము నా కి స్నానము

[5-51]

ఇదివో శ్రుతిమూల మెదుటనే వున్నది

నదరముగా హరి చాటివది వో

[10-71]

యెదలో శ్రీవేంకటేశ్వరుఁ డుండఁగ

నదరపు దివిజాలు చవులయిరి (:)

[10-96]

కదలెటిదంకయు కమలా రమణుకి

నదరపు సత్యపు చైతన్యమే

[10-116]

నదరాననే లంక సాధించి వచ్చినాఁడు

అదివో కలకాపుర హనుమంతుఁడు

[11-204]

పాయపు కదికాపుల పంటలెల్లఁబండగాను

చాయల రతిభోగాలు నదరమాయను

[14-276]

అయ్యో యేమే తపకు వేనంఛి

నెంక నదరమే

కొయ్యెగదే ముక్కుననే కోసమున్నది

[17-248]

ఎంతటియెరె కవకెంతనేము సదరమా
అంతేపో తన నుద్దులవి నేమెరగమా :

[17-468

సదాగతిపట్టి

పొడమినప్పుడె లోకములు కొనియాడఁ
కడఁక నొప్పెడు సదాగతిపట్టివోరె

[వ. యా. వి. 3-1515

నన్ననొరయు

ఉన్నతికోడాడి రొక్క డెవ్వఁడో తాను
నన్ననొరనునది నమ్మతి హరికి

[7-260

నన్నపు లెక్కలువ్రాయు

చక్కని శ్రీనతి చనుగవ నన్నపు
లెక్కలు వ్రాయక లేవయ్యా

[4-153

నన్నలా చాయలా

నన్నలా చాయలా నేల సాదించేవు వో
వెన్నుడా నే మింటేసి వెరవెఱుఁగుదుమా

[16-2-79

నవ్వుసారై పోవు

కవకవ నవ్వునవ్వి కన్నులు దేరిగిలఁగ
నవరన్ని యాటెల్ల నవ్వుసారై పోయను

[12-15

నప్త పదులు

పనుపదనిదె నప్తపదులు మెట్టింపు
మనిన గంగాధరుం డమరనాయకుడు

[వ. యా. వి. 5-1637

నవి

నతి విన్నుఁ గొంగువపై నవిలోన

నుండగను [17-280

నమకట్టు

వీవు గుఱ్ఱముఁ దోలగ నెంత చిక్కు-

దీయుచు

కవుల మేడపైనుండి కవ్వకమాచె

కావించి వీ నమకట్టలో నల్లజల్లి

దూవిన వేరువుల కెదురువలచెనయ్య

[16-2-102

నమకొను

ఏల నమకొను నుక్కకమెల్లవారికి మహా

మాచిన్యమున నాక్క మాననది గాన

[5-87

నమతారుకాణ

అవ్వల వీపాటైతే నాకనిఁ దేరుచరాడు

దవ్వల నిద్దరి నమతారుకాణసేకము

[17-301

నమతారుకాణలు

నమతారుకాణలైతే చలమెంత యెక్కువో

అమరదించేక తొల్లె యరిగి యెరగను

[17-278

నమతునేయు

చనవులిచ్చినను నమతునేసి యిటు

వెనఁగి మంకు విడిసిందిరిది

[15-180

నమయంబుచెప్ప

తిరముగా నొకయేఁడు తీర్థాభలందు

చరియించవలెనని నమయంబుచెప్ప

[న. క. 26

నముకము

నమరతి రుకుమిణి సాకిరి శ్రీవెంకటేశ

నముకమైతిమి బొంకు చాలనయ్య

యింకను

[14-227

చతురద వన్నిటను నముకాననున్నదాన

[14-235

అమర శ్రీవెంకటేశ అటై నన్నుగూడితివి

నముకాన వీమాట నమ్మతించేనోరి

[17-203

సముద్రవిల్లలు

కమికొడ గోపాలులు తానుఁగూడి

ముంగిటను

సముద్రవిల్లలార సాదుకృష్ణుడు

[10-172

నమ్మద్రమువంటి....

యింకి నమ్మద్రమువంటి తమకాన
యెదురెదురె చూడగా
[16-2-106]

సమేళము

చక్కగా వీవు వడినె సమేళమున నరిగె
చెక్కుల వీవు వొత్తిన చిన్నలివిగో
[14-285]

సమ్మంధము

అట్టే దేహసమ్మంధమానవదే జీవులాల
వట్టి హరిసమ్మంధాన బ్రదుకరాదా
[16-1-42]

పొలఁతి నీవొక వీధిఁ బొలిసి నవఁగాను
అరిరిన నీసమ్మంధమని వుంటిమి
[17-511]

సమ్మతింపించు

వలము మానినఁగాక సమ్మతింపించ
వచ్చునా
[15-241]

సమ్మటూరు

సరవి శ్రీవేంకటేశ సమ్మటూరితో
మనము
యెరవులేవి యీ మేలు కేమి నేతురా
[17-455]

సమ్మాళిగె తొండలు

తుదివి సమ్మాళిగె తొండలై యుండి
బ్రతుకంగఁగోరు నీ పరిచారజమలె
[వ. యా. ఎ. 3-1368]

సరిసార శీతలబంధము

చెడరదు సరిసార శీతలబంధము
మదిఁ జెడరేది నా మరులేకాని
[7-179]

సరవణ

వుమ్మడిమెడనూళ్లు పుయ్యాల సరవణులు
వమ్మి శ్రీవేంకటేశ నీ భావమే భోగము
[15-297]

సరవి

అంగవలేమిటివారు ఆయము వీచే నున్నవి
పంగతెరిగి వడనే సరవి నీది
[14-182]

దరిచేరి దండలు తనవద్దనె వుండు
సరవికి దిదేమంటే చాయకు రావు
[14-267]

సరవు

మరుగునేనిన మాయ మరి తెలియదుగాక
సరవు లిద్దరి విని సరికిచేసాయనా;
[17-125]

సరివి శ్రీవేంకటేశ చనవిచ్చి హుడివి
సరవులన్నియుఁగలిగె చాలరా చలము
[17-295]

వరమపురుషుడెట వసులం గాచెనట
సరవులెంచిన విన పంగతా యిది
[17-415]

సరిఓరించు

చనవిచ్చి యాపె నాతో సరివోరించఁగనేల
తనువు నీ కిమ్మన్న దక్కనియ్యనా
[17-227]

సరిచేసుకొను

పాలించేవాడవు నీవు బ్రహ్మకేవాడను నేను
తాలిమి నన్నొక సరిచేసుక ననుఁ
దప్పులెంచనేల అయ్యా
[7-280]

సరికి బేసగు

ఇంక నేలరావయ్య యిద్దరము నిద్దరమే
పంకదేరె చివలెల్ల సరికి బేసాయను
[15-285]

సరికి బేసికి

కాసిదు తమకొక్క కాసిదు సరికి
బేసికి గొట్లాడి పెనఁగి చూచితిమి
[వ. యా. ఎ. 7-927]

చాయల శ్రీవేంకటేశ సరికే సేసికి నీకు
మాయల నే జేసికేను మారుకొనంగలవా
[15-221]

కరుణనిధిని గాన కాచితేనేమో కాని
సరికే సేసికి విన్ను జరయఁ జొట్టున్నదా
[7-176]

యిరవై శ్రీవేంకటేశుఁ డింకతో
దా నన్నుఁగూడే
సరికే సేసికే దన్ను పాదించఁ దగునా
[18-238]

పో నిగ్గువడి తట్టు పుణుఁగులు విసరె
సరికే సేసికి వేడ్క-నలని చేరువన
[చ. మం. 62]

సరికేసేనీకవచ్చు
యింతి తెంకాయ కానుకయిచ్చె నీవు
గైకొంటివి
యింకలేసి యాపెకు చాలివి యంతాను
సంకమై యిద్దరి నన్ను సరికే సేసికవచ్చె
[15-177]

సరికిసరి
రఱిఁ బగటివెలుగు రాత్రి చీకటికే
సకముగాదు అది సరికి సరి
[9-268]

దినదిన సుఖాలు వీడవు దుఃఖములకు
యెనని సరికి సరి యిందు కిందుకు
[9-74]

సరిపెట్టు
పునుఁదైన హరితోఁ గడుహీనదేవతల
ననిచి సరివెట్టికే సయమవునా భువికి
[6-17]

సరిజేసి
గరిమ శ్రీవేంకటేశ కరుణించితివి నన్ను
సరిజేసి జంబుమాది జరువకుమికను
[10-203]

సరవపువాడ తఱు చాయకువక్తువు నీవు
సరిజేసివంటివే మీ చనువురెల్లా
[14-143]

సరిజేసికి
యెలమి సరిజేసికి యిది మద్ది విన్నవనేల
[14-157]

సరిజేసివంటి
ఇవిగో మీ మహిమలు యేమని పొగడ
మమ్మ
జవళనెంచి చూచితే సరిజేసివంటివి
[7-58]

సరిజేసులాడు
చలవట్టి నాతోడ సరిజేసులాడమని
బలిమి నా కొంగలవట్టితీసేవు
[16-2-88]

సరిత
కందము నీ సరికలు కడదాఁకాను
యిందరిలో నన్నమాటలేల బొంకే
విఠను
[17-135]

సరితె
కానుకఁబడేమయ్య కాంకకు నీసరితెలు
యాని జారి చెల్లింతుకో యేల నవ్వే
విఠను
[17-389]

సరిదాపు
శరణాగతులకు సరిదాపెవ్వడు
యిరవుగ శ్రీపతి యెవ్వడు
[11-108]

సరిదూఁగు
కనకము కనకమే కరు నినుమినుమే
పెనక సరిదూఁగితే వెలువకురాదు
[8-119]

సరిచేసి అడినట్లు
చరివయచిచ్చునే సరిచేసి అడినట్లు
పంపులు కనమీద పడిజల్లేను
[17-476]

సరిచేసికిఁ బొంచియుండు

రోలఁ జిక్కెనొకఁడు రోఁకలివట్టె
నొకఁడు

పోలిక సరిచేసికిఁ బొంచి వున్నారు
[8-4

సరియాకలు

పుట్టినప్పుడే తనువు భోగ్యమే విరివెను
జట్టిఁ గామినులపొందు సరియాకలు

[5-294

సరివి

అరిడిన్ పొత్తున నీ వారగించె వుండెదవు
సరినాపె విందెప్పుడో చదిచూతువు
సరవులె అట్టున్నవి చాటివెప్పు గురిలేదు
నిరకవు నీ సుద్దులు నీవె యెరుఁగుదువు

[14-236

సరివిపాలు

సంగతిగాఁ దామరల సరవి పాలుమోచి
అంగజ గురుఁడ జంజాక్షిఁడ వెలివి

[14-203

సరివారలు

నీ సరివారలై నీవే కామనుకొని
యీసుల బొందేముక్తి యీదేరిన తమకు

[8-53

సరివోరు

కృష్ణజూచినవింక గెలిపించే దెట్టొకావి
పునమల సరివోరి వోడితివే వానికి

[8-265

సరుగ

గరిమ మాటాడికేనే కంకజము
గట్టుకొంటి
సరిగా లారే యేల జాగులు నేనేవు

[14-168

సరున

చనవు మొరని నీ పరననుండే వంటినా
వినికిగా నీవు తొల్లి వివనిది గాదు

[17-85

విరుల పానువుమీఁద వెడఁజారుఁ.

బయ్యదతో

నరునఁ బండిన పతిచందము దెలియదు

ఇరుగడ బ్రహ్మాయు నీక్యరుదును విన్ను

నరున నుతించ జతరమున

అరుదుగనుండి ప్రియంబున వెడలిస

వరమూర్తివా చాచుఁడ

[5-58

ఇంత నెంతఁ గాగలదో యింతివల్ల పీకు

నంకుఁ జక్రాల చేతుల నరునకు పచ్చెను

[14-203

నరున నవ్వయదీర పతియానమెల్లఁ బెట్టి

చెరసి విడుదు దన్నుఁ బిలువగను

[17-326

సరునబెట్టుకొను

వరునకు వంతుకును వచ్చినవారె యందరు

నరునఁ బెట్టుకోనీవు చల్లగా నేడు

[14-262

సరిగ

పరిగెంక గలిగినా సరనమాదుచెకాక

మెరిగి నీకంటె మితిమీరవచ్చునే

[14-266

సరిగె

చనవులకు గురిమిగుల సరిగెలు

మెరయుటలు

మొనయ పొందులకు గుటి మొగమొటరే

[13-35

వన్నచేసి రమణుఁడు సరిగ నీ కిచ్చెవంటా

యెన్నిమాట లాదేవే యేమే నీవు

[13-136

పరిగ మాటాడికేను పొందించేవారు గలరా

వొలుగులు వారఁగ నవ్వదురుగాక

[14-98

ఇంకా నేమిగావరె నిట్టి అవతీవయ్యా
ఊకించగాని నీ నలిగె చూపేను

[14-251]

చనవిచ్చె నాశఁడు నలిగెగలదు వీకు
వెనక ముందరికిఁక వెకపేలమ్మా

[17-10]

చేయివట్టి తీసికేను సేవలు గొన్నట్లయ్యాని
చాయల నీ దానననే నలిగెమేలు

[17-84]

నెలనై శ్రీవేంకటేశ వీమికా
జెక్కునొక్కేను
నలిగెలిన్నియు నీవె పమ్మఁగించితివా

[17-125]

నలిగెలో నేవెంక నటలుసేసిన వీవు
చలము దప్పెనంటూ నలిగెనపు

[17-351]

కానీవయ్య అందుకేమి కాలమిచ్చెవుండీనా
మానకెవ్వక నలిగె చుతినమ్మినాదవో

[17-386]

నలిగె చెల్లించు

నలిగె చెల్లించగానె నరసమాదేగాని
మలసి నేనెంకకంటె నుంకను నేను

[15-3]

నలిగెలు చెప్ప

చెప్పేవు నలిగెలు చేసేవు చేతలు

[17-36]

నల్పుని

పురుషునిఁ జేనల్పుని ననిపించుట
సరజమ్మమునకు నా వ్రాత

[5-136]

నల్లావనలు

యిల్లదె శ్రీవేంకటేశ యెక్కుడు

సేసిరి మమ్ము

నల్లావనల తమ పహవానములను

[10-199]

నవతితనము

ఇప్పుడే నవతితన మేరువదె నాకు నేడు
తప్పలేదు యిఁక నన్నుఁ దడవకపోవే

[17-353]

నవతిపోరు

చలములు సాదించ నవతిపోరా యేమి

తలంపులో కొడదీర్చె దగ్గరి రమ్మనవే

[14-57]

యాద నీతోఁజెప్పే విను యెంక

దోసకారిలో

యాదుజోదె నవతిపోరింక సేసెనయ్యా

[17-519]

నవర

నవరఁగాఁ గొండలచే జలధిగట్టినరామ

జవనత్తవ్వ సంవన్న జానకీరామ

[11-62]

నవరని

భవరోగ వైద్యుడైన బిలువెజ్జ

నవరనిపైడి పక్షివకినగాడు

[16-1-22]

నవరనివాడు

నవరనివాఁడవంటా జాణకనమాదికేవి

రవఁకఁ జెయిముట్టి సరసమాదేవు

[16-2-11]

నవరు

నివ్వటిల్ల నాకై కే నిన్ను జూచినవృథెల్లా

నవ్వలె గనమాయ నానాటికి

జవ్వనపువాఁడవ నవరనివాఁడవు

రవ్వలకు వెరవవు రవ్వల నెల్లాను

[14-250]

నవరేఖిరి

చందురు సుదయవేళ నవరేఖిరికొడ

తండువ దేవకి బిడ్డిఁగవెనమ్మా

[8-193]

నవనవయగు

అవగడంబైన యా యాలయంబిట్లు
వవరించెనని సవనవగాగ వింటి

[వ. యా. ఎ. 7-578]

ననులొత్తు

ఇవ్వలుగంటికి నివ్వలుమేన
జవ్వనం బొయ్యన వనులొత్తు దొడగె

[వ. యా. ఎ. 6-109]

నకుపు

సొలసి తా జూచినట్టి మాపులు నీకుఁదెలిసి
నకుపు మరునమ్ము సాక్షి వెట్టినట్లు

[13-62]

బలుపు నత్తువరాను పాలునేయిఁ దెప్పితిని
నకువక లేవయ్యా జాగులెందాను

[14-196]

అయములు నకువఁగ నానవడి నీరాక
కియెడ నేఁ గాచుకొన్న దిందుకొరకా

[17-366]

నకుపుఁజూపు

నిలుచున్నాఁ డాతఁడు నివ్వెరగంది నీవు
నకుపుఁజూపుల నేల సాధించేనే

[15-163]

సా

సాకము

జంకెనల చవుల సాకములు
లంకెలవాదులు వెట్టె లలన నీకు

[14-166]

సాకారముగను

యెన్నిజన్మా రెత్తవరె నెందెందు
వెడకవరె
కన్నుల నీ సాకారముగనే కొరకు

[7-77]

వైకొని చెలియ నీకుఁగానుక వట్టుకుండఁగ
యేకదో వరాకై వుంటి విందాఁకను
సాకిరివెట్టెను నన్నినరితలు చూడుమఱుటా
యికడ విన్నునేను యేమవగలనయ్యా

[17-144]

చెనకరాఁగా విన్నుఁ జేయివట్టి నిలిపితే
కిని యిందరినీ సాకిరివెట్టెపు

[18-26]

సాకిరివయసు

సాకిరివయసు వంసారము గోరు
చకురువాయలు జీడిమాను గోరు

[10-107]

సాకిరులు చెప్పు

వంగడి మీ యిద్దరికి సాకిరులు చెప్పుఁగాను
చెంగటనున్న యావపై నేనవెట్టెపు

[18-531]

సాకిరి

నాకేల విచారము నాకేల యాచారము
సాకిరె నవాఁడ వింతే వర్వేకుఁడే దిక్కు

[9-95]

సాగిన సబ

రాగులెల్లఁ జొవీరిని లంకెలతోఁ చెనఁగితి
చేగదేరఁ గూడితిని శ్రీవెంకటేశ
బాగుగా మన్నించితివి వంకమెల్లా విచ్చితివి
సాగిక నబిలతోన సరిక జేసాయను

[15-285]

సాకిరివెట్టు

బలుపుఁడ వండుమీద వనిగాన నోవుదువు
చలివాని మమ్మేల సాకిరివెట్టెపు

[15-223]

సాగిలిమొక్కు

చన్నులు నేలమోవ సాగిలి మొక్కివానే

[13-215]

సాగుడఁ గొండ

చల్లని వానలనీడ సాగుడుఁ గొండతోన
వల్లెగా వేనుకొన్న వాలముతోడ

[8-144

సాజపు జయంతి

జోజోయని మీరు జోలపాడరో
సాజపుజయంతి నేడే వవలమిందరకు

[9-172

సాజము

దండనుంచే గైకొడు దప్పులనుంచే
చండినేసేది ఆకవి సాజమేకాదా

[17-6

సాజాన

తేజపు శ్రీవెంకటేశ దేవ వీవేగతిగాన
సాజాన నే మఱచిన శరణన్నవాడనే

[7-103

సాటికిఁ బేటికి

సాటికిఁ బేటికిం బగలు
వాటఁగ నేటికి వెంకటేశ్వరా

[శృం. శ. 99

మాటలాడెనంచే గాక మంకు

దెలువవచ్చునా
సాటికి పేటికి విన్ను సాదించెగాక

[15-241

మాటాడనివారి మాటాడించఁజోతే

కాటించియెగురుఁ దవ్వులునే
పోటి దొరలతోఁ బొందులునేనీతే
సాటికిఁ బేటికి జంపురెకావా

[15-258

సాటివెట్టు

పొర పొచ్చెములుగాక పొలఁతియురులకు
సరసరంభలనెల్ల సాటివెట్టటలు

[త. మ. శ. 2530

సాద

సాదనైన నేఁజలమతివైనా నీ
సాదమొక్కటే నేఁ బట్టవది

[11-97

సాదుగొల్లెతలు

వేదవల్లవములందు విహరించే దేవులు
సాదుగొల్లెతల రతిసంగడిఁజిక్కె

[8-113

సానఁదేరు

నానఁదెలిసి ననుచున్నించెను
సానఁదేరి తన శరణము వాడె

[10-212

సానఁబట్టు

తానెకానే యిందరి (గు) గురుడు
సానఁబట్టిన భోగి జ్ఞానయోగి

[11-60

నే నేరువవలెనా నెలఁతకు నివియల్లా
సానఁబట్టుకొ నేరదా వకియ నీ మనసు

[14-147

సానఁబట్టే సరసాలు

కానిమ్మని నీవద్దనేఁ గాచుకుందేనేపొద్దు
సానఁబట్టిన సరసాలు చలిగాదు నాకును

[17-556

సానఁబట్టు

కంటిమి వింటిమి నీ కతలు నేడు
నంటుననే ఆనలు సావలఁబెట్టా

[14-30

సావివోవు

కాలము నెందుఁజోడు కర్మము

నెందుఁజోడు

జారిఁబడ్డమననే సావివోయను

[8-104

దైవికము మా న్వశంక్రముతోఁ గూడె
పావివోదెన్నడు వంపారము

[8-105]

పాపించు

మేముల నీ లాంచనాలు మించి

నన్ను దూషించె

పాపించి శక్రవును సంహరింపవే

[11-159]

సాళగించు

కొదలుదేరు కొలిదెలుగు

కుత్తికందు సాళగించి

కదలుమోవి రమణి చల్ల కదవతోడను

[12-161]

చిఱునవ్వు వెన్నెల జిగి నెఱుయించు

నెఱుయించి మోవి వెన్నెల సాళగించు

[వ. యో. వి. 2-180]

సి

సింగారదేవుడు

దేవదుందుభులతోడ లేచితెల్లమైనాడు

వేపించరో యిదే వీడే సింగారదేవుడు

[8-125]

సిక్కునరగు

సిన్నవాడవని నమ్మనెల్లదనిన్ను

సిన్నైన యాటదెల సిక్కు నరై పోయను

[12-15]

సిగ్గరితనము

సిగ్గరితనమో నేడు శ్రీవేంకటేశ సేనవ్వు

సిగ్గరే కలితివి నా కన్నవారమో యిది

[14-175]

సిగ్గరీడు

వాసులు మాకు వెక్కించి వడ్డఁ

బాయకుండఁజేసి

వేపలు వెట్టితివిగా సిగ్గరీడు

[17-589]

సిగ్గువిడిపించు

అన్నిటా నేరువరిగా ఆలమేలుమంగ సిక్కు

చిన్నచిన్న ముద్దలనే సిగ్గు విడిపించెను

[14-89]

సిడిదలలు

సిడిదల రియ్యవద్దు జీవాలఁ జంపవద్దు

బడిబడి వగ్గలఁ బారవద్దు

[11-2-62]

సిద్ధబట్టు

ఓదేలే జగదాలు వోయింతి

సిద్ధిబట్టి కోరికలు చిత్తఁగించఁ గదవే

[14-70]

సిరిమొగము

వరివరి విధములం బాదేరు రాగాల

విన్నదివో

సిరిమొగము దెరచి చిత్తఁగించ వేరియ్య

[4-25]

సిరిసింగనవత్తి

చెమటలుగార సిరిసింగనవత్తియాదే

గుమితాన వీడే యమ్మా గోపాలకృష్ణుడు

[10-172]

సిరులుమించు

సిరులమించినవాడు శ్రీవేంకటేశ్వరుడే

శరణగతులుదక్క చక్కఁగారు జరులు

[6-12]

సిరులుదేరు

సిరులు దేరుచునున్న శ్రీవత్సలము

శరమర్తి నను బంటుగాఁగఁ గైకొనియె

[వ. యో. వి. 3-2284]

సివమాడు

చెలఁగి వేలుపుఁ బెద్ద సివమాడువారు

వలుమారుఁబొంగి వ్రేవతి నాటివారు

[ల. మ. క. 2095]

నీ

నీతకమ్మ

చేతనే యా కొమరుడా శివుని విల్లువిడిచె
నీతకమ్మఁ బెండ్లాడె చెప్పఁ గొత్తగదనె
[5-299]

రతిగా దేహాపు రెక్కలచాటున మండి
నీకుకోరువలేని చిలుకా
[5-50]

నీకుకోరుచు

బాతిగాఁ జదువులు వగలు రేలును నా
చేత నేరినినట్టి చిలుకా

నీకుగాయు

మెట్టి చరిఁబడనేల మింది నీకుగాయవేల
[17-253]

సు

సుంకముగొను

కోవగించువద్దుగాక కోవకవద్దంటినా
తీవులుపెట్టుక యాలో తిట్టెంగాకా
యీ పనికి నేనవి యిందరినలెనే కొంక
చూపులుపై మోపితేనే సుంకముగొనినా
[15-238]

సుంకుమోయు

ఇంకనేల సుద్దులు యెదురూగుదురుగాను
సుంకుమోచివకకలు మాట్లాయెను
[13-32]

సుంకమాన్యము

తక్కక యితనిముద్ర దరించిన దానులకు
చొక్కుల భవబంధాల సుంకమాన్యము
[7-277]

సుక్కురారము

నేడె సుక్కురారము నెలఁతలాల
పోడిమి నేనపేయరే వులుగుకాపు
[14-152]

సుంకముదీరు

మరిపె మా పుట్టుగులు మారుమూల
వరుకులై
కలసుంకము దీరును కరుణాకర
[10-241]

సుజాణుడు

అప్పునము చేయి చాచి ఆయుములు
గరగె యీ
చొప్పు పీపె యెరుగుదువు సుజాణుడవు
[17-101]

సుంకమువచ్చు

అంతెల జెక్కునొక్కితే నట్టే
కలవంచేవు
సుంకమువచ్చినా చూచితేను
[13-104]

సుడిగొను

సుడిగొనుదేహపు సుఖదుఃఖములో
వడిఁజారనెడెపో వైష్ణవము
[5-230]

సుంకుమోపు

సుంకుమోపె బలుకులఁ జూపులఁ
గొ కలుదొఁచె
నంతలేక యవి యెట్లు వదిలనేవే
[13-232]

సుడివడు

వెకలి శ్రీవెంకటేశు విష్ణుదాసులకే మంచి
సుకములెల్లా గలవు సుడివడలేదు
[6-89]

దురికములజటి దొర నీ నామము
సొరిది విధికిగా నుడివడనేలా

[9-152]

సుద్దులదుగు

హరి శ్రీవెంకటేశా నీ కరుణవారోటగవి
అరసి నిన్ను సుద్దులడిగేవారెవ్వరు

[7-69]

సుద్దులుచెప్పు

సుద్దులు చెప్పుచు చూడవు నీదు
మద్దులు నూవవు ముదియవే యనుచు
[వ. యా. ఏ. 3-180]

సుద్దో ముద్దో

బొంకకురే చతురుఁ డవ్వుడె వచ్చెనా
నుంతుదేరఁ జూపు మంచి సుద్దో ముద్దో
[12-340]

సుమాళము

పొరిసియాడెడి మాట సుమాళముమీఁది
పాట
[17-526]

సువస్తువులు

గరిమ సువస్తువులు కానుకయిచ్చేనంటే
వరుస పీకన్నా నేను సంపన్నుఁడనా

[7-102]

సునరము

సునరాన నమ్మలేక పొంట్లు పోదించే
వాడు

ముసలి గవ్వకఁజేసి మోహించినవాడు
[13-162]

సునరాన మంచిదాయ సుదకులాల
వినుగక వడిదె నై పెదవేమివేవే

[16-2-92]

సునరాన

వనగాని పెక్కుదేవతలఁ గొలుచుకంటే
మనరాన హరివారై సునియించరో
[9-279]

సూ

సూటికివచ్చు

కప్పు పీయండున్నదా కగవరి వన్నిటాను
చొప్పులై తఱఁజోకేను సూటికిరాదు
[14-280]

సూడిదపట్టు

కలికి సూడిదవచ్చే కమలపు మొగ్గలను
చాలిసి నీ పురమున నొత్తుకొంటివి
[14-19]

సూటికెక్కు

తెరసి యే పొద్దును నీ పిడికిటిలోనియమ్ము
సురల భయముఁ బాసి సూటికెక్కిను
[8-133]

సూడిపట్టు

వడిసూడివట్టి యవ్వలను గవ్వలను
గడపుచు వేట నీ క్రియ జల్పివేక
[౧. మ. ౪. 6337]

సూడిచ్చు

పొద్దువోనివాడనై పూచి మమ్ముఁ
జెనకేపు
సుద్దులుచెప్పినవారు సూడిచ్చేరా
[14-37]

సూడుపట్టు

మందరికొఱకునై సూడుపుట్టంగ
మందోపనుదులు మ్రుంది మన్నెరి
[మ. ౪. 15]

సూక్తులు

చుట్టమవు కానెఱుగము సూడిబంబెక్కి
యెఱుగ
[13-59]

చుట్టమవో మఱి నీవు సూక్తులుబంబువో
గుట్టుతోడనుండగానే గోరనేకురా
[13-127]

చంచల నా చుట్టమవ్వె సూక్తులుబంబువో
నీవు

అంచలనన్నియు నాయనట్టలు
వంతుకరా
[17-228]

చుట్టమవుగావలేని సూక్తులుబంబువుగావు
ముట్టి వేడుకోగాను మేమేల వంచేవే
[17-378]

సూక్తులు

మరల కనురలకు సూక్తులు బాదునేకాని
పొరసి సుఖించగఁ బొద్దులేదు
[6-89]

పేరుకొని విలువగ బెడవుల గొఱుగిలి
తేరిచి మా సూక్తులుబాదు దిద్దరే మీరు
[14-43]

కోవగించఁ బనిలేదు కూడితిమిద్దరమీద
చూపులఁజూడుమనవె సూక్తులుబాదేల
[17-302]

చుట్టమైన నాయకుడు సూక్తులుబాదు
నెంచరాదు
జట్టిగాని వరసమే జరవఁగవలెను
[18-524]

కూడిన నీ కూటమికి కొనకెక్కుకేలమాను
సూక్తులుబాదు నెరిగిన సుదతీమణి
[17-19]

సూక్తులుబాదు దిద్దు

అదమె యింకనేమీ నొగడనుచుఁ దన్ను
సూక్తులుబాదుదిద్దేవాడు సుద్దులిద్ది నేరఁదా
[14-13]

సూక్తులు

వెన్నడించి సూక్తువట్టె విష్ణుమాయ నీకు
నేము
యన్నిటఁ జింతమిచ్చేము యింకఁ
గావరో
[6-40]

నవిచిన శ్రీవెంకటేశ్వరుడై యిది
నాపాలఁగఁగు నీకఁడు
వనివడి అరులను మాడువట్టి కడుఁ
బగపాదించును యాతఁడు
[17-158]

పుట్టించేవాఁడవు నీవు పుట్టుగులు
నా పొమ్ము
చుట్టి సుఖదుఃఖాలు గూడువట్టివి
[11-236]

సూక్తులు

పొరిసిన కౌగిలి రకులివి సూక్తులుబంబు
కేనా
[13-219]

చుట్టరికేఱుండఁగాను సూక్తులుబంబుగఁజేరి
జట్టిగానే నీతోడి వరసమే మంచిది
[18-395]

సూత్రపుగణిత

కోపుల నాలికలోనఁ గుచ్చి కట్టినట్టి తాడు
చూవరాని సంసారమే సూత్రపుగణిత
[9-178]

సూత్రపుటొమ్మ

సోలివే వీరిఁగొలిచే సూత్రపుటొమ్మ నింక
పాలుపుఁ గర్మములారా వట్టుకురో
మమ్మును
[5-289]

మాదివిరిదికాదు

పెనగి నీవారా నీదాఁ బిలువకువయ్య
నన్ను

కనిసి మాదివిరిదికాదువంటివాడవు
[15-5]

మాదివెంటదారము

యిప్పుల శ్రీవేంకటేశ యిహవరమెల్లా
నీవు

చొచ్చితిమి నీ మరఁగు మాదివెంట
దారమై
[9-32]

సూనకము, బానికము

మదతికి నీ చూపు సూనకమై చెలువొంది
కదిసాకె చూపు బానికము నీకామి

[15-24]

సూళ్లువట్టు

గోరగీసి చెమ్మట కుమ్మరించఁ
జోటులేక
జోరునఁ బైఁ జమ్మితేనె సూళ్లువట్టినా
[15-238]

స్రక్కిళ్లువారు

పలియించి రసమింకువంట చందమున
పొలపైనె నెమ్మేను స్రక్కిళ్లువారె
[వ. యా. ఏ. 2-1136]

నె

పెగ్గెము

పెగ్గెలించే నీచేక విసిగితిని నాకుఁ
పెగ్గెముగాదు నీవు వేసినపై నేయరా
[16-2-13]

నెలము

కలసి మెలసివిన్నుఁ గాగలిండుకొనఁగాను
పొలవి పెనఁగి విగిసితి ననేవు
[14-108]

నెలయు

చేయి నామీద వేయఁగా నెలవి
విడలింపితి
[15-181]

పైకొని నీవే పాదము బాచగ
చేకొని వినుకక నెలవేనా

[17-474]

నెలవి నవ్వు

చేయివేసినందుకె నెలవి నవ్వితిఁగాక
చాయవేనుక బొమ్మల జంకింపనా
[17-71]

నెలవిచ్చు

శ్రీవేంకటేశ్వరుడు చిత్తముతో
సున్నవాఁడు
చేవఁ బాపాలెల్లఁ బానె నెలవిచ్చెఁ తేఁతల
[10-229]

చెలిమివేసి యాకని నెలవిచ్చు బెఱగరు
నెలపై కళలాకని నిండుకొనవ
[13-70]

నెలవి నవ్వులవాఁడు

నెలవి నవ్వులవాఁడు చేకత్తిగోళ్లవాఁడు
వలుచేగుల జండ్యం వంతాలవాఁడు
[7-274]

నెలవి నవ్వులు

చిలుకుగోళ్ళతోడ నెలవి నవ్వులతోడ
బిలుజిహ్వతోడ యోగవర్ధముతోడ
[7-44]

నెలవిబడు

నగిన నెలవిబడు నాథుగు జగములు
మొగమునఁ జూపే మోహనము
[5-164]

సెలవిల్లు

జలధి బందించిన సౌమిత్రి రామా

సెలవిల్లు విరచిన సీతారామా

[9-11

సెలవీడు

చినుమనా నిన్నిపుడే సెలవీడుగాకతడు

పెదవులచేటింకే పేదవాని కోవము

[10-110

సెలవు

నారాయణ నే నస్వతంత్రుడను

నా కా వనిగాదేవియును

ధారుణిలోవలఁ బుట్టిందితివి

తరువాతి పనులు వీకే సెలవు

[9-103

సే

సేదదేరు

సేదదేర నామీదఁ జిత్రగుప్తుడేరి

వా (ద్రో) సే

మేదిని వ్యతంత్రమేది మెరయని బంటు

[9-209

యేదెనా మంచిదే యెట్టియినా మంచిదే

సేదదేరినట్టి పూర్ణచిత్తునకును

[10-193

సేన

కానిచోటకునేగి కౌగిళఁ గొంతపావము

సేన దానలందుకొని చేతులఁ గొంత

పావము

[9-38

చెల్లలేరా వీకు నిది సేన పక్షులు గలరు

[17-281

సేనమొదలారి

సేన మొదలారివద్ద చిత్తములో నుజ్జానము

నానాగతిఁబుట్టించిని నారాయణుడు

[9-222

భిచ్చేయుమనుచు నింతి వెనఁగొంగు

పట్టుమని

యిచ్చెమాకు సెలవింకే యిదేమి నెరగదు

[17-293

(శ.ర. లో ఆజ్ఞ అనే అర్థానికి ప్రయోగం ఇవ్వలేదు)

సెలవులనవ్వు

సెలవుల నవ్వికేనే చెరఁగునట్లేవు నీవు

యెలమి నాలనై కే యెంతసేతువో

[17-536

సెలనువిల్లు

సెలనువిల్లు విడిచి నీకఁ బెండ్లియాడు

నాడు

వలికిబొంతని మాటవట్టు నాకు నిమ్ము

సేనలు

ఆనఁద్రొల్లి మునులనంతకొట్టు

చేసిరి తపములు సేనలుగా

[8-255

సేనపాల పెండ్లివారు సేనలుండగాను

ఆనపడి నాతో నవ్వేవంతేకదా

[13-2

సేనలు వానినుద్దులు చెప్పేవే నీ పెందాళ

వీనులు చల్లగ నాడే వింటినే సేను

[14-11

సేనాసేన

చేరుచున్న వాక్కొక్కచే సేనాసేనా

కోరికలు

యీరితినున్నాడ నాకు నేదిగతి యింతను

[8-221

పోయఁబోయ వ్యర్థాదిభోగములు వెనకకే

సేయఁబోకే పుణ్యములు సేనాసేన

[10-221

చేసేనంచే గలవు సేనాసేనవనులు
లాసి కగిలించుకొంచే లంపటాలంటు

[11-186

సేయు, సేసు

మఱియేమిసేనునే మంచిపేయన్నివనులు

[14-195

సేనకొప్పు

వాసుదేవునిబోలు వరుగూడుమనుచు

సేనకొప్పున పకుల్నేనఁ బ్రానిదఁగ

[అ. మ. క. 6502

సేననాలు

సేననాం వావులకు నిచ్చితియేల

మోసపోని కూటములే ముచ్చలుగాక

[14-75

సేనపాలు

సేనపాల పెండ్లివారు సేనలుండగాను

ఆనవడి నాతో నవ్వేవంకే కాదా

[13-2

చేరినట్టి సేనపాల చెలులెల్ల నుండగాను

పోరచి నకులకేల బూటకాల వచ్చునూ

[17-36

సేసేటి నీ విదెము శ్రీ వేంకటేశుకూటమి

వీసరపోక మంచి విందులాయెనే

సేనపాలరకులలో చిప్పిలు వీకెమ్మోవి

రాసికెక్కి చిగురుల రచ్చలాయెనే

[17-94

చేరి కనతో నవ్వి సేనపాలకుతోనైతిని

[17-456

సేనపెండ్లికూతురు

ప్రేమ నాపె నీకు సేనపెండ్లికూతురాయఁ

గాని

సేమువెట్టికి వచ్చిన నెలకల మైతిమా

[17-515

సేనపెట్టు

సేనపెట్టిన మగువ చెలుగువట్టుకుండగా

ఆనతో నీ పెట్టుగూడి యలరితివే

[7-51

సేనపెట్టు

చిగురుబాయమునాడే సేనపెట్టితిమి

నేము

మిగుల శ్రీవేంకటేశ మెచ్చితి నిన్నిపుడు

[13-61

సేనలుపెట్టు

ఆనం శ్రీవేంకటేశుఁ డలమేలు మంగ

దాను

సేనలుపెట్టినయట్టి సింగారపు పెండ్లికి

[8-21

సేసాడు

కూడి నిన్ను నారకులె గురుకులు

సేసాడేవు [14-226

సేసు

యేచి శ్రీవేంకటేశుఁడ యిట్టి నిన్ను నేఁ

గూడితి

యీ చాయ కమకము యిఁకనెంక

సేనునో [17-285

సొంట్లు

సొంట్లు

నునరాన నమ్మలేక సొంట్లు పోదించే

వాడు

ముసలిఁగన్యకఁడేసి మోహించినవాడు

[13-163

సొంట్లు

చూడకున్నా దుర్గుణాలు సొంట్లు పోదించ

వచ్చి

వాడవాడలఁ దలవరులవలె

[7-97

సౌంతులు సోదించు

సౌంతులు సోదించి తెచ్చి మగ్గివ
రామపునికి

బంటుగాఁగఁ బొందుపేసెఁ బవనజుఁడు
[10-273]

సౌగటు

అంచెగూర్చు వరాహములై నట్టి సౌగటు
దీర

మించగవ్వరదూళి మెత్తరే మేనను
[13-198]

సౌగడాలు చిలుకొట్టు

వణిభోగభోగితై పణిరాజువేయ
పణముల వణచిన బాలి చొన్నొందు
నెలచెల్వరాల వెన్నెల సౌగదాల
చిలుకొట్టి నేమంతి నెజ్జలమీద
మారుక్కేలోల మకులగావించ

[ల. మ. క. 2-2433-44]

సౌగియు

సౌగియునా మణియు ముచ్చుకుఁ
బండువెన్నెలలు

వగవానివలెనె లోపల దాఁగుగాక
[5-145]

సౌగిసి

తగు వేంకటేశ కీర్తన మొకటి చాలదా
జగములో కల్పభూజంబువలెనుండ
సౌగిసి యీ విభుని దాసుల కరుణ చాలదా
వగవు జూపులను సున్నకమెప్పుడుజూప
[5-52]

సౌట్టులెంచు

యేది నీవు పేసినాను యిన్నియును
నియ్యకోలే

జోదించ నేటికి యందు సౌట్టులెంచ
నేటికే

[5-322]

సౌమ్మ

వుమ్మడి శ్రీవేంకటేశుఁ దొగి విట్టె
నమ్మఁగూడె

సౌమ్మల మైమరచి నేఁ జొక్కినదే
నేరమీ

[17-528]

సౌమ్మగు

నెమ్మడి వెంకటనిలయునిదాసుల

సౌమ్మయి నిలుచుట సుకృతమది

[5-166]

వాప్పించిరిందరు బలువుఁడు చేపట్టె

ననుచు

అప్పులెల్లఁబాసి నీ సౌమ్మైతినయ్య

[10-142]

సౌరబులు

కాఁగిన దేహపు నెకలును

కప్పినపువ్వుల సౌరబులు (:)

వేఁగిన చెలితాపమునకు

వెన్నెల మందెడిని

[12-138]

సౌరది

మాతమువో వొక్కతైన సౌరదిఁ

గాంతునిఁ దమ

చేతికి లోనుగాఁజేసి చిక్కించుకోకలర

[17-402]

తరుణి దేహమింతయు బంగారమె

సౌరది రకులనెట్లు చొక్కెనో

[17-421]

సౌలగుఁ సౌలగిలు

కలవంచుకొని నీలో తమకపు మాటలాడి

సౌలయుచు నింతి మొక్కి సౌలగి వీని

[14-258]

సోకనాడు

యన్నిటా సోకనాడితే యెట్లానయ్యే
నీకు

నిన్నుజూచి నాకై నిండుకొనుఁ గోవము
[14-40]

సోకోర్పు

కాకలఁ బొరలివది కౌఁగిటఁ గొవరినాను
సోఁబోర్పి మెచ్చే నరసునిదే నేర్పు

[18-133]

సోపు

సొమ్ముగలవాడవు సోపుగని యిచ్చెకాక
నమ్మతిఁగాక వంచన నేయవచ్చునా

[17-123]

సోకోర్పు

తలపునఁ దిరు వెంకటగిరి దైవము
నెలకొని యుండిన

సొలవక యన్నిటికినిఁ దా
సోకోరుచె నైనా

[5-45]

సోగచేతులు

చేగదేరి మొనగోరి చిమ్ము లమరఁగాను
సోగచేతులు చాచిని చూడవయ్యు

[18-310]

సోడుముట్టు

గల్గుగుల్పులమీది కస్తూరిఘాత
గొబ్బునమెఱసి దిగున సోడుముట్టు
[వ. యొ. వి. 2-209]

పొలుపుమఁ గమ్మవల్పులు సోడుముట్టు
నలరుటిండ్లను మణిహర్మ్య వాటికల
[వ. యొ. వి. 2-1119]

సోదనీయు

విడచి సోదనీవే విచ్చనన విడిసినకైతే
నుడిసి ఆకనమెట్లు సోదన గొనేవురా

[13-230]

సోన

సోనల నెగులులేవు చుట్టపు పరునే నాకు
నీ నెరఁగిని తగవు నీకుఁజెప్పమా
[17-433]

సోనగురియు

వయసు తానే మేఘమువలె
సోన గురియఁగా
జయించి నే దాని నజఁచఁగ నోపెనా
[8-208]

సోనలఁబుట్టిన ముద్దులు

శ్రీ నగవిహార శ్రీవెంకటేశ్వర
సోనలఁబుట్టిన ముద్దులు నివిగో
[9-36]

సోపనాలుపాడు

పాడరె సోపనాలు పెసై నె పేరటాండ్లు
యీదాడనక విధులేఁగించరే
[15-55]

సోబాన

పాడిరి సోబాన నదే భారతియు గిరిజయు
ఆడిరి రంభాధులై న అచ్చరత్న
[8-21]

సోమరించు

వేమఁజేయిచాచి వేడుకొని నాకఁడు
సోమరించి దారిమొనఁ జూపిమాసి
[17-596]

సోరణగండ్లు

చూచితి నేనప్పుడే వాని సోరణగండ్ల నేను
యేచి వేరె సింగారించి యిటు దోడికేరే
[15-266]

సోలగిలు

ఏలే చెలియా యీ యింకులకై
సోలగిలి నీ చనవు చూవవలెనా
[15-14]

చేచేత మీ రిద్దరును నెలవుల నవ్వఁగాను
చూచిమాచి కలవంది సోలగిరిని
[17-486]

సోప

యీవేళ నన్నేరి మఱి యాకడే
నిన్నునేరె
సోపల నీకని మోవిఁ జొక్క-కుండఁగలనా
[13-176]

శ్రీవెంకటేశ యిట్టే చెరి
నిన్నుఁగూడె గన
సోపలుగా మోది మీద జొక్క-యనిందె
[14-282]

దేవుడు శ్రీవిష్ణుఁడని తెలియరె
సోపల ననంతునిఁ జూడరె
[16-1-2]

శ్రీవెంకటేశ్వర శ్రీసతి నేనట
సోపగ నవ్వన్ సొలయుదునా
[15-239]

దీవులను కొండలెక్కి తిరుగాడనే వద్దు
సోపల బిలములోనఁ జోరవద్దు
[16-1-54]

హి

హిగ్గు
నీగుతోడనే నేననేసితే
యెగుదీర నన్ను నెనసితవి
లగ్గపు శ్రీవెంకటాధిప యిట్టవుత
హిగ్గిన పేరుక నెఱుగముగా
[15-13]

హినదెన

నానాపాటఁబడె నాడు కరి మకరిచే
హినదెన ప్రహ్లాదుడు హిరణ్యుచే
బాటువడె
[8-245]

హం

హంబాళెలు

వలవలి చలిగాలివలన నల్లాడు
వెలది హంబాళెరె వీచోవులుగను
[వ. య. ఎ. 3-1943]

సోపఁగానూరి వారినుదు లాపె చెప్పితేను
యీవల బైకిఁ దీనుకొనేలయ్య నీకు
[17-388]

హ

హత్తిచూచు
హత్తిచూచేవారే కాని అడ్డగించేవారు లేరు
పొత్తుల నా ధర్మము పుణ్యము నా చేతిది
[6-106]

హస్తగతాలగు
అందరికి నీ సేవలు హస్తగతాలై వున్నవి
బందెదీర నీకు మ్రొక్కి బ్రదుకుమని
[6-102]

హల్లకల్లోలము
బల్లిదుండై లంకచొచ్చి బయ
రాకాసులఁగొట్టె
హల్లకల్లోలముచేసె హనుమంతుడు
[10-155]

హె

హెచ్చుకుందు యెంచు
అచ్చుతు శరణమే అన్నిటికిని గురె
హెచ్చుకుందు మరి యెంచఁగనేది
[10-3]

హెచ్చుకుందులు
ఏమీ నడుగనొల్ల హెచ్చుకుందులన నొల్ల
కామింది నీ విచ్చితివి కైవల్యవదము
[5-228]

హై

హైహై

హొంది శ్రీవెంకటాద్రివతి నాకుఁ
గలుగఁగ
అలరినై గెలిచితి హైహై నేను
[7-279]

హృ

హృదయము చిల్లులగు
యదే మేడపై నకడు యిట్లు
వన్నఁ జూచెనంటే
హృదయము చిల్లులయ్య నేమిసేతునే

[15-71]

క్ష

క్షమియించుకొను

విరివిగా నేమైనా వేరుదుము నుతింతుము
శరణుచొచ్చితి మీక క్షమియించుకొవవే

[8-229]

అనుబంధాలు

1. అర్చన

అర్ఘ్యము	7-38	నై వేద్యకాండాలాది	7-38
అవమసీయము	7-38	పాద్యము	7-38
అవాహనము	7-38	పుష్పము	7-38
అసనము	7-38	యజ్ఞోపవీతము	7-38
గంధము	7-38	వస్త్రాభరణములు	7-38
దీపము	7-38	స్నానము	7-38
ధూపము	7-38		

2. అస్త్రాలు

అనలాస్త్రము	13-407	వాయువాస్త్రము	13-407
నారాయణాస్త్రము	13-407	తైలాస్త్రము	13-407
మన్మథాస్త్రము	13-408	సమ్మోహనాస్త్రము	13-407
వరుణాస్త్రము	13-407		

3. ఆటలు

అప్పరిప్పరి	3-114	గచ్చకాయలు	10-172
ఆలంకి యప్పరిములు	అ. మ. క. 1207	గుంజపాంకలు	3-114
ఉద్దులు	అ. మ. క. 1208	చక్రపాణి	3-114
కంబాలాది	3-114	చదరంగము	3-139
కోలాటము	14-149	దాసిముచ్చులు	17-173

వగడసాల	13-201	బిల్ల గోటు	10-172
పాతిగంతులు	అ. మ. క. 1208	బుట్టకొమ్ములు	14-149
సిల్లదోవులు	13-201	బొమ్మలాలు	3-114
పుట్టవెండ్లు	14-149	బొమ్మరిండ్లు	5-270
పులిజాణము	13-167	వానగుంటలు	13-201
బింకులు	అ. మ. క. 1207	నమ్మద్రబిల్లలు	10-172
		పొక్కటాలు	4-165

4. ఆనలు - బాసలు

అలుగులను కిట్టి మించుట	13-181	వంచబాణములాన	16-2-43
కలువలాన	16-2-43	వంచపాయకుని పుష్పబాణమాన	12-171
గంధివాని చొచ్చి వెళ్లుట	13-181	బాంకోవిరి బాకారి పరికించుట	13-181
చందనమాన	16-2-43	మీ కులము నాన	16-2-43
చందమామ పాదమాన	12-171	రమణుల పాదమాన	12-341
చిగురులాన	16-2-43	వాలు తిరుమిక్కిళ్ళకు పడినించుట	13-181
దిబ్బాలు తొడకుట	13-181	వెన్నెలం వెంటాడివిడువి లేనప్పులాన	12-171
ఏట మునిగి లేచుట	13-181		

5. ఆభరణాలు - అలంకారాలు

అందె	12-24	ఉంగరము	18-61
ఆలవట్టము	12-227	ఏపెనార	12-121

పెరుముండ్లు	12-121	గాజాలు	18-379
ఓర్థోజము	13-432	గిలుకు కంకణములు	12-279
కంకణసూడిగెము	15-236	గురిగింజలు	12-121
కంచుటుంగరాలు	12-103	ఘంటల మొలనూళ్లు	మ. క. 1066
కంచుమచ్చెలు	12-103	చమ్మళిగలు	12-93
కంటవూరి	12-183	చిరుఘంటలు	12-302
కంటనరికాశంజి	13-432	కమ్మవడిగము	15-106
కాళంజి	5-12	కమ్మిపూసలదండ	మ. క. 582
కిరీటము	5-75	కాటంకాలు	మ. క. 556
కుండలాలు	6-207	కులసిపూసలపేరు	మ. క. 580
కుండనపు ముత్యాల కుచ్చలు	12-73	దర్పప్రేలియుంగరము	వ. యా. ఎ. 4-1133
కుచ్చముత్యాలు	4-108	నమరీకలు	12-121
కెంపురి కడియము	వ. యా. ఎ. 1-123	పీలమణిహారము	12-258
కేయూరకంకణములు	12-156	నూపురము	12-163
కొస్తుభమణి	13-48	నెలవంక తాయికల్	మ. క. 1071
గజ్జలు	12-302	నెలవంక పులిగోరు	వ. యా. ఎ. 345
గదదవిల్లలు	12-121	వంచలోహపు టుంగరము	వ. యా. ఎ. 6-67

పంజారి కమ్మలు	సు. క. 1073	మచ్చెలు	18-344
వచ్చరి కడియములు	అ. వ. 818	మాణికంకణములు	వ. యా. వి. 3-344
వట్టువీర	4-108	మరికుటుంగరము	వ. యా. వి. 3-344
వదకము	13-432	మాణికపు టుంగరము	12-279
వనీచీమచ్చెలు	12-201	మాణికాలపోగులు	12-218
పాదపుగజ్జెలు	12-218	ముంగైమురాలు	5-75
పాలపూసలు	వ. యా. వి. 3-348	ముక్కలు	సు. క. 1075
పువ్వుదండ	13-432	ముత్తెప్పనామము	13-218
పెంపపుకన్ను	12-121	ముత్తెప్పనరములు	12-163
పెందెము	12-183	ముక్కాలకొంగు	12-74
పైడిగుడెలు	6-79	ముక్కాల వదకాల హారాలు	12-89
పైడిబొడ్డులు	4-1	మువ్వలగంటలు	4-144
బాహుపురులు	వ. యా. వి. 905	మువ్వలు	12-302
విక్కిరి మొలనూళ్లు	సు. క. 1065	మొరవంక ఉంగరాలు	4-1
భుజీర్తులు	5-75	మొలగంట	13-12
మకరకుండలములు	వ. యా. వి. 913	మొలనూలి గంటలు	15-236
		మొలనూళ్లు	12-257

మొలపూసలు	7-9	వెండికుప్పె	12-103
రవల గజ్జయలు	వ. యా. వి. 348	వంకుటుంగరములు	12-277
రావిరేక	వ. యా. వి. 3-347	వందిదండలు	సు. క. 1070
వజ్రపు పెండెము	12-24	వన్నపుమణుల కుప్పెవవరము	12-277
వజ్రాల కమ్మలు	3-523	వవరము	13-432

6. ఆయుధాలు

అమ్మలు	13-189	గండగొడ్డండ్లు	అ. మ. క. 1085
ఒడపెండ్లు	అ. మ. క. 1085	గంవలు	అ. మ. క. 1085
కలారు	6-101	గద	12-209
కత్తి	6-85	వక్రము	12-209
కత్తెరసొక్కు	ఉ. క. 726	చించుబొట్టలు	ఉ. క. 1298
కార్ముకము	11-218	చిప్పచేయమ్మ	ఉ. క. 725
కుప్పెకటారము	13-470	చిల్లికత్తి	3-171
కైదువు	6-101	చేవడము	అ. మ. క. 5628
కోదండము	ఉ. క. 947	తరికటము	అ. మ. క. 1083
కోల	5-57	తూపులు	4-33
అడము	12-209	కోమురము	ఉ. క. 947

శ్రీకూలము	ఉ. క. 642	బలముక్తు	ఉ. క. 727
కలకోలలు	అ. మ. క. 1083	బల్లెము	6-93
ధనుస్సు	12-209	బాణము	3-217
నారపములు	మ. క. 936	ములువాడికత్తి	అ. మ. క. 1089
పండ్లగొల	11-191	వజ్రాయుధము	6-72
పంపరకవృక్షము	అ. మ. క. 1084	వలయపుకత్తి	వ. యో. వి. 2-901
పట్టబంధము	6-113	కార్జుము	6-101
పరకు	ఉ. క. 947	పగము జాబిల్లియమ్ము	అ. మ. క. 5630
పరిఘ	ఉ. క. 947	సూలము	13-191
పల్పుదామొనలు	అ. మ. క. 1084	నెలకట్టియలు	అ. మ. క. 1082
బంతికొంకి	ఉ. క. 727	నెలగొల	ఉ. క. 725

7. ఓడినవారి విధులు

అడువారమనుకొనుట	7-11	కంట విరియ బోనుకొనుట	7-11
ఎంగిలికి చేతుల్గొనుట	7-11	పూరి నోళ్ళ కరచుట	7-11
కాగివపోట్లు రాగి కదియకుండుట	7-11	బిడ్డలపేర్లు విభునికిపెట్టుట	7-11
కైదువులు వేయుట	7-11	మూలంకు దాగుట	7-11
గునుకుచు పారుట	7-11	మెదల బాగలు వేయుట	7-11

8. కనుమలు

ఎఱ్ఱశిల కనుమ	12-115	దొంగలపాని కనుమ	12-115
గద్దెరాతి కనుమ	12-115	సోమశిల కనుమ	12-115
గుబ్బిలికొండ కనుమ	12-115		

9. కా కత్తియలు

అందగాడు	13-167	పశీలికాడు	16-2-83
అజీకాడు	16-2-98	కొండికాడు	వ. యా. వి. 4-1150
అఱ్ఱడికత్తె	13-256	కొనలుకాడు	14-256
అసోదకత్తె	3-126	కొయ్యకాడు	13-230
అసోదకాడు	13-167	కొల్లకాడు	17-343
ఇచ్చకాడు	18-193	కోడెకాడు	13-141
ఉదులుకాడు	13-167	కోవకత్తె	14-78
ఎగపోతకాడు	వ. యా. వి. 3-2077	కోవకాడు	17-424
ఎమ్మెకాడు	13-141	గండికాడు	17-424
కటారికాడు	17-237	చూఱకాడు	మ. క. 408
కకలకాడు	13-141	చెలికత్తె	18-141
కలికిగాడు	15-159	చెలిమికత్తె	18-282

చెలిమికాడు	16-2-64	బయికాడు	13-134
జగడకాడు	13-474	బలిమికత్తె	13-79
జట్టికాడు	12-145	బలిమికాడు	17-355
జాజరకాడు	13-167	బీరగాడు	15-134
జాణకత్తె	18-224	మాయకాడు	13-141
జాణకాడు	16-83	మేటికాడు	17-424
చాయగాడు	18-311	మొగమోటకాడు	15-254
దొమ్మికాడు	17-424	రాయడికాడు	16-2-83
నాలికత్తె	13-140	లయకాడు	17-355
నాలికాడు	16-2-93	వన్నెకాడు	13-141
నీటుకాడు	13-167	వానికత్తె	17-448
నేస్తకాడు	16-2-99	విచ్చనవిడికాడు	13-457
పంకగాడు	13-141	వేగిరకాడు	15-251
పొగకాడు	13-151	వేటకాడు	15-9
బచ్చెనకాడు	13-149	వేడుకకాడు	17-508
		నటకాడు	17-237

10. కాయలు - పళ్లు

అంటినందు

13-284

అల్లనారేడుపండు

13-283

గుమ్మడికాయ

3-519

బండి గురువిందవండు

13-284

తియ్యని చింతవండు

13-284

వింబపండు

13-189

తేనెవండు

13-284

నీరకాయ

వ. యా. వి. 5-255

దేవదారువండు

13-284

మామిడివండు

13-284

దొండవండు

13-284

ముండ్లవండు

13-284

నిమ్మవండు

3-177

ముంకమామిడివండు

అ. వ. 50

నేతినీరకాయ

7-260

మేడివండు

3-193

నేరెడువండు

13-206

రావివండు

3-118

పాలవండు

13-284

పచ్చివండు

12-178

పేరీకవండు

13-284

పెరింకాయలు

13-596

పోకకాయలు

13-391

41. కులాలు - కొడులు

వీనాకులు

అ. వ. క. 5633

మాల

2-394

గొల్లెక

3-135

రాజులు

7-18

చెంచు

4-108

పెట్టివాడు

2-395

కొమ్మరి

క. క. 20

పై కుటుంబ

7-18

కావలు

4-70

కోయ

4-118

కూర్మలు

7-18

12. కోటలు

కొత్తకొండ	6-84	నయినైవ కోట	6-84
దంకపు రయపుల కోట	6-84	పంకదార కోట	6-84
దంతెనాల కోట	6-84	నవరణ కోట	6-84
దొడ్డకోట కోట	6-84		

13. గృహము - గృహోపకరణాలు

అంతఃపురము	6-124	కవచములు	అ. మ. క. 4370
అట్టగ	17-273	కాగు	4-114
అవిక	7-54	కుందెన	5-72
అలరుపాడుపు	12-117	కూటికుండ	12-154
ఇంటివంచ	17-285	కొట్టాము	5-105
ఉప్పరిగె	4-2	కొలుపు చావడి	13-22
ఉట్టు	3-67	గడ్డపార	5-119
ఉయ్యలకొద్దె	5-270	గవనులు	6-84
ఉయ్యలమంచము	12-13	గుల్లపంకుడుబ్బ	13-474
కంచము	12-154	గొడ్డలి	5-190
కడవ	3-581	మడియారము	ను. క. 367
కడవ	12-154	చప్పరమంచము	12-16

చవ్వరము		పీట	
	6-84		3-606
చావడి		పువ్వలచవ్వరము	
	6-124		12-205
చేగడియ		బంగారుపచ్చెమంచము	
	17-476		12-183
తలుపులు		బండి	
	6-84		5-119
తాళము		బానలు	
	అ. వ. 576		12-225
తూగుబుయ్యాలమంచము		బిందె	
	12-68		వ. యా. ఎ. 3-2220
తూగుమంచము		మంగలము	
	12-4		12-4
తెర్లు		మంచము	
	11-101		12-154
దంకపుబోవరి		మాళిగ	
	12-117		అ. వ. క. 4376
చారబందములు		ముత్తేలగడ్డియ	
	సు. క. 357		12-68
చాలి		మేడ	
	5-208		3-113
చిడ్డి		మొగసాలవాకిలి	
	2-234		5-331
చువ్వెన		రోకలి	
	వ. యా. ఎ. 4-244		5-72
దోమతెరమంచము		రోలు	
	12-41		4-156
చందిరి		పండికొం	
	3-67		7-184
చవ్వలోమి		వాకిలి	
	12-183		2-282
చచ్చెమంచము		మరటి	
	4-108		17-314
చనులదొడ్డి		పోరణగండ్లు	
	17-505		13-46

14. చెట్లు - పూలు

అంటుబిచ్చలి	18-343	కేవరము	శృం. మం. 101
అకోకము	శృం. మం. 98	కైతవము	వ. మం. 90
అశ్వత్థము	2-293	కోరి	శృం. మం. 42
ఎంపటిచెట్టు	వ. యో. వి. 5-252	ఖడ్గూర	శృం. మం. 44
కమలము	17-173	గంగరావి	వ. యో. వి. 1-97
కర్ణికారము	శృం. మం. 99	గంధఫలి	శృం. మం. 44
కలుగొట్టు కాంచనములు	వ. యో. వి. 4-90	గన్నేరుర్	వ. యో. వి. 4-90
కలువలు	13-279	గొజ్జగుల్	వ. యో. వి. 4-93
కల్పారము	చ. మం. 52	గోరంటలు	వ. యో. వి. 4-94
కాకోలము	శృం. మం. 42	జంబీర	శృం. మం. 44
కుద్దాం	శృం. మం. 43	జాడిమల్లె	సు. క. 1037
కురవకము	శృం. మం. 100	జాజాలు	సు. క. 550
కురువేరు	వ. యో. వి. 4-91	జావ్వి	వ. యో. వి. 1-101
కెందామర	12-176	జీడిమావిడి	అ. చ. 996
కేశకి	వ. యో. వి. 4-94	కక్కాలము	శృం. మం. 42

శమాలము	శృం. మం. 42	నారదంబులు	వ. యో. ఏ. 4-92
శమ్మిపూవు	3-118	నిమ్మ	వ. యో. ఏ. 1-100
శాటిమాను	5-197	నీపాది	అ. మ. క. 5637
శామర	13-279	నేపాల	శృం. మం. 43
శాశ	శృం. మం. 44	వచ్చమొల్లలు	వ. యో. ఏ. 4-91
శిలకము	శృం. మం. 97	వచ్చాకు	16-2-101
శిలపుష్పము	8-47	వచ్చికుంకుమపూవు	16-2-96
శుంగ	అ. మ. క. 5637	పారిజాతము	వ. యో. ఏ. 4-93
శుమ్మిపూవు	3-118	పాలెమ్రాకులు	వ. యో. ఏ. 1-96
శులసి	వ. యో. ఏ. 4-93	పిచుమంద	శృం. మం. 44
శేకులు	వ. యో. ఏ. 1-98	పన్నాగకరువు	12-176
శాడినిమ్మ	వ. యో. ఏ. 1-100	పొగడపూవు	12-367
దిరికపువ్వు	12-367	పొన్నలు	వ. యో. ఏ. 4-89
ధూవ	అ. మ. క. 5637	బిందూక	అ. మ. క. 5636
నాగమల్లియ	మ. క. 954	బాలాంకోల	అ. మ. క. 5638
నారంగ	అ. మ. క. 5636	జొండుమల్లెలు	12-231

మంత్రపూర్వ		రావిమాను	
	12-95		6-105
మందారము		వట్టిపేర్లు	
	మ. క. 549		16-2-101
మధూక		వారుజి	
	అ. మ. క. 5636		శృం. మం. 101
మరువము		విరవాది	
	16-2-101		12-95
మట్టిమాను		వాసంతికలు	
	11-47		12-176
మల్లెలు		వేసమాను	
	మ. క. 549		5-196
మొగలి		వంపంగులు	
	13-373		త. యో. ఎ. 4-93
మొల్లిలు		పారి	
	మ. క. 549		శృం. మం. 43
మోడుగు		సురబొన్న	
	త. యో. ఎ. 1-102		13-169
రంగతాళ		వేమంతి	
	అ. మ. క. 5637		12-104
		హింతాలము	
			శృం. మం. 43

15. జంతుజాలం

అకులు		కక్కుటము	
	18-209		6-128
ఎడ్డు		కప్పలు	
	6-130		నీ. క. 89
ఎనుపోతు		కణుదుర్లు	
	5-98		నీ. క. 58
ఎలుక		కరి	
	11-49		12-172
ఎనుగు		కీరము	
	13-192		13-299

కుందేలు		గృధ్రము	
	అ. క. 5655		ఉ. క. 196
కుక్క		మూకము	
	6-129		ఉ. క. 1742
కురంగము		చంచరీకము	
	అ. క. 5626		4-92
కుర్మము		చక్రవాకము	
	13-327		7-52
కోడిపిల్ల		చింక	
	16-33		7-161
కోడెలు		చిలుక	
	4-114		5-50
కోతి		చీమ	
	నీ. క. 74		12-248
కోవెల		జక్కవలు	
	18-177		17-21
గజము		జిరిగ	
	7-43		8-208
గద్ద		జాంటిగ	
	16-33		6-29
గరుడుడు		కాబేలు	
	13-192		15-130
గాడిదె		కుమ్మెద	
	9-172		18-177
గిజగాండ్లు		కేలు	
	9-179		12-192
గుఱ్ఱము		దుప్ప	
	13-192		అ. క. 5674
గొతీయ		నక్క	
	5-64		నీ. క. 89
గువ్వ		నల్లి	
	అ. క. 5654		11-3-60
గోవు		వీరుపాము	
	6-129		12-238

నెమలి

12-172

మీలు

13-287

పాము

12-172

మేక

5-19

పావురము

17-349

మొకరి

8-56

పిచ్చుక

9-285

రాచిలుక

18-177

పిల్లి

ప. యొ. పి. 1-76

రాయంచ

18-177

పేను

3-223

లేళ్లు

అ. మ. క. 5655

పేయలు

4-114

వాణి

5-150

పొద్దేలు

13-237

శరభము

అ. మ. క. 6334

మయూరము

13-111

శార్దూలము

అ. మ. క. 6334

మళకము

6-71

శునకము

6-128

మిడుత

పి. క. 58

సింహము

13-279

మిణుగురు వురుపు

9-179

మాకరము

6-128

హంస

6-6

16. జమిలి మాటలు

అంకభి మంకట

శృం. క. 50

అంకా వింకా

17-9

అంకెలు మంకలు

17-74

అండా చెండా

11-2-12

అంగళ్లు ముంగిళ్లు

14-162

అగవు తగవు

11-193

అటమటములు

5-209

అరియు పొరియు

13-381

అట్టు నిట్టు

4-142

అరిసి పొరిసి

15-280

అడగి మడగి

13-78

అరుకు పిరుకు

15-19

అడుగులకు మడుగులు

12-212

అరుగు మురుగు

10-223

అడ్డము నిడుపు

6-13

అరుకలుఁ బురుకలు

17-339

అడ్డక

7-20

అరుకు పురుకు

15-32

అడ్డలు దుడ్డలు

17-74

అల్లము బెల్లము

15-73

అత్తరి త్తరు

11-2-8

అవుగాములు

13-412

అడను వడను

3-582

అవ్వరి నివ్వరి

14-180

అడరు బెడరు

11-2-24

అమరునురు

15-260

అడవదలు

13-295

అన్తి నాన్తి

5-288

అనలు కొనలు

6-118

అకడి యాకడి

11-116

అన్నపానాలు

7-245

అకాళ పాకాళము

4-100

అవ్వుడు ఇవ్వుడు

13-301

అకు ఆరము

11-3-35

అయ్యలు నసాదలు

12-212

అట పాట

12-96

అరగొరలు

13-295

అడిక వాడిక

14-1

అరిపులు పొరిపులు

4-155

అడుక పాడుక

9-101

ఆతల ఈతల

16-39

ఇంపులు పొంపులు

4-133

అదో పాదో

12-192

ఇక్కువ తెక్కువలు

11-3-37

అయ్యవ్యభేష్యములు

11-90

ఇట్టాయ వట్టాయ

11-71

అరితేరి

6-100

ఇత్తల వత్తల

18-202

అరువులు నూరువులు

9-13

ఇనుమేమి వనిదేమి

16-48

అర్పులు బొప్పిలు

6-108

ఇరుగు పొరుగు

17-152

అవభావము

6-100

ఇల్లా వందిలి

11-213

అవల వీవల

11-85

ఇహము వరము

11-3-19

అనలు రేనులు

17-308

ఈకరాకడ

12-176

అనలు వానులు

18-537

ఈడా నాడ

18-34

అనపెట్టు మోనపెట్టు

10-223

ఈడుకోడు

18-213

అసాబావ

11-193

ఈతల నాతల

17-210

అన్తి బాన్తి

7-106

ఈతలు మోతలు

12-194

అహారవిద్రలు

6-205

ఈతో మోతో

12-340

ఇందు నందు

12-230

ఈయెడ నాయెడ

7-150

ఇంపు తెంపు

13-377

ఈవల నావల

13-214

ఇంపులు యెగ్గులు

7-231

ఈను రేను

14-214

ఉడుకో మిడుకో		ఎగ్గులు ఎమ్మెలు	
	12-192		13-91
ఉదయా స్తమయములు		ఎగ్గులు ఎమ్మలు	
	8-185		17-160
ఉనికి మనికి		ఎగ్గు పిగ్గు	
	11-43		13-52
ఉనచారమొ ఉనతానమొ		ఎచ్చుకుండు	
	12-129		12-191
ఉమ్మలు పొమ్మలు		ఎఱుకలు మఱుపులు	
	12-99		17-432
ఉబ్బునగ్గులు		ఏకులు నెమ్మెలు	
	8-114		17-492
ఉరుమో మెరుమో		ఏదో పోదో	
	12-192		12-192
ఊరు పేరు		ఒడ్డు పొడవు	
	7-259		4-30
ఊహాపోహలు		ఒరసినా మెఱసినా	
	10-42		18-390
ఎంచు వంచు		ఒఱుపో మెఱుపో	
	6-21		12-129
ఎండలు నీడలు		ఒర్లినీ వొర్లములు	
	12-172		17-293
ఎండలు వెన్నెలలు		ఓపిక ఓపములు	
	15-38		10-294
ఎక్కువ తక్కువ		ఓహరి పాహరి	
	14-116		వ. యో. ఎ. 6-465
ఎగ దిగ		ఔగాదను	
	9-24		18-222
ఎగువ దిగువ		ఔగాములు	
	13-400		వ. యో. ఎ. 7-1072
ఎగ్గు తగ్గు		కంకటి మంకటి	
	9-171		శృం. శ. 50
ఎగ్గు తవ్వు		కంచు బెంచు	
	17-15		5-45

కర్ణులు ముగ్గులు	అ. మ. క. 4218	కల్ల పొల్ల	11-3-85
కడమ దొడమ	13-415	కల్లలు కారులు	14-160
కళలు గతులు	15-133	కనివినీ	వ. యొ. ఏ. 6-614
కప్పీరు ముప్పీరు	ను. క. 226	కాచన పోచన	11-3-77.
కవటమొ నిజమొ	12-129	కాదారి మాదారి	16-2-106
కవటాలు గివటాలు	15-32	కాయ వండు	17-160
కప్పగఁ దిప్పగ	11-3-15	కారము తీవు	15-38
కరగు పెరుగు	3-212	కార్యాకార్యములు	9-57
కరుణయొ కోవమొ	12-129	కాలము కర్మము	6-90
కలసి మెలసి	18-473	కాను వీనము	అ. వ. 1015
కలిమి బలిమి	17-163	కిందు మీదు	17-417
కలిమిలేములు	2-357	కిందేదు మీదేదు	8-14
కవరినా కొనరినా	18-390	కుప్పలు తెప్పలు	15-162
కవరులు కొనరులు	17-341	కుళ్లాయి గబ్బాయి	వ. యొ. ఏ. 6-696
కలసి మెలసి	14-108	కూకులు వత్తులు	17-189
కలిమి లేమి	నీ. క. 61	కూడి మాడి	18-153
కల్లవ పొల్లవ	11-3-77	కూరిమియొ గయ్యాళికనమొ	12-129

కొంకర వంకరలు	7-273	చద్దికి వేడికి	17-55
కొంకు కొనరు	13-141	చనవి మనవి	11-43
కొంచెము దొడ్	14-72	చనవులు మనకలు	5-65
కొన మొదలు	17-272	చనవో చలమో	12-129
కొనరో పినరో	14-200	చప్పన ఉప్పన	14-273
కోక వేక	9-175	చప్పు చారు	13-142
కోనము కాంతము	12-215	చలమో వలమో	14-1
కోపాలు కాపాలు	17-318	చలిమి బలిమి	17-31
గంక తొంక	వ. యో. వి. 2-698	చలి వేడి	17-206
గగనమూ నేలా	11-213	చలువలు వేంట్లు	10-294
గజ బెజలు	7-253	చాయలు నన్నలు	14-75
గాండారి మాండారి	శృం. ౪. 11	చావు వోవు	11-94
గాము నాము	11-3-85	చావు బుట్టుగు	16-38
గాలి ధూళి	11-3-85	చింతలు నిలుగులు	8-126
గొండులు నండులు	15-257	చింత చింత	14-214
చందాలు చాయలు	17-92	చిందియు చిందని	15-29
చక్కు ముక్కు	6-105	చిందు వండులు	18-489

చిక్కులాయఁ జీరలాయ		జంకో లంకో	
	15-46		12-129
చిగురెంత చేగెంత		జనన మరణములు	
	11-68		9-159
చిమ్మ బొమ్మ		జనములు తనములు	
	5-91		7-108
చీకటి పెరుగు		జలుపు పెరుపులు	
	15-38		9-288
చీటికి మాటికి		జీతనాకంబులు	
	12-162	వ. యొ. వి. 3-1081	
చీను దోచు		జానుగు మునుగు	
	11-3-85		3-212
చుట్టము వక్కము		తండు ముండు	
	16-2-100		6-56
చూప చెప్ప		తక్కువలు నెక్కువలు	
	6-60		12-239
చూపులు తీపులు		తగవు ధర్మాలు	
	5-65		14-65
చెప్పరాదు చింబరాదు		తగులము కోవము	
	14-122		17-341
చెలుములు బలుపులు		తగ్గు ముగ్గులు	
	5-65		11-3-81
చేరు చేమి దప్పేమి		తగ్గు మొగ్గు	
	16-48		14-221
చేవలు చేను		తట్టు ముట్టు	
	6-90		5-102
చొక్కు నిక్కు		తడ తాకులు	
	13-381		5-209
చొక్కులు పొక్కులు		తతి మితి	
	5-65		14-296
జంకించ బొంకించ		తప్పుదోష	
	14-88		5-91
జంకించు లంకించు		తప్పులు ఒప్పులు	
	13-381		17-160

తరగు మరగులు	17-98	కూడో యేడో	4-119
తరగు మొరగులు	6-56	తెగు తెంపు	6-63
తలపు కొలుపు	6-5	తెలివి నిదుర	10-294
తలపులు తెలుపులు	5-65	తేట తెల్లములు	17-389
తల కోక	11-73	తేటో పామో	12-192
తల్లాడ నిల్లాడ	5-197	తోక్తులు బింట్లు	14-207
తాకు సోకు	5-91	తోడులు పీడలు	14-273
తాటలు దూటలు	17-366	దయా దాక్షిణ్యాలు	14-67
తావము తెత్తము	5-45	దవ్వు చేరువలు	12-58
తారు మారు	5-891	దాకాల మోకాల	9-13
తారేడ వారేడ	6-126	దాగిఁ బోగి	11-2-24
తిట్టులు దీవెనలు	17-92	దాపు దండ	11-13
తిట్లు వొట్లు	17-554	దాయక పాయక	13-205
తిప్పన కొప్పన	11-3-77	దాయి దండ	18-52
తిప్ప తీరు	11-37	దాహములు దేహములు	5-68
తుంచ పెంచు	16-26	దిక్కు దెన	10-226
తుద మొదలు	13-64	దిక్కు మాక్కులు	11-3-14

దేవన జావన		వంతు వలము	
	11-3-77		12-149
బొడ్డు కొంచెము		వంకనాలు పొంతనాలు	
	సీ. ర. 56		17-341
దైవ్యములు హైవ్యములు		వగ చెలిమి	
	5-65		16-48
ధన ధాన్యములు		వగలూ రాతిరి	
	5-141		11-213
నగవులు తగవులు		వగలు వల్లదము	
	5-65		17-341
ననుబో నగవో		వచ్చి వెచ్చి	
	12-129		17-183
వయమో త్రియమో		వట్టిరాదు పాయరాదు	
	12-129		14-122
వలుబో తెలుబో		వనిపాటలు	
	12-192		7-250
నించా పెంచా		వప్పన బొప్పన	
	11-2-12		11-3-77
నిగ్గులు వీడలు		వరము నిహము	
	17-360		10-13
నిదియు నిరానము		వలచనో చిక్కనో	
	11-130		14-200
నిలువెంత వీలెంత		వలుకుఁ బంతాలు	
	11-68		17-234
నుగ్గు నూపంబులు		పాడి వంటా	
	అ. మ. క. 4217		8-68
నుయ్యో కొండో		పాడి వంతాలు	
	12-192		13-362
నెయ్యమో తియ్యమో		పావము పుణ్యము	
	వ. యో. ఎ. 7-18		12-215
వంచదారో తేనో		పావము బంధము	
	12-192		7-231
వంట పాడి		పాత్రా పాత్రము	
	5-141		9-245

ఎ-లు వాణి	3-212	పొదటి కదలి	11-2-24
ప్రాణము ప్రాయము	5-114	పొరుగుకు పింటికి	10-294
పుండ్లు బాచులు	5-286	పొరుగు పొంకలు	13-581
పుణ్యపాపాలు	17-589	పొం పొచ్చములు	16-2-4
పున్నమమాసలు	11-3-59	పొంపి మంపి	11-2-24
పులియో యెలువో	12-192	పొం పాటు	4-133
పూదియలు గదియలు	అ. మ. క. 170	పరిమో చరిమో	17-228
పూవలు పిందెలు	5-266	పగ్గర్ వగ్గర్	12-267
పూమెంక పరిమెంక	11-68	పరవో యరవో	4-145
పూసుక వాసుక	17-286	పాచన దేచన	11-3-77
పెంపు తెంపు	అ. మ. క. 2131	చక్కన తిక్కన	11-3-77
పెద్దరంటా పోయరంటా	5-59	చాకో చంకో	9-51
పెనుగులు జానుగులు	17-339	చామన కామన	11-3-77
పేరు పెంపు	15-284	చామన పాపమన	7-218
పొగయో పగయో	12-192	మంకో చుక్కో	12-129
పొర పొచ్చములు	అ. మ. క. 2385	మంత్రాలు యంత్రాలు	14-275
పొట్టు పొరలు	15-152	మచ్చరింప నెచ్చరింప	14-88

మదమత్పరము

5-59

మీదు కిందు

17-240

మదమో మదమో

12-129

ముందు వెనక

16-2-110

మనసు మర్మము

17-19

ముచ్చో చిచ్చో

5-102

మనసు మాట

5-114

ముట్టంటు

6-153

మయిలలు మణిగులు

11-3-167

మునువు వెనక

13-301

మరపించు కలపించు

10-223

ముప్పిటి వెనకలు

17-368

మణిగులు మొరగులు

7-268

మున్ను పిన్ను

శ. యా. ౧. 2-1133

మణువు వెణువు

16-2-36

మురియు కురియు

13-381

మరిసి పొరిసి

17-108

మూటల్ మూటల్

12-267

మాకులు మద్దులు

7-214

మూరట బారట

11-3-53

మాట వరుకు

13-544

మూరల్ బారల్

12-267

మాటలు తేటలు

10-235

మేలు తిలు

6-78

మాటలు నీటలు

15-133

మొత్తి మోదరలాడు

శ. యా. ౧. 6-289

మానావ మానములు

11-51

మొత్తి మోడు

11-3-78

మాయలు మండ్లులు

12-264

మొరగులు మరగులు

13-552

మితి మేర

17-15

మొణగు మరగు

17-435

మొణు వల్లములు

5-113

మృదువు పొదువు

5-91

యాతా యాతన

11-169

రచ్చ రావు

12-361

రాకలు పోకలు

17-153

రాజ్యమో లక్ష్మీ

12-192

రేపు మావు

17-190

రేయి వగలు

17-99

లంప వంచంబులు

వ. యా. వి. 6-229

లంపటాలు లంపలవలు

7-231

లెక్క పొక్కలు

వ. యా. వి. 3-1074

లో వెలుతులు

12-163

మంతుకు వానికి

16-2-38

మంతు వరుసలు

14-161

మంతు వాసులు

17-220

వరుస మంతు

17-214

వాకుర్ చీకుర్

12-267

వాకులు పోకులు

14-32

వాగో మంతో

12-192

వాడ పీడ

14-214

వాడి వసులు

12-119

వాదుర్ పోదుర్

12-267

వారము వజ్రము

16-2-38

వావి వర్తన

11-3-10

వాసి మంతు

8-91

వాసి వట్టము

11-2-25

వాసులు రేసులు

17-307

వాసులు మంతులు

13-345

వాసులు శిగులు

3-504

విడువ మురువ

8-46

విడి విగేగములు

5-166

వినికి మనికి

7-229

విరసాలు వరసాలు

14-271

పీడు జోడు

వ. యా. వి. 3-971

పీడు దోరులు

11-216

వెగటులు వగటులు

14-271

వెచ్చ వచ్చములు	ప. యా. వి. 4-731	వందులు గొందులు	అ. మ. క. 3741
వెచ్చి వేవని	16-2-23	వక్కాసాయ	12-284
వెనక ముందర	17-85	వగ్గుడు ముగ్గుడు	11-3-164
వెరవులు యెఱుకలు	5-65	వజగు గొజగు	15-32
వెలువరి లోవరి	14-38	వతులు సుతులు	5-141
వేగి నేగి	11-2-24	వత్కాలు నిత్కాలు	14-275
వేడియు చలువ	15-38	వన్నుమా దొడ్డు	5-307
వేరు వెల్లంకులు	5-286	వన్నలా చాయలా	16-2-79
వేసది వోసది	15-32	వప్పు పారు	12-15
వేసాదు బాసదు	15-73	వరి వేసి	17-476
వేళా వేళలు	14-102	సాటికి బేటికి	13-336
వ్రతమో యితమో	14-1	విక్కు నీరు	12-15
వ్రాలు వక్కలు	6-90	విగ్గు చింక	17-341
కంకది బొంకది	శృం. క. 56	విగ్గులు వెగ్గులు	13-392
కిత్తోవ్వుములు	వీ. క. 96	మఖ దుఃఖములు	11-145
కుభము సుఖము	5-114	మద్దులు బద్దులు	14-275
నంది పొందులు	14-64		

మద్దో మద్దో

12-340

మానకము బానికము

3-105

మాడు బాడు

6-89

హెచ్చు కుండులు

10-3

17. ధనమానం - కొలమానం

అంగుళాలు

7-193

తెడ్డెడు

13-209

అడ్డెదేసి

13-107

దుత్తెదేసి

13-180

ఇంకలేసి

13-153

దుబ్బెదేసి

13-180

కాగెదేసి

17-117

నిలిచెదేసి

13-153

కానులు

అ. చ. 308

వడ్డెడు

11-3-67

గంపెదేసి

6-167

పుక్కిటిబంటి

14-190

గాడెదేసి

13-153

పుడినెడు

3-213

గుంపెదేసి

13-153

పుట్టెదేసి

13-153

చన్నులబంటి

14-190

బారెదేసి

13-153

చిట్టెదేసి

13-180

పూరలు

5-283

చిప్పెదేసి

13-180

మక్కున బంటి

14-201

చేటదేసి

13-153

మొద్దెడు

11-3-48

చేరదేసి

17-117

మూరెడు

18-78

జొర్రెడు

5 254

మొలబంటి

14-190

రువ్వలు

5-283

వీసము

5-292

రూకలు

5-283

వేలెడు

5-254

లప్పెడు

13-209

వందెడు

14-237

వామెదేసి

13-153

పొద్దొంటంకము

6-170

18. నవరత్నాలు

ఇంద్రపీఠము

9-288

పువ్వరాగాలు

13-314

కెంపులు

12-207

మాణిక్యాలు

12-207

గరుడవచ్చ

9-288

ముత్యాలు

13-314

గోమేధికాలు

13-314

రత్నము

9-288

వగడము

9-288

వజ్రాలు

12-207

వచ్చలు

13-314

వైదుర్యాలు

13-314

వద్యరాగములు

13-314

19. నవ్వులు

శలివచ్చినవ్వు

13-470

కహాకహనవ్వు

11-3-19

ఎంగిలినవ్వు

14-26

కివ్వకివ్వనవ్వు

5-159

కలకలనవ్వు

3-140

కుప్పులుగానవ్వు

17-446

కవకవనవ్వు

17-375

కురకురనవ్వు

శ. క. 459

కొల్లనపవ్య	13-24	ముపిముపి నవ్యలు	17-431
చిక్క-చినవ్య	14-202	మొలక నవ్యలు	14-245
తక్కరినవ్య	12-37	మోసులువార నవ్య	3-597
తీగనవ్య	7-121	లేక నవ్యలు	14-142
దంతపునవ్య	13-18	లేనగవు	4-33
వకవకనవ్య	17-395	వికవికనవ్య	17-395
వక్క-వనవ్య	17-448	విన్నవి వగవులు	4-53
వక్కుననవ్య	3-503	వెన్నెల నవ్యలు	14-177
పూవనవ్య	17-408	వెన్నెలరేకు నవ్యలు	14-131
బిగ్గననవ్య	17-438	వెట్టినవ్యలు	4-43
బింకపునవ్య	12-140	నన్నపు నవ్యలు	4-52
మందపు నవ్యలు	4-54	నెలవినవ్యలు	14-170
ముత్తెపు నవ్యలు	12-293		

20. నోములు - పండుగలు

ఉగాది పండుగ	17-184	గొంతిదామెర నోము	12-127
ఉట్టి పండుగ	12-57	గొరి నోము	12-127
కాండవము నోము	12-127	చిట్టబొట్ల నోము	12-127

దీప్తేల పండుగలు

15-88

మోసదాగెలు వోము

12-127

నిండుకొలకుల వోము

12-127

లక్ష్మీదేవి పండుగ

17-184

వినువుల వోము

12-127

పిడిపెలుగు వోము

12-127

ముచ్చిక వోము

12-127

వెన్నెలమించు వోము

12-127

మొలకల వోము

12-127

21. పదాలు

అర్థచంద్రక వదము

నం. ల. 51

జక్కవ రేకులు

నం. ల. 50

పిలపాట

నం. ల. 51

జాజర వదం

12-331

మాగుగు వదం

4-56

కందాన వదం

7-151

గొట్టి వదం

12-98

తుమ్మెద వదం

4-32

చందమామ వదం

నం. ల. 50

దరువులు

నం. ల. 50

చిలక వదం

4-9

మంగళకీర్తన

5-273

శిఖా వదం

5-130

22. బేరాలు

చద్దివలపు బేరాలు

12-145

జంపువలపు బేరాలు

12-145

చల్లవలపు బేరాలు

12-145

నంకవలపు బేరాలు

12-145

23. భక్తి బేదాలు

అనంద భక్తి

7-235

ఉన్నాద భక్తి

7-235

తామస భక్తి	7-235	రాజస భక్తి	7-235
తురీయ భక్తి	7-235	రాక్షస భక్తి	7-235
నిర్మల భక్తి	7-235	విజ్ఞాన భక్తి	7-235
వతివ్రతా భక్తి	7-235	వైరాగ్య భక్తి	7-235

24. రథాలు - భాగాలు

కల్యాణరథము	5-225	నక్షత్రాల కుచ్చుల తేరు	7-5
కనకమయపు తేరు	7-132	నగ్గములు	6-152
కేశనము	5-263	పుష్పక రథము	5-225
కొణిగెల తేరు	7-132	పైడికుంద తేరు	7-132
గరుడధ్వజపు తేరు	7-132	పైడి రథము	5-225
చీరలు	6-152	బండికండ్ల తేరు	7-5
చెక్కెలు	6-152	బండికండ్లు	6-152
తిరుతేరు	11-24	బండిబంటు	5-298
దివ్యరథము	5-225	బ్రహ్మాండపు తేరు	7-5
దొబ్బుదెడ్లు	6-152	మేలుకట్ల తేరు	7-132
ధ్వజము	2-372	విష్ణు రథము	5-225
ధృవలోకపు శివరవు తేరు	7-132	శివరము	6-152

శేషాది దేవాననపు తేరు

వింగరపు తేరు

7-5

7-132

25. వంటకాలు

అంజిల్లు

14-166

కడియంపు బట్టలు

అ. మ. శ. 2020

అంబాళపు కాయలు

4-4

కరణికాయలు

4-4

అక్కాళ పాళాలు

5-22

కారవేల్లములు

అ. మ. శ. 1234

అట్టులు

14-51

కుడుములు

12-14

అడుకులు

10-27

కెళంగు

5-22

అప్పరములు

6-90

గడ్డపెరుగు

14-51

అప్పలు

12-197

గారెలు

4-4

అరీపెలు

4-4

చక్కిలాలు

10-27

అనవలు

4-4

చారపప్పు

5-159

ఇద్దెన కుడుములు

4-4

చిమ్మిలి

5-159

ఇద్దెనలు

9-10

చెఱుకులు

5-159

ఊరుగాయలు

5-80

జన్నులు

14-51

ఎలకికాయలు

4-4

జిన్నులు

12-252

ఒలుపు పప్పులు

5-80

కాళింపుకూరలు

5-22

కందికుడుము

13-261

తురుగులు

అ. మ. శ. 6290

తెంకాయలు	4-4	వసివల్లి	12-196
తేనె	3-110	పానెములు	4-163
దంగుడువియ్యము	5-72	పిండికూరలు	మ. క. 281
దధ్యన్నములు	4-4	పులకవియ్యాల పొంగలి	14-10
దుగ్ధాన్నములు	5-80	పులివాలు పెరుగులు	12-225
నానవియ్యాలు	5-159	పులుగములు	5-80
నానిన వనగలు	5-159	పూరణపు కుడుములు	4-4
నారికదపు వక్కలు	5-159	పేరిన తేనె	12-224
పెరుగులు	10-27	పొడిబెల్లము	5-80
పవ్వుటిడి	5-159	బొబ్బిలు	మ. క. 278
మానె బూరెలు	4-4	మిరియపుకాయలు	4-4
వచ్చళ్లు	5-22	మీగడ పెరుగు	5-80
వచ్చితేనె	12-196	మీగడలు	12-225
వప్పిటి పానకములు	12-14	రాజాన్నములు	4-4
వన్నబూరెలు	మ. క. 276	వడవప్పు	10-27
వన్నలు	12-14	వడలు	12-14
వరమాన్నములు	4-4	వెదురువియ్యము	12-224

వెన్నట్లు	4-4	నయిదరిపు వేణులు	5-22
వెన్నెరి జన్నులు	12-225	సుకినప్పాలు	4-4
నద్యోమృతము	5-22	సుడిగొను వప్పాలు	4-4
నవిగవప్పలు	5-159	సొజ్జిబూరె	అ. మ. క. 5988

26. వసంతాలు

కప్పుర వసంతము	17-172	బంగారు వసంతము	17-172
కలువరి వసంతము	17-172	మంచిసిక్ల వసంతము	17-172
కెందామర వసంతము	17-172	ముత్యాల వసంతము	17-172
గంధము వసంతము	17-172	వెన్నెరి వసంతము	17-172

27. వాద్యాలు

కాహళి	అ. క. 1884	దండెలు	అ. వ. 283
కిన్నెర	3-129	దుందుభి	8-21
రమరువు	అ. క. 1571	నెలగానదండె	అ. వ. 770
రక్క	అ. మ. క. 3528	పాంచజన్యము	12-116
తాళాలు	3-129	పిల్లగోవి	12-116
తిపిరిదండె	అ. వ. 769	భేరులు	8-194
కుత్తుకొమ్ము	12-96		

మద్దెలలు

అ. వ. 284

శంఖము

12-209

వాద్యదండె

అ. వ. 770

పింగినాదాలు

7-12

పీఠె

12-116

హారుక్కులు

అ. మ. క. 2528

28. వివాహ విధులు - సంభారాలు

అయిరాణి

12-188

కొంగులు ముళ్లు

3-139

ఆరకులు

7-58

గంధాక్షరాలు

17-40

ఉంకువసొమ్ములు

15-129

శలబాలు

15-129

ఎగపోతలు

17-40

తెరమరగు

12-188

పగులెండ్లి

13-55

కోడంబెండ్లికూతురు

3-139

ఓలి

18-61

కోరణపు చిగురు

15-24

కంకణదారాలు

15-24

నాగవలి

మ. క. 390

కట్నాలు

17-4

నాగపెల్లి కట్నాలు

13-55

కనకపుటందలము

13-192

పీరాణాలు

వ. యా. ఎ. 5-1650

కప్పురవసులు

3-105

వంశముహానాయిద్యాలు

15-55

కమ్మగండాలు

15-129

వచ్చకోరణము

12-188

కలువదండలు పేయలు

12-120

పాణిగ్రహణము

11-19

కాలుదొక్కు

12-120

పాలకూరుకుదురు

12-120

పావకొరళ్లు

3-105

లాజహోమము

వ. యో. ఎ. 5-1634

పూజగుండలు

12-188

విడిదిండ్లు

7-50

పెండ్లిచవికె

3-105

వియ్యములు

17-4

పెండ్లిపీట

13-159

పెదపీడలు

15-129

పొంతనలుచూచు

18-61

సగుడజీరకము

వ. యో. ఎ. 5-1619

పింతిబోజనాలు

13-442

సప్తపదులు

వ. యో. ఎ. 5-1637

బువ్వములు

15-24

సేనలువల్లు

12-120

బాసికము

15-24

బొమ్మపెండ్లిండ్లు

18-243

పోవనపు బక్షతలు

13-55

మంగళకాస్తానము

వ. యో. ఎ. 5-1569

సోఱనాలు

15-129

మధువర్కము

3-105

హస్తకంకణములుకట్టు

వ. యో. ఎ. 5-1626

ముంగిట ముగ్గులు

12-188

ముత్యపు కలబాట

12-189

ముత్యపు ముగ్గులు

4-71

మేలుకట్టు

18-406

మొదలి పెండ్లివిడలు

17-40

గరుడవేగము

11-3

మనోవేగము

11-3

29. వేగాలు

అనివేగము

11-3

80. వ్యావసాయక పదాలు

ఎరువుల నేయ	9-70	పైరు విత్తు	5-49
కలుపు దీయ	7-109	పోడు నలుకు	9-70
తూరు పెత్తు	5-223	పోడు పొడుచు	12-191
దుక్కి	4-124	మడి	11-2-27
దుమ్ము	9-70	వానపదమన విత్తు	9-70
నారువోయ	6-102	వెలుగు వెట్టు	9-70
పైరు	7-85		

81. సుగంధద్రవ్యాలు

కప్పురము	12-91	వచ్చకప్పురము	12-168
కస్తూరి	12-142	వచ్చికస్తూరి	17-112
కుంకుమ	13-493	వన్నెరు	12-91
గంధవౌడి	17-1	మృగనారి	12-90
అవ్వడి	12-142	మృగమదమ	12-164
తట్టువుణుగు	12-37	సాంకాణి	మ. క. 1029

82. స్త్రీ పర్యాయపదాలు

అంగవ	18-69	అంచగమన	12-204
------	-------	--------	--------

అంబుజానన	అ. మ. క. 7317	ఉత్పలాక్షి	అ. మ. క. 3421
అంబుజాక్షి	మ. క. 764	ఉవిద	13-124
అత్తివె	17-447	ఎలినాగ	12-351
అదిరి	18-332	ఎలినాతి	క. యో. వి. 4-496
అబ్బాక్షి	మ. క. 229	ఏణానేత్రి	ఉ. క. 550
అరుణవల్లవసాద	క. యో. వి. 5-956	ఏణాకోచన	ఉ. క. 1016
అలికులవేణి	శృం. క. 102	ఏణాంకముఖి	ఉ. క. 711
అలిసిరివేణి	15-16	ఏణాక్షి	12-144
అలివేణి	12-112	కంజాన్య	ఉ. క. 686
ఇంతి	18-79	కంజదళకోచన	శృం. క. 81
ఇందీవరేక్షణ	ఉ. క. 704	కంబుకంఠి	ఉ. క. 1901
ఇందుబింబానన	క. యో. వి. 4-492	కప్పియ	18-413
ఇందుముఖి	18-72	కన్నుల కలిక	12-53
ఇందువదన	1-88	కన్నె	13-286
ఇగురుబోణి	క. యో. వి. 4-642	కమలకముఖి	అ. మ. క. 271
ఉదురాజుబింబాన్య	అ. మ. క. 2977	కప్పురగంధి	14-241

కమలదళాక్షి

12-144

కుపలయనేత్ర

మ. క. 695

కమలబోధన

12-137

కువలయాక్షి

అ. మ. క. 7319

కమలానన

12-306

కుసుమాంగి

అ. మ. క. 2692

కమలాక్షి

మ. క. 441

కొమెర

12-132

కరియాన

13-280

కొమ్మ

18-38

కలకంటి

12-338

కొలని రాయంప

13-114

కలకంఠకంఠి

ప. యో. వి. 5-862

కోకిలవాణి

3-211

కలహంసగమన

ప. యో. వి. 5-996

కోమలగౌత్ర

ప. యో. వి. 5-918

కలికి

13-189

కోమరి

17-482

కలువకంటి

15-281

గజయాన

13-298

కాంత

18-16

గద్దరి

12-158

కామిని

17-526

గయ్యాళి

12-148

కిషలయాధర

అ. మ. క. 2721

గరిత

అ. మ. క. 824

కిరతుండాధరి

ఉ. క. 448

గిరికువ

అ. మ. క. 6453

కిరవాణి

12-279

గుబ్బలాడి

12-180

కుటిలకుంతల

12-255

గుబ్బెక

12-228

కుటిలాలక్ష్మి

12-79

గొంతుక

12-148

గొబ్బెత

అ. మ. క. 2691

చెయవ

చ. మం. 15

మనురాలు

13-454

చేడియ

వ. యో. వి. 5-885

చందనగంధి

వ. యో. వి. 5-1060

చేదె

16-2-71

చంద్రవదన

12-166

జక్కవకుచ

3-211

చంద్రాస్య

ను. క. 235

జలజడకాక్షి

శృం. శ. 65

చకోరాక్షి

ను. క. 669

జలజపు వదన

13-298

చతురవాణి

ఉ. క. 1895

జలజముఖి

13-280

చదురాలు

13-454

జలజబోచన

4-134

చపలాక్షి

వ. యో. వి. 2-47

జలజాత నేత్రి

అ. మ. క. 4608

చామ

13-280

జలజాయలాక్షి

4-29

చిగురాకు బోణి

శృం. మం. 26

జలజాస్య

అ. మ. క. 4120

చిగురుబోడి

14-82

జలజాక్షి

18-273

చిత్తిణి

18-66

జవరాలు

13-454

చిలుకల కొలికి

వ. యో. వి. 5-970

జవ్వని

12-214

చెరి

18-221

జాణ

5-115

చెరియ

18-78

జారుచూపులాడి

12-230

జీవనజాక్షి

అ. మ. క. 2819

తమిళభాష

వ. యో. వి. 5-924

ధర్మశాస్త్రము

అ. మ. క. 4588

తమిళభాష

వ. యో. వి. 5-860

ధర్మశాస్త్రము

శృం. మం. 206

తమిళభాష

అ. మ. క. 356

నగవులాడి

12-180

తమిళభాష

వ. యో. వి. 5-1843

ననబోడి

అ. మ. క. 240

తమిళభాష

అ. మ. క. 2895

ననబోడి

13-282

తమిళభాష

18-142

నగయూన

అ. మ. క. 1673

తమిళభాష

మ. క. 449

నాతి

18-345

తమిళభాష

వ. యో. వి. 441

నారీమణి

4-12

తమిళభాష

4-358

నీరజవదన

4-164

తమిళభాష

అ. క. 241

నీరజాక్షి

18-273

తమిళభాష

18-120

నీలగుంజరి

అ. క. 427

తమిళభాష

17-199

నీలవేణి

12-240

తమిళభాష

12-140

నీలాహవేణి

వ. యో. వి. 2-1091

తమిళభాష

అ. క. 467

నీలోత్పలాక్షి

మ. క. 243

తమిళభాష

అ. మ. క. 5284

నెరజాన

13-356

తమిళభాష

అ. క. 1903

నెలక

18-357

పంకజానన

12-49

వదతి	18-38	వినహస్త	అ. మ. క. 6452
వదతుక	13-131	బోటి	12-99
వదతి	సు. క. 1140	భద్రేభగమన	ఉ. క. 671
వద్యగంధులు	ఉ. క. 1893	భామ	18-117
వద్యాయతాక్షి	సు. క. 533	భామిని	13-182
వయోరుహానన	వ. యా. వి. 5-498	మగనాలు	13-454
వల్లవాధరి	ఉ. క. 493	మగువ	18-68
వల్లవోష్ఠి	వ. యా. వి. 4-363	మచ్చెకంటి	సు. క. 441
వీకవాణి	15-281	మత్తగజగమన	12-283
వూపుబోటి	17-372	మత్తాక్షి	సు. క. 724
వొలతుక	వ. యా. వి. 5-910	మత్తేభగమన	సు. క. 241
వొలతులు	18-120	మదదంతియావ	ఉ. క. 262
వాలకి	17-448	మదవతి	ఉ. క. 859
వింబోష్ఠి	వ. యా. వి. 5-852	మదిరాయతాక్షి	సు. క. 345
వీత్తరి	అ. మ. క. 2502	మదిరాక్షి	13-409
వివదుహాక్షి	7-56	మధుకరచిక్షర	వ. యా. వి. 5-1052

మయూరయాన

13-308

మెరుగుబోడి

14-84

మానవతి

12-27

మెలిక

18-64

మానిని

సు. క. 707

మెలుక

13-127

మించుగుబ్బలాడి

12-240

మోహనాంగి

అ. మ. క. 2501

మించుజూపులాడి

12-63

మోహిని

12-99

మిండక

అ. మ. క. 1412

మృగనేత్రి

4-150

మీనలోచన

వ. యో. ఏ. 4-528

మృగమధ్య

సు. క. 644

మీనాక్షి

12-143

మృగలోచన

12-79

ముకురావ్య

అ. మ. క. 6-451

మృగశాఖనేత్ర

వ. యో. ఏ. 5-908

ముగుడ

సు. క. 636

యవతి

4-49

ముగ్ధ

శృం. సం. 196

రంభోరు

అ. మ. క. 6454

ముదిక

13-435

రమణి

13-556

ముద్దరాలు

13-454

రాకేందుముఖి

ఉ. క. 343

ముద్దియ

వ. యో. ఏ. 5-1034

రాజావ్య

వ. యో. ఏ. 5-1035

ముద్దులిగుమ్మ

సు. క. 385

రామ

18-3

మురుపులాడి

12-63

రాహువేణి

అ. మ. క. 4633

లతాంగి		వామనయన	
	12-88		13-280
లలితాంగి	ప. యా. వి. 5-1020	వామలోచన	12-364
లలన	18-66	వామాక్షి	4-166
లలితాంగి	18-266	వారిజనేత్ర	ప. యా. వి. 2-1157
లావణ్యవతి	12-17	విత్తరాజు	13-454
లేమ	17-244	విమలాంగి	12-347
లోలోచన	12-137	విలాసిని	12-355
లోలాక్షి	ప. యా. వి. 4-668	వెలది	18-171
ప్రతిదంతి	15-62	శిరాంకు వింబాస్య	ప. యా. వి. 5-968
ప్రతాంగి	3-127	కుకవాణి	ఉ. క. 401
పటపలాధరి	ప. యా. వి. 5-887	నకియ	18-357
పనకాక్షి	13-288	నతి	12-143
పనయపాగంధి	ఉ. క. 484	నరపాంగి	అ. మ. క. 5831
పనిత	18-33	నరసింహగంధి	ఉ. క. 561
పన్నెలాది	అ. మ. క. 2503	నరసింహనన	12-17
పయ్యారి	12-228	సారంగనయన	ప. యా. వి. 4-793
ప్రతికివాణి	అ. మ. క. 6455	సారంగనేత్ర	ప. యా. వి. 4-568

సింహమధ్య		శ్రీ	
	13-308		6-61
సీమంతిని		హరిచక్రజనున	
	12-227		అ. మ. క. 6453
సుందరి		హరిజేతణ	
	సు. క. 15		13-280
సుదతి		హరిమధ్య	
	17-324		12-143
నైకకవిభక్తోజీ			
	వ. యో. ఏ. 5-984	హేమకలశ వక్షోజ	
సౌఖ్యగులాది			వ. యో. ఏ. 5-1062
	12-180		

౩౩. స్థలనామాలు

అంగ		కడవ	
	సు. క. 67		8-93
అయోధ్య		కదిరి	
	5-181		20-282
అలమేల్ మంగాపురము		కనకగిరి	
	2-385		3-14
అహోబిలము		కర్ణాట	
	5-261		ఉ. క. 657
అంధ్ర		కలకాపురము	
	ఉ. క. 658		11-211
ఇంద్రవ్రష్ఠము		కళింగ	
	సు. క. 594		సు. క. 67
ఉత్తరమధుర		కాంభోజ	
	5-181		ఉ. క. 656
ఉద్దగిరి		కావేరి	
	10-172		2-131
ఉటుకూరు		కురకుర	
	అ. వ. 99		ఉ. క. 654
కంచి		కురు	
	సు. క. 119		ఉ. క. 656

తేకయ	ఉ. క. 658	ద్వారక	13-207
తేరళ	ఉ. క. 658	నల్లబిల్లి	10-282
కొంకణ	ఉ. క. 654	నాగవట్టణము	వ. యా. వి. 6-131
కోవిలకుంట్ల	16-2-27	నెలదలూరు	16-2-20
కోసం	అ. మ. క. 5262	నెల్లూరు	3-92
కోసువానిపల్లె	16-2-71	నేపాళము	ఉ. క. 652
గయ	5-181	వంచవటి సింహాద్రి	5-187
గాంధార	ఉ. క. 658	వంచాలి	ఉ. క. 652
గోళ	ఉ. క. 652	పెదయోధకము	5-13
చాగలమట్టి	3-562	పెనుగొండ	అ. చ. 757
చెల్లపిళ్ళ	16-2-80	పొత్తపినాడు	అ. చ. 43
చోళ	ఉ. క. 653	పొదటూరు	13-537
బంగుటూరు	అ. చ. 720	పొంద్ర	అ. క. 5162
తాళ్ళపాక	అ. చ. 59	ప్రయాగ	5-181
తిరుమలగిరి	2-355	బంగాళము	ను. క. 67
దిగువ తిరువతి	5-130	బర్పర	ఉ. క. 653
		బొమ్మిరెడ్డిచెర్ల	10-182

భువనేశ్వరము

లాట

11-217

ACCN0.531 ఉ. క. 657

భోజ

వంగ

ఉ. క. 656

UQU.813 ను. క. 67

మగధ

వత్స

ఉ. క. 655

ARU

ఉ. క. 656

మణిపురి

విజనగరము

ను. క. 125

SL. 12200 3-583

మత్స్య

వేంకటగిరి

ఉ. క. 653

4-37

మద్ర

వేదాచలము

ఉ. క. 655

5-13

మధుర

శక

3-26

ఉ. క. 655

మరుభోజ

పంబటూరు

ఉ. క. 657

17-162

మహారాష్ట్ర

సామద్ర

ఉ. క. 654

ఉ. క. 655

మాడుపూరు

సాల్య

13-47

అ. మ. క. 5161

మాళవ

సింధు

ఉ. క. 657

ఉ. క. 654

రేవల్

మారసేన

4-144

ఉ. క. 653

లంక

సావీర

8-31

ఉ. క. 655

